DUMITRU V. MARIN

(Prof.dr.)

OPERA MAGNA 6

UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI:

D.V. MARIN

sau

UNUL CONTRA MULTORA

Cartea nr. 52

Editura PIM

Iași, 2021

TIMPUL N-ARE RĂBDARE NICI CU FRUMUSEȚEA, NICI CU INTELIGENȚA... NICI CU VIAȚA NOASTRĂ!

DUMITRU V. MARIN
(Prof. Dr.)

OPERA MAGNA 6

UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI:
D. V. MARIN
sau
UNUL CONTRA MULTORA

Cartea nr. 52

Editura PIM,
IAȘI, 2021

DUMITRU V. MARIN
(Prof. Dr.)

OPERA MAGNA 6

UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI:
D.V. MARIN
sau
UNUL CONTRA MULTORA

Cartea nr. 52

Editura PIM,
IAȘI, 2021

Ar fi mare durere să nu lăsăm și pentru alții din ceea ce avem noi mai bun. Nici o bucată de suflet nu le strică.

DVM

Atât de puțini pot fi aleșii…

DUMITRU V. MARIN
(Prof. Dr.)

OPERA MAGNA 6

UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI:
D.V. MARIN
sau
UNUL CONTRA MULTORA

Cartea nr. 52

Editura PIM,
IAȘI, 2021

Amintirile unora care trebuie să folosească altora întotdeauna.

●

UMANITATEA ÎNSĂȘI NU VA AJUNGE LA PERFECȚIUNE NICIODATA.

●

Trebuie ca noua cultură existențială să-și elaboreze, în primul rând, o politică a natalității și a creșterii tineretului, pentru a-și dezvălui (asigura) capacitatea de supraviețuire „umană”.

(DVM)

Tehnoredactare: Cătălin Sîmpetru
e-mail: csimpetru@yahoo.com

●

Web site: www.marindumitru.ro
www.tvv.ro
E-mail: marintvv@gmail.com;
Tel./Fax: 0235.361.236; 0744.231.380

I.

UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI: D.V. MARIN sau UNUL CONTRA MULTORA

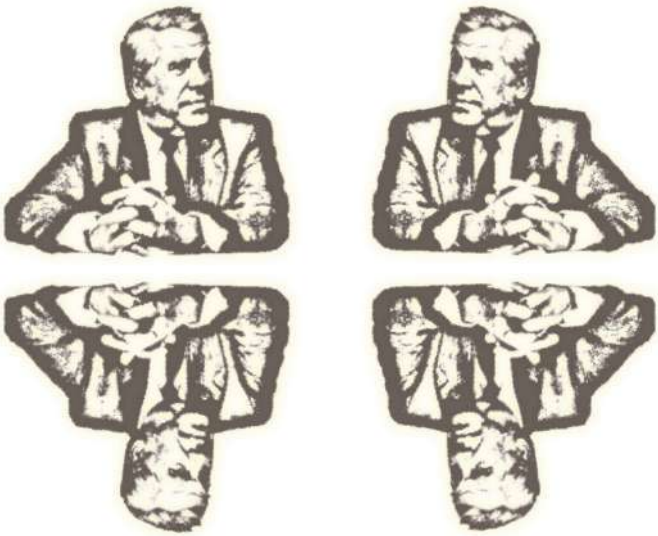
Cu siguranță putem vorbi de un om ales, cum zice scriitorul și poetul Dumitru Brăneanu, providențial.

Mare baftă a avut acest personaj de-a lungul vieții sale: încă din fragedă copilărie să aibă contacte cu mari personalități românești sau mondiale. I-a recitat poezii lui Gheorghe Gheorghiu-Dej (devenit apoi CONDUCĂTOR al Republicii Populare Române, un sfert de secol), a fost în horă cu Virgil Trofin (fost prim secretar UTC, cel care a ÎNFIINȚAT JUDEȚUL Vaslui), a dat mâna de mai multe ori cu Nicolae Ceaușescu (Conducătorul țării aproape 25 de ani), a intervievat 9 președinți de țară și cu Iohanis 10, 16 prim-miniștri, Papa Ioan Paul al II-lea, P.F. Teoctist, Daniel și alți mari ierarhi ai bisericii, sumedenie de miniștri și mari personalități din cultura română și universală. Numai în ziarul care a trecut de 25 de ani de existență (apărut, 26.09.1996) au fost consemnate 1488 de întâlniri cu valori din toate domeniile.

Opera Magna 6, opera de față, încearcă să ilustreze cum l-au privit contemporanii săi pe cel care a înființat prima televiziune privată din România

(5.12.1990, Licența 001/TV), conducătorul-finanțator al celor 2 posturi de radio UNISON, al ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău/Galați, și mai ales al Revistei internaționalizate MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, altă făptuitoare de recorduri: doar până la nr. 27 are 781 de colaboratori din toată lumea.

Pe scurt, prin presă, revistă, prezență în grupări literar-publicistice din 6 țări, membru al Asociației Scriitorilor din America de Nord (ASRAN) și prin cele 52 de cărți tipărite, profesorul vasluian, născut la Giurgiuoana-Bacău, **a pus Vasluiul pe harta culturală a lumii**.

SIMPLE SOCOTELI, „EGOISTE”, DAR REALE:

– 28 nr. x 160 pag. = 4480 pag. tipărite (numai MCR);

– 28 nr. x 803 colab. = 22.484 cititori/cu familii+ cunoscuți = 50.000;

– 812 colab. x 4 pag./medie = 3248 pag. recepționate;

– 3248 p. x 3 texte/p. = aprox. 10.000 texte publicate în 7 ani;

– 28 nr. x 420 de emailuri/nr. = aprox 12.000 cei care au citit/auzit;

– Ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, tipărit în cca. 17.000 de pag;

– 4.480 pag. tipărite au fost donate, promoțional, plătite, sau premii (stoc epuizat), iar cu ocazia foarte numeroaselor adunări publice, au vizualizat sau auzit direct de M.C.R. circa 600.000 de persoane din țară și străinătate.

– Se adaugă urmăritorii pe Facebook și alte rețele de socializare.

– Există site de informare permanent (marindumitru.ro, TVV.ro, Meridianul Cultural Românesc, Cvintet te-ra, ș.a.).

– În afara depozitului legal (8 ex.) a donat ex. bibliotecilor din Vaslui, Bârlad, Huși, Iași, Bacău, Tecuci, Galați, Țepu, Podu Turcului, ș.a.

– Revista MCR a ajuns în Biblioteci străine din Freiburg, Montreal, Chișinău, ș.a.

– Per total: prof. dr. Marin a tipărit aprox. 50.000 pag. opera proprie + aprox. 4500 /revista MCR + peste 2.029 de editoriale + alte mii de articole, reportaje + interviuri, reportaje (ziar), + emisiuni TVV și radio + acțiunile sociale în județ, în România, în diverse țări… toate acestea încă nu recompun portretul real/complet al conducătorului publicației, care a desfășurat și acțiuni politice, Consilier județean 5 mandate (șef de partid, 29 de ani), economice (managerul), sportive (vicecampion național la lupte libere), de natură publică, Festivalul Național al Umorului (5 decenii), a condus entuziast, cu rezultate unice, acest Grup de presă unic în țară.

– Putem vorbi de OPERĂ CULTURALĂ… IMPRESIONANTĂ?

*

A fost un spirit neconformist, inventiv, mereu unul contra multora, dar extrem de muncitor și dedicat actului cultural și mai ales apărării limbii române ca profesor, organizator de multiple manifestări culturale cu mulțimi de participanți în toate județele Moldovei și nu numai. Din 1970 când a fost promovat inspector cultural în nouformatul județ Vaslui și până astăzi a fost principalul reprezentant cultural al acestui județ părăsit de materia cenușie, de secole, dar mai ales după 1989, și, începând cu 5 decembrie 1990 a devenit cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

O carte scrisă cu însuși sufletul autorului.

(Vezi capitolul: **Din presa timpului**).

Un număr apreciabil de intervievați s-au exprimat direct și indirect în legătură cu activitatea jurnalistului-profesor care a predat limba română peste 40 de ani, a fost un ziarist din frunte peste 30 de ani, cu debut în 1957. Membru al UZPR (co-fondator alături de Mihai Miron, după Revoluție), al Ligii Scriitorilor Români, membru senior al cenaclului ALPI Iași (Asociația Literară Păstorel Iași), conducător de cenacluri (Mugurel 74, 15 ani) având la activ 2 ziare, 3 reviste, peste 2060 de editoriale, colaborări la circa 40 de publicații, câteva mii de articole în presa proprie dar nu numai, manager și „om la toate" în grupul de presă înființat pe 5 decembrie 1990. În toți acești ani a scris circa 50.000 de pagini, în 52 de volume tipărite. A avut „harul de a face" cum constata președintele Emil Constantinescu de mai multe ori, cu care a avut legături afective, instituționale, de partid și oficiale.

A înregistrat un record și în familie, căsătorit 60 de ani cu Iulia V. Cernat cu care a crescut 3 copii, 9 nepoți și 2 strănepoți.

„Nu sunt bogat, dar nu sunt sărac", afirmă profesorul. Printre mulți alții, prof.univ.dr. Alexandru Ionescu a consemnat: ***„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui – Iași – Bacău – București sau Krakovia – Istanbul, Londra – Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se***

propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin este și rămâne unic în istoria Vasluiului."

Iar scriitorul Mihai Batog-Bujeniță crede că: ***„Cultura și mai ales jurnalistica vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin opera sa de prof. dr. D.V. Marin.***

El este cel mai veritabil și de necontestat lider cultural al acestei generații."

S-a iscat o controversă legată de recordurile sale mondiale, un oarecare considerând că englezul David Frost cu interviuri cu 7 șefi de stat ar fi recordmanul, neținând cont că publicistul vasluian înregistrează… 10. Alt record se leagă de cei 16 prim-miniștri, al treilea este legat de Revistă: 803 de colaboratori din toată lumea…

Autorul crede că cel mai mare record al vasluianului este că timp de peste 51 de ani a rezistat ocultării și sabotajelor comunistoizilor strecurați temeinic în fruntea județului și primăriei, drept care nu s-a bucurat niciodată de sprijin oficial cu toate că a realizat atâtea pentru județul Vaslui… Niciodată un grup atât de mic (practic, profesorul) nu a făcut atât de mult pentru o comunitate așa de mare.

IMPERIUL CULTURAL „M”
FOAIE STATISTICA PENTRU PUBLIC

Pentru amatorii de statistici și pentru cei grăbiți după cifre și evenimente:

– Ani de muncă.....…….din cei 80.....64

– Profesii (profesor, inspector în cultură, jurnalist, întreprinzător)..... 4

– Ani de studii: generale, liceale, 2 facultăți, doctorat la București……..…….28

– Locuri de muncă……...……..9

– Sancțiuni / decorații..…….0

– Cărți scrise – tipărite/ – manuscrise…...……...52

– TVV, telespectatori în cifre, momente (înființată în 1990)…..1.500.000

– Reviste conduse...……...3

– Ziare înființate și conduse...……2

– Microbiografii în Enciclopedia Presei Românești (2012)……..9

– Microportrete în Dicționare cu personalități…….14

– Membru UZPR, Liga Scriitorilor, Asociația Scriitorilor Români din America de Nord.

– Pagini tipărite – în cărți……...22000

– în reviste proprii…….....6000

– în ziare…….....15600

– Editoriale : 2029 (ziar), + 28 (revista MCR) + 2060

– Altele (afișe, scrisori, cereri…)…..……?

– Cărți cu autografe primite, cu aprecieri pozitive...883

– Autografe acordate pe cărțile proprii……. peste12.000

– Articole publicate în cele peste 35 de publicații, Aproximativ……..3000
Cărți tipărite…….. 52
– Cărți donate bibliotecilor, inclusiv străine…..…. 3000
– Elevi la care a predat în cei 36 de ani…. aproximativ 6000
– Participanți la „Școala de presă”…..……peste 500
–Țări vizitate.....……..32
– Personalități intervievate (fără „eroii reportajelor”).....1088
– Președinți de stat…….…….10
– Prim-miniștri…….....……16
– Miniștri (mulți).....……...……?
– Oameni de cultură și știință, artiști etc. aprox.....1000
– Ierarhi…...……...aproximativ 80
– Aprecieri primite în scris: 70+75+11+77+ 60+…...304
– Avere:…...……..„nu sunt bogat, dar nu sunt sărac”.
– Stare familială: căsătorit de 60 de ani, 3 copii, 9 nepoți, 2 strănepoți.
– Prieteni……...puțini
– Dușmani……..…….....mulți
– Invidioși……și mai mulți!?
– 80 – ani; 31 – TVV; 29 – Unison Radio; 25 – ziarul; 52 de cărți; 7 ani de la apariția M.C.R.

A influențat destinele a circa 900 de persoane, fără elevi.

Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată!

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 15 (1998), joi, 15 aprilie 2021

●

Paginile următoare sunt ilustrative pentru lupta vieții acestui personaj.

UN INTERVIU, PUBLICAT ÎN AUSTRALIA, CANADA, ROMÂNIA ȘI ÎN NOUA ZEELANDĂ:

DOAR RĂSPUNSURILE

la interviul prietenului meu de o viață, monografistul, criticul literar și omul de cultură băcăuan, CORNEL GALBEN pe care l-a publicat în prestigioasa revistă **Cadran cultural, 3 (19)**/ Bacău/ 2021 și în M.C.R. Dacă vreți, ghiciți întrebările, chiar e interesant.

I. Stimate prieten:

O întrebare cu multe ramuri care impune răspunsuri printr-o carte. Cum eu am scos la lume 50 de volume tipărite, oricine are de unde alege.

S-o luăm pe rând: „îndelungată existență" ar fi un termen de acceptat ținând cont că am debutat în presă în octombrie 1957 în Steagul Roșu-Bacău cu un articolaș intitulat „bibliotecarul n-are timp". Eram elev la Podu Turcului, eu fiind născut la Giurgioana, din țărani mijlocași. M-aș gândi că e îndelungată activitate dacă rămân la fel de creativ la vreo 90 de ani…

Din ce mi-au spus ai mei m-am născut de Duminica Tomei, într-un răsărit de soare, abia mijea de ziuă, nici nu știu dacă era 28 sau nu; era stare de război, dar, dacă în acte e așa… de la data asta tot țip în lume. Iată, au trecut 80 de ani și mă simt tot veșnic,

adică am mare chef de muncă, și dacă am înregistrat atâtea volume, televiziune, radio, ziar prin care am deschis multe căi în mass-media, în plus acum revista internaționalizată Meridianul Cultural Românesc ajunsă la nr.26 cu 707 colaboratori din toată lumea… parcă aș zice că am realizat ceva în viață. De muncit am muncit permanent nu numai „în prier".

Fac o mărturisire: n-am avut timp niciodată să mă bucur nici de Diplomele de Licență, nici de Doctorat, nici de acele realizări peste rând, cu păcat zic, nici de cei 9 nepoți ai mei, nici de aniversarea triplă din luna aprilie curent. De ce triplă? Păi, la Vaslui am avut un Simpozion interjudețean consacrat, cu vreo 51 de scriitori prezenți, U.Z.P.R. a organizat un Simpozion Național cu personalități din mari orașe ale țării (tot pe 28), iar ASRAN și Destine literare au făcut un Simpozion online cu personalități din toată lumea, pe 15 mai. Mare onoare pentru mine și sigur unică pentru județul Vaslui.

Cred că un mare merit pentru mine e că am pus Vasluiul pe harta culturală a lumii, prin ziarul care merge pe toate continentele ca și revista, prin publicarea unor creatori din 22 de țări, prin opere care se află în mari biblioteci ale țării și ale lumii… De regulă, orice scriitor „se acoperă" cu un oraș cât mai cunoscut în lume. Vasluiul nu apare nici în toate hărțile românești, deci ce fac eu îi conferă ceva aură localității. Cu… „dacă", nu-i așa?

Mă simt tot un fiu al Bacăului, adică din Giurgioana, și tot ce pot răspunde că și manifestările acestea tot prin muncă și gânduri creative le-am

parcurs. Pot fi ca întotdeauna sincer: tare mai am multe de făcut prin lumea asta. Cum să nu fiu optimist când văd că știu, vreau și, mai ales POT!!!

II. Iarăși plecăm pe ramuri:

De unde vin energiile, … pare că n-ar fi greu de răspuns, dar trebuie să observăm că există unele neputințe ale vârstelor, apare rutina, se ivește lenea și interesul și atunci, musai e rolul voinței. Am păzit oi și vaci, am împins la coarnele plugului (cu umărul, că eram prea mic) de pe la 6 ani, am înțeles că rostul meu e învățătura. Să știi că am avut privilegiul să-i recit poezii lui Gheorghe Gheorghiu Dej (conducătorul P.M.R. și al României) aflat în campanie electorală care m-a recompensat cu o sumă cu care putem cumpăra 1/2 bou. Văzând că cei învățați sunt ceva mai prețuiți de contemporani, chiar am avut mereu ambiție, chiar dacă am făcut navetă 6 + 6 km zilnic tot gimnaziul și Liceul. E poveste lungă și impresionantă. Am învățat, iar am învățat, apoi i-am învățat și pe alții.

Cred că energiile vin din „snaga" noastră strămoșească, a neamului de răzeși, dar și din înțelegerea necesităților vieții, munca întâi, apoi ce s-a mai putut, că, doar mi-am și trăit viața. A fost și este așa de plină încât le-aș dori-o și la alții. Poate așa aș mai scăpa și de dușmăniile de care nicicum nu duc lipsă…

Ce mă motivează?

Răspunsul scurt: cred că nimeni nu mai poate face ce-am reușit eu, niciodată, pentru că, împreună stimate prieten Corneliu, că tot ne cunoaștem de o

jumătate de secol, vedem, simțim, că se realizează noua cultură existențială, bazată pe videocultura unificatoare, pe comunicare rapidă (telefonul e foarte bun, dar mult ne însingurează) și pe computer: acesta strică puternic limba română și simțul național. Mai e astăzi, istoria neamului vreo preocupare generală, măcar în școli?

Aș vrea și o mică detaliere: prin revista M.C.R. de la Vaslui plecată la 1 februarie 2015, am prins o nișă cultural-socială, jurnalismul cultural. Ca să izbândim atât de mult a trebuit ocupată o asemenea nișă și apoi un extraordinar volum de muncă. Îți poți închipui că nici un reportaj, emisiune, alt material la TVV, nici un cuvânt în ziar, nici un cuvânt în Revistă n-au trecut mai departe fără să le văd și să mi le însușesc eu?

Mă motivează „determinant" bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ în frontul acesta universal, unde mă simt foarte-foarte util. Nu e clar, cu cele câteva mii de pagini în ziar și revistă? Numai despre Vaslui am publicat 21000 de pagini…

Poate vei zâmbi când spun: am descoperit că acesta ar fi rolul meu în viață și în lume…

CEVA ÎNTR-ADAOS: Pentru PoduTurcului-Bacău-România am scris câteva cărți… ai citit acele câteva sute de pagini din vol.„Prima clasă", sau „Giurgioana"?

III. Sentimentul permanenței culturale

Prietene Corneliu, avem toți însușirea filozofiei de viață, că nimeni nu e nemuritor, cumva, toți ne așteptăm la asta, dar am vrea să nu fie și pentru noi, că

ne-am dărâma sufletește. Trăiești și tu pe deplin starea creatorului și știi că te zbați pentru un titlu, pentru o frază nopți întregi. Dacă ai mai mulți copii, nu prea poți zice pe care-l iubești mai mult, dar e totuși așa. Dacă ai mai multe cărți, poți spune că le iubești pe toate, dar: trebuie să poți face diferența pentru cele mai valoroase în perspectiva de după viață și a interesului public.

Eu cred că teza de doctorat editată cu titlul **Tudor Pamfile și revista Ion Creangă**, o integrare a celui mai mare folclorist-culegător din cultura noastră în cadrul etno-folcloristicii romantice, ca cel mai mare (am lucrat la ea 22 de ani), remarcată atunci ca o lucrare unică, e marcajul meu în folcloristica românească, „înlăuntrul" căreia mai am câteva mii de texte culese, câteva zeci de lucrări publicate.

Nu poate lipsi romanul „**Zăpadă pe flori de cireș**" despre care Theodor Codreanu scria că este primul roman realizat în istoria culturală a județului Vaslui, din listă nu poate lipsi „**Prima clasă…**", primul studiu și dicționar al scriitorilor și oamenilor de cultură de pe Valea Zeletinului, nici **101 vasluieni pentru 100 de ani**, cu ocazia Centenarului Unirii, nicicum **Bătălia pentru Vaslui/222 printre noi**, 740 pag., cele mai de seamă microportrete (printre care figurezi) dintre cele 1088 de personalități pe care le-am intervievat. Evidențiez special, **Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după(!)**, din 2020, o istorie UNICĂ refăcută după 77 de ani, cu cei 7 sutaviețuitori de la această cea mai mare catastrofă a armatei române. Sunt mărturii și scene terifiante ale celor de pe front, e și un jurnal al ofițerului Tache Brumă de la Podu Turcului,

prizonier la nemți, deci o altă carte unică în cultura și istoria românească. Mai adaug **Opera magna 4**, 2021, cu interviurile cu cei 10 președinți de stat, 16 prim miniștri, Papa, Teoctist, Daniel, alți înalți ierarhi… și pot continua; (și **Opera magna 5, acum nr.6)**. Numai că revista internaționalizată, unde publici și domnia ta, și Dumitru Brăneanu, și Ioan Dănilă și aprilistul Viorel Savin, și atâția alții de pretutindeni, nu poate fi uitată, pentru că mi-a adus recunoașterea de membru al Asociației Scriitorilor din America de Nord – și, e prea importantă să poată lipsi dintr-o listă, fie și așa de selectivă.

Dacă mai suporți, alte mari realizări: PRIMA televiziune privată din istoria României (Licența 001/TV), primele posturi de radio (și rețea) din județul Vaslui, ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău care face 25 de ani de la apariție și o tematică de 16 puncte ilustrate… 3 recorduri mondiale în presă. Dacă vezi vreun cuvânt de laudă… trage-mă de mânecă, dar chiar domnia ta, m-ai tot întrebat la sărbătoarea de 80. Nici vorbă să pot cuprinde toate realizările vieții, lăcătuite într-un sipet cu mult aur. Aurul vieții.

Îți aștept întrebările pentru detalii…

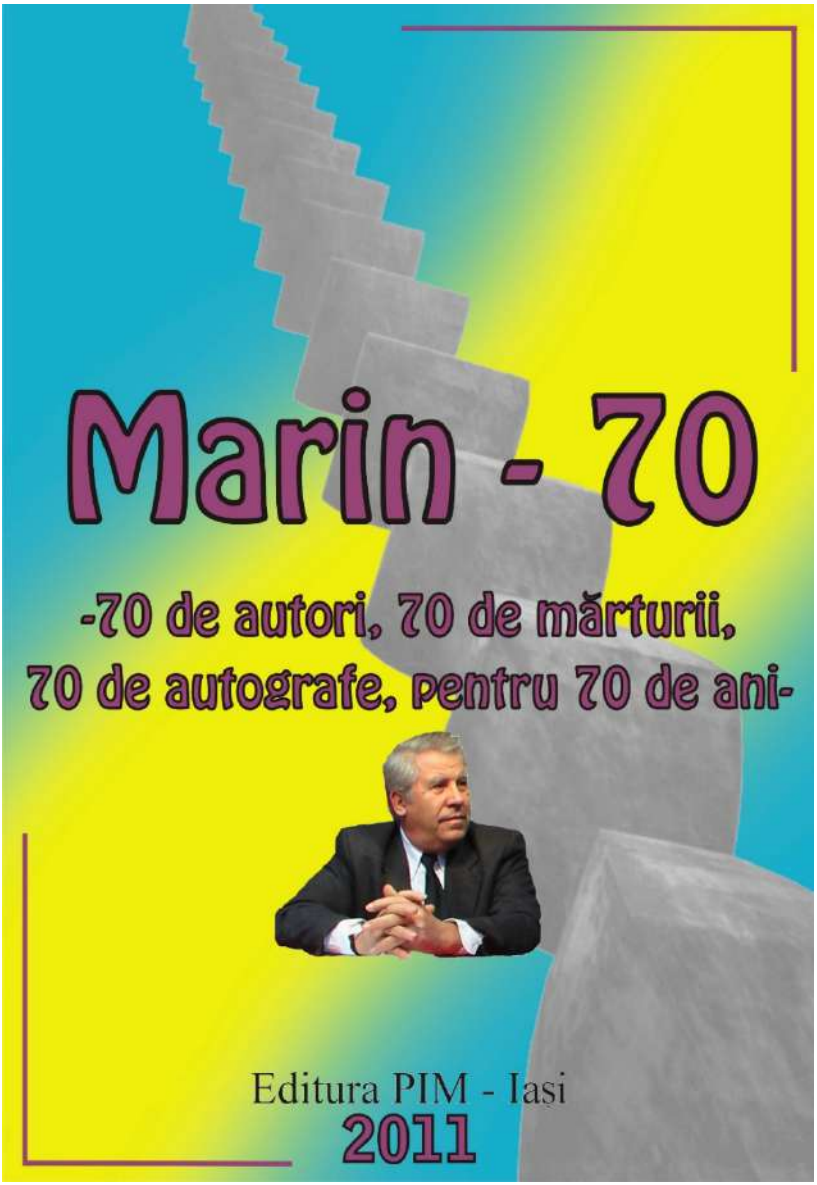
●

Deja, am început să trăiesc drama retrogradării sociale pe care ne-o oferă cu îndestulare viața concretă, eu fiind obișnuit om de reprezentare, deci de prim plan. Parcă ar fi un alt tărâm pe care nu poți să nu calci, te târăște întreaga existență, nu realizările, nu meritele, nu

familia ci… vârsta care devine neatractivă pentru femei, pentru creatori, pentru mari opere bazate pe experiență. Simți că e un mers al lumii să tot cobori înspre o lume mereu mai întunecată până când însuți să nu mai vrei nimic. Zguduitoare senzație de care nu scapi decât atunci când mai reușești câte ceva de interes pentru cei din jur, adică rămâi omul social. Deprins să fiu unul contra multora nu-mi pot accepta condiția de însingurat, dar nici nu pot desfide un destin, pentru că al meu oricum bate orice film.

Deci, tot speranța este principalul izvor pentru puterea mea de a face?!

… DVM

Marin - 70
-70 de autori, 70 de mărturii,
70 de autografe, pentru 70 de ani-
Editura PIM - Iași
2011

II.

– MARIN 70 –

70 de autori, 70 de mărturii, 70 autografe, pentru 70 de ani

Volum îngrijit de Val Andreescu
Editura PIM, Iași
2011

Nu știu dacă a făcut destulă istorie culturală, dar e foarte sigur că a influențat-o serios pe cea vasluiană!

●

Despre personalitățile emblematice ale municipiului Vaslui, o simplă părere:

Înainte de 1900 – Constantin Calmuschi, înainte de Primul Război Mondial, Th. Tomida, prof. Constantin Capră între cele 2 Războaie, iar pentru ultima jumătate de secol Dumitru V. MARIN. Ei ar fi cei mai reprezentativi… (V.A.)

1. LA POPAS ANIVERSAR

Profesorul Dumitru Marin împlinește vârsta psalmistului, de care regele David face mențiune în psalmii scriși de el, inspirați de Dumnezeu dar așternuți în versuri respectând topica limbii ebraice, care ca orice limbă vorbită și scrisă are frumusețea armonioasă a cuvântului care la rândul ei exprimă starea sufletească, capacitatea intelectuală și poziția socială a celui care-l folosește. Aceasta se potrivește întru totul profesorului dascăl de limba și literatura română, limbă pe care au prelucrat-o, înnoit-o și înfrumusețat-o vechile scrieri ale cărților Bisericii, pe care Domnia Sa a predat-o, explicat-o și înfrumusețat-o atâtor generații care au absolvit școala ce le-a dat agerime și ascuțime minții. Acest cuvânt al nostru scris, exprimă în limite de spațiu și timp ceea ce Biserica prețuiește la fiecare om, sufletul care se manifestă prin acțiunea trupului, fiecare om, făptură a lui Dumnezeu impunându-se prin inteligență, prin iscusință și percepție a lumii și lucrurilor din ea. Profesorul Dumitru Marin întruchipează imaginea intelectualului care creează, evidențiază și evocă frumusețea și binele culturii.

Într-o perioadă de timp bulversată de non-valori tot mai evidente, profesorul Dumitru Marin se străduiește prin mijloacele specifice să continue arta de a îmbogăți, înfrumusețа și valorifica limbajul nostru expus la influențe și provocări.

La ceas aniversar, îl felicităm, dorindu-i viață îndelungată, plină de bucurie și binecuvântare.

P.S. CORNELIU, dr. în Teologie
EPISCOPUL HUȘILOR

Corneliu Vadim Tudor, ***Parfumuri și Culori, – aforisme, meditații, cugetări*** – ed. Fundației „România Mare", 2007: ***„Lui Dumitru Marin, cu prietenie și urări de fericire, 13 oct. 2009."***

●

Simion Bogdănescu, ***Noroc de apă surdă***, ed. Cronica, Iași, 2008: ***„Distinsului profesor doctor Dumitru V. Marin - această carte însuflețită de norocul vieții și al morții, însoțită de tot respectul meu și tot farmecul expresiv al orizontului real și imaginar în care trăim și în care ne-am întâlnit sub aura eternității! Simion Bogănescu, Giurcani, 7 noiembrie 2009."***

●

Aurel Cehan, ***Terapie în cuvinte***, ed. Dosoftei, Iași, 2002: ***„Dlui prof. Marin. Cu toată dragostea și toată admirația!***

1 oct. 2003".

2. MESAJ

Prin activitatea sa, Studioul *TV Vaslui* a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului *TV Vaslui* se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului *TV Vaslui* le-a dovedit din plin, în toți acești ani. Sunt convins că veți reuși în continuare să fiți unul dintre liderii media, la nivel local și regional.

Ca fost parlamentar de Vaslui mă leagă multe de acest județ. De multe ori, Studioul *TV Vaslui* a fost pentru mine o sursă de informație extrem de utilă pentru a înțelege mai bine nevoile oamenilor din această zonă.

Studioul *TV Vaslui* performează în spațiul media, făcându-se util vasluienilor și pentru acest lucru doresc să felicit echipa redacțională.

Vă urez la mulți ani cu audiențe cât mai ridicate și materiale de calitate!

Cu toată aprecierea,
Traian BĂSESCU,
Președintele României

Traian Băsescu

3. OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL

L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu" și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj.

Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea.

Îmbrățișase curentul ecologist și devenise un lider local și național al Federației Ecologiste din România.

După încheierea mandatului meu de președinte al României, prin unificarea F.E.R. cu Acțiunea Populară, profesorul vasluian a devenit unul dintre apropiații mei colaboratori.

Bun organizator, activ și integrat în comunitate, a reușit să câștige un număr important de consilieri în alegerile locale din 2004.

Îmi amintesc de discuțiile cu profesorii și elevii liceului la care predase și de care era respectat și iubit. De-a lungul timpului, mi-a rămas un colaborator apropiat.

La o vârstă a bilanțului, îi urez să-și realizeze toate aspirațiile în domeniul mass-media, unde are deja un palmares demn de invidiat, să-și finalizeze proiectele de cercetare în care s-a angajat și să continue să scrie cu har.

Am mai scris deja: a avut harul de A FACE.

Cele mai calde felicitări și un gând afectuos.

martie, 2011

Prof. dr. Emil CONSTANTINESCU,
Președintele României 1996 - 2000

Valentin Silvestru, ***UN DECENIU TEATRAL***, ed. Eminescu, București, Piața Scînteii 1, 1984: **„Tovarășului profesor Dumitru Marin cu străveche simpatie și o strângere de mână. Valentin Silvestru, 16 sept. 1985, Vaslui, Casa Artelor."**

●

Avram D. Tudosie, Laurențiu A. Tudosie, ***Dicționar viti-vinicol,*** ed. Semne '94, București: ***„Domnului prof. Marin Dumitru, cărturar de remarcabilă erudiție. Din tot caldul inimii acest prim Dicționar viti-vinicol, apărut în România, o minienciclopedie tehnică, literară și aforistică – umoristică, spre a Dvs. încântare – înnobilare – în orice împrejurare. Autorul, vechi amic, A. D. Tudosie, 29.07.1996".***

4. STIMATE DOMNULE MARIN,

Dubla împrejurare a apariției acestui volum omagial și a împlinirii unei frumoase vârste îmi oferă prilejul de a vă adresa felicitări și urări de viață lungă, plină de împliniri.

Cu acest prilej, doresc să îmi exprim și satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Românii democratice.

Sunt cu atât mai bucuros să particip, fie și de la distanță, la această dublă sărbătoare, cu cât îmi amintesc momentele în care ne-am întâlnit personal, înainte și după 1989.

Sunt alături de dumneavoastră la acest ceas aniversar.

La mulți ani!

Ion ILIESCU,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 - 2004

Constantin Slavic, ***O baltă de lumină, Povestiri normale***, ed. PIM, Iași, 2006: ***„Cu întreaga stimă și considerație pe care de-o viață i le port distinsului și permanentului prieten, prof. dr. D.V. Marin, din partea autorului C. Slavic., Vs - 18 august 2006”.***

5. PRIETENUL MEU DE LA VASLUI

Așa îmi place să-l numesc pe dl. DUMITRU MARIN. Fiindcă aceasta corespunde adevărului. Domnia sa este un prieten mai vechi al confraților săi din stânga Prutului.

L-am cunoscut la începuturi, în anii renașterii noastre naționale, obținerii independenței față de imperiul sovietic și consolidării tânărului stat Republica Moldova. În calitate de ziarist, m-a intervievat de mai multe ori, participând activ și la conferințele de presă pe care le țineam.

Chiar formularea întrebărilor sale demonstra că îl frământă problemele noastre – de ajuns și de rămas, pe atunci. Era sincer și dornic de a informa veridic despre cele ce se întâmplau la noi. Îi simțeam sprijinul chiar la etapa intențiilor și-i vorbeam cu aceeași sinceritate.

Aflu cu mândrie că, pe parcurs, publicistul D. Marin a realizat peste 700 editoriale în diferite ediții, mii de emisiuni radio și televizate, interviuri, inclusiv cu conducători de state. Eu, bineînțeles, în virtutea celor expuse mai sus, apreciez în mod deosebit pe cele ce mă vizează direct.

Merită laude aparte și aptitudinile de organizator ale dlui D. Marin, la acest capitol pretându-se mai ales înființarea primelor posturi de radio și televiziune la Vaslui și Bârlad. Oamenii de acolo trebuie să-l vorbească mereu de bine pentru că le-a adus informația direct în case.

Stimez nespus oamenii care muncesc mult. Protagonistul nostru este din tagma lor, depășindu-i mult pe alții, mai ales prin faptul că nu muncește doar pentru sine. Exemplific: dânsul are peste 40 de ani de activitate didactică, ca scriitor a editat cărți consacrate culturii, inclusiv folclorului, învățământului și, desigur, publicisticii, volume interesante pentru diverse categorii de cititori - savanți în materie, studenți etc. Este înalt apreciat în calitate de romancier, etnolog, monografist. Personal, rămân întotdeauna impresionat de felul de gândire, de profundele analize filozofice ale domniei sale. Pentru a vă convinge, citiți, de exemplu, eseul despre demnitatea oamenilor în diferite ipostaze, care finalizează cu concluzia că *„demnitatea este cea mai sigură AVERE a noastră”*.

Dl. D. Marin merită cea mai înaltă prețuire și ca savant, în calitatea-i de doctor în filologie. Pe acest tărâm s-a manifestat prin 60 de studii științifice publicate.

Cu siguranță, nu numai Vasluiul și Moldova din dreapta Prutului, ci și întreg spațiul românesc au tot temeiul să se mândrească cu succesele prietenului nostru Dumitru Marin.

Scriu aceste rânduri în ajunul jubileului de 70 de ani ai Maestrului. Cu acest prilej, îl rog pe bunul Dumnezeu să-i dea multă sănătate pe viitor, iar noi să ne bucurăm și în continuare de isprăvile lui.

Cu mult respect,
Mircea SNEGUR,
Primul Președinte al Republicii Moldova,
24 martie 2011

6. LOIALITATE ȘI SUFLET!

E greu să scriu puțin despre colegul de partid și prietenul meu de suflet (de atâția ani) Domnul prof.dr., pentru că el însuși e foarte activ și face, bine, de toate.

Eu tot glumesc cu el spunându-i că-i cel mai bogat om din Vaslui, dar abia acum realizez că am dreptate: are cărți, multe și bune, are ziar și radio, are (încă) școală neoficială de presă, are ceva avere, are o familie grozavă și are o activitate politică de invidiat. Nu e, cumva, o mare personalitate a județului?

Când am întemeiat, cu el în frunte Partidul Mișcarea Ecologistă – n-am crezut că poate fi așa de răbdător și de deschis. Ca președinte avea timp să asculte pe fiecare, să-i dea o soluție, un sprijin, o propunere. Așa se face că în județ am fost mulți ani a 4-a forță politică prin numărul de primari, viceprimari, consilieri județeni și locali. Azi, mulți l-au părăsit dar toți îl stimează. Este excepțional de mult prețuit la centru.

Un capitol aparte: candidatura mea la Primăria Vaslui, în 2004. Într-o sală a Casei de Cultură, plină ochi, în prezența președintelui Emil Constantinescu, în urale și entuziasm, el a anunțat candidatura, renunțând el în favoarea mea. Au urmat multe episoade în care a mai făcut astfel de gesturi pentru sufletul meu. Totdeauna a fost generos. Când am avut probleme cu

inima și am ajuns la un spital din Cluj, s-a zbătut mai mult ca un frate să mă aducă la viață.

Eu sunt director de unitate de dinainte de Revoluție (singurul în județ) și sunt deprins să conduc oameni. Am recunoscut mereu că Dumnealui e mai bun ca mine.

Suntem de peste 20 de ani colegi de partid, de viață și de speranțe. Am răsplătit credința lui cu credința mea. Credeți că, azi, sunt multe asemenea prietenii?

Iată-l pe prietenul meu de suflet azi, la 70 de ani.

Să trăiești, omule!

Ing. Dan ALBESCU
Director întreprindere construcții,
Fost vicepreședinte Acțiune Populară

Viorica Șerban, MOARTEA VINE LA AL TREILEA GONG, ed. Studis, Iași, 2019: ***„Domnului profesor dr. Dumitru V. Marin cu deosebită stimă și prețuire. Viorica Șerban, 15 iunie 2019.”***

●

Nicolae Viziteu, ***Flori de cactus, grafică satirică,*** tehnoredactare computerizată: Preutu - Grigore Liviu, 2008: ***„Toată stima și considerația domnului profesor dr. D.V. Marin. Cu prietenie, Nicolae Viziteu, 12.01.2009”.***

7. TÂNĂR ÎN GÂND ȘI FAPTĂ

Pe 28 aprilie 2011, profesorul Dumitru V. Marin împlinește vârstă frumoasă: șapte decenii de viață, o vârstă ce simbolizează perfecțiunea ciclică a reînnoirii și continuității, un nou început.

La ceas aniversar, am bucuria și plăcerea de a aduce și eu un sincer omagiu fostului meu profesor și diriginte de liceu (de la Liceul „Mihail Kogălniceanu", secția filologie-istorie), un „om de școală" care m-a învățat, îndrumat și însuflețit. Pot spune că profesorul Dumitru V. Marin avea un „ochi format" care reușea să pătrundă adânc în sufletele discipolilor săi, care reușea să vadă dincolo de înfățișarea și personalitatea „indecisă" a fiecăruia dintre noi (adolescenți fiind). Domnia sa a înțeles viața dintr-o perspectivă și cu o respirație culturală mai largă și putem afirma astfel că pare a fi un om „fără vârstă", dotat cu resurse inepuizabile. Munca sa stăruitoare și plină de tenacitate s-a relansat în primii ani după Revoluție prin transformarea propriei sale personalități. Pe parcursul întregii cariere, domnul prof. dr. Dumitru V. Marin și-a îndeplinit cu devotament misiunea de a forma profesori și oameni de școală. Vizionar și destul de generos, a inițiat, conturat și a contribuit decisiv la realizarea profesională a multora dintre foștii săi elevi. Cu o vitalitate inepuizabilă parcă acceptând permanent provocarea - în vastul domeniu al

educației permanente - cu o curiozitate intelectuală continuă, ca un fel de întrecere cu sine însuși, implicându-se și cercetând necontenit. Prin întreaga sa dăruire, prin strădaniile sale, prin activitatea sa ziaristică, profesorul Marin este fără îndoială o personalitate distinctă. Aceia care îl cunosc mai îndeaproape pe profesorul, publicistul și ziaristul Dumitru V. Marin sunt, desigur, la acest ceas aniversar, mai bogați în referințe de amănunt asupra activității sale profesionale și social-culturale.

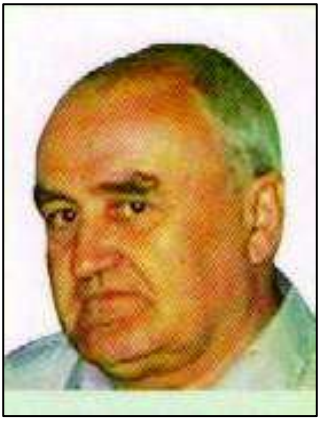
Considerăm că este momentul cel mai potrivit pentru a aduce un omagiu profesorului, mereu tânăr în gând și faptă, o prezență mereu vie în viața culturală locală și nu numai. Contestat uneori datorită caracterului său tenace, profesorul Dumitru V. Marin se impune, fără doar și poate, drept o personalitate de referință a Vasluiului.

Volumul de față este mai mult decât un simplu buchet de aprecieri și/sau laude pe măsură, el fiind un veritabil document-mărturie de factură culturală. Simpla enunțare a numelui câtorva personalități care semnează în acest volum și diversitatea domeniilor pe care ei le reprezintă ne îndreptățește să afirmăm acest lucru.

Mă alătur și eu tuturor celor ce îi doresc de bine la ceas aniversar dorindu-i mulți ani fericiți, putere de muncă, ca să poată să-și ducă până la capăt numeroasele proiecte grandioase pe care le nutrește.

Istoric, Mihaela BĂBUȘANU-AMALANCI
poetă, Bacău

8. DUMITRU V. MARIN – ȘAPTE DECENII DE TRĂIRE INCANDESCENTĂ!

Despre omul Dumitru V. Marin este și greu dar și ușor să scrii, mai ales atunci când ai colaborat un timp îndelungat cu Dumnealui și ai trăit în preajma sa experiențe care te-au ajutat să cunoști mai bine județul, țara și lumea. Este o personalitate complexă care continuă să marcheze timpul, spațiul și conștiința unui amplu segment social.

Pe prof. dr. Dumitru V. Marin l-am întâlnit pentru prima dată acum mai bine de trei decenii, în sala de sport a Liceului „Emil Racoviță” din Vaslui, atunci când, mai tânăr fiind, jucam volei. Venea frecvent, însoțit de cei trei băieți ai domniei sale, și din felul în care participa la joc și se exterioriza am putut să observ trăirile speciale, era un „luptător” stăpânit de dorința și crezul ferm că va câștiga orice meci! Caracterul și însușirile de lider erau lesne de observat.

Vreme de un deceniu ne-am salutat de câteva ori la modul întâmplător. Mai târziu, regretatul nostru coleg într-ale scrisului, Gh. Sofianu, pe atunci redactor-șef la ziarul „*Meridianul*”, mi-a publicat un set de epigrame. După trecerea părintelui Sofianu la cele veșnice, m-am oferit să mă ocup, voluntar și gratuit, de pagina de cultură și umor a ziarului. Prof. dr. Dumitru

V. Marin, atunci ca și astăzi director general al *Trustului de presă Cvintet TE-RA* Vaslui, a fost de acord și pe parcurs am avut posibilitatea și șansa de a lucra în toate cele trei mijloace de presă din cadrul trustului său. Pentru mine, toate acestea au constituit adevărate provocări ce mi-au oferit bucurii majore. În felul acesta am avut posibilitatea de a cunoaște mai bine județul și oamenii săi, dintre care mi-am creionat multe din personajele mele de umorist și scriitor.

Nu aș putea să nu fiu recunoscător unui om care mi-a oferit posibilitatea de a putea publica în paginile ziarului pe aproape toții scriitorii și poeții vasluieni, pe colegii mei din cenaclurile vasluiene, *„I. Iancu Lefter”*, *„Poesis Moldaviae”* și Clubul umoriștilor *„Valentin Silvestru”* Vaslui. Altfel nu puteam publica mari nume ale umorului românesc din toate timpurile și nici pe distinșii mei colegi de la *„Academia liberă de umor Păstorel”* Iași, acolo unde activez împreună cu alți umoriști și scriitori vasluieni.

La *Radio „Unison” Vaslui* și *Bârlad*, îndemnat de prof. dr. D. V. Marin, am făcut sute și sute de transmisii în direct din mai toate orașele și satele județului nostru, aducând la cunoștința publicului vasluian realități, oameni și fapte. Dacă nu colaboram cu această personalitate, septuagenarul sărbătorit astăzi, nu puteam realiza două cicluri de emisiuni în direct la radio, dintre care cea intitulată „La o ceașcă... de cultură!” a numărat 287 de ediții, toate constituindu-se în tot atâtea motive de bucurie pentru mine deoarece am avut prilejul să prezint publicului o mare parte dintre personalitățile importante ale județului, din cele mai

diverse domenii ale culturii vasluiene, să prezint tot ceea ce are mai frumos sufletul omului nobil, diversele puncte de vedere ale invitaților și pe cele ale mele. Tot acestui om datorez șansa de a lucra în *Televiziunea Vaslui*, acolo unde am redactat sute de știri, am lucrat și am învățat de la colegi admirabili cum se filmează, cum se redactează și cum se fac știri, interviuri și emisiuni. În cadrul acestor emisiuni în direct am întâlnit oameni minunați din cultură, politică și administrație, iar cele 108 emisiuni înregistrate cu administrațiile comunelor și orașelor vasluiene mi-au conferit posibilitatea de a aduce în casele oamenilor, mari realizări de proiecte valoroase, aspecte ale vieții și problematicii locuitorilor de la sate, segmentul cel mai luminos în care tradițiile și cultura se mai întâlnesc în stare nealterată.

Nu pot afirma că toate acestea au fost perfecte, că viața a fost sau că este foarte roz, că nu au existat sincope și neîmpliniri, dar consider că acestea nu fac obiectul unui volum aniversar.

Cele de mai sus, dar și altele se constituie în tot atâtea motive de a lăuda personalitatea prof. dr. Dumitru V. Marin, dar domnia sa nu are nevoie de laude și nici eu nu obișnuiesc să laud gratuit. Personalitatea directorului general este apreciată la superlativ de nume mari din județ și din țară, oameni instruiți și buni cunoscători în domeniile de vârf de care s-a ocupat D.V. Marin. Toate aceste nume demonstrează valențele unui om care a știut, a vrut și a putut să fie pe „podium” în tot ceea ce a întreprins.

Ca orice om de valoare, profesorul are și destui detractori, înțeleptul spune că *„Numai în pomul cu roade se aruncă ...cu pietre !”*, este greu de suportat succesele altora, iar invidia, reaua credință, și libertatea oricui de a vorbi despre oricine și orice au încercat să lovească și în acest om puternic. Poate au fost spuse și adevăruri dure, dar indiferent de ce cred sau doar spun și scriu unii și alții, rămân faptele și realizările sale.

Contestat sau nu, la împlinirea celor 70 de ani, prof. dr. D. V Marin este greu de ajuns dar și mai greu de depășit! Câți vasluieni au titulatura de prof.dr. și mai ales câți dintre ei au reușit să-și facă un trust de presă cu TV, ziar și radio, câți au dobândit o avere materială și spirituală ca a sa ? Sute de editoriale, volume, colaborări, mii de emisiuni Tv și radio, mii de articole, transmisii radio și Tv în direct, etc., etc, stau mărturie și sunt apreciate de către unii și deranjează pe alții! Trăim un timp în care democrația a luat-o razna de tot, când toți vedem numai partea care nu ne-a plăcut la cineva și vai! uităm să apreciem valențele pozitive, inversăm prioritățile și inversăm scara de valori. Nimeni nu este perfect și în munca fiecăruia nu totul este alb sau negru.

Odată cu mulțumirile mele pentru posibilitățile oferite de a comunica și reliefa oameni, fapte și atitudini trimit către prof. dr. Dumitru V. Marin, tânărul care abia a împlinit șapte decenii, cele mai bune urări de sănătate, viață lungă și creativă!

Jurnalist, Val ANDREESCU, poet
redactor-șef al ziarului „Meridianul”

9. MERITUL NU CERE RĂSPLATĂ, CERE CINSTIRE

Aflu cu mâhnire că ,,gândacii de bălegar” nu lasă pe profesorul doctor DUMITRU V. MARIN, o personalitate proeminentă incontestabilă a culturii vasluiene și naționale, să-și bea în tihnă paharul de ambrozie și nectar nici la ceas aniversar. Gândul mă duce la pictorul grec Apelles care, după cum povestește Plinius-cel-Bătrân, în lucrarea sa enciclopedică ,,Istoria naturală” a expus un tablou de-al său în piață.

Printre spectatori și gură-cască și un cizmar care a făcut observația referitoare la sandala unui personaj cum că ar fi greșită. Apelles a luat pensula și a retușat îndată sandala.

Când însă cârpaciul s-a obrăznicit și a început să judece și restul lucrării, Apelles, mâniat, l-a fulgerat cu replica: ,,Ne sutor ultra crepidam!” (,,Cizmarule, nu mai sus de sandală!”) Iar ,,gândacii de bălegar” să nu-și ridice privirea mai sus de tina în care viețuiesc.

Domnule profesor doctor DUMITRU V. MARIN, v-ați luat doctoratul când doctorii în județul Vaslui se numărau pe degetele de la o mână, ați înființat posturi de radio și T.V. la Vaslui și la Bârlad, ați scris un roman și numeroase studii de istorie, de literatură și de etnografie iar, dacă Vasluiul ar fi avut ieșire la mare, mare lucru să nu vă fi urcat pe un vapor să descoperiți Terra Nova.

Este drept că se așterne ,,zăpada pe florile de cireș” dar ea se mai și topește, iar florile, ca și cele ale recunoștinței contemporanilor și urmașilor, rămân nemuritoare.

Odată cu cele mai calde urări de sănătate, spor în toate și ,,La mulți, mulți ani și buni!”, îngăduie-i și poetului care sunt să dedice o coșbuciană creație ,,Dușmanilor tăi” (care sunt și ai mei):

,,A greși e omenește,
A ierta-i dumnezeiește”,
Iartă-ți toți dușmanii
Cei ce te urăsc fac gură,
Te bârfesc și te înjură
C-așa-s mitocanii.

Tu nu le intra în casă,
Nu primi să-ți dea la masă
Blidul lor cu lintea.
Știi mai bine ca oricine,
Ei tot răul ți-l fac bine
Că îi duce mintea.

Din ce au nimic nu lasă
Și se zbat ca peștii-n plasă
Cât îi țin rărunchii.
Acești bolnavi de avere
Vor, în plus, și la putere
Să-și arate mușchii.

Dacă le-ai făcut un bine,
Se transformă în jivine,
Tu mi te ferește
Ca de vârful de biciușcă
Știi că șarpele-ntâi mușcă
Pe cel care-l crește.

Scormonesc în tău și tină
Ție să-ți găsească-o vină
Mintea li-i dibace.
Dumnezeu însă n-amijă
Și pe toți îi are-n grijă
Iar tu dă-le pace.

,,C-a greși e omenește
Și-a ierta-i dumnezeiește”,
Iartă-ți toți dușmanii.

Prof. Petruș Andrei,
poet, membru al U.S.R.

10. SĂ NU UITĂM CĂ, DIN CÂND ÎN CÂND, MAI ÎMPLINIM ȘI UN NUMĂR DE ANI

În viață, pe lângă alte bucurii avem și pe aceea de a atinge o anumită vârstă, de a ne bucura de prieteni mulți, puțini… de a fi sănătoși, dincolo de averile sau titlurile dobândite pe parcursul existenței. Scriu acest material cu bucuria de a putea saluta un om care a reușit frumoasa performanță – să împlinească o vârstă nobilă, scriu acest material pentru omul care a reușit să scrie câteva cărți (doar critica de specialitate și posteritatea vor analiza valoarea lor), scriu acest material pentru faptele celelalte, pentru faptele bune și ne-bune pe care profesorul Dumitru V. Marin le-a făcut până acum. Este simplu să spui „ei și ce!”, dar… Nu doar catedra, nu doar cărțile, nu doar faptul că este patron la un trust de presă, nu doar faptul că a reușit o performanță greu de egalat și anume să își atragă mulți dușmani îl face valoros pe Dumitru V. Marin. NU. Dincolo de aceste fapte există OMUL, omul care are bucurii, care are prieteni, care a știut cel puțin pe plan zonal să își transforme numele într-un brand.

Eu scriu aceste gânduri pentru un Dumitru V. Marin care se plimbă pe stradă, care râde, care este în prima linie la acțiunile culturale ale urbei, pentru omul care suferă, pentru omul care are vise și speranțe, pentru omul care luptă și, câteodată mai este și învins.

La mulți ani, domnule profesor, sănătate multă, domnule profesor, mulți prieteni domnule profesor și aș dori să aveți un condei bun și frumos, un condei drept și ascuțit în acest context socio-politic-cultural.

Mihai APOSTU, scriitor, poet
Președinte Asociația - Culturală „Poesis Moldaviae" Vaslui

Val Andreescu, ***Florete melancolice, epigrame, fabule, rondeluri și epitafuri***, ed. PIM, Iași, 2007: ***„Dlui prof. dr. Dumitru V. Marin, o personalitate a Culturii și sprijinitorul nr. 1, considerația, stima și mulțumirile autorului Val Andreescu, Vaslui, 16 dec. 2007".***

●

Val Andreescu, ***Fabule***, ed. PIM, Iași, 2009: ***„Dlui prof. dr. D.V. Marin, toată prețuirea și recunoștința modestului autor, Val Andreescu, 17 martie 2009".***

●

Valeriu Lupu, ***Reflecții peste timp***, ed. PIM, Iași, 2007: ***„Domnului prof. D.V. Marin, cu toată prețuirea pentru modul cum realizează și trăiește actul de cultură, mai 2007".***

11. DE LA CUVINTE LA NUMERE

Nu toți putem începăpea în București. Noi, cei care ne-am născut în afara perimetrului Capitalei țării. Specialiști în diverse domenii sau oameni oarecare. Medici, profesori, ingineri, economiști, ziariști. Sau tehnicieni, asistenți medicali, muncitori. Sau absolvenți de liceu și de facultate. Unii și-au desăvârșit vocația, acolo. Cei mai mai mulți rămân însă aici, adică acasă, în oricare dintre zonele țării. În sat, la oraș sau în municipiul reședință de județ. Ei sunt „motorul" așezărilor. Dau acestora consistență. Generează atitudini, lansează idei, împlinesc deziderate. Oamenii Cetății se identifică, în timp, cu spațiul cultural respectiv și devin formatori de opinie. Ei formează, generație după generație, baza unei piramide mereu în construcție, mereu aspirantă la zările albastre.

Vasluiul este și el în aceeași situație, ca mai toate locurile. Între cei care au ales să-și dedice existența urbei în care muncește se numără și profesorul Dumitru V. Marin. Personalitatea sa fremătătoare s-a manifestat mai ales după 1990, când a deschis drumul presei democrate în această parte a țării. Nu s-a mulțumit cu drumurile Vasluiului, ci a cutezat să comunice izbânzile sale și mai departe. A refuzat termenii „provincie" și „provincial", prin manifestarea energiilor creative și prin permanenta aspirație spre

succes. Valorificarea ambițiilor jurnalistice și scriitoricesti n-au fost facile, ci rodul unui zbucium constant, în care calitatea actului a fost dominantă.

Profesorul Dumitru V. Marin poate fi un model din acest punct de vedere, un cetățean onest al urbei, dedicat acestui segment controversat și în continuă schimbare al vieții sociale. Presa. I-a plăcut mereu apelativul „profesor", dar în fapt este cronicar al vremurilor și manager de proiecte publicistice. Chiar dacă din adolescență l-au fermecat literele, silabele, cuvintele, propozitiile și frazele armonios legate în pagină, după Revoluție a venit vremea să se îndrăgostescă și de cifre pentru a contura albia curgerii sentimentelor și stărilor exprimate în vorbe meșteșugite. Cifrele anului în curs pentru profesorul Marin sunt 7 și 0, în ordine și în duet de nedespărțit. 70. Ani de viață. Frumoși, trăiți cu pasiune și cu drag de oameni. La mulți ani! Cu sănătate.

Vasile ARHIRE,
ziarist, născut la Huși,
Director al Studioului TVR Iași

Petruța Chiriac, ***Vocea mea distinctă (interviuri, articole, ecouri)***, ed. Opera Magna, Iași - 2010: ***„Domnului dr. Dumitru V. Marin, cu bune sentimente o „Voce …" între altele ale spiritului bârlădean, 4 dec. 2010, Bârlad".***

12. DUMITRU V. MARIN - LA 70 DE ANI

Trăim într-o lume ciudată deși nu avem războaie,

cutremure, alunecări de pământ, schimbări de guvern, bucurie, necaz, fericire,… În aceste condiții sunt și oameni care se nasc, mor, se căsătoresc sau care aniversează anumite vârste. Sunt momente în care fiecare își face un bilanț, o retrospectivă a anilor trăiți, bine sau rău, cu realizări sau nerealizări, cu prieteni dar și cu dușmani. Este ca o imagine care se derulează prin fața ochilor din care poți să alegi numai imaginile frumoase, dacă ai de unde sau cum. După 70 de ani de viață, fiecare om poate să vadă ce a fost util sau inutil, ce a contribuit la formarea sa ca personalitate, cum a trăit printre semenii săi și cum a fost primit de ceilalți. Pornind de la adevărul că fiecare dintre noi este unic și de neînlocuit putem afirma că orice om are dreptul să fie apreciat la justa lui valoare, să fie respectat și să se bucure de ce a făcut bun în viață.

Dumitru V. Marin este unul din oamenii care de-a lungul anilor a lăsat o „urmă”. Și-a întemeiat o familie, a crescut trei copii, a fost profesor, jurnalist, scriitor, este om politic, a făcut și are avere. Toate acestea îl fac în momentul de față un om împlinit care se poate uita în urmă cu mândrie și cu satisfacția muncii împlinite. Dar cred că cea mai multă lume îl cunoaște ca om de televiziune, ca unul din primii vasluieni care

și-au legat numele de acest miracol al epocii noastre. Aceasta l-a făcut să fie foarte cunoscut vasluienilor care l-au apreciat pentru toate realizările sale.

Domnule profesor, vă doresc să aveți un drum liniștit, plin de realizări și succese, să aveți noroc și să vă bucurați de aprecierea semenilor, dar să fiți mereu iubit de cei apropiați și de familie!

Cu deosebit respect și considerație,
Prof. Ionel ARMEANU-ȘTEFĂNICĂ,
Liceul „Emil Racoviță" Vaslui,
28 februarie 2011
în prezent Director la Protecția Copilului Vaslui

Simion Bogdănescu, ***Așchii de spirit***, ed. Cronica, Iași, 2009: ***„Lui Dumitru V. Marin - toată considerația mea ! Simion Bogdănescu, Giurcani, 7 noiembrie 2009".***

●

Petruș Andrei, ***Flacăra de veghe***, ed. Sfera, Bârlad, 2000: ***„D-lui prof. dr. DUMITRU V. MARIN, în semn de aleasă prețuire, cu omagiile și prietenia colegială a autorului, Puiești, 16 sept. 2001".***

13. DIN COPILĂRIE…

Am aflat de sărbătorirea prietenului meu mai mare din copilărie, cu ocazia acordării titlului de Cetățean de Onoare al comunei Podu Turcului, în Consiliul Local de marți, 29 martie, ora 12:00 (unde sunt consilier local, după ce am fost viceprimar). Aproape am sărit în sus de bucurie că unul de-ai noștri din vechea localitate Giurgiuoana primește acest titlu, dar, mai important că-l merită cu prisosință. După vot, l-am sărutat bucuros pe obraz.

Sunt vinovat că nu prea am avut cunoștință de activitatea concetățeanului D.V. Marin, Trică cel cu sumedenie de întâmplări din copilaria comună. L-am văzut alergând după oi și vaci, fugind către școală pe ploaie, frig, ger, cale de 6 km, lovit de alți copii sau victorios la trânte, premiant în toată perioada școlii, unde era meșter la spus poezii. Îmi aduc aminte că jucam „cadril” și pentru că pierdea, am ajuns la bătaie, dar noi eram mai mulți și l-am cam altoit pe el și pe frații săi, Gică și Victor. Ce ceartă a urmat cu moș Vasile…

Ca toți copiii, am fost la scăldat în știoalnele Zeletinului, am prins pui de păsări în luncă (desființată astăzi), am pus berbecii să se bată (ce spectacol era, mamă, mamă!) am copt porumb furat sau am urcat în cireși străini, din distracție. La arie însă era greu și noi

fugeam cât puteam, dar lui îi plăcea să arunce snopii și să cosească la hreapcă.

Deși avea frați mai mari, Trică nu era bătăuș, poate de aceea domnul învățător Hristache îl punea monitor în clasă.

… Odată a venit Zeletinul mare, mare și noi ne-am repezit să ne scăldăm în apa mâloasă și rapidă. Câteva secunde au lipsit să ne înnecăm amândoi…

Îmi închipui că a ajuns așa mare pentru că citea mult chiar și în timpul parcurgerii celor 6 km (cu întâmplările… din grup).

Nu l-au putut urma mulți din sat, dar el s-a întors des la noi și la părinți – modest și liniștit.

Sunt foarte mândru că am rămas prieteni.

Gheorghe V. BALAN,
consilier, Consiliul Local Podu Turcului

Ștefan Boboc-Pungești**e**anu, ***Și „Bobocii" zîmbesc…, Versuri umoristice***, ed. D.I.G., 2006: ***„Stimate domnule profesor dr. Dumitru V. Marin. am desosebita plăcere de-a vă da această plachetă cu versuri umorisitce intitulată „Și bobocii zâmbesc" cu convingerea că veți găsi în ea ceea ce veți căuta. Oricum, eu vă urez multă destindere și un zâmbet pe măsură. 15.11.2006".***

14. A ȘTI PENTRU CE TRĂIEȘTI!

M-am gândit să creionez câteva rânduri despre domnia sa, ca sărbătorit. Luând în calcul ideea că domnul profesor este șeful meu, respectiv directorul general al Trustului de presă Cvintet TE-RA, ideea mi s-a părut incitantă.

Și m-am întrebat, retoric, desigur, cum aș putea scrie de rău de șeful meu??? Și totuși, pentru liniștea neprietenilor domnului profesor, îi pot informa că de când sunt în această firmă, niciodată, domnia să nu mi-a îngrădit dreptul de a mă exprima liber, în orice context!

Pentru mine, domnul profesor Dumitru V. Marin, este un om admirabil! Și un mare luptător! Se spune că în viață, până la trecerea în nemurire, trebuie să construiești o casă și să sădești un copac! Ei bine, dumnealui a reușit cu mult mai mult... OPERA domniei sale este dovada existenței sale pe pământ. Pe acest pământ pe care, în ciuda dușmanilor, nu a făcut umbră degeaba!

O altă dovadă care va rămâne peste timp este Televiziunea Vaslui, cele 2 radiouri „Unison” și ziarul *Meridianul* care au reușit ani la rând prin vocea domniei sale și a unor tineri mai mult sau mai puțin profesioniști, să ajungă în casele și cel mai important, în sufletele locuitorilor din județul Vaslui.

De altfel, profesorul Marin nu cred că are nevoie de laude! Din curiozitate, că tot am devenit sclavii

internetului, dați pe motorul de căutare „Google”, scrieți numele profesorului Marin și veți afla despre activitatea și cărțile domniei sale.

Câți dintre noi se pot lăuda cu o asemenea activitate culturală, politică și de ce nu, socială? Îl cunosc pe domnul profesor Marin de 11 ani, ani în care am învățat de la domnia sa care e secretul succesului în viață! Am „furat” mai pe înțelesul tuturor din personalitatea puternică a domniei sale și am încercat să „împrumut” din integritatea și dorința de a „face” lucruri și... fapte, cu care cei care vor urma să se mândrească! De multe ori am fost întrebată „Cum de reușești să te înțelegi cu d-l Marin?” Ei bine, de fiecare dată am zâmbit auzind această întrebare, gândindu-mă că domnul profesor sau „șefu”, cum îmi place mie să-i spun, este un om extrem de deschis la dialog, comunicativ și cu foarte mult suflet! Nu sunt doar vorbe mari înșiruite pe o foaie de hârtie, ci doar încerc să fac o incizie „succintă” despre sufletul profesorului Marin!

L-am cunoscut pe dl Marin când era supărat dar fără a fi descurajat și de asemenea l-am cunoscut și când deborda de bucurie! Întotdeauna, cu multă înțelepciune a reușit să parcurgă toate etapele vieții, cu bune și rele! A reușit ca pasărea Pheonix să-și revină din propria cenușă, pe principiul ce spune că „în viață ce nu te omoară, te face mai puternic!”

Întotdeauna am admirat la domnia sa puterea de muncă inepuizabilă și rezistentă cu care își înfruntă dușmanii! De altfel, cred că aceste două calități fac din domnia sa un om puternic, cu principii de viață

sănătoase și cu o poftă de viață demnă de invidiat! Cartea la care lucrează reprezintă, cred, o nouă provocare atât pentru domnia sa dar mai ales pentru prietenii și neprietenii domniei sale! Acum, la ceas aniversar, ce pot spune? Decât o urare simplă „La mulți ani și țineți-o tot așa, domnule profesor, întru mulți ani de acum înainte!”

Timona BALMUȘ, jurnalistă
Redactor șef „Unison Radio Bârlad”

Vasile Arhire, ***Curajul de a crede în victorie, Jurnal sentimental***, ed. Timpul, Iași, 2007: ***„Domnului profesor Dumitru Marin, unul dintre tot mai puținii truditori din lumea presei., 30.07.09”.***

●

Ioanid Romanescu, ***ACCENTE***, ed. Junimea, 1981: **„Domniei Sale Domnului D.V. MARIN, dragului coleg și prieten, un semn de cald omagiu, Ioanid Romanescu, mai 1987”.**

15. RESPECTUL MEU, AL FAMILIEI ȘI AL OAMENILOR

Dacă ar fi să spun ceva despre domnia sa, având în vedere puținul timp care l-am petrecut împreună cu prilejul diverselor colaborări pe teme agricole, ar trebui să citez dintr-o nuvelă și să spun că „este un om bun, a învățat multă carte și… vorbește drept și cumpătat, ca și când ar ceti din carte și harnic și grijitor om este domnul profesor, adună din multe și face din nimic ceva, strânge, drege și culege ca să aibă pentru sine și pentru alții” și dacă mai este de spus ceva, atunci mai trebuie spus că este „cam greu la vorbă, cam aspru la judecată prea de-a dreptul, prea verde-fățiș, el nu mai sucește vorba, ci spune drept în față dacă i s-a pus ceva pe inimă.”

Acesta este domnul profesor Marin pentru care am un respect deosebit și îi doresc la ceas aniversar de 70 de ani multă sănătate, fericire și împliniri.

Cu respect,
Ing. hortiviticol
Emil BĂLĂJAN

16. CÂND FLOAREA DE CIREȘ SE AȘEAZĂ PE TÂMPLE

Motto: ”O viață nu valorează nimic,
dar nimic nu are valoarea unei vieți.”
André MALRAUX

Între OM și POM există un raport de magică diferențiere. Pomul înflorește în fiecare primăvară și, când se apropie de limita viețuirii, se usucă. Omul adevărat (omul de acțiune !) lăstărește idealuri și idei și, abia la senectute, înflorește sau, mai poetic scris, floarea de cireș i se așează pe tâmple...

O astfel de ipostază trăiește în aceste clipe, la cei 70 de ani, domnul prof.dr. DUMITRU V. MARIN, un moldovean de la „talpa țării”, ridicat printr-o activitate neobosită la rangul de personalitate, cu distinse trăsături spirituale, ce-l proiectează în lumina sinceră de ADEVĂR, pe culmea marilor performanțe culturale.

În păienjenișul timpului, nu contează de unde ai plecat, ci unde ai ajuns. Astfel că și domnia sa, copil de țărani moldavi (sat Giurgiuoana, com. Podu Turcului, jud. Bacău), împătimit de studiu și dotat de cerescul Tată cu aptitudini iscoditoare, a reușit (după studii superioare la Facultatea de Filologie, Iași, 1965 și Facultatea de Filologie, limbi străine, București,1974) să devină profesor doctor de limba și literatura română,

însumând o activitate didactică de peste 40 de ani. Doctoratul în filologie și l-a susținut în anul 1998, cu teza „*Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească*” (îndrumător Mihai Pop).

Spirit complex, actant perseverent, energie implicată în social, politic și cultural, a desfășurat și o activitate publicistică și editorială marcantă. A editat publicații precum „*Vlăstarul*” (1990), „*Teleradiodivertisment*” (1994) și „*Meridianul*” (1996-2010). Sub semnătura dumnealui au văzut lumina tiparului 60 de studii științifice, peste 700 de editoriale, emisiuni și interviuri de ordinul miilor. A colaborat la „*Adevărul*”, „*Albina*”, „*Anuarul Institutului de istorie A.D. Xenopol*”, „*Clepsidra*”, „*Clopotul*”, „*Cronica*”, „*Gazeta de est*”, „*13 Plus*”, „*Ecouri literare*”, figurând la loc de cinste în „*Dicționarul presei românești*”.

Însă rezistența axiologică este marcată de-acum în viitorime de cărțile pe care talentul său nativ și desăvârșit prin învățarea învățării permanente le-a dăruit sacrei incinte a Bibliotecii românești: „*Tudor Pamfile și revista Ion Creangă*”, Ed. Cutia Pandorei, Vaslui, 1998, „*Zăpada pe flori de cireș*”, roman, Vaslui, 1999, „*TV.V.-15... explozia*”, Ed. Tiparul, Bârlad, 2006, „*Meridianul (Vaslui-Bârlad) – axă cultural –informațională*”, Ed. Pim, Iași, 2009 și „*Festivalul Național Al Umorului, Vaslui-40*” – 2010.

Dumitru V. Marin, român verde (ecologist), cu rădăcini în vatra strămoșească ancestrală, a avut și are încă prețuirea nobilă a creațiilor folclorice românești, a sublimat experiența personală ca romancier în spații narative nostalgice, lirice, și-a purtat verbul uneori

acid, alteori laudativ, dând extemporal în fața vieții ca un adevărat publicist implicat în sfera socialului, a politicului și a culturalului și a trecut peste obstacolele inerente ca un gladiator al ideilor fierbinți. Fără judecăți aleatorii, fără pretenții vane, i-a plăcut să stea în frunte, acolo unde lamura s-a identificat cu flamura. De aici, patriotismul său necontrafăcut și lucrativ. Înainte de toate, țara, înainte de toate, semenii, înainte de lașitate, lancea adevărului și a dreptății. Nu a plecat capul după pomeni și recunoștințe minore, n-a pactizat cu impostura, n-a dorit decât să-și facă datoria simplă de cetățean român, creator și cultivat, răzvrătit și pacifist.

La cei 70 de ani îi dorim vita longa, ars longa! Pentru că Omul e OM și Pomul e POM. Pentru că valoarea unei vieți se măsoară în sabia de lumină pe care o lasă în spațiul universal cultural. Viața lui Dumitru V. Marin abia acum înflorește, abia acum floarea de cireș i se așează pe tâmple!...

Prof. Simion BOGDĂNESCU,
poet, scriitor, critic literar, Bârlad

Ion Patriche, ***Păcatele iubirii***, ed. Panfilius, Iași - 2003: ***„Domnului Director prof. doctor D.V. MARIN, cu cele mai nobile simțăminte de prietenie și prețuire din partea autorului pentru toată strădania depusă în mass-media vasluiană în realizarea fidelă a actualității vasluiene. 4 iunie 2003, Vaslui”.***

17. DUMITRU V. MARIN - O FORȚĂ PUTERNICĂ ÎN AREALUL VASLUIAN

Prof. Dr. Dumitru V. Marin poate fi caracterizat ca o persoană admirabilă, deschisă la dialog, un om modest, cu o cultură vastă din toate punctele de vedere. Numele său este bine cunoscut la nivelul județului Vaslui dar și în plan național. O personalitate generoasă cu un spirit bogat, deschis, o neobosită creativitate. Ceea ce a realizat nu se poate evalua în câteva fraze, dumnealui având un palmares în multe domenii de activitate.

O imagine generală asupra unei personalități de valoare deosebită se caracterizează prin efervescența creatoare capabilă de a genera noi idei și rezultate deschizătoare de largi perspective în domenii diferite ale cunoașterii.

Despre Dumitru V. Marin și activitatea dumnealui s-a scris cu entuziasm de loc reținut, fiindcă tot ceea ce a scris se bazează pe o bună și reală documentare, cât și sensibilitatea ce a trăit și trăiește pe aceste meleaguri.

Activitatea sa se poate reflecta ca: profesor, jurnalist, etnolog, istoric, manager. Mare iubitor de cultură, autor a mai multor publicații, Dumitru V. Marin se face mult mai cunoscut după Revoluția din decembrie 1989. Așa l-am cunoscut și eu când în Vaslui după 1990, începeau primele emisiuni ale

televiziunii locale. A poposit de nenumărate ori la Solești fiind invitat la diferite activități culturale și nu numai.

Și dacă Vasluiul a ajuns să fie cunoscut mai bine în țară, acest lucru a fost posibil și datorită sau poate acestui segment de activitate pe care l-a desfășurat, iar meritul aparține cu prisosință jurnalistului Dumitru V. Marin, omul care și-a închinat toată viața acestei migăloase și deloc ușoare munci pe care a făcut-o cu toată pasiunea și cu toată dragostea sa. Și-a îndeplinit destinul ce i-a fost scris.

Acum la împlinirea vârstei de 70 de ani, permiteți-mi să vă urez LA MULȚI ANI!, sănătoși și fericiți alături de cei dragi dumneavoastră.

Mona BUJOR ,
Licențiată în Administrație Publică,
Primarul comunei Solești

Nichita Stănescu, ***ALFA***, Editura Tineretului, 1967: ***„Domnului Dumitru Marin, cu drag într-o de neuitat seară Bârlădeană. Nichita Stănescu în 1971. Acasă la un prieten …”***

●

Costin Clit, ***Mănăstirea Rafaila***, ed. Sfera, Bârlad, 2007: ***„Domnului Marin, cu alese sentimente de prietenie și considerație, vă ofer această carte cu prilejul sfințirii bisericii schitului din Drăgești. 1.07.2007”.***

18. RÂNDURI PENTRU UN DRAG SEPTUAGENAR!

Mi-amintesc, cu bucurie, că îl cunosc pe onorabilul domn prof.dr. Dumitru V. Marin de pe vremea când funcționa ca inspector la Comitetul de cultură și artă al județului Vaslui, atunci când răspundea de manifestările culturale cu caracter folcloric. De atunci am un respect deosebit pentru acest Om cu suflet nobil, apropiat de cei din jurul său pe care îi ajută la nevoie. Cu Ileana Darie, bibliotecară la Oșești, sora mea, stăm mereu de vorbă și-și amintește cu respect și dragoste de modul în care se comporta în calitatea de instructor de la județ. Și tatăl meu, primul monografist al comunei, Costache Buraga, învățător în Dăneștii Vasluiului, după ce a stat de vorbă cu prof. Marin avea numai cuvinte de laudă și îl aprecia foarte mult. Îl prețuiesc, așa cum cei mai mulți vasluieni o fac, pentru meritul de a înființa Studioul de Televiziune din Vaslui, prima televiziune particulară din Moldova și pentru Studioul de radio UNISON Vaslui, studiouri care ne-au racordat la lume și la informații, știri locale, din țară,din lume. Îl prețuiesc pentru că este patronul ziarului MERIDIANUL pe care îl citesc cu multă pasiune, număr de număr, deoarece prezintă la modul cinstit știri despre evenimente culturale, istorice, umor și altele. Fiind și scriitor, am citit cu interes și apreciez volumele domniei sale pe care le am cu autograf: ZĂPADĂ PE FLORI DE CIREȘ, TVV 15 – EXPLOZIA INFORMAȚIONALĂ,

MERIDIANUL – AXĂ CULTURALĂ, FESTIVALUL NAȚIONAL AL UMORULUI „C-TIN TĂNASE" VASLUI – 40. Cu permisiunea domniei sale doresc pe această cale să-i mulțumesc pentru sprijinul pe care mi l-a acordat cu multă omenie, mie și fiicei mele, atunci când am avut o serioasă problemă familială. Vă mulțumesc din suflet și vă rămân îndatorată pe vecie pentru tot ceea ce ați făcut și pentru tot ceea ce faceți pentru oameni și pentru municipiul și județul Vaslui. La a 70-a aniversare vă doresc multă sănătate, multe realizări în domeniile de care vă preocupați, fericire lângă cei dragi și... „La mulți ani!"

Cu deosebită stimă și considerație.

Mărioara BURAGA,
pensionară, Vaslui

Dan Apostol, Rodica Bretin, ***ANTARES 4***, ed. Baricada, București, 1995: ***„Domnului profesor DUMITRU MARIN. Cu simpatie și cele mai bune urări ale realizatorilor, R. Bretin, 16.08.1995".***

●

Cezar Stegaru, ***Crăiasa Codrului, basmul „Simbolizare",*** ed. S.C. ODEON S.R.L. Vaslui, 1998: ***„Dlui. D. Marin, director T.V. Vaslui, pentru eternitate, se oferă semnul distincției de la Craiasa Codrului, 16.11.1998".***

19. LA MULȚI ANI… SĂ TRĂIȚI!

Moto:
„Legea superioară a existenței este munca creatoare
prin care lăsăm în lume o urmă
după ce nu vom mai fi, o operă care ne prelungește
existența și după moarte.”
Leonardo da Vinci

Atunci când mi-am propus să aștern câteva gânduri dedicate domnului prof.dr. DUMITRU V. MARIN, cu ocazia aniversării frumoasei vârste de 70 ani, am realizat cât de bine se pliază pe cuvintele lui Leonardo da Vinci. Așa cum l-am perceput eu pe distinsul profesor – într-o permanentă mișcare, spirit viu și critic, care nu irosește laude, nu se rușinează să exprime respect și admirație celor ce merită, așa cum nici cu replici nu întârzie să răspundă – consider că eforturile sale de până acum au dat suficiente roade spirituale ce-l vor face cunoscut generațiilor viitoare.

Și încă mai are de lucrat!...

Ca un cetățean atent la viața culturală a județului nostru, situat nu chiar în imediata apropiere a domnului profesor, am cunoscut totuși parțial activitatea domniei sale: întâia oară l-am văzut cu ocazia amenajării și ulterior a inaugurării postului de radio „Unison”,

devenit prietenul de care aveau nevoie bârlădenii imediat după 1990, apoi l-am revăzut în diferite ipostaze, în special la originea unor activități culturale, lansări de carte, emisiuni tv, *Festivalul Național „Constantin Tănase”*, al cărui întemeietor este, activități jurnalistice etc.

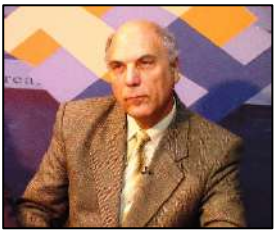
Preocupările pentru diferite acțiuni sociale le-am înțeles mai bine după ce am aflat că a pus umărul la ridicarea unor instituții de învățământ (Liceul de Construcții din Vaslui) ori de cultură (Casa de Cultură și Căminul Cultural din Berezeni), iar sentimentele de admirație se conturează mai profund odată cu înțelegerea a câtă dăruire, efort, sacrificii și timp se investesc pentru a publica mii de articole, a documenta și elabora cronici și cărți, a te implica în activitatea socială, culturală și politică, a fi reporter, redactor ori moderator, profesor, manager, organizator, animator, candidat în diverse funcții politice, soț, părinte și mai întâi de toate . . . om.

Cu un soi de patriotism local, mândrindu-mă cu personalitățile din diverse domenii ce fac cinste județului nostru, pot afirma că mă bucură faptul că dl. prof. dr. Dumitru V. Marin a prins rădăcini pe aceste meleaguri, de altfel apropiate celor natale …

Vă doresc să fiți puternic și sănătos pentru a face față vijeliilor vremurilor ce le trăim.

Comandant Vasile CHELARU
Comisar șef de poliție mun. Bârlad

20. POPASUL LA „KOGĂLNICEANU”

Nu fac parte dintre cei care m-am topit vreodată după D.V. Marin. N-am avut amiciții sau colaborări cu el nici ca director de școală, nici ca inspector general, nici ca familist, deci sunt doar un observator al realității bazate pe fapte în județul Vaslui și în țară. Scriu cele ce urmează și ca director la Liceul „Mihail Kogălniceanu”, unde D.V. Marin a fost profesor adevărat, unul dintre cei mai străluciți prin realizări, nu prin… impresii. Ca „general” (inspector general al Inspectoratului Școlar Județean) n-am avut ocazia să-i administrez vreo sancțiune deși, inspectorii de specialitate îl antipatizau puternic pentru că îi contra în Cercurile pedagogice și era un permanent pericol la funcția lor (era doctorand în științe) și la autoritatea lor (publica în mai multe reviste). Și tare i-aș fi ars o sancțiune, pentru că prea se arăta egalul meu și era mereu în bătălie cu toți, deci, și cu mine.

Când am trecut la catedră, însă, șeful acestui cel mai important Grup de presă a devenit unul dintre cei mai calzi colaboratori, încurajându-mă și pentru opera mea tipărită.

Repet, nu l-am simpatizat pe Marin pentru o mulțime de motive, în primul rând pentru că nu prea stătea de vorbă cu lumea, sub motiv că n-avea timp, cu atât mai mult la bârfă.

La Liceul „Mihail Kogălniceanu”, chiar că a lăsat urme… adânci. Ajuns prin concurs (1990) titular pe limba română, și-a întemeiat cenaclul literar, juca fotbal

în pauze, organiza manifestări literare. În 1990 a editat Monografia Liceului „Mihail Kogălniceanu” (împreună cu prof. Cornelia Alexandru, soția directorului) și a reînviat revista școlii VLĂSTARUL, ediție nouă, rămasă însă la nr. 1 pentru că s-a ținut apoi de televiziune, radio, ziar. S-a pensionat la 1 septembrie 2000.

A încurajat puternic elevii talentați la orice materie, în special, firesc, la limba română (Mihaela Băbușanu Amalanci, este o poetă recunoscută - vezi vol. *Adevărata fericire*, 2010), Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Corina Gâlcă ș.a. urmând cariera media a profesorului. Cel puțin *Radio Unison* și *TVV* au creat o adevărată stare de spirit emulativă, competitivă, câțiva ani buni în liceu.

Cu atâtea obligații, absolut firesc, profesorul mai lipsea de la ore dar n-a intrat în conflict cu conducerea școlii. La un moment dat i s-a creat o diversiune în legătură cu o elevă, pe care chiar profesorul a mediatizat-o prin mijloacele sale de presă pentru că afirmațiile erau neadevărate.

A revenit adesea la manifestări organizatorice în amfiteatrul L.M.K., vorbind despre particularitățile muncii în presă sau despre personalități sărbătorite. Are un stil de vorbire incitant, se oprește imediat dacă observă că nu e ascultat, sfichiuiește, laudă, glumește, deci e absolut interesant. Se spunea că în procesul de predare, nu prea-l interesau manualele ci dacă elevii înțelegeau ce li se predă. Actualii profesori, foști elevi, spun că la opera lui Mihai Eminescu se transfigura, că lecțiile sale erau o încântare. Desigur, avea și adversari, dușmani… dispăruți astăzi.

D.V. Marin rămâne în istoria L.M.K. prin „Monografia Centenar”, prin „Vlăstarul” dar și prin

opera monografică, literară, culturală și pedagogică. Regret că nu a continuat „*Istoria învățământului vasluian*” (1980) pentru că a cercetat mult această evoluție. Îl invităm să (mai) scrie noua monografie. Pot spune că-l invidiez pentru câte a reușit să facă.

Îi doresc să tot continue sănătos.

Prof. Gheorghe CÂRJĂ,
director, Liceul
„Mihail Kogălniceanu” , Vaslui
Fost Inspector școlar general

Ica Grasu, ***Regăsirea***, ed. PIM, Iași, 2010: ***„Domnului Dumitru V. Marin, cu drag și respect. De astăzi sânt mai bogată și mai fericită având mai mulți prieteni ca dumneavoatră”.Introducere de DVM.***

●

Teodor Pracsiu, Daniela Oatu, ***Un senior al spiritului, VLADIMIR STREINU, Eseu critic***, ed. PIM, Iași, 2010: ***„Prof. dr. Dumitru V. Marin, folclorist, etnolog, publicist, romancier „mogul de presă”, miliardar în moneda națională - această carte senzațională de la doi autori unici și irepetabili. Vaslui, 30 iulie 2010.”***

21. ȘCOALĂ VASLUIANĂ DE JURNALISM

„Trăim într-o inerție continuă! Cu toate acestea, valorăm ceva prin aspirația noastră, căci un suflet se măsoară prin dorința sa, așa după cum judecăm catedralele de la depărtare după înălțimea clopotnițelor lor” – ne aminteam noi spusele lui Flaubert.

Și gândindu-ne la împlinirea celor peste **20 de ani** de existență ai ***primei televiziuni particulare din România*** - TV VASLUI - am considerat că acest post de televiziune merită și i se cuvine să se hrănească din realizările maeștrilor și slujitorilor săi. Această adevărată ***școală vasluiană de jurnalism*** a constituit o ambițioasă rampă de lansare a valorilor, pentru că a cerut mai mereu o cantitate enormă de viață și de noblețe încorporată în emisiunile sale. În fond, generații întregi de jurnaliști, redactori și reporteri ai săi au lucrat la zidirea acestor fundamente, contribuind la cristalizarea unui spirit vasluian și la afirmarea unor personalități culturale locale și naționale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a contemporanilor.

Și, în acest an, ceasul de gală îi va aparține, căci instituția TV VASLUI a coagulat în timp ideile și nobilele năzuințe ale slujitorilor ei, autentificând efervescenta viață culturală a cetății.

Dar pentru toate acestea, meritul cel mai mare a fost al prof. dr. DUMITRU V. MARIN – creatorul televiziunii TV VASLUI, cel care va rămâne unul dintre

cei mai de seamă oameni de cultură vasluieni, prin tot ceea ce a lăsat în urmă, în condițiile în care scopul său a fost să-i determine pe oameni să se ridice spre orizonturile cunoașterii și ale luminii cultural-spirituale, dar și prin ceea ce a făcut important pentru comunitate, devenind un adevărat *formator de opinie* în rândul cetățenilor.

De aceea, TELEVIZIUNEA VASLUI a fost pentru mult timp principalul mijloc de comunicare care s-a străduit ca imaginea Vasluiului în lume să fie una corectă, cu tradițiile culturale și prefacerile moderne ale cetății, cu rânduielile mai mult sau mai puțin chibzuite ale oamenilor săi, dar totul trecut prin parfumul epocilor pe care le-a trăit. Prin efortul și munca asiduă a redactorilor și reporterilor, acest important post de televiziune a făcut cunoscută întreaga activitate politică, cultural-artistică și socială a VASLUIULUI, iar emisiunile, semnalările, interviurile și dezbaterile realizate de acest canal de televiziune au reflectat fidel nu numai viața cotidiană a urbei și a locuitorilor ei, dar chiar a condus la formarea unui adevărat simț civic vasluian, într-o perioadă în care de-abia atunci se învățau primii pași spre o societate civilizată și deschisă.

Și pentru a înțelege și mai bine de ce, în mass-media vasluiană de după 1991, *canalul de televiziune* TV VASLUI a contat cel mai mult și a fost cel mai longeviv, trecând de cei 20 de ani ai săi, vom spune doar că misia sa principală de aflare și redare a ADEVĂRULUI - și, prin aceasta, respectarea TELESPECTATORULUI - a fost împlinită.

În fine, TELEVIZIUNEA TV VASLUI va rămâne în memoria noastră ca etalon al mass-mediei vasluiene de după Revoluție, iar noi nu-i putem aduce decât un omagiu de gând și de suflet pe această cale scrisă. Fie ca prețuirea acestui post de televiziune să se manifeste mereu așa cum a fost el: o permanentă *„respirație văzută a vieții vasluiene”!*

Întru mulți ani acestui templu al libertății de exprimare și de informare! Mulți ani, domnule profesor!

Dr. Laurențiu CHIRIAC, istoric,
Muzeul Județean Vaslui

Prof.dr.ing. Avram D. Tudosie, ***Grupul Școlar Agricol „D. Cantemir” din Huși (fondat ca Școală de Viticultură), unitate de Învățământ - Cercetare - Producție, Ediția a-III-a,*** ed. cutia Pandorei, Vaslui: ***„Dlui Prof. dr. D.V. Marin, omagiul autorului, cu rugămintea de-a face o recenzie sau un interviu. Cu distinsă prețuire, 12.11.2003”.***

●

Constantin Slavic, ***Vârcolacii***, ed. PIM - Iași, 2009: ***„Stimatului ocrotitor al culturii, pe aceste meleaguri și, totodată, bunului meu prieten, de-o viață, prof. dr. D.V. Marin. Cu stimă și drag, C. Slavic. Vaslui - 9 iunie 2009, ora 11:55”.***

22. CETĂȚEAN ȘI PRIETEN… SAU, INVERS!

Mai întâi am auzit de el și nu întotdeauna de laudă, pentru că reprezenta presa cu ale ei… Ne-am întâlnit colegi consilieri în Consiliul Județean, unde eram amândoi foarte activi și am colaborat foarte bine eu învățând din experiența lui.

În 2 mandate, noi doi am fost cei mai constructivi dintre aleșii locali si era bătălie nu glumă acolo.

Ca primar al Hușilor, mărturisesc sincer că n-a existat altcineva atât de loial, de activ, de obiectiv și de priceput, care să contribuie prin mijloacele sale de presă *(TV.V, Unison Radio,* ziarul *Meridianul)* la realizarea obiectivelor noastre și la susținerea autorității primarului și a Consiliului Local.

Cetățeanul Marin e un om liniștit, echilibrat, creativ, apropiat de oameni. Are o redacție în municipiu pentru ziarul Meridianul, în care formulează, când e cazul, elemente de critică obiectivă. Totdeauna s-a comportat ca un lider de presă.

A încurajat constant inițiativele culturale locale, a lansat cărți la Bibliotecă și licee, a sprijinit Toamna Culturală Hușeană. În aceste circumstanțe este un obișnuit al oricăror întruniri (inclusiv politice) sărbătoriri, evenimente.

Este foarte stimat și respectat la Huși. Subliniez că este un prieten de mare nădejde și sunt bucuros că-l

pot numi astfel, fapt pentru care merită toată stima mea, a familiei și a cetățenilor.

La această vârstă …

La Mulți Ani!

Ing. Jan CIUPILAN
Primar al Municipiului Huși

Elena Ștefănescu, ***Poeme drăcești, Dialogue with Dracula,*** ed. Fiat Lux, 1995: ***„Dlui prof. D.V. Marin, aceste poeme ce fac, de multișor, înconjurul lumii. Cu prietenie ! 26 august 1996, Vaslui, România”.***

●

Ion Moraru, ***Ace de cojoace***, ed. pentru Literatură și Artă Geneze, Galați: ***„Domnului Profesor Dr. Dumitru V. Marin, cu sinceră prețuire și deosebită admirație din partea autorului! Vaslui, 03.02.2006”.***

●

Mihai Apostu, ***Poemele Auguste***, ed. PIM, Iași, 2010: **„Cu prietenie și mult respect domnului profesor doctor. Dumitru V. Marin. „Poezia reprezintă firimitori de suflet la ospățul lumii”, Vaslui, 25.03.2010”.**

23. IMPLICARE ȘI ATITUDINE

Primul ziar apărut în actualul județ Vaslui este „Semenătorulu, foaia septemenală”, editat în Bârlad între 27 septembrie 1870 – 26 mai 1874 și 23 mai -19 septembrie 1876, la Tipografia Asociației <<Unirea>>. Redactori ai gazetei au fost: Panaite Armașu, Panaite Chenciu, I.C.Codrescu, Șt. Neagoe, G.N. Nicolescu, I. Pop Florentin (până la 17 octombrie 1870) și I. Popescu (director). La Huși apare „Vocea Hușului” între 30 august -13 decembrie 1873, tipărit la Tipografia Asociaților. Începutul presei din orașul Vaslui este făcut prin periodicul „Albina Vasluiului”, iunie –decembrie (?) 1875, un număr editat săptămânal, neindentificat de autorii monografiei recente a orașului Vaslui, amintit de Dumitru V. Marin, alături de „Semănătorul” și „Vocea Hușului.” Un ziar „Deșteptarea” apare la Vaslui în (mai - ?) 1876, altul cu același titlu la Huși, între 1879-1880, urmat de „10 Maiu”, 10 mai 1898, număr unic, redactat de corpul didactic primar din Huși, Tipografia „Dacia”, P. Iliescu & D. Grosu, Iași. Numărul lor crește odată cu trecerea timpului.

Între 1968-1989 apare „Vremea nouă”, ziar al Comitetului Județean al P.C.R. și al Consiliului Județean Vaslui, alături de o serie de publicații culturale ce aparțin instituțiilor de învățământ, dar și a anuarului Muzeului Județean „Ștefan cel Mare” din Vaslui, „Acta Moldaviae Meridionalis”, din păcate unul din ctitorii săi, Ioan Mancaș s-a stins din viață la 29 martie 2011. Decesul său

este o pierdere pentru comunitatea culturală și politică vasluiană.

Cenzura și prezența partidului unic au fost omniprezente în redactarea articolelor și materialelor publicistice. Cu toate acestea aspectele culturale sunt bine reliefate, „Vremea nouă" fiind astăzi o sursă pentru scrierea și rescrierea istoriei contemporane (din păcate nefolosită).

După evenimentele din 1989 și căderea regimului comunist condus de Nicolae Ceaușescu, județul Vaslui cunoaște o efervescență culturală și jurnalistică. Vechii activiști de partid se transformă în apărători ai valorilor democrației și susținători ai noului regim, iar cu trecerea timpului se ajunge chiar la o ruptură cu tinerii jurnaliști, adepții modelului Ion Cristoiu de la „Evenimentul zilei". Politicul se implică tot mai activ și în presa locală, prin sponsorizări și articole comandate sau chiar scrise din cabinetele lor. Atacurile la persoană sunt tot mai frecvente. Presa locală ca și cea națională, dornică de senzațional, oferă diferențiat informații, atât celor avizi de scandal, dar și oamenilor de cultură. Ponderea diferă de la o publicație la alta. Democrația presupune diversitatea părerilor, fapt reflectat și de presă. Singurul obiectiv este informarea cât mai corectă a cititorilor și formarea unei opinii publice, care ne lipsește atât de mult la nivel național și local.

Astăzi, în 2011, în județul Vaslui apar periodice ca: „Meridianul de Vaslui", „Obiectiv de Vaslui", „Vremea nouă", „Monitorul de Vaslui".

În acest domeniu jurnalistic atât de atractiv, incisiv, fascinant, dar și contradictoriu, s-a implicat și domnul profesor doctor Dumitru V. Marin, autor de

articole, editoriale, reportaje și cărți, dintre care amintim: *Considerații privind cântecul popular…*, 1974; *Despre evoluția învățământului vasluian până în 1859*, articol publicat în colaborare cu Iulia D. Marin în „Anuarul institutului de istorie și arheologie „A.D.Xenopol", XVII, 1980, p. 603-614; *Liceul M. Kogălniceanu,* Vaslui 1990; *Tudor Pamfilie și revista Ion Creangă* (teza de doctorat), Editura Cutia Pandorei, Vaslui, 1998, 294 p.; *Unison Radio Vaslui continuă…*, 2000; *Zăpada pe flori de cireș*, Vaslui, 1999, 274 p., roman; *TVV-15 în explozia cultural-informațională din județul Vaslui*, Editura Tiparul, Bârlad, 2006, 556 p.; *Meridianul (Vaslui-Bârlad) axă cultural-informațională*, Editura PIM, Iași, 2009, 414 p.; *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase", Vaslui - 40 (mărturii, documente, foto-album)*, Editura PIM, Iași, 2010, 216 p. A îngrijit și editat volumul *Basme*, semnat de Tudor Pamfile, apărut la editura Junimea, Iași, 1976, 121 pagini.

În 1990 sub egida Liceului „Mihail Kogălniceanu"din Vaslui și îndrumarea lui Dumitru V. Marin apare „Vlăstarul", în 1993 fondează „Teleradioeveniment"(apare în 1994), la 26 septembrie 1996 tipărește „Meridian" Vaslui-Bârlad, care reapare la 22-24 martie 2000. Curentul Cultural-Informațional din universul domnului Dumitru Marin se exprimă mai ales prin „Meridianul de Vaslui", ajuns la 24 martie 2011 la an 13 (nr. 882).

E mult, e puțin! Să decidă urmașii săi din presă și cultură, nu dușmanii sau prietenii de astăzi. Este clară amprenta personalității domnului Dumitru Marin în jurnalismul vasluian. „Meridianul de Vaslui" abundă în informații culturale, politice, economice, sociale și

sportive. Editorialele sale, spre surprinderea celor care nu le citesc, dar le critică, sunt de calitate. Localitățile rurale își regăsesc o parte din trecutul lor, primarii își văd realizările, elevii și profesorii observă evoluția învățământului. Poate lipsit de ceva modestie, așa cum îl știm și noi, domnul Dumitru Marin consideră Curentul Cultural-Informațional – presă scrisă și audio-vizuală - drept centrul universului jurnalistic vasluian, parte integrantă a celui național (și internațional), atrăgând astfel reacțiile celor din breasla sa, a politicienilor, (el însuși politician), a electoratului, a dușmanilor sau a prietenilor. Avantajele lecturării presei pe internet sunt însoțite și de riscurile postării mesajelor răutăcioase la adresa jurnalistului, dar și de completări pertinente cu privire la materialul publicat.

Prof. dr. Dumitru Marin s-a implicat în același timp în domeniul televiziunii și radioului. La inițiativa sa a luat ființă Studioul TV Vaslui, prima ieșire în eter datând din 24 decembrie 1990, postul Unison Radio Vaslui care emite din decembrie 1993 și Unison Radio Bârlad (licență audiovizuală din 13 octombrie 1994). Competiția și diversitatea jurnalistică duc neapărat la înflorirea culturală a unei comunități, drept care prof. dr. D. V. Marin poate fi felicitat că le-a provocat și menținut.

Prof. Costin Clit,
istoric, monografist
Liceul „Cuza - Vodă”, Huși

24. UN INFATIGABIL CĂUTĂTOR

Una dintre cele mai pitorești personalități din Vasluiul ultimelor decenii este profesorul de limbă și literatură română Dumitru V. Marin, doctor în filologie cu o teză despre *Importanța revistei „Ion Creangă" în folcloristica românească* (1998). Preocupările sale de etnografie și folclor l-au îndrumat și spre editarea unei părți a operei lui Tudor Pamfile, îngrijind un volum de *Basme* la Editura Junimea din Iași, în 1976,dar si vol.Tudor Pamfile si revista ION CREANGĂ,1998

Aceste îndeletniciri l-au determinat pe Iordan Datcu să-l includă în *Dicționarul etnologilor români* (Editura Saeculum I.O., București, 1998), el fiind, cum îi place să spună, *singurul vasluian* prezent în asemenea dicționar.

Dar Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, *Zăpadă pe flori de cireș*), întemeietor al unui trust de presă, *Cvintet – TE-RA* (cuprinzând televiziune, radio, ziar). Trustul cu pricina i-a determinat pe prieteni să-l dezmierde, cum e la modă, cu titlul de „moguleț", ceea ce nu sună rău.

Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional" în județul Vaslui, aproape unic în țară. Infatigabila lui persuasiune s-a concretizat în mai multe cărți, cu titluri pe măsură, între care *TV.V – 15… explozia…* (Editura Tiparul, Bârlad, 2006), *Meridianul (Vaslui – Bârlad) – axa cultural-informațională* (Editura Pim, Iași, 2009), *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase", Vaslui – 40* (Editura Pim, Iași, 2010). Aceste cărți, menite să lumineze asupra generosului concept și să fie, în același timp, o istorie vie a lui, sunt construite, stilistic și arhitectonic, într-o manieră postmodernistă, poate mai puțin lămuritoare pentru cititorul tradiționalist, adesea leneș și cârcotaș, de unde, probabil, și unele reacții inconfortabile, mai ales pe linia criticii orale sau „netiste". Despre faptele de cultură ale lui Dumitru V. Marin au scris, între alții, Avram D. Tudosie, Simion Bogdănescu, Gruia Novac, Lucian Vasiliu, Emilian Marcu, Vasile Ghica, Ioan Baban etc.

La cei 70 de ani pe care îi sărbătorește pe 28 aprilie, Dumitru V. Marin a rămas același spirit optimist, întreprinzător, cu vocația prieteniei. Noi îi urăm viață creatoare, putere de muncă și *La mulți ani!*

Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar,
Președintele subfilialei U.S.R. Vaslui

25. BIRUINȚA E A TA!

De ani buni, s-a vasluienizat, trăgând brazdă adâncă în cultura și spiritualitatea Țării de Jos, fiind unul dintre cei care, în ultimele două decenii, a realizat un curent publicistic și de anvergură socială locală, de care se simțea nevoia.

De altfel, pregătirea sa doctă – doctor în științe, mentalul său de „om bun la toate”, dar mai întâi și întâi, simțământul său înnăscut de întreprinzător, adunate la un singur loc, l-au îndemnat să fie un diriguitor.

L-am cunoscut de pe vremea studenției, în urmă cu cinci decenii. Apoi, am lucrat împreună, vorba vine, în Vaslui, el – în Cultură și Artă, eu – în presă, ne-am întâlnit tangențial și, ca foști colegi, schimbam idei – păreri – sentimente contigente. Apoi, viața ne-a despărțit.

În gazeta sa ori la televiziunea sa, nu am colaborat. Sunt gemene.

Dar le-am urmărit de departe activitățile.

Mergi așa, Marine! Dușmanii niciodată nu-ți doresc binele! Biruința e numai a ta! Și o obții!

Îți doresc sănătate și putere de muncă.

Mircea COLOȘENCO,
cercetător științific,
scriitor, publicist, București,
11 martie 2011

26. CONSILIUL LOCAL: EXPUNERE DE MOTIVE
pentru motivarea proiectului de hotărâre privind conferirea titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE al comunei Podu Turcului, județul Bacău, domnnului DUMITRU V. MARIN

În exercitarea prerogativelor de primar al comunei Podu Turcului, județul Bacău, nu putea să scape atenției mele un aspect devenit de notorietate, cel puțin pentru ultimele trei decenii, respectiv viața, activitatea și opera unui prestigios vlăstar al comunității locale, întruchipat în personalitatea domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, născut la data de 28 aprilie 1941, în satul Giurgiuoana, fost reședință de comună, actualmente sat din componența comunei Podu Turcului, județul Bacău.

În satul natal, a urmat cursurile școlii primare, fiecare an terminându-l în chip de premiant, gimnaziul și liceul le-a urmat la Podu Turcului, devenind absolvent în anul 1959, cu rezultate remarcabile.

În sucesiunea anilor, a urmat serviciul militar la Tg. Mureș, iar în perioada 1961 – 1962 a funcționat ca profesor suplimentar la Școala Blaga, județul Bacău și in județul Iași.

Perioada 1963 – 1974, reprezintă anii de mare efervescență în construcția viitorului prozator Dumitru V. Marin, fiind anii în care a studiat filologia la Universitatea „Al. I. Cuza” – Iași, pe care a absolvit-o în anul 1967, în continuare urmând o a doua facultate

la Universitatea București, obținând licența în anul 1974.

Anii ce au urmat sunt de-a dreptul clocotitori pentru profesorul Marin, dăruindu-se activității de cercetare și publicistică, fiindu-i acordat titlul de Doctor în anul 1998.

A profesat în județul Iași, la Șetrăreni – Țigănași și Măcărești – Prisăcani, o perioadă de 6 ani, după care a fost promovat inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui, pentru perioada 1970 – 1974 și, mai apoi, profesor la liceele 2, 3 și 4, precum și la liceul „Mihail Kogălniceanu", obținând toate gradele didactice din existența omului de școală.

La sfârșitul anului 1990 a înființat Grupul de Presă Cvintet TE-RA, având în componență - televiziune, două posturi de radio și ziarul „Meridianul", activități care au cuprins perioada anilor 1990 – 2011.

În publicistică, a debutat în anul 1958 la „Steagu Roșu" – Bacău, iar din anul 1989 a devenit liderul de presă al județului Vaslui. Exercită funcția de vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte pentru județele Vaslui și Bacău.

În Dicționarul Presei Românești, figurează în 5 poziții, pentru meritul de a fi publicat mii de articole, reportaje, interviuri, a întemeiat ziare și reviste, precum "Vlăstarul", "Teleradioeveniment" și "Meridianul", fiind creatorul Școlii de Presă TV Vaslui.

A publicat importante volume care s-au bucurat de o largă circulație, cum ar fi: „Liceul Mihail Kogălniceanu" (1990), „TV.V. – 15… explozia"

(2006), „Meridianul – axă cultural-informațională” (2009), „Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase„ (2010), romanul „Zăpada pe flori de cireș”, precum și monografia „Tudor Pamfile și Revista Ion Creangă”, care l-a impus pe autor în Dicționarul Etnologilor Români din toate timpurile.

Concomitent cu activitatea publicistică, dl.prof. dr. Dumitru V. Marin a desfășurat și o laborioasă activitate politică, fiind președintele Organizației Județene a Partidului Ecologist Vaslui un număr de 18 ani, candidat la funcția de primar, consilier județean în 5 mandate și candidat la Senat și Camera Deputaților. Este considerat o personalitate a județului Vaslui, fiind inclus în Dicționarele Personalităților pentru Vaslui, Galati – Tecuci, cu o operă impresionantă, ilustrată și de CV – ul său.

Personalitate de reprezentare națională, recunoscut chiar de președinții României, bucurându-se de onoarea de a fi primit în câteva rânduri, reprezentând momente oficiale și protocolare, Dumitru V. Marin face cinste județului Bacău și comunei Podu Turcului, în care s-a întors adesea ca fiu al acestor locuri, bucurându-se de căldura și prețuirea localnicilor, pe care la rându-i, îi îmbrățișa cu dragostea și respectul omului care nu își uita rădăcinile.

În repetate rânduri a trimis cărți liceului și bibliotecii comunale.

Cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani, urmează să iasă de sub tipar Cartea Omagială „MARIN 70” de contribuții ale celor 70 de prestigioși semnatari, în frunte cu 4 președinți de stat.

Pe considerentele arătate mai sus, încă sumare, față de dimensiunea operei d-lui Dumitru V. Marin, cât și pe baza propunerii unui număr de 6 alți publiciști, autori de opere cultural-științifice, consider pe deplin justificată propunerea de acordare a titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE al comunei Podu Turcului, județul Bacău, domnului DUMITRU V. MARIN.

Prezenta expunere se completează și cu articolul intitulat „E DE-AL NOSTRU" redactat de primarul comunei Podu Turcului, județul Bacău.

Consiliul Local
com. Podu-Turcului,
județul Bacău
Primar, Dr. Gabriela Iacobescu

ROMANIA
JUDETUL BACAU
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI PODU TURCULUI

HOTARARE Nr. 13
din 29 MARTIE 2011

privind conferirea titlului de CETATEAN DE ONOARE al comunei Podu Turcului , judetul Bacau , domnului DUMITRU V. MARIN

Consiliul local al comunei Podu Turcului ,judetul Bacau ;
Avand in vedere :

- propunerea sustinuta de un numar de 6 publicisti , autori de opere literare si stiintifice , pentru acordarea titlului de CETATEAN DE ONOARE al comunei Podu Turcului , domnului DUMITRU V. MARIN , nascut la data de 28 aprilie 1941 , in comuna Podu Turcului (Giurgioana) , judetul Bacau , personalitate de prestigiu a culturii moldave , om de presa , monografist , romancier , etnolog si nu in ultimul rand , om politic , inregistrat cu nr.1520/24.03.2011 ;
- Regulamentul pentru conferirea titlului de CETATEAN DE ONOARE si a altor titluri si distinctii unor personalitati cu merite deosebite , aprobat prin hotararea Consiliului Local nr.15/14 mai 2007 ;
- Expunerea de motive a doamnei dr. Iacobescu Gabriela , primarul comunei Podu Turcului , judetul Bacau , precum si avizul comisiei de specialitate a consiliului local ;

In temeiul dispozitiilor art.36 , alin.8 si 45 , alin.1 din legea administratiei publice locale nr.215/2001 , republicata , cu modificarile si completarile ulterioare ,

H O T A R A S T E :

ARTICOL UNIC : Se confera titlul de **CETATEAN DE ONOARE** al comunei Podu Turcului , judetul Bacau , domnului **DUMITRU V. MARIN** , nascut la data de 28 aprilie 1941 , in comuna Podu Turcului (Giurgioana) , judetul Bacau , pentru prestigioasa opera cultural-stiintifica , cu prilejul implinirii varstei de 70 de ani .

LA MULTI ANI , MAESTRE !

PRESEDINTE DE SEDINTA
CONSILIER
HERLEA RENTA

CONTRASEMNEAZA
SECRETAR COMUNA
I. GRIGORAS

27. RESPECTUL ELEVILOR

Povestea mea începe cu mult timp în urmă. Era pe vremea când copiii (implicit elevii) citeau cărți, nu mesaje pe chat. Și nu citeau orice le cădea în mână, ci doar cărțile recomandate de către profesorii lor.

Se întâmpla ca în vremea aceea să fi fost un simplu elev. Un biet boboc în clasa IX-a la un biet liceu industrial dintr-o biată urbe din zona Moldovei. Iar de la prima oră de limba română și până am terminat liceul, a intrat în clasă „Domnul Profesor". Impozant, imperturbabil, precum un soldat care are de îndeplinit o singură misiune: aceea de a-și împărtăși cunoștințele către alții.

„Profesorul" ne-a învățat să ne deschidem aripile, către cunoaștere, către ziua de ieri, către ziua de azi sau către cea de mâine.

„Profesorul" m-a luat de mână și m-a dus la un concurs județean; am devenit unul din „tinerele condee".

„Profesorul" m-a învățat ce înseamnă folclorul, ce înseamnă obiceiurile de iarnă, cum să vorbesc, cum să scriu românește, cum să compun și cum să mă opresc, mulțumită lui am compus prima mea scrisoare de dragoste.

Iar când îl văd, nu-i pot mulțumi decât spunându-i „Cu respect, Dom' Profesor". Domnul Profesor MARIN!

Radu COROZEL, comisar de poliție,
Adjunct al Șefului Inspectoratului de Poliție Vaslui

28. LA MULȚI ANI, TINERE DOMNULE SEPTUAGENAR!

Un „cultural” prin excelență, profesorul DUMITRU V. MARIN, „înzestrat cu harul de a face” (așa stă scris în „avizul” la cartea despre *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”*, *Vaslui – 40 – 2010* a realizat nu puține lucruri (evenimente, cărți, ziare, reviste, cercuri literare, studiouri de radio și televiziune, fiind el însuși un publicist remarcabil) între altele îndeletnicindu-se și cu literatura, romanul său *ZĂPADĂ PE FLORI DE CIREȘ* recomandându-l semnificativ între bunii prozatori afirmați în deceniile din urmă în spațiul moldav. Vicepreședinte al UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI, magistrul s-a distins și printr-o laborioasă operă de cercetător al patrimoniului cultural al zonei (volumul *TUDOR PAMFILE și REVISTA „ION CREANGĂ”* este un model de studiu monografic, de valorificare a tradițiilor vieții spirituale vasluiene). Un risipitor de idei, un truditor devotat pe câmpul nu o dată accidentat al culturii (nativ în „zodia taurului”, prietenului DUMITRU V. MARIN îi place nespus postura de câștigător!), patronul incontestabil al literelor vasluiene poate privi cu mândrie în urma sa. Dar cum lui însuși i-a surâs mereu „privirea înainte”, fie-ne și nouă, prietenii săi scriitorii, să nădăjduim la acele tomuri de proză, de „cuvânt frumos”, pe care, cu

siguranță, admirabilul povestitor le dospește în sertarele sufletului și gândului său de veritabil mânuitor al condeiului beletrist… La mulți ani, tinere Domnule Septuagenar!

Calistrat COSTIN, critic literar
Președinte al Filialei Bacău a U.S.R.

Ion Iachim, ***Decameronul Basarabean sau Dumnezeu i-a dat omului pușcă***, ed. Pontos, Chișinău - 2005: ***„Domnului Dumitru V. Marin, cu vechi sentimente de prietenie și cu veșnice sentimente de românism, 2 aprilie 2005. Huși, la Prieteniile literare ale lui Th. Codreanu”.***

●

Maria Cozma, ***Evadare din vidul tăcerii***, ed. Junimea, Iași - 2005: ***„Special pentru SC Cvintet TE-RA SRL Vaslui și săptămânalul „Meridianul” Vaslui. Misiunea noastră pe acest tărâm este de a evada în strigăt atunci când istoria este interzisă să-și umple cu cerneală paginile. Cu profund respect, Maria Cozma, Vaslui, 29 nov. 2005”.***

29. LA MULȚI ANI, DON QUIJOTE

Dumitru Marin nu a existat. El a fost inventat, sub formă de profesor, de om ce practică în viața de zi cu zi zbaterea, doar pentru ca viața să nu amorțească în această parte de țară, în care sărăcia se simte ca la ea acasă.

Astfel, după 70 de ani de viață, Dumitru V. Marin încearcă să-și dea seama că există, că nu poate fi ignorat, că ceea ce face el nu-i mai aparține, nu strică dar nici nu ajută, nu are fir direct cu Dumnezeu, dar nici cu Mefisto.

Este pur și simplu Dumitru V. Marin, constructorul de media în Vaslui. Este omul care a încercat să-i pese de toate și de toți. Tipul de sufletist care s-a implicat „pe banii lui" pentru a fi alături de toți și de toate.

Astăzi și-a dat seama că este septuagenar. Și-a dat seama că viața trece prin el asemenea metroului, fără ca cei de la suprafață să știe acest lucru.

Poartă cu el bunul simț, obturat uneori sau dublat alteori de dorința vie de a nu rămâne pasiv la tot ceea ce se întâmplă în jurul său. Vrea să ajute chiar dacă au fost cazuri când dorința sa sinceră a fost confundată cu „datul în strâchini".

Știe cel mai bine să fie prezent. Nu contează unde, totul e să fii prezent ! Să participi, să fii văzut, să fii luat în seamă, să ai legături directe cu faptul istoric.

Dumitru V. Marin, profesorul, doctorul în filologie, patronul de televiziune, radio și gazetă, editorialistul, scriitorul, omul politic aparțin aceluiași temperament neliniștit, fără odihnă veșnică, dator și doritor să rămână viu în conștiința, fie ea și adormită încă, a publicului.

Este pur și simplu o inocentă definiție a celui care vrea să fie prezent chiar și prin absență, chiar și prin nepricepere, chiar și prin dorința sa de a face bine, cu toate că uneori i-a ieșit rău de tot, mai ales atunci când a încercat anduranța caldarâmului politic.

La 70 de ani nu se liniștește, numai pentru că s-ar părea că nu știe că a împlinit această vârstă sau, mai corect spus, nu vrea să se ia în seamă, simțindu-se mult mai în formă decât ar putea să-l reclame vârsta. Anomalia aceasta face parte din atitudinea profesorului față de cei care doresc să-i pună botniță, batista pe țambal, sau pur și simplu să-l reducă la tăcere.

Ceea ce este adevărat, dincolo de orice dubiu, îl plasează pe Dumitru V. Marin în categoria luptătorilor, a celor care și-au transformat viața într-un câmp de luptă, chiar dacă dușmanii au fost identificați dincolo de deal.

70 de ani de viață înseamnă pentru Dumitru V. Marin o emisiune transmisă în direct, în care el este și redactor și intervievat. Prin tot ceea ce face, indiferent de subiect și invitat, Dumitru V. Marin vorbește despre viața de zi cu zi, așa cum el o percepe, așa cum el ar dori ca aceasta să fie.

Nu pot să nu recunosc în această încăpățânare de a fi neliniștit, chiar și prin somn, că Dumitru V. Marin face parte din categoria, din ce în ce mai restrânsă de oameni

dedicați, de oameni care își sacrifică viața cu naivitatea și larghețea nababilor, care dau averi pe simple mofturi. Moftul lui Dumitru V. Marin este unul pe cât de costisitor pe atât de iertător. Vrea să fie în slujba cetățeanului, chiar și atunci când nu se pricepe ce vrea de fapt simplul cetățean și mai ales cum să-l ajute.

Dumitru V. Marin este omul care sare în ajutorul tuturor, uitând de sine, ignorând faptul că astăzi împlinește 70 de ani! La mulți ani, don Quijote!

ADI CRISTI,
scriitor, publicist,
director cotidianul „24 ore" Iași
prim-vicepreședinte U.Z.P.
27 martie 2011

Albert Oleic, ***Apa trece pietrele rămân,*** ed. Proema, Baia Mare: ***„Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, cu admirația celui care știe să aprecieze truda întru lansarea și relansarea culturii prin mijloacele de transmitere moderne - un nume intrat deja în notorietatea locului și care se identifică până la similitudine cu televiziunea vasluiană, dar și cu aceea de căutător al adevărului spus prin metaforă literară. Vaslui, 25 oct. 2001, Prof. Alupoaie".***

30. AȚI FOST ȘI POLITICIAN…

Lipit de Vaslui datorită vârtejurilor politicii nu se putea să nu venim în contact și cu domnul Dumitru V. Marin și am ajuns să ne prețuim reciproc.

Sunt de acord că nu stă în puterea oricui să fie om de știință (vezi teza și dicționarele), romancier, monografist (are destule cărți de mare merit), un editorialist remarcabil (peste 20 de ani!), un îndrumător adevărat prin Școala sa de presă, om politic (consilier local și județean) încă activ în PNL, un familist cu copii foarte bine realizați profesional (Daniel mi-a fost apropiat colaborator când eram ministru) și întreprinzător, inclusiv în apicultură… e impresionant în câte domenii a fost, de regulă, primul în top. Nu cred că se poate contesta rolul său de lider în presa locală, două decenii. Este dar, un bun prilej de apreciere și prețuire a curajului și eforturilor profesorului dr. Dumitru V. Marin care a avut ambiția să revoluționeze presa vasluiană. Timp de peste 20 de ani a încercat să-și împlinească destinul rămânând fidel opțiunilor sale de început, de profesionalism și obiectivitate, implicat în marile probleme și evenimente ale comunității. Sperăm să știm să acționăm și reacționăm într-o manieră constructivă, pozitiv - optimistă, motivantă. E o datorie pentru noi toți.

Vă mulțumesc pentru stăruința de care ați dat dovadă de-a lungul timpului de a fi alături de vasluieni si de mine prin demersurile Dvs. umane, sociale, jurnalistice.

Dr. Cristian DAVID,
Senator de Vaslui

Andrei Huiban, ***Educație și politică, Eseuri de pedagogia formării și acțiunii***, ed. Sfera 2008: ***„Domnului profesor Dumitru V. Marin, cu mult respect și adâncă considerație, A. Huiban, 18 martie 2008, Vaslui, la lansare".***

●

Theodor Codreanu, ***Basarabia sau Drama Sfâșierii***, ed. Pax Aura Mundi, Galați, 2004: ***„Colegului Dumitru V. Marin, trăitor în mrejele culturii, prețuirea și prietenia lui Th. Codreanu, 23 ian. 2005, Bârlad".***

●

Năstasă Forțu, ***Jurnal de atelier***, ed. Printco, Iași, 2009: ***„Domnului Dumitru Marin. Pentru iubirea sublimului în artă și promovarea culturii, fiind reprezentantul numărul unu al Curentului cultural informațional din județul Vaslui. Mă bucur că am rămas prieteni o viață. Sărutări de mâini doamnei Iulia. Cu prietenie, 22 iulie 2009".***

31. UN ÎNDRĂZNEȚ UNIONIST ȘI UN MARE PATRIOT

Ne-am întâlnit la primul forum (la alegeri) al ecologiștilor, care promovau o uniune de partide în cadrul Internaționalei Ecologiste, la întâlnirea Internaționalei Verzi pe 30 nov. - 2 dec. 2001, la Budapesta. La alegerile din Republica Moldova mi-a fost oaspete la sediul Partidului Ecologist în Chișinău (împreună cu alți reprezentanți români și președintele Alexandru Ionescu). Ne-am mai văzut și am convorbit de câteva ori, așa că pot zice că l-am cunoscut oarecum bine pe profesorul videoreporter. I-am dat interviuri mai multe, inclusiv la Budapesta, unde a sprijinit delegația Moldovei să fie admisă în Internațională (preopinentul lui Ioscha Fischer!).

Ca om, era extrem de comunicativ și n-am avut vreodată controverse. Totdeauna cu aparat de filmat la el, era și reprezentant oficial și om politic și operator tv. Unionist convins militant cu adevărat, și în Parlamentul Moldovei și în interviurile cu președintele Mircea Snegur, ori alți miniștri și în emisiunea de la Televiziunea Moldovenească, era bun vorbitor, clar în afirmații.

Un tip interesant și cu operă, donând cărți, de care nu-mi mai amintesc, eu am doar „Tudor Pamfile și revista Ion Creangă", activitatea marelui folclorist fiindu-mi puțin cunoscută, dar am auzit mai multe de Glasul Basarabiei, fondată de Tudor Pamfile.

Pentru că eu am împlinit 77 de ani, îl consider un frate român, de aniversat acum la o vârstă rotundă și-l invit să nu lipsească la aniversarea mea de 80 de ani de la Chișinău.

Cordiale salutări și urări de sănătate.

Prof. univ. dr. Ion Dediu,
Academician al Republicii Moldova
Directorul Institutului de ecologie și geografie
al Academiei din Republica Moldova, Președinte
de onoare al Partidului Ecologist din Moldova

Ștefan Racovitză, ***Cu mâinile de cap (Cronica cârcotașului),*** ed. Fundației Culturale LIBRA, București, 2005: ***„Dlui Dumitru Marin, cu cele mai prietenești gânduri din partea autorului, un nepot dacă nu fiu al locului. Ștefan Racovitză, apr. 2008”.***

●

Academia Bârlădeană, ***FLORILE DALBE***, ***Revistă literară, ediție anastatică*** (1919), ed. SFERA, Bârlad – 2009: ***„Domnului prof. dr. Dumitru Marin, specialist și promotor al operei, scriitorului, etnologului și etnografului Tudor Pamfile, fondator al Academiei Bârlădene și al revistei literare „Florile Dalbe”. Cu prețuire și considerație, Elena Monu, 26.03.2010, Vaslui”.***

32. PRIMUL OM DE TELEVIZIUNE DIN MOLDOVA

Am avut șansa să fiu printre primii oameni de televiziune din Iași care l-au cunoscut pe profesorul Dumitru V. Marin. Dumnealui a avut curajul, la Vaslui, să facă un program de televiziune care se prindea în zona Moldovei, inclusiv la Iași. Acest lucru i-a provocat și pe alții din zona Iașului să înceapă activitatea în acest domeniu al audio-vizualului românesc.

Imediat după Revoluție, în 1990, nimeni nu își putea închipui că televiziunile private pot exista și că, mai mult, pot fi la același nivel de audiență sau chiar mai sus decât televiziunea publică. Dacă în domeniul economic exista încă o inerție a experiențelor trecutului, a ceea ce s-a întâmplat înainte de '89, în domeniul mass-media exista o adevărată foame, care se evidențiază prin explozia care a urmat. Pe fondul începuturilor din noua presă scrisă și din cea audio-vizuală a apărut și televiziunea de la Vaslui.

Despre profesorul Dumitru V. Marin nu pot spune decât că este un prieten drag și un om care a știut să centreze, să dea cu capul, să facă tot ce trebuie făcut într-o televiziune, de la munca unui cameraman, până la aceea de moderator sau de patron. Și mă gândesc la contradicțiile care sunt evidente acum, după atâția ani, între ceea ce înseamnă omul de media și patronul său.

Iată că profesorul Marin a început ca om cu camera, ca reporter, dar și ca propriul patron de media. Nu pot să spun dacă a ajuns mogul sau nu, însă pot să afirm că, la 70 de ani, a intrat în conștiința vasluienilor și a moldovenilor, pentru pionieratul în televiziune, dar și pentru curajul și tenacitatea cu care, atâția ani, a reușit să țină steagul sus în acest domeniu.

Știu că, la un moment dat, Federația Ecologistă de la Vaslui a avut un lider în persoana domnului Marin. Poate această activitate politică a pus în dificultate calitatea de om de televiziune și cea de patron de media, dar a supraviețuit și acestei situații, chiar dacă n-a învins în domeniul politic întotdeauna. Lucru care mi s-a întâmplat și mie. Cred că profesorul Marin a încercat și altceva și, dacă nu i-a ieșit, cred că politica a fost cea care a pierdut, în final, nu profesorul Marin, pentru că dumnealui s-a întors acolo unde știe să facă lucrul cel mai bun, în televiziune.

Despre începuturile televiziunii particulare ar fi de scris cărți. Televiziunea de la Iași a apărut în octombrie 1991. Tele'M sau SOTI Iași, cum s-a numit la început, a apărut cu o săptămână înaintea televiziunii publice conduse de domnul Grigore Ilisei. Ei bine, televiziunea de la Vaslui a apărut înaintea celor două televiziuni de la Iași, la 5 dec. 1990.

Înainte de a apărea aceste televiziuni, noi ne uitam cu toții la programul TVR național, de la ora 20.00 la ora 22.00. Imediat din zilele Revoluției au început emisii care țineau de dimineață, cu o pauză la prânz, și continuare seara până în jurul orelor 23.00, 24.00, chiar spre 1.00, dacă se punea film. Ne mai

uitam la Televiziunea Chișinău, pe care o prindeam atunci cu antene speciale. De altfel, pe profesorul Marin l-am cunoscut încercând aceleași contacte de la Televiziunea Chișinău, ceea ce mă face să pot spune că am avut drept punte de legătură Prutul și frații noștri din Basarabia consacrați în televiziunea moldovenească.

Pentru mine a fost o șansă ca, începând de la 1 martie 1990, să fiu prezentator al unei emisiuni, *Melodii '90*, realizate de Televiziunea Națională din Republica Moldova la Sala Circului din Chișinău. Din România, erau prezenți aici peste 25 de artiști, cu Hrușcă, Șeicaru, Socaciu și alte nume de referință, care avuseseră deja, din februarie, turnee peste Prut. Spectacolele au fost în număr de șase, au fost imprimate de Televiziunea Națională, iar unul dintre ele a fost transmis în direct. Prezentatorii acelui spectacol *Melodii '90* au fost, din partea română, Petru Frăsilă, din Republica Moldova - Ștefan Petrache, artist al poporului, iar realizatorul emisiunii era Svetlana Frumusache.

Frații noștri de peste Prut erau, parcă, oleacă mai liberi decât noi și acesta a fost, cred, motivul pentru care un om ca profesorul Marin, la Vaslui, sau ca Frăsilă, la Iași, să îmbrățișeze această profesie. Nu din dorința de a face carieră, ci din dorința de a intra într-un joc al punerii în pagină prin montaj video, care poate fi mai convingător.

Într-adevăr, la început, televiziunea era ca o joacă. Se lucra cu niște camere VHS, care apăruseră prin România prin '85, '86 și cu care mai puteai filma și

pe la nunți. Montajul unei emisiuni se făcea printr-un sistem de două aparate video, unul era doar player, iar celălalt recorder, la care se adăuga un televizor, pentru a avea controlul a ceea ce intră și alt televizor pentru controlul a ceea ce ieșea după montaj, în recorder. Un mixer era pe atunci mare lucru. Noi am reușit să îl avem, pentru că am primit la televiziunea SOTI, devenită ulterior Tele'M Iași, un set de echipamente de circa 25.000 de dolari ca valoare, de la InterNews, o fundație americană, și Soros. Aceste echipamente însemnau o masă de montaj cu cele două aparate video și două camere de luat vederi. Se adăuga un mic echipament de titraj, care era, de fapt, ca o tastatură de calculator cu care scriai pur și simplu Tele'M ca siglă sau numele interlocutorului. Cu caseta pe care se înregistra acest montaj și care nu putea fi mai mare de o oră sau două ore mergeam în grabă la releul de la Bucium, noi, cei de la Iași, de unde, pur și simplu, se punea cu un aparat video și se mixa pe emițătorul televiziunii publice. Acest lucru era posibil doar noaptea, de pe la ora 1.00-2.00, când termina TVR programul pe canalul 1.

Începuturile oficiale ale televiziunii particulare au fost posibile datorită unei hotărâri de guvern, pe când prim-ministru era domnul Stolojan, în 1991. Legea audio-vizualului a apărut în 1993 și până atunci televiziunile particulare erau, de fapt, niște fundații, care, dacă aveau acele posibilități tehnice enumerate anterior, trebuiau să obțină voie să emită prin hotărâre de guvern. Așa se face că au avut voie să emită SOTI

București, SOTI Constanța, SOTI Baia Mare, SOTI Iași. Mai înainte însă, și-a luat voie TV Vaslui.

Emițătoarele de televiziune au apărut după ce a apărut legea audio-vizualului. Primul președinte al audio-vizualului românesc a fost profesorul Titus Raveica din Iași, care, cred, a fost susținut de domnul profesor Solcanu. Noi, ieșenii, am fost mândri cu acești profesori. Situația i-a ajutat și profesorului Marin, pentru că Titus Raveica a fost cel care a ținut cu moldovenii lui și chiar o spunea public. Am primit licența 007 pentru Tele'M Iași și s-a pus atunci problema ca aceste societăți de televiziune să fie societăți private.

Cert este că începuturile televiziunii particulare a fost un pionierat într-un domeniu care acum a ajuns să concureze televiziunea publică și, de multe ori, să aibă audiență, pe anumite segmente, ce-i drept, mai mare decât aceasta.

Înțeleg poate cel mai bine prin ce a trecut profesorul Marin în acest experiment care înseamnă libertatea de exprimare prin audio-vizualul românesc din provincie. Îl felicit că la împlinirea celor 70 de primăveri poate să își adune gândurile, impresiile, realizările în cărți. Îi urez la mulți ani profesorului Marin, îi doresc să rămână nemuritor prin ceea ce a făcut în media, prin cărțile pe care le scrie și prin credința sa de om de litere la catedră și prin speranța de a schimba în bine ceea ce a considerat că e rău în comunitatea lui!

Ing. Petru FRĂSILĂ, jurnalist
Director PRIMA TV Iași

33. AVEAM UNDE SĂ ÎNVĂȚĂM!

Cine spune că la Vaslui nu se întâmplă nimic? Iată că se întâmplă, cu atât mai frumos și mai autentic cu cât, în locul aparaturii și al camerelor video performante, a stat doar voința. În locul luminilor și al reflectoarelor scumpe, a stat propria lumina și propriul entuziasm.

În locul tuturor instrumentelor materiale, a stat bucuria. Altfel nu ar fi fost cu putință că în micul nostru orășel să ia ființă prima televiziune privată din țară, licența 001(!!!), iar ea să reziste două decenii.

O televiziune pentru așteptările și viziunea localnicilor, televiziunea lor. Iar tocmai neajunsurile suplinite de fantezie sau decorul îmbogățit doar de un chip transfigurat de emoție, de parcă ar fi putut acoperi lipsurile cu propriul trup, erau cele care-i dădeau acum un farmec inedit, de la care începea totul. Pentru că de-aici înainte, cei cuceriți de mirajul ecranului sau al undelor radio, aveau unde să învețe și unde să creeze un spectacol al lor. Aici a fost începutul pentru Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea sau Sorin Poamă. Chiar și eu, în anii liceului, tot aici am aflat ce frumos e să vorbești lumii în acest fel. Era iarnă, și îmi plăcea că avem televiziune în oraș, așa că îmi invitam prietenii în emisiuni: pe Ion Enache, pe Sorin… A trecut atât de mult timp de atunci, încât uneori am impresia că am

vreo 100 de ani. Și TVV crescut și a mers mai departe pe drumul ei, rezistând greutăților. A avut grijă de asta domnul profesor Dumitru V. Marin, care a îngrijit-o ca pe un arbore viu. Acum, pe locul ei roditor, crește o nouă tulpina, V24, ce se vede în toate orașele județului.

Totul începea acum peste 20 de ani, în Ajunul Crăciunului… Afară ningea și drumul acesta se năștea precum un colind. Acum, în zi de sărbătoare, îl adaug din toată inima, pe-al meu:

Ce-ar fi să ningă
Limpede și demn
O amintire albă să devin
Și-n frigul de la poalele zăpezii
Să mă-ntâlnesc cu steaua mea
Amin.

Adina HUIBAN, poetă
Redactor „V24” Vaslui

Mihai Sultana Vicol, ***Risc pe cont propriu***, ed. Opera Magna, Iași, 2011: ***„Dragului Domn Dumitru V. Marin îi ofer această revoltă și neliniște pentru tot ceea ce înseamnă „risc pe cont propriu”, acum când trăim pentru a ne salva de Traian Băsescu. Admirația lui Mihai Sultana Vicol, 15 ianuarie 2011, zi eminesciană”.***

34. E DE-AL NOSTRU

Când am auzit că un consătean al nostru „va fi aplaudat” la cei 70 de ani ai săi, deși îl cunoșteam, am devenit mai atentă. Pentru ce, oare? De ce nu?

Am studiat de pe internet C.V.-ul său absolut impresionant, i-am căutat cărțile în bibliotecă, mi-am adus aminte de cuvântul său „țărănușul”, la aniversarea de 50 de ani a Liceului din Podu Turcului, l-am văzut în monografia acestuia, am întrebat mai mulți cetățeni din Giurgiuoana și localitatea de reședință …

Să realizezi ce-a reușit fiul lui Vasile și Tudora e greu pentru o viață de om. Și totuși:

Era un copil cam buzat, nu totdeauna ascultător în școala primară de la Giurgiuoana, fiu de țăran mijlocaș care păzea oile și vacile citind cărți. Foarte priceput la coasă, iar la grâu știa să dea cu hreapca cel mai bine, cam pentru 6 legători. O fi făcut el, copil sau tânăr vreo prostie, dar cine mai știe astăzi? Costică Balan zice că era premiant întotdeauna și că au furat cireșe împreună. Au plecat la gimnaziu (clasa a-V-a) și a terminat singur liceul (cu bac), în condiții foarte grele de navetă pe jos 6 km. Era cam încăpățânat și l-a înfruntat într-un concurs „prieten al cărții” pe scriitorul Fănuș Neagu iar la trântă era de neînfrânt.

A plecat în armată (1959) și din 1961 în învățământ. Avea bicicletă (ca și un autoturism astăzi) și la școala Blaga – Bacău sau apoi în județul Iași, se deplasa mai ușor. A fost repede numit director de școli.

Părinții erau oameni gospodari și muncitori, se mândreau cu cei 3 copii ai lor Trică (Dumitru), Gică și Victor, plecați în lume, după cum au fost vremurile. Bine că în țară și nu „afară”.

Foștii primari, directori de școli, cadre didactice și locuitorii comunei s-au întâlnit de multe ori cu „căposul lui Marin” (porecla din școală, că el le știa pe toate) iar de când a înființat televiziune, radio, apoi ziar l-au tot pomenit, mai ales că Bârladul e aproape și mulți copii de la noi au urmat Liceul Pedagogic să ajungă apoi redactori la el (Pricope Carmina de la Antena 1, în prezent). A făcut reportaje în comuna noastră, spune fostul primar Hristache Pricopie.

Și-a îngrijit părinții și a întreținut foarte cordiale relații cu consătenii. De o bucată de vreme ne-a trimis cărți la biblioteca comunală și la Liceu.

Pentru că i-am îngrijit mama, fratele și sora, am comunicat destul și între noi și mi s-a părut un om cu simțul măsurii, echilibrat. L-am văzut la televizor în compania președinților statului și a altor personalități: ăsta nu-i Trică a lui Marin ??? Îl recunoșteam deci pe domnul prof. dr. Dumitru V. Marin ca pe unul de ai noștri care face cinste comunei, județului și țării. Am auzit că e în mai multe dicționare cu personalități (Vaslui, Bacău, Galați) inclusiv unul internațional. Ca primar al comunei Podu Turcului, medic de profesie (deci stau destul de vorbă cu oamenii), îi adeveresc apartenența la această comunitate.

Să ne trăiești, profesore!

Dr. Gabriela IACOBESCU
Primarul Comunei Podu-Turcului, jud. Bacău

35. UMBRE PE „PEREȚII”… UNIVERSULUI

Avem nevoie de un sens al vieții pe care o parcurgem și căreia îi asigurăm perpetuarea, în încercarea temerară, nebunească, de a cuceri misterele care ne înconjură și pentru a descoperi drumul spre nemurire. Este nevoie, în aceste cazuri, de memorie, apoi de distilarea acesteia, de exemple care să deschidă căi ce vor duce în direcții diferite din care, poate, una va găsi orizontul dorit. Ne sunt necesare acele ființe care reverberează intens și cu strălucire razele astrelor și sunt pregătite să se joace cu ele, gata de a încinge o sarabandă a umbrelor – acele izvoare tumultoase de fantezii și vise. Așa s-a făurit filosofia, și istoria, și artele, și știința... Devine deci o datorie a noastră, a tuturora, să trecem în memoria colectivă puritatea *florilor de cireș* – ca simbol al unei vieți strălucite – pe care am apărat-o de vârtejurile nimicitoare ale zăpezilor târzii.

Ne-am oprit mai totdeauna asupra unor nume legate de mari descoperiri geografice sau medicale, de războaie care au schimbat cursul istoriei, de opere care au generat curente filosofice. Toate au modelat gândirea umană, prin genialitatea reunirii realizărilor numeroșilor indivizi prinși în acele frământări ale creației neobosite, reflectate în umbrele și luminile faptelor și gândirii multor personalități. Împreună ei (oamenii) și ele (faptele) s-au contopit în acele nume și

le-a făcut posibilă existența și exprimarea. Exemplarele necesare memoriei umanității trăiesc alături de noi, par a fi asemenea nouă… Și totuși...

Venit din lumea muncită a satului – care păstra și păzește încă, în toate încheieturile sale, urmele unei societăți arhaice – un hombre al plaiului moldovean, român din Podul Turcului, a crescut și s-a ridicat copăcel, în anii tulburi de după cel de al doilea război mondial, în timpul ocupației rusești-bolșevice; a cunoscut – trecând peste ele – inerentele greutăți ale celor care trebuie să-și făurească, în carapacea propriului genom, idealurile născute din sine dar, de asemenea, și din bogăția numeroaselor fluide spirituale aflate în jur, desprinse din frânturile de universalitate și din contemporaneitatea care mărginesc specia *Homo sapiens*.

A urmat cursuri universitare la Iași și la București, pentru a se întoarce pe planurile moldovene, unde avea să slujească, zeci de ani, limba română – în învățământul general și în licee, în inspectorate școlare și în forumuri culturale... În acele locuri în care se plămădesc nu numai limba și cultura timpurilor trăite ci și viitorul popoarelor. Au fost numeroase legături și relații folositoare tuturor, multe împliniri neobișnuite – nu la îndemâna oricui – dar și, adesea, căi de parcurs alese greșit sau impuse. Judecata întâmplărilor de-atunci stă în balanța dintre bine și rău, în atitudinea și faptele de după...

Când oamenii au devenit mai liberi față de cei din jur și – desigur, față de propria conștiință – am regăsit același om, între alte coordonate: același om

puternic, inepuizabilul *Homo faber*. Un președinte de țară l-a admirat cândva pentru harul pe care-l are ,și-l dovedește fără încetare, talentul stăruitor de A FACE …Intuiția președintelui găsise esențialul!

Știa să conducă și, de aceea, politica l-a atras. Ecologia, ca știință, dar și statutul ei de inapetență la ideologiile extreme – oricum, în afara totalitarismului imbecil sub care nu numai țara dar și o mare parte a lumii zăcuseră decenii – l-a purtat către ecologismul exprimat de lozinca *o țară curată, un om curat.*

A fost consilier județean, membru în conducerea unui partid (ecologist) aflat – la un moment dat – într-o coaliție guvernamentală, creatoarea măsurilor hotărâtoare care au dus, câțiva ani mai târziu, la intrarea României în structurile Europei moderne. A candidat la funcția de deputat și apoi senator, gândind la măreția vechii Rome; a parcurs, cu fidelitate, împreună cu prietenii din Federația Ecologistă, un traseu aflat mereu de partea libertății și dreptății sociale, chiar dacă s-a încercat de nenumărate ori ca acest drum să fie deviat și obstrucționat de către reminiscențele forțelor obscure, care încă mai planează asupra țării. A vrut să fie primar în urbea Vasluiului, pentru gloria urmașilor lui Peneș Curcanul... dar au fost vremuri când nici Socrate nu s-a găsit în sufletul atenienilor!

Chemarea către literele rostite sau scrise nu s-a lăsat nici o clipă desprinsă de personalitatea sa. Alte timpuri, alte mijloace! A creat un post de televiziune, posturi de radio, ziare, cărți. Zile și îndelungate nopți de muncă. Talentul nu se risipea ci se materializa.

Comunicarea cu societatea – pentru ca aceasta *să știe, să înțeleagă, să acționeze* – este mereu prezentă în viața lui. Întâlnește șefi de stat, prim-miniștri, oameni de valoare ai țării și ai lumii, întru folosul meleagurilor vasluiene. S-a plimbat sau a lucrat în Parlamente, în cabinete de demnitari, în casele unor oameni de vază… dar și în umilele odăi ale unor compatrioți necăjiți. Cu aceeași nonșalanță! A știut dintotdeauna, poate înțelept, că nu haina face pe om...

Scrie sute, mii de articole, numeroase cărți, face reportaje, promovează oameni… intră în memoria locurilor pe care le străbate, se transformă în exemplu… mai ales dacă, pentru *judecătorii istoriei*, există curajul și perspicacitatea de a înlătura inevitabila zgură umană. În cazul nostru, nedesprinderea totală de unii dovediți ca răi, ca non valori... inutilitatea (ba și mai mult decât atât !) de a face eforturi pentru a-i promova sau colora în nuanțe plăcute… pe cei mânjiți de *fostele vopseli de mai-nainte*.

A continuat să iubească țarina strămoșească și s-o lucreze, având totdeauna alături, deci și în această ipostază, pe soția sa, parte componentă a personalității care-l definește. Îi este plăcut să vorbească despre copiii și nepoții săi, semne de seninătate interioară, la o vârstă când, iată, bilanțul contribuției la jocul de lumini și umbre închipuit de noi este necesar să fie cunoscut.

Există, firește, și o latură romantică a perspectivei din care privești relațiile interumane, în special pe cele care te-au angajat de-a lungul unei părți importante a vieții. Într-o lume nesigură și plină de primejdii este reconfortant să știi că undeva, departe,

poți găsi un sprijin, poți avea modele de atitudine, de încurajare, toate bazate nu pe interese materiale – care ar explica rapid și fără ocolișuri, afinitatea – ci pe o prețuire caldă, venită din suflet, menită să-ți redea forțele în propria personalitate.

– Mă prețuiește cineva, am (nu trebuie să mă îndoiesc!), cu adevărat, un set de calități apreciate, care-mi crează un spor de datorii față de colectivitate. Urmează ca la acest gând – la fel ca Anteu – să nu mă deslipesc de pământ și de ai mei, pentru a fi biruitor.

Sunt date omagiale, pe care ești tentat să le transformi în hagiografie, pentru a prelungi zâmbetul efemer, de clipe, al sărbătoritului onest, care simte și deslușește – în amalgamul de elogii – frântura de apreciere sinceră, singura care-l mulțumește, cu adevărat.

Însemnările hagiografice nu slujesc adevărul, sunt doar exerciții de retorică, atunci când reușesc să nu se îmbete în propriile cuvinte, când nu vor aminti versurile *Va vorbi vreun mititel/ Nu slăvindu-te pe tine...lustruindu-se pe el.* Aminteam deja că uneori discursul devine de prisos, că important este, așa cum spunea *Micul prinț*, să vezi totul prin ochii candizi de copil. Dar ne putem întoarce oare la acele vremi ale inocenței?

Caracterele, personalitățile sunt însă indispensabile societății umane pentru a-i asigura existența!

Toate gințile, triburile, toate popoarele au nevoie de cetățeni responsabili, de membri ai speciei cât mai

pure *Homo sapiens, sapiens sapiens, sapiens,….* la nesfârșit, *sapiens.*

Vom înțelege din acest amalgam de gânduri și din jocul de lumini și umbre pe care-l trăim, că strălucirile caracterului, împreună cu talentele oamenilor, ne dau șansa trăirii într-un microcosmos unde putem realiza și defini sentimentul de împlinire și, poate, chiar pe cel de fericire – ca părți ale spiritului universal.

Mă întorc, din atâtea idei aruncate aici, pentru a spune că balanța dintre bine și rău, prezentă în toate cuvintele de mai înainte, îmi spune fără greș că omul care mi-a prilejuit aceste gânduri, merită cuvintele pe care le rostesc înalții noștri prelați, atunci când prețuiesc pe cineva care și-a îndeplinit, după propriile puteri, deopotrivă, datoriile celeste și pe cele trudnice, pământești: *Vrednic este!*

Prof. dr. Alexandru IONESCU,
membru al Academiilor de Știință din Illinois,
New York, Chișinău,
laureat al Academiei Române

Constantin Jomir***, Zbor ucis, – scrieri –***, ed. Princeps Edit, Iași, 2004: ***„Unui specialist în tainele ziaristicii și unui autor de cărți e greu să-i faci daruri. Cu modestie, îndrăznesc să-i ofer distinsului coleg o carte despre Revoluție și ziaristică. Cu prietenie, C. Jomir, decembrie 2004”.***

36. COMPLEXITATEA PREOCUPĂRILOR LUI DUMITRU V. MARIN (LA 70 DE ANI)

Absolvent al Facultății de Filologie a Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Dumitru V. Marin a trecut prin toate treptele ierarhiei didactice ale învățământului preuniversitar. Ca cercetător, s-a supus disciplinei și regulilor „Școlii folcloristice" din Moldova pe care a reprezentat-o.

Cei peste 50 de ani de activitate pe tărâmul literaturii și culturii l-au situat pe o poziție inconfundabilă, pe care și-a clădit-o cu seriozitate, spirit de răspundere și inteligență.

Și-a consacrat activitatea, îndeosebi, în domeniul publicisticii și al posturilor de radio și televiziune, fiind inițiator și conducător al primelor instituții de acest gen, pe plan local și în zona Moldovei. A debutat în 1958 și a scris mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, îndeosebi asupra învățământului și nu numai. Deschizător de drumuri și formator de jurnaliști în presa locală, romancier, etnolog, monografist etc. Profesor de limba și literatura română la mai toate liceele din oraș, își încheie cariera la Liceul Teoretic" Mihail Kogălniceanu" Vaslui, căruia i-a închinat prima monografie postdecembristă. În 1998 obține titlul de doctor în filologie cu teza *„Tudor Pamfile și revista Ion Creangă"*, având conducător științific pe cunoscutul prof. univ. dr. Mihai Pop. I-a apărut circa 15 cărți, apreciate pe plan local și în țară. Ca cercetător și publicist, a trebuit să ofere

răspunsuri în acord cu deontologia profesională. Spirit reflexiv, echilibrat, ocolește cu prudență capcanele ideologice, prin investigații cu migală întreprinse, oferă răspunsuri care-l onorează și-i cinstesc profesiunea. A luat interviuri la numeroase personalități politice, șefi de stat, prim-miniștri, miniștri, șefi de partid și oameni de cultură. Această viziune, unitară, neviciată asupra societății, înlătură interpretările tendențioase, triumfaliste, punând accentul pe latura practică, pragmatică în acord cu realitatea.

Analist lucid, lipsit de prejudecăți, căutând, mereu, să descopere, cu inteligență și simț al istoriei, cauzele și implicațiile evenimentelor, valoarea lor, profesorul a avut intervenții la numeroase simpozioane și comunicări științifice în județ și în țară.

Aflat la vârsta maturității, publicistul Dumitru V. Marin dă expresia unor substanțiale trăsături ce caracterizează școala jurnalistică condusă de dânsul: profunzime în reliefarea relațiilor cauzale, sobrietatea în expresie, responsabilitatea aprecierilor. Sprijinit pe analiza lucidă a faptelor cotidiene, cărțile lui Dumitru V. Marin oferă răspunsuri echilibrate multor probleme care frământă spiritele timpului nostru.

Profesorul se află, acum, în plenitudinea forțelor de expresie. Avem convingerea că și în viitorul apropiat va onora scrisul literar cu noi și valoroase opere, pe care le așteptăm, urând la acest moment aniversar, viață îndelungată și rodnică.

Prof. dr. Nicolae Ionescu, istoric
Liceul „Mihail Kogălniceanu” Vaslui
fost inspector școlar

37. PERSONALITATE DE LARGĂ CUPRINDERE CULTURALĂ

Profesorul Dumitru V. Marin – el însuși o personalitate de o largă cuprindere culturală – avea să imprime postului său de televiziune această amprentă culturală care, până la urmă îi înnobilează activitatea, conferindu-i în același timp și statutul de excelență în domeniu.

În acest context trebuie să consemnăm cu satisfacție că nu a fost eveniment cultural vasluian la care postul să nu fie prezent. Reținem aici cu plăcere, îndeosebi relația cu învățământul și instituțiile asociate, între care un loc aparte îl ocupă Casa Corpului Didactic, a cărei inițiative și realizări în domeniu s-au regăsit întotdeauna în transmisiile acestui post de televiziune. Totul avea să înceapă în anul 1990 când cel mai vechi liceu al județului „Mihail Kogălniceanu” își serba promoția centenară, continuând apoi cu numeroasele evenimente culturale găzduite de urbea noastră, dar și prilejuite de momentele de referință ale culturii noastre naționale. Adăugăm acestora prezentarea pe larg a conferințelor pe teme culturale (unele cu caracter național), schimburi de experiență și vizite documentare la nivel local, național și în relațiile cu frații noștri de la răsărit.

Prezența profesorului Marin și a colaboratorilor săi a devenit o constantă a acestor manifestări culturale, prezentarea lor fiind îmbogățită și de interviurile pe

care le realiza cu protagoniștii evenimentului în cauză, sau a personalităților de marcă participante la eveniment. O simplă înșiruire a acestor personalități ar fi suficientă pentru a sublinia amploarea și valoarea implicării postului de televiziune în susținerea și promovarea actului de cultură.

Personalități intervievate și prezentate pe post precum; Grigore Vieru, Ioan Stoica, George Anca, Vlad Gherghelaș, Alexandru Mironov, Horia Zilieru, Theodor Codreanu, Gheorghe Sărac, Mircea Regneală, George Corbu, Constantin Emilian Bucescu, Niculina Ilie, Gheorghe Alupoaei, Mihai Petrescu, Victorița Nalaț, Constantin Clisu, Teodor Pracsiu, Alexandra Nechita, Yuki Hoshitani, Nicoleta Marinescu, Sergiu Haimovici, Tatiana Slama Cazacu, Constanța Dumitrășconiu, Voichița Dragomir, Lucia Olaru Ninati, Nicolae Busuioc, Doina Rotaru, Dan Ravaru, Emil Vasilescu și mulți alții, au creat acea atmosferă de trăire spirituală și emulație intelectuală extrem de instructivă și încurajatoare spre căutarea Adevărului, Binelui și Frumosului prin artă și cultură. Iată de ce credem cu tărie că prin activitatea sa de-a lungul anilor postul de televiziune al profesorului Marin corespunde culturii profunde, adevărate, despre care vorbea Nae Ionescu.

Ne face plăcere să adresăm vechea urare romană: Vivat! Crescat! Floreat!

Valeriu LUPU – doctor în științe medicale
Valentina LUPU – profesor, bibliotecar Vaslui

38. UN OM AL CETĂȚII

Cetatea trăiește prin oameni, pentru că
OAMENII îi dau viață, valoare și viitor.

În fond istoria nu este altceva decât o încadrare în timp a existenței umane, cu tot ceea ce a adus, benefic sau tragic, în evoluția civilizației așa cum o percepem noi astăzi. Ceea ce a rămas consemnat în istorie este ceea ce mâna și inteligența omului a durat în timp, prin urmare valoarea unor epoci, unor locuri, ajung să fie consacrate istoric prin creația umană. Valorizarea acestora ține de societate, care are obligația conservării memoriei locurilor, evenimentelor și personalităților, pentru că prin aceasta societatea se legitimează istoric, își asigură identitatea și perenitatea. Ferice de cei, din nefericire nu prea mulți, care au capacitatea și tăria de a se identifica cu comunitatea din care fac parte, cu năzuințele și realizările ei, consacrând-o astfel pentru istorie.

Sub aspectul valorilor cetatea Vasluiului nu a fost vitregită de soartă, de-a lungul vremurilor sălășuind aici și pășind pe ulițele sale numeroase personalități ale istoriei și culturii noastre. Dacă ar fi să-l citățm doar pe George Topârceanu care, entuziasmat de încărcătura de istorie a ținutului nostru

spunea la începutul secolului XX „oricât noroi va fi fost pe ulițele Vasluiului la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, acela nu va putea astupa urmele pașilor lăsați de marile personalități ale literaturii, artei și științei în trecere prin vechiul oraș moldovenesc" ar fi suficient să-l consacre pentru eternitate.

Oameni au fost, oameni sunt și nu puțini dintre ei se identifică și astăzi cu istoria și aspirațiile locului. Printre aceștia se numără și septuagenarul om de catedră și cultură, profesor doctor în filologie Dumitru V. Marin, a cărui viață și creație se întrepătrunde în mod fericit cu evoluția urbei vasluiene, cu tot ce are ea mai semnificativ.

Născut pe plaiurile podișului Moldovei, în satul Giurgiuoana – Podu Turcului, avea să intre în lumea intelectuală odată cu absolvirea facultății ieșene de filologie în anul 1965 și a facultății bucureștene de limbi străine în 1974. Excelența în domeniu avea să o câștige odată cu susținerea tezei de doctorat în anul 1998, în domeniul folcloristicii, cu tema *"Importanța revistei lui Ion Creangă în folcloristica românească"* sub conducerea profesorului Mihai Pop. Acestui domeniu avea să-i consacre de-a lungul timpului și alte contribuții printre care *„O datină spectacol – Ursul"*, 1980 și Tudor Pamfile, Basme, ceea ce a făcut să fie inclus în Dicționarul Etnologilor Români. Traiectoria sa profesională avea să însumeze un număr de patruzeci de ani la catedră, predând limba și literatura română la școala din Măcărești, Iași, a cărei director a fost, și la liceele 4, 2, 3 și Liceul „Mihail Kogălniceanu" Vaslui.

Ceea ce definește personalitatea profesorului Dumitru V. Marin este însă, activitatea lui științifică și publicistică, concretizată în 60 de studii publicate în ziare și reviste de specialitate și peste 700 de editoriale, emisiuni și interviuri cu personalități ale momentului, printre care: șase șefi de stat, 14 prim-miniștri, miniștri și parlamentari europeni și autohtoni, îndeosebi în ziarul pe care-l patronează, *Meridianul.* Dimensiunea acestei activități avea să prindă contur și prin numeroasele colaborări la reviste și cotidiene; *Adevărul, Albina, Anuarul Institutului de Istorie A. D. Xenopol, Clepsidra, Clopotul, Cronica, Gazeta de Est, Baadul Literar, 13 Plus, Ecouri Literare, Studii și Cercetări de Istorie a Presei, Convorbiri Literare, Îndrumătorul Cultural, Meridianul, Scânteia Tineretului, Vlăstarul* și *Vremea Nouă.* Aceste colaborări aveau să-i aducă un Brevet din partea Uniunii Ziariștilor Profesioniști, ca și poziția extrem de onorantă de vicepreședinte al acestui for profesional.

Se dedică trup și suflet domeniului mass-media realizând în premieră, imediat după revoluție, primul post de televiziune din zona Moldovei, *TV Vaslui*, cu acoperire județeană și numeroase emisiuni radiodifuzate la *Unison Radio*. Înființează și patronează trustul de presă Cvintet TE-RA cu publicația sa *Meridianul.*

Ca om al cetății s-a implicat și în agora politică, întâi ca șef al filialei Mișcării (Federației) Ecologiste, apoi ca președinte al filialei județene a Acțiunii Populare, partid înființat de fostul președinte Emil Constantinescu. A candidat la alegerile pentru primar

în 2008 și a ajuns consilier județean, poziție din care să militeze activ pentru emanciparea urbei.

Dincolo de aceste realizări și preocupări, meritorii prin rezultate, înclinația către scris și meditație va căpăta contur în câteva opere care-i vor purta numele peste timp:

– *Liceul Mihail Kogălniceanu* – monografie, 1990

– *Tudor Pamfile și revista Ion Creangă* – 1998

– *Zăpadă pe flori de cireș* , roman– 1999

– *TVV - 15 – Explozia ...* – 2006

– *Meridianul (Vaslui - Bârlad) - axă cultural - informațională*

– *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”* – 2010.

– *TVV - Vaslui - România - Europa, 2011*

Un mare om de știință spunea cândva, „dacă vrei să reușești în realizarea unui scop nobil trebuie să ai inocența unui copil, candoarea unui îndrăgostit și perseverența unui nebun” pentru că – am adăuga noi - nu toți contemporanii îți înțeleg mesajul și cu mult mai puțini îți acceptă misiunea. Spre lauda lui, profesorul Dumitru V. Marin a întrunit aceste calități, reușind cu prisosință în demersul său cultural și nu numai, înscriindu-și astfel numele în cartea de onoare a cetății pe care a servit-o cu devotament și dăruire.

Medic Valeriu LUPU –
doctor în științe medicale

39. POVESTEA UNOR GÂNDURI

Mă sună acum câteva zile și îmi cere să-i dedic câteva rânduri pentru o carte, a lui, despre el, despre realizările lui, despre cât de bun… mă enervează! Iar? Parca a mai scris despre el în altă carte, nu știu dacă a făcut mare lucru cu ea, l-am mai refuzat o dată, nu mi se pare tocmai firească dorința lui… uit!

Mă sună într-altă zi, mă amenință, mi se pare că mă șantajează emoțional, mă roagă, insistă, îi zic că da numai să mă lase în pace, îi închid telefonul, răsuflu ușurat, mă gândesc că va renunța el, mă apucă iar nervii – mereu a fost așa, nu se lasă până nu obține ce vrea, e perseverent până la furie – a ta, e insistent, îmi vine să nu-i mai răspund la telefon o vreme…

După alte două zile mă ia prin învăluire, că uite alții, au acceptat să scrie despre el, că nu se poate ca eu, fiul lui să n-o fac, măcar trei rânduri, două vorbe, parcă iar trece la șantaj dar îl simt că e nemulțumit și neîmpăcat. Îl iau cu binișorul, ce titlu are cartea, cine i-a scris, când trebuie să fie gata, sunt blând, înțelegător, mai zic o dată că da, că poate uită sau mă taie de pe listă, închid telefonul. Sunt siderat!!! A înnebunit!? Ideea pare grotescă, ce-or zice ăia de-i scriu? Ăia-s normali? Cum îi spui unui om ce părere ai de el în propria lui carte, cum faci asta sincer, cum faci să nu fii

cabotin? Să-l lauzi? Să-i spui adevărul, al tău, al lui? Să-i zici de bine sau de rău? Ce-or să zică cititorii? Care cititori? Cine citeste așa ceva?...

M-a făcut să mă gândesc!? Mă pufnește râsul. Daaa…, m-a făcut să mă gândesc la ideea asta, ce idee – să-ți scrie oamenii, ție despre tine, în cartea ta… hmm, interesant! Mi se pare aproape o nebunie genială! Dacă vrei să n-ai prea multe opinii contra despre tine cere celorlalți să-ți scrie ție despre tine… formidabil! Dacă n-aș ști că granița dintre genialitate și nebunie e… invizibilă, aș avea curajul să spun că tata-i un geniu. Râd, mă rog, nu știu dacă aș vrea s-o spun în cartea lui, râd și mai tare, am înnebunit și eu. Ce-ar zice cititorul dacă ar citi că fiul spune depre taică-su că-i un geniu? Doi nebuni? Două genii? Unul chiar are statuie…

Mă suna iar. Salut tata. Ești bine? Nu, e nervos. Un fost prieten i-a scris ceva. I se pare că a fost cam aspru, chiar nedrept. Scapă și o înjurătură, mai multe… Ce-o fi scris săracu' om? Trimite-mi și mie o copie, să văd minunea… i-a scris lui unul, adică lui despre el, de rău. Nu l-a lăudat, tocmai în cartea lui, cum se poate? Închid telefonul. Mă tăvălesc de râs, hai mă, cum e posibil, ce, ăla nu știe pentru ce și cine scrie? Cum să-mi scrii tu mie că nu-s grozav și eu să public asta-n cartea mea jubiliară? Până și faxul mi se pare furios când se imprimă textul. M-așez, citesc, odată, de două ori, de trei ori… mi se pare grozav. Nu știu ce-a gândit, ce-a vrut bietul om când a scris, dar ce-a ieșit îmi place. Portretul unui om, cu bune și cu rele, cu vârfuri și genuni, cu regrete și ironie, cu dragoste și ura, cu tandrețe, cu franchețe. Mulțumesc omule, ai vorbit de tata. Mulțumesc!

Frânturi de amintiri. Am 12 ani. Joc fotbal. E iarna timpurie. Sunt înghețat. Tribune goale pline de zăpadă. Pe margine un singur om. Dau gol. Mă uit la el. Omul umple tribuna. Se bucură, sare, țopăie, e fericit. Joc pentru el. Sunt fericit!... Mai sunt 2 zile. Împlinesc niște ani. Organizez petrecere. Țigări, băutură, muzică. Ies la o țigară. Ma întâlnesc cu un prieten. Îmi dă o țigară. O aprind. Mă uit în spate. Îl văd. Vine-n viteză. Paltonu-i flutură în vânt. Țipă. Mă bate-ngrozitor de sănătos. Îl urăsc!... 19 ani. Joc fotbal. Îmi rup piciorul. Mă ia în brațe. Simt cum tremură. Suferă. M-agăț de el. Ce bine e! Îl iubesc!... 22 ani. O sală mare. Greii județului. Toți dau în el. Eu singur lângă el. El singur. Aș vrea să-l apar dar nu pot. El luptă pentru ale lui. Ei vor să i le ia. E cruntă înfruntarea. Îl amenință. Rezistă. Ieșim. E vlăguit. Sunt mândru de el!… 31 ani. Lucrăm de ani buni împreună. Ne certăm. Rău. Și mai rău. Mă hotărăsc să plec. Și plec. O altă viață. Sunt dezamăgit!... Are nepoți. E țanțoș. E încântat. De câte ori trec pe la el le arată porumbeii. Intră cu ei în casă să se joace cu ăștia mici. E bunic. Îi iubește… Privesc în urmă și constat că mi-a dat și mi-a luat. Nu pot să-l judec, dar am de ales, pot să aleg ce vreau să spun din memoria comună.

Gata, m-am hotărât, trec peste inevitabila teamă de ridicol și o să scriu despre gândurile astea. E tata… Până la urmă, faptul că pot să scriu despre tatăl meu într-o carte, fie ea și a lui, poate fi considerat un privilegiu. Câți fii pot face asta? Câți tați au șansa de a citi ce scriu fiii despre ei? Ce contează motivul, cartea? Asta vrea el să lase în urmă? Atunci asta e moștenirea lui și eu o accept cu recunoștință.

M-am gândit apoi, că poate nu o să aprecieze ce transmit prin rândurile astea, o să-l deranjeze, de fapt cred că n-o să-i placă deloc, dar cred că e important să fii cinstit, să crezi ce spui. Aș vrea să-i arăt că-l prețuiesc așa cum îl percep, cu bune și cu rele.

Pentru mine a fost multă vreme tatăl ideal. Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca", s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit în privința asta.

În alte planuri a iubit, a luptat, a creat, a scris, a construit, a binecuvântat, a dăruit, a câștigat, a îndrumat, a învățat dar a și greșit, a distrus, a urât, a pierdut, a umilit, a nedreptățit și poate încă multe altele. Cred că toate câte a făcut i s-au întors cu vârf și îndesat ba poate și mai mult de atât, căci am simțit adesea că n-a stârnit numai iubire și recunoștință, înțelegere și apreciere.

Din perspectiva mea, gândindu-mă la ce i s-a întâmplat până acum, tind să spun că a gresit alegând să rămână în Vaslui și n-a avut cum să se facă înțeles în acest mediu. Nu s-a putut integra pe deplin locului, iar acesta nu l-a adoptat. Spațiul acesta îngust, refractar la individualități, conservator în ierarhii l-a maculat, l-a învățat să izbească, i-a arătat necruțător că n-are loc cu spinarea dreaptă. Nu știu dacă a reacționat bine, dar n-a făcut precum majoritatea, s-a îndârjit, s-a închis în propriul tanc și-a mers înainte. Cum toate au un preț, el l-a plătit pe-al lui și s-a schimbat, pierzând pe drum din

generozitate și răbdare, din candoare și bunătate. Toate acestea le-a înlocuit uneori nefericit cu alte valențe, nu neapărat negative, dar care l-au făcut indezirabil pentru unii. A suportat constant multe mizerii, a fost defăimat, jignit, ostracizat astfel încât pentru a-și păstra echilibrul a fost împins de nevoie să-și găsească reperele în propriile convingeri.

Rar am întâlnit până acum oameni cu o asemenea forță lăuntrică la care pasiunea, plăcerea, dorința să se împletească atât de bine cu pregătirea, perseverența, capacitatea de muncă dar și cu lipsa de șansă și egocentrismul.

Pentru mine astăzi, contează mai puțin ce-a realizat, cum și de ce a făcut-o, contează că a făcut destule și dacă, și el este mulțumit de propria-i viață cu atât mai bine că și-a împlinit destinul. Probabil, când inevitabilul se va produce, toate reușitele, toate „urmele" pe care le va lăsa îl vor înlocui în memoria colectivă. Așa se întâmplă mai întotdeauna cu oamenii care au ceva de spus semenilor, așa se va petrece probabil și cu el.

Rămân cu regretul că poate altundeva și-ar fi păstrat idealurile intacte, ar fi avut alte șanse, ar fi realizat mai multe pentru că îi stă-n putință și astfel ar fi dăruit mai mult celorlalți și ar fi fost mai bine înțeles.

Altminteri a fost și este un om bun. Dacă primește ce-i trebuie, dragostea și acceptarea celor din jur, e ca pâinea caldă. Are puterea de a iubi dincolo de rațiune și defecte.

Face 70 de ani peste nici o lună. Doamne, când au trecut atâția ani. Mai scoate o carte. E bine, înseamnă că e aici, că mai muncește, că e viu, că mă

pot bucura de el. Aș vrea să-mi prindă copiii mari. Să le spună și lor câte ceva din ce-a făcut, din ce-a învățat. La mulți ani, tată! Să fii sănătos!

Numai lui. Te înțeleg și-ți înteleg nevoile. Te-am iubit mereu făr' de condiții și te voi iubi cât am să trăiesc. Te respect și sunt mândru că-mi ești tată.

P.S.

Mă sună în seara asta. E supărat pe naționala de fotbal. Și pe mine că nu i-am trimis rândurile astea. Mă amenință că-mi publica poza pe foaia albă să vadă toata lumea că n-am fost în stare să scriu două rânduri pentru el. Mă enervez și-i spun vreo două rele. Nu-mi rămâne dator. Îmi închide telefonul în nas. E aprig bătrânu'. Mi-l închipui furios prin casă. M-apucă iarăși râsu'. Îl iubesc. E tatăl meu!

Cu dragoste,
Av. Daniel MARIN-CERNAT,
(întemeietor Unison Radio)
fiul mijlociu, București
29.03.2011

Ion Enachi, ***Citat dintr-un vis***, ed. Junimea, Iași - 2003: **„Prozatorului Dumitru V. Marin dar și omului politic: un brad în plus de Crăciun! 21.07, Vaslui, România".**

40. TATĂ, DASCĂL ȘI PRIETEN

Există trei laturi umane de manifestare în evoluție, fiecare cu diverse atribute de la Cel de Sus: 1. primară: afectiv-sentimentală; 2. cultural-artistică-filozofică (inclusiv ideologii); 3. tehnico-materială; trei „benzi” de circulație deschise pe drumul elevării proprii.

Dacă ar fi să-mi „analizez” părintele, aș spune că în toată viața lui le-a practicat pe toate, manifestându-se accentuat pe fiecare astfel:

- ca părinte – I
- ca profesor/ cercetător / om de presă – II;
- ca afacerist, întreprinzător – III;

Dacă ar fi să-l caracterizez:

Pentru mine, dragă TATĂ: ca părinte te-ai manifestat în special în primele două „direcții”: nu perfect, nu ideal, dar model… Doar Dumnezeu este perfect tot timpul, dar oamenii pot fi modele temporare, care să ne dea imboldul să ne căutam un ideal cât mai aproape de perfecțiune… Am avut șansa să-mi găsesc în tine un model în primii ani de viață care să lase loc pentru „up-grade-ul” necesar dezvoltării ulterioare. Șansa pe care o doresc tuturor… Te rog să accepți recunoștința mea, și să rămâi și prietenul meu.

Pentru toți: Om de cultură – și în familie, și în oraș: primele cărți, primul Festival al umorului la care ne-a dus, căratul aparatului de fotografiat și al primului magnetofon pentru înregistrări ale obiceiurilor de iarnă, primul plugușor din „culegeri”… fac parte din imboldul cultural pe care ni l-a dat nu doar nouă, copiilor, ci și altora. Dacă modelarea de rațiune și spirit este dar de la Cel Unic, cred cu tărie că și-a manifestat acest dar, transformând potențialul ne-manifest în valori utile. Răsplățile în acest caz nu vin de la oameni, însă poate și prin ei, dacă judecata lor nu se face utilizând „patul lui Procust”…

Pentru unii: În aceste vremuri este bine să fii Om de tranziție și în tranziție - nu „vin nou în burduf vechi”. Să crezi, să poți să o faci și pentru alții împărțind cu ei și învățându-i să-și dea singuri de făcut, a fost contribuția ta, asfel încât „celor ce au, să li se mai dea…”

Pentru alții: o încercare…

Pentru Dumnezeu: unul din copiii Lui…

Ce și cât ai făcut din ce trebuia să faci, doar Dumnezeu evaluează…

Ing. Radu D. MARIN
(de toate, dar, mai ales, fiu, 4 aprilie 2011)

Leonard Ciureanu, ***Rana absenței,*** ed. Timpul 2006: ***„Pentru Profesorul meu Marin Dumitru, cu iubire de la autor. L. Ciureanu 27.03.2006”.***

41. DRAGĂ TATĂ,

Întotdeauna, când suntem în situația de a scrie, fără a avea posibilitatea de a o face în cotidian, se declanșează un proces de analiză mult mai profund decât mi-am imaginat. Dincolo de analize și reflecții, în maniera cea mai directă pe care o găsesc în aceste momente, iată ce ești pentru mine:

Acel cineva pe care-l văd atacat de un câine mare, negru și înfiorător, al cărui coșmar m-a urmărit ani în șir în copilărie;

Cel ce îmi dădea o mare și grea minge de fotbal și care era mulțumit de câte ori o atingeam;

Îmi aduc aminte de o plimbare pe un cal imens, nu aveam mai mult de 4-5 ani și erau ploi;

De faimoasele meciuri la Gen. 3 sau peste tot, unde ne forjam spiritul de echipă;

De culcările obligatorii de la 9 seara până la vârste atât de târzii;

De remarcabilele seri de volei;

De faptul că de fiecare dată când am avut nevoie, că s-a numit boală, admitere, casă nouă, cineva era mereu acolo până la capăt;

De faptul că am fost îndepărtat în favoarea unui străin incapabil să aprecieze ceea ce ești cu adevărat;

De faptul că cineva a avut capacitatea de a învăța să ceară și ajutorul, împotriva naturii sale puternice;

De cineva la care întotdeauna am văzut calități excepționale și de conuri de umbră pe măsură.

Ana Blandiana ne-a numit un popor vegetal și iată că nu-mi pot uita vreodată rădăcinile;

Și dacă toate acestea trebuiau să aibă un nume, iată că împreună cu mult mai multe altele care sunt păstrate în adâncul meu, numele lui este simplu, Tata (iertare poetului pentru furt...).

Nu rămâne acum, când trag linie, decât dragostea, restul-mândrie și judecăți, ambiții și iluzii sunt doar fum. Căci dacă dragoste nu e, nimic nu e! (...)

Sergius-Lucian MARIN,
băiatul tău cel mai mare,
Montreal - Canada
28 martie 2011

Mihai Sultana Vicol, ***Risc pe cont propriu***, ed. Opera Magna, Iași, 2011: ***„Dragului Domn Dumitru V. Marin îi ofer această revoltă și neliniște pentru tot ceea ce înseamnă „risc pe cont propriu", acum când trăim pentru a ne salva de Traian Băsescu. Admirația lui Mihai Sultana Vicol, 15 ianuarie 2011, zi eminesciană".***

42. E FRATELE MEU

Sunt „băietu” lui Vasile a lu’ Marin, zis CLISOI dintr-un sat așezat pe un deal între alte două dealuri pe numele său (de față) Giurgiuoana. Mă cheamă Victor – LEU – rasat născut acum o groază de ani, circa 66. Mi-a hărăzit Dumnezeu un trecut mândru și picant. Tatăl nostru când mai fugea de pe front mai făcea câte o „investiție“.

Am rămas 3 din aceste investiții, până, de curând, când fratele nostru mijlociu, Gheorghe s-a supărat pe tot și pe toate și ne privește acum de sus. M-a mai alintat Dumnezeu să-mi dăruiască și un BACI, pe fratele Dumitru, zis Trică. Făceam de toate, și bune și rele, ba, am făcut și extraordinare.

Îmbinam perfect munca câmpului, cu învățătura și cu trăsnăile. La toate veghea Baciul. Nu era dulce dar era grijuliu. Parcă mă iubea mai mult pe mine decât pe Gheorghe. Știu eu?! Poate că învățam mai bine, poate îi recunoșteam atributele de Nenea, nici acum nu știu.

M-am născut într-o râpă și locuiesc acum în centrul unei metropole – Iași.

Am doi pui minunați, Sorina și Dorian. Am doi pui de pui colosali, Șerban și Ioana.

Astea s-au datorat căsătoriei mele cu o frumoasă „balanță”, acum 41 de ani pe numele ei Eliza - Elena. Cum am cunoscut-o, merită să aflați.

Pe vremea când chiar se mai citea o carte (e drept că nu prea erau nici radio, nici TV) de Sf. Dumitru (26 oct. 1969) mi-a venit o idee genială. Această domnișoară de o frumusețe aparte, era profesoară suplinitoare subalternă acestui om, directorul, care mi-a fost mereu ca un far, luminându-mi tinerețea și adolescența timpurie; mi-a venit ideea fatală să-i trimit acestui frate al meu de ziua onomastică, ce credeți – un pachet de cărți. Nu vă grăbiți, că nu am trimis-o pe numele lui, ci pe numele acestei domnișoare, cu rugămintea să i le dea de ziua lui. Acesta a fost începutul și cuprinsul. Așteptăm, dar nu ne grăbim – sfârșitul.

Baciul veghea dar nu făcea pronosticuri. Dar a fost la nunta mea și botezul puilor mei.

Povestesc o întâmplare care se întâmplă una la un miliard. Prin anii ’70 Trică era director la o școală, din comuna Prisăcani. Eu eram holtei prin țară, necăsătorit și fără obligații. Cunoșteam bine Iașul. Eram în vacanța de vară pe vremea când căminele studențești erau libere. M-am gândit să mă duc la căminele din Copou cu mii de oameni să mă rog la un portar și să mă lase să înoptez acolo. Am găsit un bun creștin și mi-a spus „du-te în camera 10 și pune și tu saltea peste saltea și dormi până dimineață”. Am intrat în cameră, am încuiat și mă pregăteam de „culcare”. Aud o bătaie în ușă. Am crezut că e portarul să-mi comunice ceva. Deschid ușa și era să mor – era fratele meu drag și unic, Trică. Am stat preț de câteva secunde și nu ne credeam ochilor. Precizez că nu mai vorbisem de mult timp cu el și nu erau ca acum, telefoane mobile.

Mai spun una ca fiind foarte rară. Acum câțiva ani (în urmă) ca orice bărbat, am avut ceva necazuri în familie și aveam o mare nevoie de el, totuși n-am reușit să-l anunț.

Fiind la distanță de circa 200 km de unde locuiesc, posibilitățile de a lua legătura erau mult prea limitate. Am luat în calcul mai multe variante. Le-am pus în aplicare pe rând și ultima era să vină cu trenul. Am așteptat până când toți pasagerii au plecat de pe peron și minunea s-a produs. Venea la afișierul cu plecările trenurilor. Din umbră, în acea liniște nefirească, pe la spate i-am pus mâinile la ochi. După ce s-a întors a leșinat „un pic" după care am probat împreună existența unei stări unice numită telepatie care între noi a funcționat foarte mulți ani.

Dacă aceste fapte, întâmplări vor rămâne posterității, mă închin respectuos acestui om, frate cu mine, Dumitru V. Marin.

Recunosc, i-a plăcut cartea. Poate de aceea scrie așa de bine.

Cu dragoste,
Prof. Victor MARIN,
pensionar, Iași

Theodor Codreanu, ***NUMERE ÎN LABIRINT,*** volumul III, ed. Opera Magna, Iași, 2009: ***„Prietenului Dumitru V. Marin, ctitor al mass-media vasluiene, aceste reflecții din alte vremuri, Theodor Codreanu, Huși, 21 august 2009."***

43. LA CEAS ANIVERSAR – (DUMITRU V. MARIN) Prieten, meseriaș și sfătuitor

Prima întâlnire pe care am avut-o cu Dumitru V. Marin a fost la redacția ziarului *Meridianul*.

Din dorința de a-mi promova revista cultural-științifică *Lohanul*, editată la Huși, având un ultim număr scos de la tipografie, m-am îndreptat către redacția ziarului. La acea dată nu știam cine este, ba chiar nu știam nici măcar că deținea patronatul acestei publicații. Practic, spre redacție m-am îndreptat, atunci când, mi-a atras atenția tricolorul de la intrarea în sediul redacțional, fiind convins că în spatele acestuia stă un bun patriot, un bun român. Și, sigur nu m-am înșelat.

La prima întrevedere Dumitru V. Marin s-a arătat curios de intenția mea de a-l aborda frontal, de a-i prezenta o revistă nouă. Parcurgând iureșul povestirii despre diversitatea și scopul demersului meu redacțional, s-a creat un fir invizibil prietenos în relația noastră, ce dădea mari speranțe de colaborare reciprocă de lungă durată. Am plecat din biroul său cu convingerea că mi-am mai făcut un prieten, *un coleg din lumea ideilor*. La puțin timp, a apărut în ziarul domniei sale un articol cu litere de-o șchioapă, despre

revista hușeană și colaboratorii ei. Se simțea izul tipului boem, cultivat și în același timp nonconformist.

Practic, pe Dumitru V. Marin l-am perceput de la început ca pe un bun prieten, înțelegător și sfătuitor în același timp. Se simte experiența omului care a trecut prin multe... Am simțit cum îți citește intențiile, fiind unul din aceia care este *uns cu toate alifiile.*

Fiind degajat și spontan în discuția cu el, am simțit același spirit liber, parcă detașat de problemele mărunte cotidiene, focalizat pe discuția directă de la suflet la suflet.

Am devenit buni prieteni, chiar reușind să îl cooptez colaborator la un număr al revistei, realizând o recenzie cu miez despre cartea aniversară a Colegiului Agricol Dimitrie Cantemir din Huși coordonată de dr. ing. Avram Tudosie.

Oferindu-i cadou cartea *Contribuții monografice asupra Depresiunii Huşilor* scoasă în 2008, m-am pomenit în numărul următor al ziarului *Meridianul* cu un articol, la care, titlul m-a cam derutat: *Un cărțoi pentru voi*...E drept cartea are o paginație voluminoasă, însă la prima vedere titlul șochează, nu-ți dai seama ce vrea să spună, pare ironie...După parcurgerea textului am înțeles cu adevărat subtilitatea mesajului transmis. Titlul articolului trebuie să atragă, trebuie să te convingă să-l citești, altfel treci la următorul sau arunci ziarul.

Trăim într-o perioadă informațională abundentă, trebuie să știi să pătrunzi pe piață, să te faci ...auzit și citit. Folosești toate tertipurile și toate ...alifiile din dotare.

Așa l-am înțeles pe Dumitru V. Marin ca fiind un *meseriaș*, un manipulator al cuvintelor, unul din cei care știe să se impună pe piață și să reziste. Îl consider un as al presei și televiziunii românești. Și m-a convins prin emisiunile sale, prin editorialele cu miez ce pătrund adânc frământările societății în care trăiește și supraveţuiește.

Nu este un jurnalist oarecare, este *omul potrivit la locul potrivit*, drept pentru care lumea din jur îl respectă pentru ceea ce face. Cuvintele sale au ecou în societatea vasluiană, în cea românească în general, influențând, vrând nevrând, sorțile multor oameni. Grea misiune și în același timp mare responsabilitate.

În timp ce colegii săi de breaslă suferă de *sindromul pensionarului*, Dumitru V. Marin are nevoie de mai mult timp pentru a-și îndeplini toate proiectele propuse.

Domnule Dumitru V. Marin, la ceas aniversar să vă dea bunul Dumnezeu putere, sănătate și forță spirituală pentru a-i ajuta în continuare pe cei dragi, pentru a vă îndeplini toate dorințele care au ca scop ajutorul moral și intelectual al semenilor, cunoașterea și valența desăvârșirii spirituale a omului contemporan.

Cu prietenie,
prof. dr. Vicu MERLAN,
istoric – Huși.

44. CONSILIERUL JUDEȚEAN DUMITRU V. MARIN

Aflat la cel de-al patrulea mandat, domnul Dumitru V. Marin se numără printre veteranii administrației județului Vaslui.

La primul său mandat de consilier județean, din perioada 1992-1996, a candidat din partea Mișcării Ecologiste din România, fiind membru al Comisiei pentru activități științifice, învățământ, sănătate, cultură, protecție socială, sportive și de agrement. În mandatul următor, 1996-2000, a activat ca membru în Delegația permanentă și în Comisia pentru activități științifice, cultural artistice, sportive și de tineret. Pentru mandatul 2000-2004, a candidat din partea Federației Ecologiste din România, fiind membru în Comisia pentru administrație publică locală, coordonarea consiliilor locale, juridică, protecție socială, culte, minorități și petiții. În prezent își exercită mandatul de consilier județean, ales pe lista Partidului Național Liberal, fiind membru al Comisiei pentru protecție socială, protecție copii, învățământ, sănătate și familie, cultură, culte și sport.

În activitatea sa, în calitate de consilier județean, domnul Dumitru V. Marin s-a supus regulilor de curtoazie și disciplină, respectând prevederile regulamentului de organizare și funcționare a consiliului județean, remarcându-se printr-o participare

activă la dezbaterile din cadrul ședințelor comisiei de specialitate și ale consiliului județean.

Întrucât urmează să sărbătorească împlinirea unei frumoase vârste, îi urez domnului consilier Dumitru V. Marin multă sănătate și succes în realizarea proiectelor propuse.

Ing. Vasile MIHALACHI,
Președinte C.J. Vaslui

Dan Ravaru***, Folclor, Etnografie, Istorie locală, vol. I,*** ed. „Cutia Pandorei", Vaslui, 1998: ***„Domnului Dumitru Marin, cu bucuria că mai există pe lângă spațiul geografic comun și un spațiu de spiritualitate comun„.***

●

Valentin Silvestru, ***JURNAL DE DRUM AL UNUI CRITIC TEATRAL (1944 - 1984), volumul I,*** ed. Meridiane, București, 1992: ***„D-lui Dumitru Marin, teleart vasluian, un salut confratern și o amintire constantă. Valentin Silvestru, mai 1993".***

●

Horia Zilieru, ***Nunțile efemere***, ed. Junimea, 1972: ***„Pentru Doamna și Domnule Marin, această carte, ca un început de prietenie, în semna de afecțiune de la un muntean devenit moldovean., 22 decembrie 1972, Huși".***

45. NEVOIA DE GURU

Cuvântul *GURU* provine din sanscrita (*gurmukhi)* și îl desemnează pe cel care având o multitudine de cunoștințe, este înțelept, are autoritate într-un areal definit și le folosește pentru a-i conduce (*ghida*) pe ceilalți. De asemenea are și intelesul de *profesor*.

Personajul acesta în cauză, despre care vreau să scriu astăzi și pe care îl cunosc de aproape 50 de ani, este pentru județul Vaslui un adevărat *guru*.

Am fost colegi de facultate la Iași, unde nu era ușor nici să intri, nici să te ții în facultate, dar mai cu seamă să te distingi! Ei bine, el a făcut-o, *s-a distins*.

L-am reîntâlnit după mulți ani, după ’89 la Teatrul din Iași, filmând și înregistrând pentru propriile posturi de televiziune și radio unde mai avea alături de el poate 2 – 3 nebuni în ’90. Eu venisem de la Televiziunea publică însoțit de o echipă de 40 de tehnicieni. El *inventase pentru Vaslui și Bârlad* radioul și televiziunea particulare, ca soluții alternative, *a avut curaj*.

I-am citit apoi jurnalul care taie *meridianul* județului de la nord la sud și în care deschide în cuvinte fiecare număr. Știu mulți care au încercat să scrie în fiecare număr de ziar și au renunțat după 2-3 ani. El va atinge în curând două (3, n.n.) decenii de *editorialist*.

A făcut-o și pe asta ...

Din articole, amintiri, polemici și *alte scrieri* a editat câteva volume și probabil, în curând, scriitorii profesioniști îl vor dori printre ei, ca și ziariștii. Sunt sigur.

Și-a îndrumat emulii spre studiu și profesionalizare, fiind primul dintre ai săi care a devenit *doctor în filologie*, vi se pare ușor sau puțin? Vă spun în cunoștință de cauză că nu e nici simplu, nici ușor.

Spiritul de competiție îi ajută pe mulți să tindă sau chiar să ajungă în vârful pe care și-au propus să-l cucerească. Dar asta nu e nimic dacă nu reușești *să te menții în vârf*. Și el reușește.

Și reușește zi de zi să le facă pe toate cele pe care vi le-am spus.

Și de aceea eu cred că pentru cei din jur este un *guru*.

Și știu și cum îl cheamă, DUMITRU MARIN, profesor doctor.

Prof.univ.dr. Mihai MIRON,
Președintele U.Z.P. România

Ion Patriche, ***Metamorfozele iubirii***, ed. Panfilius, Iași - 2003: „**Domniei Sale Domnului DIRECTOR, profesor, doctor, cu cele mai profunde urări de sănătate, prietenie și prosperitate din partea autorului, deasemenea, cu o deosebită afecțiune pentru integrarea domniei voastre în „SPAȚIU PENTRU IUBIRE", 25 august 2003".**

46. LAUDATIO

Mare lucru-i să împlinească cineva șapte decenii de viață! Și încă mai mult îi să nu-i fi trăit degeaba!

Prietenul care a înfăptuit isprava – adică s-a învârtit cu Terra de șaptezeci de ori în jurul Soarelui – este personajul principal al acestor pagini. Un om fără odihnă și fără astâmpăr, pe care l-am cunoscut în anii de după Revoluția din 1989, unul dintre cei condamnați să construiască. Pe fărâma de țară pe care trăiesc, membrii subspeciei sale, *Homo faber* pun ici de o fundație, dincolo înalță un zid, pe strada cutare clădesc o fabrică, dincolo de fabrică o școală. Sau, absorbind din ceruri libertatea nascentă, și-o asumă, și dăruiesc megieșilor: un ziar, o revistă, două-trei cărți, emisiuni de radio, un post de televiziune – ce „bat”, toate, peste bucata de Moldovă pe care i-a fost hărăzit să trăiască.

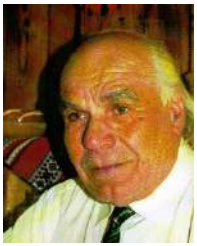
Trenul omului-fără-stare Dumitru Marin face acum o haltă pe traseul vieții lui Dumitru Marin. Trenul a adăstat o clipă, a slobozit un țignal – acesta! – și a pornit pufăind mai departe, purtându-l pe dascălul și cărturarul Dumitru Marin pe tronsonul '70 - '80.

La mulți ani, *Homo faber*!

La stația următoare, '80, promit, voi reveni.

jurnalist, Alexandru MIRONOV
fost ministru

47. ATINGEREA MITULUI

Un om, o pasiune, o viață! O inimă care cuprinde un Univers de sentimente, un înțelept printre oameni, o piatră pusă de Dumnezeu în zidul vieții și al cunoașterii!

Acesta este profesorul doctor Dumitru V. Marin, care oscilează între legendă și adevăr în tot ceea ce face și în preajma domniei sale te simți într-o oază de știință, fantastic și dumnezeire. Om de știință, scriitor, romancier, om de Radio și Televiziune, om de presă într-un cuvânt, o enciclopedie, neînțeles de cei mărunți.

Din fericire și spre norocul meu l-am cunoscut în primăvara anului 1992, când a venit pe Lunca Prutului cu mașina Televiziunii Vaslui, să învețe lumea ce este democrația, lucru la care am aderat și datorită acestui fapt am devenit primar al comunei Vetrișoaia.

Încă de la început a pus o cărămidă pentru zidirea democrației și pune mereu suflet ca pământenii să trăiască mai bine, dar mințile pitice mai dărâmă, că este mai ușor să strici ce au construit alții.

Domnia sa are un suflet mare și bun, este un maestru al cuvintelor. Cu vocea lui de tenor te poartă plăcut prin prezent, trecut și viitor, făcând liniște în jur. De câte ori îl întâlnesc, pentru mine este o sărbătoare.

La frumoasa vârstă de 70 de ani, după atâta muncă, fiind în bună formă fizică și intelectuală, cu o mare sete de creație, când aura și omenia îi sunt la

apogeu, strălucindu-i fruntea, să-i dorim multă sănătate, fericire și „La mulți ani”, unui Om printre oameni – o legendă ce merită iubită și respectată! Este un Dar al nostru!

Contemporani, nu-i tulburați Eternitatea!

*

Cum toate trec ascunzându-se în negura uitării, așa i-a trecut și copilăria zbuciumată. Părinții i-au îndrumat pașii spre școală. Îi plăcea lectura, datinile și obiceiurile strămoșești. Când prindea o carte în mână o răsfoia pe toate părțile. A urmat școala elementară cu note maxime. Pe umerii părinților au venit alte greutăți - cotele obligatorii, daune de război. Viața oamenilor era tot mai grea. Părinții l-au educat și l-au format să devină un OM între OAMENI. A urmat liceul, terminându-l în 1959, tocmai când blestemul colectivizării forțate era mai mare. Urând sistemul, îl frământa gândul cum să facă pentru ca viața sătenilor și nu numai, să fie mai bună. A absolvit Facultatea de Filologie - Iași, 1965, a doua Facultate de Filologie - Limbi străine, București, 1974, doctorat în Filologie. A lucrat în învățământ la Liceul „Mihail Kogălniceanu” Vaslui, pentru care a scris „Monografia”. A șlefuit cu mare profesionalism destine și suflete de liceeni ce au ajuns pe înalte culmi ale societății românești. Un om cu suflet mare și bun ce nu și-a uitat urmele copilăriei din satul natal, unde revine mereu lăsând câte o lacrimă pe furiș.

Destinul hărăzit de Dumnezeu, profesorul - doctor Dumitru V. Marin, căci despre domnia sa este

vorba în aceste rânduri scrise din sufletul meu, care apreciază valorile și OAMENII OAMENI, e greu, greu de descris, prin complexitatea lui.

După evenimentele din decembrie 1989 s-a implicat mult în viața socială, cultural - științifică, devenind un politician de mare clasă. Nici nu știi cum să i te adresezi. Cum îi zici, așa îl cheamă. De îi zici profesor - este profesor de filologie și limbi străine. De îi zici om de știință - este doctor în filologie și etnologie. De îi zici om de televiziune - nu greșești - este director al postului de televiziune Vaslui. Dacă îi zici scriitor - are peste 10 volume tipărite. De îi zici ziarist - are ziarul „MERIDIANUL" - ziar de informație, opinie și publicitate, ziarist cu brevetul Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România. Dacă zici că-i om de radio - are postul de radio UNISON Bârlad. Dacă spui că-i politician - este consilier al Consiliului Județean VASLUI.

În timpul scurs de peste 20 de ani, postul TV.V. a avut ușile deschise pentru fiecare și fără a fi cenzurat: oameni de cultură și artă, personalități de toate culorile politice cu rang înalt; președinți ai României: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu, Petru Lucinski - Președintele Republicii Moldova, Jonathan Scheele - comisarul pentru România al Uniunii Europene, Varujan Vosganian, Petre Roman, Nicolae Văcăroiu, etc. etc.

Aș aminti doar câteva din cărțile sale: *TVV - 15, explozia cultural informațională*, *Zăpada pe flori de cireș* - un roman ce te face să te mai naști odată. A publicat mii de articole și reportaje pentru ca oamenii

să trăiască mai bine și în înțelegere. Profesor - doctor Dumitru V. Marin este și un bun orator, când vorbește, face liniște în jur. Este un pilon al societății ce susține puntea între trecut, prezent și viitor - o legendă, o enciclopedie, chiar dacă gurile rele, din invidie mai hulesc, un Univers în Univers.

O vorbă înțeleaptă zice: „În pomul fără roade nu se dă cu piatra!" Domnia sa este al nostru, sânge din sângele Moldovei, să-l respectăm și să-i apreciem adevărata valoare!

Contemporani, nu-i tulburați Eternitatea!

Ioan MÂCNEA,
scriitor -Vetrișoaia,
23.02.2011

Clubul umoriștilor „Verva" Galați, ***Umor la mila 80***, ed. Alma, Galați: ***„Dlui director DUMITRU V. MARIN. Cei din Galați vă propun câteva momente vesele - vă rog să le primiți cu respect, Ion Grosu".***

●

Dionisie Vitcu, ***BULICHERII ȘI SFÂRÂIACE din capu' unui actor autohton,*** ed. Panfilius, Iași, 2010: ***„Coane Mitică, toată admirația și prețuirea mea, Dionisie Vitcu, 14 ianuarie 2011, Vaslui".***

48. TEZAURATOR – D. V. MARIN

„Un om este suma faptelor sale”…
(Andre MALRAUX)
„Spune întotdeauna ce simți
și fă ceea ce gândești”…
(Gabriel Garcia MARQUEZ)

Când văd, știu și simt la tot pasul că tezaurul românesc este disprețuit, eu rămân un optimist iremediabil – România are încă valori nebănuite – aici încadrându-se și Omul Dumitru V. Marin care este un tezaurator în lumea scrisului.

Autor a mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, cu debut încă din 1958, el însuși conducător și editor de mass-media – postul de radio T.V. și ziarul Meridianul – un deschizător de drumuri, îndrumător și formator de condeie în presa locală –și nu numai – Dumitru V. Marin este și un producător fertil de opere literare.

Editor a lucrărilor *Tudor Pamfile*, *Basme* (1976), *Vlăstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996-2011), cu o întinsă operă tipărită, difuzată și foarte de mulți citită – Considerații privind cântecul popular (1974), *Evoluția învățământului vasluian până în 1859* (1980), *Liceul Mihail Kogălniceanu, monografie* (1990), *Tudor Pamfile și*

revista Ion Creangă (1998), *Unison Radio Vaslui continuă…* (2000), *Zăpada pe flori de cireș*, roman, 274 p. (1999), *TV.V.- 15…în explozia cultural-informațională din județul Vaslui*, Cronica locului, jurnal intim, roman picaresc, 556 p., *Meridianul – o istorie a presei locale și a curentului cultural informațional*, 416 p., (2009), *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”*- istorie culturală, 218 p., (2010), și alte multe proiecte în stare finală ori în așteptare să devină operă scrisă, Dumitru V. Marin ne impresionează, dovedindu-ne că, într-adevăr, tezaurizează, tezaurizează …

Publicist, prozator, etnolog și memorialist – cum îi definește profesia Ioan Baban în *„Univers cultural și literar vasluian – Dicționar”*, Editura Pim, Iași, 2008, p. 267-269, Dumitru V. Marin, cu origine la Giurgiuoana_– Podul Turcului – Tutovei, are o biografie amplă, cu o viață trăită intens, uneori pătimaș, care se reflectă din plin în activitatea și realizările sale de excepție …

Ca editor este, fără îndoială, și un istoric literar, calitate în care, el, adesea, se pronunță asupra valorii literare a operei nu numai pe care o editează, ci și a celei întâlnite, citite…

Cărțile sale sau cele despre care ne vorbește constituie o galerie de portrete realizate, când în culori acide, pamfletare, când de bunăvoință, încurajatoare. Eroii săi – și ei ca niște tezauratori – sunt încărcați de calități morale și spirituale, în general optimiste, proprii oamenilor pe care i-a dat patriei Giurgioana, din apropierea satului meu, Priponești…

Fiind un optimist în privința rezistibilității la timp a operei, Dumitru V. Marin e un autor deschis controverselor, a continuității în evoluție, un Om al legendei, paginile sale, s-au dovedit, folosind și filmului consacrat de Corneliu Porumboiu („A fost sau n-a fost") ca rețetă de viață. Ecologist prin ființă și acțiune, el este și rămâne un „învingător prin muncă, merite naționale, activitate politică și civică, o personalitate cu o autoritate morală recunoscută", ca să parafrazez caracterizarea care i-a făurit-o un însemnat om politic în publicistica actuală a timpului…

În calitate de profesor de limba română – ba și doctor în specialitate – întâlnesc în colegul și prietenul meu Dumitru V. Marin un Om care, adesea, dând dovadă de o inspirație frumoasă și sănătoasă, parcă se joacă serios cu cuvintele pe care le pune în pagină. Găsesc în cele ce citesc din el și de la el noțiuni și catalogări inventate, o frază mereu înflorită, care, ori spumegă în expresia servită, ori lasă loc efectelor retorice, operând ici cu majuscule, dincolo făcând sublinierile cu aldine, metaforizând și graficizând, folosind sigla sau sublinierea. Scrie uneori parcă jucându-se: aproximează ici, definește dincoace, ironia sau gluma sa este întoarcere în timp, ca și cum ar fi la Giurgioana sa, printre consăteni, făcând lecții de limba română, când cu întrebări grave, ori autoîntrebându-se, răspândind constatări trist-zâmbitoare, când îmbrăcate în haina deplinei bucurii, a luminii, când e vorba de o faptă bună, luminoasă, ca o lume creștină. Sau ca atunci când ne informează că deși primăvara la noi întârzie,

lui i s-au născut mielușeii…semn că Hristos se naște! Optimismul de care spuneam.

Uneori se dă și în spectacol, folosind calamburul, liric sau grav, dramatic, notând simplu, moralizând, după ce ascultă lecțiile altora. A ști să asculți este o mare calitate a omului, îmi spunea el odată, să asculți și să faci bine ceea ce trebuie.

Iubitor al lucrului bine și la timp făcut, eu îi cunosc și necazul așteptărilor sale: la 4 aprilie 2009, la cel de-al doilea Congres Internațional de Istoria Presei Românești, desfășurat la Iași, a fost anunțată apariția cărții monumentale – o defineau organizatorii - Istoria Presei din România în date, sub egida Asociației Române de Istorie a Presei, la care și-a anunțat și el colaborarea, alături de mine și de mulți alții. De atunci, colegul meu a scris și a publicat multe cărți, dar Lucrarea de la București rămâne o așteptare. Până când? mă întreba el, într-o convorbire prietenească.

Dumitru V. Marin este el însuși un personaj interesant, căruia, la cei 70 de ani ai săi împliniți în aprilie 2011, în afara urării de sănătate și spor în toate, îi alătur și spusele lui Arghezi, doar pentru motivul că-mi plac: „Om în viață și târziu, Tot am învățat să scriu!”

Cercetător,
scriitor, Ion N. OPREA, Iași

49. ENERVANT…

Membru al P.N.L. de curând (prin absorbția cu Acțiunea Populară a președintelui Emil Constantinescu, 2008) l-am reținut pe profesor când a fost prezentat în congresul de unificare ca om de succes care „sfințește locul”.

În diverse împrejurări ne-am revăzut, m-a sunat la telefon de mai multe ori, iar la Congresul P.N.L. (de alegeri) mi-a dovedit că are cu adevărat coloană vertebrală prin ce a afirmat, susținut și votat, iar, cum de atunci a trecut ceva vreme, constat și o loialitate ieșită din comun, pentru acest sector al vieții sociale, politica. “Eu cred în steaua dumneavoastră pentru că aveți cu ce și pentru cine” mi-a transmis pe 28 martie 2011, domnul profesor. Consider o încurajare pentru toată viața mea.

Desigur, că îl prețuiesc pentru realizările sale, în media pentru voința sa (s-a „bătut” cu un întreg partid) și pentru încrederea sa în viitor. Mărturisesc a nu-i cunoaște opera dar am reținut că este lider de presă de multă vreme și are câteva cărți foarte bune, printre care și un roman.

Îmi amintesc de vitalitatea sa în campania electorală din 2008, în care l-am sprijinit cu toții, în primul rând (de) primul ministru Tăriceanu și actualul președinte, Crin Antonescu.

Uneori e enervant, cât optimism are. Adaug deci, și urarea mea de „La mulți ani!”.

Ludovic ORBAN,
senator, București

Mihaela Băbușanu Amalanci, ***Adevărata fericire, True happiness***, ed. PRO PLUMB, Bacău, 2010: ***„Domnului Dumitru V. Marin, cu aleasă prețuire și considerație. Fosta Dvs. elevă de la L.M.K., martie 2011”***

●

Ioan Baban, ***Tărâmul interzis***, *roman*, ed. Timpul, Iași - 2001: ***„Distinsului meu coleg de breaslă și amic perpetuu, prof. dr. Dumitru Marin, cu deosebită dragoste și stimă. 16 sept. 2001”.***

●

Prof. dr. Dorinel Ichim, prof. Florica Ichim, ***Târgul Podu Turcului (monografie etno-istorică) 1827 - 1950,*** ed. Egal, Bacău - 2008: ***„Domnului Dumitru V. Marin, la a 55-a aniversare a liceului Podu Turcului, vă urez să aveți o bogată activitate științifică. Cu bucuria de a ne fi întâlnit pe aceleași coordonate ale culturii populare/ fam. prof. Ichim, 06.09.2008”.***

50. DESCHIZĂTOR DE DRUMURI

În această lume controversată este greu să faci aprecieri pozitive sau negative fără să fii catalogat în sens pozitiv sau negativ. Dar cum nimic nu se poate dezvolta fără discuții pro și contra trebuie să fac câteva aprecieri.

Așadar trebuie să spun că după ani și ani când nu aveam decât două ore de televiziune și aceasta nu prezenta decât foarte rar unele știri locale, iată că în anul 1990 apare o televiziune locală – TV Vaslui – care prezintă știri și imagini locale din jurul nostru apropiat. Mulți au căutat să-și facă antene pentru a recepționa știrile și imaginile ce ne înconjurau, pentru a fi cât mai aproape de noile personalități și mai ales de noii politicieni. Tocmai aceste televiziuni au lansat primii politicieni și unele i-au ridicat atât de sus încât nu mai văd poporul care i-au votat. Dar televiziunea noastră locală nu a prezentat numai ce își doreau cei mai mulți dintre conaționalii noștri, ci și aspecte din economie, administrație, cultură etc. Știrile și imaginile ne-au purtat în întreaga țară dar și peste hotare ele au prezentat întreaga sferă socială, de la țăranul necăjit care ara cu boii, până la președintele țării și mai mult decât atât la președinții importanți ai timpului respectiv.

De fapt cum au ajuns știrile și imaginile la noi? Ei bine, prin muncă și efortul unor inimoși, pe care nu o să-i numesc aici și care plătiți sau neplătiți au depus un efort intelectual și chiar fizic pentru a ne bucura pe noi,

cei din fața micului ecran că aflăm și vedem știri și imagini locale, centrale sau din lume. Acești oameni inimoși au progresat permanent făcându-și loc printre cei ce au avut posibilități tehnice și materiale mai bune și de cele mai multe ori au învins. Astfel cei ce au obținut ceva experiență au plecat spre zări mai bune și au învins, chiar dacă unii au uitat unde au început primii pași. Și eu am fost unul dintre invitații acestor inimoși atât timp cât am avut acceptul politic și administrativ pentru a participa și informa cu aspecte de interes pentru concetățenii din fața micului ecran.

În final trebuie să felicit pe cei care au început dezvoltarea mass-mediei în județul Vaslui, în frunte cu Profesor Doctor Dumitru V. Marin și au continuat uneori în condiții dificile greu de inteles azi.

La multi ani, stimate prieten!

Ec.dr. Ioan PAVĂL,
Director Agenția
Finanțelor Publice Vaslui

Constantin Parascan, ***ION CREANGĂ - MĂȘTILE INOCENȚEI, VIAȚA ȘI OPERA***, ed. Junimea, 2000: ***„Domnului Marin V. Dumitru, cu admirație pentru cum este, ce face, foarte bine făcând, în zilele Creangă de la Moara Grecilor, martie 2004”.***

51. COLEG EXCEPȚIONAL

E greu să scrii despre cineva care împlinește această vârstă, când ești departe, încă, de anii aceia mulți și rotunzi, încărcați de experiență, de trăire când zbuciumată, când mai lină; departe, încă, de distanțarea aceea față de tot și de toate pe care ți-o poate da doar înțelepciunea; departe, încă, de sentimentele și amintirile decantate în adâncul sufletului și înconjurate de țesătura de perlă întru viața pământească ce va să mai vină negreșit.

Curgem pe vadul zilelor noastre și nu știm dacă o facem frumos, sau poate nici nu ne întrebăm, dar știm că trăim: unii în noi, alții în afara noastră. Timpul ne judecă, el este proba de rezistență a trecerii noastre.

Domnul profesor și-a asumat și susținut răspunderea unei libertăți a opțiunii într-o lume plină de exigențe caduce și de valori răsturnate, într-o viață pe care a înțeles să și-o sacrifice lumii media.

Luptător, dar sensibil, încrezător în el (uneori, mult prea încrezător – spun unii), Dumitru.V. Marin a trăit și trăiește printre noi, cu temeri și îndoieli, dar încercând, neobosit, să descopere în cotidianul apăsător, lumina pâlpâindă din inima și privirea oamenilor. Să ne bucurăm, simplu și omenește, că unul dintre semenii noștri tocmai a urcat - și nu oricum - coama celor șaptezeci de ani și să sperăm s-o ajungem și s-o depășim și noi cu folos, plini de lumină și speranță.

Pentru un coleg de excepție, subscriu.

Prof. Sorin POPOIU,
Școala Gen. nr. 5 „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Nică D Lupu, ***VOCEA INIMII***, ed. Astralis, București, 2021: ***„Cu multe sentimente de aleasă prietenie și deosebită considerație pentru domnul prof.dr. DUMITRU V. MARIN, un remarcabil diriguitor al culturii vasluiene și nu numai. Multe urări de sănătate, noroc și alte excelente împliniri pe lungul drum al vieții! LA MULȚI ANI, MAESTRE!***

Nică D. Lupu, 12 aprilie(28 aprilie) 2021.”

●

Aurel Cehan, ***Elixir de sănătate, – satiră și umor*** –, ed. Contrafort, Craiova, 2010: **„Dlui prof. dr. Dumitru Marin, un medicament pentru vremurile noastre. Cu dragoste și prețuire, 8.10.2010”.**

●

Antonie Iorgovan, ***Golgota tranziției * eseuri neconvenționale,*** ed. Globus: ***„Dlui Dumitru V. Marin, în speranța unei colaborări mintoase pentru interesul M.E.R. și U.N.C.”***

52. SPECTACOLUL UNEI PERSONALITĂȚI

Cine contemplă de la o distanță convenabilă și securizantă personalitatea prof. dr. D. V. Marin va rămâne uimit de contrastele izbitoare și de paradoxurile ce guvernează alcătuirea sa psiho-somatică, morală, intelectuală, politică și civică. Se poate vorbi – fără îndoială – nu de un ins oarecare ci de spectacolul unei personalități, cu lumini și umbre, cu suișuri și coborâșuri, cu ascensiuni bruște și căderi zgomotoase.

Structural, ca magmă primordială, D.V. Marin este un țăran robust fizic și sufletesc, foarte rezistent la lovituri, dedat la truda organică dar și la aceea de salahor al scrisului. A venit de la țară să cucerească orașul, aidoma marilor ambițioși din lumea ficțională (Rastignac, Lică Trubadurul, Stănică Rațiu, Gore Pirgu), punând în tot ceea ce a făcut până acum o energie neslăbită și o patimă irepresibilă.

După ce a terminat o facultate în circumstanțe normale, neliniștit și nesatisfăcut, D.V. Marin a început o alta, pe care a dus-o la capăt nu fără anevoințe obiective, deși erau facultăți surori și doar limba modernă atașată celei de-a 2-a le diferența. Prin anii ’70 (O, tempora!) a început un doctorat în folcloristică pe care l-a isprăvit – după hiatusuri și sincope probabil dureroase – la 22 de ani după nașterea proiectului. Din acest punct de vedere cred că D.V. Marin este campion național absolut la tenacitate și anduranță… doctorală.

Dar, vorba latinilor: „Finis coronat opus!'' Finalul încununează opera! Și ca să nu se spună că sunt maliţios în gratuit mă grăbesc să adaug că folcloristul a construit o teză validă, consacrată unui înaintaș notoriu și unui spirit în fond congener, Tudor Pamfile.

Este poate contribuția istoriografică și culturală cea mai convingătoare din bibliografia întinsă și atât de inegală a autorului.

Pe un plan conex sunt de menționat contribuțiile documentare privind, în diacronie, învățământul vasluian – ceea ce justifică de la un punct înainte destinul profesorului și cercetătorului infatigabil. Corelativ, a fost atras de literatura de ficțiune și așa s-a născut un roman cu inserturi biografice străvezii botezat cu un titlu lung și – îndrăznim să spunem – redundant: Zăpadă pe flori de cireș, în spațiul pentru iubire. Scrisă fluent, blânda construcție epică n-a produs ecoul așteptat în spațiul cultural vasluian, cu toate că nu lipsea, în planul scriiturii nici unul din ingredientele necesare: autor al locului, intrigă erotică, anecdotică biografică, roman „cu cheie". Ascunse sunt căile succesului literar ! După această experiență artistică autorul n-a mai recidivat, deși ar fi fost interesant de citit un al doilea roman al său, ca intrigă, structură narativă, conflicte, personaje, scriitură, știindu-se îndeobște că abia după a doua carte se poate da un verdict estetic, pe una din cele trei trepte posibile: valid, stagnant, eșec.

Traseul cultural al lui D. V. Marin cuprinde două mari segmente, delimitate de o fractură istorică: Revoluția, revolta populară, respectiv, lovitura de stat

(sic!) din decembrie 1989. În epoca totalitară, conturul personalității lui D. V. Marin nu s-a văzut foarte clar, iar contemporanii lui de atunci l-au judecat în fel și chip fără a-l înțelege în esență. Revoluția a fost pentru mulți hârtia de turnesol. Omul nostru a fost profesor, angajat cultural, din nou profesor, a întemeiat cenacluri juvenile (Mugurel ’74, bunăoară), a scris, a crescut trei băieți legitimi, a făcut figură de familist convins, chit că gurile rele au insinuat uneori că au existat și unele derapaje extraconjugale. Dacă au fost, ele s-au consumat în surdină, fără un ecou public major.

Aș spune că D.V. Marin cel de până la Revoluție făcea figură de intelectual destul de disciplinat și conformist (rarele răbufniri de orgoliu au reprezentat excepțiile), pitoresc și dezinhibat în spațiul neoficial, mare amator de întâlniri amicale la iarbă verde, cu fotbal, gustări, glume și veselie. Pe atunci D.V. Marin era tânăr, senin, voios ,,ca șoimul cel ușor’’, disponibil, primitor, un amfitrion adevărat și un partener de șuiete amicale, plăcute și inofensive.

Nu căpătase morga de astăzi, era mult mai flexibil și concesiv. Am petrecut multe clipe deconectante (cu familiile), intrate definitiv în memoria afectivă și în firidele încețoșate ale timpului.

După Revoluția din decembrie, energiile latente și nebănuite ale profesorului de română s-au descătușat parcă dintr-odată, făcând ca amiciția de altădată să se estompeze iar drumurile noastre să meargă paralel, cu rare și nesemnificative interferențe. Și așa au rămas până azi.

Nu cunosc impulsurile obscure, subconștiente (ah, abisalul!) care l-au adus pe D.V. Marin în punctul în care se află acum, când pare în conflict cu toată lumea, și suferă de un ciudat complex de superioritate. Nimeni nu este bun, nimeni nu-l prețuiește suficient și mult prea puțini îl cunosc.

A făcut televiziune, radio și ziar, a ,,rulat'' în echipe efemere zeci de gazetari și gazetărițe. De fapt, nu păreau ,,echipe'' în sensul major al termenului ci grupuscule eclectice și instabile, risipite rapid și iremediabil. Au plecat unii, au venit alții. Calibrul lor intelectual și profesional era derutant pentru privitorul atent și obiectiv: grafomani, diletanți, impostori, manufacturieri, șarlatani, oportuniști, ambițioși, veleitari, genii neînțelese și, desigur, condeieri onești, serioși și chiar dotați pentru greaua meserie gazetărească. Unde sunt acești oameni? În cele patru vânturi! Ce a rămas în urma lor? O colecție de ziare, o fonotecă desuetă și casetele video ale unei televiziuni cu prea mult parfum amatoricesc pentru a se impune decisiv în câmpul dur și accidentat al vizualului. Este adevărat că în cărțile scoase în ultimii ani – pasabile la o analiză riguroasă – D.V. Marin vorbește cu obstinație despre curentul cultural-informațional pe care l-a născut și l-a promovat în deceniile post-decembriste asumând persoane și personalități care nu au legătură directă cu mișcarea spirituală vasluiană și care doar prin exces pot fi revendicate ca aparținând unui nucleu iradiant. Un curent cultural presupune o ideologie artistică, o sumă de tendințe estetice, un program bine definit, personalități care au aderat explicit și care

susțin un set de idei structurate, articulate și coerente. Satisface curentul lui D.V. Marin aceste cerințe? Am îndoieli. Poate că nu am eu legitimitatea să mă pronunț asupra unui fenomen pe care nu l-am cunoscut din interior. Este posibil – pe de altă parte – ca D.V. Marin însuși să fie victima unei auto- iluzionări tragice. Timpul – judecătorul nostru suprem, al tuturor – va tranșa problema. Ceea ce este vizibil și indubitabil nu poate fi pus sub semnul îndoielii: D.V. Marin s-a zbuciumat mult în acești 21 de ani de la Revoluție și, aidoma legendarului Don Quijote, s-a luptat nu o dată cu morile de vânt ori cu fantasmele propriei personalități. Mulți l-au dezaprobat, puțini îl înțeleg.

Pe de altă parte, pe un versant compensatoriu, trebuie să observăm că D.V. Marin este astăzi un om cu stare: are case, proprietăți, pământuri și posibil și bani. Nu este un bugetar sărac, așa cum sunt atâția profesori onești și responsabili. A muncit fără zăbavă, a adunat cu grijă pentru ziua de mâine și – vorba celor vechi – binemerită de la patrie. Această patrie s-a dovedit până acum blândă și tolerantă.

În plan politic, D.V. Marin este călit și tăbăcit: a purtat bătălii grele, a închegat formațiuni politice, la început de culoare verde (ecologiste, nu legionare!), apoi a schimbat direcția și sub sigla altui partid a candidat pentru primăria Vaslui și, fiindcă n-a fost să fie, s-a retranșat rapid pentru un nou asalt. Consilierul județean D.V. Marin este combativ, energic, vizibil și pitoresc, făcând câteodată deliciul presei ,,tabloide''. Și-a turnat statuie pentru a se pune probabil bine cu posteritatea. Cred că s-a grăbit: e prea devreme pentru

statui și testamente. Cărturarul și-a făcut statuie tot așa cum Minulescu scria romanțe pentru mai târziu, având amândoi probabil îndoieli cu privire la receptivitatea contemporanilor. Cert este că D.V. Marin așteaptă cu încredere viitorul.

Personaj controversat, uneori contestat violent, alteori acceptat conjunctural, de voie, de nevoie, dar intelectual cu mistica definitivă a scrisului, creator inegal și cu reacții umorale, câteodată supărat pe toți contemporanii, alteori pe întregul univers (care nu i se supune), capabil de mari declarații afectuoase publice, anulate parțial, în culise de contrariul acestora, nabab media („Berlusconi de Vaslui''- i s-a spus în glumă), etnolog, beletrist, editorialist, șef de gazetă și de școală publicistică, erijat în mentorul intelectualității vasluiene, D.V. Marin împlinește în această primăvară 70 de ani. La mulți ani!

Prof. Teodor PRACSIU,
critic literar, jurnalist, Vaslui
15 martie 2011 Vaslui

Simion Bogdănescu, ***Poeme Maxime***, ed. Cronica, Iași - 2007: ***„Lui Dumitru V. Marin căruia îi închin această carte de poeme în frunte cu stema! Simion Bogdănescu, Giurcani, 7 noiembrie 2009”.***

53. VOCAȚIE PENTRU LIMBA ROMÂNĂ

Când vorbim de profesorul Marin Dumitru gândim la o întreagă generație educată și formată în deceniile 6 și 7 ale secolului trecut, plină de privațiuni dar și de satisfacții ale copilăriei din mediul sătesc. Fii de țărani, avizi de a învăța carte, avizi de recunoaștere pentru a se lumina. Spun eu, că au tras la carte ca „la sapă", înțelegând că numai școala îi poate ridica pe o treaptă mai înaltă de cultură și civilizație, au simțit chemarea ei.

Acest gimnaziu și liceu din Podu – Turcului, dintr-o zonă eminamente agrară a dat nenumărați specialiști în toate domeniile de activitate, răspândiți pe meridianele și paralelele țării. Printre ei și „Trică", cum îi spuneau unii colegi, sau porecla „Ursul" datorită calităților fizice și de robustețe pe care le posedă. Nu întâmplător a făcut lupte. A fost luptător cu adevărat, un om în acțiune permanentă, cu spirit de inițiativă, capacitate de organizare, ambiție, curaj, tenacitate și multă voință. Aceste calități sunt caracteristice răzeșilor din satul Giurgiuoana al cărui fiu este menționat în documentele de arhivă încă din timpul domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt.

Pe lângă moștenirea ereditară de la părinți, „Trică" al nostru a avut marele noroc a fi elevul reputatului normalist Hristache Popa, format în

perioada iluștrilor pedagogi Spiru Haret și Simion Mehedinți.

Nu întâmplător, din acest sat s-au ridicat mulți intelectuali din familii ca: Marin, Petrone, Basoc, Ivan, Barbărasă. Din cei 31 de elevi absolvenți în anul 1959, 7 au luat bacalaureatul în prima serie. Printre ei și Trică. Colegii de clasă îl recunoșteau ca fiind unul din cei mai buni la limba română; președintele cenaclului liceului, vocație pe care a avut-o și o are și astăzi.

Din noianul de amintiri și imagini ce ne leagă, 2 din ele sunt elocvente, la mare distanță în timp. Copilul de 11-14 ani care, cu geanta în spate, destul de grea, avea și sticla cu lapte pentru abonați în permanență și …profesorul Marin în acțiune, la 67 de ani, în anul 2008 – principal animator la aniversarea celor 55 de ani de la înființarea liceului din localitate.

Rămâne un model de muncă și de viață pentru generațiile de azi și de viitor. La cei 70 de ani de viață îi doresc sănătate și putere de muncă alături de familie și cei dragi.

Prof. Pricope HRISTACHE,
fost primar al com. Podu-Turcului,
fost director al liceului

Val Andreescu, ***Liniște în „fa major”***, ed. PIM, Iași, 2010: ***„Toată stima și prețuirea autorului pentru o mare personalitate națională căreia îi rămân profund îndatorat. Pentru clipele de neliniște creativă ofer o liniște muzicală. Cu prețuire, Val Andreescu, Vaslui, 05.06.2010”.***

54. APICULTOR ȘI ACTIVIZATOR!

L-am cunoscut pe prof.dr. D.V. Marin la începutul anilor ‘80, tânăr apicultor – subsemnatul și mai tânăr, la cursurile de inițiere în apicultură, o întreprindere nobilă – nouă, a câta?, pentru domnia sa.

M-au impresionat privirea scânteietoare, „neastâmpărul” cunoașterii specifice intelectualului rasat, întrebările „provocatoare” motivante atât pentru elevi cât și pentru profesori, pentru prieteni dar și pentru adversari.

Prof. D.V. Marin, în viața-i tumultoasă de pedagog, de modelator a generații de tineri, de liceeni, descoperitor de talente, deschizător de drumuri în domeniul culturii, al sportului, este iubit, adulat, respectat, urmat dar și contestat de nonvalori.

Formator de opinii, de caractere prin specificul profesiei, neînțeles de multe ori, om de cultură, autor a numeroase volume, vizionar și inventiv, om de aleasă noblețe sufletească, deși pare un dur - i se trage de la lupte, aici am avut privilegiul să-l cunosc foarte bine, să-l studiez în cei peste 30 de ani de colaborare, de asociere de idei și idealuri, inclusiv în politică și administrație (unde am ajuns consilier județean cu ajutorul dumnealui). Afirm cu toată sinceritatea și convingerea că prof. dr. D.V. Marin are un loc aparte în inimile și conștiințele multora dintre noi.

În tot ce a făcut în învățământ, cultură, ziaristică, politică dar și apicultură (nu e deloc ușor să ai 200 de

stupi, azi), a pus suflet, a transpirat și nu în ultimul rând le-a făcut cu inteligență și… și încă… ceva, acel ceva….

Prof. Marin a emanat un feromon specific mătcilor prin care i-a adunat pe cei harnici și i-a izgonit pe trântori.

La cei 70 de ani, vă dorim, domnule profesor, să fiți sănătos, să vă bucurați de viață alături de cei dragi. Capacitatea creatoare să vă determine să sărbătoriți și peste 30 de ani, publicarea a noi volume, eveniment la care să ne invitați și pe noi.

La mulți ani!

Cu stimă,
Ing. Vasile PUF
Director Asociația Crescătorilor de Albine, Vaslui
Consilier județean

Vasile Calestru, ***Hușii de ieri și de azi***, ed. Editorială Demiurg, Iași, 2010: ***„Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, ofer această carte despre istoria hușenilor, cu cele mai alese sentimente de prețuire și prietenie. Vaslui, 27 august 2010”.***

●

Mihai Ungureanu, ***Familia și Univesrul Educațional, Dicționar,*** ed. PIM, Iași, 2007: **„Domnului profesor DUMITRU V. MARIN, cu tot respectul ce i-l port. Vaslui, 25.03.2008”.**

55. Domnul Prof.Dr. Dumitru V. MARIN personalitate marcantă a vieții culturale, sociale și politice a județului Vaslui

Întâlnirea mea cu domnul Profesor Marin s-a produs în toamna anului 1979, când debutam ca proaspăt boboc al Liceului de Chimie Industrială Vaslui, astăzi devenit Liceul Umanist „Emil Racoviță".

Dascălul:

Cât timp am urmat cursurile Liceului de Chimie, din 1979 până în vara anului 1983, atitudinea sa sobră, serioasă, dublată de o fină ironie și un nedisimulat spirit umoristic, a contribuit la cimentarea legăturilor dintre noi, elevii și domnul profesor, căutând și chiar reușind în foarte mare proporție să ne inducă dorința de studii, de cunoaștere, de a deveni cineva în viață, mai ales punând accent pe condiția de om cu tot ce decurge din această trăsătură.

Să vă spun că a(m) fost una dintre cele mai bune clase ale liceului, cu participări multe la olimpiade și la sesiunile științifice ale elevilor tocmai la fazele naționale unde s-au luat locurile 1,2,3, ceea ce a sporit reputația liceului dar și a clasei. Fiind profesor de limba și literatura română, domnul Marin a căutat pe toate căile să ne convingă de frumusețea literaturii române, de harul acestui popor din rândurile căruia s-au ridicat o pleiadă întreagă de condieri minunați care au dus faima acestei țări.

Pedagogul:

Faptul că a încercat și a reușit să ne cunoască așa cum suntem, diplomația și simplitatea gesturilor cu care reușea să se apropie de noi elevii și viceversa, legăturile pe care le stabilea cu părinții noștri, firescul cu care reușea să se facă înțeles cu cei din jurul său, denotă calitățile extraordinare de bun și fin pedagog, ceea ce completează profesia de dascăl, și fără de care nu se poate vorbi de reușită în acest domeniu.

Cărturarul:

Fire ambițioasă dornică de cunoaștere, nu s-a mulțumit numai cu calitatea de dascăl, cu orele de predare de la catedra de limba și literatura română, a căutat să facă și alte lucruri, adică să-și îmbogățească orizontul cunoașterii printr-o muncă de titan, aș zice eu (și nu este deloc pretențios folosirea acestui cuvânt) cu prețul a zeci și zeci de nopți nedormite, a reușit cu brio să termine un doctorat, consfințit cu publicarea a numeroase cărți despre folclorul românesc, acest lucru conferindu-i un loc important în galeria cărturarilor, a cărui mentor a fost Dimitrie Gusti apoi Mihai Pop.

Că este un om iubitor de frumos, de cultură, o demonstrează și participarea sa la multe manifestări culturale ce au avut loc pe plan local, național și internațional.

Cunoscător a 4 limbi de circulație internațională (puțini se pot mândri cu lucrul acesta), profesorul Dumitru Marin a reușit să cunoască și să fie cunoscut de numeroase personalități ale culturii și științei naționale și internaționale, și trebuie spus aici, că încă din perioada comunistă a reușit să cutreiere mari întinderi ale Europei,

reușind să facă cunoscut spiritul și cultura românească, tradițiile și firescul națiunii române, cu tot ce are ea mai frumos și mai trainic, trăsături ce au contribuit la viețuirea noastră milenară.

Gospodarul:

Având certe calități de bun organizator și bun gospodar, iar prin venele sale curgându-i sânge de țăran răzeș, fiind și nepot de preot cum singur spunea (și de aici doza mare de înțelepciune patriarhală, care sălășluiește și iradiază din ființa sa) nu s-a sfiit să se înhame la o muncă nobilă dar foarte grea la cele aproape 100 ha de pământ și la vreo 200 de stupi.

Om politic și jurnalist:

După căderea dictaturii comuniste, s-a implicat în viața politico-socială a urbei, devenind membru fondator al Mișcării Ecologiste din România, fuzionată mai apoi al Partidului Acțiunea Populară, alături de cei care i-au devenit și buni prieteni-profesorii Emil Constantinescu, Zoe Petre, Alexandru Ionescu, și ei la rândul lor, personalități remarcabile în mediul științific și academic al țării noastre recunoscuți și în străinătate pentru valoarea și contribuțiile lor la viața științifică, culturală și politică. Energia, realismul, clarviziunea, inteligența și combativismul domniei sale și-au pus amprenta și asupra acestei activități, încununate de succes, dacă ne gândim la faptul că, încă de la înființare, au existat primari și consilieri locali, județeni și municipali, aleși mai aproape în toate comunele și orașele județului Vaslui.

Nu a precupețit nici un efort oricât de ocupat și de obosit era, pentru a ajunge oriunde era nevoie de prezența sa. A fost respectat, deopotrivă și de colaboratorii dar și

de adversarii săi politici, aceștia din urmă nesfiindu-se să-l atace în toate felurile și cu toate mijloacele, mai ales cele aplicate sub „centură”; cu toate acestea a rezistat cu brio.

Părul cărunt și cei 70 de ani prinși în ecusonul vieții, dar iradiind de o energie debordantă (mă face să îl asemăn „domnului Trandafir” din paginile lui Sadoveanu) la care se adaugă sfătoșenia, altruismul, bunul simț, umorul de bună calitate, ironia fină și disimulată, cunoștințele vaste din multe domenii, conferă noblețe și charismă persoanei și personalității sale, pe care eu, un simplu colaborator și bun prieten al domniei sale, până la sfârșitul vieții, o respect și o îndrăgesc, și depun această mărturie pentru azi și pentru mai târziu.

Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!

Televiziune TV.V. cinste cui te-a înființat!

LA MULȚI ANI CU SĂNĂTATE DOMNULUI PROFESOR MARIN DUMITRU!

Ticu ROȘCA STĂNILEȘTI,
fost elev

Florea Firan, ***De la Macedonski la Arghezi, ed. Scrisul Românesc***, Craiova, 1975: ***„Profesorului doctorand Dumitru Marin, admirația noastră pentru contribuția în valorificarea folclorului literar românesc și pentru realizările remarcabile în cultura de masă. Florea Firan, Craiova, 2 iunie 1975”.***

56. UNUI OM ADEVĂRAT

Ca unul care-l cunosc pe domnul profesor de când și-a deschis televiziune (fusesem trimis să-l supraveghez), pentru că m-am și l-am simțit totdeauna prieten, pentru că am colaborat rodnic de la re-înființarea Jandarmeriei și până acum și pentru că știu cât de greu i-a fost, dar n-a cedat, acum pot spune cu mâna pe inimă, profesorul Dumitru V. Marin este cel care cinstește meleagurile vasluiene prin picătura de cultură aruncată în oceanul cunoașterii. Gândurile, faptele, sentimentele înșirate pe foaia de scris, ne descrețesc frunțile și ne arată o altă față a profesorului. Astfel, ajungem ca în întâlnirile noastre de grup să fim mândri că avem oameni de valoare printre noi și să spunem cu mândrie: „este de-al nostru!! “

El a făcut minuni în mai multe domenii de activitate (ca exemplu, adversarii i-au organizat ambuscade, mai ales în campaniile electorale) deși, n-a fost ajutat, ci, dimpotrivă (chiar așa zișii prieteni îl turnau la poliție sau la noi), așa că a trebuit să asigurăm ordinea și liniștea atât pentru el cât și în timpul marilor manifestări cu public. N-au fost niciodată incidente.

În acest moment al vieții, o felicitare, un gând, o îmbrățișare sufletească de prieten.

Colonel Paul SMÂNTÂNĂ,
șeful Jandarmeriei Vaslui

57. URARE ȘI REPROȘ

Așa cum vârsta maturității istoricului este atinsă la 60 de ani, cu siguranță o personalitate complexă precum cea a domnului Dumitru V. Marin și-a atins apogeul la 70 de ani. Ziarist, om de afaceri și istoric al literaturii, Dumitru V. Marin a marcat indubitabil evoluția post-decembristă a județului Vaslui. Cine nu și-l aduce aminte încă din 1990 după miezul nopții transmițând știrile locale folosind frecvența TVR-ului…

De la acele greutăți ale începutului până la „mogulul" media de astăzi a fost un drum lung, dar cu siguranță plin de satisfacții pentru profesorul, atât de activ astăzi.

Ca prieten, îi urez sănătate, putere de muncă și succese profesionale.

Dincolo de a fi un om fără păcat, îi reproșez, totuși, tot prietenește că se face vinovat de existența pe piața media din județul Vaslui și a unor ziariști ca „gândacii de bălegar" care n-au nimic sfânt și nici profesionalism. Dar cum să nu fie și rebuturi într-o asemenea importantă Școală de presă …

Cu stimă,
Prof. Adrian SOLOMON,
deputat P.S.D., Bârlad

58. DUMITRU V. MARIN – MARCĂ ÎNREGISTRATĂ

În admirabila comedie amară *„Steaua fără nume”* de Mihail Sebastian există o replică a unui personaj, cred că e vorba de șeful gării, o replică, ziceam, de o desăvârșită simplitate, dar care, nici eu nu știu de ce, îți rămâne în minte. „Cum trece vremea, domnule!” zice personajul acela nostim. Și zice asta de fiecare dată când mai trece fără să oprească, la o oră fixă, un tren prin gara lui neștiută de lume și când, astfel, mai află și el cât e ceasul ca să mai potrivească arătătoarele pendulei defecte din mizerul său birou. Tot astfel cred că am exclamat și eu, ori măcar am gândit vorbele acelea, când am aflat că Marin, Dumitru V. Marin – dacă chiar îmi pretindeți să fiu mai exact – împlinește 70 de ani. Crezusem că pentru tipul acesta timpul s-a oprit în loc și el funcționa în afara lui, dar uite că și eu, acum, trebuie să mai acționez arătătoarele vremii sale și să constat surprins: *„Cum trece vremea, domnule!”*.

Se povestește, poate e o glumă, că la un meci de fotbal crainicul transmisiei radio era regretatul Sebastian Domozină, care vorbea repede ca o mitralieră. Și tot transmitea el fazele, descria ce se petrece pe teren și se agita, și vorbea rapid și neostenit, până ce antrenorul echipei Universitatea Craiova s-a apropiat neliniștit de el la marginea terenului și l-a rugat: *„Nea Sebi, te rog eu, vorbește mai rar că*

jucătorii mei nu pot ține ritmul cu mata. I-ai obosit de tot”. Cam așa cred că e și cu timpul lui D.V.M. Și-a dat seama că nu poate ține ritmul cu omul acesta mult prea preocupat să le facă pe toate și l-a lăsat în pace. Iar noi am fost frați cu timpul și l-am lăsat în pace pe Marin, și uite că, pe neștiute și pe neobservate, Marin Dumitru a ajuns la 70 de ani, lăsând în urmă timpul. Când i-ai făcut, domnule? Dar îi ai, că nu prea se vede?! Și dacă tot face dumnealui profesorul acum o vârstă rotundă și frumoasă, hai să vorbim despre el. Ce poți însă, să spui despre D.V.M.? Că e ca un magnet de-acela căruia îi zicem potcoavă și care atrage către el, cu maximă rapiditate, pilitura de fier ce încorporează până dincolo de saturație răutăți, invidii și antipatii ? Că e ca un sac de box care încasează lovituri directe, rapide și seci, fără să se clintească? În chestia asta, omul e foarte, foarte talentat. Virtutea lui (sau defectul?) este însă, că merge mereu înainte și pare a nu se sinchisi de ce i se întâmplă. Asta îi îndârjește poate pe inamici, iar pe el loviturile îl antrenează și îl fortifică.

Stau și mă întreb de ce trebuie să scriu ceva despre D.V.M. Ce mă leagă pe mine de el, în afara unei solidarități de breaslă ? Constat că am tendința chiar de a-i lua apărarea și nu știu de ce trebuie să fac asta. Fiindcă eu nu cred că, vreodată, mi-a creat neliniști sau insomnii, o debordantă simpatie față de acest om. Nici prieten nu mi-a fost, l-am cunoscut fiindcă, într-o instituție de cultură, am fost colegi de serviciu în urmă cu vreo patruzeci de ani (*„Cum trece vremea, domnule!”)* și cred că nici atunci nu ne agream prea tare. Avea el ceva care punea distanță între el și

sufletele care îl înconjurau, așa era el, nu știu de ce îl făcuse mama lui așa. Dar pe mine individul nu mă deranja, îl luam, cum se zice, așa cum e. El nu-mi strica niciodată ziua când îl vedeam, poate și fiindcă eram preocupat mereu să-l re-descopăr fiindcă știam că merită efortul. Merita fiindcă făcea parte din categoria oamenilor care nu stau niciodată degeaba. A oamenilor care gândesc și se mișcă mereu, care sunt inițiatori, care încep mereu câte ceva și care parcă ar vrea să facă totul. Acesta era Marin Dumitru atunci și am înțeles că nu s-a schimbat niciodată. Aud că și acum e la fel. **Un om care face, creează, construiește, edifică.**

Cred că dacă nu ar fi existat, Dumitru V. Marin ar fi trebuit inventat altfel. La fel de isteț, de inventiv și de harnic, la fel de inteligent, dar ceva mai puțin orgolios. Oameni buni, ați fi fost mai liniștiți dacă el ar fi fost mai puțin orgolios? Ați fi câștigat ceva în plus? Eventual, mai mult loc sub soare? Un mare gânditor francez spunea că „dacă n-am fi orgolioși nu ne-am plânge de orgoliul altora”. Vă spune ceva asta? Eu cred că omul despre care scriu aici nu a împiedicat niciodată pe nimeni să învețe carte, să studieze folclorul românesc și să scrie despre acesta, nu a oprit pe nimeni să-și facă televiziune, radio și ziar, să scrie cărți, să se afirme ca întreprinzător privat și să devină capitalist. Dacă el a făcut toate acestea și, între timp, nu a împiedicat pe nimeni să facă la fel, care este vinovăția lui? Vă deranjează că e orgolios și egocentrist? Lezează asta în vreun fel interesele, averea și cariera dumneavoastră? Vă tulbură cumva somnul sau digestia? Dumitru V. Marin nu poate fi ca mine, ca

dumneata și ca alții, ca toți ceilalți. E ca el. D.V.M. este pur și simplu o marcă înregistrată. Treaba lui dacă scrie cărți despre el, ori dacă își face statuie. O face pe banii lui. Aud că se vrea a fi înscris pe lista cetățenilor de onoare ai orașului Vaslui. Și ce-i cu asta? Lăsați-l să creadă că merită această recunoaștere a valorii sale. Vă dau cuvântul meu de onoare că și eu mi-aș dori asta. Lăsați-mă și pe mine să fiu chiar convins că aș merita această demnitate. Și întreb: există cineva care nu și-ar dori același lucru, nutrind aceeași convingere? Sunt sigur că toată lumea și-o dorește și poartă convingerea că, chiar merită asta. D.V.M. nu are voie să vrea asta? El cere, dar nu poate lua mai mult decât i se dă. Toată lumea cere câte ceva, orice, măcar și numai sănătate, dar nu poate primi decât atâta cât ceilalți, ori Divinitatea cred că merită a i se da. Atâta cât i se cuvine. Și punct!

Eu, cu D.V.M. nu m-aș certa niciodată fiindcă nu mai am timp să mă împac. Dar pot eu oare să sugerez și altora să facă și să creadă la fel? Am învățat de la el tenacitatea, perseverența și cum să lupți pentru un ideal. Aș mai vrea să învăț și cum să par a fi fără sfârșit, ca el. Și vă spun: dacă dă și el un pahar cu vin de ziua lui, pe 28 aprilie, mă duc acolo la petrecerea aceea ca să ciocnim cu o licoare și să-i pot spune, sincer și voios: LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE, FERICIRE ȘI ÎMPLINIRI! Puteți face toți asta. La asemenea ocazii e bună o vorbă bună. O lumânare nu pierde nimic dacă aprinde o altă lumânare…

De la Slobozia, Ialomița, aprilie 1911,
George STOIAN, publicist

59. CĂTĂLIN STRIBLEA

Camera-i una mică, de hotel. Dacă are vreun patru pe trei. E împărțită în două de un perete cu un geam. De cele două părți ale peretelui câte o masă. Cea dinspre ușă e verde. Cealaltă nu are față de masă, e camera cu scule: două casetofoane, un cd-player și un mixer la care te uitai cu sfințenie. Cred că era și un pick-up acolo. În pereți agățate două boxe. Pe pereți fuseseră puse cartoane de ouă. Nimic nu antifona mai bine. Deasupra lor, pânza de sac.

Acum însă, camera-i goală. A rămas doar microfonul cel mare spânzurat de tavan. Plutește într-un nor de fum de-l tai cu drujba.

– Auzi, bă? Dacă ăsta de la CNA vrea să vadă studioul în noaptea asta?

– N-o să poată, că stăm de partea astalaltă a ușii și-o blocăm. O să creadă că s-a stricat încuietoarea și se potolesc ei până dimineață. După aia mai vedem.

– Dă dracu' peste noi dacă se prinde Marin!

– Lasă mă, că nu dă el pe aici sâmbătă seara. Hai, mai bine jos să vedem ce-i la chef!

Jos, barul se umpluse demult. Iar boxele care altădată stăteau pe pereții radioului furnizau un fel de discotecă. De altminteri, toate sculele, cd-urile și

casetele radioului veniseră la chef. Și angajații. Lipsea doar microfonul cel mare. Așa ne petreceam unele sâmbete când, ne adunaserăm la jumătatea anilor ’90 o foarte mișto gașcă la Unison Radio Vaslui. Ne umpleam timpul și făceam și un ciubuc de la sărbătoritul care se lăuda că la cheful lui au pus muzică “oamenii de la radio”. Datoria lui era doar să ne primească pe toți.

Cred că după atâția ani îi eram dator cu mărturisirea asta, profesorului Marin. Sper să-l amuze deși, sunt convins că dacă ne afla atunci, ne-ar fi rupt urechile. Și nu numai. Noaptea aceea a fost cu atât mai interesantă, cu cât a doua zi se aștepta un control de la CNA. Iar atunci, pentru câteva ore radioul nu a mai existat.

Nu s-a aflat însă, căci gașca de atunci făcuse o echipă fără niciuna din tehnicile de team-building dezvoltate astăzi. Bănuiesc că a fost una dintre cele mai bune perioade din istoria radioului și a presei românești. Singurul motor care ne împingea înainte era entuziasmul. Se lucra aproape fără bani, ore în șir și fără a avea un barometru exact a ceea ce făceam. Mai exact, făceam doar ce ne plăcea. La fel ca alte zeci de radiouri care împânziseră România. Vremea rețelelor nu apăruse.

Aveai astfel posibilitatea de a lucra cam peste tot. Am învățat să facem știri, sport dar eram și dj. Nu exista muncă să nu o fi făcut într-un astfel de radio. Intuitiv și fără modele se puneau bazele meseriei. Mai important de atât însă, era sădirea microbului. Care i-a îmbolnăvit pe toți din gașca aceea minunată. Clara

Bișoc și Viorel Oprea au făcut ziare în continuare. Iulian Cazacu s-a ținut de radio ani de zile. Lucian Pârvoiu e la TVR ca și Corina Radu, Elena Livinti în publicitate, Mișu Ursu, după ani de jurnalism a ales Anglia. Nu mai știu ce fac Irinel Liviță și Florin Palade. Iar de Ciprian Roșca am auzit că s-a întors la meseria sa de constructor. Sper că Mihaela Manu scrie în continuare. Ea a fost cea care ne-a furnizat suportul primelor buletine de știri: fișe de observație de la policlinica de peste drum.

Îi sunt dator pentru asta profesorului Marin. Că ne-a dat locul unde să ne adunăm și că ne-a lăsat să creștem cum am crezut noi de cuviință. Și că ne-a suportat, așa câte am făcut și noi. După ani, am ajuns să cunosc bine realitățile din presa românească. Îmi dau seama acum, că nu i-a fost deloc ușor să țină în picioare locul ăla. Nu le știu, dar bănuiesc presiunile politice sau pe cele financiare. Și-i apreciez acestui om ambiția și cerbicia cu care și-a ținut afacerea. Douăzeci de ani pentru o instituție de presă cu același patron, în țara asta, trebuie să fie un fel de record. Iar asta nu se poate realiza aici decât albind înainte de vreme. Îi doresc să-și păstreze ambiția și să aibă răbdare. Iar celor care vor păși din urma noastră să știe că e un loc norocos.

Ziarist, Cătălin STRIBLEA,
fost șeful secției române BBC
redactor Realitatea TV
4 aprilie 2011

60. INIȚIATORUL CURENTULUI INFORMATIC

Despre persoana domnului profesor Dumitru V. Marin trebuie să recunosc că știu mult mai puțin decât știu alții de pe aceste meleaguri și acest lucru dintr-un motiv bine întemeiat. Însă pot din toată inima să-l felicit, acum la ceas aniversar, pentru tot ce a încercat să facă în viața sa. Unii au să spună că a reușit, alții că nu. Important este că a fost inițiatorul unui curent informatic în toate domeniile, care nu poate decât să aducă beneficii. Pentru mine, ca prefect al județului Vaslui, dar și pentru Instituția Prefectului Județul Vaslui, colaborarea cu mass-media locală este foarte importantă, iar din acest punct de vedere pot spune că grupul de presă pe care domnul Marin îl conduce de atâția ani a fost un bun colaborator și e taman ce a făcut foarte bine și Dumnealui.

Consider că orice om care se implică în viața unui județ, fie ea culturală, socială, informatică, economică sau administrativă, trebuie respectat pentru munca lui. Și felicitat!

Acum, la ceas aniversar, când omul Dumitru V. Marin împlinește frumoasa vârstă de 70 de ani, am plăcerea să îi urez din inimă multă sănătate și putere de muncă. „La mulți ani”, domnule profesor!

Medic vet. Levente Csaba SZEKELY
Prefectul județului Vaslui, 22 martie 201

61. DUMITRU V. MARIN
– mărturie pentru un om al Cetății –

…Domn impetuos, fire voluntară și nonconformistă, care nu i-a făcut viața prea ușoară, dar i-a dat totdeauna libertatea de opțiune. Și nici cei din jurul său n-au dus-o pe roze. Mereu „Gică contra", nu chiar aduna aplauze, pe mulți reușind să-i sâcâie până la disperare. Parcă este într-o bătălie continuă cu toți și cu toate din jur. Un veșnic explorator, un nemulțumit, un om al Cetății gata oricând să contribuie la rezolvarea diverselor probleme, sau mai degrabă să le sucească, să le învârtească și să le întoarcă domnia-sa pe toate fețele spre a le găsi soluția optimă.

Acum, când mă întorc cu gândul la anii imediat după '89, îmi dau seama câtă dreptate a avut și câtă asumare și-a luat înființând primul post de televiziune local. O provocare extraordinară pentru prof. D.V. Marin, dar și pentru cei ce l-au însoțit în această temerară acțiune: pentru Valeriu Aniței care a găzduit studioul în birourile instituției sale de la ITA, pentru prof. Alexandru Poamă, pentru prof. Dan Crișan cu o super-ureche muzicală, pentru arh. Agrigoroaie care a făcut prima siglă a studioului, și pentru mine, desigur, și pentru operatorii Avram, Dărângă, Lăzărescu etc. care tremurau cu caseta la releul de pe dealul Tanacului

și pentru întreaga echipă de entuziaști. Câtă exuberanță și câtă pasiune în acele stângăcii de început. Era la sfârșit de decembrie 1990. Erau primele sărbători cu adevărat libere. Eram în stare atunci să dărâmăm și munți, darămite să nu-l sprijinim pe impetuosul D.V. Marin în realizarea unui studio de televiziune. Și ușor, ușor, cu trudă și multe greutăți tehnice, emisiunea a căpătat contur și personalitate. În timp, unii au renunțat, alții au rămas colaboratori, unii au plecat pentru totdeauna să vegheze din înaltul cerurilor și alții ne-au luat locul, iar cei cu oleacă de har și cu ceva muncă au reușit să deprindă tainele acestei nobile, ingrate și de loc ușoare meserii, unii ajungând la frumoase performanțe. Și dintre cei de pe la început, cam singurul D.V.Marin s-a-nvârtoșat să rămână pe baricade neobosit, neînduplecat și de neclintit în a-și urmări scopurile propuse, inclusiv cele materiale. O benefică încăpățânare, cred eu, și pentru familia sa, Dumnezeu să le dea sănătate, dar mai ales pentru conjudețenii săi. Și-apoi cum să-ți ajuți semenii dacă un ai mijloacele necesare!? Și atunci le-a găsit sau le-a creat. Cu insistență și cu sacrificii. Și alături de studioul *TVV* a înființat *Unison Radio,* în noiembrie 1993. A înființat filiale la Bârlad pentru a cuprinde întreg județul. A editat ziarul “Meridianul”. Toate tribune pentru informații, pentru dezbateri și pentru opiniile tuturor vasluienilor. Iar la toate acestea trebuie să adăugăm și contribuția domniei sale la rezolvarea treburilor cetățenești în calitate de consilier județean 20 de ani. Am avut ocazia să asist de multe ori la ședințele acestui for (suprem) de conducere a treburilor județului

și de fiecare dată am remarcat intervenția deschisă, iscoditoare și curajoasă prin abordarea subiectelor. Venit de pe dealurile de la Podu Turcului, D.V. Marin a adoptat Vasluiul și ținutul vasluian cu toată ființa sa. A îndrăgit locurile și oamenii și le-a dăruit mare parte din munca sa. S-a zbătut, s-a zbuciumat întorcând lucrurile pe toate fețele, mereu vocal, mereu atrăgând atenția, mereu prezent în mijlocul evenimentelor stringente ale comunităților vasluiene. Pentru că a fost mereu un om al cetății. E clar, în: *TVV… 15*, *MERIDIANUL, axă culturală*, *Revista Ion Creangă și Tudor Pamfile*, *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” ziarul Meridianul*. Iar când timpul i-a permis, s-a ocupat un pic și de sufletul său. Și așa îi apare, în 1998, romanul “Zăpada pe flori de cireș (în spațiul pentru iubire)”, o delicată poveste a unei iubiri neconsumate în plenitudinea ei, cu încurcăturile, amânările și tergiversările tomnatecului îndrăgostit, care nu are curajul faptelor simple, tranșante, îndrăznețe, prea marcat de precepte morale bine statuate, sănătoase, desigur, și de un bun simț propriu spiritelor înalte. E o altă față a bătăiosului profesor aflat singur în penumbra camerei sale de taină.

Așadar, în ciuda opozanților domniei sale, nu puțini la număr, nici foarte binevoitori, nici prea îngăduitori, D.V.Marin va rămâne în conștiința vasluienilor, avându-și soclul său bine-meritat de pe care, chiar dacă preopinenții ar dori, nu-l vor putea da jos.

...Faptele și opera domniei voastre, stimate domnule prof.dr. D.V. Marin, și-au pierdut calitatea de

efemeride mușcând, fără tăgadă, din clipa eternă a timpului.

<u>Când și câți vor putea să vă egaleze?</u>

Prof. Ștefan ȘERBAN, Iași
fost Director al Centrului de
îndrumare a creației populare

Ștefan Boboc-Pungeșteanu, ***CETATEA DE LA COMOPARĂ SAU O LOCALITATE CE A AVUT OAMENI DEOSEBIȚI: TOPORĂȘTI***, ed. PIM, Iași, 2018: ***„Ofer această carte mult stimatului Prof.Dr. Dumitru V. Marin, editată în preajma CENTENARULUI MARII UNIRI, ca fiind al zecilea volum. Aceasta o fac pentru o personaitate desebit de marcantă a culturii meleagurilor moldovenești și românești care s-a remarcat prin activitățile de coordonare și însuflețire a generațiilor ce ne urmează și nu numai, în domeniul publicitar și educațional. Vă urez și cu această ocazie, multă sănătate și fericire dumneavoastră și întregii familii, care a fost și este antrenată în frumoasa îndeletnicire pe care o aveți.***

Cu stimă Șt. Boboc, 17.10.2018”

62. O PREZENȚĂ ACTIVĂ DE PESTE DOUĂ DECENII

Nu se terminase de împrăștiat cartușe prin locurile bine alese ale Bucureștilor și nici liniște nu era în restul țării, când cei din zona – devenită Nord - Est, au descoperit un post nou de televiziune. Se instalase undeva pe grila TVR 2, care oricum nu acoperea decât foarte puțin din timpul zilei și lăsa libere orele din noapte. Când informația s-a întregit – aflând că se emite de la Vaslui – atunci se mai impunea cunoașterea persoanei căreia îi aparține inițiativa.

Profesorul Dumitru Marin, doctor în filologie, nu era necunoscut dar nici nu se aștepta prea multă lume să-i descopere spiritul antreprenorial. Această ultimă dimensiune a personalității sale s-a impus și mai mult după 1992, când a apărut Legea Audiovizualului. Licența de emisie cu nr. 001, eliberată de proaspătul CNA, va pleca la Vaslui.

Ce s-a întâmplat în două decenii cu *TV Vaslui*?

Ce răsunet au avut activitățile televiziunii vasluiene?

De unde s-au adunat (format) gazetarii?

Cum le-a fost păstrat entuziasmul tuturor din echipă și a telespectatorilor?

Care au fost pârghiile permanente ale rezistenței în fața deloc ușoarei concurențe?

Multe vor fi întrebările pentru o zonă niciodată economic dezvoltată, cu faimă în dificila acumulare a resurselor dar și greu de egalat în istoria culturală, spirituală, în devoțiunea pentru mai binele cu înfățișare umană.

Într-o noapte de toamnă, destul de târziu după miezul ei, sosea la Vaslui, în 1993, regizorul Constantin Vaeni pentru autorizarea primului studiou de radio și de televiziune. În timp ce gazda avea emoții și multă oboseală adunată, oaspetele se întreba dacă există premise de funcționare a postului așezat într-un spațiu modest ca întindere, într-o zonă în care economia cădea mai repede decât în alte părți, acolo unde nu exista o tradiție audiovizuală.

Asemenea îndoieli s-au mai exprimat, preocuparea pentru ce se va întâmpla cu TVV și Radio UNISON au rămas constante, numai că patronul acestora, om cu carte și cu cărți, avea secretele lui. Găsea resurse acolo unde nu bănuiai, creștea oameni pentru tot spațiul audiovizual din Vaslui, ba și pentru vecini, continua să creadă că nimeni nu-l va lăsa singur, că nimic nu face doar pentru el.

După douăzeci de ani, puțini vor fi cei care nu au auzit de prof. dr. Dumitru Marin, de radiourile și televiziunea sa, de încăpățânarea lui rodnică, de buna așezare în spațiul cultural românesc și de zvâcnirile europene ale presei de la el dezvoltată.

Dacă tot ce a făcut, încă nu-i este îndeajuns, atunci să dorim acțiunilor sale într-un ton clasic, Vivat, Crescat, Floreat!

Prof. univ. dr. Laurențiu ȘOITU,
Univ. „A.I. Cuza” Iasi

63. CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU PRIMUL MINISTRU ARE ÎNCREDERE ÎN MARIN DUMITRU

Stimați cetățeni ai Vasluiului,

1 iunie marchează un moment important în acest an (… 2008): Vom avea alegeri locale. Cred că Vasluiul, ca și alte orașe din țară, are nevoie de o schimbare, care să fie adusă de oameni cu credibilitate și onestitate, care să propună proiecte în folosul comunităților lor.

Actuala administrație locală, condusă de atâția ani de PSD, ne-a arătat ce poate face. De aceea, vă propun să îi acordați încrederea dumneavoastră profesorului Marin Dumitru, un om care provine din comunitatea vasluiană și care știe foarte bine ceea cea ar trebui făcut pentru Vaslui.

Vasluiul trebuie să intre în categoria orașelor dezvoltate ale României, unde să se poată trăi ca în urbele din vestul României sau în alte orașe dezvoltate din Europa.

Trebuie făcute investiții importante în infrastructură și, mai mult decât atât, trebuie create locuri de muncă, condiții pentru investitorii români și străini.

Luați exemplul altor orașe din țară precum Sibiu, Arad, Baia Mare sau Satu-Mare, sau dacă vreți alte

orașe din țară care au reușit să atragă investitori străini, chiar din sudul României, precum Călărași și Giurgiu.

Aceasta este soluția pentru bunăstarea dumneavoastră și sunt convins că votându-l pe Marin Dumitru veți avea la conducerea Primăriei un om care să asculte problemele dumneavoastră și să le aducă cea mai bună rezolvare.

Eu am încredere în domnul profesor Marin Dumitru și vă recomand și dumneavoastră să îl susțineți!

(Meridianul, an X, nr. 19 (748),
joi, 22 mai 2008, pag.5)
prim-ministru, Călin Popescu TĂRICEANU,
Președinte PNL

Nică D. Lupu, ***ICOANA***, ed. BETTA, 2019: ***„Cu sentimente de prietenie și aleasă prețuire pentru domnul prof.dr. DUMITRU V. MARIN, un vrednic cârmaci în arena literară, o nouă ICOANĂ care să vă binecuvânteze viitorii pași în viață! Nică D. Lupu IULIE 2020 Brănești În ICOANA sunt pagini de istorie din Moldova de Jos.”***

●

Ioan Mâcnea-Vetrișanu, ***Părăsiți de îngeri***, ed. Junimea, Iași - 2010: ***„Cu toată considerația omului iubit de oameni, nu de minți umbrite, toată prietenia mea. 27.06.2010”.***

64. RĂZVAN THEODORESCU

ÎL RECUNOSC…

L-am cunoscut pe profesorul Dumitru V. Marin cu ani buni în urmă, atunci când întemeia în Moldova un grup de presă novator și democratic. Îmi amintesc de semnătura de pornire pe care i-am dat-o ca director general al TVR-ului. Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat… De câte ori a avut ocazia, m-a intervievat pe temele cele mai diverse.

La 70 de ani ai săi îi urez acestui fiu al pământului moldav, unde se încrucișează – antropologic și etnografic – Răsăritul stepei cu tradiția brazdei și a pădurii, noi biruințe culturale.

Acad. Răzvan THEODORESCU,
București

65. PRIETENUL MEU DE SUFLET, D.V. MARIN

MOTTO: „Dacă mă bucur că învăț ceva nou, este să-l împărtășesc și altora”
SENECA

Prof. dr. D. V. Marin este licențiat în filologie și în limbi străine, doctor în filologie, publicist, eseist, etnolog, romancier, consilier local și județean, vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, director general al celor patru mijloace mass-media: primul post TV (5 dec. 1990); primul post Radio (1992), ziarul *„Meridianul”* (1996) etc.

A realizat interviuri și transmisiuni directe cu 6 președinți de stat, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri și parlamentari.

A scris peste 1000 de articole și editoriale și patru volume enciclopedice despre *„Curentul cultural – informațional”*, unic în istoria județului Vaslui: *„TVV - 15 - în explozia cultural – informațională din județul Vaslui”*; *„Meridianul - axă cultural - informațională”*; *„Unison Radio Vaslui și Bârlad”;* opere: Tudor Pamfile, *„Basme”*, *„Liceul Mihail Kogălniceanu”* (1990); *„Tudor Pamfile și revista ION CREANGĂ”*, 1998; *„Zăpada pe flori de cireș”* - roman, 1996 - citit, însușit, citat și reverberat de când a apărut …; *„Festivalul Național al Umorului Constantin Tănase, Vaslui - 40”* (2010), înfăptuiri uriașe.

„În viață nu putem fi deștepți toate cele 7 zile ale săptămânii: Esențialul e să nu fim proști în toate 7” sau „Dumnezeu ne-a dat libertatea de a munci pentru a ne bucura de viață, chiar dacă pentru a fi o zi rege, trebuie să fii 6 (din 7) sclav”. Și încă una cu răsunet șoc: „Sunt mulțumit în măsura, în care și cei de lângă mine sunt mulțumiți”. Toate aceste expresii care-i aparțin și luminează viața profesorului dr. Dumitru V. Marin.

A publicat mii de articole și editoriale, grele ca metaforă și vorbă de spirit, pentru ca oamenii să trăiască mai bine și în înțelegere. D.V. Marin este și un bun vorbitor, când vorbește se face liniște în jur. Este un pilon cultural ce susține puntea între trecut, prezent și viitor - o legendă, o enciclopedie, un Univers în Univers. Pentru toate acestea este respectat și trebuie să-l apreciem ca o adevărată valoare. Contemporani, nu-i tulburați viitorul și nici Eternitatea (zice și Ioan Mâcnea, poet).

Este adevărat că ce iese din penița sau din gura lui este inconfundabil, inimitabil. Și aceasta nu numai din punct de vedere al calității, ci și din acela al personalității, al „patinei” și culorii proprii. Este un om în care Dumnezeu n-a făcut economie când a turnat darurile sale: putere de muncă, inspirație, generozitate, iubire de oameni, caracter ales, de o rară delicatețe, frumusețe, armonie a trupului și spiritului.

Tot ce scrie și face e cu pasiune, talent și dragoste.

Onest, competent, tenace, ferm în opinii, mereu în ofensivă, ușor inflamabil și de neîndoielnică probitate morală, D.V. Marin poate îndura multe, dar nu suportă starea de umilință și de deposedare a

bunurilor sale de către unii „servitori” pe care i-a scos din pușcărie și i-a plantat șefi la ziar, și când s-au văzut așa de mari, l-au trădat fără cel mai elementar regret sau păcat !

Acum, când a atins o vârstă rotundă, și-mi revin în memorie, cei 40 și ceva de ani, de când l-am cunoscut, mărturisesc că sunt bucuros să constat că nici înfățișarea fizică și nici hărnicia sa profesională nu trădează cei 70 de ani de viață.

Geneza, tinerețea, apogeul și triumful societății *Cvintet TE-RA*, ca și ascensiunea culturii jurnalistice, care se identifică cu universul de energie, tinerețe și maturitate, consumate de acest făuritor, de pe primul loc, pe care îl ocupă prof. dr. Marin.

Valențele de dascăl, de promotor mass-media, inteligența, răbdarea, tactul, spontaneitatea, imaginația și inventivitatea sunt o dreaptă cumpănă pentru el și pentru viața tinerei generații și cultul pentru înaintași dar și pentru urmași.

Opera marelui profesor D.V. Marin rămâne neclintită la uzura timpului și e tot mai mult slăvită …

La acest moment de sărbătoare să închinăm un pahar de admirație și prețuire pentru minunații arhitecți spirituali ca D.V. Marin - un gen de poiană de lumină a vieții și pentru cei care ni l-au dăruit, care arde multe cărămizi pe altarul progresului nostru cultural - informațional …

Pentru mine sărbătorirea acestui valoros Om și Domn reprezintă, într-un anumit fel, Victoria luminii asupra întunericului, Victoria realității asupra neadevărului …

Gândind la superioritatea sa spirituală și culturală - și influența sa în județ, și prin unele acțiuni și în întreaga România, putem afirma că s-a statornicit tradiția prin care se arată celor de azi și viitorimii, că printre noi trăiesc personalități cu drept de a intra în istorie și cultură și lupta pentru ascensiunea spre viitor.

Orice încercare a mea de a vorbi de aniversarea vârstei de aur a profesorului, complet și complex D.V. MARIN, se interferează, în afară de înființarea Festivalului Umorului, cu înființarea și trăirea celor trei mari realizări - eveniment - *Radio* - *Televiziune* și Ziarul *Meridianul*. De aceea le voi trata neseparat.

Cum s-au născut multe „evenimente culturale”, care au constituit pentru D.V. MARIN și județul Vaslui - un pionierat cultural, desăvârșit până la triumf. Cum au apărut aceste trei mijloace mass-media care m-au și racolat la trăirea și veșnicia lor ? După Revoluția din '89 am fost invitat în Germania și în Europa de vest, de colegul meu, prof. și antrenor Vasile Ungureanu și absolventa noastră, prof. Elena Leonte, căpitanul echipei naționale de handbal a Germaniei, de unde am adus multe noutăți înregistrate pe bandă magnetică, cu succesele acestor doi mari sportivi români - hușeni - vasluieni, și (re)dată tânărului studio al lui D.V. MARIN, ca să poată fi difuzate și transmise când și unde se poate. Primul om care a făcut cunoscute aceste succese ale Vasluiului și Hușului - pe linie sportivă și le-a transmis prin mijloace mass-media a fost D.V. MARIN, și prietenul său și al tuturora, prof. Alexandru Poamă.

Pentru mine rămân neuitabile întâlnirile de mare respirație culturală și politică cu Mircea Snegur și Ion

Iliescu, când într-o dimineață, după '90, la „Castelul dintre vii” ne-a invitat Mircea Snegur și Ion Iliescu cu o debordantă bunăvoință și voioșie: „Ne-au spus că aici la Huși s-a înlocuit sarea și pâinea de bun venit cu Busuioaca de Bohotin, gest unicat care ne-a mișcat profund și îl vom transmite și altora”.

Cu toții ne-am simțit bine și l-am rugat să scrie această precepție în Cartea de onoare a școlii, ca să rămână ca un crez și fapt pentru viitorime. Și-a scris-o și semnat-o.

Cu aceeași plăcută voie bună l-am primit și pe Petre Roman, prim-ministru al României, după '89, oferindu-i tot „pâine și sare cu Busuioacă de Bohotin”. După degustarea de bun venit, ne-am întins la taifas, în care Petre Roman, prim-ministru a rostit o expresie ce-i va rămâne de-a-pururi: „Cine n-a gustat o Busuioacă de Bohotin și n-a iubit o femeie isteață și frumoasă, se poate spune că nu știe ce este dulceața vieții și a trecut degeaba prin viață” (parafrazându-l într-un anumit fel pe Martin Luther) … Atunci, eu și D.V. Marin i-am întreținut cu câteva expresii rare și mărețe despre vin, ale altor mari șefi de stat. Le-am relatat că Alexandru cel Mare - cel mai mare „împărat” al tuturor timpurilor - a rostit o expresie nemuritoare adresată vinurilor; la încheierea festivă a cursurilor, de 6 luni de gastronom și degustător de vinuri (de la Persepfolis) și la căsătoria sa: „Când sorbiți din cupe vinul, amintiți-vă că beți din seva viței de vie puterea pământului și eternitatea soarelui. Iar când vă alegeți aghiotanții, succesorii și servitorii, verificați-i să nu spună la băutură, ce știu și țin în gură”…

Această expresie a produs explozie de râs și și-au notat-o mai fiecare. Și imediat am continuat cu una din gura lui Napoleon Bonaparte, care în trecerea sa spre Rusia - în timpul războiului franco - rus, gustând vinurile de Moldova (Cotnari) s-a exprimat: „Asemenea vin n-am mai gustat nici în țara mea”. Și tot el a completat: „Pas de vins, pas de soldats”. „Acest precept nu trebuie pus pe seama necesității unui dopaj cu entuziasm al ostașilor ci pe rolul său antimicrobian și terapeutic în timpul luptelor.”

Și așa am ajuns cu povestirea noastră, completată sinergic de D.V. Marin, cu câteva citate amețitoare prin ineditul lor: „Vinul este partea intelectuală a mesei iar mâncarea numai suportul ei material”, citat din „Dicționarul artei culinare” de Al. Dumas, care amintește, în această lucrare, și de strălucitele vinuri moldovenești, în frunte cu Cotnarul, constatând că atmosfera este încă în fierbere și oaspeții se simțeau bine, am încheiat cu câteva citate - din gura unor mari laureați ai Premiului Nobel, despre vin. Al. Flemming, descoperitorul penicilinei (în 1921) a rostit o maximă celebră ce a stat pe frontonul unor mari Congrese Mondiale de Vinuri (printre care și la cel de la București, din 1968). „Penicilina face azi lumea sănătoasă, dar vinul a făcut-o dintotdeauna bucuroasă”. Întrebați fiind dacă vinurile românești sunt bine cunoscute în lume, le-am răspuns că vinurile românești au fost considerate „împărătești” încă din Evul Mediu, fiind scutite de taxele vamale în toată Europa. (Ziani, un cunoscut vinicultor și dregător italian din vremea aceea).

După această descindere, încălzitoare de suflete, s-a trecut și la alte probleme politice actuale. Pot spune că D.V. Marin stenografia aproape totul pentru emisiunile sale în mass-media din Vaslui.

Îi mulțumesc cu majuscule acestui om care s-a prins în tot angrenajul politic al vremurilor noastre de după Revoluție.

Sumarul primei emisiuni a fost transmis în eter pe 24 decembrie 1990. Spre surpriza tuturor, *TV. Valui*, abia născut, a fost felicitat de Televiziunea Națională Moldova și de cea a României, TVR.

Și astfel a devenit un protagonist reprezentând TV-Vaslui și mass-media. La puțin timp după lansarea în eter a *TV Vaslui*, a urmat *Unison Radio* și *Meridianul* formând Grupul de Presă TVV, care au avut un rol decisiv în informarea și culturizarea maselor și cetățenilor din județul Vaslui.

În activitatea sa complexă a pus accentul pe factorul politic, administrativ, promovând președinți de stat, prim-miniștri, miniștri, parlamentari dar și un număr impresionant de oameni de cultură din Universități și Academia Română, ca N. Constantinescu, Eugen Simion, Mihai Cimpoi, cercetători iluștri ca H. Coandă la Iași, Anghel Rugină de mai multe ori la Vaslui, actori, cântăreți de toate genurile, informaticieni, șefi de unități mass-media, agricultori, medici, țărani, adică tot ce putea interesa populația acestui județ.

Așa se explică de ce spectacolele festive organizate de el (martie - *Meridianul;* iunie - *Unison Vaslui*; decembrie - *TV.V.*) sau cele electorale au avut între 10 și 20 de mii de participanți. La aceste

spectacole participau zeci și sute de actanți, chiar dacă era rodul unor colaborări mai mult sau mai puțin costisitoare, ca datini și obiceiuri tradiționale lesne de observat, că aproape 1/2 milion de locuitori au urmărit evoluția artiștilor populari, pentru că și cei din sate își urmăreau la *TV.V.* consătenii.

Dragă prietene, te găsești acum, într-un punct al vieții, de la înălțimea căreia poți contempla cu seninătate și satisfacție tot ce se află în cuprinsul ei. De aceea rog pe Domnul Dumnezeu, ca și după împlinirea celor 70 de ani să ai multă sănătate, viață îndelungată și spiritual și cultural îmbelșugată.

Ai fost omul învățământului și al culturii și adevăratul luptător pentru tradițiile noastre - care nu se pierd așa de ușor și vă doresc aceeași veritabilă culme de noblețe și bunătate, inteligență și dreptate, ca cel mai apropiat om de perfecțiune umană, cu care vei trece, sigur, în eternitate și chiar în universalitate, prin faptele prestate.

Și acum, permiteți-mi să biografiez viața și activitatea unui mare patriot ca D.V. Marin, care în luna înmuguririi vegetale a pășit, acum 70 de ani, în lumea pământenilor și acum în cea a înțelepților. Trebuie reținut că acest OM s-a menținut în tiparele de moralitate și comportament al înaintașilor săi, oameni ai satului neștirbit din Podu Turcului, așezare ce constituie o poartă de intrare în ținutul sacru al marginilor legendarei podgorii a Zeletinului.

Dacă la acestea adăugăm și un farmec personal și dramul de noroc să întâlnești în viață oameni providențiali, avem aproape toate premizele reușitei unui drum ce a mers până-n vârful cultural românesc.

El a mers ascendent din luna înmuguririi vegetale până la rodirea totală a pomului vieții.

Devenind un om de marcă și un exemplu pentru mulți semeni de profesie cultural - informațională. Cu aceste calități devine rapid una din vocile cele mai importante din județul Vaslui și nu numai. Nu întâmplător, cu 10 ani în urmă, i-am urat următoarele: „De când vă cunosc, ați fost mereu un apostol și făclier al învățământului, al culturii și folclorului, un adevărat luptător pe veritabila CULME de NOBLEȚE și BUNĂTATE, inteligență și dreptate cât mai aproape de perfecțiunea în care sigur vă veți menține prin înfăptuirile și realizările cunoscute, vor fi gustate, savurate și invidiate în eternitate".

Activitatea sa publicistică atestă o productivitate, rar întâlnită la profesorii de liceu și chiar la cei din învățământul superior, o productivitate ce nu i-o neagă nimeni, nici chiar adversarii. Autor prolific, al cărui bibliografie se ridică la mii de articole și editoriale, cărți de literatură în care a canalizat activitatea cu același profesionalism, atât în literatură cât și în mass-media, e printre noi.

Acum, la împlinirea acestei frumoase vârste, când profesorul nostru D.V. Marin - de cultură și tradiție se află într-o stare fecundă de activitate, onorând cu prezența sa și numeroase acțiuni publice închinate binelui general, îi dorim din inimă sănătate deplină spre binele patriei, neamului și graiului, pe care întreaga sa ființă le-a slujit și însuflețit (înălțat) cu competență.

Prof.dr.ing. AVRAM D. TUDOSIE,
viticultor, oenolog - Huși

66. PROF. DR. D.V. MARIN - OMUL

De-a lungul anilor, (și nu-s puțini) am participat la diverse ședințe ale cercurilor, cenaclurilor literare care mai de care bune, nebune având și eu un hobby, aforismul și grafica satirică (caricatura).

Asta până la revoluție că după '89 cenaclurile s-au înmulțit ca ciupercile… iar cei ce le frecventau înainte s-au apucat de îndeletniciri mai prospere.

Eu am rămas fidel cauzei (îmi place să mă laud, că mi-au murit… restu'!).

La un cenaclu județean organizat cu circa 30 persoane (din lipsă de spațiu), într-un modest dar cunoscut local în spatele fostului magazin CENTRAL ajung și eu, că tot îl mai frecventasem cu diverși prieteni amatori de: „O lecuță de taifas" cum îi spunea *Grigore Ilisei* (mulți știu cine e …) la un pahar de vin să mai râdem, descrețindu-ne frunțile amuzându-ne copios, spunând bancuri cu perdea și fără.

Știind că după ședința cenaclului proaspăt înființat chiar de profesor se „udă" evenimentul, m-am grăbit să prind și eu un loc mai aproape de bar, însă mi-au luat-o alții (mai … însetați) înainte.

Printre cei ce au vorbit la cenaclu a fost și Domn PROFESOR. Avea o voce caldă, un stil rafinat și sobru în vorbire iar ce mi-a plăcut mie mult, șfichiuia cu o măiestrie subtilă defectele unor cenacliști fără să facă incizii „empirice" în sufletul, caracterul lor.

Am mai observat graiul molcom de moldovean rasat, grijuliu ce se pricepe de minune să comunice fără a se folosi de expresii bombastice. Era omul cultivat care știa fără pic de efort să dialogheze mânuind cu grijă și talent cuvântul.

Acest fapt m-a cucerit și am întrebat un amic, cine e persoana. Amicul mi-a aruncat o privire aspră, apostrofându-mă: „Pe ce lume trăiești, Nicule? E Domn Prof. Dumitru V. Marin și a mai adăugat - DOCTOR!”

M-am lămurit, deoarece auzisem de dumnealui din presă, însă nu-l cunoșteam.

La final mi-am făcut curaj cu câteva pahare, așa ca să-mi treacă tracul (că de felul meu sunt emotiv… nu obraznic) și l-am abordat respectuos. Dialogul a decurs ca și cum ne-am fi cunoscut de când lumea, în final spunându-mi să trec pe la redacție cu materiale.

Din acea zi, decenii, domnul Prof. Dr. Dumitru V. Marin a rămas pentru mine OMUL cu „O” mare, de o rară modestie fără aere de șef, de scriitor mare, editorialist dotat cu spirit ascuțit al observației în puține cuvinte un MOLDOVEAN DE ESENȚĂ TARE, cu un umor fin de bun gust - educat care te revigorează, te pune în mișcare dându-ți încredere în tine, să fii mai optimist să fii tu însuți, lucru ce m-a frapat, impresionat și marcat.

Să fiu sincer, și astăzi pentru mine, (deși a trecut ceva timp de când ne cunoaștem) a rămas tot Domn PROFESOR - OMUL, ale cărei calități: omenia, cinstea, moralitatea, competența, onoarea au fost și sunt atribute ce îl fac deosebit, fiind unic și consecvent în munca sa - scrisul. Am subliniat scrisul, deoarece

acesta nu e un apanaj al tuturor acelora ce au absolvit o facultate de filologie. Ca absolvent poți, în cel mai fericit caz, să ajungi profesor la o catedră și să predai. Nici acest lucru nu e ușor, dar să mai și scrii și să publici la multe publicații … însă Domnul PROFESOR le-a făcut cu dăruire și pasiune însemnând imens, aducându-și aportul și contribuția la întregirea limbii și culturii naționale.

Să scrii un roman „*Zăpada pe flori de cireș*" sau „*Tudor Pamfile*" (și basme) și despre umor „*Festivalul Național al Umorului „Constantin Tanase", „T.V.V. – 15… explozia"* și altele e o muncă ce poate fi spusă în trei cuvinte: „munca de SISIF".

A mai scris zeci de studii științifice (publicate … oameni buni !) în ziare și reviste, sute de editoriale, emisiuni și interviuri cu diverse personaliăți ale vieții sociale, publice și politice: e imposibil dar adevărat, făcându-i viața un calvar.

Domnului PROFESOR i-a plăcut deoarece dumnealui e OMUL - scrib la care „pofta vine … scriind" iar aceasta i-a fost răsplătită cu dușmănii dar și distincții, diplome, plachete, premii în semn de recunoaștere a valorii muncii sale. E meritul Prof. Dr. Dumitru V. Marin greu de egalat dar recunoscut ca un învingător prin muncă, împlinindu-și cu succes idealul.

Ceea ce am consemnat, e numai o parte infimă, cunoscută mie din activitatea Domniei sale. Cei ce au fost ajutați, (și sunt foarte mulți) să nu uite!

Domnului PROFESOR, acum la împlinirea venerabilei și frumoasei vârste de șapte zeci de ani îi urez sănătate trupească, sufletească și spirituală,

fericire putere de muncă, împliniri și … uimiți-ne în continuare cu forța dvs. Creatoare…!!!

Nicolae VIZITEU,
artist plastic, caricaturist distins
cu premii naţionale şi internaţionale.

Corneliu Bichineț, ***Valea Tutovei – Valea Plîngerii, – Proză scurtă –***, ed. Sfera, Bârlad – 2003**: *„D-lui Dumitru Marin, un semn al prețuirii autorului, aceste proze. Cu prietenie, 12.12.2003”.***

●

„Persoană cu numeroase calități, probând pe deplin valoarea incontestabilă a unui moldovean de elită, erou de roman, sau de film, sau de povestioare vecine cu legenda, ecologist convins – dr. Dumitru V. Marin a vrut, a știut și a putut să fie un om adevărat. Mai mult: el este un model de acțiune de-a lungul învolburatelor timpuri pe care națiunea noastră le parcurge.”

Prof. Dr. Alexandru IONESCU,
Laureat al Premiului Academiei

67. I-A PLĂCUT SĂ CONSTRUIASCĂ

Am acceptat cu drag invitația Grupului de Presă „Cvintet TE-RA” din Vaslui de a scrie câteva cuvinte pentru volumul omagial consacrat aniversării a 70 de ani de viață, de către prietenul meu, prof. dr. Dumitru V. Marin.

L-am cunoscut pe domnul Marin Dumitru cu ani buni în urmă și prima mea impresie de atunci a fost aceea de om interesat de tot ce se petrece în jurul său. Om de cultură, dar în același timp politician responsabil, gata oricând să își ajute semenii, Marin Dumitru trecea cu o inexplicabilă ușurință de la tribuna Congresului, de unde prezenta elegant în discurs păsurile cetățenilor, la obiectivul camerei de filmat, pentru a pune cu neobosită insistență colegilor de partid întrebări tot despre viața oamenilor.

Am fost colegi mai întâi în *Acțiunea Populară*, partid fondat de Președintele României 1996-2000, prof. dr. Emil Constantinescu, iar mai apoi în *Partidul Național Liberal*. Despre omul politic Marin Dumitru îmi vin în gând acum câteva cuvinte: implicare, verticalitate, echilibru, ecologism. Un om puternic, un om realizat și pentru că vrea și știe că poate să schimbe mentalitățile din jurul său, să îi ajute pe ceilalți. I-a plăcut întotdeauna să construiască și nu să dărâme. Întotdeauna și-a respectat promisiunile și nu le-a făcut

doar pentru spectacol. A mers în mijlocul oamenilor și a spus: „Haideți să vedem dacă putem face ceva pentru a rezolva problema”. Mereu vorbește despre ce ne apropie, despre ceea ce trebuie făcut și nu despre ce, subiectiv sau nu, ne deosebește. Implicarea este cuvântul său cheie, ceea ce înseamnă ca vrei și poți să faci ceva pentru cei ce te înconjoară. Marin Dumitru a știut că nimic nu servește mai bine țara decât cunoașterea (sau recunoașterea) adevărului, pe cât putem noi, oamenii, să-l deslușim. Nu-i stă în fire să ceară sau să aștepte favoruri. Vremurile grele ne-au demonstrat că are coloană vertebrală. Datorită puterii sale interioare a traversat cele mai dificile experiențe pe care i-a fost dat să le trăiască. Omul Marin Dumitru este un adevărat model care și-a înțeles rostul în societate.

Îi sunt recunoscător pentru că mereu m-a numit „prieten” și mai puțin coleg politic, și că, înainte de a aborda orice altă problematică, nu uita să întrebe dacă sunt bine, eu și ai mei, și totdeauna, indiferent de subiect, recunoșteam acea calitate rară, de dascăl în politică și în viață, pe care atât de puțini o au. La mulți ani domnule profesor Dumitru V. Marin!

Jr. Marius VLADU,
secretar adjunct al PNL

68. PRIETENUL MEU CEL NEDOMOLIT

Acum douăzeci de ani politica românească arăta oarecum diferit. Știam mai bine care sunt unii și care sunt ceilalți. Între timp, din păcate, lucrurile s-au amestecat, oamenii politici s-au învălmășit, astfel încat am ajuns într-un fel de devălmășie.

Ei bine, una dintre figurile memorabile ale perioadei în care convingerile mai făceau încă parte din recuzita conștiinței politice, este Dumitru V. Marin. Așa cum se vede lumea dinspre mine, el a fost mereu de partea celor buni. Fără a cere altceva pentru sine decât mulțumirea de a fi în fotografia de grup a promoției câștigătoare.

Așa cum se întâmplă îndeobște cu cei care se încăpățânează să rămână de partea celor buni, Dumitru V. Marin nu a avut prea des prilejul să fie și de partea câștigătorilor. Ceea ce, însă, nu l-a domolit și nu i-a retezat elanul.

În acești douăzeci de ani de când ne cunoaștem, prietenul nostru a închegat prietenii și a înfruntat dușmănii, a înființat partide și a slujit alianțe, a imaginat modele, a găsit acolo unde alții se întorseseră cu mâinile goale și a căutat acolo unde alții nu credeau că ceva poate fi găsit.

E un om căruia îi place să vorbească. Multă vreme și-a făcut chiar o meserie din asta. Televiziunea

sa a stat de veghe, a rodit idei, a stârnit conștiințe, a fost chiar sursă de inspirație pentru opere artistice.

Să nu-ți vină să crezi, Dumitru V. Marin a împlinit șaptezeci de ani. Să nu vă imaginați, însă, că asta îl va potoli. Așa cum nu au reușit să o facă nici deziluziile, nici trădările unora ori indiferența altora, nu va reuși să o facă nici timpul. Ne-am revăzut de curând. Avea ochii la fel de luminoși, părul la fel de rebel, gesturile la fel de nervoase. Aflați că Dumitru Marin are, în continuare proiecte de tot felul. Dacă o să-l căutați prin parcuri, plimbând nepoți ori jucând tabinet cu camarazii de-o vârstă, vă înșelați. Îl veți găsi mai departe în Agora, acolo unde, într-un oraș unic în felul său și capricios cum e Vasluiul, i-a fost locul în ultimele decenii.

Ec. Varujan VOSGANIAN,
scriitor, fost ministru al Economiei,
senator

„MERIDIANUL… coordonată geografică, loc de muncă, opera unui lider de presă incontestabil, în bătălia cu lumea!

Știți ce-mi place cel mai mult? Fostul meu coleg de facultate, la Iași, și prietenul de idealuri, scrie, și la propriu și la figurat, istoria presei locale și a Curentului cultural – informațional în centrul căruia se află!

… Document pentru Istoria culturii și a presei românești!"

Prof. Univ. Dr. Mihai MIRON,
Președinte UZP

69. AFLU…

Aflu că un conjudețean important de-al meu împlinește 70 de ani. Pe care nu i-a trăit degeaba, dacă privesc la opera sa scrisă și mai ales la opera sa de viață pentru că D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâția alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un intreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite.

Am stat doar o dată de vorbă în Bârladul meu cel drag, căruia îi fac o donație de cărți în aceste zile prin Academia Bârlădeană. Mi-a spus atunci că întemeietorii Academiei Bârlădene sunt în ordinea importanței Tudor Pamfile, George Tutoveanu și Toma Chiricuță și eu l-am convins că George Tutoveanu iar Alexandru Vlahuță a fost ales președinte de onoare la 1 mai 1915 dar și la apariția primei reviste de după război cu contribuția acelorași.

M-am bucurat și mă bucur că a cercetat evoluția aceste unice unități culturale ca expresie a localismului creator dar și că a repus în drepturile sale pe cel mai mare folclorist român din perioada romantică, Tudor

Pamfile în volumul din 1998 „Tudor Pamfile și revista Ion Creangă”.

După cum se vede, ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești.

Îmi închipui că după o activitate de peste 50 de ani nici nu se poate opri cât mai are putere de muncă.

La aniversarea sa îi urez să-și continue în același ritm viguroasa sa activitate.

Cu sănătate,

Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist
prin telefon, luni 28 martie 2011

UNIUNEA ZIARIŞTILOR
PROFESIONIŞTI DIN ROMÂNIA

Ordinul Ziariştilor

BREVET

se acordă ORDINUL ZIARIŞTILOR
clasa I — aur
D-lui DUMITRU MARIN
pentru iniţiativă şi profesionalism în jurnalistică

Preşedinte
Prof.dr.MIHAI MIRON

70. CÂND POȚI SPUNE DESPRE CINEVA CĂ ESTE FERICIT?

Mai întâi trebuie să definești conceptul de fericire și, pentru a nu face un istoric, rămân la Aristotel, cel care îndeamnă la făptuire, la muncă și activism, sursă robustă pentru ca, trecător, să atingi fericirea. Mulți fug după plăceri, sufletești și trupești, spirituale și materiale. E bine să fie așa, deoarece viața, a oricărui om, e unică, scurtă și dură, irepetabilă.

Când scrii despre un semen ce-și marchează șaptezeci de ani din existența sa, ai un sentiment de prudență, chiar teamă, devii atent la cuvinte și la înlănțuirea lor în text, dorind să fii cinstit, chiar bun, generos. Acesta este sentimentul pe care-l încerc acum, fiind alături de un om care, știind că-i trecător, încearcă să semnalizeze, nu chiar prin orice mijloace, că există, că ființează valoric.

Marin Dumitru, din punctul meu de vedere, se încadrează în tabăra celor care au învins în viață. A știut ori a avut norocul să-și întemeieze la timp o familie trainică, din iubire a adus pe lume trei băieți ce-și văd de treabă și-s pe propriile picioare, a citit, a înțeles, a scris, a rupt ce-a scris, a scris iar, a iubit și-a suferit, s-a implicat în afaceri - și-a reușit -, în politică, în lucrurile necesare cetății, ziar, tipărituri, radio și televiziune, a învățat să trăiască, de cele mai multe ori

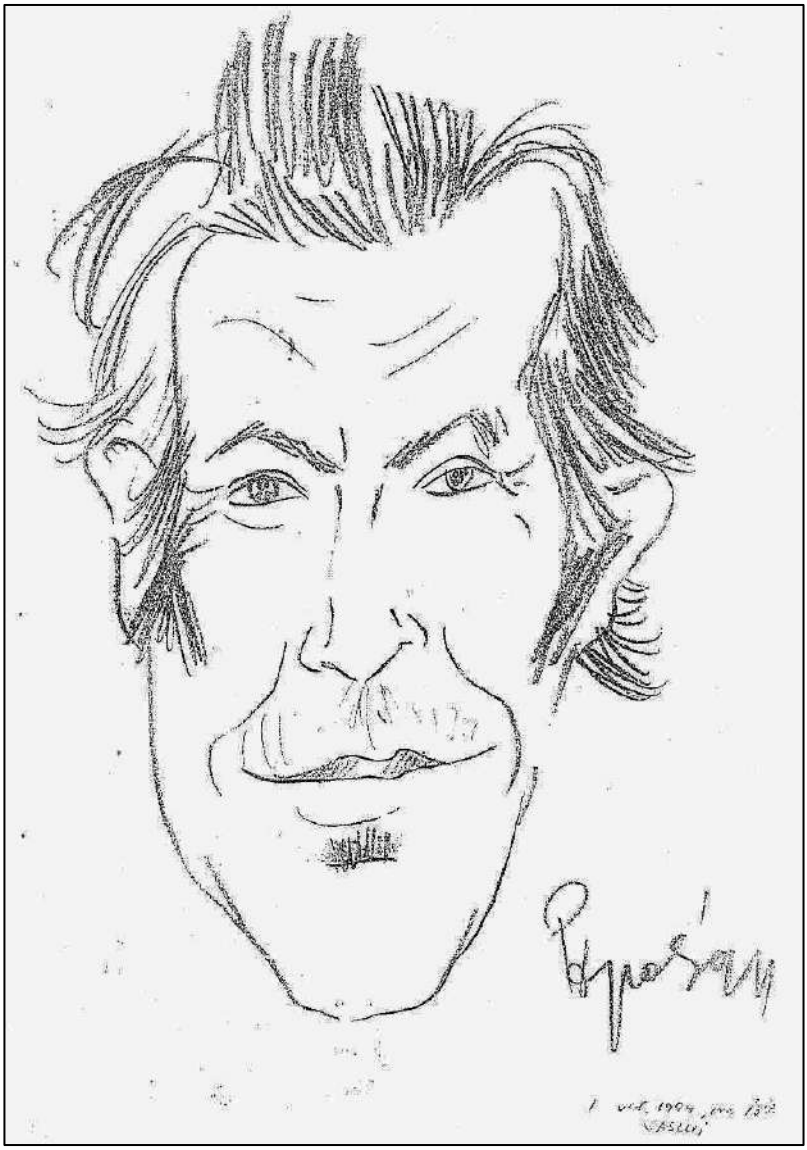
intens, a ajutat și s-a lăsat ajutat, a invidiat omenește și-a suportat invidia, uneori ura chiar, a celor care doar cu asta se pot ocupa. Într-un cuvânt a trăit și trăiește în spiritul aristotelic, prin faptă.

Ca un îndemn camaradesc, pe la vârsta aceasta frumoasă, când mulți stau liniștiți sub brazdă ori își tămăduiesc beteșugurile grele, bucură-te Dumitru Marin, de soare, de deal și de câmpie, urcă munți și pipăie mări, călătorește și cheltuie tot ce ți-a dat Dumnezeu, umblând cu folos, pentru că Dincolo, pleci, plecăm, așa cum vii, venim, singuri, goi și triști! Bucură-te de oameni, Dumitru Marin, gândește cu inima, pentru că el - așa știu eu - are majoritate în toate deciziile pe care le ia.

Prof. Corneliu BICHINEȚ,
vicepreședinte,
Consiliul Județean Vaslui

„Dragostea și inspirația creativă nu pot fi de porunceală…”

Dumitru V. MARIN

Dumitru V. MARIN văzut de Ștefan POPA POPAS

D.V. MARIN:
CUVÂNT, LA... SĂRBĂTOARE!

Cu excepția câtorva ani, până a trebuit să alerg după oi, m-am distrat învățând poezii, tatăl meu Vasile Marin fiind tare mândru de prima lui odraslă, iar mama mă încuraja. Am învățat de foarte mic cerința vieții: fără muncă nu se poate!

Am trăit foarte greu, am învățat pe brânci, am rezistat în ploi și furtuni, geruri (navetă 6 km), în mijlocul adversităților. M-a mângâiat, dintotdeauna, înțelegerea cu sexul frumos, pentru un băiat citit ce eram.

M-am străduit întotdeauna să fiu constructiv și să pun osul la treabă, inclusiv în competiții sportive unde am fost vice campion național la lupte.

Când mi-am fixat scopul… aproape nimic n-am precupețit pentru asta!

N-am dus lipsă de voință, minte, de dușmanii cei mai puternici.

Când opera mea a prins viață s-au înmulțit și denigratorii. Unii m-au acuzat… de faptele lor.

Mi-am încurajat necondiționat elevii, colaboratorii, cunoscuții. Am încercat să promovez pe cei mai buni și cât mai pe mulți. Pentru că ÎMPREUNĂ, subliniez ÎMPREUNĂ puteam face istorie cultural-informațională și destui n-au putut ține pasul.

Am avut o putere de muncă ieșită din comun și mai ales soție excepțională și copii la fel.

Dacă ar fi scris și dușmanii, volumul de față avea peste 1000 de pagini. Am invitat toate redacțiile din Vaslui să opineze despre decanul de vârstă și liderul lor de presă din ultimii 20 de ani. Doar unul scrie un articolaș nu laudativ, ci cumpătat. Și, toți au trecut pe la mine…

S-a scris că sunt narcisist, orgolios etc…

Precizez: N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit. Tetralogia culturală locală mi-a mâncat zilele. Am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit… calculat. Așa că mi-am comandat până și statuie (bust) și chiar pe mormânt am conceput o lumânare stilizată cu semnificația: Viața.

Am suportat cu greu Deceniul Dușmăniei ca singurul politician în opoziție reală cu șopârlele locale și cu ziariștii lor care m-au sabotat sistematic și prin omisiune, ori au scris de rău când chiar am realizat evenimente excepționale.

Dacă presa (inclusiv a mea proprie, cu destule cârtițe), politicienii, refuzații, dezrădăcinații m-au ponegrit, ce trebuie să fac? MIE nu mi-a dat nimeni niciodată pe degeaba, chiar am plătit de câte 3 ori prețul la orice am obținut.

… Am adunat, ,,pietre pentru templul meu'' (Lucian Blaga), convins că am realizat prin acțiune, model (sau prin reacție) **școală de presă**. Dacă mulți contemporani s-au afirmat într-un singur domeniu, eu am reușit ca etnolog, romancier, monografist, om de

presă, întreprinzător privat, familist, politician, și în nici un caz mai puțin în cultură cu prezență pregnantă de peste 50 de ani. Port și amar în inima mea. Pe prea mulți i-am ajutat eu ca să nu am tot atâția dușmani, pe mulți i-am făcut eu harnici.

Dumneavoastră, autorii de mai sus, m-ați răsplătit cu adevărat. Pot să arunc din sufletul meu necazurile pricinuite de tot felul de „insecte" tocmai pentru că la această reunire în petrecere cu vorbe, sunt onorat de atâtea și atâtea nume prestigioase, autorități în domeniu, jaloane culturale și sociale, celebrități naționale, brazi ai României moderne!

Îmi aplec geana înlăcrimată de emoție în fața Dumneavoastră, semnatari ai volumului, ca semn de recunoștință pentru aprecierile, laudele, criticile sau cuvintele de mai sus.

Acesta este monumentul meu! Mare, mic, conservativ sau nu, bun sau rău, oricum unic, e ridicat de Dumneavoastră…

Un alt gând îmi rămâne pentru cei care mereu vin și pot ține cont de om, viață, (inclusiv ca film – apropo de cel consacrat mie de Corneliu Porumboiu ***„A fost sau n-a fost"***), anecdotică, legendă, operă, dar mai ales de calitatea acestui timp adică mediul și momentul vasluian, începutul sec. XXI, mileniul III.

Deferent, D.V. MARIN
… unul printre Dvs. …!
4 martie 2011

REZUMAT

O asemenea dinamică personalitate atrage atenția publică, deci prietenii, dușmănii, contestații și laude.

Volumul omagial de față s-a impus prin forța lucrurilor ca semn de prețuire a contemporanilor pentru etnolog, monografist, profesor la catedră, manager, reporter, scriitor, editorialist, om de cultură, promotor al unei reale școli de presă (când meseria aceasta nici nu exista) și în prim plan … OMUL.

Cu adevărat deschizător de drumuri, pilon al Curentului Cultural - Informațional (prin acțiune și operă), activ mai peste margini obișnuite, acest reprezentant al localismului creator a atras atenția și prețuirea a numeroși academicieni, cercetători, doctori în științe, scriitori, ingineri, poeți, și mai ales a populației de pe aceste plaiuri moldovene.

Autoritatea și contribuția sa majoră nu putea fi mai bine ilustrate, decât de volumul de față „MARIN 70”.

SUMMARY

Such a dynamic personality attracts public attention, so friends, enemies, appeals and praise.

This homage volume was imposed by force of things as a sign of appreciation of contemporaries for ethnologist, monograph, professor, manager, reporter, writer, editorialist, man of culture, promoter of a real press school (when this profession did not even exist) and in the foreground… MAN.

Truly a pioneer, a pillar of the Cultural - Informational Current (through action and opera), active beyond ordinary boundaries, this representative of creative localism has attracted the attention and appreciation of many academics, researchers, doctors of science, writers, engineers, poets, and especially of the population on these Moldovan lands.

The authority and its major contribution could not be better illustrated than by the present volume "MARIN 70".

SOMMAIRE

Une personnalité aussi dynamique attire l'attention du public, donc amis, ennemis, appels et éloges.

Ce volume hommage s'est imposé par la force des choses en signe d'appréciation des contemporains pour ethnologue, monographe, professeur, gestionnaire, reporter, écrivain, éditorialiste, homme de culture, promoteur d'une véritable école de presse (alors que ce métier n'existait même pas) et au premier plan… HOMME.

Véritable pionnier, pilier du Courant Culturel - Informationnel (à travers l'action et l'opéra), actif au-delà des frontières ordinaires, ce représentant du localisme créatif a attiré l'attention et l'appréciation de nombreux universitaires, chercheurs, docteurs en sciences, écrivains, ingénieurs, poètes, et surtout de la population de ces terres moldaves.

L'autorité et son apport majeur ne pourraient être mieux illustrés que par le présent volume "MARIN 70".

RIEPILOGO

Una personalità così dinamica attira l'attenzione del pubblico, quindi amici, nemici, appelli e lodi.

Questo volume omaggio si è imposto per forza di cose in segno di apprezzamento dei contemporanei per etnologo, monografo, professore, manager, cronista, scrittore, editorialista, uomo di cultura, promotore di una vera e propria scuola di stampa (quando questa professione nemmeno esisteva) e in primo piano… UOMO.

Veramente un pioniere, un pilastro della Corrente Culturale - Informativa (attraverso l'azione e l'opera), attivo oltre i confini ordinari, questo rappresentante del localismo creativo ha attirato l'attenzione e l'apprezzamento di molti studiosi, ricercatori, dottori in scienze, scrittori, ingegneri, poeti , e soprattutto della popolazione di queste terre moldave.

L'autorità e il suo maggior contributo non potrebbero essere meglio illustrati che dal presente volume "MARIN 70".

Letiția OPRIȘAN – Voiajor

75 - D. V. MARIN

- jurnalism - istorie - cultură -

Volum aniversar

2016

III.

75 - D.V. MARIN

– jurnalism – istorie – **cultură** -

Volum aniversar

Editura PIM, Iași
2016

214

… ARGUMENT:

…1/2 **secol pentru** OPERĂ…

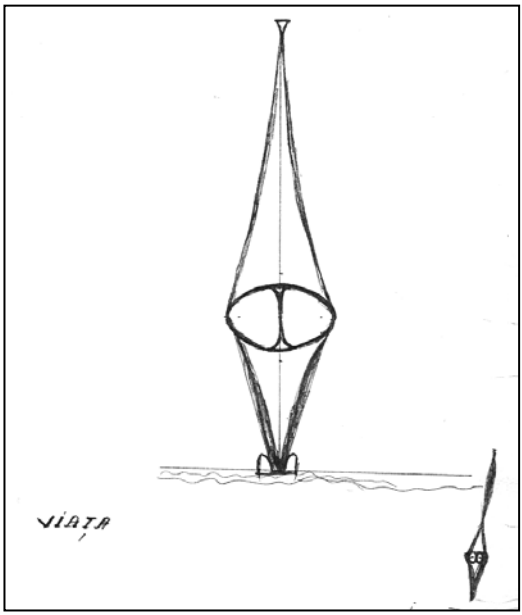
…ACȚIUNI ȘI ACTIVITĂȚI DE TOP, în câteva domenii esențiale ale vieții…

…SPIRIT DESCHIS, **uneori pătimaș**, MEREU ÎN COMPETIȚIE…

…ADVERSARI și DUȘMANI… de mare putere și CLASĂ…

…**Prieteni și prețuitori pe măsură** …

…**chiar are** HARUL DE **A FACE…**

Reprezentarea de mai sus:

O cupă cu capac sau poate un ulcior (dar nu gol); o putem considera ca pe o clepsidră care ne măsoară clipele de viață; dacă nu, o lumânare, stilizată, speranța în viață și lumină. De ce n-ar fi făclia culturii și înțelepciunii?

Viața ca reprezentare: la nivelul de jos pământul care ne ține, sub care crește iarba și există viață.

Cei doi părinți își cresc (separat) fata și băiatul care cresc și își unesc destinele, împlinind cercul familiei din care să răsară pruncii, apoi nepoții.

Activează o viață, mai lungă decât până la maturitate, scăzând în puteri și importanță socială.

Revigorarea scurtă e legată de nepoți. Moartea și amintirea.

D.V.M.

A. INTRODUCERE

Domnului prof. dr. Dumitru Marin

75 de ani pe care îi sărbătoreşte astăzi prietenul nostru Dumitru Marin sunt de fapt împlinirea unei vieţi trăite în spiritul adevărului şi al valorilor. Sunt 75 de ani în slujba unei ţări pe care o iubeşte cu pasiunea şi ardoarea unui om dedicat. Luptător neclintit în numele democraţiei şi al libertăţii, a deschis drumul jurnalismului autentic în Moldova din dragoste pentru adevăr şi dreptate. Profesor, jurnalist, scriitor, om de afaceri şi om politic, Dumitru Marin întruchipează sufletul românului care nu se lasă niciodată doborât de obstacolele pe care viaţa sau soarta ni le aşterne uneori.

Îi urez, la împlinirea acestei frumoasei vârste, alături de un călduros *La mulţi ani!*, sănătate maximă şi aceeaşi putere de muncă.

Cu aceeaşi prietenie şi preţuire,

Prof. dr. Emil Constantinescu
Preşedintele României 1996 - 2000
18 aprilie 2016

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui - Iași - Bacău - București sau Krakovia - Istanbul, Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin este și rămâne unic în istoria Vasluiului."

(Prof. univ. dr. Alexandru IONESCU,
laureat al Academiei)

B. REPREZENTATIVITATE ȘI RECUNOAȘTERE NAȚIONALĂ

Domniei sale,
Domnului Prof. Dr. Dumitru V. Marin
Grupul de Presă CVINTET TE-RA Vaslui

Domnia Voastră,

Împlinirea frumoasei vârste de 75 de ani ne provoacă la rememorarea unui parcurs de excepţie în spaţiul cultural vasluian şi nu numai, a celui care, în întreaga sa carieră, la catedră sau în spaţiul generos al jurnalismului responsabil, a căutat şi a reuşit formarea de caractere, promovarea valorilor autentice ale culturii româneşti precum şi ferirea de impostură.

Într-o vreme când multitudinea informaţiilor, adesea superficiale şi lipsite de fond, pare că oboseşte pe omul contemporan, deschiderea dumneavoastră spre domenii polivalente denotă perseverenţa, erudiţia şi neobosita grijă a dascălului faţă de cei care îi are în faţa sa pentru a deosebi „grâul de neghină”.

Vă transmitem urările noastre de sănătate şi rugăm pe Milostivul Dumnezeu să vă ocrotească cu harul Său şi să vă păstreze acelaşi tonus tineresc şi

aceaşi efervescenţă a ideilor şi faptelor cu care ne-aţi obişnuit!

Cu aleasă preţuire,
CORNELIU, EPISCOPUL HUŞILOR
12.04.2016

Marina Costea, ***Cearcănele Universului***, ed. Princeps Edit, 2006: ***„Domnului Prof. Doctor Dumitru V. Marin. Din suflet, această carte ce s-a născut cu lacrimi din acest Cearcăne de Univers în care d-voastră ați avut un ECOU în inima creatorului. Nu mi-ar ajunge cuvintele, să vă mulțumesc pentru că existați și sunt sigură că într-o nouă lume veți fi de acord să vă alăturați acestei divinități ce vă rog să încercați de a pătrunde. Cu respect, Marina Costea, 30 septembrie 2006”.***

●

Valeriu Lupu, doctor în științe medicale, ***ISTORIE, FAMILIE, TRADIȚIE ȘI DĂINUIRE***, ed. Tipo-Moldova, Iași, 2017: ***„Dnului prof. dr. Dumitru Marin, cu alese sentimente de stimă și prețuire pentru un om pentru care cultura este un mod de a fi.***

Autorul, Valeriu LUPU, 07.02.2019”

Graba lui Dumitru V. Marin

Desluşim din DEX-ul Limbii Române (Univers Enciclopedic, Bucureşti, 1996) că noţiunea „*a grăbi*” înseamnă: a acţiona sau a face pe cineva să acţioneze mai repede; a face o treabă, un fenomen etc. să se întâmple, să se săvârşească mai repede; a urgenta, a zori, a iuţi, a accelera, a devansa…

Consider că toate aceste calităţi i se potrivesc întru totul dlui profesor dr. Dumitru V. Marin. Parcă mai deunăzi îi expediasem cuvinte de felicitare (cu genericul „*Prietenul meu de la Vaslui*”) cu prilejul jubileului de 70 de ani de la naştere. Şi iatăni-l deja în ajunul unei alte date însemnate în viaţa sa - 75 de ani.

Dl Dumitru V. Marin se grăbeşte să trăiască din plin, cu demnitate cât şi ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mişcare, multiplicând faptele bune, despre care scriam acum 5 ani - editarea de cărţi, monografii (îndeosebi în domeniul etnografiei), publicarea de articole de presă etc. Ca şi mai înainte, se bucură de mult succes şi sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire ştiinţifică - e un eminent savant, doctor în filologie.

Pune mult suflet în activitatea canalului de televiziune TVV.ro, pe care dumnealui l-a şi creat.

Mie, personal, îmi par foarte interesante emisiunile la care participă frecvent - lansări de carte, diverse evocări ale evenimentelor semnificative trecute şi curente din zona vasluiană a României etc. În cadrul interviurilor acordate, dl profesor Dumitru V. Marin abordează mai ales probleme de interes naţional. M-a impresionat îndeosebi de mult interviul din prejma casei marelui scriitor Vasile Alecsandri, aflată în ultimă fază de ruinare. Vorbind despre rolul acestuia în dezvoltarea literaturii româneşti, şi nu numai, intervievatul, cu lacrimi în ochi, s-a adresat către autorităţi şi oamenii de bună credinţă să contribuie la salvarea acestui vestigiu al trecutului glorios. Să sperăm că va fi auzit, fiindcă argumentele prezentate de dumnealui sunt dintre cele mai concludente.

Pentru tot ceea ce realizează dl Dumitru Marin este înalt apreciat de contemporani. Fără nicio ezitare subscriu şi eu acestor aprecieri, menite şi să-l încurajeze pe destinatar s-o ţină tot aşa şi de acum înainte. Or, protagonistul nostru nu are timp de popas, grăbindu-şi pana prolifică şi strunindu-şi cuvântul rostit ca să ne tot bucure cu noi opere, cu noi realizări, distincte pe dimensiunile ce le ţine bine în frâu. E graba omului-savant să umple carul anilor cu fapte ce rămân.

Cu prilejul aniversării a 75 de ani de la naştere, îi dorim Maestrului multă sănătate, putere pentru muncă rodnică în continuare.

Cu mult respect, Mircea SNEGUR,
primul Preşedinte al Republicii Moldova,
31 martie 2016

C. EXPRIMĂRI

Munca – Un antidot care sfidează timpul!

Înţelepciunea noastră populară afirmă că Vremea-i vreme, vremuieşte/Ce-i tânăr, îmbătrâneşte! Odată cu trecerea anilor, cei mai muţi dintre cei care depăşim 75 de ani, suntem afectaţi de o anumită diminuare a interesului pentru multe din atracţiile de altădată, când puterea de muncă şi de creaţie se aflau la cote înalte, chiar maxime, când vizam domeniile de vârf, când eram preocupaţi de orice ascensiune pe scara valorilor pozitive şi când decepţiile produceau adevărate cutremure în suflet şi în conştiină. Întreb şi mă întreb dacă toate aceste diminuări şi atitudini sunt dictate de vârsta înţelepciunii sau de senectutea precoce? Un posibil răspuns negativ îl oferă prof. dr. Dumitru V. Marin, directorul general al M.C.R., care peste câteva zile va sărbători aniversarea primilor 75 de ani ai vieţii (fapt pentru care ne grăbim să transmitem un sincer La mulţi ani cu sănătate şi multă putere de muncă şi creaţie!), un om, o cunoscută personalitate care sfidează mai toate cele de mai sus, care prezintă argumente că a găsit antidot contra îmbătrânirii şi la care trecerea anilor nu lasă urme adânci! Ca unul care

de peste un deceniu lucrez în preajma domniei sale pot certifica faptul că acest om sfidează, adesea, legile firii şi la cei 75 de ani este la fel de angrenat în realizări material-spirituale din varii domenii de vârf unde continuă să obţină performanţe excelente: Televiziune; Radio; Ziar; Revistă de cultură, literatură, agricultură, legumicultură, apicultură, ştiinţă şi afaceri!

Realizări multe, duşmani mulţi! Dar dincolo de duşmănii şi bârfe, de adevăruri şi neadevăruri, faptele sunt cele care conferă valoare şi recunoaştere, iar la acest capitol, prof. dr. Dumitru V. Marin se poate bate cu foarte mulţi! Ca la rugby: multe eseuri şi puţine rateuri.

Mulţi ani şi urări de viaţă lungă!

La mulţi ani!
Se strânge funia la par,
Cu greu devii octogenar,
Aş vrea să mai trăieşti, măcar,
Trei zile... după centenar!

Vârsta echivocului
DVM la 75 de ani
Nu-i „jubileu” deși... ar vrea,
Nici „centenar”, că-i mai departe,
E doar o vârstă foarte-foarte,
Pentru un doctor mult prea-prea!

Val ANDREESCU - Vaslui,
poet, romancier
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

JURNALISTUL
– un OM – o viaţă – o conştiinţă

Incomod şi controversat, ziaristul Dumitru V. Marin este fără îndoială, o personalitate de primă mărime a vieţii jurnalistice contemporane la nivel naţional şi european.

Arealul său actual cuprinde judeţele Vaslui, Iaşi, Bacău, Galaţi dar, precum argintul viu, el se mişcă dezinvolt nu numai pe întreg teritoriul naţional, dar şi peste mări şi ţări. Numai simpla înşiruire a cărţilor şi activităţilor sale ar depăşi spaţiul editorial al unei reviste întregi; un succint Curriculum Vitae este necesar, totuşi pentru a reîmprospăta memoria contemporanilor şi a face ca să nu se înece oameni şi fapte în apa uitării.

În demersul nostru vom insista de această dată mai mult asupra omului de presă. Dumitru V. Marin s-a născut la 28 aprilie 1941 în satul Giurgioana, comuna Podu Turcului, judeţul Bacău. După absolvirea cursurilor liceale, continuă pe cele universitare isprăvind Facultatea de Filologie, Iaşi, 1965 şi Facultatea de Filologie (Limbi străine), Bucureşti, 1974. Studiile universitare sunt încununate cu un doctorat în Filologie cu teza: „Importanţa revistei Ion Creangă în folcloristica românească”, Universitatea Bucureşti (îndrumător Mihai Pop).

Profesor de limba şi literatura română la liceele din Vaslui (peste 40 de ani), inspector la Comitetul de Cultură şi Artă Vaslui, etnolog, romancier, ziarist, erou de film („A fost sau n-a fost”, filmul lui CORNELIU PORUMBOIU, 2006, premiat la Cannes) etc.

Am extras aceste câteva date din volumul UZP „Operă şi viaţă pentru Vaslui-România”- Dumitru V. Marin (Editura „Pim”, Iaşi, 2015).

Ca ziarist, prof. dr. Dumitru V. Marin este în prim-planul acestei nobile, dificile şi riscante activităţi intelectuale care poate isca animozităţi, invidii, campanii, calomnii şi denigrări sau chiar procese (din păcate nu şi de conştiinţă!).

Dumitru V. Marin a creat două posturi de radio şi unul de televiziune (Unison Radio Vaslui și Bârlad şi Televiziunea Vaslui, astăzi www.tvv.ro), hebdomadarul „Meridianul” (ziar de informaţie, opinie şi publicitate), revistele „Onyx” şi „Meridianul Cultural Românesc” (o revistă dinspre jurnalismul cultural, o oglindă a vieţii culturale pe plan naţional şi european şi o tribună de luptă pentru salvarea şi nemurirea limbii române). Fiindcă oameni de minte puţină şi stricători de limbă care o schimonosesc şi o sărăcesc, au fost dintotdeauna.

Astăzi, însă mai mult ca oricând, se vorbeşte o romgleză greu de priceput de către părinții și bunicii noştri.

Ziarul „Meridianul” (fondat în 1996), revista „Meridianul Cultural Românesc” (fondată în ian. 2015) şi posturile de radio şi televiziune au fost nobile şi temerare intenţii dovedind, din fericire, frumoase

realizări, izbutiri ale unui om care, în calitate de director şi editor, conduce un colectiv de redacţie impresionant.

Am în faţă, ca surse de inspiraţie în alcătuirea portretului moral şi intelectual al jurnalistului Dumitru V. Marin cinci cărţi dintre cele peste douăzeci semnate de acest neobosit si diligent om de cultură:

– ,,TV.V. - VASLUI - ROMÂNIA - EUROPA - File din istorie, presă şi cultură" (Editura ,,Pim", Iaşi, 2011);

– ,,Editoriale valabile din vremuri regretabile" (Editura ,,Pim", Iaşi, 2013);

– ,,Spirale internaţionale" (Editura ,,Pim", Iaşi, 2013);

– ,,Ceauşescu - ... - Băsescu,/ Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter)" (Editura ,,Pim", Iaşi, 2014);

– Uniunea Ziariştilor Profesionişti: ,,Operă şi viaţă pentru Vaslui - România - Dumitru V. Marin (Editura ,,Pim", Iaşi, 2015).

Din sihăstria şi exilul meu de la Puieştii Vasluiului, locul în care nu se întâmplă nimic, dar în care s-au născut Gheorghe Cucu, cel mai mare compozitor român de muzică religioasă, Felix Aderca (Zelicu Froiu Adercu), poet, prozator şi critic literar şi Lucian Vasiliu, directorul Editurii ,,Junimea" din Iaşi şi redactorul şef al revistei ,,Scriptor", nu pot prinde Televiziunea Vaslui, de aceea volumul ,,Spirale internaţionale" (Vasluieni pe spiţe din roata istoriei), apărut în 2013, îl citesc acum ca pe o carte nouă.

Ziaristul Dumitru V. Marin, o conştiinţă trează a acestor vremuri tulburi, merge „În lumea largă” dar, după propria-i mărturisire: „Nu m-am dus să mănânc şi să beau, ci ca să gândesc şi să învăţ! Mi-am umplut şi sufletul!” de frumos uman şi artistic, desigur şi, ca în principiul vaselor comunicante, să le umple şi pe ale noastre.

Să-l însoţim câţiva paşi în acest ocol al pământului, semn că n-a trăit degeaba.

Vom lua pe rând, carte cu carte, cronologic şi didactic pentru a desprinde din ele esenţialul, asemeni albinei care-şi culege polenul pentru sublima miere din fiecare floare.

Autorul Dumitru V. Marin îşi tratează foştii prieteni şi adversari „sine ira et studio”, scoțându-le în evidenţă calităţile şi meritele dar şi defectele, uneori. Cronicar al vremurilor noi, Dumitru V. Marin dă seamă de ale sale câte scrie, fiind mai prieten adevărului decât lui Platon şi consemnând fapte şi oameni de omenie, neavând nevoie de alte documente fiindcă toate au fost scrise în inima sa și filmate cu aparatul său.

Extrem de interesante ni se par nouă, cititorilor imparţiali, aprecierile unor personalităţi care i-au stat în preajmă şi l-au ajutat (sunt şi din cei care l-au împiedicat) să-şi exercite profesia şi să-şi vadă visurile cu ochii.

Pe ici, pe colo, vom însemna câteva dintre aceste opinii în numele adevărului şi al dragostei faţă de cuvântul rostit în „cea mai poetică limbă a lumii” (Emil Cioran).

„Când ai izbutit să prinzi în cuvinte câteva clipe de viaţă adevărată, spunea marele romancier Liviu Rebreanu, atunci ai reuşit un lucru mai frumos decât toate frazele frumoase din lume” (Confesiunea „Cred”, din vol. „Amalgam”, 1940).

Editorialele ziaristului Dumitru V. Marin, Filele jurnalismului său de călătorie pe meridianele lumii sunt pline de viață, de învăţături, unele izvorâte din experienţele umane prin care l-au silit să treacă neprietenii. Este cel mai vechi editorialist din țară (începând cu 24 decembrie 1990).

O schiţă de portret descoperim încă de la primele pagini dintr-o carte despre acest personaj de operă și de film: „Mişcându-se cu dezinvoltură între Vaslui, Iaşi, Bacău, Bucureşti sau Krakovia - Istanbul - Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante iniţiative politice, om de lume şi în acelaşi timp, întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum şi relativ, în viitor” („Marin 70”).

Putem afirma cu toată convingerea că acestei personalităţi i se potriveşte ca o mănuşă dictonul latin: „Homo sum nihil humani a me alienum puto” („Om sunt, nimic din ceea ce este omenesc nu mi-e străin”).

Publicaţiile înfiinţate de Domnia Sa: „Vlăstarul” (1990), „Teleradiodivertisment” (1994), „Meridianul” (1996), „Meridianul Cultural Românesc” (2015) precum şi TV.V., Unison Radio Vaslui şi Unison Radio Bârlad care s-au constituit, încă de la înfiinţare în tot

atâtea tribune de luptă pentru înfierarea racilelor noii epoci, de după 1990 şi combaterea flagelului corupţiei, a nonvalorilor, a veleitarilor, a diletantismului şi a impostorilor din politică, dar şi din celelalte domenii de activitate ale societăţii româneşti.

Au fost promovate, în schimb, adevăratele valori, în prim-plan fiind primarii destoinici, învăţătorii şi profesorii de înaltă ţinută morală ,,cu dragoste faţă de profesia aleasă şi faţă de tinerele generaţii, scriitori înzestraţi cu har, lipsiţi de infatuare, devotaţi nobilei îndeletniciri a scrisului, ostaşi credincioşi în frontul pentru apărarea şi păstrarea limbii române".

Ziaristul Dumitru V. Marin se poate mândri, (şi chiar se mândreşte), că prin ,,amărâtul de studio de la Vaslui" s-au perindat: Ion Iliescu, Mircea Snegur, Emil Constantinescu, Traian Băsescu, iar alţii i-au acordat interviuri în diferite locuri cu diverse ocazii: François Mitterand, Piotr Lucinski, Mircea Druc, Valeriu Muravski, Vasile Tarlev, Petre Roman, Victor Ciorbea, Radu Vasile, Adrian Năstase, Călin Popescu Tăriceanu, Teodor Stolojan, Igor Smirnov, Nicolae Văcăroiu, Mugur Isărescu şi ultimul om de ţintă şi dureroasă amintire, Emil Boc ș.a.

Părerile noastre despre aşa zişii oameni politici sunt atât de proaste încât condeiul cu greu a vrut să le scrie numele.

Numai această simplă înşiruire de nume şi ar fi destul pentru ca ziaristul Dumitru V. Marin să aibe un loc privilegiat în Panteonul ziariştilor profesionişti din lumea întreagă. Dar domnia sa a făcut cu mult mai mult de-atât şi meritele domniei sale sunt cu mult mai mari

în cadrul Curentului Cultural-Informaţional din judeţul Vaslui, şi nu numai.

Autorul volumului ,,Tv.V. - Vaslui - România - Europa", Dumitru V. Marin ni se destăinuie relatând iniţierea şi realizarea postului de radio şi televiziune din Vaslui, amintind promotorii, binefăcătorii (şi trădătorii).

Pe lângă lipsa fondurilor şi minima dotare tehnică, a avut de luptat şi cu ,,un ritm de muncă infernal, cu totul stresant, cu eforturi supranaturale şi rezultate confuze. Ameninţările telefonice cu moartea, telefoane familiei cu indicarea unor puncte... erotice, tăiatul cauciucurilor la maşină şi multe altele" (pag. 24).

Dintre numele care trebuie reţinute, iniţiatorul şi directorul posturilor menţionează pe: Dumitru V. Marin, Daniel Cernat Marin, Luminiţa Lăzărescu, Valeriu Aniţei, Alexandru Poamă, Dan Crişan ş.a.

,,N-a existat eveniment cât de cât important în viaţa judeţului fără a fi consemnat. Preşedinţi de stat, miniştri, ambasadori, regele (în trei rânduri), oameni de afaceri, politicieni, intriganţi locali, personalităţi cultural-artistice, festivaluri, concerte etc., dar şi viaţa simplă a locuitorilor, toate şi-au găsit reflectarea în aceste mijloace de presă" (pag. 26).

Când vorbim despre Curentul Cultural - Informaţional Vasluian, susţine ziaristul Dumitru V. Marin, câteva nume şi-au câştigat dreptul la neuitare: Theodor Pracsiu, Gruia Novac, Dumitru V. Marin, Mihai Ciobanu, Constantin Slavic, Daniela Oatu, Adina Huiban, Daniel Dragomirescu, Ştefan Boboc-

Pungeşteanu, Ion Iancu Lefter, Mircea Coloşenco, Ion Alexandru Angheluş, Theodor Codreanu, Coriolan Păunescu, N. Creţu, C.D. Zeletin, Laurenţiu Şoitu, Marcel Guguianu, Ioan Baban, Corneliu Bichineţ, Cristian Simionescu, Simion Bogdănescu, Avram D. Tudosie ş.a.

UNIUNEA ZIARIŞTILOR PROFESIONIŞTI DIN ROMÂNIA
THE UNION OF PROFESSIONAL JOURNALISTS IN ROMANIA
PREMIILE UZPR 2013
cartea de presă
Premiul de excelenţă în jurnalism
DUMITRU V. MARIN
pentru întreaga activitate din jurnalism, oglindită în volumul
„Editoriale valabile din vremuri regretabile"
editura PIM, Iaşi, 2013
Preşedinte,
Doru Dinu Glăvan
Piteşti, 16 mai 2014

O altă carte-document („TVV-15... explozia", Editura „Tiparul" Bârlad, 2006, 556 pagini) este impresionantă nu numai prin numărul de pagini ci şi prin cele „Peste o mie de nume, sute de informaţii în premieră şi zeci de fotografii".

Ea reprezintă „depoziţia unui reporter şi actant, pentru atestatul de nobleţe materială şi spirituală a unui timp, a unor persoane chiar pentru generaţii viitoare".

Preşedintele Uniunii Ziariştilor Profesionişti din judeţul Vaslui şi decanul de vârstă, Dumitru V. Marin,

după ce laudă eforturile creatorilor de frumos artistic, nume deja citate, face apel la deontologie, notând cu mâhnire în suflet: ,,Din păcate, în presa acestui timp, nu există nici preţuire, nici recunoştinţă, nici corectitudine".

Uneori mărturiile sale capătă accente de pamflet şi pe bună dreptate. Unii candidaţi sunt ,,analfabeţi", un altul este ,,un smintit", ș.a.m.d.

În volumul omagial ,,Marin 70", subintitulat ,,70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe la 70 de ani" sunt encomioane pe măsură, fiind apreciat atât omul cât şi intelectualul, omul de cultură, scriitorul, întreaga personalitate a sărbătoritului. Menţionăm doar câteva dintre acestea:

– ,,Dumitru V. Marin este o personalitate incontestabilă a culturii vasluiene şi naţionale" (Petruş Andrei);

– ,,Dumitru V. Marin a încercat să teoretizeze iniţiativele sale culturale, consider că a pus umărul... la întemeierea unui Curent Cultural - Informaţional în judeţul Vaslui, aproape în ţară" (Theodor Codreanu);

– ,,Spectacolul unei personalităţi intelectuale cu mistică definitivă a scrisului" (Theodor Pracsiu);

– ,,Spirit complex, actant perseverent, energic implicat în social, politic şi cultural, a desfăşurat o activitate publicistică şi editorială marcantă" (Simion Bogdănescu);

– ,,Autor a mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuţii ştiinţifice... un deschizător de drumuri, îndrumător şi promotor de condeie în presa locală...

este şi un producător fertil de opere literare" (Ion N. Oprea).

La sărbătoarea sa şi a cărţii, profesorul doctor Dumitru V. Marin a făcut următoarea mărturisire: „Am adunat „Pietre pentru templul meu" (Lucian Blaga) convins că am realizat prin acţiune, model (sau prin reacţie) Şcoală de presă. Dacă mulţi contemporani s-au afirmat într-un singur domeniu, eu am reuşit ca etnolog, romancier, monografist, om de presă, întreprinzător privat, familist, politician şi în nici un caz mai puţin în cultură, cu prezenţă pregnantă de peste 50 de ani".

„Meridianul" a devenit, în cei 19 ani de existenţă „o sinteză a principalelor evenimente locale şi a evoluţiei societăţii româneşti", dar şi o tribună de luptă împotriva nedreptăţilor, un săptămânal în care se susţineau adevărate pledoarii în favoarea demnităţii umane, a corectitudinii politice şi a limbii române. Aici se vorbeşte reverenţios despre Eminescu, Grigore Vianu, Adrian Păunescu, Theodor Codreanu, Mihai Cimpoi şi despre cei mulți alții care au un rol însemnat în apărarea şi promovarea tuturor valorilor naţionale.

O parte substanţială din volumul în discuţie este consacrată drumurilor europene.

Asemeni lui Dinicu Golescu, Vasile Alecsandri şi Dimitrie Bolintineanu, Dumitru V. Marin merge, aude, vede, filmează şi îşi însoţeşte imaginile cu ziceri care ne emoţionează şi ne bucură, ne întristează sau ne indignează atunci când conaţionalii noştri ne fac de râs în lume.

Uneori, văzând că oamenii puşi în funcţii foarte mari nu sunt demni de ele şi se dovedesc a fi mici pentru istorie, realizatorul de programe notează cu lacrimi de sânge: „Şi unirea celor două ţări a fost compromisă de Snegur şi Iliescu, chiar la Vaslui”.

Din Republica Moldova, din Franţa sau de la turci, de pe malul Tamisei sau de la Atena, din Letonia, de la Praga, de la Nikosia sau din Elveţia, din America, Africa, scriitorul Dumitru V. Marin transmite în ţară imagini, comentarii, pilde, îndemnuri etc.

Capitolul al V-lea este intitulat „Crochiuri sentimentale” şi ne bucurăm să întâlnim nume care au deja, sau dacă nu, vor avea cu siguranţă recunoaştere naţională şi europeană. Ne facem datoria să le amintim şi noi în aceeaşi ordine: Petruş Andrei, Val Andreescu, Mihai Apostu, Ioan Baban, Corneliu şi Gelu Voicu Bichineţ, Ştefan Boboc-Pungeşteanu, Simion Bogdănescu, Costin Clit, Theodor Codreanu, P.S. Corneliu, Dumitru V. Marin, Vicu Merlan, Ioan Mâcnea, Traian Nicola, Ion N. Oprea, Theodor Pracsiu, Avi Tudosie...

În capitolul al VI-lea intitulat „Importanţă, merite, realizări”, autorul Dumitru V. Marin enumeră, cu obiectivitate, reuşitele sale şi ale grupului de presă „Cvintet TE-RA”, care are merite incontestabile în privinţa „propăşirii vieţii social-economice şi cultural-ştiinţifice” şi oricâtă rea-voinţă ar avea cineva, trebuie să-şi scoată pălăria în faţa acestora cu respect şi gratitudine.

Un Curriculum Vitae impresionant şi câteva aprecieri făcute asupra personalităţii ziaristului

Dumitru V. Marin, din partea unor cadre universitare, încheie această carte care va sta cu siguranţă pe primul raft al bibliotecilor, dar şi-n inimile şi conştiinţele cititorilor de bună-credinţă.

În interviul inclus în cartea „Operă şi viaţă pentru Vaslui - România", Dumitru V. Marin, (Editura „Pim", Iaşi, 2015), sub egida „Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, Filiala Vaslui", Dumitru V. Marin răspunde la câteva întrebări, esenţial fiind că domnia sa este un deschizător de drumuri, primul în judeţul Vaslui dar uneori, şi în întreaga Moldovă şi în ţară (pag. 21 şi următoarele).

Ziaristul şi scriitorul Dumitru V. Marin n-are odihnă, nici astâmpăr, în schimb „are harul de a face" (Emil Constantinescu).

Conferenţiarul universitar doctor Ioan Dănilă din Bacău a sintetizat în câteva fraze truda acestui împătimit al condeiului, al faptelor, al imaginilor: „Acest OM (Dumitru V. Marin) binemerită neuitarea naţiei româneşti pentru prima monografie a Liceului „Mihail Kogălniceanu" din Vaslui, prima televiziune din România (1990, Licenţa 001/TV, 1992), primele posturi de radio în judeţul Vaslui, primul roman din istoria culturală a Vasluiului pe care l-a reprezentat peste o jumătate de secol cu cinste şi competenţă. Jurnalist redutabil, romancier, monografist, manager, profesor la catedră şi politician, editorialist, mai ales întreprinzător de succes, prin operă şi fapte, Dumitru V. Marin poate primi fără reţineri ATESTATUL DE REALĂ VALOARE UMANĂ. Reprezentativ pentru mediul românesc după momentul din 1989".

Cu volumul „Spirale internaţionale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei” (Editura „Pim”, Iaşi, 2013) ziaristul Dumitru V. Marin câştigă întreaga mea admiraţie.

În 1982 am cutreierat şi eu Europa, iar în 2008 am stat în Canada (Toronto) şi ştiu ce înseamnă drumurile şi călătoriile peste ocean. Simpla înşiruire a ţărilor şi oraşelor pe unde lui Dumitru V. Marin i-au călcat picioarele îmi dă frisoane şi-mi provoacă ameţeli.

„Am încercat să fiu de folos, să impun chiar puncte de vedere utile şi accesibile, dat fiind perioada de tranziţie parcursă de România, confuzia generală şi jaful economic care s-a declanşat în ţară prin pierderea autonomiei asupra resurselor naturale, mentalitate nouă” (pg. 7-8).

După cele două momente, cel ieşean şi cel vasluian, autorul are posibilitatea să meargă în Canada, unde locuiesc fiul său Sergius, soţia lui Ina și cei 4 copii ai lor. Această „experienţă de viaţă unică, această călătorie, afirmă Dumitru V. Marin, m-a eliberat psihic de toate duşmăniile dimprejur”.

Noul său loc de muncă devine globul pământesc:
- în Anglia, „în postura de invitat al BBC World Service”;

– în Austria, Viena fiind „superbă, curată, organizată, distantă şi... insensibilă”;

– în Bulgaria şi în Canada, cu uriaşe spaţii şi cu Down Town-urile ei şi cu Niagara care-ţi taie respiraţia (în partea canadiană, mai spectaculoasă decât cea din partea americană).

Însă oricâte minunăţii ar vedea, Dumitru V. Marin se gândeşte acasă, la turismul pe care l-am putea vinde şi noi, fiindcă „avem, chiar avem o ţară aşa de frumoasă !”

Dar ca să vinzi turism, trebuie să ai cap şi din păcate, guvernanţii de până acum au dovedit că nu-l au. Şi unde nu-i cap e vai de picioare!

– Praga, un muzeu în aer liber;

– Urmează Cipru, Croaţia, Elveţia, Franţa:

„De pretutindeni, se confesează ziaristul Dumitru V. Marin, am venit cu tolba plină de impresii, imagini, uneori suvenire, totuşi uitând să-mi aduc ceva materiale personale ca amintire. (...) N-am făcut de ruşine nici numele meu, nici al judeţului, nici al ţării” (pg. 75);

– În Germania, în Grecia, Israel, Italia, Letonia, Lichtenstein, Insulele Virgine, Caraibe, Olanda, Palestina, Polonia, Porto-Rico, Republica Moldova, Rusia, St. Thomas, Slovacia, S.U.A, Tortola, Transnistria, Turcia, Ucraina, Ungaria, Vatican, România şi... Giurgioana, devenită „axis mundi”.

„Altfel în lume” cuprinde geneza filmului „A fost sau n-a fost” al lui Corneliu Porumboiu, film premiat la Cannes şi inspirat de ziaristul Dumitru V. Marin care devine astfel erou de film de lungmetraj.

„Joi, 28 aprilie, orele 15:30, în sala mare a Palatului Administrativ din Vaslui s-au desfăşurat lucrările simpozionului naţional intitulat „Marin 70”.

Această notă laconică a constituit începutul unui eveniment cu adevărat emoţionant, la care au participat personalităţi de primă mărime ale vieţii politice, sociale

şi culturale din judeţul Vaslui; pe lângă acestea, au mai fost prezenţi scriitori, artişti, muzicieni, poeţi, profesori, doctori, precum şi elevi de la şcolile vasluiene.

Activitatea ziaristului, profesorului, scriitorului, creatorului radiourilor şi a televiziunii vasluiene, etnologului şi monografistului Dumitru V. Marin a fost elogiată de Gelu Voicu Bichineţ, directorul Bibliotecii Judeţene Vaslui, moderatorul evenimentului cultural, dar şi de celelalte personalităţi prezente, dintre care amintim: prefectul Levente Csaba Szekely, Corneliu Bichineţ, Avram D. Tudosie, Prof. dr. academician Alexandru Ionescu, Ion Mâcnea, Mihai Apostu, Cristian Ciubotaru, Mihaela Manu ş.a., ș.a.

Sărbătoritul Dumitru V. Marin, în cuvântul său de mulţumire, a recunoscut că „Sunt gesturi care impresionează, înduioşează, înflăcărează”.

Scriitorul Val Andreescu a precizat că Dumitru V. Marin este „o personalitate complexă, fără complexe, un caracter vulcanic, foarte harnic şi riguros cu sine” şi i-a urat ca toţi ceilalţi „La mulţi ani ! Şi viaţă lungă şi rodnică”.

De ce e bună această carte? ne întrebăm şi noi odată cu autorul. Pentru ca cititorii să tragă învăţăminte, să-şi umple sufletul de frumos uman şi artistic şi să-şi găsească în ziaristul şi omul plenipotent Marin V. Dumitru modelul de viaţă demn de urmat.

Dar cartea care încununează cariera sa de ziarist în plină activitate este aceea intitulată: „Ceauşescu - ... -Băsescu, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski -

Constantinescu - Regele Mihai I" (Editura „Pim", Iaşi, 2014).

Primul preşedinte al ţării Nicolae Ceauşescu este văzut altfel de ziaristul şi omul de cultură Dumitru V. Marin. A avut onoarea, în trei rânduri să dea mâna cu cel care a avut curajul, singurul în lume, ca pe data de 21 august 1968 să condamne „atacul banditesc" al ruşilor împotriva unei ţări prietene - Cehoslovacia. A fost momentul de apogeu al lui Nicolae Ceauşescu în cariera sa politică.

Lipsurile de tot felul, propaganda desăvârşită l-au transformat din „cel mai iubit fiu al poporului" în odiosul tiran. Dar meritele acestui om au fost mult mai mari decât defectele şi efectele se văd abia acum.

Asasinarea familiei prezidenţiale în Sfânta zi de Crăciun a fost o greşeală istorică imensă şi nu se ştie dacă nu cumva plătim şi astăzi pentru această crimă.

Ziaristul Dumitru V. Marin şi-a făcut însă datoria cu asupra de măsură.

Cu preşedintele Franţei, François Mitterand, românul Dumitru V. Marin recunoaşte că a avut: „norocul începătorului, îndrăzneala cunoscătorului, valoarea îndrăzneţului" (pag. 26).

În zugrăvirea portretului lui Mircea Snegur, ziaristul utilizează penelul de romancier: „Înalt, solid, corpolent chiar, îmbrăcat sobru, cu privire blajină, sprâncene groase dar nu sprâncene îmbinate, nas uşor borcănat, voce muzicală, molcuţă, alintătoare, răbdare de fier".

Cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani, Mircea Snegur îl felicită şi-l numeşte pe Dumitru V. Marin

„prietenul meu de la Vaslui”. Preşedintele face dovada că îi cunoaşte în amănunt întreaga sa activitate de peste 40 de ani în slujba învăţământului, a presei şi a culturii de dincoace şi de dincolo de Prut. Oricine ar fi mândru de o asemenea prietenie.

Piotr Lucinski, „omul ruşilor”, după cum ziaristul Dumitru V. Marin s-a convins încă din timpul interviului, „a adus deservicii substanţiale ideii de unificare a Republicii Moldova cu patria mamă”.

„Igor Smirnov, liderul de la Dubăsari, un tip de statură medie, cu chelie pe o bucată de cap, cu barbişon şi gesticulând foarte energic, a înfruntat violent pe ceilalţi parlamentari cerând separarea Transnistriei şi să nu fie părăsit blocul sovietic (eram acolo, la dezbateri, spune autorul, pag. 39).

Pe Ion Iliescu, primul preşedinte post-comunist al României, ziaristul Dumitru V. Marin l-a apărat în faţa „câtorva golani care îi aruncau vorbe grele” şi i-a luat interviuri în opt rânduri.

Este într-adevăr onorant pentru TV.V., Unison Radio şi Ziarul „Meridianul” că preşedintele ţării a stat de vorbă cu vasluienii prin intermediul acestor mijloace de comunicare. Mesajele de felicitare şi încurajare din partea preşedintelui Ion Iliescu sunt mărturii peste timp şi motive de mândrie şi neuitare din partea ziaristului Dumitru V. Marin.

Inserţia în evocarea mărimilor politice este binevenită, ziaristul mărturisindu-şi profesiunea de credinţă: „N-am crezut vreodată a fi mai prejos de lumea ştiinţifică, artistică, literară sau oamenii de mare autoritate în statul român sau în străinătate.”

Întâlnirile si interviurile cu Eugen Simion, Ana Blandiana Dinu Patriciu, Adrian Năstase, Adrian Porumboiu, Anghel Rugină, Valentin Silvestru, Marcel Guguianu sunt benefice și emulative în cadrul Curentului Cultural - Informaţional Vasluian.

Şi relaţiile cordiale cu preşedintele Emil Constantinescu, felicitările acestuia cu diferite prilejuri (inclusiv pe 26 oct. 2015) îl fac pe ziaristul Dumitru V. Marin fericit şi cu sentimentul datoriei împlinite în arealul național și nu numai.

Cele câteva întâlniri cu Regele Mihai I la Vaslui şi la Săvârşin, nu-l conving pe ziarist să devină monarhist: „Nu a revenit vremea monarhiei şi nu cred că vreun rege sau urmaşi ai lui (n-a avut urmaşi băieţi) va urca pe tron în această jumătate de secol”, spune Dumitru V. Marin, şi tot asta este şi convingerea noastră.

Despre Traian Băsescu am o părere atât de proastă încât nu o poate întrece decât calificativele pe care le tot aud din ce în ce mai sonor la adresa lui: „golan din port”, „maidanez”, preocupat mai mult de elemente exterioare. „Şcoala românească, spunea Băsescu naşte numai tâmpiţi”; în familia lui, or fi, și cu asta sunt într-adevăr de acord.

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, preafericitul Părinte Daniel, alţi prelaţi şi demnitari i-au acordat interviuri, i-au trimis urări de viaţă lungă şi i-au transmis felicitări celui care este ziaristul nostru de reprezentare,cel mai mare jurnalist vasluian și chiar moldovean din toate timpurile.

După zile întregi de lectură neîntreruptă, încerc să-mi limpezesc gândurile asemeni ca după vinul care, toamna, se decantează în cămaşa-i de lumină.

… Prin „Meridianul Cultural Românesc”, jurnalistul luptător pentru cauze nobile, deschide un alt front în lupta pentru limba română.

… Sunt de-a dreptul impresionat de acest om polivalent, omniscient, omniprezent şi elocvent, fără îndoială un talent, unul dintre cele mai ieşite din comun. Şi pentru că „Meridianul”, „capitolul” său de suflet, a împlinit 19 ani, iar jurnalistul Dumitru V. Marin se apropie de 75 de ani, le doresc amândurora ani mulţi şi buni, ceea ce îşi pun în gând să li se împlinească, sănătate, spor în toate şi, mai ales, în condei şi în idei.

Închei cu versurile: TAMARIN/ TAMARIN
Arbore - cu spin - divin
Simbolul lui D. Marin.

Și un îndemn:

Meridianul e-o tribună
Din mal de Nistru pân’ la Rin
De-i vreme rea sau vreme bună
Luptăm în oastea lui Marin
Să apărăm limba română
Și să-i croim un alt destin

Poet PETRUŞ ANDREI,
Octombrie 2015
(„25 - TV.V – istorie și cultură”,
Ed. PIM, Iași, 2016)

Viaţă lungă, putere şi sănătate, jurnalistului Dumitru V. Marin!

75 de ani este fără putinţă de tăgadă, o vârstă frumoasă care te obligă să faci un popas pe cărările întortocheate, uneori drepte alteori abrupte ale vieţii şi să priveşti peste umăr. Dacă îţi place ceea ce vezi, ce ai lăsat în urmă, înseamnă că de acum încolo calea îţi este lină şi vei merge pe un drum cu victorii, culegând roadele muncii de-o viaţă. La o astfel de răscruce a ajuns prof. dr. Dumitru V. Marin. Privind în urmă, aş spune fără ironie că îi mai trebuie o viaţă ca să rememoreze şi să aştearnă pe hârtie toate realizările. Este în primul rând jurnalistul care ştie să scoată în evidenţă valorile culturale ale „greu-încărcatului de probleme sociale" judeţ Vaslui. A cutreierat de-a lungul şi de-a latul, la pas, bătând din uşă în uşă, cărările Văii Zeletinului şi a tezaurizat fiecare gest, fiecare vorbă şi fiecare obiect de valoare care i-a ieşit în cale. Pe undele radio sau tv a arătat întotdeauna faţa frumoasă a judeţului. Poate mai mulţi sau puţin ştiu, Dumitru V. Marin este un romancier de o sensibilitate aparte, pe floarea lui de cireş ninge într-o frumoasă poveste de dragoste adolescentină. Este

jurnalistul demn de cartea recordurilor, se mândreşte cu performanţe care ne fac cinste.

Am privilegiul să mă număr printre colaboratorii cărora le-a deschis paginile şi sufletul Revistei Meridianul Cultural Românesc. La ora când în ţară multe reviste culturale îşi încheiau activitatea, altele înotau în datorii sau mai apăreau doar în format electronic din cauza lipsei banilor de tipar, Dumitru V. Marin a lansat revista care are deja cinci apariţii cunoscute pe toate meridianele lumii. După primul număr au apărut deja voci care nu îi dădeau şanse de supravieţuire. Cu argumente puerile, se legau uneori de o virgulă, alteori de o cratimă lipsă, dar de fiecare dată caravana a mers mai departe. Şi a mers, mult şi bine, pe un drum ascendent! Dumitru V. Marin ştie că numai după ce plesnesc mugurii înfloresc cireşii şi nu se opreşte din drum! Duce în spate ani grei de istorie culturală. Cred cu smerenie că o societate se dezvoltă prin cultură, aceasta fiind coloana vertebrală. Cei care pun oprelişti, din funcţii înalte sau doar din fotoliul de cititor, lovesc în cultură după modelul bolşevic şi duc mersul societăţii în direcţie greşită. Fiind născută în Sibiu şi având primul contact cu lumea scrisului acolo, îmi vin în minte vorbele regretatului regizor de geniu Iulian Vişa, fost director al Teatrului sibian „Radu Stanca”. Într-un interviu pe care mi l-a acordat după Revoluţie, când instituţia culturală trecea prin cea mai grea perioadă, îmi spunea: „Se intenţionează ca lumea să fie ţinută în continuare în prostie, ca altcineva să dirijeze. Ei îşi pregătesc pătura pentru alegeri. (…) Numai la Sibiu e stare anticulturală! Se fac mişcări de

diversiune, care să atragă atenţia de la problemele importante". (Interviu publicat în cotidianul sibian „21 Radical", vineri 13 septembrie 1991).

Astăzi, când Sibiul se mândreşte cu titlul de Capitală Culturală Europeană şi cu al patrulea din lume ca mărime festival de teatru, cu alte festivaluri internaţionale de muzică şi poezie de anvergură, vă puteţi imagina încotro s-ar fi îndreptat destinul burgului dacă acele strigăte de ajutor nu ar fi fost auzite, dacă noi, cei din presa vremii nu am fi fost receptivi, nu am fi transmis mesajul corect şi nu s-ar fi investit în cultură? Este trist din păcate că şi azi la Vaslui încă mai trebuie să ţipăm pentru a ne face vocile auzite. Dar este bine că se strigă în cor. Dumitru V. Marin este protagonist.

Încearcă din răsputeri să pună în balanţă jurnalismul cultural, promotor al valorilor perene, în detrimentul ştirilor de doi bani, defăimătoare şi uneori neargumentate care dau o notă proastă judeţului. De ce tonul meu acum când scriu este vehement? Pentru că, având mulţi prieteni care luptă pe baricade în bătălia pentru păstrarea scrisului românesc din afara graniţelor, încerc să le recomand acestora ce avem noi mai bun în acest judeţ despre care ei ştiu că este al şomerilor, al violatorilor, al criminalilor, al spitalelor insalubre etc. Chiar auzeam uneori la un post tv aberaţia că judeţul Vaslui se vede de pe lună ca Zidul Chinezesc! Pe cine să mai mire? Şi ce altceva pot să le recomand prietenilor decât evenimentele, revistele culturale cu care ar trebui să ne mândrim? Chiar am reuşit să prezint revista Meridianul Cultural Românesc

şi să aduc în paginile sale nume mari, recunoscute pe plan internaţional, cum ar fi poetul Adrian Grauenfels (Israel), poeta Renate Müller (Germania), scriitorul Lucian Dumbravă (Portugalia) etc. Sunt tristă spuneam, pentru că în săptămâna în care la Bârlad, de exemplu, la Centrul Cultural „Mihai Eminescu", cu ocazia lansării unei antologii de poezie, s-a strâns public demn de o manifestare naţională, şi numeric şi valoric, în acest timp presa locală şi cea naţională, bine hrănită cu ştiri scandaloase de dragul audienţei, prezentau un circ din camera de gardă a spitalului bârlădean, un caz izolat, între un medic şi o pacientă care se certau cu un limbaj vulgar! Cu aşa ceva vrem sa ieşim în lume? Ce să mai spun atunci când recomand scriitorilor străini revistele vasluiene de cultură şi aceştia, căutând să le citească pe Google, descoperă adevărate fantasmagorii! În realitate, să menţionăm că revista „Baaadul literar" de exemplu, reprezentativă pentru Bârlad, este distinsă cu premiul şi medalia „Teiul de argint" 2015. Este dureros când loviturile sub centură vin din interior, pentru că pe Google citim că este o revistă făcută pe banii contribuabililor etc. (ştiri locale).

Din afară, ecourile venite de la importanţi oameni de cultură ai momentului sunt pozitive: „Am avut plăcerea să contribui recent la REVISTA MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, scoasă sub bagheta domnului Dumitru V. Marian, o publicaţie de cultură de o înaltă ţinută şi o deosebită estetică" (Adrian Grauenfels, Asociaţia Scriitorilor Israelieni de Limba Română). Haideţi să învăţăm să preţuim valorile

şi acolo unde sunt defecte, să le corectăm, nu să împroşcăm cu noroi. Să preţuim ceea ce merită prețuit! În îndelungata sa activitate jurnalistică, Dumitru V. Marin a învăţat că merită să se zbată atunci când nu este singur în lupta de promovare a valorilor culturale şi are în spate o echipă de elită, nume de profesori universitari, academicieni, scriitori importanţi din toate regiunile Moldovei, i-au fost alături la o mulţime de evenimente. Nu s-a dat bătut şi a mers mai departe, a căutat şi a descoperit valori şi printre tineri. Personal mă mândresc cu o Diplomă de merit pe care mi-a oferit-o în cadrul manifestării „Omagiu cărţii vasluiene" pe care a organizat-o în octombrie 2015 şi a ajuns la cea de-a doua ediţie.

În cartea domniei sale intitulată „25 Tv.V - istorie şi cultură" am fost onorată să semnez câteva rânduri prin care uram „La mulţi ani!" şi trustului de presă pe care îl conduce.

Nu se poate disocia numele Dumitru V. Marin de istorie culturală. Întreaga sa muncă, bogata bibliografie o dovedesc.

Azi, când îi spun „La mulţi ani!" o fac cu bucurie dar şi cu mărturisita dorinţă de a realiza cel puţin atât cât a realizat domnia sa în cei 75 de ani de viaţă. Recunosc, ştiu de pe acum că îmi va fi imposibil! Dar îmi propun acest lucru şi aş vrea să o facă şi alţii!

Poetă Gabriela Ana BALAN - Vaslui,
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

PROFESORULUI DR. DUMITRU V. MARIN, LA ANIVERSAREA VÂRSTEI DE 75 DE ANI

Pentru domnul profesor doctor Dumitru V. Marin împlinirea celor şaptezeci şi cinci de ani nu este un prilej de bilanţ, chiar dacă rodnic, ci, mult mai mult, semnul unei noi primăveri creatoare.

Privind în trecut domnia sa poate vorbi despre frumoase realizări în plan cultural şi profesional, însă preferă să privească spre viitor cu speranţa împlinirii proiectelor, nu puţine, pe care şi le doreşte, alături de noi colegii şi prietenii săi, să le vadă prinzând viaţă spre bucuria iubitorilor limbii şi culturii româneşti.

La mulţi ani stimate domnule profesor şi ne exprimăm convingerea că Dumnezeu este întotdeauna alături de cei care au gândul spre fapta cea înălţătoare!

LUI D.V.M. LA ANIVERSARE

Pe muchie şaptezeci şi cinci bătuţi
E vârsta ta iubit confrate,
Dar tot ce ai făcut aparte,
Pe mulţi nu-i lasă, din păcate... muţi.

Comandor,
Mihai BATOG - BUJENIȚĂ - Iași
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Despre dascălul Dumitru V. Marin

Iubit şi urât, admirat şi dezaprobat, lăudat sau criticat, profesorul Dumitru V. Marin este fără îndoială o personalitate (iar nu doar un personaj).

Conform unei definiţii unanim apreciate, *„personalitatea reprezintă totalitatea valorilor, scopurilor, trăirilor şi efectelor pe care le provoacă în ansamblu, atît fizicul cît şi intelectualul. Personalitatea face parte din conştient, alăturîndu-se curentului de existenţialism, în cadrul căruia fiinţa umană învaţă şi face concluzii în urma experienţei personale, adică o experienţă calitativă”*.

Deci vorbim de calitate, calitatea de a percepe, de a selecţiona, de a crea, dezvolta sau de a moderniza.

Eu am să mă opresc doar la câteva dintre caracteristicile enumerate mai sus, caracteristici pe care le-am întâlnit ca şi elevă, la profesorul Dumitru V. Marin.

Se ştie că profesorul este cel care ar trebui să orienteze şi să stimuleze curiozitatea şi interesul spontan al elevilor săi, să îi îndrume, încurajeze şi să le ofere alternativa libertăţii de exprimare. El poate interveni din când în când canalizându-le în direcţia obţinerii rezultatelor scontate.

Profesorul D.V. Marin avea o intuiţie foarte bună, aş spune eu că se pricepea să vadă calitatea şi

valoarea chiar în forma sa primitivă, neşlefuită, încurajând exprimarea literară liberă, nestrâmtorată de reguli care să îngrădească exprimarea plastică, diferită.

A încurajat potenţialele talente literare din clasa noastră a cărui diriginte şi profesor de limba şi literatura română ne-a fost, încurajându-ne să scriem să nu ne lăsăm intimidaţi de nici un fel de convenţii sau limitări stilistice şi să publicăm în revista liceului ***„Vlăstarul”***.

Îmi amintesc şi acum ziua în care a venit la clasă, noi oarecum stresaţi repetam în gând lecţia şi temele ce le aveam de pregătit pentru acea oră şi dumnealui s-a aşezat la catedră şi ne-a spus: *„astăzi veţi scrie despre soare*”.

Rumoare totală în clasă... *„despre ce soare?ce anume*?” întrebam noi dezorientaţi...

Nu tu curent, nu tu încadrări în perioadă, nu tu recitat pe de rost... ce să scriem? Cum?

Atunci am scris prima mea poezie după o pauză mare, de vreo 4 ani cred, poezie selectată printre creaţiile reuşite la sfârşitul orei şi citită de domnul profesor în faţa clasei; fost extrem de bucuroasă că a fost selectată, înţeleasă, apreciată. Începusem să îl apreciez... oare domnul profesor din faţa mea chiar mă înţelege? Era un lucru extraordinar...

Dar amintirea cea mai vie, marcantă din viaţa mea de liceancă şi elevă a profesorului D.V. Marin a fost ziua în care ne-a adus la clasă, la ora de limba română, în carne şi oase, pe Grigore Vieru, Fănuş Neagu şi Eugen Simion.

Tremuram cu toţii de emoţie, de încântare, de respect.

Pot spune că atunci m-am hotărât că eu o să mai scriu, o să scriu, că o să încerc să fiu poetă.

Revenind la Dumitru V. Marin, putem spune că are merite? Putem spune că a făcut ceva? Putem spune că a descoperit şi promovat anumite talente? Că a făcut anumite lucruri? Că a scris? Că a construit? Că a iniţiat? Că s-a luptat?

Dacă suntem cu toţii de acord că DA, a făcut toate astea, eu spun că este mai mult decât suficient în a-l putea încadra la capitolul **personalităţi ale timpului**, iar în cei pe care i-a descoperit, promovat, iniţiat sau susţinut ar trebui să îşi găsească cu siguranţă recunoştinţa şi respectul cuvenit care contează şi înnobilează munca didactică de peste „n" ani.

La mulţi ani cu sănătate domnule profesor Dumitru V. Marin!

Mihaela BĂBUȘANU
Poetă/Expert bunuri cu valoare memorialistică/muzeolog, fostă elevă
martie 2016

Misivă de slavă lui Dumitru V. Marin

O misivă îi închin:
Să rămînă ca un crin
Înflorit în cer senin
Încă șaptezecinci de ani
Veghe-n românescul plai,
Strajă, flacără și vis
Pentru românescul scris!

Simion BOGDĂNESCU - Bârlad

INIȚIATORUL

Cineva spunea că „pentru a putea trăi o viaţă care ţi-a fost dăruită, eşti dator s-o meriţi, ca om şi ca neam în fiecare clipă”. Cuvintele prind viaţă dacă ne gândim la omul, profesorul, cercetătorul, jurnalistul şi politicianul Dumitru Marin, o personalitate a vieţii culturale şi politice româneşti, pentru care munca şi abnegaţia sunt repere călăuzitoare în viaţă.

Prof. dr. Dumitru Marin este autorul unei OPERE ştiinţifice de amploare şi de certă valoare, însumând apreciabile volume de autor, la care se adaugă 60 de studii ştiinţifice publicate în ziare şi reviste, peste 700 de editoriale, mii de emisiuni şi interviuri. Ar fi de consemnat, desigur, şi alte câteva expresii ale prezenţei lui Dumitru Marin în viaţa publică şi cultural-ştiinţifică: inspector la Comitetul de Cultură şi Artă, primul care a înfiinţat o televiziune la Vaslui, un trust de presă, o şcoală de presă, este Vicepreşedinte al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, colaborator la „Adevărul”, „Albina”, „Anuarul Institutului de istorie A. D. Xenopol”, „Clopotul”, „Cronica”, „Gazeta de est”, Revista „Baadul Literar”, 13 PLUS, „Ecouri Literare”, „Studii şi Cercetări de Istorie a Presei”, „Convorbiri Literare”, îndrumător cultural, director şi proprietar al grupului de presă Cvintet Te-Ra (televiziune, radio, ziar),

organizator şi conducător de cercuri, cenacluri literare. Este, de asemenea, singurul vasluian trecut în Dicţionarul Etnologilor Români şi în Dicţionarul Internaţional al Folcloriştilor.

Toată această vastă activitate, „o viaţă de om”, este incontestabila dovada de PASIUNE şi DEVOTAMENT a unui cercetător de excepţie cum este profesorul Dumitru Marin, un iniţiator de proiecte frumoase, o fire sociabilă şi altruistă, un împătimit al lucrului bine făcut, oferind contemporanilor un model de pricepere şi dăruire profesională.

Ec. Constantin BOLOHAN,
Primarul comunei Cristești, județul Iași
martie 2016

D-lui Profesor Dumitru V. Marin, la 75 ani

Eşti hărăzit să ne aduci lumină,
Să-nfăptuieşti asemenea valori,
Dar te previn cu o remarcă fină:
Doar după ce treci suta poţi să mori!

Georgeta-Paula DIMITRIU

Domnului Profesor Dumitru Marin,
la a 75-a aniversare

– De ce 75 aniversăm?
– Pentru că literele numărăm
Și la Dumitru 7 socotim,
Iar la Marin doar 5 găsim.

Cornelia-Livia BEJAN

VÂRSTA E DOAR UN NUMĂR

Sunt oameni care rămân tineri indiferent de vârstă. Pe bună dreptate se spune că vârsta e doar un număr. Sunt tineri care se comportă ca nişte persoane în vârstă copleşite de neputinţă, şi persoane de vârsta a treia foarte active şi pline de energie. Probabil că în cele din urmă suntem şi rezulatul modului de a gândi şi a ne manageria viaţa de a lungul ei. *Îmbătrânind, inima întinereşte,* ne convinge Edmond Jaloux. Cu siguranţă că un om activ mereu generând activităţi noi, idei noi, pus pe fapte mari, nu poate îmbâtrâni. Nu din punct de vedere fizic. Bătrâneţea este asemenea viţei de vie, ne linişteşte şi Henri Frederic Amiel: *când frunzele viţei se zbârcesc şi se usucă, ciorchinele este mai dulce şi mai roşu.* Nu întâmplător am amintit aceste aspecte, fiindcă există printre noi oameni, e adevărat tot mai puţini, care fac istorie chiar şi la vârste mai pline în ani. Un astfel de om adevărat, *pasăre din ce în ce mai rară,* este şi profesorul Dumitru V. Marin, un înţelept coborâtor dintr-o familie autentică de răzeşi, de pe Valea Zeletinului, zonă care a dat culturii şi ştiinţei româneşti un număr impresionant de personalităţi.

Plecat din satul natal cocoţat pe dealurile Zeletinului, printre vii şi păduri de salcâm, să cucerească lumea cu uneltele sale: setea de cunoaştere şi provocarea de a învinge greutăţile, având la bază educaţia moral - religioasă primită de la părinţi în anii

copilăriei, omul Dumitru Marin a reuşit să fie, profesor de limba română (limba strămoşilor săi), ziarist, publicist, întemeitor de televiziune privată, de cotidiene, scriitor, dar şi om de afaceri. Am lăsat separat calitatea de invidiat pe care profesorul Marin o are, aceea de animator cultural, implicat în multe activităţi culturale din urbia lui C. Tănase şi Valentin Silvestru. Când vorbim de manifestări culturale, profesorul Marin este omniprezent şi îşi aduce obolul la organizarea lor. Când spui Dumitru V. Marin spui Vaslui, televiziune online, cotidianul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, dar şi Meridianul Cultural Românesc, revistă trimestrială de cultură şi atitudine naţional-românească. Trebuie adăugate manifestări culturale organizate în judeţe precum Iaşi, Bacău ş.a.

Cred că la cei 75 de ani de existenţă, profesorul Dumitru V. Marin este verde şi puternic ca un stejar în mijlocul unei păduri de uscături. Membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România spune multe despre aprecierea de care se bucură în rândul creatorilor de presă. Când îl întâlneşti pentru prima dată eşti fascinat de ştiinţa de carte cu care l-a înzestrat natura, de cultura pe care o posedă, dar şi de căldura şi privirea cu care te îmbrăţişează. Unor astfel de oamenii le este dat să lase o urmă adâncă în conştiinţa semenilor săi contemporani, dar şi a generaţiilor viitoare. *Omul sfinţeşte locul*!

La cei 75 de ani este încă un rezervor inepuizabil de energie creatoare, de dăruire pentru emanciparea semenilor, o inimă mare cât o ţară, dar mai ales un patriot şi un român adevărat ce nu şi-a uitat niciodată originea sănătoasă a strămoşilor săi, plăieş de frunte a

lui Ştefan cel Mare. La mulţi ani domnule profesor! La mulţi ani maestre și Dumnezeu să vă binecuvânteze cu puterea de a duce la capăt toate proiectele culturale pe care le-aţi generat alături de oamenii minunaţi care vă înconjoară.

Cu profundă consideraţie,
ing. Dumitru Brăneanu,
poet, consilier CJ Bacău
aprilie 2016

Autografe:

Acad. Ioan Pop de Popa***, Iluzia Puterii, Convorbiri cu Aura Matei Săvulescu***, ed. ACVILA DIN CARPAȚI - 1992 - București: ***„Dlui D.V. Marin, cu afecțiune”.***

Ștefan Nemecsek***, Carte, Literatură și Presă la Orăștie (de la început până în 1944) volumul I***, ed. REALITATEA ROMÂNEASCĂ, 2011, 289 p.: ***„O lucrare amplă, cu multă informație inedită, pentru OMUL DEOSEBIT, prof. dr. Dumitru V. Marin, 01.10.2011.”***

Acad. Mihai Pop, ***METODA DE CERCETARE A FOLCLORULUI***: **„Colegului Dumitru Marin ca încurajare în cercetările lui de folclor.” Duminică, 9 ianuarie 1977.**

CĂUTĂTORUL DE NOIMĂ CULTURALĂ

Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulţi ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică şi etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetăţii Vasluiului şi, în general, ale judeţului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton şi la afirmarea unor personalităţi culturale locale, fapt pentru care oricând el îşi merită lauda şi cinstirea noastră, a celor care îl cunoaştem. Tocmai de aceea, pe bună dreptate, DUMITRU V. MARIN poate fi considerat un excelent creator de cultură locală.

La ceas aniversar, lui DUMITRU V. MARIN i se cuvin aceste gânduri de evidenţiere a marii sale personalităţi şi a faptelor sale deosebite, arătându-i omagiul nostru în faţa extraordinarelor merite pe care le are! Totodată, acest cărturar nu a abdicat niciodată de la culturalitatea vasluiană și a participat activ şi s-a implicat în importantele activități cultural-artistice ale urbei pe care o slujește cu sufletul. Însă, marea cucerire posibilă a profesorului DUMITRU V. MARIN în cetatea Vasluiului e aceea că nu a fugit din faţa vieţii şi

a provocărilor ei. A ştiut să adulmece frumuseţea vieţii, s-a grăbit încet. De aceea, şi-a câştigat libertatea de a avea aici succese, eşecuri, bucurii, responsabilităţi, învăţând să se descurce cu ele. Din toate acestea, a rămas prizonierul propriei conştiinţe, dar a devenit ceea ce gândea cu adevărat! Un creator de cultură și un spirit aparte!

Gândindu-ne acum și la împlinirea celor 25 de ani de existenţă ai primei televiziuni particulare din România - TV VASLUI, am considerat că meritul cel mai mare al prof. dr. DUMITRU V. MARIN - cel care a creat acest post de televiziune și unul dintre cei mai de seamă oameni de cultură vasluieni - a fost să-i determine pe semeni să se ridice spre orizonturile cunoaşterii şi ale luminii cultural-spirituale, iar prin ceea ce a făcut important pentru comunitate a devenit un adevărat formator de opinie în rândul cetăţenilor. Această adevărată şcoală vasluiană de jurnalism - în jurul căreia s-a coagulat și postul de radio UNISON și ziarul „MERIDIANUL” - a constituit o adevărată rampă de lansare a valorilor, pentru că a cerut mai mereu o cantitate enormă de viaţă şi de nobleţe sufletească. În fond, generaţii întregi de jurnalişti, redactori şi reporteri ai săi au lucrat la zidirea spiritului și au contribuit la cunoașterea unor oameni deosebiți ai locului.

Astfel, templul libertăţii de exprimare şi de informare pe care l-a creat DUMITRU V. MARIN - atât prin televiziune, prin radio, cât și prin ziar și prin tânăra revistă „MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” - va rămâne în memoria noastră ca un etalon al mass-mediei vasluiene de după Revoluţie, iar

reflectarea fidelă a vieţii cotidiene şi a locuitorilor din județul Vaslui și nu numai a condus la formarea unui adevărat simţ civic. Reflectarea cu obiectivitate a tradiţiilor istorice, culturale şi prefacerile moderne din această zonă românească, cu rânduielile mai mult sau mai puţin chibzuite ale oamenilor săi, a dat posibilitatea celor care nu ne cunoșteau să adulmece parfumul epocilor pe care le-am trăit.

Aşadar, DUMITRU V. MARIN rămâne pentru noi o viaţă împlinită de om care şi-a clădit singur faima şi care iată că a intrat deja în binemeritata-i poveste unică. Vârsta acestui dinstins domn e doar un teanc de călătorii culturale care s-au îngrămădit de-a lungul anilor într-o veritabilă devălmăşie a sufletului său, fiece acțiune a inițiativelor sale culturale, literare, jurnalistice sau de orice fel fiind dulcele dor de toate pentru oameni și pentru Pământul pe care l-a străbătut cu paşii inimii. De altfel, sufletul său e o dulce zăbavă a alergării departelui, către spirit și valoare! Creația sa literară, cea cultural-istorică și cea jurnalistică constituie șoapte fidele a unor clipe de seducătoare anarhie sufletească, tumultul dorințelor sale visate, dar și un dat al Dumnezeiescului din el!

Din acest punct de vedere, DUMITRU V. MARIN rămâne o matrice a unui spirit rafinat care pulsează diafanic către noima culturală și către curata renaștere interioară a oamenilor de creație. Tocmai de aceea, hoinara sa inimă a fugit mai mereu către străfundul neastâmpărului celorlați. De fapt, Profesorul și-a ancorat creaţia în zona spritului și a înălțimilor culturale ale județului Vaslui. Freamătul graţios al

creației lui e o suavă descătușare de lumină hărăzită, revărsată imagistic într-o estetică a trăirilor sufleteşti, dar și o simfonie a plăcutelor clipe intense ale creației. Sufletul său ascultă și acum în goană cum noaptea picură egal penumbra gândului său pribeag! În fond, galopul fierbinte al înzvăpăiatei sale inimi e un surghiun al neastâmpărului a toate ce-i ființează, dar și zborul care veghează cu aripi de iubire asupra creatorilor adevărați și asupra actelor autentice de cultură. Chemarea atavică a sufletului său vine din graba fecundă a lumii care îl neliniștește și care-i determină o binecuvântată sorbire cu nesaț a flămândului elixir al destinului său și al culturii locale.

În fine, gândul și imploziile sale de neliniști îl răstignesc pe Profesor în spiralele timpului, iar cântul sufletului său respiră mai mereu înspre văzduhurile spiritului uman. Globul intim al adâncurilor sale profunde se rostogolește în fiecare an în fluiditatea contrastelor sale, Profesorul ascultându-și răbdător intuiția valorii, iar umbletu-i și-l pornește totdeauna dinspre el înspre departe.

Dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Autograf:
Coriolan Păunescu**,** ***Liber la iubire și vis***, ed. Sinteze: **„Domnului prof. dr. Marin DUMITRU - om de presă și de cultură, cu toată dragostea, în amintirea tinereții noastre!**
C. Păunescu, 20.02.2010”.

Omagiul nostru...

S-a scurs peste o jumătate de veac de când, la școala din satul meu natal, Măcărești, situat pe atunci, în valea inundabilă a Prutului, la o aruncătură de băț de râul multimilenar, au poposit doi tineri însurăței și frumușei ca doi trandafiri, Dumitru Marin, profesor de limba și literatura română și Iulia Marin, profesoară de istorie. Veniseră cu repartiții guvernamentale, cum se dădeau în acele vremuri absolvenților de universități. Domnul profesor avea în buzunar și numirea de director al școlii. Erau singurii cu facultăți și împreună cu doi învățători, înrădăcinați puternic în viața școlii, Alexandru Zbârnea și Ecaterina Chiriac, soția preotului și câțiva suplinitori, absolvenți de liceu, veniți la început de an școlar, închegau colectivul de dascăli. Cei doi profesori, au ajuns în sat înainte de începerea anului școlar, pe o vreme frumoasă, când drumurile pline de praf ascundeau cât de glodoase aveau să fie după așezarea ploilor de toamnă. Ceva mai târziu aveau să constate cât de anevoioasă era deplasarea, pe jos, ori cu căruța, pe drumurile desfundate, spre școala de centru, sau la Casa corpului didactic la instruiri periodice. Drumurile nu l-au descurajat pe domnul profesor pentru că în venele domniei sale pulsa sânge din sângele trăitorilor satului Giurgioana, la fel de sărman ca și satul

Măcărești. Curiozitatea, poate și nerăbdarea l-au îndemnat să vină înainte de 1 septembrie, să cunoască oamenii satului, să vadă școala din care va conduce, dar și să-și caute o locuință, unde să stea în gazdă.

Întâlnirea dascălilor cu elevii s-a făcut, ca de obicei, la deschiderea anului școlar, pe 15 septembrie. Emulația începutului de an școlar a fost la cote înalte, atât între dascăli, cât mai ales între noi, elevii ce aveam să fim dăscăliți cu limba și literatura română, cu istoria și celelalte discipline.

Au început cursurile și zilele se scurgeau una câte una, iar noi elevii începuserăm să ne obișnuim cu profesorii, iar ei cu noi, chiar dacă exigențele impuse de noul director erau altele decât până atunci. S-au schimbat în bine starea învățăturii, disciplina în școală și prezența la cursuri. Roadele învățăturii aveau să se observe după vreo doi ani, odată cu absolvirea primei promoții, clasa a 8-a, care a părăsit satul aproape în întregime pentru a urma cursuri liceale, de ucenicie și școli profesionale. Exemplul acelei serii de absolvenți, din care am făcut parte și cu care domnii profesori se mândreau, a fost urmat de celelalte. Strădaniile, dorințele și viața, i-au împins pe unii dintre absolvenții acestei prime promoții să urmeze studii universitare, doi au îmbrățișat meseria de dascăli, Alisa Chirica și Jean Pohodnicaru, Constantin Chirica, cariera de ofițer și Andrei Condurache cea de economist. După terminarea facultății, Alisa Chirica a revenit la școala din satul natal, profesor de istorie și timp de vreo zece ani a ocupat funcția de director. Lor li s-au succedat alții și alții, care au îmbrățișat studiile universitare.

Amintesc și despre respectul și aprecierea sătenilor, devenite evidente după absolvirea copiilor lor și înscrierea la școlile pe care și le-au dorit. **Cei doi profesori au fost un sprijin și pentru colegii lor suplinitori, absolvenți de licee, ce nu posedau experiență didactică.** Domnul profesor Marin iubea mișcarea și sportul în aer liber. În după amiezile zilelor frumoase de primăvară și toamnă, era inițiatorul partidelor de fotbal cu elevii din clasele mai mari, pe maidanul din fața cooperativei sătești, unde adeseori intra în conflict cu vânzătorul magazinului, pentru că mingea scăpată de sub control îi spărgea felinarul de pază. Erau singurele momente când noi, elevii îl puteam fenta, profesorul exigent, pentru că la ore nu-l puteam fenta la rigorile scrisului, gramaticii și pregătirii lecțiilor. Deseori nu scăpa să ne amintească că pe teren l-am fentat dar la ore nu mai avem cum. Soții Marin au fost și sufletul serbărilor pregătite de elevii școlii pentru sfârșitul de an școlar, mult așteptate și gustate de părinți și de elevii bucuroși de intrarea în vacanță.

Amintim că șederea domnului profesor în Măcărești a coincis cu o perioadă în care satul începuse să prindă alt contur, determinat de închegarea colectivizării, electrificarea caselor, pietruirea drumului, îndiguirea Prutului împotriva inundațiilor.

Anii au trecut și noi elevii am ajuns la vârsta împlinirilor personale și profesionale. Legăturile cu foștii profesori Marin au intrat în „stand by” din 1970 când au părăsit satul Măcărești și nu mai știam nimic de domniile lor.

A venit ziua sărbătorii Sfinților Mari Ierarhi ai Bisericii Ortodoxe „Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Grigorie Teologul”, pe 30 ianuarie 2014, când domnul profesor Marin a revenit după patru decenii, pe plaiurile primilor ani de profesorat pentru a organiza un Simpozion național cu temele „Caragiale și vremea noastră”, „Întâlnire cu scriitori ieșeni și vasluieni (Vasile Larco, Nicolae Stancu, Val Andreescu, Mihai Haivas și alții)” și „Întâlnire cu redactorii ziarului Meridianul de Iași -Vaslui - Bacău”. La simpozion au fost prezenți dascălii și elevii școlilor Măcărești și Prisăcani care au oferit celor prezenți frumoase programe artistice.

Reîntâlnirea cu domnul profesor a fost un prilej de bucurie, încântare și rememorare a amintirilor, deopotrivă, cu cei câțiva absolvenți din promoțiile sale de la școala Măcărești. Cu acea ocazie am aflat și ne-au bucurat nespus de mult sucesele deosebite înregistrate de domnul profesor, care și-a dat doctoratul, a scris mai multe cărți, inclusiv romane, a înființat primele posturi de televiziune și radio local în orașul Vaslui, a înființat ziarul „Meridianul” în care a publicat mii de articole, editoriale, reportaje etc. etc.

În vara anului 2015, mai precis pe 23 august, domnul profesor Dumitru Marin, însoțit de soția sa Iulia, au revenit pe meleagurile noastre pentru a participa la sărbătoarea „Roadele Prisăcaniului” prilej cu care domniei sale i s-a decernat Titlul de Cetățean de Onoare al Comunei Prisăcani, iar doamnei profesoare Iulia Marin i s-a înmânat placheta ce consemna trecerea a jumătate de veac de la absolvirea

primei serii de absolvenți cu 8 clase la Școala Măcărești.

Evenimentul a constituit o nouă ocazie de întâlnire cu cei doi profesori a foștilor elevi din mai multe serii de absolvenți și foști dascăli ai școlii. Cu acea ocazie s-a dezvelit o placă comemorativă „... în amintirea și cinstirea memoriei învățătorilor, profesorilor și generațiilor de elevi, care au primit în această școală lumina științei de carte", la cea dintâi școală din Măcărești ridicată în anul 1859. Într-un cadru plăcut, de la școala nouă, s-au depănat amintiri și s-au discutat despre împlinirile personale și profesionale. La finalul întâlnirii foștii elevi au apreciat îndemnurile, stăruințele și insistențele profesorilor în cultivarea dragostei pentru carte, care i-au făcut să depășească starea de oameni ai câmpului în nou înființata colectivă a satului. Totodată, le-au fost adresate profesorilor Dumitru și Iulia Marin mii de mulțumiri, viață lungă, sănătate și o bătrânețe ușoară.

ec. Constantin CHIRICA - Iași,
Autorul Ghidului turistic al Iașului
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Laudă şefului

Şefu-i darnic precum pomul,
Foarte bun la sufleţel....
Şi ce mult iubeşte omul ...
Omul care este-n el!

Val ANDREESCU

Aici Măcărești,

De multe ori, viața ne oferă șanse de a ne naște, crește, călători, educa, petrece și pleca… Apoi, ne oferă societatea șanse de a ne avea, crește, innobila și de a zbura în timp…! Apoi, ciclic devenim maturi, apar copiii noștri, nepoții noștri iar societatea încearcă să recupereze prin noi ceea ce ne-a oferit în cursul vieții...!

Așa l-am cunoscut aici pe domnul profesor Marin; la școala din Măcărești, comuna Prisăcani, județul Iași, ca profesor, director de școală, coleg între colegi, după circa 50 de ani la „locul de muncă" cu generațiile pe care le-a învățat, coordonat în viață și pentru viață în perioada anilor 1964 - 1970. M-am bucurat enorm când, la școală a fost întâmpinat frumos și elegant de către copiii și profesorii de azi, când profesorii de azi au fost elevii de ieri, ai distinsului, inimosului dascăl de altădată și când împreună, mergând pe jos, de-a lungul satului au depănat amintirile copilăriei. Nimic mai sincer și curat într-o zi de iarnă, cu zăpadă, 30.01.2014, zilele I.L. Caragiale și sărbătoarea creștină Sfinții Trei Ierarhi „Vasile, Grigore și Ioan".

Așa l-am văzut în numărate vizite de lucru pe domnul profesor doctor Dumitru V. Marin - azi la Prisăcani, modest, plin de noblețe sufletească, cunoscător al graiului moldovean, a tradițiilor

folclorice, culturale, științifice, sportive, geografice, politice, un brav și devotat patriot al neamului românesc, un ambasador recunoscut atât pe plan intern cât și internațional prin vocea T.V.V, **Meridianul Iași-Vaslui-Bacău** și a revistei **Meridianul Cultural Românesc**. Bunul Dumnezeu l-a creat pe „omul" Dumitru Marin, l-a dăruit societății noastre; ne lasă o moștenire deosebită prin realizările celor peste 50 de ani de activitate și azi la cei 75 de ani de viață îi dorim sănătate bună și tradiționalul: La mulți ani!

Aici Prisăcani,
Dr. Ing. Constantin CHIRILĂ,
Primarul Comunei Prisăcani
martie 2016

Autografe:

Grigore ILISEI**, *„OCTAVIA"*,** (1986): **„Domnului profesor Dumitru Marin, întru amintirea patimilor frumoase ale studenției noastre."** Vaslui, 28 mai 1987.

Laurențiu FULGA, ***„MOARTEA LUI ORFEU"*,** (1970**): „Domnului profesor Dumitru V. Marin, mesager al culturii vasluiano-bârlădene, în cinstea tuturor florilor trecute și contemporane, această carte în semn de respectuoasă prețuire."** București, ianuarie 1971.

Stimate coleg de generație,

Druică Ioniță din Boghești (Focșani) îți scrie câteva rânduri. Primesc și citesc săptămânal cu mare plăcere și nerăbdare publicația voastră „Meridianul”. Dacă întârzie uneori să apară la mine pe mail sunt deja îngrijorat. A început să facă parte din lectura mea săptămânală. Te felicit pe tine și pe colaboratorii tăi apropiați care faceți un demers cultural deosebit și care, știe oricine, creează invidii mari ce duc de multe ori la adversități greu de reconciliat.

Eu am trăit într-un univers ceva mai redus, mai puțin vulnerabil, unde tensiunile apăreau mai rar. Am fost în mijlocul a mii (poate zeci de mii) de copii și părinți, dar și autorități locale, raționale, județene sau centrale. Chiar și așa se mai găseau cârcotași. Eu am trăit de câteva ori un scenariu care s-ar fi desfășurat cam așa:

„Când cineva vrea să facă un lucru - o acțiune - are împotriva lui:

1. Pe toți acei care ar vrea (ar fi vrut) să facă același lucru,

2. Pe toți acei care ar fi dorit să facă contrariul,

3. Dar mai ales marea majoritate a celor care nu fac nimic.”

Fii calm, privește cu îngăduință săgețile ce vin spre tine. Sunt puțini cei ce te vor putea egala.

Îți urez dragă TRICĂ, vecinul meu de peste Valea Zeletinului, să fii sănătos alături de doamna ta. Să vă bucurați de sărbătorile ce vin!

Cu stima, dr. Ioniță DRUICĂ
martie 2016

Autografe:

Tudor Pamfile, ***Sărbătorile la români***, ***Studiu etnografic, Ediție și introducere de Iordan Datcu***, ed. Saeculum I. O., București, 1997: **„Confratelui D.V. Marin, foarte bun cunoscător și exeget al lui Tudor Pamfile, marea admirație a îngrijitorului ediției, Iordan Datcu, 25 II 1998”.**

Ioan Talpeș, ***În umbra marelui hidalgo, vol. I***, ***Condiția de a fi, Din întâmplările unui istoric militar 1978 - 1989***, ed. Vivaldi, București, 2009: **„Dlui Dumitru V. Marin. Iubitorii de carte sunt mai aproape de Cuvânt. Cu prietenie, Ioan Talpeș. Mangalia, 14.08. 2009, în cadrul întâlnirii cu Diaspora în timpul cuvântării I.P.S. Teodosie, arhiepiscopul Tomisului Mitropolit.”**

Unde l-am mai văzut...

L-am văzut citindu-i şi răsfoindu-i o parte din cărţi: „Cu Eminescu, dascăl de suflet...”; „Operă şi viaţă pentru Vaslui – România – Dumitru V. Marin”, scrie UZP din România; „Dumitru V. Marin – Zeletin – Om, operă, prezenţă -, scrie acelaşi UZP din România (imposibil de prezentat întregul „arsenal” al scriiturii sale, dat fiind spaţiul rezervat acestui eveniment).

L-am văzut în descrierile Dlui prof. Univ. Dr. Mircea Varvara, diriginte în anii de liceu; în articolul prof. Dr. Gheorghe Popa, de la Universitatea „Al. I. Cuza” Iaşi, coleg de clasă; în aprecierile Dlui prof. Univ. Dr. Ioan Dănilă, de la Universitatea „Vasile Alecsandri” Bacău, în „Româna de azi: Vorbe care rămân”; prin autografe (doar selectiv): Laurenţiu Fulga, Nichita Stănescu, Acad. Iorgu Iordan, Emil Constantinescu, C. V. Tudor, Dr. Gabriela Creţu, senator de Vaslui, Acad. Ioan Pop de Popa şi lista ar putea continua.

L-am văzut pe romancierul, ecologistul, etnograful, operatorul TV, reporterul, profesorul dr., editorialistul de astăzi, Dumitru V. Marin, sensibil la

pârâul îngheţat din satul natal, la întinderea lucioasă şi umedă alunecând altfel ca pe un drum obişnuit.

L-am văzut sensibil la realităţile vremii din anii de şcoală, pe care, mai târziu, le-a evocat în scrierile sale. În clasele de liceu, locul preferat era banca a III-a dinspre geam (partea stângă de cum se intra în clasă). Atent, cu ochii ageri şi scânteietori, într-o linişte perfectă, asculta şi răspundea întrebărilor care i se adresau. Ne plăcea să-l auzim spunându-ne ce a citit, cât de pregătit a fost în şedinţele cenaclului literar, cum au decurs dezbaterile... De pe atunci i se simţea în exprimare profunzimea relatării şi susţinerii ideilor sale, încăpăţinarea cu care argumenta, mai ales, când era pus într-o oarecare dilemă de profesori sau colegi. Şi, spre mirarea noastră, ieşea învingător. Cu un zâmbet ironic în colţul gurii, se apropia de unii dintre noi, încruntat şi revoltat, zicându-le:

„Vedeţi? Nu m-aţi învins nici de data aceasta, chiar dacă sunteţi aşi în ale matematicii, în ale fizicii sau în ale chimiei. Credeţi că puteţi trece peste poezie? Fără poezie n-ai cum să trăieşti. A dovedit-o şi poetul Ion Barbu”.

L-am văzut prezent peste tot: fie pentru lansarea unei cărţi scoase recent de sub tipar, fie la diferite întâlniri cu scriitorii, fie în calitate de invitat din partea personalităţilor culturale interjudeţene şi din ţară.

Priviţi-l cu câtă ardoare răsfoieşte cartea „În oglinda timpului - Muncelu, Fundătura şi Frumuşelu de Glăvăneşti”, lansată la 26 - iulie - 2015, în Biserica „Sf. Voievozi” Frumuşelu, fascinat de cuprinsul acesteia, parcă dorind s-o citească într-un asemenea cadru,

invitat fiind, cu acest prilej, alături de prof. Univ. Dr. Ioan Dănilă, de la Universitatea „Vasile Alecsandri" Bacău, prof. dr. Vilică Munteanu, directorul Arhivelor Statului Bacău, Ing. Dr. Constantin Popa - Pensiunea „Montana", deputatul Ioan Melinte.

Apoi l-am văzut întors cu faţa înspre enoriaşii din Biserica mai sus amintită, vorbindu-le (fără microfon) despre cultură, despre evenimentele zilei, despre realizările sale, despre viaţă în genere şi activitatea-i nu s-a oprit aici! Continuă!

Un amănunt (dar să rămână între noi). Îi plăceau fetele. Se învârtea printre ele ca un titirez, însă fără câştig de cauză. Restricţiile în acest domeniu erau severe pe atunci. Altfel, cum s-ar fi născut personajul Teo, cu toate frământările sufleteşti pentru ingrata Elena, din romanul „Zăpada pe flori de cireş"? Să fi fost numai una?

Desigur, am privit romanul din perspectiva cititorului de rând. Criticii literari văd cu alţi ochi subiectul acestuia.

Cred că am greşit, atribuindu-i, din proprie iniţiativă, metafora „Un bob de lacrimă pe obrazul planetei" (nu-mi aparţine, dar i se potriveşte de minune). La mulţi ani!

La mulţi ani, stimate coleg! Să dea Dumnezeu să ai parte de încă cel puţin cinci aniversări omagiale!

prof. gr. I Tatiana GALAN,
colegă de clasă în anii de liceu
Frumuşelu, 29 martie 2016

Înainte, spre Centenar!

„Bacovia - scria cu mai bine de trei decenii în urmă Daniel Dimitriu - nu a suportat *fizic* emoțiile celebrității.” Spre deosebire de solitarul autor al *Stanțelor burgheze,* Dumitru V. Marin nu numai că le îndură, dar de cele mai multe ori și le provoacă singur, cu o plăcere diabolică.

Suferind, mai degrabă, dacă nu e băgat în seamă, face el ce face și se află în centrul atenției, însă nu doar de dragul de a sări în ochii cuiva, ci printr-o nouă inițiativă sau faptă demnă de ispravă, așa că, vor nu vor, cei din jur, oricât ar cârti, trebuie să recunoască în cele din urmă că, da, el a mai izbutit ceva în premieră, a mai bătut o bornă, a mai așezat o piatră de temelie, a mai urnit un lucru la care alții nici nu se gândeau.

Nesuferit de orgolioși ori de dușmanii mai mult sau mai puțin declarați, acceptat așa cum este de cercul restrâns de prieteni, el întinde punți și dărâmă garduri, așează ritos cărămizi la baza soclului, cu ferma convingere că odată și odată valoarea trudei sale va fi recunoscută de toată lumea și că, în timp, copilul de țăran din Giurgioana va deveni reperul de care și astăzi avem atâta nevoie.

Din păcate, disoluția tot mai accentuată a societății și a neamului românesc îl obligă să treacă tot mai des prin furcile caudine ale interminabilei tranziții, însă firea sa de

luptător nu a cedat niciodată și sunt sigur că, în pofida condițiilor mereu mai vitrege, va ști să le înfrunte și să-și ducă mulțimea de gânduri până la capăt.

Și cum nu a împlinit decât trei sferturi de veac, mai are încă vreme să demonstreze, zi de zi, ceea ce poate, întrucât am convingerea că Dumnezeu îl iubește pentru felul în care pune în valoare talantul ce i s-a încredințat și-i va permite să îmblânzească învolburatele timpuri ce le trăim, punându-și amprenta sa puternică atât în media vasluiană, cât și în lumea literară, acolo unde cărțile sale de până acum așteaptă să fie cunoscute.

Să-i dorim, așadar, ani frumoși în continuare, izbânzi pe măsura strădaniei sale nețărmurite și să ne vedem cu bine la Centenar, dacă nu cumva între timp vom sorbi din cupa veșniciei!

Cornel GALBEN,
scriitor și monografist
Bacău, martie 2016

Autografe:

Valentin MORARU, ***„QUO VADIS HOMO?!”:*** **„Prietenului și colegului meu de bancă Dumitru Marin. Fie ca aceste pagini să-ți aducă aminte de acele momente din viața prezentă, cât încă n-am intrat în viața interioară unde sufletele noastre se vor reîntâlni fără cele lumești.”** Călărași, iunie 1994.

... La împlinirea vârstei de 75 de ani

De anul acesta, profesorul doctor D. V. Marin începe a doua tinereţe, întrucât 50 ani a avut viaţă activă, 25 au fost pentru odihnă neuronală. Fie ca mintea domniei sale să lumineze mulţi ani de aici înainte, pe tărâmurile scriitoriceşti, editorialiste, reportericeşti şi multe altele, nu numai vasluienii, ieşenii, băcăuanii ci întreg universul cultural românesc şi al întregii lumi. Se poate!

Tot înainte maestre! La mulţi ani!

Prof. Ioan HODAȘ, scriitor
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Autografe:

Traian NICOLA, ***„Valori Spirituale Tutovene”, bibliografii (vol. 4)***, ed. Sfera, Bârlad, 2003: **„Colegului meu, prof. dr. Dumitru V. Marin, pe care-l stimez și apreciez pentru tot ce face și lasă în urma sa, îi ofer acest fragment al „arderilor” mele cerebrale, nervoase și cardiace. (Special am scris „cerebrale” și „nervoase”; deși ambele fac parte din „Sistemul nervos”, au semnificație aparte, în cazul scrierii unor cărți).” Bârlad, 22 iulie 2003.**

TRECUT-AU ANII CA NOURI LUNGI PE ȘESURI

Timpul curge fără încetare, cu zgomotul ploilor din amurgurile serilor de toamnă pământene, șuierând, uneori, altădată trosnind, străbătut de furtuni negândite... sau se prelinge potolit, monoton, inert și nepăsător dintr-o clepsidă imensă, atârnată în tăriile cerului. Sunt clipele Universului, care poate face ce vrea cu ele, plimbându-le printre stele, ascunzându-le în găuri și în materia neagră, lungindu-le sau strivindu-le între galaxii, ca pe o plastilină magică și inepuizabilă.

De-ar fi doar ale Universului... Viața le-a înglobat în ciclurile ei, mereu punctate de neființă, pentru a le reda când plictisitor, aidoma, când revigorate în forme și faze sublimate cu rafinament. Clipe, secunde, minute, ore și zile, luni și ani, secole, milenii și ere, acestea par a fi diviziunile care definesc viața omenirii, în ansamblul ei. Individul își socotește existența în ani și în decenii... dar (concurând timpul) și în realizări! Cei ce știu a folosi clipa ce ni s-a dat și înțeleg puterea creației și strălucirea spiritului, tind spre bincuvântarea demiurgului, trăiesc povestea minunată a frânturilor de stele ce rătăcesc în pulberea Cosmosului.

Sunt secvențe de literatură romantică, prin care încercăm să definim viața oamenilor de elită, a acelora care, sapiens fiind, ilustrează condiția umană - dincolo de molcoma informitate. Gânduri care ar dori să consemneze idealuri și aspirații meritate (dar iluzorii) spre nemurire și dorința astrală de a fi asemenea zeilor. Toate acestea stabilesc un habitat - un fel de Panteon al oamenilor-model, unde, iată, ne putem aduce sărbătoritul de astăzi, pe omul de cultură Dumitru Marin!

Patruzeci de ani dedicați copiilor acestor plaiuri, cărora le-a pus în mână cartea cu dulcele grai românesc, care au învățat de la el, uneori chiar împreună cu el, minunile civilizației scornite de mintea elitelor lui Homo sapiens. Profesor, director de școli, inspector al departamentelor județene de artă și cultură, profesii inconturnabile spiritului și inițiativei dedicate celor din jur... Și mă grăbesc să spun că munca prin care și-a dobândit mijloacele traiului n-a ocolit nici truda câmpului, a grădinei, a gospodăriei, nici farmecul cooperării familiei în câștigarea pâinii, prin sudoarea frunții. Istoric al personalităților vasluiene (dar și interlocutor al unor șefi de Stat!), reporter sau etnograf, întemeietor de radio, televiziune, ziare și reviste, consilier ecologist în adminstrația județeană, promotor al locurilor în care trăiește, romancier, stâlpul unei familii distinse prin viață spirituală, cultură și muncă rodnică, sărbătoritul de astăzi este binemeritatul subiect al aprecierii și prețuirii noastre

Pe el îl simțim, însă, încă nemulțumit! Mereu apar lucruri noi de făcut... Emulațiile și entuziasmele

pe care le stârnește nu sunt, nici pe departe, perene; autoritățile, în veșnică mișcare, nu înțeleg pe deplin contribuțiile și sacrificiile celor care duc lumea înainte - iar această eroare le fracturează (în detrimentul populației) propria operă creatoare. Neliniștea și dorința de a face mai mult sunt părți ale caracterului oamenilor de elită. Domnului profesor Dumiru Marin i-am spus, odată, jucându-mă cu vorbele, Marin întâiul. Și, poate, din când în când, Lucian Blaga ar admite că și joaca adultului, ca și cea a copilului, are urme de înțelepciune... Creațiile omenești sunt asemuite de pesimiști cu urmele de pași de pe o plajă spălată, periodic, de valurile nepăsătoare ale mării. Ce nu vor mulți să creadă este că urmele lăsate în nisip sunt – negreșit – incluse în memoria valului, care le poartă în Univers.

Anii se succed năvalnic și se îmbogățesc din spiritul și realizările creatorilor, nemuritori și fericiți în alte sfere.

Datoria împlinită este suprema dovadă a unei existențe. Nu facem sărbătoritului urări ostentative și nu mimăm entuziasme... dar am încercat să punem în fiecare gând din aceste rânduri o reverență amicală, cu semnificații și sentimente. Și în aceste clipe de bucurie, constatăm, totuși, cu nostalgie dar și cu seninătatea budiștilor, că pentru noi, oamenii,

Anii trec... Și niciodată n-or să vie iară.

prof. univ. dr. Alexandru IONESCU – București
laureat al Academiei
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

PROPUN: aniversarea celor 75 de ani de viață

Cum șaptezeci și cinci de ani s-au dus,
Din viață-i o doime, deci se poate:
Urcând în pomul vieții până sus,
Să traversați și-a doua jumătate!

La mulți stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin, să rămâneți același om perseverent, ambițios, întreprinzător, talentat și priceput, generos, înțelegător și conciliant, prietenos cu toată lumea, de la cel ce-i rupt în coate, pân' la cel cu vile-n „State", scriitor deosebit cu 25 de cărți publicate până acum, om de televiziune și presă scrisă, director de publicații, printre care „Meridianul Cultural Românesc", mult lăudat, subsemnatul afirmând că:

Meridianul e de plâns,
Un fapt m-a aruncat în foc:
Atâtea laude a strâns
Iar critica… nu are loc!

LA MULȚI ANI, cu sănătate de fier-beton, realizări după dorințe, fericire și un car, două, trei de noroc!

Vasile LARCO - Iași, poet
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Un om de inițiativă în cultura vasluiană

Era la începutul anului școlar 1989-1990 când profesorul Dumitru V. Marin s-a implicat alături de d-na profesoară Cornelia Alexandru și regretatul profesor Alexandru Mera (director de atunci al liceului Mihail Kogălniceanu), pentru pregătirea festivității PROMOȚIEI CENTENARE.

Familia noastră era implicată în pregătirile ce aveau să urmeze, deoarece fiul nostru Vasile Valeriu în acel an a fost șef de promoție. Visul de a deveni medic se va împlini apoi pentru că avea să urmeze pregătirea universitară urmând cursurile Facultatății de Medicină Gr.T. Popa din Iași, actualmente ocupând postul de șef secție Pediatrie la Spitalul Clinic Sf. Maria Iași și Șef de Lucrări la aceiași facultate.

A fost o aniversare cu totul specială pentru că festivitatea celebra concomitent și împlinirea a o sută de ani de la înființarea liceului. Cu această ocazie avea să se lanseze „Monografia Liceului Mihail Kogălniceanu Vaslui" cu implicarea directă a autorilor prof. dr. Dumitru V. Marin și profesor Cornelia Alexandru și conducerea liceului. Atunci aveam să-l cunoaștem pe prof. dr. Dumitru V. Marin inițiatorul și animatorul unor acțiuni culturale cu tinerii și pentru tineri, acel factor

fundamental și de o forță copleșitoare, model viu gata să se pună la diapoziția tânărului studios să-i împărtășească din înțelepciunea și cunoștințele sale, să-l călăuzească răbdător pe căile cunoașterii, să-i ofere generos și onest sfaturi practice.

Om de cultură, în calitatea sa de profesor, cultivă cultura în ideea continuității, făcându-i pe tineri să prețuiască valorile naționale și tradiția poporului nostru. Tabloul profesorului Dumitru V. Marin, nu ar fi complet dacă nu am vorbi de ziaristul, scriitorul și omul de radio și televiziune, care dincolo de faptul că a inițiat la nivelul județului primele emisiuni la Unison radio și Tvv Vaslui, a fondat ziarul Meridianul cu acoperire la nivel de Moldova, iar ultima realizare este revista Meridianul Cultural Românesc cu circulație și participare internațională la care participă oameni de cultură, artiști și oameni de știință. Sunt realizări care înscrie Vasluiul în rândul centrelor culturale de elită, și asta cu contribuția semnificativă a acestui om pe care-l caracterizează înainte de toate dragostea pentru actul de cultură.

Prin tot ceea ce face Dumitru V Marin **dovedește a fi un om de inițiativă, veșnic în căutarea inéditului, animat de dorința de a face, a gândi și a creea.** Un exemplu evocator este și periplul cultural realizat cu ocazia Zilei Culturii române în care împreună cu o echipă de intelectuali din Vaslui, Iași și Bacău au evocat figura marelui Eminescu în patru licee vasluiene. Un efort extraordinar cu rezultate pe măsură, pentru că participarea a fost una de excepție, sălile fiind arhipline și prezentările gustate de public prin ineditul lor.

Plin de idei, om de inițiativă, profesorul dr. Dumitru V Marin face parte din peisajul cultural vasluian, căruia i-a înscris o frumoasă pagină prin realizări de-a lungul multor ani de trudă și implicare. Prin tot ceea ce a făcut și continuă să facă, este un model de perseverență pentru generațiile care vin.

Prof. Valentina LUPU

Autograf:

Ion Diea, ***AMINTIRI DIN EPOCA DE AUR-NUVELE ȘI POVESTIRI***, ed. Brașov 2016: ***„BRAȘOV 10 MAI 2019. Colegului de generație de la Liceul „Al. Vlahuță”, Podu Turcului, domnului DUMITRU MARIN cu mult drag. MAI, luna florilor, să vă aducă sănătate și lumină în suflet, realizări deosebite în munca la Meridianul Cultural Românesc. Sper ca povestirile mele să vă aducă aminte de anii copilăriei, tinereții petrecute pe meleagurile noastre dragi. Cu deosebită stimă și gratitudine. Ion Diea***”

Pavel Toma, ***RADU GYR – RESURECȚIA POETULUI***, ed. ALFA, Iași, 2020: ***„Distinsului prof.dr. Dumitru V. Marin – o carte care va fi apreciată așa cum se cuvine. Cu stimă, Pavel Toma. Vaslui, 18.10.2020***”

Globalizarea şi ochiul magic al culturii

„Oricine poate exprima o opinie, dar pentru a deveni act de cultură e necesar să aducă în sprijinul ei argumente aparţinând domeniului de referinţă” spunea Nicolae Iorga pe bună dreptate când se referea la actul de cultură în general. Este uşor de înţeles că dincolo de actul de creaţie pe care cultura îl presupune actul de cultură include fără îndoială şi critica acestuia, dar şi popularizarea lui în ultimă instanţă prin informaţie ca semnalizare şi prezenţă efectivă în spaţiul atât de căutat, al culturii. Pentru că dincolo de creatorul de cultură este consumatorul de cultură, a cărui capacitate de receptare ţine de nivelul său de cunoaştere, de înţelegere şi, de ce nu, de pregătire în percepţia estetică a actului de cultură.

Se spune că un om cult este un om informat, dar dincolo de volumul informaţiei, care astăzi este enorm, este cultura individuală care-i permite acestuia capacitatea de a discerne. Vorbim astăzi de o cultură individuală şi de o cultură colectivă, de masă, care crează climatul cultural în care omul trăieşte, contribuind direct sau indirect la menţinerea acestuia.

Prima ţine de abilitatea individuală şi pregătirea personală, iar a doua de spiritualitatea, tradiţia şi acumulările în plan cultural pe care colectivitatea căreia îi aparţine le-a realizat în timp.

A nu se pierde din vedere faptul că globalismul, încercat de atâtea ori în istoria umanităţii prin voinţa unor dictatori sau puterea unor imperii, a devenit extrem de vizibil astăzi, clamat prin universalitatea culturii, prin multiculturalism, interculturalism sau transculturalism, în ideia clară de a uniformiza valorile culturale. Numai că aici propagandiştii acestor idei pierd din vedere câteva elemente care au împiedicat şi vor fi mereu o barieră de netrecut pentru globalizarea culturală.

În primul rând cultura se însăilează în jurul limbii vorbite, prin urmare vom avea atâtea culturi câte limbi se vorbesc pe planetă. În al doilea rând cultura se dezvoltă pe suportul unei spiritualităţi din care practic descinde. Cum limba şi spiritualitatea au o puternică tentă naţională, vom avea atâtea culturi câte naţiuni există pe pământ.

Pe de altă parte, trebuie făcută distincţia cuvenită între cele două laturi ale culturii; cultura practică (tehnico-ştiinţifică) care înseamnă crearea mijloacelor necesare traiului, adică civilizaţia şi, cultura spirituală, care înseamnă totalitatea valorilor artistice create pentru satisfacerea nevoilor spirituale, psihoafective şi estetice ale omului sau colectivităţii din care acesta face parte.

Participarea la realizarea celor două laturi ale culturii a fost una inegală şi a fost condiţionată de

valenţele creatoare ale naţiunii respective, a spaţiului spiritual, istoric şi geografic în care s-a dezvoltat şi a trăit efectiv. Globalizarea, prin universalizarea culturii practice şi spirituale, urmăreşte de fapt un singur scop, acela al hegemoniei în care „cel puternic să devină şi mai puternic". Vârful de lance al acestui fenomen este fără îndoială civilizaţia, care penetrează încomparabil mai uşor şi mai repede alte culturi compromiţând cultura spirituală autohtonă. De aceia pentru culturile mai mici pătrunderea în universal este o condiţie a supravieţuirii acesteia.

Iată contextul în care poate cea mai nouă revistă culturală din ţară „Meridianul Cultural Românesc" apare şi se dezvoltă ca un Făt Frumos din lacrima suferinţei, strădaniei, frumosului şi dorinţei nobile de a propulsa valenţele unei culturi care n-ar fi exclus să fie una din cele mai vechi din spaţiul european.

Caracterul eclectic al revistei reflectă în fapt paleta extrem de largă pe care însăşi cultura română îl are, ceea ce pentru un consumator de cultură de oriunde ar fi el sau oricărei culturi ar aparţine, poate însemna o adevărată revelaţie.

Privite astfel lucrurile, **meritul ctitorului acestui mozaic cultural**, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereţii, vigorii şi creativităţii pe care această străveche cultură o dovedeşte.. Distribuţia ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, şi nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.

Iată de ce cred cu tărie că această revistă poate fi un veritabil ochi magic al culturii care să pună în valoare adevărate perle de frumuseţe din creativitatea fiilor acestui binecuvântat plai mioritic.

La început de drum, vechea urare romană:

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT.

Dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Autograf:

Nică D. Lupu, ***DESTĂINUIRI-INTERVIURI***, ed. Arefeana, București, 2020: ***„Cu multe întrebări și răspunsuri Batem la fereastra domnului prof.dr. DUMITRU V. MARIN, pentru a ne DESTĂINUI în legătură cu unele dintre preocupările noastre. Urări de sănătate, noroc și viață lungă!***

LA MULȚI ANI, MAESTRE! Nică D. Lupu, IULIE 2020 Brănești”

Gheorghe VRABIE, ***„Basmul cu soarele și fata de împărat”*** (1973): **„Domnului profesor Marin, cu cele mai bune sentimente de prețuire.”. București, februarie 1974.**

Meridianul Cultural Românesc - simbol al rezistenței culturale românești

Pe zi ce trece parcă ne afundăm și mai mult în mocirla ignoranței, în ciuda progresului tehnic și științific, care ne asaltează irefutabil. Trăim clipe când, de cele mai multe ori, tehnica modernă, care ar trebui să fie strict fundamentală pentru progresul spiritual și pentru bunăstarea omului modern, a ajuns să fie o „armă" în mâna unor oportuniști, folosindu-o strict în folosul și obținerea unor avantaje materiale care să-i îmbogățească. Ne referim aici la manipularea mediatică publicitară, la promovarea publicațiilor superficiale, a unei tehnici avide de o cultură anemică și ușor tendențioasă, în detrimentul unei culturi profunde, armonioase, plenare, de substanță. Asistăm neputincioși la o afundare a culturii spirituale prin promovarea nonvalorilor, prin promovarea unei culturi strict consumatoriste, de ocazie…

La modă, chipurile, sunt acele publicații care prezintă și amplifică temerile sociale, respectiv al alimentării și speculării fenomenului delicvențial, ignorându-se cu bună știință aspectele armonioase, elevate, sensibile ale sufletului uman. Este promovată o modă bazată pe fotomodele scheletice, picanterii de prost gust, emisiuni de duzină cu anagramați și

semianalfabeți, pe care nu le putem încadra decât într-o zonă a periferiei culturale sau la un nivel inferior al acesteia.

Mass-media contemporană prezintă emisiuni care te atrag și te pun în ipostaza de legumă, de victimă, doar de dragul unei audiențe care să atragă cât mai mulți oameni, cu scopul strict comercial și manipulator. Din păcate acele descoperiri ale științei, care ar trebui să dezvolte latura sensibilă și artistică a omului contemporan, este pusă să distrugă din temelii sufletul și rafinamentul sensibil al acestuia, folosindu-se în acest scop mesajele subliminale, radiațiile electromagnetice de manipulare a conștiinței și chiar a opiniei publice etc.

Aviditatea perversă a unor publicații, fără a fi sancționate de nici un for superior, dar nici măcar de opinia publică românească (ivindu-se ici și colo palide reclamații la adresa acestora) ne pun în ipostaza de complici, atât prin detașarea noastră cât și prin faptul că uneori suntem părtași direcți ai acestora.

Puținele reviste care apar în mod independent, cu o finanțare la mila sponsorilor, prezintă în mod pertinent adevărata față a culturii și spiritualității autentice românești. Din această categorie independentă face parte și Meridianul Cultural Românesc, al cărui fondator și editor este prof. dr. Dumitru V. Marin, cel care adună în preajma sa pe toți cei care nutresc convingeri pur românești, convingeri și atitudini înălțătoare, cutezătoare, capabile să transforme din temelii sufletul autentic românesc. Practic printr-o astfel de publicație, prin scoaterea la zi a esenței sufletului neamului românesc, se creează o

rezonanță mistică, înălțătoare, care promovează valorizarea înțeleaptă a laturii sensibile a omului modern, scoțându-l din ignoranța scenică regizată cu mult tact și dibăcie de păpușarii Noii Ordini Sociale.

Cu cât mai mulți oameni sunt treziți de acest sentiment pur național și sufletesc, cu atât conștiința și egregorul românesc este mai treaz și astfel planurile diabolice, manipulatoare ale păpușarilor sunt mai ușor de demascat, dejucându-se astfel tendința răuvoitoare a acestora de a ne menține într-o ignoranță crasă, de a fi doar niște consumatori de firmituri dintr-o uriașă pâine a cunoașterii.

Prof. dr. Dumitru V. Marin are un merit fundamental în păstrarea și promovarea culturii vasluiene și naționale prin numeroasele acțiuni culturale, prin polarizarea spiritului național într-o publicație la care aderă, de la un număr la altul, tot mai mulți români dornici de a schimba nonvalorile în valori, răul în bine. Rolul major de a stimula și promova tot mai mulți poeți și cercetători îi aduce serioase merite în plan cultural local și național.

Cu toate că anii l-au încărunțit, frumoasa vârstă pe care o aniversează în curând vin să confirme că nu a trecut degeaba prin vremuri, ci dimpotrivă, a lăsat și lasă în urma sa moșteniri autentice în cultura românească profund națională.

Îi dorim un călduros La Mulți Ani, putere de muncă și să-și păstreze nealterat acel entuziasm contagios pe care îl emană în permanență.

dr. Vicu MERLAN - Huși
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Profesorului... la ceas aniversar!

Sunt unul dintre liceenii Vasluiului care la fiecare revenire îmi tropăia inima în piept. Acuma, după ce l-am cunoscut pe „vrăjitorul faustian” al Meridianului de Iași - Vaslui - Bacău, inima mea plutește ca în vis, încărcată de admirație pentru această operă.

Cu nici doi ani în urmă, colegul și prietenul meu de la facultatea de biologie din Iași, prof. dr. Mircea Varvara, mi-a semnalat că unul dintre elevii lui a reușit o faptă măreață în știința comunicării. Îl cheamă Dumitru Marin, doctor în filologie, și dacă îl întâlnesc la Vaslui să-i transmit omagiile și admirația lui pentru prețioasele realizări.

L-am cunoscut și i-am descoperit acuitatea și orizontul gândirii în exercițiul practic al interviurilor consemnate cu prilejul jubileului de 150 de ani a Școlii gimnaziale din Ivănești Vasluiului, cu un verb diversificat și încărcat de mesaj, adecvat fiecărui intervievat: Inspector general, primar, academician, profesor sau elev. Aflasem în acest context că a dat piept cu mulți președinți și prim-miniștri din multe țări ale lumii.

Este primul semnatar al adeziunii de membru al Asociației „Ivănești-orizonturi Bio”, în curs de edificare.

Mă închin în fața doctorului în filologie Marin Dumitru, Inventatorul Meridianului Cultural Românesc, destinat a fi un strigăt de trezire a culturii românești, pentru salvarea căreia luptă și ne îndeamnă și pe noi să luptăm ca pe front, cu trecutul glorios în gând și până la jertfire în fapte.

Îi doresc și îl rog, ca la această aniversare și „La Mulți Ani", să se bucure, împreună cu noi, de harul care i-a fost hărăzit!

16 februarie 2016, Iași
prof. univ. dr. Ionel MIRON - Iași
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Autografe:

Vasilica Grigoraș, SENINUL DIN INIMA CĂRȚILOR, ed. PIM, Iași, 2019: ***„Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, distins jurnalist și scriitor, cu aleasă considerație, Vasilica Grigoraș, 31.07.2020.***"

Ion Gheorghe PRICOP, ***„CĂLĂREȚUL DE OS",*** (1991): **„Domnului Dumitru V. Marin, părintele televiziunii vasluiene, om de înaltă cultură, suflet cald și visător, această carte odată cu urarea de fericire și noroc!" Chișinău, 14 aprilie 1993.**

MARTOR

La cei 57 de ani pe care i-a trăit (citiți pe dos), Dumitru Marin a făcut atâtea în ultimii 62 de ani (din nou pe dos) că nu mai contează anteriorii. A avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță, a scris cel puțin 20 de cărți, și-a încercat puterile și în cea mai veche tradiție boierească: viticultura. Și eu sunt din nou martor: vinul lui era bun până acum vreo 10 ani când îl mai dădea prietenilor la gustat. De atunci, nu mai știu, ori el nu mai face vin, ori nu mai este boier, ori eu nu-i mai sunt prieten! Cine știe ce-o gândi dânsul? Dar iată, că eu, băiat bun, tot îi doresc LA MULȚI ANI, cărți în plus, emisiuni grozave și vin pentru toată lumea! Iar voi care-i stați pe aproape, nu-l iertați: urâți-l cu ulcioare pline și poale-n brâu. Mihai invidiosul.

prof.dr. Mihai MIRON
aprilie 2016

Autograf:

Petru NECULA, **„DICȚIONARUL PERSONALITĂȚILOR VASLUIENE”,** (2001): ***„Bunului, vechiului și adevăratului prieten, cărturarul prof. dr. D.V. Marin, stima autorilor.”***

Vaslui, 2001

Tinereţe fără bătrâneţe

Poate îl ştiţi, poate nu. Poate vă place, poate nu. În orice caz e un personaj. Un jurnalist care crede în ceea ce face şi vorbeşte despre ceea ce crede. Un fenomen care te cucereşte fie şi împotriva voinţei tale. E provocator, non-conformist, original şi îndrăzneaţ. Încearcă adesea să depăşească bariere până atunci netrecute.

Personalitate dinamică a atras întodeauna atentia publică, făcându-și prieteni și dușmani, primind laude și critici.

A fondat Grupul de presă Cvintet TE-RA Vaslui, a colindat globul, a scris zeci de cărți, a ***realizat interviuri cu nouă președinți de stat, performanță demnă de un palmares, a stat de vorbă cu oameni de cultură, cu politicieni, cu mesageri ai valorilor autentice.***

Cea mai nouă realizare a lui, Revista "Meridianul Cultural Românesc" a pornit deja spre lumea cea mare.

Cu aceste caracteristici pe care nu mulţi se străduiesc astăzi să le obţină de la producţiile lor mediatice şi pe care și mai puţini reuşesc într-adevăr să le susţină, s-a impus pe piaţa media din Moldova. De la Vaslui la Iași și chiar mai departe.

A reuşit pentru că a crezut în visul lui. Acela de a face presă. La fel ca în basmul tinereţii fără bătrâneţe,

trecerea timpului nu-l atinge. Nu-ţi trebuie un efort de imaginaţie ca să ţi-l închipui peste 10 ani, condamnat la nemurire şi luciditate.

Acum, la cei 75 de ani ai săi, a rămas neschimbat: acelaşi tânăr zvăpăiat, aceeaşi constituţie fizică, aceeaşi faţă luminoasă, aceeaşi ținută - costum asortat cu o cravată galbenă, aceeaşi lungime a părului, acelaşi număr de kilograme. Şi, peste toate, o poftă nebună de a face presă în ropot de aplauze.

La mulți ani, Dumitru V. Marin!

BENONE NEAGOE
Secretar General al
Uniunii Ziariștilor Profesioniști
din România
15.04.2016

Autografe:

Letiția Oprișan, ***TREPTELE TĂCERII***, ed. CORESI-Publishing House,: ***„Domnului Dumitru V. Marin mare om de cultură al Vasluiului și nu numai, cu multă considerațiune din partea mea! Letiția Oprișan, 30 octombrie 2019 București***”

La o aniversare

Respect și-adâncă plecăciune
Scriitorule, ziditor în cuvânt!
„Meridianul” tău ai dus în lume
Și lumea ai adus-o pe al tău pământ.

Cuget adânc și faptă îndrăzneață,
Căi noi deschis-ai pentru cei ce vin;
Un univers de ziceri și imagini
Ai oferit în dar, din suflet plin.

La ceas aniversar, lumină fie
In sufletul și viața ta!
Și din lumină să învie
Eterna Taină „a Crea”

Ana OPRAN,
scriitoare, în MCR nr. 5/ 2016

Autograf:

Ștefan Andronache, ***TUDOR PAMFILE-BIOBIBLIOGRAFIE***, ed. Grapho Press, Tecuci, 2021: ***„Distinsului jurnalist vasluian, Dumitru V. Marin, o modestă recompensă pentru tot ceea ce întreprinde pentru popularizarea meleagului tecucean. În semn de aleasă prețuire, Ștefan Andronache***”

DVM, de la un timp DVMZ - 75

Se apropie luna aprilie, răsună valea Zeletinului, Giurgioana este în fierbere, vestea a străbătut tot Bacăul, Iașul, de Vaslui nu mai vorbim, publicațiile locale, radio-TV fac pregătiri, emoționat, încurcat cu pregătirile, DVM, pardon, DVMZ, încurcat cu adresele celor invitați la eveniment, că el este sărbătoritul la împlinirea a 75 de ani de viață, mi s-a adresat telefonic și ca să-mi bată indirect obrazul că nu mă înscrisesem, încă, în corul adulatorilor domniei-sale, m-a chestionat șugubăț – „Ioane, dă-mi numărul de telefon a lui Mircea Snegur, că i l-am rătăcit… de-acum cinci ani", când, adresându-se „prietenului lui de la Vaslui", l-a felicitat la cei 70 de ani, de atunci.

N-am putut răspunde solicitării - că eu cu președinții de țară, cu prim-miniștrii, niciodată în Viața mea nu le-am simțit căldura mâinilor lor, nici răsuflarea binefăcătoare urechilor mele, dar am înțeles că invitațiile pentru foștii noștri președinți, Ion Iliescu, cordialului Emil Constantinescu, Traian Băsescu, chiar pentru regele Mihai I, dacă nu s-or fi rătăcit, erau plecate de mult… Ba, intrând în aerul pregătirilor, nu știu cum s-a făcut l-am visat pe DVM, de odinioară, că muncea să-l convingă și pe Piotr Lucinski, Omul rușilor, ce Lucinski!, pe Francois Mitterand, cândva

președintele Franței cu care avusese norocul începătorului, îndrăzneala cunoscătorului, valoarea îndrăznețului, pe Nicolae Ceaușescu, reabilitat, făcând drumul către Vaslui pentru participarea la aniversarea celui născut la Giurgiuoana...

DVMZ își prezenta CV-ul, așa cică se procedează în asemenea caz (trec peste studii, activitate didactică, publicistică, că-s treburi mărunte și vizez superlativele, prezentate de el sau de noi cei care l-am însoțit la evenimente festive anterioare): „omul cu 60 de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 750 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 9 președinți de Stat, 14 prim-miniștri, miniștri, Regele Mihai, parlamentari de tot felul, inclusiv dintre cei europeni"; „Cartea lui, „Zăpadă pe flori de cireș", 274 de pagini, scrisă în 1999, este „*primul roman din Vaslui"*, deaceea a fost reeditat în 2014, cu revederi și adăugiri, prelungindu-l la 280 de pagini"; publicația Meridianul, Vaslui-Bârlad, este *„o operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic"*, cum l-a caracterizat Emil Constantinescu, fost președinte a României, „*o carte dintr-o viață în acțiune*", părerea prof. dr. Marian Petcu – București; „onorat cunumeroase diplome, distincții și premii, Ordinul Ziariștilor, clasa I-a, invitat la BBC, în emisiuni sepeciale, în Turcia (Istanbul și Ankara) și televiziunea Canadiană din Montreal"; *singurul vasluian* în *Dicționarul etnologilor români* din toate timpurile pentru că "*deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu*" (prin) revista Ion Creangă și activitatea lui Tudor

Pamfile; *singurul vasluian* cu 9 fișe personalizate în „Istoria jurnalismului din România, în date”, coordonator prof. dr. Marian Petcu; primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău,29 martie 2011, cetățean de onoare al comunei Prisăcani, județul Iași, 24 august 2014, Cetățean de onoare al comunei Țepu, județul Galați, 30 septembrie 2014; Volumul omagial „Marin 70”, îngrijit de Val Andreescu, 2011, cu 70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe pentru 70 de ani ai săi, cuprinde mărturii ale 4 academicieni, 4 președinți de stat, 17 doctori în științe, restul jurnaliști, scriitori, persoane publice și administrative.

Despre DVMZ, *Omul*, referințele, la fel, îl înobilează: Coleg de partid - nu sunt mulți prieteni ca el, susține Dan Albescu - Marin 70, p. 14; este omul performanțelor - a reușit să împlinească o vârstă nobilă, Mihai Apostu, tot în Marin 70; și tot acolo - e modest și liniștit, ni-l recomandă Gheorghe Balan, care îl cunoaște din copilărie; știe că-i trecător, spune o noutate CorneliuBichineț; un drag septuagenar, altă noutate de la Mărioara Buraga; e un invers - cetățean și prieten, după Jan Ciupilan; omul care sfințește locul îl prezintă Emil Constantinescu, președintele, de unde o fi aflat; continuă arta îmbogățirii, înfrumusețării și valorificării limbajului nostru, expus la influențe și provocări, susține P.S. Corneliu al Hușilor; e impresionant în câte domenii a fost în top, își dă cu părerea Cristian David; ce a realizat fiul lui Vasile și a Tudorei, ca om de-al nostru, e greu pentru o viață de om, ne șoptește Gabriela Iacobescu; un as al presei, îl

vede Vicu Merlan, istoric, dar și conducător de revistă - Lohanul; un om care face, crează, construiește, edifică - George Stoian; prietenul său de suflet, îl susține Avram D. Tudosie…

Mare personalitate, „meritul lui nu cere răsplată, cere cinstire", spune Petruș Andrei de la Puiești; „un infatigabil căutător", îl prezintă Theodor Codreanu, eminescologul; „un Don Quijote" - Adi Cristi; „un mare patriot" - Acad. Ion Dediu; „primul om de televziune din Moldova" - Petru Frăsilă; „se transform în exemplu" - Alexandru Ionescu; „Spectacolul unei personalități este Marin" - Theodor Pracsiu.

Integrator în cetate, „actant perseverent", în „Când floarea de cireș…", Simion Bogdănescu; „Un om al cetății", Valeriu Lupu; „un adevărat învățător", Mihai Miron; „un feromon specific", Vasile Puf; „un marcator al postdecembrismului", Adrian Solomon; „un deschizător de drumuri, îndrumător și formator de condeie", Ion N. Oprea.

*Valorificator a ambițiilor jurnalistice prin muncă, „*rodul unui zbucium constant", îl vede Vasile Arhire în „De la cuvinte la numere"; „nu aș putea să nu fiu recunscător unui asemenea om…", scrie Val Andreescu în „7 decenii de trăire incandescentă"; „Confirmarea convingerilor de care am fost animați", vede Ion Iliescu parte din scrierile lui DVM; „Aveam unde să învățăm", memorează Adina Huiban; „…aflu și știu că DVM este și un foarte bun profesor", spune zeletineanul C.D. Zeletin.

Vizionarul este considerat DVM de alți dintre confrați: „Vizionar și destul de generos…", îl

eticheteză Mihaela Băbușanu-Amalanci în „Tânăr în gând și faptă”; „tot ce a scris se bazează pe o bună și reală documentare”, Mona Bujor; „școala vasluiană de jurnalism a constituit o ambițioasă rampă de lansare a valorilor”, Laurențiu Chiriac; „o amprentă clară în jurnalismul vasluian”, Costin Clit; „el, ca profesor, ne-a învățat și deschis aripile către cunoaștere”, Radu Corozel; „a fost, este și a rămas inițiatorul curentului informativ de calitate”, Levente Csaba Szekely; „o prezență activă de peste două decenii”, Laurențiu Șoitu; „contemporani, nu-i tulburați Eternitatea lui DVM!”, Ioan Mâcnea; „Când și câți vor putea să-i egaleze performanțele lui DVM?”, se întreabă Ștefan Șerban, alăturându-ne și noi celui care ne crează asemenea stări de mirare și aprecieri pozitive.

Alte aprecieri ne sporesc starea de bine, atunci când gândim la DVM: „are un stil de vorbire incitant”, sesizează Gheorghe Cârjă; „Spirit viu și critic, nu irosește laudele”, spune Vasile Chelaru, adresându-ni-se, și se întoarce către DVM, adăugând „La mulți ani… să trăiți!”; „biruința e numai a lui, și a obținut-o”, ne vestește Mircea Coloșenco; „savant, în întreg spațiul românesc”, îl vede Mircea Snegur, fără a ne argumenta susținerile care ni se par mult binevoitoare; „i-a plăcut totdeauna să construiască”, Marius Vlad; „acordați-i încredere lui DVM”, îndeamnă Călin Popescu Tăriceanu.

Vreți să-l ascultați pe DVM, actualul DVMZ, filosofând? Citiți-l!: „În primul rând, să nu uităm noi, cei vii, azi… Și, poate, se va mai apleca cineva asupra acestei cărți, măcar pentru genealogie…”, spune când

vine vorba despre „Giurgioana-Bacău, Sat-Biserică-Oameni”, 2011; „Nimeni nu știe cât e de singur! Dar nici ce prețuiește… după”, „Marin D.V.- Opera în câmpul critic și valoric național”, 2013, FOTODOCUMENTE; „…Norocul…în preajma celor aleși, se poate chema profesionalism!”, Ceaușescu -…- Băsescu, Mitterand-Snegur-Iliescu, Lucinski-Constantinescu, Regele Mihai I (evocări de reporter)”, 2014; „Și Gloria se obține pe rând, oricâți ar bate la porțile ei… E trist când Gloria vine, totuși, mult prea tîrziu!”, scrie DVM, dar și „mai trist este, zic eu, cândeați se cuvine, dar oameni din preajmă, arătându-ți copita nerecunoscătoare, care, și în anii noștri devine tot mai inevitabilă, trece cu buldozerul peste tine truditorul pentru că tu, tot scriind, nu ți-ai găsit timp să stai cu dânșii pe Corsso la… băut”, l-am repetat tot pe DVM, dar în altă topică…

Răsfoiesc cărți, reviste, citesc și recitesc paragrafe, cărțile lui DVM, câte are la număr până acum când mâine-poimâine aniversează 75 de ani, 22-24 de volume, eu, INO, la o asemenea vârstă nu aveam decât vreo 5-6, cât despre publicistică, nu există loc și timp pentru măsurat, în timp ce DVM conduce și scrie zi de zi editoriale și tot soiul de articole, știri și știriluțe, dintre ultimele unele referitoare și la mine, eu, INO, scriu, scriu, pe colțuri de pagini de la prieteni, și observați dumneavoastră, la Casele (revistele) unde șefii au plecat în excursiile lor, unde vom ajunge fiecare până la urmă, nici nu mă mai publică… sau dacă o fac, nu știu de unde se vor fi molipsit, tot spațiu pentru o știre îmi pun la dispoziție. Probabil atât merită, dacă

mai merită bătrânii sau o fac din îngăduită politețe. Bătrânii…

Așa că, DVM-DVMZ, nici o grijă sau teamă, să o încheiem într-o notă optimistă, îți spune și INO, hai, ca din cărți, „să vorbim în timpul vieții noastre și nu a altora”, acum la 75 de ani, împliniți, ai băcăuanului-vasluianului, Coane îți zic LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE!

Ion N. OPREA - Iași
Monografist, scriitor, jurnalist
martie 2016

Autografe:

Vasile Filip, **CARTEA RONDELURILOR**, ed. PIM, Iași, 2019: ***„Lui Dumitru V. Marin considerație la puterea a zecea. Vasile Filip, 21 sept. 2019.”***

Petruș Andrei, **TINEREȚEA FĂRĂ BĂTRÂNEȚE A LUI MIHAI EMINESCU ȘI VIAȚA SA FĂRĂ DE MOARTE (studii-eseuri-poezii)**, ed. Sfera, Bârlad, 2020: ***Scriitorului și ziaristului de excepție prof dr. DUMITRU V. MARIN cu toată prețuirea și prietenia. Petruș Andrei, 15 mai 2020, PUIEȘTI.”***

La mulţi ani, Trică!

Toate amintirile din perioada când am fost elev la Liceul „Al. Vlahuţă” (Podu Turcului) îmi sunt dragi. Întâmplările şi „isprăvile” din acele timpuri le „retrăiesc” şi astăzi cu o intensitate puternică şi deseori încerc să „vorbesc” mai întâi cu ele şi apoi despre ele. Nimeni nu scapă, de-a lungul vieţii, fără să-l marcheze, într-un fel sau altul, întâmplările copilăriei şi adolescenţei.

Elevii clasei noastre am fost legaţi sufleteşte şi majoritatea studioşi (dovadă că aproape toţi s-au realizat în viaţă). Am cuvinte de laudă faţă de toţi colegii şi repet ce am scris într-o carte: „le mulţumesc cu dragoste şi respect tuturor colegilor de clasă (prieteni sau neprieteni) pentru că (intenţionat sau nu) au creat atmosfera concurenţială care m-a stimulat să merg înainte”.

Dar, prietenii mei cei mai apropiaţi în timpul studiilor liceale(faţă de care am avut, am şi voi avea toată viaţă sentimente deosebite) au fost (unii chiar mai sunt): Nuţa Glod, Marin Dumitru (Trică) şi Gheorghe Darie.

Din păcate Gh. Darie (coechipierul meu de navetă zilnic Bogheşti-Podu Turcului şi retur) a plecat dintre noi. (Despre morţi numai de bine!)

Despre Nuţa Glod nu este cazul sa vorbesc pentru că, pentru mine, a fost şi este un caz special care nu se comentează public.

Despre Trică, da!

De ce numai despre Trică?

Este „Omul Zilei”. Am în vedere nu doar imediata aniversare a zilei sale de naştere dar şi faptul că Trică este la „înălţime”(este „pe val”). La urma urmelor, nu contează numărul anilor în viaţa unui om ci numărul realizărilor. „Când anii se adaugă vieţii, trebuie să dai viaţă anilor”(Jacques Salome). Iar Trică are realizări pentru şapte vieţi. Multe a făcut prof. dr. Dumitru V. Marin pentru cultura vasluiană şi uneori mă întreb dacă a existat şi feed-beckul?…

Am fost colegi de bancă; nu de puţine ori la extemporale(astăzi li se spune v.p.-uri), mă „ajuta” la limba română iar eu îi imitam gestul uneori la matematică;

De pe atunci am identificat în Trică un tânăr cu personalitate puternică, cu speranţă şi încredere, tumultuos, spontan şi un caracter viguros. Când purta discuţii contradictorii cu colegii şi nu numai(în general în domeniul literaturii), dacă simţea că are dreptate, uneori renunţa şi la politeţe. Se pare că aşa a rămas toată viaţa.

Amândoi aveam acelaşi program zilnic. Cu excepţia duminicilor, dimineaţa la ora 7,30 ne întâlneam la intrarea în localitatea PoduTurcului: el venind 5km („fitness”) de la Giurgioana, eu 6km (á pieds) de la Bogheşti. Cei 1000 m până la liceu îi parcurgeam împreună şi era traseul cel mai distractiv. Jucam „pietricelele” care în varianta noastră însemna „furatul sfeclei”. Jocul pietricelelor era o variantă a jocului „nucilor” care se juca astfel: fiecare din cei doi concurenţi avea acelaşi număr de nuci ca şi adversarul. Unul din

concurenţi arunca o nucă iar celălalt trebuia sa o lovească cu nuca sa şi… lua ambele nuci. Jocul se termina când unul din concurenţi termina nucile sau când „se suna de intrare la clasă”. Cum sezonul nucilor este scurt noi înlocuiam nucile cu pietricele culese de pe marginea şoselei. Respectând proporţiile imaginaţi-vă cum joacă „lumea bună pétanque”.

La noi chichirezul era altul: tot aruncam cu pietricele până ajungeam în dreptul parcelei cu sfeclă de lângă liceu. Acolo „din greşeală” aruncam pietricelele în cultura de sfeclă, ne duceam „chipurile” după pietricele şi umpleam genţile cu sfeclă. Ce făceam cu sfecla?! Acela era materialul nostru didactic la orele de Geometrie în spaţiu. Acest joc l-am practicat până când proprietarul parcelei cu sfeclă s-a plâns conducerii liceului.

În acele timpuri grele, multe „isprăvi” făceam că să mai uităm de 10-12km pe care-i parcurgeam zilnic(nu de puţine ori prin noroi, praf, vânt) iar când ajungeam acasă, înainte de a intra „în bibliotecă” ajutam părinţii la treburile gospodăreşti. Trebuia să o facem pentru că şi eu şi Trică eram copii de chiaburi(duşmanii poporului) iar în cazul meu tata a mai stat puţin şi prin puşcări pentru „sabotarea economiei naţionale”.

Trică, la ceas aniversar, îţi urez multă sănătate, clarviziune a gândirii, energie tinerească şi robusteţe spirituală şi să ne oferi în continuare multă literatura bună. La mulţi ani!

Prof.univ.dr. Gh.(Lucian) POPA, Iași,
coleg de bancă patru ani şi prieten toată viaţa
aprilie 2016

La aniversare!

Salut cu bucurie apariţia unui nou număr al revistei „Meridianul Cultural Românesc”! O revistă densă în conţinut şi bogată valoric, care, cu siguranţă, trezeşte în mare măsură interesul cititorului iubitor de frumos şi dornic de informaţie.

O revistă „mai altfel”, graţie bunei orientări a Directorului ei, prof.dr. Dumitru V. Marin.

Vaslui, 21.02.2016
Cosmin PREDA Vaslui,
Scriitor
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

Autografe:

Arhim. Dr. ȘTEFAN GUȘĂ, ***MOVILA LUI BURCEL***, ed. PIM, Iași, 2021: **„Dlui prof.dr. Dumitru V. Marin – Vaslui. Cu toată dragostea și admirația autorului. Arhim. Ștefan Gușă”**

Costin Clit, ***POMELNICUL MĂNĂSTIRII NEAMȚ***, ed. PIM, Iași, 2020: **„Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin. Cu toată prețuirea și prietenia autorului. 16.10.2020, Costin Clit.”**

Pomul roditor

A împlini o vârstă ca aceea pe care o sărbătorim, în cinstea Profesorului radio-televiziunii şi ziaristicii vasluiene, înseamnă atingerea şi conştientizarea acelei stări de graţie în care supremul bilanţ al vieţii, adunarea tuturor plusurilor şi scăderea minusurilor celor făcute şi celor nefăcute, îţi conturează zestrea de înfăptuiri materiale şi împliniri spirituale, lucru ce contează enorm în ecomomia unui profil moral, iar în plan social, oferindu-ţi o imagine integratoare, care, în cazul *magistrului* Dumitru Marin, poate friza etalonul, modelul pentru cei din jur. Da, în mod cert, 75 de ani, în destinul unui intelectual poate reprezenta „piscul muntelui“, dincolo de care se pot suceda repetiţiile, reluările şi chiar manierismul. Este vârsta înfloririi spirituale totale, a trăirilor profunde şi înţelepte, iar în cazul în care toate acestea se împletesc şi cu o sănătate fizică acceptabilă, atingerea liniei diamantine a adevăratei fericiri.

Sunt mulţi ani de când ne cunoaştem. Era un august uscăcios şi colbăit, cred că al anului 1970, când, proaspăt absolvent al Filologiei ieşene, începeam o carieră didactică în satul natal, adiacent îndeplinind şi funcţia onorifică (adică, neplătită) de responsabil cultural (director fiind doar la centrul de comună), dându-mi-se în primire, de curând, Căminul cultural, cu toată recuzita lui.

Într-o bună zi, mă trezii cu un inspector de la Comitetul judeţean de cultură, pe atunci condus de arhicunoscutul *domn* Bran, bărbat viguros, ambiţios şi fin intelectual, decis să pună cultura vasluiană pe roate. „Oaspetele“meu cred că fusese uns cu acelaşi aluat, al exigenţei şi intransigenţei, că, văzând lucrurile cam deranjate, o sală de spectacole nemăturată, în urma unei distracţii populare, nişte instrumente muzicale aruncate pe dulapuri, iar costumele populare în neorânduială şi uşor prăfuite, a început să toarne cu mustrări şi chiar uşoare ameninţări.

– N-are cine face curăţenie, tovarăşe, i-am replicat. Căminul nostru cultural nu primeşte de la centru nici un fel de finanţe, iar ceea ce se face aici, sub aspect spiritual, e pur şi simplu muncă voluntară.

– Nu-i rău deloc, a continuat inspectorul. Şi-aceasta este o formă de educaţie. Mai folosiţi elevii şcolii, că iată, aceasta e peste gard.

Uşor-uşor, potenţiometrul discuţiei noastre aprinse s-a redus şi dialogul a continuat pe un făgaş acceptabil. Mă dumirisem, în sfârşit: Cel care era în faţa mea era tovarăşul inspector Marin Dumitru, aflat doar „întâmplător“ pe raza comunei noastre, într-un control de rutină. Şi să nu mai fiu supărat pentru modul cum fusesem luat la început de discuţii, adică *stil forte,* că aşa-i la modă, astăzi, iar modelul ni-l dă *Conducătorul* nostru *Suprem*. Are să mi se mai întâmple şi altădată, şi cu alţii, să n-am eu grijă… Bărbat bine îndesat, extrem de sigur pe ceea ce spunea şi susţinea, preopinentul meu îmi întinse, în cele din urmă, o mână caldă şi un zâmbet prietenesc. Apoi ne-am despărţit.

Viaţa, cu bune şi rele, a trecut peste noi. Fostul inspector cultural având să realizeze o carieră admirabilă, în paliere, de om de cultură, de pedagog şi profesor, de protagonist al mass-media de pe plaiurile vasluiene, de ziarist şi scriitor, eu una de dascăl şi scriitor. Am început să ne reîntâlnim pe coordonatele culturale ale judeţului şi să recunoaştem, în ceea ce devenisem, pe cei doi „cocoşei“ de altădată, bătăioşi şi plini de personalitate, care se luaseră la ciupit într-o curte cu păsări. Ne-am întâlnit rareori, în întruniri literar-culturale, simpozioane, lansări de cărţi, dar ne-am urmărit de la distanţă, în manifestările scriitoriceşti. El, uimit de persoana mea care, în condiţiile şederii încăpăţinate în mediul sătesc, am reuşit să scriu şi să mă statuiez ca literat, în peisajul nostru local şi naţional, eu, impresionat de persoana lui, care, ca un bulodozer, a ştiut să înainteze, de multe ori cu mari riscuri, prin noianul de greutăţi de tot felul şi să impună vieţii culturale, literare, sociale şi politice o figură prodigioasă de intelectual. Ne-am recunoscut reciproc resursele, în mare parte native, amândoi venind din acelaşi mediu sătesc, acolo unde un badea Gheorghe e în stare să se însoare, să-i facă nevestei vreo trei-patru copii, apoi să plece la armată şi-n război, de unde, rănit la picior şi fără un deget la mână se întoarce, mai toarnă doi-trei fanţi, după care trece să-şi înflorească gospodăria cu vaci, oi, păsări, livadă şi vie. Aceasta înseamnă forţa, vitalitatea românului verde, dorinţa permanentă de mai mult şi mai bine, niciodată îmbăiat, comod şi linguşit de mulţumirea de sine, ci mereu pe baricadă. Astfel de lucruri mi-au plăcut la cel care astăzi împlineşte o vârstă atât de frumoasă şi bogată:

tenacitatea, râvna, munca pe brânci, dorinţa de autodepăşire. Prietenul nostru, al tuturor, *uvrierul* culturii vasluiene, demonstrează cu asupra de măsură că, atunci când vrei, când iubeşti ceva cu adevărat, nicio piedică nu-ţi poate sta în cale în îndeplinirea dezideratelor tale. El le-a păscut pe toate, câte-au venit, câte s-au scurs pe-aici, între Prut şi Siret. De peste cincizeci de ani, Dumitru Marin spune şi scrie, laudă şi avertizează, anunţă şi semnalizează. Ca un megafon universal, ca un far la ţărmul tăcerii, ca un bucium care răsună pe culmi:

Ia-ţi apă de unde ai,
ia-ţi soare de unde n-ai
şi ca pom din roada ta să dai!

Ar însemna să fim cinici să nu recunoaştem că, prin activitatea lui multilaterală, pe diverse fronturi ale culturii, învăţământului, mass-media, artei şi literaturii, Profesorul Dumitru Marin a contribuit, alături de alţi confraţi de înaltă ţinută intelectuală, cum ar fi Th. Pracsiu, Th. Codreanu, Dan Ravaru, Ioan Baban ş.a. la conturarea personalităţii spirituale a judeţului Vaslui, de altfel sărăcuţ din multe alte puncte de vedere. El, spre deosebire de alţii, a intuit bine necesităţile spirituale ale locului în care a decis să-şi trăiască existenţa. Cu mirosul superfin, cu voinţa de fier şi tenacitatea unui adevărat Taur (născut la 28 aprilie, 1941, în Giurgiuoana, com Podul Turcului, jud. Bacău), absolventul Facultăţii de Filologie din Iaşi pleca, în 1965, la muncă pe tărâm obştesc, înarmat pe deasupra şi cu o pronunţată vocaţie a începuturilor. Şi, după o experienţă apreciabilă în învăţământ şi cultură, Dumitru Marin se postează exact în acele locurile unde

realmente este de pornit ceva: radioul, presa, televiziunea, viaţa cultural-artistică, literatura şi poezia.

Iată de ce acum, la frumoasa vârstă şi la supremul bilanţ, îi dorim în continuare noi izbânzi de suflet, căci nimic nu este mai de preţ, pentru un spirit vechi, şi nu învechit, decât fapta şi cuvântul său luate ca model, spumegând, reverberând, făcând glob de scântei, spre conştiinţa celor care vin din urmă.

La mulţi ani, baciule!

Ion Gheorghe PRICOP,
poet, prozator
aprilie 2016

D-lui Profesor Dumitru V. Marin, la aniversare

Tu te impui cu slova-ţi epocală,
Degeaba se fălesc in capitală,
Fiindcă ai atâtea dragi ediţii
Declar că te iubesc fără condiţii!

Georgeta-Paula DIMITRIU

Domnului Prof. dr. Dumitru V. Marin,
La aleasă aniversare,
Am un gând, drăguţ şi bun
Să priveşti cu încântare
Tot ce faci, e şi mai bun!

Cu stimă, Doina TOMA - Iaşi

Dumitru V. Marin, de trei ori 25!

Fiind şi redactor sportiv de-a lungul timpului, întotdeauna când spuneam Vaslui spuneam şi Adrian Porumboiu. A fost o echipă frumoasă de fotbal acolo, FC Vaslui, păcat că nu mai este.

Între timp însă, fiind şi redactor pe zona culturală, când spun Vaslui spun şi Dumitru V. Marin, un om care va împlini în curând frumoasa vârstă de 75 ani, adică de trei ori 25, aşa cum şi Florin Piersic spune pentru sine de patru ori 20 ! Patron de televiziune, radio, ziar săptămânal şi mai nou directorul unei reviste la nivel internaţional, Meridianul Cultural Românesc, Dumitru V. Marin are meritul de a fi creativ la orice vârstă şi mereu tânăr în cuget şi simţiri!

Îi doresc profesorului dr. Dumitru V. Marin viaţă lungă şi îmbelşugată, cu sănătate şi abnegaţie şi să nu-şi uite niciodată colaboratorii săi fideli, printre care cred că mă număr şi eu, alături de Val şi Ancuţa! Doamne ajută şi La mulţi ani!

Dan TEODORESCU - Iaşi,
jurnalist, poet
(MCR nr. 5/ 2016)

La ceas de sărbătoare

Între marii cărturari de azi ai judeţului Vaslui, şi nu numai, se numără şi scriitorul, ziaristul, omul de şcoală, editorul Dumitru Marin, care împlineşte frumoasa vârstă de 75 de ani, în deplină sănătate şi aceeaşi energie creatoare, pentru binele nostru al tuturor, cei care-l cunoaştem şi-l apreciem.

Mare mi-a fost bucuria când m-a anunţat că intenţionează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc", ceea ce s-a şi întâmplat începând cu anul 2015, când au apărut deja 5 numere, cu o tematică interesantă, captivantă şi diversificată, aflându-mă şi eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii româneşti, un om de aleasă ţinută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariştilor vasluieni, un scriitor cunoscut şi apreciat pentru întreaga sa activitate editorială: peste 60 de studii publicate în ziare şi revise, 750 de editoriale, mii de emisiuni şi interviuri (inclusiv cu 9 preşedinţi de stat, 14 prim-miniştri, mai mulţi parlamentari, miniştri), diferite extrase şi broşuri. Este editor al unor publicaţii (între care şi Meridianul cultural românesc) şi autor al unui număr de 26 volume publicate în ultimii 25 de ani.

În tot ce a scris îl recunoaştem pe profesorul care a slujit învăţământul vasluian peste 40 de ani, pe filologul instruit la universităţile din Iaşi (promoţia 1965 - Limba şi literatura română) şi din Bucureşti (promoţia 1974 - limbi străine), pe doctorul în filologie (1998 - Universitatea din Bucureşti), pe omul care colaborează la numeroase reviste literare şi unităţi mass-media.

Pentru numeroasele realizări în domeniul didacticii şcolare şi al activităţii editoriale, profesorul Dumitru Marin a fost distins cu numeroase diplome, premii şi ordine, a fost inserat cu numele (viaţă şi operă) în diferite dicţionare, lucrări de sinteză, reviste şi volume, a fost onorat cu titlul de Cetăţean de onoare al unui număr de trei localităţi din judeţele Bacău, Galaţi şi Iaşi, a fost ales vicepreşedintele al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România.

În ultimii ani ne-am întâlnit la mai multe reuniuni şcolare din judeţul Vaslui, vorbind despre personalităţile din acest ţinut, despre preocupările actuale ale profesorilor de biologie şi geografie, despre necesitatea protecţiei mediului înconjurător, prilejuri cu care dr. Dumitru Marin a luat interviuri şi a avut intervenţii de un farmec aparte, apreciat fiind deopotrivă de profesori şi elevi.

Îi doresc din toată inima, acum la ceas aniversar, sănătate deplină şi noi realizări în anii care urmează, pe măsura celor avute în ultima jumătate de secol.

„La mulţi şi fericiţi ani”, stimate coleg vasluian!

15 martie 2016

Academician Constantin TOMA,
Profesor la Facultatea de Biologie
Universitatea „Al. I. Cuza” din Iaşi

Motto:

„O, sfintele mele cărți, cât vă datorez că sunt om cu adevărat; câtă nesfârșită iubire, cu câtă nesățioasă patimă v-am citi și scris pentru a face din voi ceea ce a lăsat mai presus omenirea - imnul idealului uman.”

Nicolae IORGA

Personalitate unică a culturii moldave și românești, cel dintâi jurnalist vasluian

Prof. dr. Dumitru V. Marin, după licența în filologie și în limbi străine, doctor și publicist, eseist, etnolog, romancier, vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, director general singurului grup de presă din județul Vaslui cu patru mijloace mass-media: primul post TV (1990); primul post radio (1992); ziarul „Meridianul” (1990) și „Revista culturală românească” (2014).

A realizat interviuri și transmisiuni directe cu președinții din România, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri și parlamentari.

A scris peste 1000 de articole, studii, evocări, omagieri, prefețe și postfețe. Cărțile sale, în număr de peste 30 , în care intră și „Curentul cultural informațional”; „Explozia cultural informațională din

județul Vaslui”; „Meridianul – axa culturală-informațională”; „Opere: Tudor Pamfile”; „Basme”; „Liceul Mihail Kogălniceanu”; romanul „Flori de cireș”; „Festivalul național al umorului Constantin Tănase – 40” (2010).Este un om în care Dumnezeu nu a făcut economie când a „turnat” darurile sale: putere de muncă, inspirație, generozitate, iubire de oameni, caracter ales, de o rară delicatețe, frumusețe, omenie a trupului și spiritului.

Tot ce scrie și face **este cu pasiune și dragoste, dar mai ales, cu talent.** Pentru că „dragostea - scrie Tudor Arghezi - face și copii frumoși, poemele frumoase și poame mănoase”.

Prin munca realizările numeroaselor sale scrieri a intrat în patrimoniul cultural național al cititorilor și al concitadinilor săi.

Cu toate impedimentele care i s-au așezat în față, a rămas un coleg loial, gata oricând să ofere cheltuiala de sine pentru ceilalți, a știut - ca nimeni altul - să creeze adevărate punți sufletești între oameni, a aplanat multe minusuri, încordări și diferende, chiar dacă pe undeva a suportat „agresiunea” spiritului uman, din partea unora pe care i-a ajutat să devină mari.

Când l-am cunoscut, cu 40 de ani în urmă... mărturisesc că sunt bucuros să constat că nici înfățișarea fizică și nici hărnicia sa profesională nu trădează vârsta sa.

Toată această trecere în revistă a unor realizări și înfăptuiri - pentru un singur om - le-am pus sub câteva precepte de viață și creație sintetizate în lucrări, opere, vorbele marilor înțelepți și reprezentanți ai culturii.

Schemele, notițele, adnotările, maximele și cugetările, ca și proverbele, întrebuințate adesea, te ajută în viață la memorare și scriere, întocmai cum spunea George Călinescu: „O carte nu poate trăi fără imagini și citate, maxime și cugetări, pentru că e închisă ca o cetate sau ca un manual de arhitectură fără imagini”.

„Cânt trăiești, nu te uita la întunericul de dinainte și nici la necazul fierbinte, ci la lumina ce ți se aprinde – din ce ai scris și ai lăsat și altora – și te vei stinge cu zâmbetul pe buze” (Nicolae Iorga).

Nu a uitat principiul primordial că „dacă viața este trecătoare, să-i presărăm în cale trandafiri și flori frumoase din amintiri” (Carlyle).

Einstein rămâne nemuritor și prin următoarea maximă celebră: „Numai o viață trăită pentru alții merită într-adevăr să fie trăită”, iar Benjamin Franklin, precizează că „La douăzeci de ani primează viața, la treizeci, inteligența, și pe tot parcursul vieți, munca, învățătura, înțelepciunea și ce ai lăsat altora după tine”.

„Valoarea unui om se socotește după cantitatea de lucrări scrise, prin sentimente bune prin care atârni de oameni, pentru că prin inteligență, învățătură, îi domini” (Garabet Ibrăileanu).

Nicolae Iorga ne arată că „Valoarea unui om se socotește după numărul celor ce se simt mai bine prin el”. Napoleon, repeta și el că „Oamenii mari sunt meteori care se mistuie ca aștrii pentru a lumina și universul altora”.

„Pentru a izbândi, a învăța, a scrie și a nu uita un om trebuie să îndeplinească trei condiții: minte de om

bătrân, putere de om tânăr și îndrăzneală de învingător” (Duiliu Zamfirescu).

Lucian Blaga susține că „Soarele nu-și ascunde petele cu nimicuri, ci cu exces de lumină”.

„Seriozitatea, scrisul și zâmbetul – în orice împrejurare - sunt distanța cea mai scurtă a înțelegerii dintre doi oameni mari” (Heidegger).

„După furtunile sufletești, ca și după cele ale naturii, învie flori ce le credeam pierdute” (Valeriu D. Cotea).

„Dragostea adevărată de profesie nu se cheltuiește, la fel ca și scrisul. Cu cât dai mai mult, cu atât mai mult îți rămâne” (Antoine de Saint-Exupery).

Un proverb românesc conclude: „Iubește, iartă, dar niciodată totul”.

„Munca, muzica și creația pot face dintr-un suflet răvășit de viață o catedrală” (Vasile Ghica).

„Munca, învățătura și iubirea sunt ca pasărea ce nu își alege copacul în care să cânte, ci pădurea” (Grigore Vieru).

„Prin naștere, dobândim viața, prin creație și scrieri accedem la nemurire” (Vasile Fotescu).

„Experiența de viață, învățătura și scrierea continue sunt izvoarele înțelepciunii, înălțării și ale nemuririi” (Vasile Fotescu).

Prin cele 30 de cărți publicate ca scriitor și publicist emerit, Dumitru V. Marin, se înscrie ca **o personalitate unică și neuitabilă în cultura românească contemporană,cel mai mare ziarist vasluian din toate timpurile.**

În încheiere, redau două aduceri aminte scrise de doi foști elevi la revederea după patruzeci de ani, de la Liceul Agricol, din 5 septembrie 2015, care se potrivesc de minune și lui D.V.M. (care a fost și el un profesor admirat):

„Ne-ați învățat în viață a vedea.
Și de aceea, apelez la ilustrată
Ca în câteva cuvinte să vă spun:
Vă vom păstra o dragoste curată...
(**Georgeta Grosu**, licențiată în teologie,
Biserica Ortodoxă Română din Ierusalim, Israel)

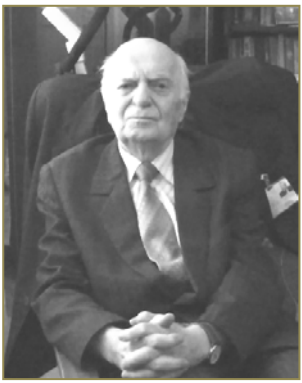
P.S.: La mulți ani cu nețărmurită prețuire pentru ziaristul Dumitru V. Marin, cel ce a fost „Soarele" și „Steaua Polară" a ziariștilor vasluieni…"
(dr. ing. **V. VOLOACĂ**, Edmonton,
ajuns mare specialist în ierarhia viticolă din Canada)

Închei cu câteva versuri închinate de autor:

Adesea am trecut agale și de multe ori cu noroc,
Dar numai vârsta dumitale
Parcă stă mereu pe loc.
Pentru anii care stau în prag,
Cel ce scrie, vă iubește cu mult drag,
Și un șir de ani luceferi diafani,
Din suflet vă urează, la mulți ani!

prof. dr. ing. Avram D. TUDOSIE
martie 2016

APRECIERI DESPRE OMUL MULTIDIMENSIONAL, MARIN DUMITRU

Mă numesc Mircea Varvara. Sunt profesor universitar doctor, pensionar, emerit la Facultatea de Biologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" Iași. Sunt adeptul concepției filozofice, holiste despre lume și viață. Legile fizice sunt aceleași și acționează în tot Universul cunoscut, format din cele 450 de Galaxii în care se include și Calea Lactee, iar noi trăim la marginea ei, în Sistemul Solar, pe Planeta noastră albastră, Pământul, Terra, la 150 milioane kilometri depărtare de steaua noastră, de Soare care răsare în fiecare dimineață, izvorul de lumină și energie.

Ce scriu în continuare este efectul unei cauze, venită din exterior, de la elevul meu din anul școlar 1957 - 1958, astăzi, 2016, omul cu foarte multe realizări, multidimensionale, Marin Dumitru. Toți factorii acționează, influențează, dar marile spirite ale umanității prin știință, tehnică, înțelegere și folosirea ei au adus Umanitatea unde este în prezent. Ai computerul în față, deschizi Skype-ul, privești la ecranul său, vezi și vorbești cu cei pe care-i cunoști, la

mii de kilometri distanță, în America sau Australia. Tot computerul păstrează, în cuvinte și imagini, tot ce a realizat o persoană spre luare aminte. Pentru mine, computerul a fost izvorul de lumină, pentru ca efectul meu să se conjuge cu cauza, care a plecat de la Vaslui.

Există o ierarhizare, oare ce-i mai important, mai prețios în devenirea, în realizările sale? Toate! Aș menționa doar unele, totuși, resursele ereditare, educația cu toate componentele sale, contextul social, curajul, și încă o dată, curajul și apoi dorința și putința de mai bine.

Eu sunt, cine sunt! Celebra formulare! Când spun eu sunt, mă văd și mă aud oamenii. Dar cine sunt, rămâne ascuns în interiorul meu, adică în regele organelor, creierul, care conține acumulările care se vor exterioriza, așteptând de a fi exprimate, observate, evidențiate.

Îmi imaginez că nu a fost ușor deloc de a intervieva nouă Șefi de State, conducători în vârful piramidei intelectuale, sociale, din țările respective: România, Moldova, Franța etc.: ce întrebi, ce răspunde interlocutorul în continuitate pe plan individual și interindividual.

Domnul Profesor Dr. Marin Dumitru, Director de Televiziune și cu alte funcții (inspector, îndrumător în societate, scriitor, publicist, reporter, sintetizator de articole, etc., ca de exemplu, „Giurgioana - Bacău, Sat - Biserică -Oameni" (2011), și una foarte importantă prin cei ce au vorbit, „Ceaușescu - Băsescu, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski -Constantinescu - Regele Mihai I, Evocări de reporter" (2014). Dânsul a avut

prilejul și fericirea de a colecta multe substantive, verbe și adjective de apreciere de la academicieni, profesori universitari, profesori în învățământul preuniversitar, directori, ziariști, colegi, prieteni, săteni etc., un mare buchet de mulțumiri și bucurii spre altitudinea de 70 de ani și în continuare.

Există cauze oriunde și oricând! Noi vedem, înțelegem și explicăm, facem anticipări în baza inteligenței și acumulărilor din interiorul nostru. Un academician în anii studenției mele, dorind să-l particularizeze pe cel ce a observat, înțeles și formulat Legea gravitației universale, s-a întrebat: Câți n-au văzut căzând un măr !

Am citit de două ori sinteza de pe Internet, postată de Dl. Marin Dumitru. La sfârșitul primei lecturi am acumulat multe emoții. Am citit a doua oară, mi-am făcut notări. Am redactat textul.

Concluzia acestor rânduri se bazează pe ceea ce am citit, am revărsat lumină în Învățământul superior, am o vârstă, am acumulări, am putere de comparație și exprim o părere personală, responsabilă. Omul, patriotul, profesorul, Directorul, reporterul, întreprinzătorul, Marin Dumitru etc. prin tot ceea ce a realizat până acum, atât de divers, **s-a îndepărtat treptat de obișnuit și s-a apropiat de excepțional și nu știu cât… de genial?**

Cu sincere felicitări și admirație!

Iași, 29-31 martie, 2016,

prof. univ. dr. MIRCEA VARVARA

D. DIN AGORA

Apariţia unui nou număr al revistei MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC nu reprezintă doar un „dar cultural” făcut cititorilor din România, ci şi un admirabil liant între culturi, deoarece revista este difuzată și peste hotarele țării…

Revista, prin autoritatea semnăturilor, conferă – după cum vedem – o foarte bună redare a literaturii și culturii românești.

Georg BARTH, 18.01.2016
Passau, landul Bavariei, Germania

Domnului prof. dr. Dumitru V. MARIN
la 75 de primăveri

Recunosc cu regret că n-am fost niciodată la Vaslui.

Avionul din Israel coboară doar la Iaşi, după numai 2 ore de zbor, apoi distanţele devin din nou colosale celor de vârsta noastră. Dar prin graţia netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică,

didactică, posturi de radio, muncă la primărie, Director în presă etc .. iată o biografie impresionantă şi bogată la extrem. Am avut plăcerea să contribui recent la Revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, scoasă sub bagheta domnului Dumitru V Marin, o publicaţie de cultură de o înaltă ţinută şi o deosebită estetică. Profit de ocazia zilei sale de naştere să urez nevăzutului meu amic şi coleg de condei LA MULŢI ANI! şi să adaug urarea evreiască AD MEA VE ESRIM! (tot aşa până la 120).

Cu amiciţie,
Adrian GRAUENFELS, ASILR - Israel

Autografe:

Ștefan Pungeșteanu, ***SFATURI DE LA PĂRINȚI***, ed. Vasiliana_98, Iași, 2020: **„Cu deosebită stimă ofer această carte, directorului, editorului și redactorului șef: prof. dr. Dumitru V. Marin, cu ocazia împliniri deosebitei vârste de 80 de an, având în vedere și marile realizări în drumul vieții sale, pentru Vaslui, Moldova și întreaga Românie.**

La mulți ani cu sănătate și succese după dorința sufletului ce te îndeamnă la și mai bun și mai frumos pe acest pământ.

07.04.2021 Ștefan Boboc”

Dumitru V. MARIN văzut de Leonte NĂSTASE

Supliment omagial literar-artistic, cu amici

LA MULȚI ANI !
DUMITRU V. MARIN
- 75 -

Editura PIM, Iași, 2016

IV.

Meridianul Cultural Românesc

Supliment omagial
literar-artistic, cu amici

LA MULŢI ANI!

DUMITRU V. MARIN

– 75 –

„Dumitru V. Marin este o persoană specială, doar cei aleși, cei înarmați cu toate forțele pozitive și cele mai bune intenții îi pot escalada toate zidurile cetății dar, odată ajunși la sufletul său, descoperă acolo miezul dulce, sănătos”

(Gabriela Ana Balan, poetă)

Foto: prof. dr. Dumitru V. Marin, Gabriela Ana Balan, Corina Dimitriu, Dorina Stoica, George Tei, Petruş Andrei, Gheorghe Clapa, la Centrul Cultural „Mihai Eminescu”, Bârlad, 7 februarie 2016

La mulţi ani, Dumitru V. Marin!

Domnule Dumitru V. Marin, primiţi, vă rog, cu sufletul deschis, acest volum omagial, un dar de suflet de la prieteni pentru un prieten minunat!

Vă spunem în cor „La mulţi ani!" la aniversarea „de trei sferturi de veac"! La 75 de ani, sunteţi un om care se mândreşte cu multe realizări, unele demne de recorduri mondiale!

Prezentul volum este un florilegiu de creaţii literar-artistice pe care vi le dedicăm cu mare drag! Geneza cărţii pleacă de la ideea lansată de dumneavoastră: promovarea valorilor autentice, cu mijloacele jurnalismului cultural. Vă număraţi printre primii jurnalişti care, la un moment de răscruce, au ştiut să arate lumii faţa frumoasă, adevărată a mediatizatului judeţ Vaslui!

Am lansat unor prieteni invitaţia de a spune simplu „La mulţi ani!" pentru om deosebit. Acesta este textul pe care l-am trimis, în mare taină, pe adrese de email sau în mesaje private: „Bună ziua! Pe data de 28 aprilie este ziua de naştere a dlui Dumitru V. Marin. Cu acest prilej, domnia sa pregăteşte mai multe publicaţii şi evenimente. Eu vin cu propunerea să pregătim un supliment

omagial, cu marea rugăminte ca acesta să fie o surpriză, să rămână secret. Prin urmare va şti că se tipăreşte un supliment cu poezie, iar noi vom pregăti un cadou, o platformă omagială care sper să îl surprindă plăcut. Vă rog să îmi trimiteţi, cu mare discreţie, dacă sunteţi de acord cu propunerea mea, textele dumneavoastră cu/despre/pentru ziua de naştere a dlui Dumitru V. Marin, dar şi despre aniversarea de 25 de ani a trustului său de presă (a apărut volumul 25 Tv.V - Istorie şi cultură), în format word (fără x) însoţite de o fotografie, pe adresa mea de email. Propunerea mea de a spune în acest mod La mulţi ani! vine în contextul în care consider că azi, mai mult decât oricând, se impune recunoaşterea valorilor culturale ale judeţului nostru. Vă mulţumesc! Gabriela Ana Balan".

Pentru că în peisajul cultural local dar şi naţional şi internaţional, revista Meridianul Cultural Românesc se impune pe scara valorică şi câştigă tot mai mulţi cititori şi colaboratori, au răspuns apelului meu o serie de personalităţi: politicieni (Gabriela Creţu, senator), autorităţi locale (comisar şef Vasile Chelaru, comisar şef adj Gîlcă Marinel - Poliţia mun. Bârlad), poeţi români din diaspora (Adrian Grauenfels, Israel), poeţi români care ne-au vizitat recent judeţul (George Tei, Bucureşti), reprezentanţi ai culturii locale (Cristina Vizitiu, director Biblioteca Stroe S. Belloescu Bârlad, Geta Modiga, director Centrul Cultural Mihai Eminescu, Bârlad), artişti plastici (Viorica Ghenghea), critici, scriitori, poeţi

bârlădeni: Petruş Andrei (USR), Gheorghe Clapa, George Irava, Petruţa Chiriac, Mioara Timofte, Dorina Stoica, Corina Dimitriu, Ifteme Cioriciu, Dorin Ionel, Lăcrămioara Ivan, şi, cu bucurie, fiica mea Alice Bălan a spus cu candoare, „La mulţi ani!”

Toţi au răspuns cu multă căldură, mi-au fost aproape pe tot parcursul editării lucrării şi le mulţumesc cu mare drag!

Pe unii poate am uitat să îi anunţ. Îi rog să mă ierte! Alţii poate nu au văzut mesajul meu. Regret! Unii vor aprecia surpriza noastră de suflet. Alţii poate vor crede ca termenul de „omagiu” ne duce la nostalgii comuniste! Fals! Valoarea literar-artistică a publicaţiei este de netăgăduit! Îmi vin în minte acum aceste cuvinte: „Inteligenţii se împart în două: buni şi răi. Proştii se impart în una: răi” (G. Ibrăileanu). Pentru că noi suntem „inteligenţi şi buni”, sperăm domnule Dumitru V. Marin că v-am făcut o surpriză plăcută şi primiţi, cu sufletul deschis, urarea noastră: „La mulţi ani!” Multă sănătate, fericire şi să ne vedem la centenar!

Gabriela Ana BALAN

****

Gabriela Creţu

Senator, Parlamentul României

„Pe vremea în care numele său nu se proiectase drept brand în evoluție, Dumitru V. Marin mi-a fost coleg în cancelaria profesorilor de la Liceul „Mihail Kogălniceanu”; era pe la începutul anilor nouăzeci.

Îmi amintesc bine că era dirigintele unei clase de filologie cu copii simpatici, talentați dar cam trăsniți. În loc să vină la ore cu temele făcute sau măcar să vină, pur și simplu, erau puși pe visat, plimbat prin frumosul Parc Copou și scris poezii. Unii dintre cei care au început să scrie în liceu nu s-au lăsat de obicei nici astăzi!

Nu am vorbit prea mult unul cu celălalt, pe atunci, deși ar fi fost cazul… Poate era o diferență de generație sau, poate, doar venise capitalismul. Spiritul întreprinzător căpătase brusc o valoare mai mare decât desuetul interes pedagogic pentru soarta clasei; el se prinsese de schimbare.

Despre acel D.V. Marin, cel din cancelarie, nu aș fi știut ce să spun dacă nu-mi trecea prin minte să interoghez amintirile unor foști elevi comuni. Răspunsurile lor m-au surprins plăcut. „Nu aș fi astăzi poet dacă nu mă publica în revista școlii și nu mă îndemna să continui; știa să facă asta, să ochească talentul și să-l exploateze, să se înconjoare

de oameni talentați... Sunt sigur că-i datorez și momente irepetabile - clasa noastră i-a putut întâlni și asculta pe Fănuș Neagu, Eugen Simion sau Grigore Vieru, în carne, oase și spirit...”

La această vârstă deplină, frumoasă, nimeni nu este lăudat însă pentru realizările profesionale deja uitate; se aniversează întregul, se aniversează o viață! Cred că prietenii s-au gândit să-i dedice câteva gânduri adunate într-un volum aniversar pentru că D.V. Marin este un personaj al vremurilor noastre și un supraviețuitor! La 75 de ani, am putea-o afirma fără rezerve.

A supraviețuit regimurilor politice și partidelor politice, mai multe chiar decât regimurile, a supraviețuit succeselor dăruindu-și o statuie și a trecut de eșecuri apucând-o de la capăt sau apucându-se de altceva. A supraviețuit chiar și unui doctorat, lucru mare într-o societate în care a fi posesor de doctorat a ajuns să fie un act aproape sinucigaș…

Aniversăm astăzi și un deschizător de drumuri! **Chiar dacă unele au dus spre nicăieri, altele sunt doar niște fundături și, nu rareori, sensuri interzise, el a deschis drumuri și cu mari <u>reușite.</u> La un an după Revoluție, exista la**

Vaslui prima televiziune privată din țară. Se năștea presa liberă care nu mai stătea la mâna autorităților, chiar dacă, prea adesea, depindea de ce pica din aceasta.

Acolo, în studioul de televiziune și în cel de radio, s-a creat o emulație autentică. Câteva nume importante din presa națională și din cea locală de astăzi își au începuturile acolo, în televiziunea lui D.V. Marin, omul care a făcut de toate și nu a lăsat nimic neîncercat. Nu a ajuns un mogul media și, din acest motiv, e liber în continuare să facă ceea ce își propune. Mai poate încă adăuga la personajul care este, pentru că el chiar este un personaj; și în sensul propriu al cuvântului. Nu fără îndreptățire, unii îi recunosc câteva trăsături în protagonistul din *A fost sau nu a fost*, excelenta frescă a începuturilor tranziției realizată de Corneliu Porumboiu. Filmul e garanția că-și va supraviețui și lui însuși!

Are 75 de ani un om care a fost, este și îi dorim să mai fie încă! Mai sunt lucruri de încercat! Mai sunt politicieni de intervievat. Să afle lumea cum sunt în realitate! Diferiți de cum se crede.

Vârsta este doar o stare de spirit, D.V. Marin. La mulți ani!"

Petruş Andrei

Scriitor, USR, Bârlad
Volume publicate: „Floarea de jar”, „Flacăra de veghe”, „Dulcea mea Doamnă, Eminul meu”, „Şi vremea nu mă vremuieşte”, „Mihai Eminescu, Eterna fascinaţie”, „Cumpănind cuvinte”, „Lecturi empatice”, „Zâmbet de primăvară” etc.

Ziaristul Dumitru V. Marin
– La ceas aniversar –

Vă propun, stimați cititori, un exercițiu de imaginație: închipuiți-vă cultura română ca pe un Titanic navigând spre marea literatură europeană și universală.

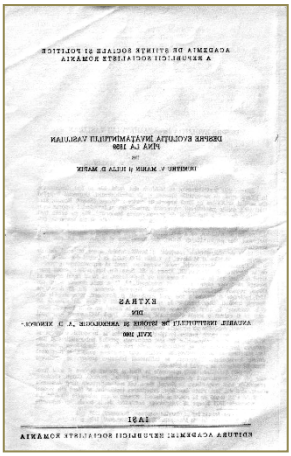
Aisbergul postmodernist i-a spart carena și apa pătrunde nestăvilit în navă. Criticii literari au datoria să stăvilească apa, s-o scoată și s-o arunce peste bord, altfel nava se scufundă. Până când această corabie-n furtună va acosta într-un port, pentru a i se face reparație capitală, o nouă ambarcațiune va trebui să asigure transportul pasagerilor.

Un temerar ca profesorul Dumitru V. Marin, cel mai mare ziarist vasluian al tuturor timpurilor, a construit și conduce această navă de război împotriva stricătorilor de limbă română, având trei

nivele (radio, televiziune, ziar și revista „Meridianul Cultural Românesc”), inițiind și evidențiind Curentul Cultural - Informațional Vasluian. Cu această nouă arcă directorul Dumitru V. Marin înfruntă valurile stârnite de contestatarii domniei sale. Ca pasager, ajut pe cât pot, să ajungem teferi la liman, nu denigrând pe alții, ci lăudând osârdia marinarilor și, desigur, a căpitanului. Cârcotașii își fac singuri sânge rău și încearcă să-l facă și altora: „Fiecare cum i-i vrerea” dar „Noi locului ne ținem/ Cum am fost așa rămânem” (Mihai Eminescu). Cei care vor veni după noi, vor cântări toate, cu bune și cu rele.

Împlinire

Când unii fac risipă,
eu zilele adun,
Am roșii înflorite,
când alții-abia le pun.

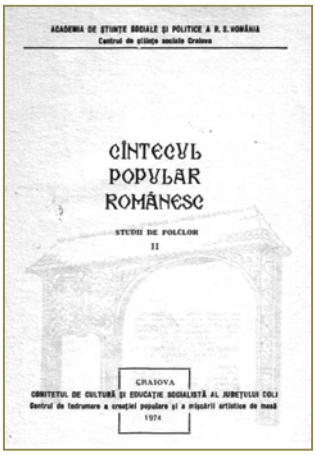

Și nopțile-mi sunt scurte
dar știu din ce pricină,
Precum Voltaire am grijă
de încă o grădină.

La masa mea de lucru
cuvintele cioplesc,
Le-nșirui ca pe ață
și mi le lustruiesc,

Iar unele-s vânjoase
și-altele-s mai slabe

Și mi le strâng în salbe
enumerând silabe.

Când pun capul pe pernă
atunci mă simt ușor
Ca peștele în apă,
ca pasărea în zbor.

Fiindcă-n templul artei
mi-am înălțat altarul
C-o pană de măiastră
și cu... vocabularul.

Să ne bucurăm așadar („Gaudeamus igitur”) de această zi, și de cele pe care ni le mai îngăduie bunul Dumnezeu, și să-i dorim sărbătoritului ani mulți și buni, multă sănătate și spor în toate!

Ziaristului Dumitru V. Marin
(acrostih)

La fereastra casei mele
A sosit o rândunică,

Multe ea ar vrea să zică:
„**U**nde-s cuiburile mele?
Lumea rea tot mi le strică!”
„**Ț**ineți firea că sub stele
Iute pier cei ce s-oftică.

An de an dau de belele
Numai tu ești fără frică
Iar ei mor de gânduri rele...”

Gabriela Ana Balan

Scriitoare, Bârlad
Volume publicate: „Împăratul de ceară”, „Labirintul de cristal”, „Răscruce de avatar”

25 de ani, în slujba jurnalismului cultural

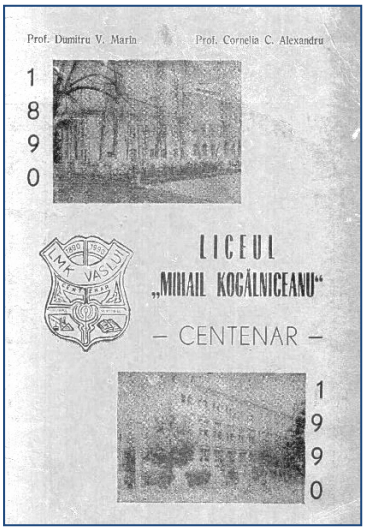
Coloana vertebrală a oricărei societăţi este cultura. O vertebră importantă în judeţul Vaslui, cu ramificaţii în aproape toate regiunile Moldovei, o reprezintă grupul de presă condus de Prof. dr. Dumitru V. Marin - TV.V. online, Unison Radio Bârlad în eter şi online, Ziarul Meridianul Iaşi - Vaslui - Bacău, Revista *Meridianul Cultural Românesc*. 25 de ani în slujba respectului pentru tradiţie, valori perene şi mai nou o implicare puternică în bătălia pentru salvarea şi respectul limbii române - iată o victorie clară a trustului, unic in judeţul Vaslui şi poate în ţară. Spunem azi „La mulţi ani!” cu convingerea că mai este multă cale de parcurs, sunt resurse puternice de continuare a unui drum pe care tocmai a pornit cu succes revista MCR. Felicitări dlui Prof. dr. Dumitru V. Marin! Revista

porneşte de la jurnalismul cultural, promotor şi păstrător de tradiţii şi valori perene, reuşind să ajungă, în scurt timp, până şi la inima tinerilor, redută tot mai greu de cucerit azi, când oameni de asemenea calibru, care se încumetă la asemenea luptă, sunt *rara avis*.

Din fericire, nume mari, valori autentice s-au alăturat demersului cultural iniţiat de echipa trustului de presă. Din păcate, cei mărunţi, nedemni de a le fi menţionat numele pentru că uneori au găsit o vorbă de mângâiere pentru răufăcători - dar cât îi mai rabdă pământul? - au stat la pândă şi au lovit, cu arme mai puţin ortodoxe, acest pilon cultural atunci când li se părea că undeva lipseşte o virgulă! Cu toate acestea timpul, cel care cântăreşte cu dreaptă măsură valoarea, a cernut bobul de

neghină şi corabia de presă a trecut cu succes peste un sfert de veac, prin ape line dar şi prin furtuni.

La o răscruce, un moment de cumpănă în care judeţul Vaslui purta un stigmat nemeritat, graţie unui fapt antisocial grav, dar defectuos mediatizat cu aplecări înspre polul negativ, Prof. dr. Dumitru V. Marin, cel care se mândreşte cu două recorduri – cel mai vechi – constant – editorialist –şi cel mai prolific realizator de interviuri cu preşedinţi de state - a încercat o echilibrare a balanţei la polul pozitiv şi a făcut un apel, la care am subscris fără rezerve, pentru reabilitarea prin respectarea valorilor culturale ale judeţului. Îi cunosc din cărţile scrise, din articolele publicate, eforturile cu care a scormonit şi a scos la lumină fiecare pietricică din zestrea culturală a judeţului.

Secretul longevităţii acestui trust de presă este jurnalismul cultural, în locul goanei după senzaţional, după artificii de moment, după fete-morgane sau poveşti inventate şi plătite cu arginţi pe scena politică şi socială.

Cu mândrie, spun astăzi „La mulţi ani!" primei televiziuni vasluiene în care s-a rostit cuvântul libertate! Cel plătit cu sânge, în decembrie

1989! Un sfert de veac cât vârsta copilului meu, ani în care adevărul a fost stindard.

Dumitru V. Marin este o persoană specială, doar cei aleşi, cei înarmaţi cu toate forţele pozitive şi cele mai bune intenţii îi pot escalada toate zidurile cetăţii dar, odată ajunşi la sufletul său, descoperă acolo miezul dulce, sănătos.

Cu preţuire, spun azi „La mulţi ani!" dlui Dumitru V. Marin şi îi urez tot binele din lume!

Sclavul cuvintelor

Loviţi-mă cu pietre
Împlântaţi-mi lănci împuşcaţi-mă
Sunt demult înecat în râu de cerneală
Ochii mi-s adormiţi pe cer
Mâinile ingropate în tastatură
Tălpile lipite pe fila albă

Trudesc în sclavie
Sap tranşee
Le umplu cu lacrimi
Plimb cuvintele prin labirinturi de cristal
Le trec prin inimă cu un ac

Fie biciuiţi-mă ardeţi-mă pe rug
Port stigmat în regatul cuvântului
Alergaţi-mă prin păduri
Căţăraţi-mă prin copaci
Vindeţi-mă în târgul poeţilor sclavi

Nu mă plătiţi cu arginţi
Nu mă încuiaţi în sertare
Să nu mă uitaţi!

O carte cu numele meu

De ce nu vii? De ce mai mult
Citim cărţi scrise de poeţii morţi?

Mâna mea continuă încăpăţânată să scrie
Pe nori, pe lună, pe ţărână, pe
Dumnezeu ştie că nu mă opresc
Îmi aşterne rezerva celestă de hârtie.
Mă joc cu moartea
Poate o pierd
Ca pe o jucărie din copilărie.

Mă joc de-a cititorul
Intru în librărie, caut pe raft
O carte cu numele meu, vânzătorul
Îmi spune să am răbdare, poetul e încă în viaţă
Să trec şi mâine dimineaţă, cu puţin noroc
Poate moare, vitrinele sunt deja pregătite.

Şi eu chiar veneam să cumpăr o carte
Ţineam mâna ridicată spre cer
Ca un steag fluturam curcubeul
Călcam din iubire spre moarte.

Mai bine mă joc de-a Dumnezeu

Cânt pe străzi ca un sfânt cu halo
Scriu poezia cu sânge, o carte cu numele meu

Atât de puţin cer în schimb
Vă implor
Nu aşteptaţi - Eu, poetul -
Să mor…

Autograf:

Aneta Georgeta Spătaru, ***LACRIMI SPRE FERICIRE***, ed. LETRAS: **„Distinsului Domn Profesor Doctor Dumitru V. Marin. Cu considerație Aneta Georgescu Spătaru."**

Alexandru BALACI, ***„FRANCESCO PETRARCA"*** (1968): **„Domnului profesor Dumitru V. Marin un omagiu de devotament... pe o carte veche." Bibl. Acad. București, 14 aprilie 1986**

Nică D. Lupu, ***FLORI PE VALURILE VIEȚII-ROMAN***, ed. Betta, 2017: ***„Cu mult respect și deosebită prețuire pentru domnul Prof. dr. DUMITRU V. MARIN, cu un buchet de „FLORI PE DRUMURILE VIEȚII" la împlinirea unei vârste onorante!***

LA MULȚI ANI!

Nică D. Lupu, aprilie 2018 Brănești"

Alice Balan

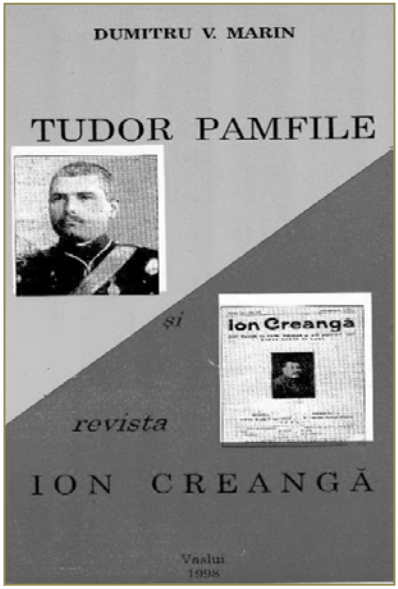
Elevă, Şcoala Gimnazială com. Al. Vlahuţă

La mulţi ani, domnule prof. Dumitru V. Marin, vă mulţumesc pentru sfaturile bune pe care mi le-aţi dat de căte ori v-am întâlnit atunci când am însoţit-o pe mama mea la activităţi culturale in cadrul cărora aţi adresat un gând bun şi pentru noi, tinerii elevi.

Eu vă doresc să aveţi mai mulţi cititori şi mulţi urmaşi pe calea deschisă de dumneavoastră!

Multă sănătate şi putere să scrieţi pentru noi!

Vasile Chelaru
Comisar, scriitor, Bârlad

PERSEVERENŢA – SECRETUL SUCCESULUI

Motto: ***„Faima se rugineşte dacă nu o cureţi prin muncă în fiecare zi.”***
Nicolae IORGA

Când am luat decizia de a dezvălui unele gânduri despre domnul profesor doctor DUMITRU V. MARIN, folosind ca prilej aniversarea frumoasei vârste de 75 ani, am constatat că mă aflu într-o surprinzătoare dificultate. Deprinderea de a folosi cuvintele pentru a transmite un anumit mesaj, mai să nu mă mai ajute de această dată, căci dimensiunea personalităţii domniei sale mi-a creat temerea că pentru portretul pe care încerc să-l întocmesc, vorbele nu vor avea suficientă culoare şi armonie.

L-am văzut pentru întâia oară la mai bine de un an de la evenimentele din decembrie 1989, când a înfiinţat primul post de radio în Bârlad, la ultimul etaj din blocul unde locuiam. Privindu-l, cu statura medie, mersul uşor legănat, cu părul, şi atunci şi

acum, bogat şi neascultător, pieptănat peste cap, am simţit îndată că este un om tenace. Privirea atentă, pătrunzătoare, parcă scormoneşte ca un laser prin mintea interlocutorului, pentru a-i dibui gândurile şi intenţiile. Nasul drept, gura şi bărbia fermă, completează imaginea unui om hotărât, stăruitor, obişnuit să-şi atingă ţelul indiferent de efortul ce ar trebui depus. După ce am aflat despre zestrea culturală şi spirituală ce o deţine, despre realizările în cariera didactică, despre zecile de cărţi, miile de articole şi cronici scrise, despre spiritul de iniţiativă, despre implicarea în viaţa socială şi politică, am fost animat de dorinţa de a-l cunoaşte mai bine, deşi am simţit că ar putea fi câteodată aspru, caustic, critic, dificil, incomod, nemulţumit, lipsit de modestie, exagerat de pretenţios, insistent. Nu m-am înşelat deloc. Faptul că oamenii au fost înzestraţi de Dumnezeu cu calităţi şi harul de a înfăptui lucruri trainice, este dovada că societatea a evoluat şi s-a dezvoltat, iar unele atitudini subiacente calităţilor, dacă nu le umbresc pe acestea, nu pot dăuna, mai ales dacă sunt exploatate în mod obiectiv şi constructiv.

Gândurile mă poartă la multe evenimente, în special culturale, unde l-am întâlnit şi ascultat pe domnul profesor doctor DUMITRU V. MARIN. Cu aceste ocazii, în maniera specifică domniei sale, îşi rosteşte discursul, cuvintele venindu-i cu uşurinţă ca să îmbrace ideile, găsind cu abilitate prilejul, ori alegând momentul, ca să exprime aprecieri faţă de munca şi rezultatele unora, dar şi nemulţumirea ori

dezaprobarea faţă de alţii. Nu am sesizat niciodată vreo ezitare în a-şi exprima opiniile, fie că plac sau nu, fie că mulţumesc ori nemulţumesc, aşteptând cu fruntea sus, cu pieptul înainte, ripostele îndreptăţite ori nejustificate. Cred că este unul dintre oamenii care a fost de nenumărate ori ţinta tirului de insulte, calomnii, ipocrizii, fără a se lăsa însă doborât sau îngenuncheat. Nu zic că nu ar fi utilă din partea domniei sale, în anumite situaţii, o strategie mai conciliantă, chiar dacă se află pe baricade de convingeri şi ideologii diferite cu confraţi intelectuali, reprezentanţi ai autorităţilor, foşti parteneri sau adversari politici, căci orice cetate în zidurile căreia lovesc obuzele primitivismului, cedează la un moment dat.

A reuşit să mă impresioneze în diferite modalităţi şi în multiple împrejurări, dar îmi amintesc de o zi în care i-am descoperit teritorii interioare mai puţin explorate. Ne aflam în sala bibliotecii de la Liceul „Mihai Eminescu" din Bârlad, la lansarea uneia dintre cărţile sale, în prezenţa unor invitaţi şi a unui grup de liceeni; oarecum diferit de tiparul cunoscut al intervenţiilor, le-a relatat elevilor evoluţia vieţii sale, din perioada copilăriei petrecute în localitatea Giurgioana, aproape de Podu Turcului, judeţul Bacău, până în prezent, sfătuindu-i să înveţe, să muncească. Vocea-i era blândă, caldă, privirea nu mai era aspră, era părintească, tonul nu mai era războinic, era prietenesc. Atunci mi s-a părut că pentru câteva minute a uitat deschisă poarta cetăţii,

de unde au evadat nostalgii, gânduri bune pentru tinerele vlăstare pe care le povăţuia patern; le-a destăinuit tinerilor secretul succesului de-a lungul unei existenţe deloc uşoare, dar plină de satisfacţii: perseverenţa. Perseverentul ştie că numai prin muncă poate urca spre cele mai măreţe idealuri ca pe o frânghie, ştie că obstacolele trebuie depăşite, prin metode tradiţionale sau alternative, ştie că viaţa este o permanentă competiţie, că talentul fără trudă se pierde, că numai cu sacrificii ajungi la succesul mult dorit. Astfel şi-a construit domnul profesor doctor DUMITRU V. MARIN existenţa, utilizând o formulă atât de simplă dar sănătoasă, urmând exemplul părinţilor, dascălilor săi, al altor oameni care poartă în suflete speranţa de mai bine pentru semenii lor.

Timpul trece lăsând în urma lui amintiri, experienţe, împliniri, iar peste oameni picură câte un strop din povara bătrâneţii, cu toate bucuriile şi necazurile ei, căci după William Shakespeare „Timpul are pe spate o desagă în care strânge pomeni pentru uitare, acest monstru uriaş al nerecunoştinţei. Aceste resturi sunt faptele bune din trecut, uitate din clipa în care au fost săvârşite." Voi încerca să nu las colbul uitării să se aşeze peste amintirile legate de ceea ce ştiu că a înfăptuit domnul profesor doctor DUMITRU V. MARIN, ca un fel de răsplată adusă celui care a trudit pentru binele colectiv, pentru a păstra nealterate limba română şi valorile culturale ale neamului nostru. Recent am revăzut cartea apărută în anul 2011,

planificată a vedea lumina tiparului odată cu aniversarea altei zile de naştere: „MARIN - 70”; am recitit dedicaţia cu aceeaşi plăcere şi curiozitate ca în ziua când mi-a fost oferită: „*Prietenului comisar şef, adică domnului Vasile Chelaru, o îmbrăţişare lungă cât toată viaţa. 27 aprilie 2011”* şi fără a fi făţarnic, recunosc că mă onorează aceste cuvinte, venind de la autor.

Împlinirea a 75 de ani este cel mai nimerit prilej de a transmite domnului profesor doctor DUMITRU V. MARIN gânduri bune, de apreciere şi respect, să-i fie ocrotită sănătatea, să-i fie încununată de succes activitatea profesională, să-i fie familia apărată de necazuri, să se bucure de prietenia unor oameni sinceri şi preţuirea celor care-l cunosc.

„LA MULŢI ANI!”

Comisar şef de poliţie Vasile CHELARU

Șeful Poliției municipiului Bârlad

Valeriu Lupu, Doctor în științe medicale, ***ISTORIE, SPIRITUALITATE ȘI CULTURĂ ROMÂNEASCĂ***, ed. Magic Print, 2021:

„Prietenului, literatului și distinsului om de cultură prof.dr. Dumitru V. Marin, cu recunoștință, prețuire și respect, petru ceea ce înseamnă și va însemna cultura națională care trudește.” Autorul, 18.11.2021.”

Petruţa Chiriac

Profesor, scriitoare, Bârlad
Volume publicate: „Copiii lui Tonitza, ieri şi azi”, „Ieşirea din careu”, „Geometrie sentimentală” etc.

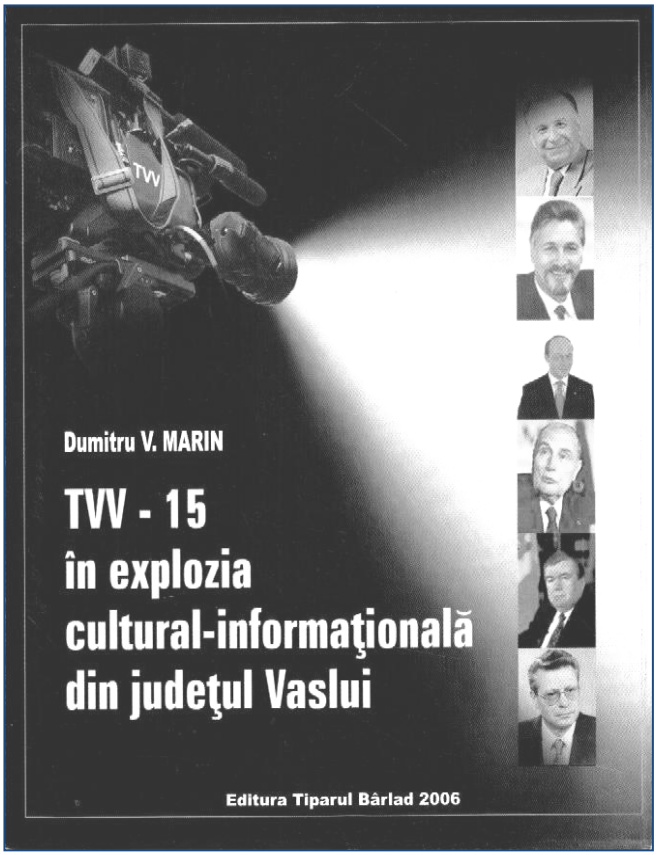

De multe ori… De multe ori căutăm astăzi în dicţionarele cu cele mai noi reclame tot felul de cuvinte, îndepărtându-ne, fără să vrem de un cuvânt, cu totul esenţial, în rosturile lui cele mai stringente şi anume cuvântul prietenie. Prezentăm evenimente, cărţi, ne întoarcem la zecile de opinii ale iluştrilor noştri înaintaşi, trecându-le în motto-ul unor aleşi, cursuri, dintr-o fugă a condeiului, pe cât de experimentat, pe atât de îndepărtat de restul lui firesc: acela de a-ţi arăta, în orice împrejurare, sentimentele, sincer.

Voi porni, pentru a mi-l exprima cu timiditate, în aceste rânduri alături de urările celorlalţi colegi ai mei, membri ai Asociaţiei „ARTĂ, TRADIŢIE, CULTURĂ” pe care le trimitem în acest grupaj de ziua distinsului profesor, jurnalist, scriitor, om de mare şi veritabilă cultură, cu o amintire.

Citeam un autograf al unei doamne învăţătoare, pe o carte, oferită elevei dumneaei, la înmânarea unui premiu: „Pătrunde cu încredere şi mult curaj în lumina minunată a cuvintelor.” era un

dicţionar al limbii române. Aceste cuvinte au fost continuate de-a lungul a 25 de ani în presa scrisă şi în media televizată, condusă în Vaslui de prof. dr. MARIN V. DUMITRU, căruia îi dorim astăzi când îşi serbează o frumoasă vârstă, cele mai sincere urări de bine, domniei sale şi familiei, puterea de a transmite tuturor prietenilor, ce citesc „MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC" mesaje sincere ale acestuia în limba română. Mulţi ani fericiţi, maestre şi un „premiu în cuvintele noastre sincere", de aici de la BÂRLAD!

Iftene Cioriciu

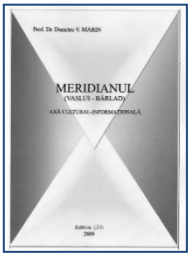
Poet, Bârlad

Volume publicate: „Vreascuri de iubire”

Versificări

Venerabile Domn Dumitru V. Marin,
Programele de la televiziunea dumneavoastră
Cu mare interes le urmărim.
Cărțile, revistele, creațiile dumnevoastră.
Cu drag le apreciem și le citim.
Cu nobila dumneavoastră personalitate,
Fiind vasluieni, ne mândrim.
Pentru că sunteți un titan al culturii,
Vă admirăm, vă respectăm, vă iubim.
Pentru că existați, vă mulțumim !
Din suflet la ceas aniversar,
Când viața vă zâmbește, printre frumoșii ani,
Vă dorim multă sănătate,
Putere de muncă, Succes în toate,
Alături de tradiționalul
LA MULȚI ANI!

Gheorghe Clapa
Profesor, critic literar, Bârlad
Volume publicate: „Bârladul de altădată”, „Un veac într-un vis”,„Cristale de gând” etc

Prof. dr. Dumitru V. Marin -75 - Cercetător al culturii populare româneşti

Cărturarul prof. dr. Dumitru V. Marin, figură luminoasă a culturii noastre, este unul din proemonenţii cercetători ai culturii populare româneşti. Preocuparea pentru culegerea folclorului a apărut de timpuriu, devenind o adevărată pasiune căreia i-a consacrat mult timp şi ennergie, după cum reiese din publicistica sa, din corespondenţă precum şi din mărturiile unora care îl cunosc. Pasiunea sa pentru culegerea folclorului a stârnit interesul în rândul vasluienilor care l-au ajutat în munca sa, unii dintre ei rămânând statornici colaboratori ai folcloristului de-a lungul întregii sale activităţi.

Desfăşurând o febrilă activitate de culegător de folclor, Dumitru V. Marin a reuşit să adune

numeroase şi valoroase creaţii folclorice dintre care unele au fost trimise la diferite ziare şi reviste iar altele au fost pregătite în vederea publicării lor în volume. Activitatea de culegător şi valorificator al folclorului românesc din judeţul Iaşi - la Şetrăreni (Stejarii) - Ţigănaşi şi Măcăreşti-Prisăcani, unde a funcţionat ca profesor de limba şi literatura română timp de 6 ani, fiind totodată şi director, şi apoi în judeţul Vaslui - între 1 martie 1970 şi 1 martie 1974 a fost promovat inspector la Comitetul de Cultură şi Artă Vaslui, răspunzând de manifestările culturale cu caracter folcloric - a fost hotărâtoare în formarea omului de cultură Dumitru V. Marin. În timpul cât a activat în calitate de inspector la C.J.C.A. Vaslui, fiind în contact direct cu mediul folcloric şi având liniştea necesară unei munci susţinute, şi-a intensificat activitatea în domeniul folclorului şi şi-a lărgit sfera preocupărilor. Editorial a debutat cu o ediţie a operei lui Tudor Pamfile, „Basme" la Editura Junimea, 1976.

Paralel cu culegerea folclorului din zonă, a trecut la publicarea lui în culegeri şi volume reuşind totodată să publice articole şi culegeri de folclor în ziare şi reviste. În felul acesta contribuie la menţinerea interesului pentru cunoaşterea şi cercetarea culturii româneşti. Folcloristul vasluian a alcătuit un plan de sistematizare a materialului folcloric şi etnografic. Colaborând la numeroase periodice şi orientându-şi atenţia către aspectele mai puţin cercetate din domeniul culturii populare: descântecul, mitologia populară, legenda şi tradiţia

populară, Dumitru V. Marin a devenit cunoscut şi apreciat atât în problemele de folclor şi etnografie cât şi pentru alte domenii, desfăşurând în acest sens o bogată activitate.

În oraşul Vaslui şi-a continuat activitatea de folclorist cu aceeaşi pasiune şi extraordinară putere de muncă, reuşind să publice un număr mare de lucrări care îl situează în rândul celor mai fecunzi oameni de ştiinţă români. De asemenea, a mai scris lucrări de istorie care reprezintă contribuţii la cercetarea diferitelor probleme. Activitatea ştiințifică a prof. dr. Dumitru V. Marin se referă la lucrări cum ar fi: teza de doctorat, „Importanţa revistei „Ion Creangă" în folcloristica românească", peste 50 de studii pe teme de istoria învăţământului, folclor, etnografie, istorie literară. Colaborator la „Cronica", „Tribuna învăţământului", „Albina", „Ateneu", „Vremea Nouă", „Gazeta de Est", „Adevărul" etc. Titluri: „D. Cantemir, un precursor în sociologie", „Etnograful, 300 de ani de la naşterea lui D. Cantemir", „O prestigioasă revista de folclor - Ion Creangă", „Un folclorist de seamă - Tudor Pamfile" (Cronica), „Consideraţii preliminare privind promovarea cântecului popular la revista de folclor Ion Creangă" (volum şi extras), „Datini şi obiceiuri de pe Valea Tutovei", „Despre evoluţia învăţământului vasluian până la 1859", „Vasile Alecsandri, creator al momentului cultural" etc. Puternicul sentiment de dragoste şi ataşament faţă de poporul din care a ieşit este

trăsătura dominantă a personalităţii lui Dumitru V. Marin care i-a călauzit munca şi faptele.

Conţinutul cuvântărilor ţinute la diverse ocazii, ca şi multe din acţiunile sale, dovedesc faptul că Dumitru V. Marin este un înflăcărat adept al ridicării poporului prin cultură şi ştiinţă, un duhovnic adevărat şi strajă românismului. Stabilindu-se la Vaslui, Dumitru V. Marin s-a manifestat şi ca om al cetăţii, desfăşurând o intensă activitate în domeniul vieţii culturale. Dorind să contribuie la organizarea temeinică a vieţii culturale a vasluienilor, a luat iniţiativa înfiinţării unor publicaţii: „Vlăstarul", „Teleradioeveniment", „Meridianul" acum M.C.R..

Prof. Dumitru V. Marin a obţinut cunoştinţe şi experienţă acumulate de-a lungul celor 50 de ani de muncă neobosită în domeniul culturii populare. Prin activitatea sa neobosită intenţionează şă lase în urmă o operă impresionantă închinată cunoaşterii poporului român şi amintirii unui om exemplar. Va trebui să scoatem în evidenţă meritele deosebite ale lui Dumitru V. Marin pentru cultura noastră. A continuat alături de alţi cercetători la sporirea interesului pentru cultura populară, la lărgirea sferei acesteia, prin descoperirea şi includerea în cercetare a noi aspecte şi la găsirea unor metode adecvate de investigare a ei. Se remarcă prin noutatea şi profunzimea ideilor sale despre cultura populară, prin valoarea documentară a sintezelor etnofolclorice. Omul de ştiinţă Dumitru V. Marin şi-a depăşit contemporanii prin viziunea lui clară

asupra problemelor importante ale cercetării şi valorificării culturii populare, contribuind la dezvoltarea etnografiei şi folcloristicii româneşti. Dumitru V. Marin de-a lungul celor cinci decenii a desfăşurat o activitate de culegător şi cercetător al culturii populare.

Activitatea de culegător de folclor a lui Dumitru V. Marin: a cules folclor ritual în procesul desfăşurării lui fireşti în mediul folcloric, şi-a îndreptat atenţia atât spre baladă, doină şi cântec, specii folclorice investigate, cât şi spre altele, mai puţin cercetate: descântecul, tradiţia istorică şi folclorul obiceiurilor. Dumitru V. Marin a desfăşurat o imensă muncă de culegător de folclor şi şi-a îmbunătăţit în acelaşi timp metoda de lucru sub influenţa ideilor şi metodelor noi promovate de folcloriştii de prestigiu ai ţării. Şi-a propus să valorifice în studii de etnografie cultura populară românească din Moldova de Sud.

Metoda sa de lucru evoluează treptat de la culegerea şi publicarea creației populare, cu corectari şi intervenţii personale, ajungând treptat la maniera sa proprie, ilustrată de valoroasele studii în care creațiile folclorice sunt integrate în ceremonialele din care fac parte. Comitetul de Cultură şi Artă al judeţului Vaslui s-a dovedit a fi un mediu propice afirmării personalităţii ştiinţifice a lui Dumitru V. Marin, mărturii în acest sens fiind numeroasele activităţi pe care le-a desfăşurat şi numeroasele sale lucrări de valorificare a culturii populare româneşti. Având un plan de perspectivă

bine precizat şi o metodă de cercetare adecvată domeniului investigat, Dumitru V. Marin a trecut la punerea în aplicare a proiectului de valorificare a culturii vasluiene.

Folcloristul Dumitru V. Marin şi-a orientat activitatea în două direcţii principale: publicarea, în studii şi articole axate pe diferite genuri, a unui bogat material folcloric cules personal sau prin intermediari în etapele anterioare, direcţie prin care şi-a continuat activitatea din etapele precedente şi valorificarea complexă, în sinteze raportate la întreg teritoriul judeţului Vaslui, a unor aspecte importante ale culturii populare - cunoştinţele poporului despre natura înconjurătoare, obiceiurile şi folclorul privind ciclul vieţii sau ciclul calendaristic.

Pentru fiecare dintre lucrările de sinteză, etnograful Dumitru V. Marin găseşte structura cea mai potrivită, reieşite din înseşi obiceiurile folclorice respective, care îi dau posibilitatea să sistematizeze întregul material faptic, păstrând nealterată viziunea populară. În toate, autorul doreşte să scoată în evidenţă bogăţia şi unitatea culturii populare româneşti. Din dorinţa de a aduna şi a sistematiza totul în legătură cu realităţile etnografice respective, autorul acordă atenţie folclorului, elementelor de etnografie, obiceiurilor, credinţelor şi limbii populare, Comunicările şi studiile sunt unice în felul lor şi rămân lucrări de referinţă în literatura de specialitate.

Cercetările ulterioare n-au schimbat viziunea generală stabilită de Dumitru V. Marin ci doar au aprofundat investigarea folclorică şi etnografică a zonei Vasluiului şi a unor probleme speciale de amănunt. Lucrările de etnozoologie, de etnobotanică şi de cromatică populară au deschis noi perspective în dezvoltarea românească şi a adus servicii reale ştiinţelor respective îmbogăţindu-le cu o vastă terminologie de specialitate, culeasă din mediul etnografic.

Dumitru V. Marin foloseşte în studiile sale metoda comparativă. În majoritatea lucrărilor comparatismul are în vedere în special folclorul din fostele judeţe Vaslui, Fălciu şi Tutova, intenţia cercetătorului fiind să scoată în evidenţă bogăţia şi unitatea culturii populare a românilor. Contribuţia sa, deşi are un caracter informativ, trage concluzii în urma prezentării diferitelor obiceiuri şi creaţii folclorice.

La definitivarea formaţiei sale ştiintifice, şi implicit, la găsirea acelei căi originale de valorificare a culturii populare româneşti contribuie, pe lângă factorii menţionaţi anterior, şi contactul strâns cu literatura de specialitate. Atâta timp cât a avut în vedere mai ales folclorul vasluian, folcloristul l-a adunat personal sau cu ajutorul colegilor.

Dumitru V. Marin şi-a făcut un plan vast de valorificare a întregii culturi populare româneşti din judeţul Vaslui, în culegeri şi monografii.

Tot în scopul alcătuirii de materiale şi informaţii din toate comunele judeţului Vaslui, Dumitru V. Marin se îngrijeşte permanent de lărgirea cercului de colaboratori. Dacă la început puţinii săi colaboratori sunt colegii, apoi proprii elevi şi învăţători, unii preoţi, toţi din judeţul Vaslui, mai târziu este ajutat de colaboratori harnici, remarcabili intelectuali care au desfăşurat şi desfăşoară o interesantă activitate de culegători de folclor. Fiind instruiţi cu atenţie şi recunoscându-li-se întotdeauna corect contribuţiile, colaboratorii dlui Dumitru V. Marin au fost stimulaţi în felul acesta şi au adus servicii reale folcloristicii şi etnografiei.

Dacă avem în vedere larga colaborare a culegătorilor de folclor la adunarea materialelor etnofolclorice din lucrările de sinteză ale domnului Dumitru V. Marin, acestea pot fi considerate ca opera colectivă a generaţiei sale de folclorişti, cercetătorului vasluian revenindu-i însă un rol esenţial în elaborarea lor. Urmând exemplul unor folclorişti, Dumitru V. Marin a lansat apeluri însoţite de chestionare. Deţine manuscrise ce conţin creaţii folclorice în cea mai mare parte inedite, adunate de cercetători de-a lungul întregii sale activităţi menite să completeze planul său de valorificare în sinteze ale culturii româneşti. Manuscrisele ne descoperă o interesantă orientare a cercetătorului către problemele satului ca formă fundamentală de viaţă socială, prin care se dovedeşte a fi un bun sociolog. Către această

captivantă perspectivă de cercetare l-au condus aprofundata cunoaştere a satului ca mediul social şi dorinţa lui expresă de a-l investiga complex şi amănunţit, pentru a scoate în evidenţă bogăţia şi originalitatea culturii spirituale a poporului român. Materialul inedit păstrat ar putea forma conţinutul altor volume.

Opera prof. dr. Dumitru V. Marin, cunoscută în etnografia şi folcloristica română constituie o adevărată enciclopedie a vieţii spirituale a poporului român, o adevărată carte de aur a lui. Paralel cu recunoaşterea valorii operei sale în cadrul culturii noastre, are loc şi o receptare a ei în străinătate. Interesul arătat operei lui în străinătate se datoreşte în primul rând cercetătorilor românişti care se interesează îndeaproape de limba şi cultura noastră şi care găsesc în această operă un material interesant, variat şi bogat.

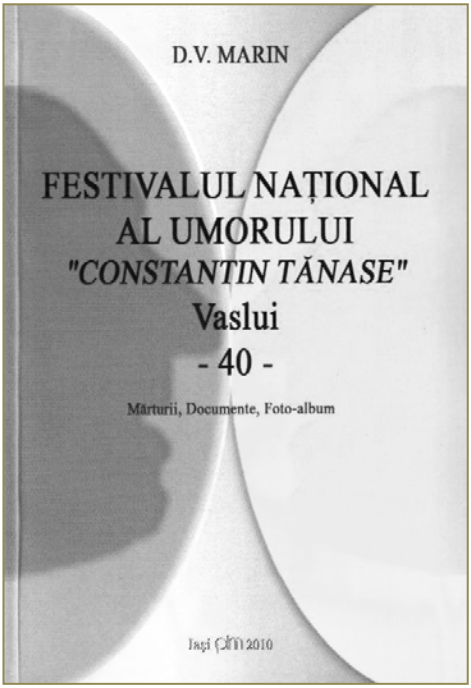
Etnograful şi folcloristul Dumitru V. Marin nu se va număra niciodată printre cei uitaţi de generaţiile următoare ci, dimpotrivă, fiecare generaţie va descoperi noi valenţe ale complexelor şi unicelor sale sinteze consacrate culturii populare, cunoaşterii aprofundate a spiritualităţii româneşti.

Avându-se în vedere cei 50 de ani din viaţa sa consacraţi cercetării culturii populare româneşti sub diverse aspecte, multitudinea şi valoarea remarcabilă a culegerilor de folclor şi a sintezelor sale etnografice publicate în volume sau rămase inedite, prof. dr. Dumitru V. Marin poate fi considerat o personalitate de marcă a culturii

româneşti care se situează printre cei mai de seamă fii ai pământului românesc.

****

Mult stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin, primiţi, în zi aniversară, un DAR DE SUFLET: gândurile mele bune, urări de sănătate şi bucurii înnoite! De la Dumnezeu, haruri şi binecuvântări!
Cu prilejul aniversării dumneavoastră, am ocazia să vă transmit cele mai bune gânduri și cele mai sincere urări de bine şi sănătate, linişte precum şi multă putere de muncă în continuare! LA MULŢI ANI şi toate cele bune!

Corina Dimitriu

Poetă, Bârlad

Volume publicate: „În prea târziul clipei”

Cu modestie, îndrăznesc să mă alătur celor care vă cunosc şi vă apreciază consecvenţa şi dăruirea în descoperirea, susţinerea şi promovarea valorilor culturale ale judeţului Vaslui dar şi a culturii în general. Dumneavoastră dle Dumitru V. Marin, nume de referinţă în presa scrisă şi în televiziune, căutător înverşunat al adevărului rostit ori scris prin metafora literară, vă doresc acum, la ceas aniversar, să aveţi o tinereţe spirituală veşnică, multă sănătate şi putere de muncă, împlinirea celor mai frumoase visuri şi idealuri, senin pe cerul sufletului, bucurie în gânduri, oameni dragi mereu aproape! La mulţi ani!

Niciodată nu este târziu
să îi spui cuiva „La mulți ani”
cum nu e târziu niciodată
să visezi,
să iubești fără plată,
și copil să mai fii la o sută de ani...

Poate fi prea târziu uneori
să alergi după fluturi prin nori,
să repari ce-ai stricat sau să speri,
poate fi prea târziu, uneori.

Niciodată nu este târziu,
să mai crezi în minuni,
să trăiești, să te bucuri de Lună,
de flori,
niciodată nu este târziu...
Să iubești!!

Ionel Dorin

Poet, Bârlad

La mulţi ani,
Domnului Dumitru V. Marin

.....
Eşti luceafăr în zi senină
Din noaptea minţii ne ridici
Spre măreţii şi împlinire
Când noi suntem atât de mici!
Cultivi cu meşteşug cuvântul
Că multe buruieni ne-au năpădit
Cu-o brazda de lumină
Tu luminezi pământul.
Moldovei noastre i-ai grăit
Cuvinte dulci pentru nepoţi
Te-nalţi în zări cu forţe pline
De dragoste, pentru noi toţi!
Şi te iubim ca pe un tată

Duhovnic, sfetnic, critic literar
.....
Vestit scriitor şi legendar
Ce a băut apa dulce de pe Zeletin!
Azi măreţiei tale mă închin
La mulţi ani, domnule Dumitru V. Marin
Cu profund respect şi preţuire,
Un viitor poet în devenire, Ionel Dorin!

Marinel Gîlcă

Comisar, scriitor, Bârlad
Volume publicate: „Puterea Justiţiei”

Motto: *„Un sac gol se menţine cu greu în picioare”.*
(Benjamin FRANKLIN)

Argintul viu

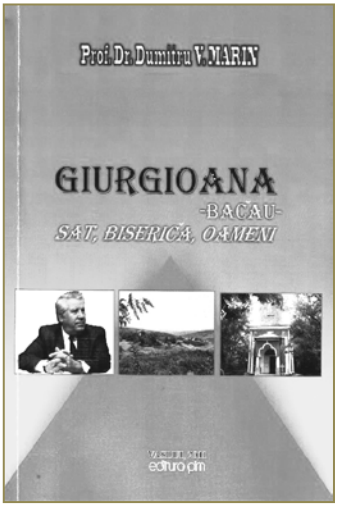
Născut la 28 aprilie 1941, în plin război mondial, în satul Giurgioana, com. Podu Turcului, nu departe de Bârladul său drag, prof. dr. Dumitru V. Marin a cunoscut din fragedă pruncie, de altfel ca toți cei din generația sa, ororile războiului, mizeria, incertitudinea zilei de mâine, foametea și calvarul unei perioade istorice cu multe privațiuni și lipsuri materiale.

Cineva, sus, rânduise, ca în aceași zi, cea de 28 aprilie, să se mai nască, ce-i drept pe meridiane diferite doi băieți: Peter Anders (Andreoli) viitorul mare cântăreț, compozitor și producător american, Karl Barry Sharpless viitor chimist american și laureat al premiului Nobel, dar și o fată, Ann Margaret, actriță suedeză de mare talent. Observăm că se năsteau în perioada la care facem referire, dar mai ales în cea anterioară, mai mulți băieței decât fetițe, semnificație străveche a credinței populare care ne spune că zeul războiului

se pregătea și își aștepta la încleștare mondială armatele de bărbați. Dar România, mai precis, clasa politică românească tocmai de bărbăție nu dăduse dovadă cu aproape un an în urmă. Un politicianism deșănțat, lipsa de patriotism, de viziune și responsabilitate pentru viitorul nației, lașitatea rușinoasă, meschinăria, corupția, inabilitatea unui rege aventurier înconjurat de o camarilă avidă de îmbogățire, îndoliaseră țara aducând-o în pragul dezintegrării şi afectarii grave a fiinţei naţionale. Ea, România Mare, iubita lui Bălcescu și Eminescu cântată măiastru de Porumbescu și Enescu, cea pentru care voievozii și domnitorii, pașoptiștii, unioniștii, românii adevărați se jertfiseră pentru a o face mare și puternică, respectată în concertul națiunilor, era amputată, sângera, zvârcolindu-se ca un muribund în colții de hiene a neprietenilor însetați de aurul, petrolul, grânele, pădurile și sângele românesc. În teritoriile ocupate, împotriva românilor s-au instaurat crima, prigoana, teroarea, foametea, deportările în masă, într-un singur cuvânt; genocidul etnic.

Anii de comunism au ascuns marelui public atrocitățile săvârșite în acea perioadă de ocupanții sovietici, hortyști sau bulgari asupra neamului românesc. Așa cum polonezii au avut drama lor națională la Katin, și noi românii, am avut tragedia de la Fântâna Albă. Aici la 1 aprilie 1941, chiar în ziua sfântă a Paștelui, aproximativ trei mii de locuitori ai satelor de pe Valea Siretului au încercat să ajungă în România, părăsind Bucovina răpită

samavolnic de U.R.S.S.. Cineva împrăștiase zvonul (o glumă macabră de ziua păcălelilor 1 aprilie) că românii pot trece granița fără probleme, iar grănicerii sovietici nu le vor face nimic. Când coloanele de români înarmate cu steaguri albe, icoane și cruci au ajuns aproape de graniță, le mai despărțeau trei kilometri de țara mamă o liniște rău prevestitoare a încremenit cerul și pământul. Dar în scurt timp a coborât apocalipsa. Soldații sovietici ascunși în pădurile din jur au tras în plin în aceste ținte vii. Au secerat mii de vieți, copii, mame,tineri și bătrâni. „Să nu-i rabde pământul și să fie blestemați în veci au urlat supravețuitorii". Am rememorat acest episod de un tragism sfâșietor pentru neamul românesc pentru a aduce un pios omagiu sufletelor acelor nevinovați, acelor martiri, dar și pentru a îndepărta lespedea grea a uitării și chiar a necunoașterii de către mulți cei de astăzi, cu referire la tânăra generație, în mod deosebit. Cunoscând trecutul ne putem clădi viitorul, mai liberi, mai uniți, mai puternici.

Sărbătoritul nostru a cunoscut prin toți porii ființei sale, lipsurile materiale, mizeria dar și teribila foamete care s-a abătut asupra Moldovei în anii 1946-1947. Greutățile epocii nu l-au înfrânt ci din

contra i-au oțelit gândirea, personalitatea. A fost crescut și educat de familie și de școală, în spiritul creștin al iubirii de semeni, al responsabilității și exigenței, al dragostei de țară și de slova scrisă.

Prin voalul cenușiu al timpului, zărim un căpșor bălai animat de doi ochi căprui, vii și neastâmpărați, vara îmbrăcat cu o cămășuță simplă și pantaloni scurți, cu picioarele desculțe alergând mereu după păsări și animalele familiei sale, la baltă sau la islaz. În puţinele clipe când nu are responsabilități, piciul fuge cu alți băieți din sat pe un tăpşan cu iarbă verde înţintată cu floricele galbene ca nişte năsturei din aur, după un ghemotoc pestriț de cârpe ce aduce cu o minge de fotbal. Porţile se încropesc într-o clipită din bețele cu care copiii păzesc vitele, iar uneori câte un câine zburdalnic, animat de veselia micuților îi mai încurcă, împleticindu-le picioarele și furându-le comoara moale din cârpe. Toți participanții la miuță sunt desculți, iar pământul le sărută tălpile gingaș, inoculându-le energie și revitalizându-i.

Este așa de minunat să calci desculț pe catifeaua verde a ierbii, să simți căldura pământului prieten, aidoma mâinilor mamei care te mângâie cu dragoste pentru o faptă bună! De sus, agăţat în azurul fără pată, soarele te alină iar o boare divină te înfășoară într-un giulgiu de mătase invizibilă, te răcorește și primeneşte până la ultima ta celulă. După un timp parcă soarele devine capiu si începe puţin câte puţin să dogorească iar copiii ca un stol de păsări gureșe se aciuează sub pletele dese și

binefăcătoare ale sălciilor sau plopilor mereu foșnitori, chiar și atunci când dorm. Răgazul este scurt mai au atâtea de făcut!

– Ne scăldăm? vine piciul blond cu ideea.

– Mai încape vorbă? sar ceilalți.

Și toți cu mic cu mare se răspândesc ca ulii prin fundul grădinilor după sape, cazmale și lopeți. În scurt timp organizarea de șantier e gata. Animați de un flux interior irezistibil dar explicabil, băieții fac planul și se apucă vârtos de treabă. Îndata malurile tapetate cu frunze de podbal sunt doborâte de ascuțişul uneltelor și coborâte spre fundul râpei zăgăzuind firul leneș al pârâiașului. Micul baraj, la indicația băiatului celui mai mare, adică a inginerului șef, trebuie întărit in anumite puncte strategice, cu pietre și țăruși. Trebuie avute în vedere, valurile și mareele care se vor forma atunci când fiecare își va arăta măiestria în arta plonjoanelor. Nu după mult timp, exact când soarele devine arzător și pârjolește la propriu, iazul este gata iar înapoia sa, apa a crescut binișor înălţându-se tiptil până la brațele salciei bătrâne și scorburoase care îi privește cu ciudă. Știe ea ce știe! Micuții se vor urca în ea, îi vor mai rupe din frunze și crengi, îi vor zdreli îmbrăcămintea sărăcăcioasă și se vor arunca cu chiote în bulboană.

Începe scăldatul, o adevărată petrecere. Toți băieții țipă de bucurie se hârjonesc fericiți, unii sar ca peștii cu capul înainte, alții ca broaștele iar câţiva, cu picioarele drepte, lipite. Este atâta animație și bună dispoziție încât ascultându-i tu

adult te teleportezi în lumea mirifică a inocenţei şi devii şi tu copil.

Apa galbenă de la nisipul malurilor este calduţă, rezonează, gâlgâie, vălurește și ca o zeiţă blândă îi ia în braţe, îi răsfață, îi răcorește și îi face mai puternici. Nu degeaba se spune că omul iubeşte apa fiindcă la începuturi el s-a născut și a crescut în împărăția oceanelor și mărilor.

Pe la Sfântul Ilie chiar în crucea zilei, căpușorul blond se iţește circular și după ce se asigură că nu e niciun pericol se prelinge ca o umbră, îndepărtând două scânduri late din gardul vecinului din miazănoapte. În fundul grădinii se ridică semeți cu creștetul spre nori, trei peri cu crengile grele de roade. Acum perele, dau în pârg. Gândindu-se la aroma și dulceața lor micuțului începe să-i plouă în gură. Știe el de la un băiat mai mare că gospodarul după ce a prânzit cu nevasta se retrag amândoi în tihna și răcoarea casei trăgând un pui de somn. Ei nu au copii așa că vigilența este zero. Băiețașul cu părul bălai și ochii iscoditori merge ca șopârla prin lucernă înaltă, gata de coasă. Înaintează hoțește metru cu metru și vechile rădăcini ale trifoiului doborât luna trecută, îi înțeapă cămășuța ajungând la abdomen și mai jos la genunchii dezgoliți. O furnică grăbită îl explorează din tălpi până în frunte, înaintând anevoie printre broboanele de sudoare care îi izvorăsc mereu pe șira spinării. O fi căldura? O fi teama de a nu fi prins și bătut de propietar și apoi dat și pe mâna tatălui la scărmănat. Poate că toate

la un loc, sigur el nu știe, și apoi, până la urmă nici nu îl interesează. Importante sunt perele care îl zăresc și îi fac drăgăstoase cu ochiul. Cioturile trifoiului îl înțeapă ca niște ace în zona buricului iar un guşter îl priveşte curios cu ochii ca două mărgele mobile vrând probabil să-l hipnotizeze. El știe că lighioana nu îi poate face niciun rău așa că nu o bagă în seamă. Este atâta liniște în jur încât copilul îşi aude bătăile inimioarei cum tresaltă în coşul pieptului vrând parcă să-i părăsească trupul subţire. Doar soarele ,preaînaltul, își întețește jarul de culoarea mierii, îl arde și îl urmărește privindu-l mustrător ca un ciclop îndepărtat pe sineala cerului. Băiatul între timp a ajuns sub bolta răcoroasă a pomilor și hulpav adună cât mai multe fructe căzute pe pământul negru brodat cu smocuri de iarbă, unele pere sunt galbene ca ceara altele verzi cu roșeață de fată mare, şi răspândesc arome care îi gâdilă şi îi dilată nările. Le îngrămădește în sân și apoi fuge cât îl țin picioarele spre deschizătura izbăvitoare.

Elanul și goana piciului stârnește nemulțumirea unei albine care harnică cum o știm, își recoltează calmă polenul de pe bănuţul roşu al trifoiului. Supărată ea se întoarce fulgerător la intrus si chiar cu prețul propriei sale vieți îl înțeapă în pulpa piciorului stâng. Delincventul strânge din dinți , nu abandonează prada și aleargă mai departe mâncând pământul. Este bărbat ce naiba! Chiar acum nu se poate gândi la fleacuri!. Știe ce are de făcut, va scoate încet acul și apoi cu o mână de

pătrunjel verde proaspăt rupt din grădina părintească își va freca bine locul agresiunii. Desigur că usturimea îl va șicana ceva timp, dar va trece în două, trei zile așa cum s-a mai întâmplat și în alte dăți. Scapă doar cu atât, ajunge la liman și, în grădina părintească, sub o boltă de viță de vie apărat de arșița zilei, împarte celor mici apropiaţi din perele furate. Desigur părinţii nu trebuie să stie fiindcă se vor supăra rău pe el. Parcă i se par mai delicioase acum când le-a obţinut cu atâtea peripeții.

Altădată, un berbec încrezut nevoie mare, pe numele său de alint, Bidrighin, vrând să-și arate bicepșii oițelor din subordine îl ia în coarne pe eroul nostru și îl bușește nemilos de pământ, orgolios ca orice stăpân absolut. Băiatul cu părul bălai nu înțelege și nu acceptă această supremație cu atât mai mult când ea este instaurată prin forță și dictat de către un behăitor și mâncător de iarbă. Așa ceva nu se poate în ruptul capului! Și mogâldeața gânditoare protestează vehement și se ridică ca Hopa-Mitică după fiecare izbitură a încornoratului. Dar nici acesta nu poate trece cu vederea insulta și loveşte cu capul din nou, tare și îndesat trupul firav, lipsit de apărare care se prăbuşește. Dar, pentru scurt timp, după care se înalță din nou copăcel din colbul drumului și sfidător îl sfredeleşte cu privirea pe agresor. Nu poate ceda, el este un luptător adevărat, un perseverent curajos și doar moartea îl va îngenunchea și îi va stinge fulgerarea ochilor săi vii, iscoditori, însetați de lumină și cunoaștere.

Desigur că întâmplarea povestită chiar de autor putea avea urmări dramatice dacă nu intervenea un sătean care a despărţit combatanții. Confruntarea copilului cu berbecul, ulterior în sens figurat cu destinul, este sugestivă și definitorie pentru viitorul om de cultură Dumitru V. Marin. E adevărat, acesta impresionează pe oricine atât prin combativitate şi tenacitate cât şi prin multilateralitatea și profunzimea gnoseologică, prin discursul acid, ferm și aplicat în abordarea diferitelor subiecte ale vieții culturale, sociale etc. Aidoma vitejiei străjerilor lui Ștefan cel Mare împotriva năvălitorilor, Prof. dr. Dumitru V. Marin luptă cu dârzenie împotriva inculților, ipocriților, defăimătorilor, a celor care maculează şi atentează la Măria Sa, Limba Română.

Personal îl cunosc de puțin timp, însă m-a cucerit prin savoarea și francheţea discursului, prin vastitatea cunoștințelor și judecata corectă a fenomenelor, tendințelor si consecințelor păgubitoare limbii noastre materne.

Este de admirat fermitatea, responsabilitatea, clarviziunea și tot ceea ce întreprinde pentru Județul Vaslui și nu numai, pe tărâm cultural şi informaţional. I se citește în ochi, i se ghicește în gesturi și în faptele concrete pasiunea ardentă, dragostea față de oameni și față de țara în care a deschis ochii și în care și-a risipit energia, tumultul în domenii variate; didactic, publicistic, mass-media etc.

Privindu-i curriculum vitae nu poţi fi decât plăcut surprins de hărnicia, inteligenţa, spiritul viu, seriozitatea acestui Om. Este absolvent a două facultăți (Facultatea de Filologie Iași 1965 și Facultatea de Filologie- limbi străine București 1974), în vremuri, când admiterea în învățământul superior era extrem de dificil de realizat. Este doctor in filologie (1998), fost dascăl a zeci de generații de elevi, fost inspector școlar, director și editor de reviste, publicist, romancier, om de radio și televiziune, dar și fermier și apicultor.

Stăm și ne întrebăm: acest om mai are timp să trăiască? Să iubească? Să plece într-un concediu cu familia? Nu aș dori să insist prea mult deoarece aceste importante realizări ale domniei sale sunt arhicunoscute. Subliniez perseverența, competiția sa cu alții, dar în mod aparte cu sine însuși in ciuda trecerii impacabile a timpului.

Prof. Dr. Dumitru V. Marin a fost și este un deschizător de drumuri, un îndrăzneț, un incomod pentru mulți, un critic, un neînduplecat a judecăților strâmbe, fără valoare. Este duşmanul declarat al infatuaților, analfabeților, trădătorilor, celor fără coloană vertebrală.

Prin excelență, el este un luptător, un patriot, un apărător ferm al Cetății, al cuvântului, a limbii și culturii române.

La mulţi ani cu sănătate, Magistre!

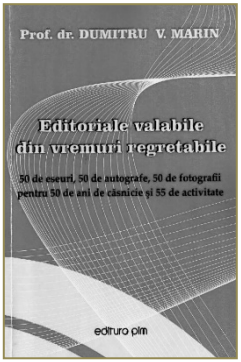
Viorica Ghenghea
Artist plastic, preşedinte Asociaţia Artă, Tradiţie, Cultură - Bârlad

ANIVERSARE

.....

De n-ar fi băiat deştept
Şi un mare înţelept!
N-ar mai fi stăpân pe toate
Să facă totul, ca la carte!

.....
Dacă-i mai deştept, mai „răsărit”,
Îi dau în cap, cu presupusul, nu-i nimic:
Azi totul s-a lămurit,
Dumitru V. Marin e unic!

.....
Multă stimă şi respect, dl. Dumitru Marin,
De-o fi una, de-o fi alta
Bun rămas şi n-am cuvinte!
Tot cu cântec înainte,
La mulţi ani! domnule Marine,
Şi la anul să ne-ntâlnim cu bine.

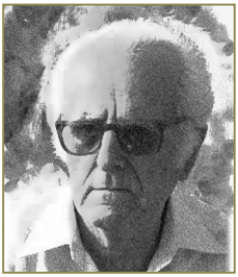

Artă de Viorica Ghenghea

George Irava

Poet, Bârlad

Volume publicate: „Şapte drepturi”, „Drumul robilor” etc.

POEZIILE POETULUI GEORGE IRAVA, dăruite dlui Dumitru V. Marin la împlinirea vârstei de 75 de ani, au fost dictate de poet, din păcate de pe patul de suferinţă, şi transcrise de scriitoarea Mioara Timofte.

PĂRINȚII CARE-AU ÎNVĂȚAT SĂ MOARĂ

Părinții au plecat în sacrificii,
Să sape-n piatra vremurilor, cuvinte,
Să păstorească zidurile cetății,
Pân-se prefac în ținere de minte.

Pentru cei ce-nvață ca să moară,
– Ca un semn că sunt învingători –
Locul nașterii se face țară,
Și anii lor iau chipuri de cocori,

Să poată trece țărna peste valuri,
În carele cu roțile de lemn,
Iar caii potcoviți cu idealuri,

Să bea din candeli sfântul undelemn.

Așa au apărut din rădăcină,
Prutul, Bărăganul și Carpații,
Că n-au găsit în ei nicio pricină,
Ca să respire alte destinații.

DORUL DE ACASĂ

Se sparg în aer clopote de-aramă.
Dangătul se preface-n vietate,
Care, din ceruri carpatine, cheamă
Sfintele ninsori adevărate.

Că-ntre vinovăție și iertare,
E-atâta viață și atâta moarte,
Încât o nesfârșire de uitare,
Spulberă zăpada din cetate,

Și rămâne neamul dezvelit,
Cu țărâna de sub el uscată,
Tot sperând ca, timpul risipit,
Să se munte-n lumea aialaltă.

Dar cât mai sunt Carpații sănătoși,
Și le rămâne piatra luminoasă,
Din subțirea rouă de strămoși,
Se adapă dorul de acasă.

TRANDAFIR DE LA MOLDOVA

Când în suflet, ordinea e-nvinsă,
Și în iubire mi se-neacă slova,
Îmi vine-n ajutor o floare-aprinsă
Sfântul Trandafir de la Moldova.

El vine din pământul tutelar,
Obligat de îngeri să răsară,
– Un foc înmugurit și solitar,
Împrăștiind o arșiță stelară-

Plutind, mi-a trecut pragul, și-a rămas
În odaia mea de rugăciune,
Înzăpezind iubire, pas cu pas,
Pân-a-nflorit o candelă în mine.

Și, adormit de un parfum ușor,
M-am regăsit în vis, în mielul suav,
Care-a păscut, din iarbă, dor cu dor,
Înconjurat de-un Trandafir Moldav.

CERBUL DIN CARPAȚI

Adulmecând un vânt de nemurire,
Cerbul din Carpați sfințit pe flamuri,
Zvonește - țărână o tainică-ncălzire,
Încât se crapă a primăverii-n ramuri.

Pe unde trece el, iarba-ncolțește,
Și în văzduh se-nalță o beție,

Unde un nor se-nchină creștinește,
Cu toate ploile din veșnicie.

Iar înserarea mai încet s-așează,
În somnul păsărilor călătoare,
Să nu le cadă visele-n uitare.

Și dacă-n somn, țărâna-i fără vise,
Cerbul, ușor, îi umblă pe sub pleoape,
Și cu toate vremurile ninse,
Îi umple visul, și-i rămâne-aproape.

La ALPI – Iași:

Lăcrămioara – Iolandina Ivan

La mulţi ani, Dumitru V. Marin!

UN TAUR, E UN BUN PROFESOR, E ECOLOGIST, MONOGRAFIST, CE-N COARNE-A LUAT ROMANUL,
AJUNS-A JURNALIST, TOT TIMPUL PRIMUL... SINGUR ÎN LUME ŞI GREU DE EGALAT - SĂ NU FIU E-NTÂIU-N LUME ȘI GREU DE EGALAT!
NICICUM NU-S PRIMA, CU DRAG L-AM LĂUDAT!

Geta Modiga
Jurnalist (Revista Arheu), bibliotecar,
Centrul Cultural *Mihai Eminescu* Bârlad

Gânduri de bine pentru prof. dr. Dumitru V. MARIN

Profesorul Dumitru V. Marin nu este omul perfect. Nici nu cred că şi-a propus în viaţă să atingă perfecţiunea. Cred însă că a dorit întotdeauna să se reinventeze, să se autodepăşească, să facă suficient de multe lucruri bune şi interesante pentru semenii săi.

Dumitru V. Marin şi-a construit viaţa pe proiecte constructive, de substanţă, menită să-i provoace pe oamenii de toate vârstele, să-i enerveze chiar, să-i mobilizeze să gândească pentru ei şi evoluţia societăţii în ansamblu.

De bază în existenţa profesorului D.V. Marin a fost munca neobosită de a se implica şi de a face mereu altceva mai interesant, dovadă sunt rezultatele pe care le-a obţinut cu eforturi şi riscuri nebănuite. Este o persoană cât se poate de controversată, dar nimeni nu-

i poate contesta calităţile, valoarea profesională şi eforturile susţinute, zi şi noapte, să nu treacă viaţa pe lângă domnia sa, fără rost.

Acum, la împlinirea vârstei de 75 de ani, Dumitru V. Marin poate face un bilanţ cu plus valoare. Puţini dintre noi reuşesc sau îndrăznesc să facă astfel de calcule. Cel mai de preţ merit al profesorului Marin este acela că oricine are ce învăţa de la acest om şi peste 50 de ani.

La mulţi ani! Sunteţi un învingător, domnule D.V. Marin.

Cu stimă,
Bibliotecar- gradul III,
Geta Modiga/ Centrul *Mihai Eminescu* Bârlad

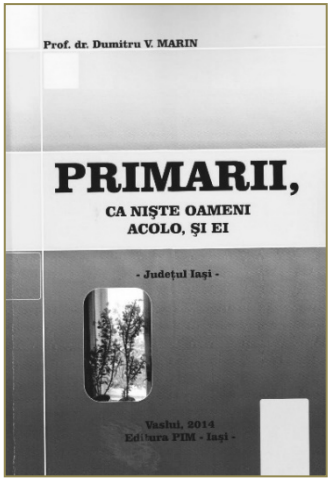
Dorina Stoica
Scriitoare, Bârlad
Volume publicate: „Daruri”, „De la poezie la rugăciune”, „Raiul în care am fost”„Când nu te iubeam”, „Ochiul curat” etc.

Dumitru V. Marin, „luptătorul singuratec” al culturii vasluiene

Binecunoscut în toată zona Moldovei, dar în aceeași măsură și de bârlădeni, prof dr. Dumitru V. Marin este o personalitate pregnantă ce nu poate fi trecută cu vederea, nume ce s-a impus în media postdecembristă prin ziarul Meridianul, postul de radio si de televiziune pe care le conduce și al căror patron este. Dinamic novator, harnic având un spirit mereu tânăr, debordează de energie creatoare și are o dorință continuă de afirmare ca scriitor, jurnalist, promotor cultural, om politic și mai nou director al revistei „Meridianul cultural românesc” ce a ajuns deja la cel de-al 4-lea număr. O revistă literară de înaltă ținută, durabilă atât prin conținut dar și prin calitatea hartiei de tipar, deschisă creatorilor din județul Vaslui, din țară dar și din diaspora românească, care alături de cărţile

pe care le-a publicat de-a lungul timpului va rămâne dovada unei activități prolifice închinate culturii, trudită de un iubitor de frumos, de progres, dar și de un om dedicat, dornic de afirmare personală. Cine se crede că este domnul Dumitru V. Marin? Dar, cine poate spune mai bine decât chiar domnia sa. Iată cât de bine se prezintă în intrviul realizat de către prof. universitar Ionel Miron: „Prea m-am risipit în lumea asta ca să nu știu cine sunt. Un important journalist român, primul romancier din istoria culturală a Vasluiului, om cu operă, ambiție, muncă. Deschizător de drumuri în presa modernă și etnologie." Cu o activitate literară și publicistică impresionantă, el a fost acel care a înființat primul post local de televiziune, primul post de radio și primul săptămânal tipărit la Vaslui, cu 25 de cărți tipărite și cu o revistă de peste 150 de pagini ce reunește între paginile sale o elită intelecturală și culturală națională și din diasporă. De asemenea mai multe comune i-au acordat titlul de Cetățean de onoare. Despre întreaga sa activitate domnia sa a scris o cartea „Marin D.V contemporanul nostru". Apreciat, admirat și căutat de unii, contestat de alții, Dumitru V. Marin rămâne hotărât să-și desăvârșească misiunea de a fi și a rămâne în istoria culturală a

județului Vaslui și nu numai un nume de marcă. Dumitru V. Marin se impune cu fiecare an ce trece tot mai mult, dovedind veridicitatea sintagmei conform căreia, „devenim ceea ce gândim” (Buddha).

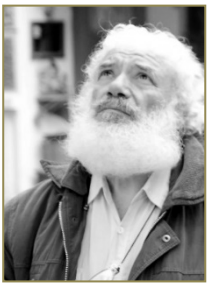
De admirat activitatea, vigoarea ce nu ține cont de ani și dorința de afirmare ce nu are limite. Dumiru V. Marin, este un luptător, un militant neobosit pentru atragerea în jurul său a tot ce mișcă în cultura vasluiană! S-a scris mult despre acest prolific om de cultură vasluian și se va mai scrie fără dor și poate. Ce pot eu, o neînsemnată autoare din Bârlad să adăug decât să-i adresez la ceas aniversar, sincere urări de „La mulți ani”, sănătate, multă putere de muncă spre împlinirea misiunii pe care cu cinste și-a asumat-o.

George Tei

Poet, Bucureşti

Volume publicate: „Bolnav de timp”, „Niciodată, cuvintele”, „Operaţie pe cord deschis”, „Trecerea prin iubire”

O veche vorbă românească spune aşa: „A fi Om e lucru mare, a fi DOMN e întâmplare”... De ce spun aceasta? Pentru că am întâlnit la Bârlad, cu ocazia lansării antologiei colective de poezii „Doisprezece”, un DOMN care nu s-a lăudat pe sine pentru ce face pentru „muritori”, ci a lăudat modul în care a fost organizată manifestarea, prezenţa numărului mare de oameni, doritori de literatură bună... Faptul că promovează în revista sa, „Meridianul Cultural Românesc”, tineri talentaţi din toate zonele ţării arată că este o persoană specială... LA MULŢI ANI!, DOMNULE DUMITRU V. MARIN!

DOAR DUMNEZEU...

Dă-mi voie să reintru în visul tău, o clipă,
Apoi mă voi întoarce în eul meu ce zboară.
Din amintiri arzânde îmi creşte o aripă
Şi tu mă cauţi încă, pentru a câta oară?,
În versurile tale... De ce nu ai răspunde
Acestor gânduri calme sosite către seară,

Dorind să te întoarcă pe vechile lor unde...
Întoarce-te doar astăzi sau... până-n primăvară
Când ne vom strânge iară durerile şi visul.
Dă-mi încă o iubire, iubeşte-mă şi cere
Acelor deziluzii, ce nu mă vor închisul
Unor trecute ziceri, deşi aveai putere
Să-ţi recunoşti greşeala... Acuma, spun că nu mă
Ascund în nemurire şi nici nu caut scuză -
Recheamă-mă şi uită, întoarce-te şi du-mă
La poarta vieţii tale... Doar Dumnezeu acuză!

AŞTEPT ...

Sunt prea bătrân să mă răsfăț cu vise
Și mult prea tânăr să pornesc spre zări...
Din umbrele atâtor începuturi
Stau să ascult din nou cum cad zăpezi
Cad în genunchi la porţile deschise
Și nu aud de nicăieri chemări;
Îşi caută în mine aşternuturi,
Să încălzesc, perechile de iezi
Și mă retrag spre înserări şi cânturi
Ce le-am purtat când vrut-ai să le iei;
În rătăcirea noastră încă doarme
Un răsărit, că n-am ştiut a-i da
Culcuş din nesfârşitele avânturi...
Nici dorul nu mă lasă în bordei,
Ţinându-mă pe gânduri... Are arme...
Și nu insist... Aştept să-mi spună: da!

Mioara Timofte
Scriitoare, Bârlad
Volume publicate: „Scrisori mirabile”.

MEA CULPA

Se apropie cu paşi repezi momentul când domnul profesor doctor Dumitru V. Marin va mai adăuga un an la cei hărăziţi de Creatorul Universului. Din păcate sunt în situaţia - de puține ori întâlnită în viaţa mea - în care nu îmi pot găsi cuvintele pentru ca să fac o urare „comme il faut”. Din cel mai obiectiv motiv posibil, trebuie să recunosc! Nu îl cunosc aproape deloc pe sărbătorit! Ştiu doar că trebuie să îi mulţumesc pentru diligenţa cu care a fost alături de mine într-unul dintre cele mai importante momente ale vieţii mele. Dar nu despre mine vreau să amintesc! Prea puţinele ocazii în care am avut şansa să îl întâlnesc, nu îmi permit să fac un portret al domniei sale. Pot, în schimb, să îi mulţumesc pentru căldura cu care am observat că îşi înconjoară amicii - nu îndrăznesc să mă consider „prietena” domniei sale. Pentru asta ar trebui să „mâncăm” destul de multă „sare” împreună. Sau, mă rog, să ajung şi eu să scriu suficient încât să mă consider demnă de acest statut. Lucru care, de altfel, din păcate, este imposibil, pentru

că domnia sa nu a aşteptat să mă apuc eu de scris (sic, sic) ci a scos pentru cititori atât de multe scrieri încât îmi este imposibil să îl ajung. Doar dacă nu are răbdare câteva zeci de ani! Domnule profesor, ce părere aveţi?

Pot însă, ca, la moment aniversar, să îi urez multă sănătate, spor la scris şi să trăiască mulţi ani să se poată bucura de creaţiile sale!

Cu respect,
Mioara TIMOFTE

ZIUA CITITORULUI

Mit,

luna octombrie a mărturisit timpului cea mai frumoasă sărbătoare personificată magic în ființă umană așezată într-un miez de toamnă bogat în rod învelit în miresmele iubirii și îndumnezeit cu alcoolurile tari ivite din strugurii sărutului înrourat cu o duminică a însămânțării cu clipa lui Dumnezeu. Iată de ce veșnicia îmi cere, de pe coama vremurilor, mere împrospătate cu prezența ta, o superbă inspirație a harului meu pentru a te încorona cu poezie, chemând cântecul să-ți fie o absolută victorie asupra efemerului lumii ce ne înconjoară.

Fapt plin de misterul trăirii tale ce înnobilează tristețea cu credință și înserarea cu încredere, urcându-le pe o muchie de lumină unde numai sentimentele pure veșnicesc prin poezia din ele.

Durere, aspirație și eliberare a spiritului pentru un spațiu al bucuriei ce confirmă și afirmă valoarea unică a principiului pe care însăși ființa ta l-a zămislit. Împărţirea la unu...

De aceea, în luna octombrie ne amintim de această sfântă particularitate a ta care îmi întărește încrederea în structura etică a gândirii tale estetice care pune în evidență tăria unui caracter ce rezistă cu fermitate asalturilor gândacilor de bucătărie, dornici să guste din prăjiturică.

Eu folosesc creionul sfânt al poeziei în care îmi sprijin sentimentele ca într-un toiag cu care dacă lovesc iarba îmi răspunde Mioara laie, iar dacă lovesc cerul, stele mi-o aduc pe Mit ca să-mi recite poeziile.

De aceea propun lumii ca cea de a treia zi a lunii Octombrie să fie ziua universală a cititorului.

De ce a treia zi a miezului aurit de toamnă? Pentru că legenda spune că în prima zi Dumnezeu l-a văzut pe Poet singur și trist. A doua zi a trimis un înger să afle de ce poetul e singur și trist. Îngerul a venit, i-a citit poezia, s-a îndrăgostit de ea și, împreună, au plecat în largul lumii.

A treia zi Dumnezeu a văzut că în lume încă mai este iubire și l-a numit pe Înger Mit, (adică pură Credință) și pe Poet l-a numit Gir (Încredere) și ziua aceea s-a numit ziua celor îndrăgostiți, de citit: ziua cititorului.

Mit, ca întotdeauna, tu decizi dacă trebuie sau nu să împlinești legenda și ce sacrificiu e necesar să faci pentru faptul acesta.

Ermit

VEȘNICIA SCRIITORULUI

Ermit,

cea mai pură ființă din univers vine ca un mesager al celor mai sincere sentimente, ale tale, ale mele, să îmi

aducă inspirația pe care o căutam în neștire în lungi momente de disperare. Pe aripile unui porumbel, care mă vizitează timid, nedorind parcă să-mi tulbure aparenta liniște, vin năvalnice gândurile mele pe care le aștern cu repeziciune pe coala de hârtie.

Simt că această ființă nevinovată a fost trimisă de însuși Creatorul Universului să vadă dacă spiritul meu mai există și nu s-a pierdut în neant.

Ermit, cu mărinimie, oferi cititorului o zi în care să fie sărbătorit. Fără scriitor, însă, cititorul nu și-ar justifica existența. Motiv pentru care îi mulțumesc Creatorului Universului pentru că acesta ți-a pus pe umeri cazna de a face posibilă existența cititorului. Spun caznă deoarece scriitorul este condamnat să scrie mereu, în căutarea cititorului care înțelege în profunzime creația estetică rezultată din această binecuvântată muncă.

De la sine înțeles este faptul că ziua ta, a scriitorului, este în fiecare zi a existenței cititorului.

Se scutură salcâmii peste sufletul meu care urlă după tine. Urlă cu disperare, asurzindu-l pe însuși Creatorul Universului...

Numai la urechile tale nu ajunge strigătul meu care îmi împrăștie ființa în mii de fărâme. Nu îmi rămâne decât să sper că le va risipi în cele patru zări să nu se mai adune niciodată, pentru ca să nu mai sufăr.

Mă înlănțuiesc singură în propriile-mi brațe, încercând să opresc durerea crâncenă care mi-a cuprins ființa... și nu-mi mai dă drumul...

Imaculatele flori de salcâm îmi îmbracă sufletul într-un giulgiu care mă mângâie încet.

Mă tem să nu-mi placă prea mult această aparentă senzație protectoare și să nu mă cufund în renunțare.

Nu-ţi întoarce inima de la mine, nu fi atât de crud încât să nu mă mai lași să exist...

Dacă o faci, nu voi mai avea puterea nici măcar să fiu,

Mit

Cristina Vizitiu
Director, Biblioteca „Stroe S. Belloescu” Bârlad

Profesorul Dumitru V. Marin, un destin remarcabil

Sărbătorim astăzi pe domnul Dumitru V. Marin, pe omul de cultură remarcabil care şi-a închinat viaţa şi toate energiile spirituale pentru a-şi făuri un drum charismatic în cultura noastră contemporană.

Personalitate cu o energie spirituală deosebită, maestru al unor experienţe estetice şi etice aşezate solid în eonul contemporan, profesor, publicist, director de conştiinţe, neobosit cercetător al valorilor contemporane şi nu numai, scriitorul Dumitru V. Marin priveşte lumea, o cercetează, o adnotează şi vrea acum şi dintotdeauna să o facă mai clară, mai luminoasă, mai morală, demersurile sale fiind întotdeauna încununate de succese remarcabile.

Îi dorim domnului Dumitru V. Marin să-şi continue destinul său creator şi să se bucure de o viaţă cât mai lungă să-şi vadă împlinite toate dorinţele domniei sale.

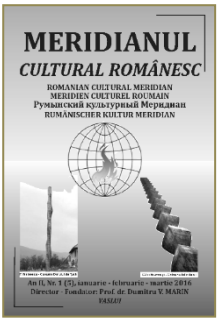
Supliment omagial literar artistic, cu amici

28 aprilie 2016, dedicat aniversării jurnalistului prof. dr. Dumitru V. Marin la împlinirea vârstei de 75 de ani.
Realizator: Gabriela Ana Balan

Gabriela Ana Balan

Meridianul Cultural Românesc
Victorie în lupta de promovare a culturii şi a limbii române!

A curs multă cerneală, s-a scris mult despre soarta revistelor de cultură, despre situaţia lor financiară. Unele au dispărut din păcate, altele au renăscut din propria cenuşă, altele abia îşi mai duc zilele de azi pe mâine. Iată că aici, la Vaslui, probabil unde vă aşteptaţi mai puţin, a luat viaţă Revista *Meridianul Cultural Românesc*. Vă invit la lectură pentru că graţie inimoşilor veşnic tineri şi neînfricaţi luptători pentru apărarea sfântă a limbii române, este o ediţie de zile mari. O reuşită din plin pe toate fronturile, o participare de zile mari a unor autori valoroşi şi o formă grafică de nota 10. Felicitări dlui prof. dr. Dumitru V. Marin! Revista porneşte de la jurnalismul cultural, promotor şi păstrător de tradiţii şi valori perene, reuşind să ajungă, în scurt timp, până şi la inima tinerilor, redută tot mai greu de cucerit azi, când oameni de asemenea calibru, care se încumetă la asemenea luptă, sunt *rara avis*.

Mă onorează prezenţa mea în această revistă. Am fost prezentă şi în numărul trecut. Îmi voi ruga

prietenii din toate colţurile lumii, scriitori de limbă română şi nu numai, dar iubitori de cultură care vor să publice sau doar să ne citească, să fie cu sufletul şi cu mintea alături de noi. Aceasta e calea, cultura poate deschide toate porţile pe care, din ignoranţă uneori, alteori din greşeală, le închidem. Sunt alături de distinsul om de cultură, prof. dr. Dumitru V. Marin şi îl sprijin cu modestul meu obol pentru că, la un moment de răscruce, când judeţul nostru purta un stigmat, domnia sa este cel care m-a apelat şi m-a rugat să ne unim forţele pentru a face cunoscute lumii adevăratele valori, pentru a oglindi adevărata faţă frumoasă a Vasluiului dincolo de prejudecăţi şi împroşcări cu noroi care, din păcate, vin uneori nejustificat chiar din apropiere într-o presă care înnegreşte totul!

Lansarea revistei a avut loc și în cadrul unui eveniment desfăşurat pe data de 26 octombrie la Centrul de Afaceri Vaslui, sub sigla „Omagiu cărţii vasluiene”. Consemnez cu mare drag că am numărat peste 100 de cărţi expuse. Cu acest prilej, invitaţii au primit Diploma de Merit pentru bătălia dusă întru promovarea şi respectarea limbii române. Şi da, revista a fost oferită ca premiu! Ca un dar de suflet!

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE

PRIN TVV-30 și M.C.R.-7

Vaslui pe harta culturală a lumii

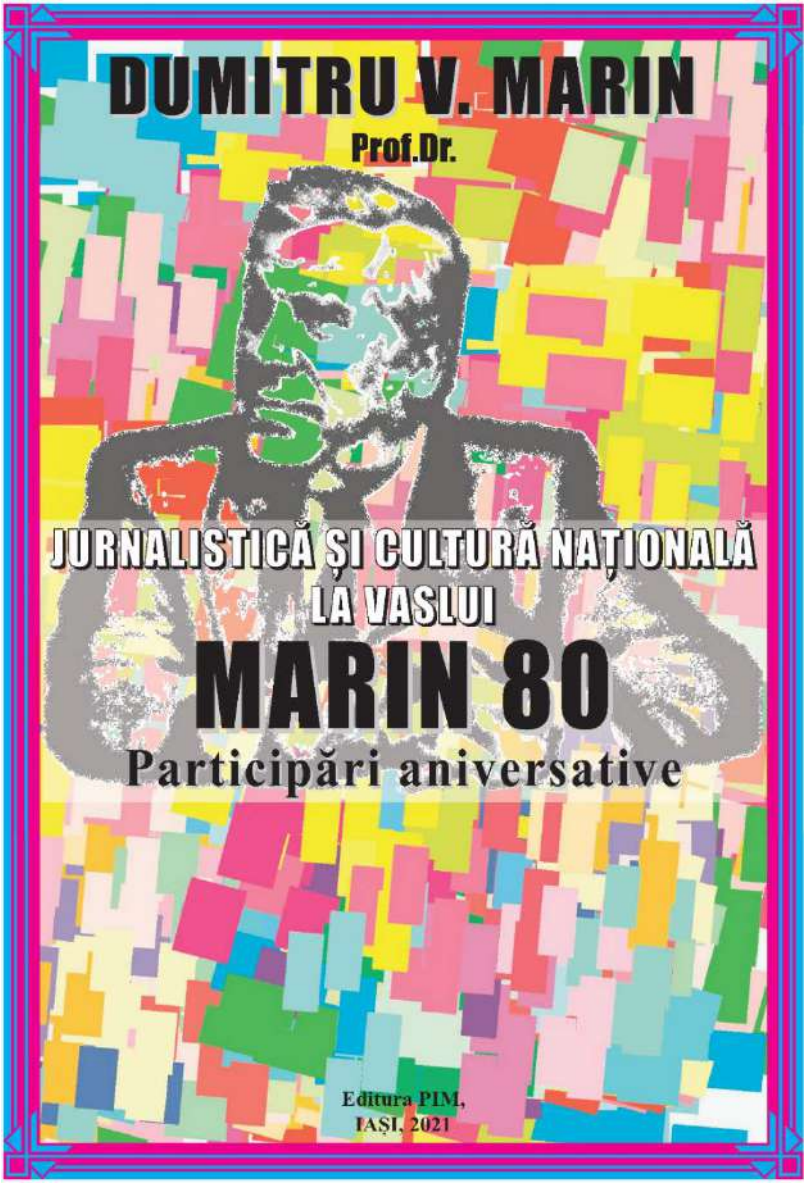

P. Matescu - Coloana Dorului de Țară

C-tin Brâncuși - Coloana Infinitului

Editura PIM,
IAȘI, 2021

DUMITRU V. MARIN
Prof.Dr.
JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ
LA VASLUI
MARIN 80
Participări aniversative
Editura PIM,
IAȘI, 2021

D.V.Marin este cel mai veritabil și de necontestat lider cultural al acestei generații.

Mihai BATOG BUJENIȚĂ
(2021)

V.

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ

LA VASLUI

MARIN 80

Participări aniversative

Editura PIM,
IAȘI, 2021

405

MOTO:

Dintotdeauna norocul este și după cum îl păzești…

A. CUVINTE

SĂ MĂ BUCUR?
10 +/10 -

La anii aceștia oricine e vrednic de ceva atenție. Eu, cât mă pot lua în propria mea atenție?

Dar alții, adică prietenii și dușmanii, că ceilalți nu-s interesați, poate că n-au idealuri…?

Până la urmă am parcurs o viață și pot vedea ce fel de monede am în sipetul existenței, mai ales că am pretenție la uzul rațiunii. Deci, 10 cu +, alte 10 cu - …

+ 1. O medalie strălucitoare ar fi conferită de marile reușite în viață, așa de mari că nimeni nu le va mai putea egala vreodată, de nicăieri, în varietatea asta, în schimbările existențiale asistate de calculator. Noua cultură existențială e clară, imposibil de oprit, inclusiv cu atacurile sale la „omul tradițional", e alt timp și mediu (H. Taine – mediul și momentul).

- 1. Pe minus: nevoia de a fi mereu unul contra multora… cu multe, prea multe neplăceri în existență, dăunătoare creativității.

+ 2. Norocul să pot munci cu destul spor și la această vârstă pe care nu o recunosc a fi a bătrâneții, pentru că mă simt în putere și creativ (cu minte întreagă). Nu m-am plictisit absolut niciodată în viață, mereu mi-am diversificat preocupările.

- 2. (Pe minus) imposibilitatea de a-mi fi putut depăși condiția atunci când eram și mai creativ, și mai

puternic și mai ambițios. Am pornit cu zestrea copilului de la țară, cu picioarele în balegă, cu dorința de învățătură, cu nădejdi tare cețoase și inconsistente. Poate ajungeam în față și dacă rămâneam agricultor sau în orice domeniu de activitate simplă. Din sat am plecat la gimnaziu 93 de copii, am terminat facultatea singurul, am dobândit un doctorat printre cei doar câțiva dintr-un județ, atunci, cu multe mii de oameni. Un doctorat muncit peste 22 de ani, cu idei unice, mobilizatoare.

+ 3. M-am ridicat singur, fără alte îndrumări decât ale străinilor cărora până la urmă nu le păsa nici că fac foame, nici că n-am straie acceptabile, nici că trebuia să muncesc de 3 ori mai mult decât alții, plecați de pe o altă platformă socială, culturală, educațională. Mulțumesc marilor spirite naționale care mi-au acordat prețuirea lor. Și acum le mulțumesc celor așa mari din lumea largă care participă la împlinirea operei mele culturale, umane, naționale, internaționale. Numai la revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, înființată la 1 februarie 2015, sunt 707 colaboratori, iar o carte de căpătâi, **Bătălia pentru Vaslui**, selectează 226 personalități dintre cei peste 1080 cu care m-am intersectat ca jurnalist în primul rând, ca folclorist, ca om de cultură.

- 3. M-am afirmat în multe domenii de activitate, dar fundamental în nici unul deși, Teza de doctorat **Tudor Pamfile și revista Ion Creangă** (1998), romanul **Zăpadă pe flori de cireș** (1999), cartea de istorie și suflet **Jale și eroism românesc la Cotul Donului… și după** (!)/2020/, **Bătălia pentru Vaslui-RO**

(2020), vor tot rămâne, **ca și M.C.R**. Toate marchează un început în domeniu, includ idei, păreri, teorii proprii. Mi-ar fi plăcut să stau la studiu în biblioteci și să-mi joc ideile după lecturi.

+ 4. Pornind de atât de jos a trebuit să asigur mijloacele de existență pentru familie și apoi pentru alți atâția în plus, chiar în anul al 80-lea hrănesc 13 persoane. Dacă numai prin Grupul de presă pe care l-am înființat au trecut și învățat peste 500 de oameni, înseamnă că am fost un întreprinzător și mai ales un muncitor și un responsabil. Asta a pornit din necesitate, înțelegerea rostului propriu, posibilitatea de afirmare în societate. Dar și sacrificarea unor disponibilități creatoare și intelectuale. Mulți, destui de mulți n-au știut, n-au putut, n-au vrut să vadă rezultatele muncii personale înspre avantajul lor. Mulți m-au furat, destui m-au negat, deși fără ajutorul meu nu erau nicicum ce sunt astăzi. Psihologia provincialului de rând m-a urmărit și ocultat toată viața.

Am reușit o operă culturală-socială-jurnalistică și științifică unică într-un județ, cu reale particularități în România și parțial re-cunoscută în lumea mare.

- 4. N-am știut să popularizez aceste ample rezultate ale muncii. Cine nu s-ar mândri cu recordurile mondiale în jurnalism, cu grup complet de presă, cu pătrunderea în cele mai înalte cercuri sociale, cu deplasări în 4 continente, 32 de țări?

+ 5. Am o familie cu 3 copii foarte buni, muncitori, cu merite sociale, care îmi aduc la data aceasta 9 nepoți și un strănepot. Nu-s recordman și aici, dar tot sus, sunt, așa cum m-a consemnat și Istoria

jurnalisticii românești (Enciclopedia) în 9 microportrete, cam în primii 200 din cei 35000 de slujitori ai presei din toate timpurile, din Țara Românească.

- 5. Nu am prea putut participa la creșterea și educația nepoților. Poate le va folosi munca mea intelectuală, fizică, managerială, răstimp de peste 6 decenii (debut, 3.10.1957) când vor putea judeca sau or avea nevoie de un blazon ca necesar în societate.

+ 6. Am ajuns cel mai important jurnalist din toate timpurile în județul Vaslui și un nume în țară. Nu cunosc pe cineva să fi întemeiat și prima Televiziune privată în România (Licența 001/TV/1993), și 2 posturi de radio, Unison (1993, 1994), și ziar (Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, 1996) și revista M.C.R. (2015), și activitate pe net.

- 6. N-am reușit să atrag în același joc/muncă urmași cu ambiție și chemare. Nici copiii mei nu m-au urmat, sigur, pentru că chiar mersul lumii s-a schimbat, iar cultura cărții/ epoca/civilizația Guttenberg s-a modificat până la înlocuire.

+ 7. Am avut noroc de o soție excepțională, Iulia, cu care împlinesc 60 de ani de căsnicie. Fără dumneaei, om minunat de linia a II-a, nu cred că aș fi reușit atâtea în viață. Recunoștință și prețuire.

- 7. Aș fi putut face avere. Zic, însă: nu sunt bogat, nu sunt sărac. Am operă, condiție de rang social alături de ceva strânsură.

+ 8. La ceas de bilanț: N-am trăit degeaba, puțini din toată lumea mă pot egala. Dintre realizările unice: Interviurile cu șefii de stat (9+Johannis), cu Prim-

miniștrii (16), cu Papa Ioan Paul al II-lea, cu PATRIARHII Teoctist și Daniel, mitropoliți, episcopi, mulțime de preoți, deputați și alte mari personalități ale lumii, ca Anghel Rugină, Marcel Guguianu, Ion Stoia, C.D. Zeletin, câteva zeci de academicieni, câteva sute de universitari și dr. în științe, 7 sutavieţuitori după 77 de ani de la bătălia de la Cotu Donului, mii de oameni cu merite de excepție... Prima televiziune privată din România a deschis porți nevisate și pentru recunoașterea românilor noștri pe multe meleaguri străine.

Revista internațională M.C.R. pune Vasluiul pe harta culturală a lumii/707 colaboratori din 4 continente, peste 200 din afara granițelor. (La data apariției vol… 803…).

Las celor care vin peste 50 de cărți, nu toate foarte bune, dar nicicum toate rele.

Am trăit din plin, am creat, am luptat cu toate puterile pentru Limba Română.

8. N-am știut să atrag mărimile timpului pentru oricât de mic ajutor, drept care toate realizările sunt pe speze și sacrificii personale.

+ 9. Operă variată, 16 domenii de activitate, deschizător de drumuri în presă, promovarea limbii române prin toate mijloacele la dispoziție, jertfă personală și daune familiei. M-am bucurat de acea clipă de libertate deplină de care vorbea poetul american Walt Whitman…

- 9. N-AM REALIZAT ATÂT CÂT SE MAI PUTEA.

+ 10. Dar sunt conștient că am intrat în Pantheon, că munca mea (de toate felurile) chiar ne-apreciată în timpul din urmă, nu poate lipsi din patrimoniul județului, Moldovei și din istoria culturii românești. Firișoarele din edificiul național ca o Coloană a iubirii de patrie, includ și eforturile mele, la care nu m-a obligat nimeni ci eu am mobilizat pe mulți, mulți alții, fără vreun beneficiu decât al convingerii că nimeni nu mai poate face asta și că nu mă mai poate egala, ca un component al culturii din epoca Guttenberg, la granița dintre secole, milenii și începutul noii culturi existențiale.

- 10. După cât m-am împrăștiat în lume… se poate să nu știu cine sunt?

În sinteză: Să mă bucur? Am sipetul bogat, și, totuși… „Nu mai zăresc și-aș sta s-ascult
Poteca merge încă mult?"
„De ce-aș fi trist?" (Tudor Arghezi).

Prof. dr. Dumitru V. MARIN
17.01.2021

CUVÂNT... LA SĂRBĂTOAREA DE 70 DE ANI!

„Cu excepția câtorva ani, până a trebuit să alerg după oi, m-am distrat învățând poezii, tatăl meu Vasile Marin fiind tare mândru de prima lui odraslă, iar mama mă încuraja. Am învățat de foarte mic cerința vieții: fără muncă nu se poate!

Am trăit foarte greu, am învățat pe brânci, am rezistat în ploi și furtuni, geruri (navetă 6 km), în mijlocul adversităților. M-a mângâiat, dintotdeauna, înțelegerea cu sexul frumos, pentru un băiat citit ce eram.

M-am străduit întotdeauna să fiu constructiv și să pun osul la treabă, inclusiv în competiții sportive unde am fost vice campion național la lupte.

Când mi-am fixat scopul… aproape nimic n-am precupețit pentru asta!

N-am dus lipsă de voință, minte, de dușmanii cei mai puternici.

Când opera mea a prins viață s-au înmulțit și denigratorii. Unii m-au acuzat… de faptele lor.

Mi-am încurajat necondiționat elevii, colaboratorii, cunoscuții. Am încercat să promovez pe cei mai buni și cât mai pe mulți. Pentru că ÎMPREUNĂ, subliniez ÎMPREUNĂ puteam face istorie cultural-informațională și prea destui n-au putut ține pasul.

Am avut o putere de muncă ieșită din comun și mai ales soție excepțională și copii la fel.

Dacă ar fi scris și alți dușmani (deși i-am invitat), volumul de față avea peste 1000 de pagini. Am solicitat toate redacțiile din Vaslui să opineze despre decanul de vârstă și liderul lor de presă din ultimii 20 de ani. Doar unul scrie un articolaș nu laudativ, ci incolor si inodor. Și, toți au trecut pe la mine…

S-a scris că sunt narcisist, orgolios etc…

Precizez: N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit, Tetralogia culturală locală mi-a mâncat zilele. Am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit… calculat. Așa că mi-am comandat până și statuie (bust) și chiar pe mormânt am conceput o lumânare stilizată cu semnificația: Viața.

Am suportat cu greu Deceniul Dușmăniei ca singurul politician în opoziție reală cu șopârlele locale și cu ziariștii lor care m-au sabotat sistematic și prin omisiune, ori au scris de rău când chiar am realizat evenimente excepționale.

Dacă presa (inclusiv a mea proprie, cu destule cârtițe), politicienii, refuzații, dezrădăcinații m-au ponegrit, ce trebuie să fac? MIE nu mi-a dat nimeni niciodată pe degeaba, chiar am plătit de câte 3 ori prețul la orice am obținut.

…Am adunat, „pietre pentru templul meu” (Lucian Blaga), convins că am realizat prin acțiune, model (sau prin reacție) școală de presă. Dacă mulți contemporani s-au afirmat într-un singur domeniu, eu am reușit ca etnolog, romancier, monografist, om de presă, întreprinzător privat, familist, politician, și în nici un caz mai puțin în cultură cu prezență pregnantă de

peste 50 de ani. Port și amar în inima mea. Pe prea mulți i-am ajutat eu ca să nu am tot atâția dușmani, pe mulți i-am făcut eu harnici.

Dumneavoastră, autorii de mai sus, m-ați răsplătit cu adevărat. Pot să arunc din sufletul meu necazurile pricinuite de tot felul de „insecte" tocmai pentru că la această reunire în petrecere cu vorbe, sunt onorat de atâtea și atâtea nume prestigioase, autorități în domeniu, jaloane culturale și sociale, celebrități naționale, brazi ai României moderne!

Îmi aplec geana înlăcrimată de emoție în fața Dumneavoastră, semnatari ai volumului, ca semn de recunoștință pentru aprecierile, laudele, criticile sau cuvintele de mai sus.

Acesta este monumentul meu! Mare, mic, conservativ sau nu, bun sau rău, oricum unic, e ridicat de Dumneavoastră…

Un alt gând îmi rămâne pentru cei care mereu vin și pot ține cont de om, viață, (inclusiv ca film - apropo de cel consacrat mie de Corneliu Porumboiu *„A fost sau n-a fost"*), anecdotică, legendă, operă, dar mai ales de calitatea acestui timp adică mediul și momentul vasluian, începutul sec. XXI, mileniul III.

Deferent, D.V. MARIN

… unul printre Dvs. … !

4 aprilie 2011

… crapă mugurii la pomi și înfloresc tare frumos cireșii!

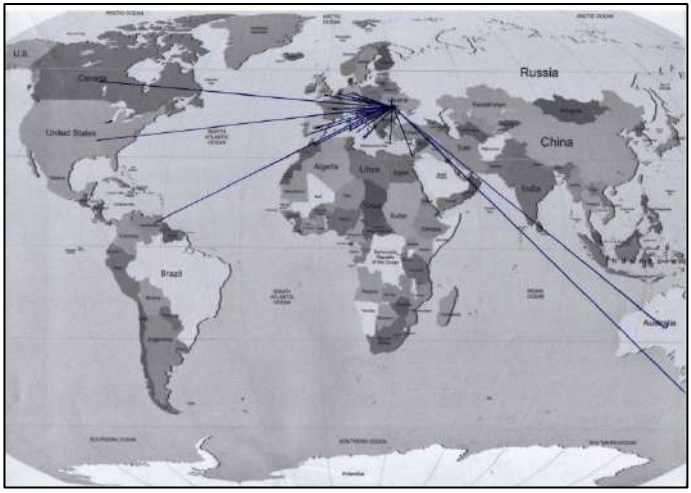
CUVÂNTUL DE MULȚUMIRE PENTRU SEMNATARII DE AICI, DIN ACEST VOLUM:

Multe hotărâri curajoase am luat în viața mea, adesea cu repercusiuni negative, dar toate cu bună intenție. Îndrăzneață e și ideea cu acest volum.

Am considerat că nu e nevoie de 80 de competitori într-ale vieții care să vorbească viitorimii despre cine am fost eu; am avut 70, la cei 70 de ani de viață, 75 la vârsta aceea, 77 la alți ani, pentru „Noduri culturale…", acum vreau să-mi ascund vârsta. Pot? Spun adesea că sunt și eu tânăr, dar de mai multă vreme.

La acei 70 tipărisem 9 cărți, acum am 49 + aceasta, dar și anii pe care prieteni și dușmani îi omagiază; pentru că sunt incluși și adversari.

Privind în urmă, pot fi mândru și de câte cărți am publicat (n-or fi toate bune, dar nici într-un caz toate rele), și de TVV, și de ziarul care împlinește 25 de ani, și de radio Unison și de Revista devenită internațională (de aici de la Vasluiul care nu apare pe harta Europei), MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, despre care mereu scriu că ajunge în 4 continente, 32 de țări și care înregistrează 707 colaboratori dintre granițele limbii române. Un planiglob cu săgețile indicatoare e util, deci.

I-am rugat pe semnatari să scrie orice vor ei, vorba lui Ion Heliade Rădulescu, în 1829, „Scrieți băieți, numai scrieți, faceți și nu stricați” și… destui alții, chiar mulți-mulți au consultat Wikippedia sau Google și s-au documentat, ori s-au lămurit. Au aflat despre mine ca personalitate culturală, jurnalistică, dar și despre Vaslui, prăpăditul, ridicat pe harta culturală a lumii. Știu bine că altul ca mine, nu mai există la această dată, nicăieri (nu pare modestie, dar e realitate).

Am scris adesea că eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată pentru că nu se mai poate; reprezint epoca aceea a cultului cărții, epoca Guttenberg, iar noua cultură existențială are alte norme, altă viață, promovează alte valori. Și atunci, știind acestea, de ce m-am osândit la munca de zeci de mii de pagini?

– Cei care vin n-or fi toți proști să n-aibă nevoie de o istorie, aceasta ca eșantion din cultura și istoria națională.

– Las moștenire o operă muncită, muncită, realizată ca unul împotriva multora. Mă tot plâng de comunistoizii vremii de la care n-am primit fir de ajutor.

– Număram 9 cărți, acum 10 ani, azi înregistrez 52, mai toată opera și pe internet, am considerat că am dreptul la o statuie (în oraș au statui pușcăriași, iar printre Cetățenii de onoare sunt alți câțiva), drept care mi-am ridicat bustul realizat de Cristi Pântea, înlănțuit, la colțul casei mele, de pe strada Frunzelor nr. 2, Vaslui.

– Nici cronicarii, nici pașoptiștii, nici romanticii de dinainte și de după 1900, nici chiar comuniștii, n-au fost lipsiți de datoria de a lăsa ceva pentru viitor. Unii s-au străduit…

– Ce vedeți, bun – rău dar, pipăibil, la îndemână, pentru toți deopotrivă, înseamnă document istorico-literar și jurnalistic, deci o cărămidă la edificiul permanent numit PANTHEON de care orice generație are nevoie. Sper ca neamul acesta să nu fie alienat prea curând.

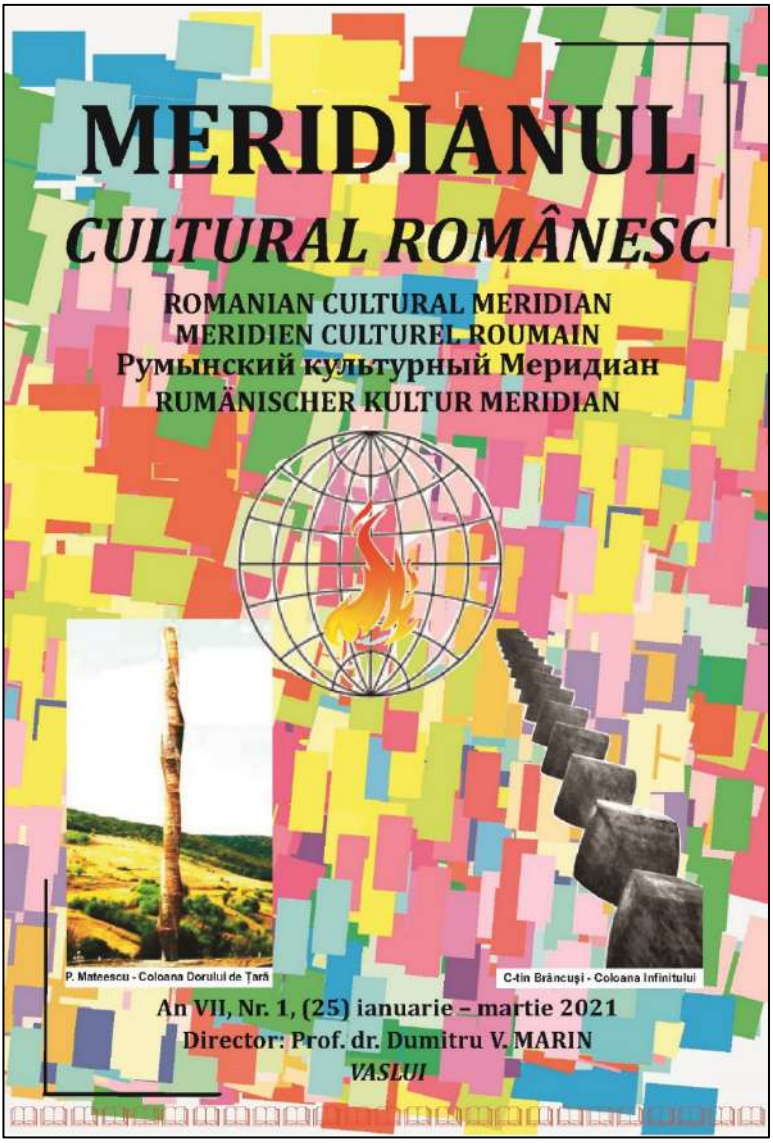
Nu se poate să nu mulțumesc tuturor acelora care au scris aici, în tot felul de publicații, inclusiv pe net/rețelele de socializare, de bine sau de rău.

Crede, totuși, neputinței omenești, cititorule.

Oricum, ai și tu parte de mulțumirile mele.

●

Să vedem ce scriu colegii … de muncă!

MERIDIANUL
CULTURAL ROMÂNESC
ROMANIAN CULTURAL MERIDIAN
MERIDIEN CULTUREL ROUMAIN
Румынский культурный Меридиан
RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN
P. Mateescu - Coloana Dorului de Țară
C-tin Brâncuși - Coloana Infinitului
An VII, Nr. 1, (25) ianuarie – martie 2021
Director: Prof. dr. Dumitru V. MARIN
VASLUI

B. MESAJE, DIPLOME, COMUNICĂRI

Academia Română:

Stimate domn,

Am primit e-mailul din care am aflat cu plăcută surprindere că pe meleagurile vasluiene, dumneavoastră, în triplă calitate de „director, editor și autor”, v-ați dedicat sprijinirii și promovării presei și învățământului local, misiune în care ar trebui să se implice toți jurnaliștii români, în special cei al căror glas editorial răsună în comunitățile locale…

Față de toate cele expuse mai sus, vă comunicăm că nu putem accepta propunerea dvs. de a deveni membru corespondent al Academiei Române, dar suntem convinși că, privind retrospectiv toate eforturile dumneavoastră pe tărâmul presei și învățământului local, mulțumirea adusă de rezultatele obținute încununează **întreaga dvs. activitate publică și vă împlinește sufletește.**

Vă dorim să continuați seria succeselor în sprijinirea și promovarea presei și învățământului pe plaiurile vasluiene.

Cu stimă,
Cancelaria Academiei Române
Email, 30.03.2021

Diploma primită din partea Asociației Literare „PĂSTOREL” Iași (ca membru-senator):

Asociația Literară „Păstorel” Iași
Academia Liberă „Păstorel” Iași

Diploma de Excelență 2021

Se conferă domnului prof. dr.

Dumitru S. Marin

La împlinirea frumoasă a opt decenii de viață, în semn de recunoștință și apreciere, pentru sprijin deosebit, fidelitate, statornicie și dăruire în promovarea continuă a valorilor culturale autentice.

Președinte Asociației Literare „Păstorel” Iași
Mihai Bodog-Bujenița

OGLINDIRE-N VEAC

(Dedicată: d-lui prof.dr. Dumitru V. Marin la aniversarea a-80 ani)

Rămâi aici, în glia noastră,
De unde s-au hrănit popoare
Și tu, de-aicea ți-ai tras seva,
Ca să sădești mărgăritare.
Căci mic fiind cu ochii ageri,
Ai răsturnat în țarnă plugul,
Iar bunii tăi ți-au fost alături
Că le-ai deprins tot meșteșugul.
Ai tras și secera și coasa,
Și descălțat, și cu opinci,
Dar ți-a plăcut mai mult, se pare
Să-nvârți condeiul… cu oglinzi.

Te-ai ridicat de mic, copile,
Cu lampa, tot săltând fitilul,
Ca să aduci lumină-n cale
Și bucuros să scrii colinzi.
Ți-ai tot plivit cu griji cărarea,
Bătuta-n roua dimineții,
Dar spinii răi ți-au dat târcoale,
De-ați împlini toată visarea.
Ai tot urcat pe deal de soare
În chip și glas de menestrel,
Ai dat Vasluiului culoare,
Cu Ștefan-Vodă lângă el.
În seri uitate de balauri,
Cu luna plină și hazlie
Îți scrii ca mucenic în taină,
Cartea cu slova aurie.
Năluci și feți frumoși cu stele
Horesc pe dalba ta hârtie,
Ursite, zâne, dar și iele
Se războiesc și se îmbie.

O, Doamne! zise menestrelul,
La ce icoană să mă-nchin?
Ca omul cel bătut de soartă
Să aibă traiul mai din plin!
Unde s-apuc cărarea-n care
Sălășluiește lin izvorul,
Iar ura, răutatea, moarte
Se risipesc în vânt ca norul..!
Ai scris cu sârg și cu credință
De toate, pentru toți să fie,

Dar s-au găsit lălâi și sceptici
Făcând-o ei pe marii critici.
Ai mers și-ai cunoscut popoare,
Oameni de stat și papi și regi,
Ai împletit cununi de neamuri
Pe care le-ai zidit în cărți.
Se împletesc în anotimpuri,
Lumini scăldate în havuz,
Mai stai copile, și, bătrâne,
Căci vremurile n-au apus.
În pleata albă și trecută,
În chipul încă luminos,
Răsai mereu cu lumea-n care
Ai stat prin vremuri, maiestuos.
Iar când amurgurile vremii
Se vor petrece prin câmpii,
Din naltul cerului în noapte,
O stea spre noi va răsări.

Prof. Mihai ANDON,
scriitor, Viceprimar al comunei Berezeni
04-04-2021

Cea mai frumoasa poezie a vremii…(?!).
La multi ani, d-le prof. dr. Dumitru V. Marin!

Omul de care m-am apropiat datorită unei pasiuni comune

Pe profesorul Dumitru V. Marin l-am cunoscut în perioada când lucram amândoi în domeniul culturii. După cum bine îmi amintesc, prima noastră întâlnire a avut loc chiar la Vaslui, la începutul anilor 80, când s-a întâmplat să particip la o reuniune interjudeţeană a bibliotecarilor din judeţele Moldovei. Atunci am avut o discuţie referitoare la personalităţile din fostul judeţ Tecuci, ţinând cont de faptul că soţia sa provenea chiar de pe meleagurile noastre. Cu acel prilej am remarcat că împărtăşeam acelaşi cult pentru marele folclorist şi etnograf Tudor Pamfile.

Pe parcurs, am menţinut legătura încercând să-l ajut cu unele informaţii despre Pamfile şi chiar cu fotografii ale locurilor prin care acesta se mişcase. Ţinând cont de faptul că, ulterior, se înscrisese la doctorat, i-am oferit şi biobibliografia „Tudor Pamfile“ pe care o scosesem, în iunie 1996, la Biblioteca Municipală „Ştefan Petică“ din Tecuci.

Ne-am mai întâlnit, apoi, la mai multe din activităţile consacrate ilustrului fiu al Ţepului. De asemenea, de câte ori am revenit la Vaslui, pentru a participa la diverse evenimente culturale, găzduite de Biblioteca Judeţeană sau de către Muzeul de Istorie „Ştefan cel Mare“, am profitat de ocazie pentru a ne

împărtăşi, unul altuia, proiectele culturale ce ne animau.

Dumitru V. Marin a revenit la Tecuci cu doi ani în urmă, la Casa de Cultură, pentru a lansa unul din numerele ambiţioasei sale reviste, „Meridianul Cultural Românesc“, în paginile căreia avusese grijă să includă, la loc de cinste, creaţiile câtorva din membrii Cenaclului literar „Calistrat Hogaş“.

Anul acesta, implicându-mă în realizarea unei ediţii revizuite şi mult îmbogăţite a bibliografiei dedicată lui Tudor Pamfile, de la a cărui dispariţie regretabilă se vor împlini în toamnă 100 de ani, am simţit nevoia să-l abordez cerându-i sprijinul autorizat. Ştiam că studiul său dedicat activităţii folcloristului la binecunoscuta publicaţie bârlădeană „Ion Creangă“, care îi înnobilase titlul de doctor în domeniul folcloristicii, reprezenta o sursă documentară demnă de luat în seamă. Trebuie să mărturisesc că, datorită informaţiilor preţioase preluate din cartea sa, am avut posibilitatea să aprofundez propriile mele cercetări, ajungând să descoper lucruri mai puţin cunoscute la Biblioteca Academiei Române din Bucureşti. „Îndrumările“ sale mi-au fost de bun augur în sensul că mă gândesc să realizez nu numai o ediţie postumă a scrierilor cu caracter literar pe care Pamfile şi le dorise a le include în volumul „La vadurile Nistrului“ pe care nu a mai apucat să-l publice din cauza sănătăţii precare, ci şi o expoziţie foto-documentară reprezentativă, inclusiv videoclipul „Pe urmele lui Tudor Pamfile“.

Fireşte că m-a bucurat şi totala disponibilitate a lui Dumitru V. Marin de a se implica în materializarea

multora dintre obiectivele ambiţiosului nostru proiect de activităţi din acest an dedicate centenarului morţii lui Tudor Pamfile. Aşadar, abia aştept ca el să fie alături de noi, motiv pentru care, în pragul venerabilei vârste de 80 de ani, ţin să-i urez statornicului, neobositului şi perseverentului meu prieten, un călduros la Mulţi Ani, viaţă lungă pentru a-şi putea duce la capăt gândurile înălţătoare care-l animă şi care constituie combustia existenţei sale.

Ştefan ANDRONACHE,
Tecuci.

Vasile AȘTEFANEI, inginer, primarul comunei Bălţaţi, jud. Iaşi

(FRAGMENT DIN INTERVIU – 5.04.2021)

Unul dintre cei mai performanţi primari.

Reporter: Aș dori să abordăm un subiect sensibil: ca jurnalist consider că ceea ce am scris a urmat un spirit constructiv. La dumneavoastră am făcut mai multe descinderi și am surprins o devenire a satului și evoluția primarului. Cum priviți dumneavoastră relația cu presa?

Primar: Eu pot să vorbesc în cunoștință de cauză după cele trei mandate pe care le-am avut. Există oameni ca dumnea-voastră, care ați venit la fața locului și ați scris despre ceea ce ați văzut și există oameni în presă care pe baza unei fotografii de pe net sau de pe whatsapp pun un titlu de scandal și caută laturile negative. Există oameni care în toți cei 12 ani de când sunt aici au căutat toate lucrurile care ar putea să discrediteze primarul, evident plătiți fiind de către cineva. Toate aceste denigrări au avut însă cu totul alt efect decât cel scontat. Oamenii au ales să fie de partea adevărului, adevăr pe care dumneavoastră ați ales să-l prezentați, despre comuna noastră, de-a lungul timpului în ziarul Meridianul... Vă felicit pentru toate acestea.

R: Ceea ce ați făcut în Bălțați nu putea să facă oricine. Ați îmbătrânit cu demnitate în această funcție.

P: Omul are în acest moment asfalt la poartă (în 2008 erau numai noroaie), are apă de Timișești, are iluminat modern, cum poți minți oamenii că primarul n-a făcut nimic? Oamenii vă citesc cu plăcere ziarul pentru că prezintă această realitate.

R: Acum aș dori să fac o paranteză. Ce părere aveți despre activitatea jurnalistului D.V. Marin?

P: <u>Meritați toate felicitările noastre și sunteți un exemplu pentru toți colegii din breasla ziariștilor</u> („breaslă" foarte diversă azi). Eu agreez acest mod de prezentare pe care îl promovați: să vii la fața locului și să evidențiezi toate realizările care ar putea fi luate ca exemplu de ceilalți primari. Trebuie să vedem în România locurile în care oamenii fac treabă, unde se mișcă lucrurile, unde se văd rezultate. Cu ce ajută un titlu negativ care are intenția de a denigra primarul sau echipa din jurul său din care oricum efectul este invers. Nu poți denigra cu un titlu de presă atunci când lucrurile funcționează. Da, dumneavoastră meritați toate aprecierile pentru că nu mergeți pe latura negativă chiar poate când ați simțit un refuz, nu v-ați risipit energia spre a face articole denigratoare; de aici și respectul meu.

R: Țin să menționez pentru cei care nu vă cunosc că prietenia noastră nu se bazează pe „șpriț".

P: În nici un caz. În primul rând nu prea am timp. De când sunt primar în localitate, de 12-13 ani am un program destul de încărcat. La ora 7 fix, în fiecare dimineață sunt aici ca să deschid primăria și plec ultimul de aici, la 8, la 9 sau chiar la 10 seara. Nu aș avea timp de genul de prietenii bazate pe un șpriț…

DUMITRU V. MARIN LA AL 80-LEA CEAS ANIVERSAR

Nu din superstiție ci din admirație pentru această vârstă frumoasă, am căutat în astre semnificația numărului 80 din viața unui om. Este numărul Îngerului! Iar al 80 lea înger are, în aștrii, semnificații profunde: ,,Îngerul numărul 80 poate fi descris ca o persoană sârguincioasă, disciplinată și autocontrolată, cineva care își ascunde sentimentele și are tendința de a se izola de ceilalți. Cei mai mulți singuratici sunt îngerul numărul 80; sunt imprevizibili pentru ei înșiși, darămite pentru ceilalți pentru că sunt născuți rebeli". Cred că stelele au vorbit, au creionat deja portretul sărbătoritului zilei de azi, prof. dr Dumitru V. Marin. Toți cei care l-au întâlnitt în orice timp îl vor recunoaște din această descriere. Paradoxal, mulți îmi vor deveni în continuare potrivnici, dar sunt deja mulți care se apleacă, din mult bun simț, asupra cuvintelor mele și meditează, dându-mi dreptate. Iar celor care încă se mai împotrivesc astrelor, le cer să (re)citească, de data aceasta fără patimă, cel puțin editorialele semnate de Dumitru V. Marin în ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău pe care îl conduce.. Nu poate contesta nimeni acest record al editorialelor publicate săptămânal în ziar, fără întrerupere, din decembrie 1990 (inițial la TVV).

Acum (28 aprilie 2021), la ceas aniversar când Dumitru V. Marin împlineşte 80 de ani, se cuvine să subliniem că domnia sa, prin intermediul revistei Meridianul Cultural Românesc reuşeşte să repună Vasluiul – judeţ aflat acum, după un an de pandemie, în moment de grea cumpănă pe plan economic şi social dar cu grea încărcătură culturală şi istorică – pe harta lumii, promovând pe plan naţional şi internaţional valoarea prin operă lăsată moștenire.. Ca argument, şi profit de ocazie pentru a le mulţumi personal, o să aduc doar numele bunilor mei prieteni pe care i-am invitat şi au scris pagini în paginile revistei: Rodi Vinău (Italia), Adrian Grauenfels (Israel), Renate Müller (Germania), Ibrahim AL Najmi (Libia), Sorinela Filomena (Olanda), Lucian Dumbravă, Alexia Ema cu autorii din Cenaclul literar Țara Cuvintelor alături de colaboratori marcanţi, deja fideli revistei, din toată țara și de pe toate meridianele lumii. Am bucuria să amintesc participarea unui număr de valoroşi scriitori contemporani italieni din grupul „Scriviamo” administrat de prietena mea virtuală,, jurnalista şi poeta Daniela Straccamore (Italia), în numerele revistei Meridianul Cultural Românesc, cu poezii traduse în limba română de poeta Rodi Vinău. Este o colaborare lungă şi frumoasă sper, dat fiind că la rându-mi, eu am fost publicată de opt ori până acum, ca poetă din România cu poezii traduse în limba italiană de fiica mea, Denisa Balan şi de scriitorul italian Gregorio Costa, în pagina Grupului Scriviamo din revista L”Inchesta (Italia).

Ce repede trec anii! Parcă mai ieri realizam broșura aniversară Dumitru V. Marin, 75! Mă bucur că

toți prietenii care au semnat atunci dedicații la aniversare ne sunt aproape și azi. Doar Iftene Cioriciu, ne salută din cerul poeților.

În cei cinci ani care s-au scurs am umplut un raft cu cărți, ziare și reviste realizate de Dumitru V. Marin. Aruncând o privire peste umăr şi numărând realizările, unele demne de Cartea recordurilor, pe care acest om le lasă în urmă dar şi pe acelea care, iată, cu mare forţă, le duce mai departe, afirm cu toată răspunderea, făcându-mi din aceasta o datorie de onoare şi bazându-mă pe experienţa mea de jurnalist dobândită în primii trei ani ai libertăţii presei, că Dumitru V. Marin este cel mai de seamă jurnalist vasluian din toate timpurile. Îi va surâde sau nu această afirmaţie pe care o împărtăşesc mai mulţi, nu ştiu, cert este că jurnalistul conştientizează propria-i însemnătate. Îmi permit chiar să citez din editorialul pe care l-a semnat imediat după închiderea Simpozionului din 2016 în ziarul „Meridianul”: „S-a iscat o discutie despre cel mai de seama jurnalist vasluian din toate timpurile. Sustin ideea: dr. ing. Avram D. Tudosie, poeta Gabriela Ana Balan, jurnalisti din Iasi, Bacău, București. Ca personalitate, D.V. Marin n-a fost niciodata gluga de coceni in peisajul judetean". (DVM)

Răsfoind o ediție din luna martie a.c. a ziarului Meridianul, am descoperit un „MARIN ÎNLĂNȚUIT" – fotografia reprezintă bustul lui Dumitru V. Marin legat cu lanțuri grele! Unii vor zâmbi. Recunosc, și eu am zâmbit după ce am privit în profunzime acea reprezentare care, în fapt, sugera doar niște lanțuri care, vai de sârma lor, nu vor putea în veci să cuprindă și să ferece numele jurnalistului nostru! Timpul va dovedi.

Nu îmi plac ierarhiile nici clasamentele aleatorii. Eu cred în respectarea, preţuirea valorilor şi nu vreau ca peste vreme numele unor oameni care deschid cărări în cultură şi lasă moştenire valoroasă în urmă, să fie atinse de profeţia eminesciană din „Scrisoarea I” :

„Iar deasupra tuturora va vorbi vrun mititel,
Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el
Sub a numelui tău umbră. Iată tot ce te aşteaptă”.

Şi de aceea îi urez jurnalistului Dumitru V. Marin, azi, La mulţi ani!, multă sănătate! Şi viaţă lungă trustului său de presă!

Gabriela Ana BALAN, poetă – Bârlad

Georg BARTH, Passau, Germania

Du bist so etwas Besonderes,
Du bist der Beste, drum feiern wir heut zusammen zu Deinem Feste.
Happy Birthday und moege Dein Tag, so werden wie Du, ein Unikat.

Stimate D-le Director general, Prof. Dr. Dumitru V. MARIN,

Cu ocazia zilei dvs. de naștere, am început

această scrisoare cu unele versuri în lb. germană.

Astfel am considerat eu, că meritați pe deplin respectul nostru – alături de urări de bine, la care se mai adaugă tradiționalul românesc „LA MULȚI ANI!”

A fi ceva deosebit,
a fi cel mai bun, iată motivul ptr. care sărbătorim împreună cu dvs.
La Mulți Ani și să fie ziua unică precum și dvs. un unicat!

Am făcut tot posibilul ptr. a traduce textul din lb. germană în lb. română.

De ce folosesc în ambele limbi cuvintele „deosebit, cel mai bun, unicat”?

Fiindcă (și) sunteți… acesta este adevărul sau altfel spus „situația actuală“!

Este o confirmare din partea mea, este o dovadă în plus a înaltului spirit cultural românesc, dar și de mult profesionalism jurnalistic si organizatoric, de care dați dovadă zi de zi, precum și în fiecare săptămână, totul, de foarte mulți ani.

Cred că mai trebuie să adaug ceva.

Vă doresc în aceste vremuri grele – MULTĂ, MULTĂ SĂNĂTATE!

Cu deosebită stimă și foarte mult respect,

Georg BARTH
Germania / 25 aprilie 2020

●

Bună dimineața de pe malurile Dunării, domnule director general, prof.dr. Dumitru V. Marin.

Multe mulțumiri pentru acest exemplar „MCR” cu nr. 25!

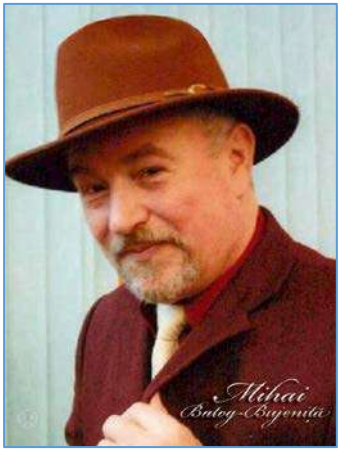
Este din nou foarte impresionant dar și foarte interesant, nivel cultural nu doar național, viziuni și păreri ale unor adevărați oameni de cultură originari din România – dar la un foarte ridicat nivel cultural internațional. Asta e…

Cu ocazia zilei de naștere jubileu – din această lună aprilie – vă doresc multă sănătate și viață lungă alături de un tradițional românesc „La mulți ani!”

Cu deosebită stimă și respect,

Georg BARTH,
Germania, 03.04.2021

BORNA 80

Volumul, al 44-lea din bogata activitate editorială a domnului profesor dr. Dumitru V. Marin, reiterează evenimentele care l-au propulsat în plutonul fruntaş al celor care de-a lungul timpului au pus umărul la promovarea culturii identitare a oraşului, dar şi a judeţului Vaslui. Vom întâlni numele, dar şi fotografia sa în tot ce a însemnat eveniment cultural încă din anii ’70, deci din vremuri pe care mulţi dintre noi tind a le considera istorie.

Desigur tot ceea ce citim acum în prezentul volum poate fi, în general vorbind, citit şi în alte lucrări ale autorului şi de aici poate apărea şi o oarecare opinie despre repetarea cam obsesivă a acestor evenimente. Posibil, însă chiar şi această repetare poate avea rostul ei întrucât pune ca temelie a tuturor realizărilor munca neobosită a acestui prea vrednic octogenar.

Timp de aproape de şaizeci de ani domnia sa a muncit cu dăruire atât la catedră unde a dezvăluit generaţiilor de elevi bogăţia şi miracolele tezaurului limbii şi literaturii române, acolo unde a putut să cultive noile mlădiţe ale culturii, dintre care unele sunt în prezent alături de domnia sa cu propriile lor creaţii.

Plecat din Giurgioana natală, cea pe care o vom regăsi de multe ori în amintirile sale, autorul se regăseşte în acest volum Opera Magna 3 mai ales în ipostaza sa de jurnalist director al hebdomadarului Meridianul de Vaslui, Iaşi, Galaţi, dar şi într-un frumos compendiu al copilului său de suflet, revista Meridianul Cultural Românesc. Şi este de înţeles dragostea domniei sale faţă de această realizare cu adevărat culturală fiindcă este cea care pune în operă iubirea faţă de limba română şi modul în care aceasta se regăseşte în prezent cam pe toate meridianele şi paralelele planetei. Oameni şi fapte vor întâmpina cititorul ieşind din paginile cărţii spre ochiul şi mintea noastră într-o strălucită horă a frumosului exprimat prin cuvintele a zeci de spirite, condeie de necontestat ale spiritualităţii din patria limbii române. Acea patrie în care domnul profesor dr. Dumitru V. Marin îşi bine merită o metaforică statuie.

Dar pentru că un epigramist va găsi întotdeauna şi cele patru versuri necesare conturării unei personalităţi iată, mă supun canonului:

OCTOGENARULUI D.V. MARIN:

Faima-n lume îi tot creşte
Model pentru descendenţi
Fiindcă el mereu munceşte
Cam cât cinci adolescenţi.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ,
Preşedintele Asociaţiei Literare „Păstorel” Iaşi
Scriitor, Iași
Octombrie 2020,

Băcăuanul Dumitru V. Marin la ceas aniversar – 80

Despre vasluianul Dumitru V. Marin s-a tot scris şi mai ales s-a tot spus, aşa încât, la ceas aniversar, aş vrea să vorbesc puţin despre băcăuanul Dumitru V. Marin.

Căci da, deşi asimilat de Vaslui, Dumitru V. Marin s-a născut pe 28 aprilie 1941 în satul Giurgioana, comuna Podu Turcului, judeţul Bacău. Cursurile primare, gimnaziale şi liceale tot în Podu Turcului, comuna natală.

Nu am să vorbesc aici despre activitatea socială, editorială, de calitatea domniei sale de jurnalist, om politic, profesor, tată sau soţ.

O să aduc în schimb, în atenţia dumneavoastră, pe scurt, câteva dintre scrierile şi înfăptuirile domniei sale, având ca tematică locuri, fapte şi oameni din Podu Turcului și județul Bacău.

De altfel, pentru aceste merite, şi pentru multe altele pe care probabil mulţi dintre dvs. deja le ştiti, a fost desemnat primul Cetăţean de onoare al comunei Podu-Turcului, judeţul Bacău, pe 29 martie 2011.

„Câți se mai pot întoarce astăzi în Giurgioana, și pentru ce? – Satul se depopulează, dar biserica rămâne. Poate, la reevaluarea pământului pentru agricultură să redevenim măcar ce-am fost… – O

*placă memorială, o carte „GIURGIOANA – BACĂU, Sat – Biserică – Oameni", o aniversare mai deosebită poate pot alimenta dragostea (și considerația, prețuirea) pentru ce a fost". (***Marin D.V. Vaslui-Din seva istoriei**, *pag 25)*

Şi totuşi, îl regăsim de mai multe ori și în mai mulți ani, ca în 6 noiembrie 2011, în mijlocul oamenilor de aici, la ceas aniversar, şi nu oricum, ci in calitate de organizator al evenimentului, Giurgioana-Bacău, Sat-Biserică-Oameni. A fost atunci sărbătoare mare cu cel puţin două capete de afiş: biserica din sat a sărbătorit 150 de ani de existenţă, s-a dezvelit o placă memorială şi da, s-a lansat monografia satului, intitulată „***Giurgioana – Bacau, Sat – Biserica – Oameni***", din care spicuim un fragment interesant privind originile familiei Marin pe plaiuri băcăuane:

„Familia Marin are rădăcini în secolul al XVIII-lea (cf. hărților de la 1774), atestată documentar la începutul sec. al XIX-lea (1823), clar afirmată în ultimul secol al mileniului II și gata să se împrăștie în lume după primele decenii ale secolului al XXI-lea (fără vreun urmaș în satul de baștină). Ion, nu cel de la 1774, fiul unui alt Ion (cutuma: cel puțin un copil, primul băiat, era botezat obligatoriu ca și tatăl, să-i poarte numele), răzeșul din Giurgioana, are pe Ilie (n. în 1898), fete, apoi pe Vasile (n. în 1912), Liță (n. 1916), este împușcat de socrul său în 1923, când multă lume avea arme de foc (la liber și după pungă, adică avere); în plus organizarea răzeșească le impunea statut semiostășesc. Vasile, (orfan la 11 ani), se însoară de tânăr, pentru pământ, cu văduva Tudora

Gh. Popa (n. în 1903) care avea 3 copii cu decedatul Costică Buhnilă, (Vasile, mai trăieşte încă, are copiii: Titina care are 2 fete şi Titi+Zonia, cu 2 copii, în Tecuci; Constanţa–Balan, îi mai trăiesc 2 copii, şi Gheorghe +), şi apoi, cei doi soţi, Vasile şi Mărioara au avut pe Dumitru (n. 28.04.1941), Gheorghe (n. 01.06.1943) şi Victor (n. 26.07.1945). Seria matură de la cei 200 de ani de atestare documentară, adică din 2019, are pe Sergius-Lucian (n. 1965), Daniel-Cernat (n. 1968) şi Radu (n. 1970), fiecare cu urmaşii lor, în total 9 nepoţi ai lui Dumitru, existând şi strănepotul Ravi, la Montreal. Aceasta ar fi o succesiune limpede, extrem de simplă şi incompletă (se va vedea), cu afirmări sociale – publice – permise de perioada istorică şi socială". (***Marin D.V. Vaslui – Din seva istoriei****, pag 6, Editura PIM, Iaşi, 2019*)

Mergând pe firul istoric, ne-a atras atenţia alt material inserat de către autor în acest volum, care vine să întărească afirmaţiile anterioare ale autorului.

„Pre Înălţate Doamne, Cu mare plângere jăluim Mării Tale ca pi valea Strâmbei la capul despre răsărit, di mai înainti vremi s-au împresurat partea noastră de moşie ci o avem de baştină noi răzăşii, de către partea de moşie cumpărătură a răposatului boer Gavril Conachi ce o are luată tot din trupul moşiei aceştia Şerbăneşti di la un Andrii Corpaci, şi fiind la răzeşi copie di pi zapisul vânzătoriului către numitul boer s-au rânduit di către dlor dregătorii la cercetare pe dumnealui Sardar Manolachi Radovici, şi au găsit cu cale la starea locului că fără dreptate să întinde cu stăpânire peste partea noastră de moşie răzăşască,

având a lua moşie lui(?) de la un capăt păr la alt, dar nefiind cini să răspunde de partea boerilor stăpânitori ci să afle cum părţii acestăi moşii a răposatului boer vornic Gavril Conachi. Pentru aceasta nu s-a hotărât şi nu s-au pus piatră, ci au rămas ca să vinim la luminatul noi răzeşii ca să înfăţişăm copii zapisului de mai sus pominit şi după cum va găsi cu cali cinstitul divan, ca să fim puşi la cale, pentru aceasta ne rugăm cu lacrimi Înălţimii tale ca să fie luminată porunca Mării tale dregătoriului, din ţinutul Tecuciului, undi fiind dimpreună şi dlui serdar Manolachi Radovici fiind şi dumnealui Dumitru Chilmet inginer, ca să margă la starea locului să hotărască, puindu-şi şi piatră, ca să fii hlizită(?) dreaptă partea noastră de moşie şi mare pominirii va rămâne Înălţimii Tale. La mila Mării tale plecaţi robi Noi răzăşii din sat Giurgioana ţinut Tecuciului a numi Ştefan Machidon, Ioan Marin. Acta Vascan Eftimie 1823 octombrie 30”. (***Marin D.V. Vaslui-Din seva istoriei***, *Editura PIM Iaşi, 2019, pag 21-22*)

Autorul face referire şi la statornicia familiei Marin în Giurgioana: „*În genere familia Marin a fost destul de stabilă în Giurgioana, doar o fată s-a măritat în Oltenia (mânată de secetă) şi Ilie s-a dus la locul nevestei, Marghioala. În afară de agricultură se mai ocupau cu creşterea vitelor, cultivarea cânepei şi comerţul cu vinuri. După colectivizare, toţi au avut şi munci de răspundere în C.A.P. şi în consiliile locale. Cei plecaţi la învăţătură s-au stabilit la Vaslui şi Iaşi, şi alte numeroase localităţi”*. (***Marin D.V. Vaslui – Din seva istoriei***, *pag 12, Editura PIM Iaşi, 2019*)

Reamintim mai departe volumele în care Dumitru V. Marin vorbeşte despre locurile natale, oameni sau fapte: ***Dumitru V. Marin-Zeletin: om, operă, prezenţă*** *(2 volume), 2014;* ***Prima clasă... personalități de pe Valea Zeletinului****, 2014;* ***Liceeni la Podu – Bacău: și au trecut... 60(!)****, 2019;* ***Marin D.V. – Vaslui: din seva istoriei****, 2019;* ***Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică – Oameni****, 2011. În orice carte a sa pomenește și de Giurgioana natală.*

Da, băcăuanul-vasluianul Dumitru V. Marin este un om extrem de ambițios, un om al faptei la fel de bine și de mult pe cât este și un om al vorbei, al condeiului, iar povestea sa de viaţă este oricum… numai plicticoasă și neinteresantă, nu. Dealtfel, biografia sa a suscitat inclusiv interesul Bibliotecii Județene *„Nicolae Milescu Spătarul*" care a realizat o biobliografie pe acest subiect: *Dumitru V. Marin: biobliografie, Vaslui 2011, iar Biblioteca Județeană Bacău l-a inclus între marile personalități băcăuane ca și monograful Cornel Galben în vol. V din seria Personalități băcăuane. Se înțelege că a publicat în revistele băcăuane de-a lungul anilor, după debutul său în Steagul Roșu, cu articolul „Bibliotecarul n-are timp", 3.X.1957.*

O mare prietenie s-a legat cu scriitorii Dumitru Brăneanu, Ioan Dănilă, Cornel Galben, Mihaela Băbușanu (fostă elevă a sa) și alți scriitori din Bacău sau cu conducătorii publicațiilor Deșteptarea, Ateneu, Plumb ș.a. care i-au publicat din operă, cu universitari sau cu directori ai unor liceie ca Vasile Alecsandri, Gheorghe Vrânceanu din Bacău sau Alexandru Vlahuță din Podu Turcului ș.a. unde a lansat cărți,

ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, revista Meridianul Cultural Românesc (unde colaborează zeci de scriitori locali). Evident și el a colaborat și participat la multe, foarte multe acțiuni cultural-sociale despre care a scris. Este prețuit ca scriitor, jurnalist, monograf, promotor în bătălia pentru Limba Română.

În măsura în care vă interesează să aflaţi mai multe, o biografie pe larg despre omul, profesorul, ziaristul sau politicianul Dumitru V Marin, despre recordurile sale și multe altele, veți găsi chiar şi la o simplă căutare pe google sau Wikipedia, dacă alte variante de căutare sau lecturare, nu vă sunt la îndemână. În bibliotecile județului se află majoritatea dintre cele 49 de cărți tipărite și revista M.C.R. ca și ziarul Meridianul cu un mare număr de abonați.

Pentru că, la ce bun viaţa omului dacă nu lasă nişte urme ale trecerii sale pe acest pământ: „*Crezând că vor folosi cândva, cuiva, noi am încercat aici, să lăsăm urme ale trecerii noastre printr-un mediu şi un timp al re-facerilor care se arată imprevizibile, implacabile, incomensurabile și irevocabile*”.

Acum, la ceas aniversar, îi dorim să ne trăiască întru mulţi ani cu sănătate iar anii care i se vor aşterne în cale de aici înainte, să continue o frumoasă “*poveste cu final deschis*”.

Mihaela BĂBUȘANU,
16 ianuarie 2021, Bacău

Biblioteca Județeană
„Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
(Site – oficial)
Dumitru V. Marin
(etnolog, profesor, romancier, jurnalist)

S-a născut pe 28 aprilie 1941 în comuna Podu Turcului, judeţul Bacău.

A urmat cursurile claselor primare, gimnaziale şi liceale la Podu Turcului, comuna natală, apoi Facultatea de Filologie a Universităţii „Al.I.Cuza” din Iaşi şi Facultatea de limbi străine a Universităţii din Bucureşti.

A predat limba şi literatura română la mai multe licee din Vaslui: Liceul nr.2, nr. 3, nr. 4 şi „Mihail Kogălniceanu”. A obţinut doctoratul în filologie cu teza „Tudor Pamfile şi revista Ion Creangă” la Universitatea din Bucureşti, în 1998.

Pe 24 decembrie 1990, înființează la Vaslui primul post de televiziune din Moldova (TV Vaslui) şi primul post de radio din Vaslui (Unison Radio Vaslui) la 14 iunie 1994.

Are o activitate socială, editorială şi de presă bogată: a candidat la Primărie, Parlament, a fost consilier judeţean, preşedinte al ecologiştilor din Vaslui (FER), preşedinte al Acţiunii Populare Vaslui; organizator şi conducător de cercuri şi cenacluri literare, onorat cu numeroase diplome, distincţii şi premii: Ordinul Ziariştilor Clasa I, inclus în Dicţionarul

etnologilor români; peste 60 de studii publicate în ziare şi reviste, peste 700 de editoriale, mii de emisiuni şi interviuri (cu personalităţi naţionale şi internaţionale). Colaborează la *Adevărul*, *Albina*, *Anuarul Institutului de istorie „A.D. Xenopol”*, *Clepsidra*, *Clopotul*, *Cronica*, *Gazeta de Est*, *Îndrumătorul cultural*, *Meridianul de Vaslui*, *Scânteia Tineretului*, *Vlăstarul*, *Vremea nouă*, etc.

Bibliografie selectivă:

- *Consideraţii privind cântecul popular*, 1974.
- *Cântec popular românesc: studii de folclor*, 1975.
- *Despre evoluţia învăţământului vasluian pînă la 1859* : extras, 1980.
- *Evoluţia învăţământului vasluian până în 1859*, 1980.
- *Liceul Mihail Kogălniceanu* – monografie, 1990.
- *Tudor Pamfile şi revista „Ion Creangă”* , 1998.
- *Zăpada pe flori de cireş*, 1999.
- Ziarul „Meridianul”, 2000 -.
- *Unison Radio Vaslui continuă...* , 2000.
- *TVV – 15... explozia*, 2006.
- *Meridianul : (Vaslui – Bârlad) : Axă cultural-informaţională*, 2009.
- *Festivalul Naţional „Constantin Tănase”* , 2010.
- *Dumitru V. Marin : biobliografie/* lucrare realizată de Biblioteca Judeţeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, 2011.

- *Giurgioana - Bacău, Sat-Biserică-Oameni*, 2011.
- *Marin 70 - Volum omagial*, 2011.
- *TVV – Vaslui - România – Europa*, 2011.
- *Cu Eminescu, dascăl de suflet : studii și adnotări istorico-literare*, 2013.
- *Editoriale valabile din vremuri regretabile*, 2013.
- *Opera în câmpul critic şi valoric naţional : (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.)* , 2013.
- *„Spirale" internaţionale. Vasluieni pe spiţe din roata istoriei*, 2013.
- *Ceauşescu -...- Băsescu, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu, Regele Mihai I* : evocări de reporter, 2014.
- *Dumitru V. Marin-Zeletin : om, operă, prezenţă* (2 volume), 2014.
- *Prima clasă... personalități de pe Valea Zeletinului*, 2014.
- *Primarii, ca nişte oameni acolo, şi ei : Județul Iași*, 2014.
- *25 - TV.V. : istorie și cultură*, 2015.
- „Meridianul cultural românesc" : revistă, 2015-
- *Operă şi viaţă pentru Vaslui-România : Prof. dr. Dumitru V. Marin la 74 de ani*, 2015.
- *Învățământ și merit vasluian* (eșantion din învățământul românesc), 2016.
- *Viaţa „pe portative" ... în 16 note*, 2017.
- *Bârlad - Vaslui, Pamfile - Marin : destine istorice*, 2017.

- *...77...Noduri culturale şi semne amicale*, 2018.
- *Editoriale, articole, eseuri*, 2018.
- *Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după!* : unice performanțe jurnalistice, 2019.
- *101 vaslulieni pentru 100 de ani: valori identitare: semnal spiritual la centenar*, 2019.
- *111 valori naționale pentru Vaslui: jurnalism cultural*, 2019.
- *Liceeni la Podu – Bacău: și au trecut... 60(!)*, 2019.
- *Marin D.V. - Vaslui : din seva istoriei*, 2019.
- *Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după!* : unice performanțe jurnalistice, ediția a II-a, 2020.
- *Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului*: Marin – Mâcnea – Dima – Pricop – Tudosie, 2020.
- *Opera Magna 1*, 2020.
- *Opera Magna 2*, 2020.
- *Opera Magna 3*, 2020.
- *Bătălia pentru Vaslui: 222... printre noi(!)*, 2020.
- *Opera Magna 4, De la Ceaușescu la Johannis*, 2021,
- *Dimensiuni culturale globale…* 2021 (antologie) ;
- *Călimănești, un sat ca multe altele*, 2021 ;
- *Jurnalistică și cultură națională la Vaslui/Marin-80*, 2021.
- *OPERA MAGNA 5 Reportaje și editoriale, 708p.*
- *Opera Magna … 6/Un om în oglinzi…. .830 p.*

●

- Revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC – 1-28
- Ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, 2609.1996 și azi.

●

- Majoritatea cărților, ziarelor și revistelor sunt pe site în format pdf.

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui

Biblioteca Municipală „Stroe Belloescu” Bârlad

Eveniment aniversar: profesorul și scriitorul Dumitru V. Marin la 80 de ani

Dumitru V. Marin ne apare ca un nume predestinat să adune în jurul său o strălucire aparte: profesor, etnolog, romancier, jurnalist, întemeietor de revistă, animator cultural, într-un cuvânt, atributele unei personalități de excepție cu care județul Vaslui se mândrește.

Bucuria cu care astăzi îl sărbătorim pe omul cărții, prietenul bibliotecii, este nedisimulată și sinceră la fel cum toată activitatea domnului Dumitru V. Marin a fost o luptă continua pentru promovarea cărții și culturii vasluiene.

Marile calități ale sărbătoritului: seriozitate, simț de răspundere, calm, demnitate, încredere în oameni. Această frumoasă vârstă este încununată de un mănunchi de realizări remarcabile.

Sunteți pentru noi un model și un prieten de care avem nevoie mai mult ca niciodată.

LA MULȚI ANI, domnule Dumitru V. Marin! Vă dorim multă sănătate, bună dispoziție, inspirație și multă putere de muncă!

Colectivul Bibliotecii „Stroe S. Belloescu” Bârlad

DIPLOMĂ

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL
BÂRLAD
BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
„STROE S. BELLOESCU"
DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ
Se acordă domnului DUMITRU V. MARIN
pentru contribuția la îmbogățirea tezaurului cultural vasluian.
PRIMAR,
Av. Dumitru Boroș
Prof. Cristina Vizitiu
Bârlad,
05 aprilie, 2021

Biblioteca Municipală „Ștefan Petică” Tecuci

Stimate domnule profesor,

La ceas de aniversare, de meditație și bilanț, dorim

să vă transmitem câteva gânduri de apreciere și admirație pentru devotamentul și profesionalismul de care ați dat dovadă de-a lungul unei cariere proteice, dar pline de substanță.

V-ați impus în cultura Moldovei de Jos ca etnolog, scriitor, jurnalist, valențe ale carierei dumneavoastră care au generat o operă vastă și complexă, rod al unui efort susținut, depus de-a lungul unei vieți de muncă și cercetare.

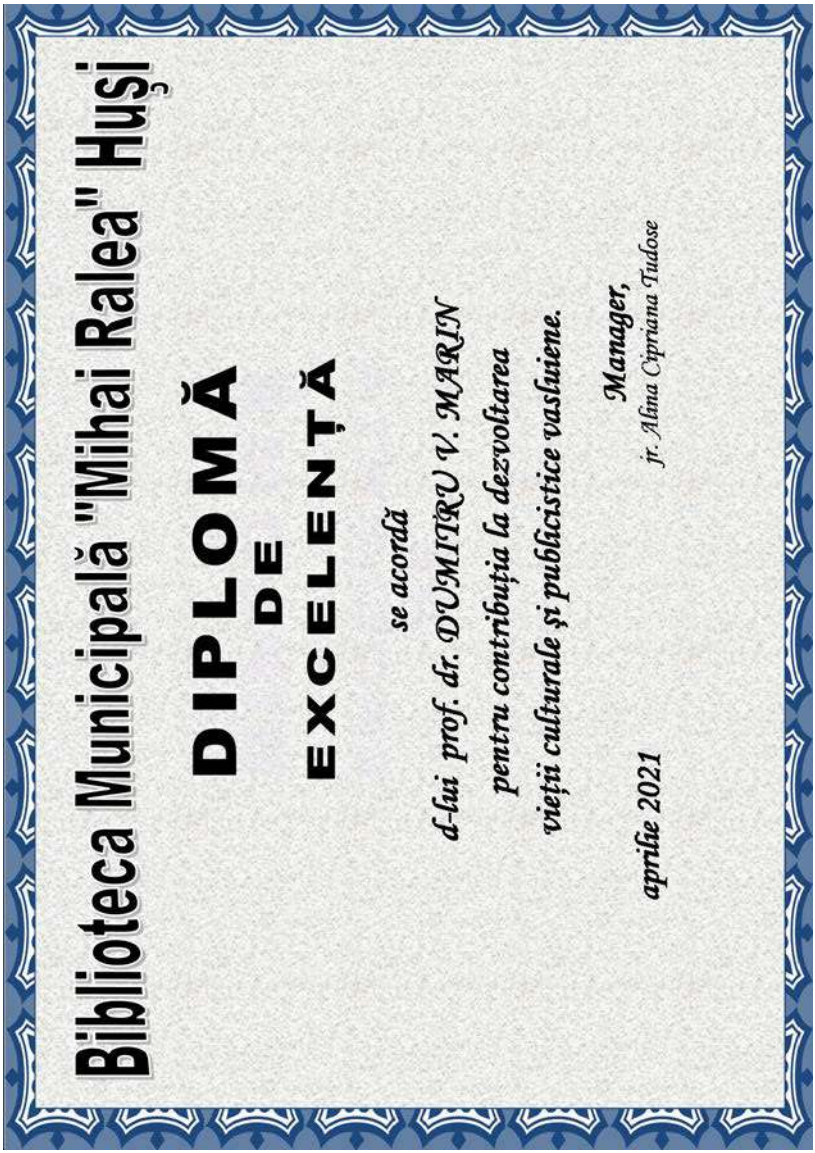
Biblioteca noastră vă rămâne recunoscătoare pentru donația generoasă care a îmbogățit fondul dedicat spiritului moldovean în cultura română. Cititorii noștri găsesc în lucrările dumneavoastră informații care atestă diversitatea și valoarea culturală a comunității locale din care facem parte. Și pentru aceasta, vă rămânem îndatorați, dar și obligați de a transmite mai departe această valoare.

Vă adresăm gândurile noastre bune, urări de sănătate și cât mai multe proiecte împlinite. Să vă bucurați, din plin, de această frumoasă vârstă a înțelepciunii, iar realizările să vă fie, în continuare, pe măsura efortului depus.

La mulți ani, maestre! Să rămâneți veșnic tânăr, în spirit și gândire!

Daniela Grigoraș
Manager Biblioteca Municipală
„Ștefan Petică” – Tecuci

Biblioteca Municipală „Mihai Ralea” Huși

DEVEMARINISMUL

Atât de mult laudă și se laudă profesor doctor Dumitru V. Marin în cărțile sale încât ne determină pe noi și pe voi să laudăm, iar nu să criticăm. E cam un fel... de recunoaștere și recunoștiință a la Miron Costin: „Laud... răposatul Grigore Ureche vornicul, pentru că munca lui i-au fost... de această țară!”

De unde vine acest encomion continuu, afirmat, acceptat, spus pe față?

Vine din dorința de a da „modele” urmașilor și totodată de a sanctifica strămoșii în stilul ceremonial argezian! „Am luat... morților din vatră/ Și am facut-o dumnezeu de piatră, / Hotar înalt cu două lumi pe poale/ Păzind în piscul datoriei tale” (Testament)

De o vreme, cărțile domniei sale curg una după alta, și una într-alta ca într-un flux comunicațional pe care eu îl botez devemarinismul, încercând să-l facă mai cunoscut, sau vâlvă printre contemporani, nu numai ca să atragă atenția asupra personajului ce este, asupra personalității sale atente, ci și ca să lase ca document posterioritătii munca sa și a generației sale, în speță, acum și colegilor din „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului”, ed. PIM, Iași, 2014.

Deși un motto ne provoacă „Nu dedic nimănui această carte, ca fiecare să ia cât și ce vrea „din ea!”, ea este închinată colegilor, lui de la Liceul ”Alexandru

Vlahuță" din Podul Turcului și urmărește să stea mărturie pentru nepoți și strănepoți, ca să ia pildă și să se învețe ce este munca, adevărata muncă intelectuală, singura în stare să biruie moartea prin amintire.

Cartea „Prima clasă..." nu se înscrie printre operele beletristice și autorul aste conștient de acest fapt: „demersul nostru capătă valoare de DOCUMENT de epocă; bun sau rău, dar EXISTENT!" Este,..., o mărturie de activitate și un dicționar subectiv în care cei care vor veni, vor descoperi „florile valorii în.... personalităților de pe Valea Zeletinului. Și care sunt multe!

De unde s-a ivit această ireversibilă dorință de a scrie cartea?

Cred că din dragostea nemărginită față de obârșia sa țărănească (Giurgioana) și pentru a demonstra, până și statistic, dominanța unui statornic ideal. Nu este singurul! Mircea Eliade încă, profesor universitar de istoria religiilor la Chicago, nu-și pierduse uzul rațiunii și se mândrea, în jurnalul său, cu faptul că se trage de la „talpa țării" și era la a doua generație de la opinci care purta pantofi.

Dacă forma de bază povestirea, domină structura celor 6 capitole ale prezentului volum: Medalionul (scurte tablete, succinte schițe biografice, uneori bibliografice) și, ceea ce-i mai actual, mai la modă, interviul. Toate, însă, atrag prin inedit prin surpriză, prin modul de prezentare, prin prezența de spirit a colegilor dumnealui, care și-au dat întâlnire și la 55 de ani de la absolvire și pentru care a alcătuit această carte mărturisitoare. Sigur, există o solemnitate a gestului și

a frazei, nici nu se putea altfel, pentru că mulți colegi au devenit personalități în țară (profesori universitari, e exemplu), iar scopul autorului e și acela de a demonstra.... că „Nasc și la Moldova oameni!”

Însă această armătură, în acestă armură inflexibilă care comunică și care impune respect, deosebit, ici-colo și secvențe mai profane (să le zicem), dar care acordă voinicie și umor textului. Una, chiar o reproducem, aparține lui Mihail Grosu: ”Îmi amintesc că în timpul învățării scrierii și citirii literei „o”, un învățător explica elevilor săi „litera aceasta „o” este foarte ușor de făcut, că și un prost o poate face: ia uitați-vă la mine!” Și în acest timp învățătorul caligrafia pe tablă special liniată, litera „o”.

Așa după cum, D.V.Marin, elev creator, este răsplătit pentru creația sa de scriitorii băcăoani cu o cutie de bomboane! La concursul „Iubiți cartea” la faza națională se duelează, cu viitorul mare prozator Fănuș Neagu…

Cu valoarea documentară (pentru noi si ceilalți) și cu valoare sentimentală (pentru viitori și colegii domniei sale, la întâlnirea de 55 de ani de la absolvire), cartea aceasta, în multe locuri, depășește importanța statisticilor și respiră parfumul unui album de altădată, loial și amical.

Dincolo de laudă, rămâne fapta, în sensul faustian al termenului!

Simion BOGDĂNESCU,
poet, Bârlad

OMUL PROVIDENŢIAL

Dacă nu exista dl. Marin se știa public mult-mult-mult mai puțin despre Vaslui, istoria și valorile sale.

Profesor, ziarist, scriitor, animator cultural, om de radio și televiziune, Dumitru V. Marin, o personalitate complexă a lumii contemporane, poartă în straiţa sufletului său răvașe cu amintirea locurilor natale, cu încărcătura spirituală mioritică specifică, de care nu s-a despărțit niciodată. Într-o lume dominată de politicieni mediocri, multinaționale, afaceriști veroși, securiști, procurori și o administrație a statului supraîncărcată și ineficientă, preocupată mai mult de propriile interese decât de cele ale comunității, este foarte greu pentru un om de cultură să-și facă auzită vocea în spațiul public, în chestiuni legate de identitate culturală, de perenitatea limbii române sau de evoluția spiritualității românești. Totuși prin perdeaua aceasta groasă de fumigene sunt și voci care aduc un suflu proaspăt de spiritualitate, de mândrie națională. Alergător de cursă lungă, motivat intelectual și spiritual, consecvent și perseverent, Dumitru V. Marin aduce cu sine aerul curat și oxigenat din inima fostului sat moldav. Bunătatea, disponibilitatea la dialog, noblețea caracterului său plac și atrag spiritele alese în încercarea de a impune viața culturală pe drumul

normalității, impulsionându-o, dându-i direcție. Premisă a acestui adevăr sunt și spusele prof. univ. dr. Alexandru Ionescu, premiat al Academiei, care spunea despre acesta: *Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D. V. Marin se propune ca un model de umanitate dezirabil acum și, relativ, în viitor*. Cu adevărat profesorul, dar și omul de cultură poate constitui un model pentru tinerii care aspiră să realizeze valori culturale în viața lor. Dumitru V. Marin, deși poartă morga de intelectual de catedră, trădează trăsăturile calde, sincere și mândre de țăran curat, coborâtor din poveștile lui Creangă, și este urmașul valoros al lui Tudor Pamfile, folclorist, scriitor, ziarist de la începutul secolului XX. Depărtați în timp, ambii au folosit aceleași idei de culegere, promovare, conservare și inducere în conștiința opiniei publice de pretutindeni a valorilor spirituale și materiale ale lumii satului românesc. A fost dat ca altcineva, peste decenii, să cerceteze și să aducă la lumina rampei, atât prin teza de doctorat, cât și prin articole publicate, opera marelui etnolog Tudor Pamfile, tipărind și o antologie de proză populară.

Coborâtor din plăieșii Măriei Sale Ștefan cel Mare, de pe meleagurile Zeletinului, Tutovei și Bârladului, cu rezonanțe istorice, ca un arc peste timp și locuri – Podul Turcului, D. V. Marin și-a asumat destinul istoric de a cinsti cu armele scrisului memoria înaintașilor. Oameni ca profesorul Marin au fost predestinați să salveze o operă nescrisă a comunităților rurale din această zonă, operă întreruptă aproape brusc prin anii șaizeci, odată cu industrializarea României.

Din păcate, odată cu acest proces, lumea rurală s-a golit de conținut spiritual, de acei intelectuali nativi, care erau păstrătorii datinilor, ritualurilor, ai cântecelor și tradițiilor și spiritualității comunităților respective. După această perioadă nu mai putem vorbi decât izolat de „veșnicia născută la sat”. Aripile veșniciei au început să se frângă în interiorul ei! Doar izolat câte un profesor inimos, cu dragoste pentru locurile natale, a mai salvat ce se mai putea salva. Unul dintre acești oameni destoinici este și profesorul D. V. Marin, o adevărată instituție care a știut mai bine decât oricine altul să se folosească de mijloacele moderne de comunicare pentru a salva ceea ce se mai poate salva din patrimoniul cultural al vieții autentice românești. Gânditor strategic anticipând viitorul la modul conștient (*Omul este măsura lucrurilor sale*), zbătându-se ca peștele pe uscat, cu ajutor foarte subțire din partea autorităților, și-a pus la bătaie întreaga pricepere și trudă, situând-se în fruntea unor aspiranți care să alimenteze un suflu nou, cerut de momentul istoric actual. Înființează primul post de televiziune la Vaslui și din Moldova pe 5 decembrie 1990, cu un an înainte de cel din Iași, al 4-lea post privat din țară (Licența 001/TV), înființează primele posturi de radio la Vaslui (14 iunie 1994) și la Bârlad (noiembrie 1994), fiind un adevărat creator de școală în ziaristică. A tipărit 50 de cărți, la această dată. Este meritul profesorului Marin de a fi adus un nou suflu după anii nouăzeci într-un județ anchilozat în propriile neputințe culturale și sociale. În acest sens a încercat în mai multe rânduri să realizeze publicații locale durabile:

„Vlăstarul”, „Teleradioeveniment”, „Meridian de Vaslui și Bârlad” (în sept. 2020 a împlinit 24 de ani de la apariție), „Meridianul Cultural Românesc”, înființat pe 1 februarie 2015. Ținând cont de reacțiile scriitorimii din țară și din străinătate, „Meridianul Cultural Românesc” a fost o apariție necesară și așteptată, un succes, prin articolul-program dezvoltat ulterior, dar și prin cei 707 colaboratori, din 32 de țări ale lumii, de pe 4 continente, în peste 6 ani de apariție neîntreruptă. *A fost omul care a simțit direcția din care bate vântul schimbării și modernizării și s-a pus în slujba acestui curent, dominându-l pentru zona vasluiană și nu numai*. Să găsești timpul și energia să fii profesor, manager de organizări economice și culturale, să împărtășești o atitudine progresivă față de lumea ideilor (folcloristică, jurnalism, creație literară), care a dus la apariția atâtor cărți sau pagini de revistă literară, înseamnă *să te autoconstruiești, râvnind plinătatea ființei*, să convertești un eșec într-o viitoare izbândă. Mare adevăr într-o lume a mercantilismului, a prăpastiei tot mai adânci între bogați și săraci, între inteligență și prostia care se întinde ca o pecingine la nivelul tuturor claselor sociale, a lipsei mecenatului cultural, într-o zonă considerată cea mai săracă din UE. Din păcate Dumnezeu a croit greșit lumea, în sensul că intelectualilor, oamenilor de cultură nu le-a dat bani, ci doar patriotism, inspirație și putere de muncă, în timp ce șmecherilor, mai puțin dotați, le-a dat bani, dar nu și minte, ca să-i folosească în dezvoltarea identității culturale naționale sau locale. Nu putem vorbi de omul de cultură și scriitorul D. V. Marin acum la ceas

aniversar (de octogenar) fără a vorbi și despre opera sa. Amintim în primul rând romanul *Zăpada pe flori de cireș*, roman al unei incompatibilități afective și al ratării în plan erotic, un document sufletesc. Un alt roman important dedicat evenimentelor din cel de-al Doilea Război Mondial: *Jale și eroism la Cotul Donului... și după* (!) (Iaşi, Ed. PIM, 2019, 274 p.; ediția a II-a, Iași, Ed. PIM, 2020, 305 p.). Continuăm cu „Opera Magna" 1 (Iaşi, Ed. PIM, 2020, 615 p.), *Opera Magna* 2 (Iaşi, Ed. PIM, 2020, 519 p.), *Opera Magna* 3 (Iaşi, Ed. PIM, 2020), și 4/2021, „Ceaușescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter) (Iaşi, Ed. PIM, 2014, 188 p.), „Considerații privind cântecul popular..." (1974) – studiu etnologic – „Basme" de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D. V. Marin, Iaşi, Editura „Junimea" (1976), „Evoluția învățământului vasluian până în 1859" (1980), „Istoria învățământului – Liceul «Mihail Kogălniceanu»", monografie la Centenar (1990), „Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă» – istorie etnofolclorică", „Editoriale valabile din vremuri regretabile" (2013), „Cu Eminescu, dascăl de suflet. Studii și adnotări istorico-literare" (2013), ...77 Noduri culturale..., Bătălia pentru Vaslui, Iași, 2020, 740 p.ș.a.

Dăruindu-se neîncetat misiei sale pe care a simțit-o ca un har dăruit de Dumnezeu, n-a fost scutit nici de neplăceri, nici de greutăți, de dușmănii și de tot ce înseamnă stresul vieții zilnice în provincie, de tot felul de bețe în roate și mai ales de atitudini feroce și de izolare. Constituția sa robustă de țăran, credința în

Dumnezeu și în destinul său l-au ajutat să reziste la asaltul tuturor liftelor și lighioanelor cu chip uman care au încercat să-l îngenuncheze și să-i distrugă munca și opera.

Prin existența noastră dovedim că jurnalismul cultural mai poate trăi o bună vreme. Da, cu ce preț… se confesează cu năduf sărbătoritul. Un preț pe care cei temerari îl plătesc cu sănătatea, munca și chiar cu sacrificarea familiei, când statul ar trebui să dea tot concursul prin programele sale în a stimula inițiativa privată și locală în dezvoltarea noastră culturală și păstrarea nealterată a limbii române. Din păcate acapararea tinerilor de tehnologia actuală duce la o ruptură greu de recuperat între generația Facebookului și cele care au creat o cultură națională folclorică sau cultă. Ne alăturăm și noi afirmațiilor profesorului D. V. Marin, care trage un semnal de alarmă cu perspicacitatea-i caracteristică: *Bătălia pentru limba română se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoare ale globalizării.* Să ne fie foarte clar că într-o lume a globalizării vor rezista acele popoare cu o cultură și credință puternică. Cine nu rezistă devine istorie pentru generațiile viitoarelor secole. Să ne ajute Dumnezeu și să ne dea mintea moldoveanului cea de pe urmă în a ne uni forțele intelectuale și culturale în a salva poporul român de la dispariție. ***Patria mea este limba română!*** Versul lui Nichita să rămână hrană și călăuză pentru viitoarele generații de astăzi și până în veșnicie!

Poți scrie doar câteva rânduri despre un om sărbătorit la împlinirea unei octogenare vârste, care

trăiește printre noi, care pentru prietenie are un adevărat cult, și, dăruire pentru salvarea limbii române și a identității noastre culturale de la pieire?

„La mulți ani!”, maestre!

Dumitru BRĂNEANU – Dr. Ing., poet, scriitor,
Președinte al Filialei Bacău a
Uniunii Scriitorilor din România

Decembrie 2017 –
Dumitru Brăneanu și Dumitru V. MARIN
Lansarea cărții
Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin – Destine istorice

Mihai CABA, scriitor – Iași

80

Rondel aniversar
dedicat prof.dr. Dumitru V.Marin

La „80” nu-i simplu o bornă de hotar
A anilor ce zboară mai mult sau mai puţin,
Nici „20” rămaşi în drum spre Centenar:
E-o viaţă rostuită-ntr-un cultural Destin!

Şi cum aţi scris tomuri măiastre -n calendar,
Vom spune cu mândrie şi cugetul senin:
Că „80” nu-i simplu o bornă de hotar
A anilor ce zboară mai mult sau mai puţin.

E viaţa ce-mplineşte zborul temerar
În care Scriitura V-a fost şi ţel şi leac,
O viaţă pe care n - aţi trăit-o-n zadar,
Când pe răboj azi, iată, sunt... 80 dintr-un veac,

Căci „80” nu-i simplu o bornă de hotar!

Alex CETĂȚEANU – Montreal (Canada):

„Drag prieten și coleg, felicitări pentru MERIDIANUL... și pentru apropierea cu sufletul de ASRAN – ca membru de vază. Mă bucur enorm să avem un așa coleg cu atâtea merite pe altarul culturii! Toți membrii din Comitetul executiv al ASRAN au fost deosebit de încântați! Uniți suntem puternici.

Sărbători fericite! La multi ani cu sănătate!

Cu toata stima,

Alex”

Vineri, 25 dec. 2020

Primirea în ASRAN (Asociația scriitorilor români din America de Nord) s-a comunicat prin email de poeta Cerasela Tofan (secretara) pe 28 ianuarie, 2021, ora 04.55, cu textul confirmativ. Între timp DVM a participat la mai multe întâlniri ale acestui Cenaclu Mondial din Montreal numit Destine literare. De asemenea mai mulți scriitori ai ASRAN sunt publicați în M.C.R.

ASOCIATIA SCRIITORILOR ROMÂNI DIN AMERICA DE NORD

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavostră în ASRAN.

Bine ați venit în Asociația Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavostră.

PREȘEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

Constantin Chirica:

...omagiu dascălilor mei,

Unul dintre cei mai mari teologi ai creștinatații, Ioan Gură de Aur, fost episcop al Constantinopolului și figură importantă a patrologiei creștine, aprecia că: „...Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu..."

Luând drept pildă această apreciere aș putea considera că educatorii sunt deopotrivă părinții și dascălii noștri, pentru că ei sunt implicați în crearea acelui chip viu, iar unul dintre chipurile vii create de ei, mă consider eu și oricare dintre frații și foștii mei colegi de școală. Atunci, este de la sine înțeles de ce gândurile noastre se îndreaptă adesea către părinții și dascălii noștri, pentru că ei ne pregătesc și ne dau startul pe bulevardul vieții.

De fiecare dată când ajung în satul natal, Măcărești, și privirile întâlnesc casa părintească, școala, oamenii satului gândurile mi se îndreaptă spre anii copilăriei petrecuți în familie împreuna cu părinții, frații, sora și bunicii și la perioada în care am fost elev, la foștii mei colegi de școală elementară, la primul învățător din clasele primare, la foștii profesori din ciclurile școlare urmate, pentru că din izvoarele lor de

lumină mi-am potolit setea de cunoaștere și devenire ca adult.

Când rememorez anii de școala îmi amintesc cu plăcere și recunoștință de primul meu învățător, Alexandru Zbarnea, numit de colegii săi „Papasa” un om de o modestie, blândețe și tenacitate aparte. El a fost primul meu dascăl care mi-a așezat condeiul în mână pentru a învăța să scriu, să citesc și să socotesc.

Anii s-au scurs și am trecut în clasele gimnaziale, unde am avut mai mulți dascăli cei mai mulți, suplinitori, absolvenți de licee, care se schimbau de regulă la fiecare ciclu școlar.

Din toamna anului 1963, când am început clasa a VIII-a, am avut parte de doi profesori „adevărați”, sau cum se discută în limbajul rural, „cu facultăți” și ei erau profesorul de limba română Dumitru Marin, și profesoara de istorie Iulia Marin, ambii veniți cu repartiții după terminarea facultăților. Erau plini de energie și aveau dorința de a aplica în profesiile lor de dascăli în care tocmai debutau, tot ce au învățat, la rândul lor. Erau, de asemenea, foarte activi și în antrenarea celorlalți colegi la organizarea de activități culturale, dansuri, brigada artistica, șezători culturale, difuzarea de filme, practicarea jocului de fotbal (cu oina am luat locul 2 pe țară) și așa mai departe.

Îmi amintesc că încă din primele săptămâni de școală, la o ora de diriginție, domnul profesor și doamna profesoară ne-au întrebat dacă vrem să mergem mai departe să ne înscriem la liceu, sau la școli profesionale pentru a dobândi o meserie. După ce fiecare dintre noi le-am împărtășit ce meserii am dori

să facem, pe mine și pe alți 4 colegi de clasă: Alisa Chirica, Andrei Condurache, Ion Irimia si Jan Pohodnicaru, care aveam o situație școlara bună, ne-au îndemnat să urmăm liceul și aceeași recomandare au făcut-o și la întâlnirile avute cu părinții noștri. Pe ceilalți colegi i-au îdemnat să nu stea acasă ci să urmeze școli de meserii și profesionale.

Pentru elevii din clasa noastră, dar și pentru ceilalți elevi din clasele gimnaziale mai mici au urmat ore intense de pregătire pentru că exigențele domnilor profesori erau mari și i-am înțeles de ce își doreau cu adevarat să avem o pregătire temeinică ca să trecem cu bine examenele de absolvire și de admitere la școlile unde doream să mergem.

Dupa absolvirea gimnaziului, una dintre colegele noastre s-a înscris la liceu, iar noi, toți ceilalți, care aveam situații materiale modeste, cu mulți frați și surori în familie ne-am înscris la școli profesionale și de meserii pentru că ne ofereau cazare, masă, rechizite, haine gratuite și în plus ne asigurau și locuri de muncă în fabricile și uzinele ieșene.

Încurajarile domnilor profesori de a urma cursuri liceale și universitare au stăruit în mintea noastra, a celor 5 colegi, și n-a trecut mult timp ca să se împlinească. Dupa absolvirea cursurilor la școlile de meserii, am urmat liceul și apoi studii universitare, astfel că Alisa Chirica a absolvit Facultatea de istorie și a revenit ca profesoară și directoare la școala din satul natal, Jan Pohodnicaru a urmat cursurile Universității Tehnice și a ieșit inginer, dar a lucrat ca profesor, Andrei Condurache a absolvit

cursurile Facultății de Științe Economice și a lucrat ca economist în județul Constanța, Ion Irimia a urmat cursurile liceale și apoi o școală tehnică postliceală, iar subsemnatul a absolvit Facultatea de Științe Juridice și am lucrat ca ofițer.

Mi-au fost dascăli cu învățătură temeinică și am observat la ei multă tenacitate, seriozitate și o severitate afectuoasă, fiindcă nu aplicau pedepse fizice pentru nepregatirea lecțiilor, însă aveau un fel al lor de a proceda, informau părinții și stăruiau în informarea lor până când se corectau lucrurile.

Revenind acasă, în timpul vacanțelor școlare, am aflat de la frați și soră, părinți, fostul meu învățător și chiar de la ei că aproape toți absolvenții de gimnaziu, din clasa mea și din celelalte clase, și-au luat „zborul" spre Iași, cei mai mulți pentru a urma școli profesionale și de meserii, iar alții pentru a urma liceul.

Eram toși mândri că am absolvit cursurile gimnaziale, dar și mai bucuroși și mulțumiți am fost că am promovat examenele de admitere. Lor în primul rand, cât și celorlalți dascăli le datorăm mulțumirile, respectul și recunoștința de a pleca din sat spre oraș.

În anul 1970 domnii profesori Dumitru și Iulia Marin au părăsit școala Măcărești și s-au stabilit în orașul Vaslui. Trecuse o perioada mare de timp de la plecarea lor și nu mai știam nimic despre ei.

În iarna anului 2013 domnul profesor Dumitru Marin a venit cu un grup de scriitori la Școala gimnazială Prisăcani și la Școala gimnaziala Măcărești pentru a prezenta un cenaclu literar despre viața și opera dramaturgului I.L. Caragiale.

La acțiunea culturală am fost invitat să particip și eu. L-am reîntâlnit pe domnul profesor după aproape jumătate de secol și bucuria reîntâlnirii a fost mare. Aveam și eu ce-i povesti, că ma realizasem profesional, familial și debutasem cu o scriere monografica despre satul natal, Măcărești.

Îmi amintesc că înainte de a merge la școala din Măcărești și-a dorit să facă mai întâi un tur al satului pentru a vedea ce schimbări s-au petrecut în cele peste patru decenii de când l-a părăsit și a se întâlni cu unii săteni pe care i-a cunoscut.

După manifestarea de la Școala gimnazială Măcărești, la care au participat și câțiva foști absolvenți am stabilit cu domnul profesor să ne revedem în vara aceluiași an.

Cele câteva luni, până în vară, au trecut repede. Ne-am dat întalnire la biserică, unde așteptau foștii absolvenți, dornici să-i revada pe foștii profesori și apoi am mers la școala nouă. A fost o întâlnire de suflet, emoționantă, am depănat amintiri din perioada școlară și destăinuiri despre realizările și împlinirile profesionale și familiale ale fiecăruia.

Cei doi profesori ne-au împărtășit și ei că după plecarea de la școala din satul Măcărești și-au continuat activitățile didactice la Liceele nr. 2, 3, 4 și „Mihail Kogalniceanu” din orașul Vaslui, timp în care domnul profesor și-a dat doctoratul, iar dupa 1989 s-a lansat într-o intensă activitate mass-media, înființând ziarul „Meridianul”, revista „Meridianul Cultural Românesc”, Grupul de presă CVINTET TE-RA (televiziune, radio, ziar, revista), a scris numeroase

cărți, studii, articole, a colaborat cu numeroase publicații, cenacluri literare, scriitori etc.

La întâlnire, au mai fost prezenți lângă profesorul Dumitru Marin, profesoara Iulia Marin, profesorul Victor Marin, profesoara Eliza Marin, învățătoarea Elena Zbarnea, profesoara Alisa Chirica, alte cadre didactice din școală și absolvenții, deveniți adulți veniți să se întâlnească cu foștii profesori.

Întâlnirea desfășurată la peste jumătate de secol, a avut loc într-o atmosferă plăcută, de mare bucurie a revederii, de respect, admirație, recunoștință, mulțumiri pentru îndrumările, îndemnurile și sfaturile lor.

De asemenea, cei prezenți au apreciat că temeinicia învățăturii și a exigențelor manifestate de dascăli pe timpul școlii constituie temelia devenirii noastre prezente ca: profesori, economiști, juriști, psihologi, ofițeri, învățători și ca specialiști și profesioniști în diverse domenii economice.

Pentru contribuția adusă pe plan educațional și cultural în satele comunei Prisăcani domnului Profesor Doctor Dumitru V. Marin i s-a conferit, prin Hotararea Consiliului local nr.39 din 25.07.2014, Titlul de „Cetățean de onoare” al comunei Prisacani, ce i-a fost înmânat pe data de 24 august 2014, cu ocazia sărbătorii „Roadele de Prisacani” și a Festivalului folcloric „Mugurașii”.

După întalnire am continuat să mențin legătura cu cei doi dascăli, care m-au încurajat să continui munca scrisului.

Le mulțumesc din suflet celor doi dascăli, oameni deosebiți, care mi-au dat imboldul să merg mai departe cu învățătura.

În acest an, când domnul profesor doctor Dumitru V. Marin implinește 8 decenii de viață și peste jumătate de secol împreună cu doamna profesoară Iulia Marin, le aduc prinosul meu de recunoștință și le urez multă sănătate și ani mulți de viață alaturi de cei dragi: copii, nepoți, strănepoți.

LA MULTI ANI!

Cu stimă si deosebit respect.

Jr. Constantin CHIRICA

Școala Măcărești, azi.

CÂTEVA CONSIDERAȚII DESPRE LUMEA LUI DUMITRU V. MARIN

Preluând ca titlu o sintagmă dragă lui Dumitru V. Marin, încercăm creionarea lumii sale fabuloase cu prilejul editării volumului dedicat împlinirii vârstei de 80 de ani, care urmează celor editate în 2011 și 2016: *Marin – 70 – 70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani* –, Iași, Editura PIM, 210 p., respectiv *D.V. Marin (istorie – cultură - jurnalism). Volum omagial*, Iași, Editura PIM.

Născut în satul Giurgiuoana, județul Bacău, la 28 aprilie 1941, anul intrării României alături de Germania nazistă în Războiul Sfânt împotriva URSS, fiul lui Vasile și al Mărioarei, învață „buchiile" cărții în satul natal, urmând studiile gimnaziale și liceale la Podu-Turcului și pe cele superioare ale Facultății de Filologie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași. Îmbrățișează cariera didactică, prin care a intrat în contact cu greutățile și problemele învățământului rural, apoi a trecut în cel liceal din orașul Vaslui, culminând la Liceul Mihail Kogălniceanu, una din instituțiile de elită ale județului, însă s-a format și prin slujirea culturii locale ca inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui (1970-1974).

Dorința de cunoaștere și promovare a culturii l-a determinat să penduleze între jurnalism (debutează în 1957 la „Steagul Roșu” – Bacău), istoriografie, etnografie, folclor, beletristică.

Remarcăm debutul istoriografic cu articolul publicat în colaborare cu Iulia D. Marin în „Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol”, XVII, 1980, p. 603-608 (*Despre evoluția învățământului vasluian până la 1859*), în care pe baza cercetărilor din Arhivele Naționale oferă informații inedite despre școlile vasluiene, coroborate cu cele din lucrările de specialitate din operele înaintașilor. Apariția studiului amintit s-a petrecut într-o epocă cu exigențe academice stricte și riguroase, de o publicație girată de un Institut al Academiei Române. De multe ori m-am întrebat dacă Dumitru V. Marin chiar a studiat dosarele citate în studiul amintit, însă m-am convins atunci când i-am întâlnit numele în foile de observație pe care cercetătorii au obligația consemnării în momentul cercetării. Astăzi monografiile locale și „studiile” publicate abundă în documente inedite din arhive „folosite” de „autorașii” lor, fără ca ei să fi fost vreodată în sălile de studiu, însă le-au „furat” de la editori sau autori. Un studiu al plagiatului vasluian se impune pentru cunoașterea adevărului istoric și a locului plagiatorilor vocali care emit judecăți în spațiul public sau chiar la sesiunile de comunicări științifice invadate de asemenea „personagii” pe care le sufocă.

Nu știm cauzele care i-au întrerupt drumurile din arhive și studiile de istorie, dar mai ales colaborarea la publicațiile academice, însă după evenimentele din

1989, odată cu prăbușirea regimului comunist se relansează și reinventează, dedicându-se aproape total publicisticii jurnalistice, prima sa dragoste, dar și folclorului.

Cercetările etnografice și folclorice sunt concretizate prin articolele apărute în „Vremea nouă", „Scânteia tineretului", „Cronica", „Clopotul", „Tribuna școlii" sau în volumele colective *Cântecul popular românesc, studii de floclor*, II, Craiova, 1974 și III, Craiova 1975, și finalizate prin teza de doctorat *Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească* susținută în cadrul Universității București (îndrumător, prof. univ. Dr. Mihai Pop), materializată în volumul *Tudor Pamfile și revista Ion Creangă*, cu un cuvânt introductiv de prof. univ. Dr. N. Constantinescu, Vaslui, Editura „Cutia Pandorei", 1998, 294 p. (a se vedea mai nou Dumitru V. Marin, *Opera magna*, 1, Iași, Editura PIM, 2020, 614 p).

Activitatea istoriografică a prof. dr. Dumitru V. Marin continuă și după 1989, fiind materializată prin volumele *Liceul „Mihail Kogălniceanu" – centenar*, Vaslui, 1990 (în colaborare cu Cornelia C. Alexandru), *Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc)*, (I), *Cuvânt înainte* de Teodor Pracsiu, Iași, Editura PIM, 2016, 154 p.,Giurgioana, sat, biserică, oameni, 2011, *Călimănești – Vaslui ... Un martor din epocă, Neculai Popa. Sat, biserică, oameni. Întâmplări, documente și mărturii*, Iași, Editura PIM, 2021, 320 p. Treptat spiritul științific al istoricului este depășit de cel jurnalistic și polemic al prof. dr. Dumitru V. Marin.

Preocupat de locul scriitorului în cultura locală, națională și mai nou universală, dr. Dumitru V. Marin își cultivă imaginea sa prin operă, presă, artă, simpozioane și periplele jurnalistice prin comunele din județele Vaslui, Bacău și Iași, iar din 2020 își tipărește *Opera magna* (volumul IV a fost editat în anul de grație 2021 în plină pandemie). În același timp promovează selectiv, precum și alți confrați ai scrisului, pe contemporanii săi în volumele *101 vasluieni pentru 100 de ani. Valori identitare vasluiene: semnal spiritual la Centenar,* Iași, Editura PIM, 2019, 404 și *Bătălia pentru Vaslui – RO: 222 ... printre noi (!) (Istorie culturală)*, Iași, Editura PIM, 2020, 738 p. Unele exagerări asumate ale prof. dr. Dumitru V. Marin despre propria personalitate nu sunt însoțite de falsuri, de altfel prezente la unii „cercetărori" cu pretenții în CV-urile date chiar publicității. Un prieten comun, căruia nu-i dezvăluim numele – îl lăsăm pentru alt prilej, și-a asumat public presupuse articole publicate în „Arhiva genealogică" (Iași) și „Historia urbana" (Sibiu), inexistente de altfel în publicațiile amintite (a încurcat probabil CV-ul pentru carieră cu cel real).

Revenirea la democrație și capitalism după evenimentele din decembrie 1989 i-a etalat prof. dr. Dumitru V. Marin calitățile manageriale specifice oamenilor de afaceri și pe cele de jurnalist, cochetând și cu politica. Înființează un post de televiziune (1990), posturile Unison Radio Vaslui (1993) și Unison Radio Bârlad (1994), ziarul „Meridianul" (1996), revistele „Teleradiodivertisment" (1994), „Vlăstarul" (1996), „Onyx" (2014) și „Meridianul cultural românesc"

(2015). Presa vremurilor noastre, politizată și coruptă, este aplecată tot mai mult spre promovarea scandalului în vederea cuceririi publicului. În plan local sunt pseudoziariști repetenți, agramați, care favorizați de rețelele de socializare cuceresc un anumit public. În spațiul publicistic vasluian credem că un loc aparte îl deține Dumitru V. Marin care fidel crezului său editează în fiecare număr al ziarului „Meridianul" (astăzi, „Meridianul Iași – Vaslui - Bacău") pagina intitulată sugestiv „Cultură-umor" și oferă informații despre activitățile culturale desfășurate sau apariițiile editoriale contemporane.

În timpul vizitelor pe care i le fac atunci când ajung la Arhivele Naționale Vaslui îl găsesc în sediul ziarului „Meridianul" îngropat între cărți și cu ochii în laptop, preocupat de noile apariții pe care le pregătește: ziarul, revista, o nouă carte. Cu agerimea minții și dragostea de cultură îmi mărturisește, fiind convins că desăvârșirea personalității omului de cultură ține și de numărul cărților tipărite: „Pregătesc a 50-carte". Important pentru mine rămâne Omul, gata mereu să-i ajute pe ceilalți cu un sfat sau o carte!

La mulți ani voioși și plini de roade intelectuale, stimate domnule Profesor. Vă doresc cât mai multe realizări personale și livrești, și să fiți fericit în lumea creată de Dumneavoastră!

Prof. Costin CLIT,
istoric -Huși

DUMITRU V. MARIN
versus
ARGINTUL VIU AL PRESEI VASLUIENE

Trinomenul Dumitru V. Marin, intelectual versat provenit din „neagra tărănie" autohtonă zeletină, s-a înstăpânit vocațional în spațiul spiritual vasluian în urmă cu o jumătate de secol, de după luarea Licenței în Litere la Universitatea ieșeană (1965), încadrat în învățământul secundar (liceele Emil Racoviță, Mihail Kogălniceanu ș.a.), abandonat în favoarea funcției de culturnic județean și, în paralel, publicist-meneger-cercetător în folclorul național finalizat printr-o teză de doctorat dedicată vieții și operei unui ilustru cărturar în domeniu –Tudor Pamfile.

Odată situat în lumea aristrocrației didacticii și a mass-media, al geopoliticii locale, și-a luat avânt imediat după Decembrie '89, înființând în municipiul Vaslui prima Televiziune privată autorizată (5 dec 1990), dar și primul Grup-de-Presă complet din județ și Moldova, cu tv, radio-rețea, ziar și revistă (TV, Unison, Meridianul, Onix), fiind cel mai longeviv editorialist (din 1957).

Ne știam din timpul studenției, fiind colegi de facultate din anii șaizeci, apoi din perioada 1963-1973, când am locuit în Vaslui ca Redactor cultural-social la ziarul Vremea Nouă, interferându-ne în funcțiile

similare, pe când, prin reportaje-anchete, publicam acțiuni din cadrul căminelor culturale, biblioteci comunale etc. Patronate de Comitetul pentru Cultură și Artă județean al cărui inspector era D.V.M., ba, chiar și despre primele ediții ale Festivalului de Satiră și Umor Constantin Tănase, numărându-se printre întemeietori.

Peste ani stabilit cu domiciliul și serviciul în București, devenind membru al Uniunii Scriitorilor din România, muzeograf și apoi șeful Departamentului Case Memoriale dn cadrul Ministerului Culturii, în trecerile cu probleme de serviciu prin Vaslui, i-am cunoscut activitatea Trimomenului ca unul dintre fruntașii presei locale/naționale, un recordmen intervievând nouă șefi de state, dar și patrusprezece șefi de guverne din țară și Republica Moldova. A fost răsplătit cu premii și alte distincții oficiale, meritate deplin.

La ceas aniversar, îi adresez urări de sănătate și felicitări pentru prodigioasa activitate non-stop în susținerea culturii locale și ridicarea la nivel național/european și nu numai, mândru de a fi colegi breaslă, fiecare cu putințele personale.

Ave, DUMITRE!

Mircea COLOȘENCO,
critic literar, fost ziarist.

CONSILIUL JUDEȚEAN BACĂU

ROMÂNIA
CONSILIUL JUDEŢEAN BACĂU
Str. Calea Mărăşeşti nr. 2; tel.: 0234-537.200; fax: 0234-535.012; E-mail: csjbacau@csjbacau.ro

Nr. 3950/22.03.2021

În atenţia: **Prof. dr. Dumitru V. Marin**

Referitor: **Propunere acordare titlu „Cetăţean de onoare"**

Stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin,

Referitor la solicitarea dvs. înregistrată cu nr. 3950/09.03.2021 la Consiliul Judeţean Bacău, prin care propuneţi acordarea titlului de „Cetăţean de onoare", vă comunicăm următoarele:

- Apreciem activitatea dvs. publică şi vă felicităm pentru eforturile pe care le depuneţi pentru promovarea culturii la nivel naţional şi internaţional;
- Propunerea dvs. va fi înaintată spre analiză Comisiei de cultură, educaţie, tineret şi sport din cadrul Consiliului Judeţean Bacău, conform art.6 din Hotărârea CJ Bacău nr. 97/19.07.2007.

Cu stimă,

Preşedinte,
Valentin IVANCEA

ROMÂNIA CONSILIUL JUDEȚEAN JUDEȚUL BACĂU

Director Cabinet,
Nicoleta Timaru

Dumitru V. Marin e prezent în Dicționarele personalităților băcăuane, donează zeci de cărți Bibliotecii județene.

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

ROMÂNIA
JUDEȚUL VASLUI
CONSILIUL JUDEȚEAN

Str. Ștefan cel Mare, nr. 79, Vaslui, cod 730168,
tel: 40-0235-361096, fax: 40-0235-361090, web: www.cjvs.eu,
e-mail: consiliu@cjvs.eu , cjvaslui@cjvs.eu

Nr. 3123/29/ 04.03. 2021

Către,
Grupul de presă CVINTET TE-RA
str. Frunzelor, nr.2
municipiul Vaslui, județul Vaslui

În atenția DOMNULUI PROFESOR DOCTOR ***Dumitru V. Marin***

Ca urmare a solicitării dumneavoastră adresată președintelui Consiliului Județean Vaslui și înregistrată sub nr. 3123/29/02.03.2021, referitoare la acordarea titlului de cetățean de onoare al județului Vaslui, vă informăm că s-a luat act de propunerea dumneavoastră, urmând a fi analizată conform prevederilor legale în acest sens.

Cu stimă,

PREȘEDINTE,
Dumitru Buzatu

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI 2 JUDEȚUL VASLUI

Dumitru V. Marin a fost consilier județean 5 mandate, local două, mereu în opoziție.

MARIN, 80

Nasc și la Moldova OAMENI! ...și ape vor curge în albii... iar sub cerul Literaturii vasluiene și naționale sigur vor mai apărea stele!

Domnul DUMITRU V. MARIN are asigurat, însă, locul dumnealui pentru eternitate!

Cine va răsfoi oricare fragment al anilor 1980 până în prezent îl va găsi! Tenace, sincer, curajos în a spune lucrurilor pe nume, deschizător de drumuri ziaristice!

Cu un talent de invidiat în efortul său creator, Scriitorul Dumitru V. Marin se depășește pe el însuși stabilind recorduri ale unor publicații deloc ușoare. Cine vrea și are de învățat să învețe, să-și ascută creionul și să noteze conștiincios de la stilul literar la informația pertinentă! Fără nici o reținere, promovează talente care, în decursul anilor, au devenit confirmări-scriitori din Moldova noastră sau de peste Prut dar și din alte țări, continente. Uitându-ma în retrospectivă am o admirație pe care nu mi-o ascund: volumul de muncă al Dlui Dumitru V. Marin este cât pentru trei vieți!

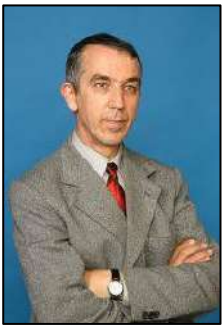
Personal l-am descoperit, nu la vreun pupitru cum s-ar crede, ci într-o sală de lectură ascultându-i pe alții. Am fost atentă la cuvântul Dumnealui – ferm, concis, plin de substanță, nimic cosmetizat! Dovada

ultimelor zile de muncă era în mâinile sale – ziarul Meridianul. Niciodată nu a venit la o întâlnire cu mâna goală – ziare, cărți, invitații iar Revista ***Meridianul Cultural Românesc*** mi-a depășit așteptarea ca segment literar dar mai ales ca arie de difuzare – 14 țări! Prezentată elevilor, colegilor mei – profesori din țară și din străinătate, M.C.R. a suscitat un interes aparte confirmându-și valoarea. Am apelat atunci la mentorul ei pentru publicarea unor tinere talente, a unor colegi care se doreau valorizați și care au fost acceptați de onorantele colective de redacție!

Model de Om, de scriitor, de director pentru mine este un mentor! Mi-a oferit șansa de a scrie, de a-mi face cunoscute studiile în domeniul Istoriei Antice, am primit susținerea morală în anumite momente dificle și nu de puține ori indicații literare care să mă ajute la ordonarea unor materiale. Totul dintr-o prietenie, colegialitate pe care am ajuns să o prețuiesc în timp! Urez la ceas aniversar Maestrului DUMITRU V. MARIN ani mulți cu inspirație maximă! O reverență în fața erudiției Dumneavoastră! LA MULȚI ANI!

Prof.dr. Monica Luminița COZMEI,
Iași, martie 2021

De la o similitudine

A fost, fără îndoială o coincidenţă între terminaţia anului de naştere al lui Dumitru V. Marin (1941) şi cea valabilă pentru anul trecerii în eternitate a lui Tudor Pamfile (1921). Am făcut această apropiere în decembrie 2020, când, ca de obicei, cercetam orizonturile centenarelor aferente anului următor. Găsindu-l în această ipostază pe renumitul folclorist (născut la Ţepu, Galaţi, la 11 iunie 1883), automat m-am dus cu gândul la publicistul şi omul de cultură Dumitru V. Marin, pentru că înainte de a-l cunoaşte personal mi-am procurat cartea lui, „Tudor Pamfile şi revista «Ion Creangă»" (Vaslui, Editura „Cutia Pandorei", 1998, cu un cuvânt introductiv de prof. univ. dr. Nicolae Constantinescu). Motivele erau două: ştiam că autorul este născut în judeţul Bacău (în satul Giurgioana, comuna Podul Turcului) şi mai ştiam că în biografia lui Tudor Pamfile există un episod în care actant principal (din punctul meu de vedere) era pedagogul Grigore Tabacaru, una dintre cele mai importante personalităţi ale şcolii româneşti în perioada interbelică.

Ceea ce am admirat la Dumitru V. Marin a fost capacitatea de a îmbrăţişa prin teza de doctorat numită mai sus (coordonator, prof. univ. dr. doc. Mihai Pop) două domenii: folcloristica şi respectiv gazetăria. Din câte se observă, există o concurenţă tacită între temele supuse investigaţiei ştiinţifice: pe de o parte sunt avute în

vedere subiecte din arealul concret al disciplinei respective, iar pe de altă parte sunt propuse exerciţii de portretizare a specialiştilor afirmaţi în planul cercetării aplicate. Dumitru V. Marin identifică în tema asumată două paliere pe care le exploatează: personalitatea lui Tudor Pamfile, respectiv gazeta al cărei artizan este. Apărută între 1908 şi 1921 la Bârlad, „revista de limbă, literatură şi artă populară" adunase oameni de calitate în lumea folcloristicii, precum Mihai Lupescu, Gh. T. Kirileanu, Leon Mrejeriu ş.a., ca redactori, şi D. Furtună, A. Gorovei, S.-Fl. Marian, Leca Morariu, C. Rădulescu-Codin ş.a., în calitate de colaboratori. Prestigiul la care ajunsese revista a fost recunoscut de Titu Maiorescu, Barbu Delavrancea, Al. Vlahuţă ş.a. Ultima dintre lucrările care s-au ocupat de această publicaţie este cea semnată de Dumitru V. Marin (Vaslui, 1998), citată de Iordan Datcu la bibliografia de referinţă (p. 482), dar absentă de la indicele de nume (cf. „Dicţionarul etnologilor români. Autori, publicaţii periodice, instituţii, mari colecţii, bibliografii, cronologie", Bucureşti, Editura „Saeculum I.O.", 2006).

Dumitru V. Marin cred că reuşeşte să asocieze productiv ziaristica profesionistă cu straturile de adâncime ale spiritualităţii româneşti. Bun organizator de evenimente culturale, sunt convins că va înscrie între izbânzile sale şi celebrarea Centenarului *Tudor Pamfile*, definit drept „un epigon târziu al romantismului ştiinţific" (Romulus Vulcănescu).

Prof.univ.dr. Ioan Dănilă,
Bacău

PROF.DR. DUMITRU V. MARIN – Omagiu la a 80-a aniversare

Majoritatea oamenilor de seamă ai culturii și științei românești se trag din mediul rural, copilăria lor fiind marcată de locurile natale, de lucrul pământului și de tradiția locului. Împrejurări favorabile i-au smuls din mediul în care au copilărit și au ajuns la școli renumite unde au căpătat instrucția necesară pregătirii lor în folosul dezvoltării științei și culturii.

Prof.dr. Dumitru V. Marin a crescut și a trăit întreaga viață legat sufletește de școală și de oamenii ei, vorbind cu multă căldură și cu har de frumusețea locurilor natale, de tradiții și de curățenia sufletească a oamenilor moldoveni. Unde s-a aflat nu a uitat că este unul dintre fii satului Giurgioana, comuna Podu Turcului, unde se întoarce cu drag. După școala primară din localitatea natală, prof.dr. Dumitru V. Marin este înscris la Liceul „Alexandru Vlahuță" din Podu Turcului – Bacău unde a fost un merituos absolvent declarat de profesoara dr. Domnica Murgoci, directoarea Liceului „Alexandru Vlahuță" din Podu Turcului: „Cel mai bun produs al liceului".

Încă din studenție este preocupat de cunoașterea problemelor cu care se confruntă școala și cultura românească. Tânărul profesor urcă treaptă cu treaptă, așa cum îi stă bine unui dascăl, care nu aleargă după

cariere facile, ci prețuiește mai presus de toate știința, dăruindu-se învățământului. Concomitent cu activitatea didactică ca profesor de Limba și literatură română la licee consacrate din Vaslui, timp de 40 de ani, domnul profesor a desfășurat o prestigioasă activitate literară și culturală, obținând premii la nivel național.

A fost membru al Comisiei Nationale de Limba și Literatură Română, editor de reviste: Onyx, Meridianul Cultural Românesc, Vlăstarul. Are o bogată activitate editorială și de presă publicând peste 80 de studii științifice și peste 1000 de editoriale.

După anul 1990 când a apărut volumul monografic „Liceul M. Kogălniceanu, centenar" a urmat o adevărată explozie literară și jurnalistică:

– Primul romancier vasluian: „Zăpada pe flori de cireș"-1999;

– Deschizător de drumuri în presă:

- Televiziune – prima televiziune privată, din țară TVV-1990;
- Radio – unul din primele posturi – UNISON -1993;
- Revista – prima revista – VLĂSTARUL – 1990;
- Ziar – primul ziar – MERIDIANUL de Iași-Vaslui-Bacău, din 1996.

Prof.dr. Dumitru V. Marin este un pasionat mesager al culturii române peste hotare: Republica Moldova, Franța, Turcia, Canada etc., etc.

Nu am prezentat vasta opera a profesorului, lăsând pe cei autorizați să o facă dar aș vrea să

menționez că întreaga operă este rezultatul unor studii în biblioteci universitare, la catedră, conferințe pe teme de specialitate în țară și străinătate.

Am avut onoarea să-l cunosc pe domnul profesor în anul 1992 în calitate de consilieri județeni, făcând parte din primul Consiliu Județean (1992-1996), președinte al Consiliului Județean fiind distinsul și regretatul profesor Constantin Alexandru. De multe ori în cadrul ședințelor de consiliu județean domnul profesor nu a avut parte de înțelegere și sprijin moral din partea colegilor în toate împrejurările care nu au fost puține și unele destul de „delicate”.

Întâlnirile de la Berezeni județul Vaslui, sub auspiciile Meridianului (1999) unde s-a organizat manifestarea culturală – Flori pe Prut – cu participarea județelor Vaslui, Iași, Galați, Bacau si raioanele Dimitrie Cantemir, Cahul, Leova, din Republica Moldova unde a fost prezentare de port popular, întâlnire cu artiști populari, lansare de carte, dezbateri cu tematică literară și culturală. Nu putem uita acțiunea

„Zilele Meridianului” manifestare din 2013 „Omagiu cărții Vasluiene” simpozion ținut și la Berezeni, unde moderator a fost domnul profesor cu participarea poeților moldoveni Grigore Vieru și Anatol Corbu, a scriitorilor vasluieni Th. Codreanu, T. Pracsiu, Ion Pricop, Ion Gh. Angheluș, încheiat cu donație de carte pentru biblioteca comunală și unspectacol susținut de formația artistică din Berezeni, director profesor Mihai Andon.

Prin deplasările sale în localitățile moldovene, de multe ori imprevizibile și cu interviuri incomode pentru mulți primary, a încercat să scoată la iveală frământările și neajunsurile oamenilor din mediul rural.

Domnule profesor acum la ceas aniversar vă doresc să rămâneti acelasi slujitor al învățământului vasluian, același om de cultură și de presă, să va bucurați de sănătate alături de familie.

La mulți Ani!

Dr.ing. Toader DIMA,
primar Berezeni

SCRISOARE, AZI, LA 80 DE ANI DIN DOMNUL PROF. DR. DUMITRU V. MARIN

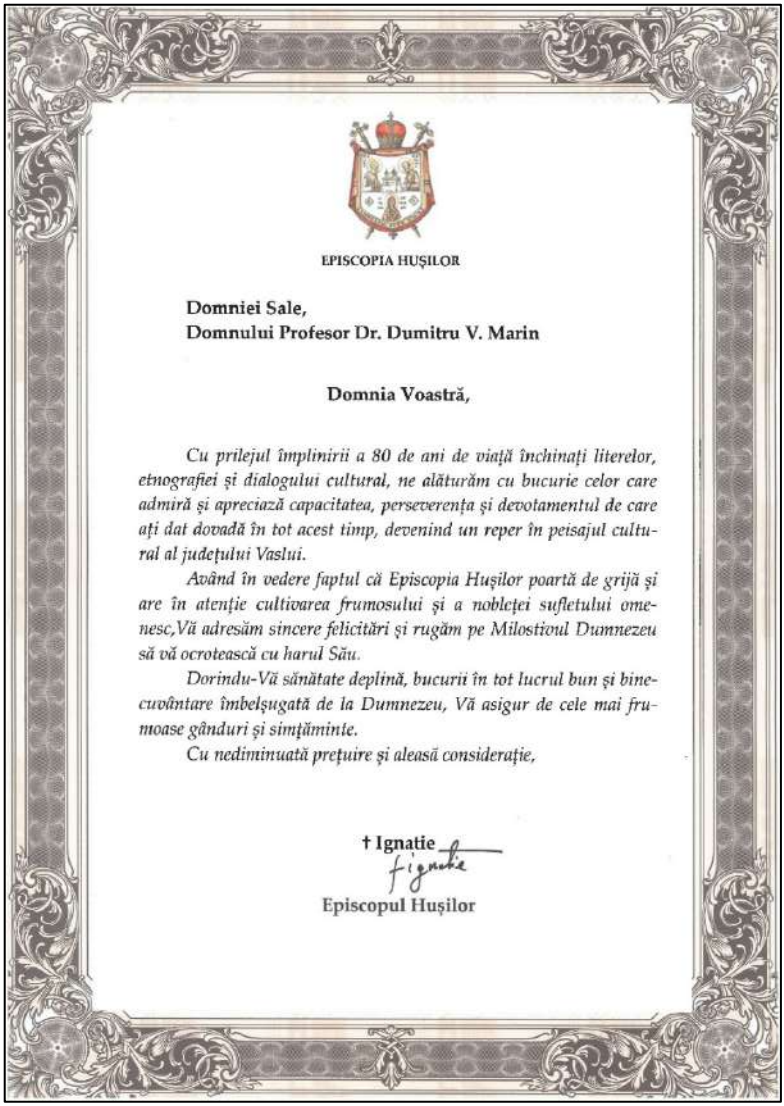
Indiferent ce vârstă ai astăzi, 28 aprilie 2021, când e ziua domnului Prof.Dr. Dumitru V. Marin, dacă i-ai urmărit scrierile, ai sentimentul că ai trăit alături de el cei 80 de ani, încărcându-te cu idealuri, umanism, dedicare, abnegație și, firesc, cultură; dacă i-ai urmărit mersul demn prin viață, simți, pe furate, secvențe importante din nobila împăcare cu propriul sine. Adresându-mă dumneavoastră, domnule Dumitru V. Marin, înainte de a vă ura „La mulți ani”, lăsați-mi loc pentru o rugăminte: rămâneți-ne aproape cât mai mult timp, pentru că avem ce fura, cinstit, din ceea ce sunteți ca Om și ca om de cultură.

Cu o plecăciune și-o strângere de mână,

Lucian DUMBRAVĂ,
scriitor – Tulcea

P.S. Nu-mi uit o promisiune, deși, uneori, trebuie să o trec la post-scriptum: La mulți ani!

EPISCOPIA HUȘI/ Patriarhia română

EPISCOPIA HUȘILOR

Domniei Sale,
Domnului Profesor Dr. Dumitru V. Marin

Domnia Voastră,

Cu prilejul împlinirii a 80 de ani de viață închinați literelor, etnografiei și dialogului cultural, ne alăturăm cu bucurie celor care admiră și apreciază capacitatea, perseverența și devotamentul de care ați dat dovadă în tot acest timp, devenind un reper în peisajul cultural al județului Vaslui.

Având în vedere faptul că Episcopia Hușilor poartă de grijă și are în atenție cultivarea frumosului și a nobleței sufletului omenesc,Vă adresăm sincere felicitări și rugăm pe Milostivul Dumnezeu să vă ocrotească cu harul Său.

Dorindu-Vă sănătate deplină, bucurii în tot lucrul bun și binecuvântare îmbelșugată de la Dumnezeu, Vă asigur de cele mai frumoase gânduri și simțăminte.

Cu nediminuată prețuire și aleasă considerație,

† Ignatie
Episcopul Hușilor

GEORGE FILIP, Montreal-Canada

GÂNDIM ROMÂNEŞTE

se lipesc cuvintele de mine
şi-mi vorbesc de parcă le sunt tată,
iată câteva: plug, gazdă, brazdă;
aşa grăiau dacii – altădată.

le păstrez în Limbă, să-nverzească
veşnice, prin doinele de doruri
şi le leagăn prin dicţionare
să nu emigreze-n alte zboruri...

punând substantive, predicate,
noi ne-am scrijelat o limbă veche,
ce ne-au pus-o prin letopiseţe
harnicii Costin şi-acel Ureche.

Limba noastră cântă între deşte
şi doineşte în cimpoi şi-n flaut.
de se pierde-un sunet printre vremuri
nouă generaţii îl tot caut…

limba noastră e Limba Română.
o vorbim în marşuri şi la nuntă.
de-o turcim sau se slavonizează,
Limba noastră plânge şi se-ncruntă.

din această Limbă cresc poeţii
şi în ea ne-a cuvântat Bălcescu.
Limba noastră – fără-asemănare,
l-a slujit pe Domnul Eminescu…

nu ne rătăcim printre origini,
iar de cineva ne iscodeşte,
îi răspundem răspicat: străine,
noi… la noi… gândim pe româneşte!

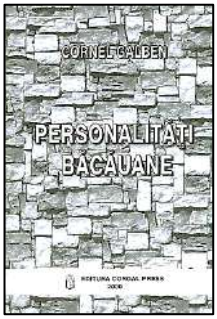
Acasă la George Filip în Montreal, Canada
25.07.2018, interviu.

Rugă târzie
În acrostih

Doamne, zilele-s frumoase,
Unele curg prea domol,
Multe trec armonioase,
Iarna-s triste, fac ocol...
Toate vin și se adună,
Rânduri, rânduri, ca soldații,
Unele se vor furtună,
Vijelii ori constelații...
Mulțumiri că mi le dărui
An de an, oră de oră,
Rogu-Te, chiar de mai stărui,
Iubirea-Ți ce mă devoră
N-o lipsi, altfel mă nărui!

Cornel Simion GALBEN,
Scriitor, editor, cond. de publicații, istoric
Bacău

TINEREȚEA UNUI NEOBOSIT OCTOGENAR

„Oricine renunță să învețe este bătrân, chiar dacă are 20 sau 80 de ani.
Oricine continuă să învețe rămâne tânăr.
Cel mai important lucru în viață este să-ți păstrezi mintea tânără”.
(Henry FORD)

Spuneam cândva că „Izvorul culturii nu țâșnește în viața omenirii și nici a individului mereu cu aceeași forță, dar el nu seacă niciodată. Renașterea interesului pentru creație, dar și pentru promovarea și diseminarea informațiilor despre valorile autentice, înseamnă un ideal de umanitate, de frumusețe, de dăruire pentru semeni.” Deși unii cred că Vasluiul „este locul unde nu se întâmplă nimic”, lucrurile nu stau chiar așa deoarece în multiple sfere ale vieții, precum educația, cultura, literatura, jurnalistica... se obțin rezultate remarcabile. Mă voi opri la aceste domenii de activitate și la unul din protagoniștii acestora, prof. dr. Dumitru V. Marin.

De la o vârstă fragedă a înțeles că societatea are un punct luminos care se numește „școală”. Această instituție este barometrul cel mai sensibil, dar și cel mai

important de apreciere a modului în care societatea știe să prețuiască și să gestioneze potențialul de inteligență cu care își va construi viitorul. În această idee, am putea spune că D.V. Marin s-a lăsat „înfiat" de școală și s-a bucurat de toate privilegiile oferite de aceasta. A acumulat cunoștințe solide, parcurgând cu brio toate treptele învățământului românesc. Prin școală, universitate și prin studiu individual (în unele domenii autodidact) a stocat în sertarele minții o însemnată pregătire profesională și o bogată cultură generală. Astfel stând lucrurile, este mereu bine informat, dar ceea ce știe nu oprește pentru sine, ci rapid și riguros dăruiește semenilor, mai întâi ca profesor, apoi, o perioadă, ca „muncitor" pe „țarina" culturii (inspector la Comitetul de Cultură al județului Vaslui). Înzestat cu harul de a scrie și a spune lucruri interesante și într-o formă agreabilă își conduce cu trăinicie pana ascuțită pe glia literaturii și jurnalismului.

Ne cunoaștem de patru decenii, timp în care ne-am intersectat prin natura profesiei de dascăl la Liceul nr. 4 din Vaslui, într-un colectiv profesoral format din oameni de calitate. Călători pe tărâmurile culturii ne-am reîntâlnit prin creație și lectură pe baricadele literaturii și publicisticii. Treptat am asistat și urmărit cu atenție modul în care și-a creat un stil propriu de a privi și înțelege lucrurile. Am observat întotdeauna puterea de a analiza, a surprinde esențialul și a alege calea care i se potrivește și, aș putea afirma că este omul cu un simț ascuțit al perceperii vremii și vremurilor în care trăim. A identificat nișa vieții și profesiei adecvată personalității sale pentru a se împlini și desăvârși.

A fost o vreme când presa era ignorată ori de calitate discutabilă. Ne amintim de perioada socialistă când se propaga doar cultul personalității, lucru care se manifestă și astăzi, din punctul meu de vedere merită a fi detestat. Epoca în care trăim este caracterizată printr-o copleșitoare explozie informațională. A devenit o necesitate stringentă ca omul să fie informat, să fie la curent cu tot ceea ce se întâmplă în comunitatea în care trăiește, în țară și în lume. În acest scop s-au inventat mijloace și modalități tehnice moderne: radio, televiziune, cinematograful, internetul la care se adaugă presa scrisă – publicații periodice pe suport hârtie ori în mediul electronic, cu alte cuvinte mijloace de comunicare în masă.

Nimic din toate acestea nu-i este străin profesorului doctor în Filologie, specialitatea Folclor, Dumitru V. Marin. Când îi pronunți numele îți vine în minte în primul rând OMUL de PRESĂ, devotat Vasluiului, României și românilor din afara granițelor țării, implicat permanent în informarea oamenilor cu evenimentele curente, dar și cu ceea ce înseamnă moștenirea culturală, prin care se legitimitează nevoile, aspirațiile, căutările... românilor.

Imediat după evenimentele din decembrie `89, înființează Grupul de presă „CVINTET TE-RA” (televiziune, radio, ziar). A trudit și făptuit multe în cei 30 de ani. Acest lucru, în mare măsură se știe, dar recomand cu căldură a fi consultată lucrarea autorului în patru volume „OPERA MAGNA” publicată la Iași, editura PIM, 2020, 2021, la care adaug întreaga colecție a ziarelor Teleradioeveniment, Meridianul și a

revistei Meridianul Cultural Românesc. Nu e deloc lipsit de importanță a se consulta și mediul online, unde pot fi găsite noian de informații despre activitatea profesorului, jurnalistului și scriitorului D.V. Marin. Consultând aceste surse, ne vom convinge că este meritată decernarea de premii, diplome, distincții pentru activitatea desfășurată, din partea unor instituții, organizații, uniuni... locale și naționale. Nu voi zăbovi asupra a ceea ce a realizat, ci mă voi referi la modul în care l-am perceput eu pe jurnalistul și scriitorul D.V. Marin, OM al cetății Vasluiului.

Venind pe lume în spațiul vasluian, nu a avut niciodată puterea, dar nici intenția de a-l părăsi, de a evada în alte părți ale sferei românești, cu atât mai puțin peste fruntariile României. Identitatea locului l-a construit, l-a definit, l-a consacrat. Nu i-a fost ușor, a avut nevoie de voință de fier, de dârzenie și dăruire de soldat devotat idealului propus, dar și de o „încăpățânare" pozitivă pentru a dovedi că „nu există nu se poate". La Vaslui se întâmplă multe lucruri foarte bune, bune și mai puțin bune ca peste tot în țară și în lume, dar prin activitatea sa publicistică sunt semnalate prompt pentru a fi cunoscute de trăitorii acestor meleaguri și nu numai.

Jurnalismul este comunicare, înseamnă deschidere, pluralism, confruntare de idei și argumente, dar determină și o „îmbogățire" reciprocă a culturii, spiritualității și experienței intelectuale a oamenilor și comunităților. Structura publicațiilor periodice elaborate și coordonate de jurnalistul Marin are la bază proiecte viguroase, repere bine conturate în articole și

materiale în care îmbină metoda descriptivă a faptelor cu cea interpretativă bazată pe selecție și adnotări sintetice. Contribuie la compunerea unei baze solide a jurnalismului și publicisticii de după 1989. Discerne ceea ce este important de ceea de este derizoriu, alege și rezumă ceea ce este pozitiv și-l face cunoscut, permanent cu dorința de a respecta adevărul. Astfel, publicistica sa reprezintă o contribuție remarcabilă în receptarea și prezentarea imaginii societății românești postdecembriste. Atrage atenția prin efortul de identificare a informațiilor și acțiunilor, a contextelor efective și abordarea lor obiectivă.

Libertatea este un țel pe care l-a urmărit mereu. Libertatea în exprimare pe care și-a îngăduit-o l-a caracterizat întotdeauna, ceea ce i-a permis să se distingă, să se individualizeze în mediul publicistic. A abordat problemele într-o manieră personală, esențialmente din unghiul său de vedere din care privește viața, oamenii, lucrurile. Prin modul în care s-a implicat, a scris și prezentat lucrurile a venit cu soluții personale în stiluri de abordare care-l reprezintă. Acest lucru nu l-a împiedicat să fie un bun comunicator, reușind să identifice colaboratori printre românii de pe toate meridianele pământului și să-i promoveze prin publicațiile sale.

Experiența de jurnalist a profesorului D.V. Marin confirmă limpede ideea că jurnalismul pentru un scriitor, departe de a fi o activitate minoră, întâmplătoare și adiacentă, e un prilej fericit de cunoaștere și apreciere nemijlocită a vieții și istoriei contemporane. Este prezent în publicistică cu o

exemplară consecvență, dezbate curajos probleme dintre cele mai acute ale epocii, asemenea atitudine fiind astăzi absolut necesară și de o excepțională utilitate. Experiența gazetărească a fecundat într-un fel sau altul creația literară asigurându-i o strânsă și rodnică legătură între acestea. Să nu uităm că marii scriitori și poeți ai neamului românesc au fost și gazetari de prestigiu: Mihai Eminescu, I.L. Caragiale, Octavian Goga, Geoerge Călinescu...

Nu-i deloc de mirare și nici întâmplător că și-a ales ca temă de doctorat o teză despre Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă". Un model de viață pur românesc, un caracter de român autentic, harnic și hotărât întru toate cele bune. Cu siguranță, Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă" i-au atras în mod deosebit atenția, l-au sensibilizat dar l-au și mobilizat spre autoperfecționare.

De-a lungul vremii, pe lângă un experimentat și vocal jurnalist, D.V. Marin, prin scrisul său limpede și coerent în volumele de literatură editate, se dovedește a fi bine ancorat în existențial, în realitatea cotidiană. Scrierile sale publicistice și literare sunt apreciate de publicul cititor

Prof. dr. Dumitru V. Marin este un om împlinit în profesie, lasă în urmă nu numai scântei sau un licăr stingher, ci o flacără din fața căreia unii delatori sunt nevoiți să se ferească. A trudit și s-a răzvrătit prin cuvinte. A căutat mereu, dar a știut ceea ce caută, iar aspirația către valoare i-a fost stindard și scut.

Timpul împlinirii celor 80 de ani este și momentul satisfacțiilor, încununat cu un palmares

bogat de realizări. Acest an se întruchipează într-un arbore roditor cu rădăcini bine înfipte în pământul vasluian, cu ramurile întinse în toată țara și în lume, cu flori frumos mirositoare și fructe apetisante aici și pretutindeni.

Alături de urări de sănătate, putere de muncă, viață îndelungată și activă, îi dorim jurnalistului D.V. Marin ca: „De va fi să îngenunchezi vreodată, s-o faci nu pe la uși lustruite cu fală, ci în fața propriei conștiințe care este adevărată icoană a sufletului. Să ai întotdeauna răbdarea rațiunii și demnitatea argumentului clădit pe știință și pe înțelepciune căci numai astfel toate răfuielile se vor dizolva în bârfe și se vor stinge cu timpul, iar tu vei rămâne ca un stâlp neclintit al următorului următorului.” (Thomas Mann)

Urmați sfatul bardului de la Lancrăn: „Sapă, numai sapă, sapă/ Până dai de stele-n apă!” Și așa cum îi spunea Gabriel Marcel ființei iubite: „Tu, nu vei muri!”, spunem și noi, veți trăi prin tot ceea ce ați gândit, făptuit, înălțat și dăruit...

Vasilica GRIGORAȘ,
scriitoare, critic literar, poetă

CE PARERE ARE OMUL SIMPLU

(un simplu cititor)
despre scrierile domnului Dumitru V. Marin

O părere (impresie) despre ceva sau cineva ți-o formezi fie din prima (se zice că prima impresie contează) sau pe parcursul unui timp, când îl cunoști mai bine, îi cunoști motivele și motivațiile ce-l determină pe un om să facă (sau să nu facă) ceva, să ia o atitudine sau alta despre un fapt, o întâmplare, o situație oarecare, etc.

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin m-a provocat, într-o discuție, să scriu cam ce părere am eu vizavi de dumnealui, de munca, viața, opera etc, așa cum îl cunosc eu. Am intrat în joc și mi-am zis: „Ce-ar fi să scriu? Dar, dacă se supără și-l pierd ca prieten, m-ar durea sa fac vreo gafă și să-l supăr”.

M-am întors în timp, cu vreo zece ani și mi-am amintit cum l-am cunoscut. Pe vremea aceea mă temeam de ziariști și cînd primarul de atunci m-a chemat în biroul lui și mi-a prezentat doi ziariști (Dumitru V. Marin și Val Andreescu), am rămas fără cuvinte. Eu sunt foarte emotivă, rușinoasă, fată de la țară și în prezența oamenilor importanți, cu funcții, mă pierd, dar mi-am revenit repede pentru că se vorbea despre bani și eram în elemental meu, fiind contabil. Cum nu stăteam bine cu bugetul, m-am opus încheierii

unui contract de colaborare cu ziarul Meridianul, dar primarul era de altă părere iar eu n-am avut încotro și am semnat contractul.

Domnul Dumitru V. Marin s-a comportat ca un domn de viță veche, galant, curtenitor, cu gesturi de domn din alte timpuri, când sărutatul mâinii unei femei era un gest de politețe și de respect. Eu am considerat întotdeauna că, la serviciu, mâna unei femei nu este prea curată, umblă cu fel de fel de documente pline de praf de prin dosare și, de obicei, nu întindeam mâna unui domn să facem cunoștință, tocmai din motivul acesta, să nu-l oblig prin gestul meu, să-mi sărute mâna. Numai că domnul Marin n-a așteptat să-i întind eu mâna, ci a venit spre mine cu mâna întinsă, așa că am întins și eu mâna și el mi-a sărutat-o curtenitor. Avea o privire limpede, direct în ochi, cercetător, ca și când te-ar fi analizat ce fel de persoană ești, nu cred că intenționa să te intimideze, ci cred că-și făcea el însuși o părere despre tine. Aveam pe atunci cam 55 ani și în virtutea funcției mele am participat la discuții cu directori de școli, directii de finanțe, de bănci, prefecți, președinti de consilii județene, senatori, deputați etc, doar lucram într-o primărie. Totuși, acest domn m-a intimidat, când se uita la mine parcă eram în pielea goală. Săptămânal apăreau ziarele și le citeam, nu în totalitate, dar editorialele și pagina culturală, întotdeauna. Îmi place să citesc, este o pasiune de când eram copil și am avut o minte ca o hârtie de prins muște, se lipeau de ea toate informatiile, le înmagazina și le scotea dupa ani și ani de mă miram singura unde au stat atâta timp.

Așa s-a întâmplat și cu domnii ziariști Marin Dumitru și Val Andreescu, din discuții a apărut poezia, Eminescu și încet-încet am avut subiecte comune de discuție. După ce am avut internet am fost curioasă să aflu mai multe despre domnul Dumitru V Marin și am aflat că este primul în multe domenii, și-a luat doctoratul, a înființat prima televiziune privată în țara noastră, are ziar, revistă și radio, deci un grup de presă complet. I-am citit cărțile și m-au fascinat în ce privește multitudinea domeniilor din care a scris, despre dragoste în romanul „Zăpada pe flori de cireș", părerea prietenilor despre domnul Marin cu ocazia aniversarilor a 70, 75 ani și așa am cunoscut o lume culturală dezvăluită de diverși scriitori, poeți, ziariști, etc, fiecare în măsura în care l-au cunoscut și perceput.

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin era prieten cu domnul primar Pricopie Gheorghe și a realizat la Lungani lansări de carte, manifestări la care au participat diverși poeți, scriitori, cadre didactice, salariați și părinți împreuna cu copiii lor; am participat și eu și astfel l-am cunoscut pe domnul Marin în altă postură: prezentator al cărților, revistelor, ziarelor (mai întodeauna avea în mână o carte, un ziar, o revistă) și ti le oferea cu atâta dezinvoltură încât te invita cu drag să citești sau chiar să scrii în ziar sau revistă, dacă aveai ceva de spus pe o anumita temă.

Daca mă gândesc bine domnul Marin ne oferea cu drag munca dumnealui de-a lungul unei săptămâni (ziar), unui trimestru (în revistă) sau chiar un an pentru o carte. Așa am cunoscut un domn Marin extrem de muncitor, harnic, robust, sensibil, incisiv cu mai marii

instituțiilor conducătoare, tot timpul în acțiune, mai mereu singur împotriva multora, deseori lovit, de cele mai multe ori marginalizat, munca dumnealui nefiind apreciată la valoarea ei.

Domnul profesor Dumitru V Marin era în elementul lui în prezidiu, unde se vedea capacitatea lui de a capta atenția publicului prin susținerea ideilor cu claritate, documentat, fiind o enciclopedie ambulantă de cunoștințe acumulate în cursul vieții sale. Știa ca nimeni altul să conducă o lansare de carte, să-i antreneze pe participanții la discuții să-și spună propria părere despre limba româna, patriotism, cultură etc. și se vedea bucuria dumnealui să fie în prezența copiilor pe care-i invita la aceste manifestări și-i provoca să-și spuna părerea liber, să recite o poezie, să cânte, să danseze. Se vedea în dumnealui profesorul, directorul, ziaristul, reporterul, se modela după auditor, se simțea în largul lui la aceste manifestări. Cred că erau singurele momente când era fericit când era aplaudat și i se recunoștea valoarea muncii dumnealui.

M-am gândit de multe ori cât de nerecunoscători am fost și suntem noi și cât de egoiști, Domnul Marin ne-a oferit și ne-a onorat cu autografele scrise pe cărțile oferite, iar unii din noi nu numai că n-am dat nici un ban dar nici macar nu le-am citit, nu ne-am spus părerea despre subiectele dezbătute în aceste cărți care au presupus zile, săptămâni sau chiar luni de muncă. Cred că au fost puțini din cei ce au citit cărțile oferite și au discutat cu domnul Marin despre subiectul cărții, despre munca imensă, nopți nedormite etc. Cred că domnul Marin a suferit când, măcar cei ce se pricep la

scris nu au scris și nu au publicat aprecierile și părerile lor, nu l-au telefonat sau vizitat să-i spună: „domnule, cum ți-a venit ideea, cum de te-ai gândit să scrii despre acest subiect, te-a ajutat cineva, mai poți?

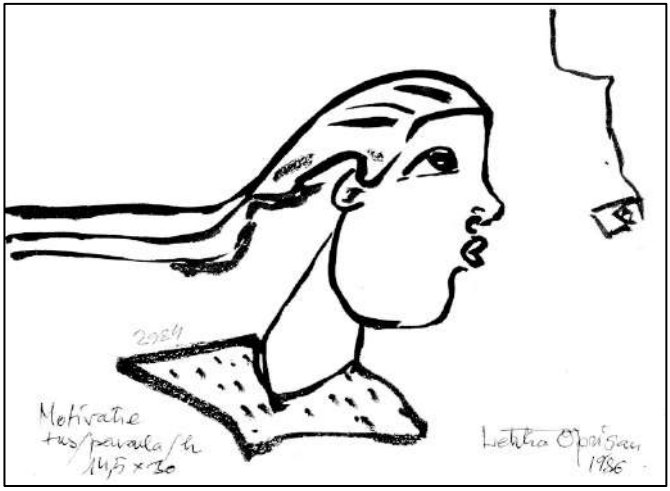
Am mai cunoscut o altă fațetă a domnului Marin, atunci când filma, înregistra și intervieva membrii formațiilor artistice organizate cu ocazia Anului Nou la Bălțati și Lungani judetul Iași. Uitasem că-și dăduse doctoratul în folclor și că era domeniul de inima al dumnealui. Era frig, formațiile de Cerb, Capra, Jieni, nunta tărănească, Urs, etc. veneau organizat, defilau frumos de-a lungul unei străzi laterale primăriei din Bălțați, atmosfera răsuna de bubuitul tobelor, exploziilor pocnitorilor, iar domnul Marin se mișca dezinvolt de la o formatie la alta, înregistra, filma, intervieva pe membrii formațiilor atent, întinerit, înțepenit de frig dar fericirea i se citea pe chip și mulțumirea de a fi făcut ceva ce-i plăcea, și cred că acea manifestare neprofesională a oamenilor de la țară ii aducea aminte de copilărie și tinerețe.

Când a apărut o formație de profesioniști din Republica Moldova, domnul Marin a fost atât de interesat să-i înregistreze, să discute cu ei încât s-a apropiat neglijând exploziile necontenite ale capselor aruncate de copii și tineri și care i-au afectat auzul la o ureche, nu știu dacă și-a revenit. Credeam atunci că se va arăta interesat de spectacolul artificiilor de la Lungani dar m-am înșelat; dumnealui a înregistrat tot formațiile de cerb, capră, urs din comuna Lungani, a postat înregistrarile pe Youtube să vadă toți locuitorii și să nu uite obiceiurile cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

Aș mai avea de spus încă alte multe lucruri despre domnul Marin, din punctul de vedere a simplului cititor, ascultător, și poate chiar cel mai interesat cititor, iubitor de frumos și interesat de creșterea limbii românești. Cu altă ocazie despre interviul luat supraviețuitorului din bătălia de la Cotul-Donului, David, despre creșterea albinelor și a porumbeilor, cântecul păsărelelor și alte preocupări ale domnului Dumitru V. Marin, pe care le-am înregistrat eu în mintea mea în urma discuțiilor purtate cu dumnealui.

Pâna atunci îi doresc domnului Marin multa sănătate, putere de muncă și să se bucure de tot ce a scris, înregistrat, publicat.

Ec. Marieta GÎMBUȚĂ
Lungani, jud.Iaşi,
02.02.2021

Letiția OPRIȘAN – Motivație

DUMITRU V. MARIN 8.0.

Cunoscutul scriitor și jurnalist Dumitru V. Marin, are în cariera Domniei Sale o întreagă operă tipărită, fiind și un deschizător de drumuri în presa locală și nu numai. L-am cunoscut pe Distinsul Scriitor, la diverse manifestări culturale, unde era pe metereze, căci nu-i așa, meseria nu te lasă, și trebuie s-o onorezi așa cum trebuie. Laureatul Academiei Române Alexandru Ionescu afirma: „Dumitru V. Marin reprezintă astăzi peste jumătate de secol de istorie trăită-vorbită-scrisă. Omul și opera sunt deja intrați într-un patrimoniu.”

Acest patrimoniu aparține culturii naționale române. Dumitru V. Marin, prin opera Domniei Sale, ne aduce în prim plan pagini de cultură și istorie contemporană care vor rămâne peste timp și vor forma o adevărată sursă de informare pentru tânără generație care va urma. Deși timpul are răbdare cu noi și cu Domnul Dumitru V. Marin, care trudește pe tărâmul jurnalismului românesc, nu se lasă și scoate în evidență personalități remarcante ale Județului Vaslui, dar și din țară și aș aminti aici: 101 Vasluieni pentru 100 de ani sau Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi! Dar Dumitru V. Marin ne amintește: „ Gloria se obține pe rând, oricât ai bate la porțile ei. Puțini contemporani o vor recunoaște și mulți mușcă veninos din ea. E trist când gloria vine, totuși, mult prea târziu!”. Eu cred că acest

deziderat nu e valabil pentru Dumitru V. Marin. Domnia Sa a cunoscut gloria prin miile de articole, editoriale și reportaje, prin contribuții aduse mediului științific, fiind Director și editor de reviste, prin cele peste 50 de volume scoase la lumină, prin personalitațile care au scris despre Domnia Sa și aș aminti: Traian Băsescu, Mircea Snegur, Răzvan Teodorescu, C.D. Zeletin, Iorgu Iordan, Ion Iliescu, Valeriu Lupu, Theodor Codreanu, Laurențiu Chiriac, Constantin Toma, Emil Constantinescu, Mihai Batog Bujeniță, Alexandru Mironov, Mihai Miron, Daniel Marin Cernat și alte personalități ale vremii.

După cum vedem, Dumitru V. Marin, este un om valoros și cum afirma Domnia Sa:„Eu sunt omul muncii mele”, numai prin muncă a ajuns să-și îndeplinească dorința „imposibil de egalat vreodată”.

Sperăm că și de acum încolo, Dumitru V. Marin, să țină flacară aprinsă, pentru a ne mai dărui nestemate rare, scoase la lumină cu multă răbdare și redate națiunii din care face parte.

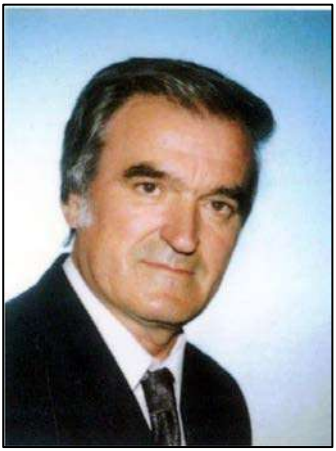
Multă inspirație pe calea istoriei culturale și a lumii selecte din care face parte.

Corina MATEI GHERMAN
Membră a Uniunii Scriitorilor din România,
Filiala Iași

UN OM ÎNTRE ZIARE ȘI CĂRȚI

De la început fac o precizare printru-un catren, așa pentru a ști despre cine este vorba în continuare:

Afirm discret și orișicând susțin,
Privind mult mai atent în calendar,
Cum că, acum, ***Dumitru V. Marin***
E-un scriitor ajuns octogenar!

În limbajul cotidian al românului se folosește foarte des expresia: ,,e mare lucru să fii om sau a fi om e lucru mare”! Pentru aceasta copilul trebuie educat de mic, în cei șapte ani de-acasă, să fie bine instruit, supravegheat, iar cuvintele: cinste, adevăr, disciplină să-i fie în atenție, pe oriunde s-ar afla în viața cea de toate zilele. Consider că aceste însușiri, condiții minimale, i se potrivesc distinsului prof. doctor Dumitru V. Marin, om ajuns la o vârstă respectabilă, realizat din punct de vedere profesional, familial, cultural, respectiv scriitoricesc, fiind, iată, la cea de-a cincizecea carte de autor. Așadar, dumnealui este un scriitor cu o mare capacitate creativă, aducându-mi acum aminte o mai veche epigramă de-a mea și anume:

UNUI SCRIITOR PROLIFIC

Pe noi viteza ne desparte,
Afirm şi sper să nu greşesc:
Mai repede el scrie-o carte,
Decât pot eu să o citesc!

Apreciatul teoretician, filosof şi fizician *Albert Einstein* afirma că: „Încearcă să fii un om de valoare şi nu neapărat un om de succes”, iar distinsul filosof, poet şi dramaturg român, *Lucian Blaga*, spunea că: „Singurul scop al omului este creaţia”. Iată că Dumitru V. Marin este un om de valoare, este creator, un om deosebit, activ, ordonat, sociabil, un om neastâmpărat, spus în sensul frumos al cuvântului. Despre cărţile domniei sale au făcut referire, în mod laudativ, multe personalităţi culturale locale și naționale.

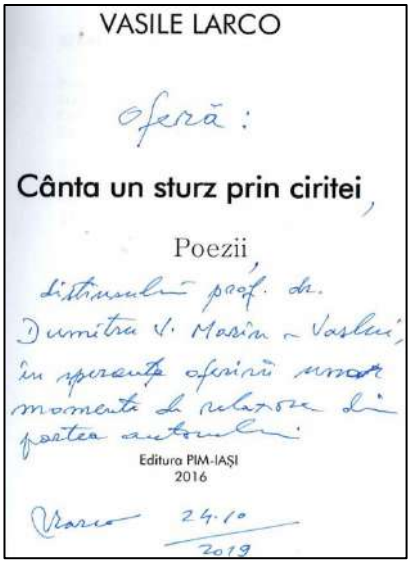
Distinsul prof, dr. este membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, calitate cu care se mândrește și prin faptul că a intervievat mulți șefi de state, fapt cu care nu se poate mândri oricine. Editează de mulți ani ziarul *Meridianul de Iaşi-Vaslui-Bacău,* dar și revista *Meridianul Cultural Românesc*, atingând și aici un record prin numărul foarte mare de colaboratori, reunind: poeți, prozatori, istorici, geografi, medici, profesori, politicieni, epigramiști, oameni indiferent de vârstă, de apartenență politică sau de naționalitate. Dânsul are și un simț dezvoltat al umorului, fiind membru senior al Academiei Libere „Păstorel” din Iași, participând activ, când a avut posibilitate, la ședințele acesteia.

Domnul Dumitru V. Marin este un om optimist, în plină vervă, prietenos, poate privi în urmă fără a avea regrete, iar eu, știindu-i vârsta înscrisă în cartea sa de identitate, epigramatic îi pot spune:

Ajuns, acum, la cei optzeci de ani,
O fi având în viață și dușmani,
Dar nu se dă pe toți băieții.
Fiind la jumătatea vieții!

La mulți ani stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin, sănătate, viață lungă, putere creatoare, cărți cu tiraj mare, cititori mii, câte flori sunt pe câmpii, câtă frunză, câtă iarbă, câte fire sunt în barbă, s-aveți sub cerul fără nori mai mulți de-atâția cititori! Cu iubire și cu har, să pășiți spre centenar!

VASILE LARCO
Iași, 07 aprilie 2021

VASILE LARCO

Oferă:

Cânta un sturz prin ciritei,

Poezii

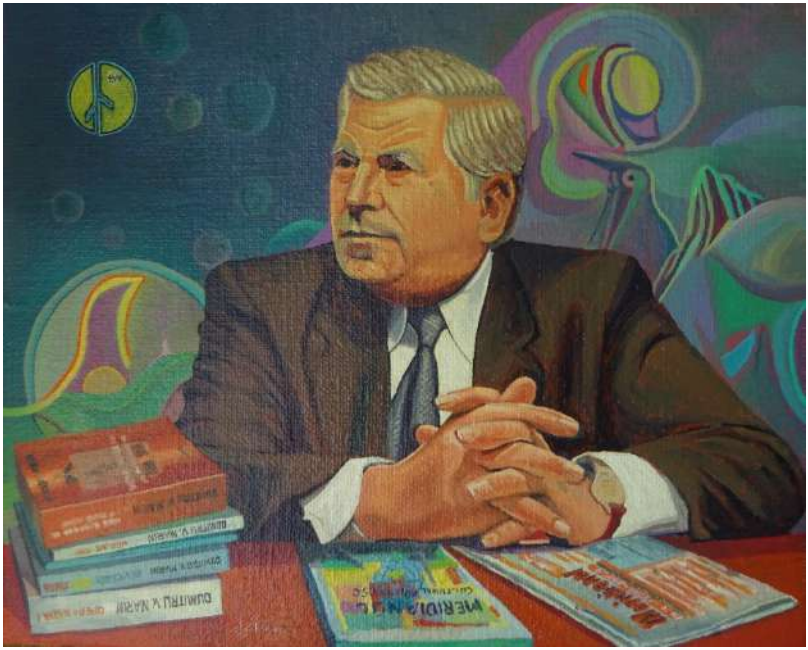
Distinsului prof. dr.
Dumitru V. Marin - Vaslui,
în speranța oferirii unor
momente de relaxare din
partea autorului.

Editura PIM-IAȘI
2016

Vrancea 24.10
2019

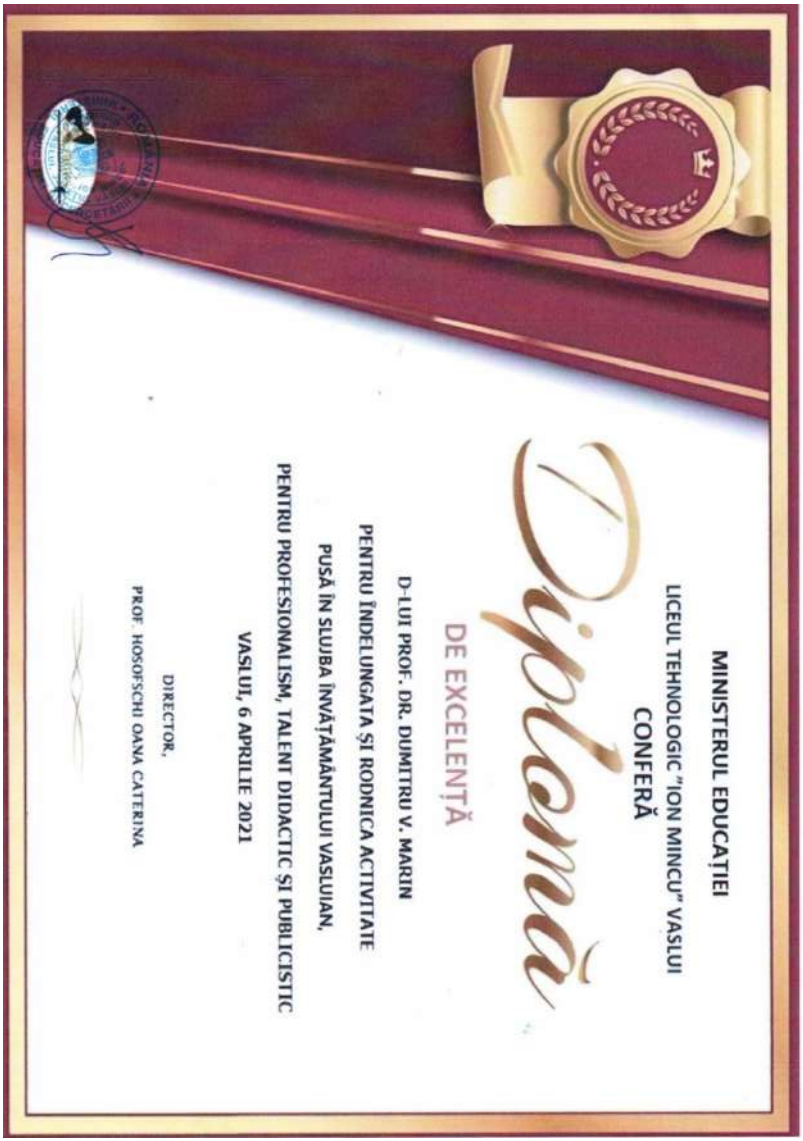
Gheorghe LETEANU

Dumitru V. MARIN
Darul pictorului Gheorghe LETEANU

Liceul „Ion Mincu” – Vaslui

Liceul „Mihail Kogălniceanu” – Vaslui

Acestui liceu, slujit 11 ani, azi pe mâna comunistoizilor, i-am întocmit prima monografie și i-am dăruit zeci și zeci de cărți.

Liceul „Al. Vlahuță” – Podu Turcului-Bacău

DUMITRU V. MARIN-OMUL ȘI OPERA

Gândirea, morala, evenimentele timpului nostru ar fi indubitabil altele fără oamenii excepționali care se remarcă ca deschizători de drumuri, personalități reprezentative, oameni de cultură meniți să intre atât în conștiința contemporanilor, cât și în posteritate.

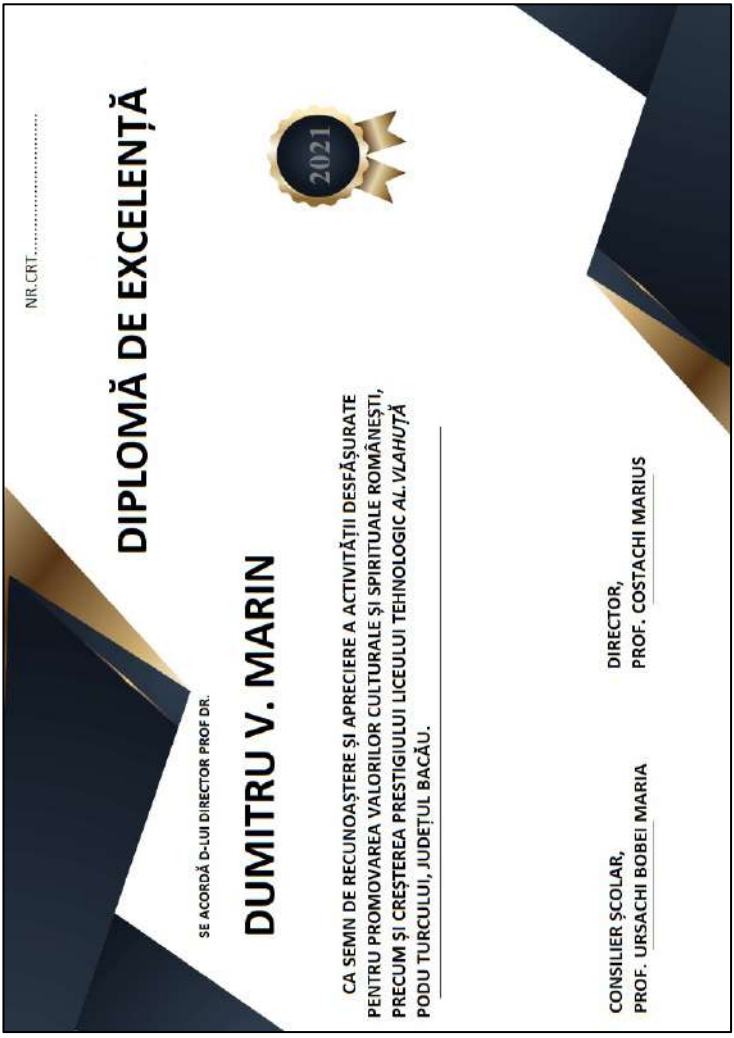
Personalitate marcantă în contextul editorial contemporan, autorul câtorva mii de articole în zeci de publicații, îndrumător în presa vasluiană, prof. dr. Dumitru Marin ne-a surprins plăcut cu lucrările sale ce evidențiază imagini de epocă, reproduceri de afișe, caricaturi, portrete și prezentări ale activităților întreprinse. Printre nenumărate alte volume, distinsul scriitor și jurnalist a realizat o monografie nostalgică a satului natal Giurgioana scotocind prin arhive și culegând suficiente informații pentru cele șase capitole intitulate sugestiv: *Școala, Oamenii timpului, Pilonul continuității și Addenda*.

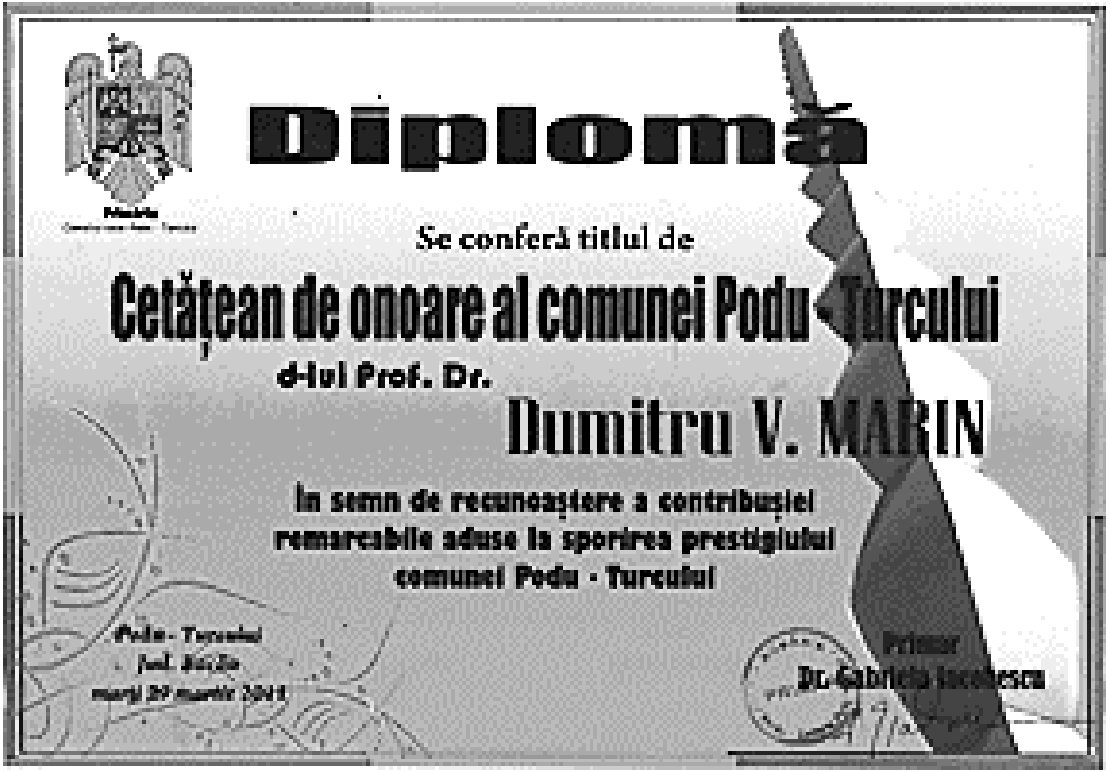
Activitatea desfășurată pentru promovarea valorilor culturale și spirituale moldovenești îi conturează portretul omului, profesorului și omului de cultură Dumitru V. Marin. Fost profesor de Limba și Literatura Română, director la Măcărești - Iași, inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui, editor și autor al romanului *Zăpada pe flori de cireș* și *TV.V.-15… explozia, Editoriale valabile pe vremuri regretabile, CU EMINESCU, DASCĂL DE SUFLET* și

multe altele. Scriitorul român contemporan Dumitru V. Marin a reușit în cele câteva decenii de experiență să ducă valorile românești dincolo de granițele țării prin intermediul unei opere complexe care îl reprezintă ca om de cultură excepțional.

Prof. Mihaela SANDU

DIPLOMĂ

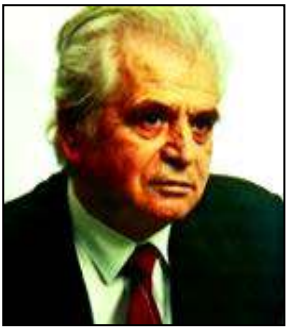

Diplomă
Se conferă titlul de
Cetățean de onoare al comunei Podu - Turcului
d-lui Prof. Dr.
Dumitru V. MARIN
în semn de recunoaștere a contribuției
remarcabile aduse la sporirea prestigiului
comunei Podu - Turcului
Podu - Turcului
jud. Bacău
marți 29 martie 2011
Primar
Dr. Gabriela Iacobescu

AMPRENTE....
(Mărturii sentimentale)

Motto: *„Lumini în spațiu și în timp”*

Într-un orizont de timp cu generoase deschideri binecuvântate, destinul m-a îmbogățit cu o parte din

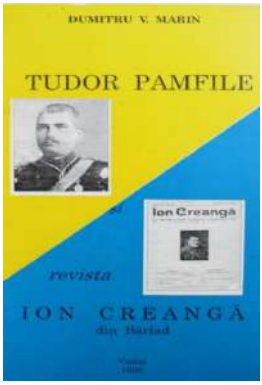
opera complexă a distinsului om de cultură și mare formator de opinii-domnul **Prof. dr. DUMITRU V. MARIN**. Încă de la începuturile prielnice m-a surprins și sensibilizat grandoarea activității desfășurate de acest angajat al scrisului, pe atâtea paliere proeminente, cu inspirații multiple, tenacitate de invidiat, dăruire altruistă și adevăr remarcabil, ca flori rare în aceste momente, fiind în permanență un strașnic apărător al sacralității limbii române.

Cu cât am progresat prin cuprinsul paginilor definitorii ale acestei personalități proeminente, cu atât mi s-au întregit caracterisiticile făpturii impozante, cu vibrații puternice pentru sentimentele și preocupările mele exploratorii. Uimitoarea energie care-i îndeamnă umbletul pe suprafața terenurilor vasluiene, tulburate de frământările istoriei, de multe ori, nefavorabile, precum și capacitatea inovatoare care-l individualizează pe altarul CULTURII, ca generator al unui flux cultural bine reliefat, a conturat în trăirile mele o făptură de dimensiuni bine pronunțate care

luminează spațiile din jurul său, asemenea unui astru strălucitor, existent în aceste vremuri care nu întotdeauna sunt senine și prezintă numeroase denivelări stânjenitoare.

●

De la primele lecturări, analize și concluzii, am constatat și prețuit vitalitatea **scriitorului** Dumitru V. Marin. Volumele publicate, de ordinul câtorva zeci, au ajuns în vizorul neamului omenesc sub aureola „cultură, suflet și istorie” cu valori de remarcabile nestemate literare. Mi-a fost expusă plenitudinea talentului de prozator care a înfrumusețat suprafața unui număr de peste 3300 de pagini beletristice cu o tematică de o admirabilă diversitate, înveșmântate cu expozee literare de o mare valoare. În mod deosebit, ies în evidență prezentările multor aspecte din sfera *etno-folclorică*. În această vitrină a literaturii populare, l-am simțit prezentându-ne tablouri cuprinzătoare, plăsmuite cu deosebită ingeniozitate de un specialist în domeniu: *„Considerații privind cântecul popular”* (1974), *„Cântecul popular românesc”*(1975), *„Tudor Pamfile și revista Ion Creangă”* (1998) (teza de doctorat); *„Opera Magna 1-4*” (2020-2021) etc. De asemenea, un loc important îl ocupă investigațiile și expunerile istorice, cu fapte reale de pe meleagurile acestor locuri, care mustesc de bravură ori de pe alte meridiane și paralele terestre: *„Spirale internaționale. Vasluieni pe spițe din roata istoriei*” (2013), *„Jale și*

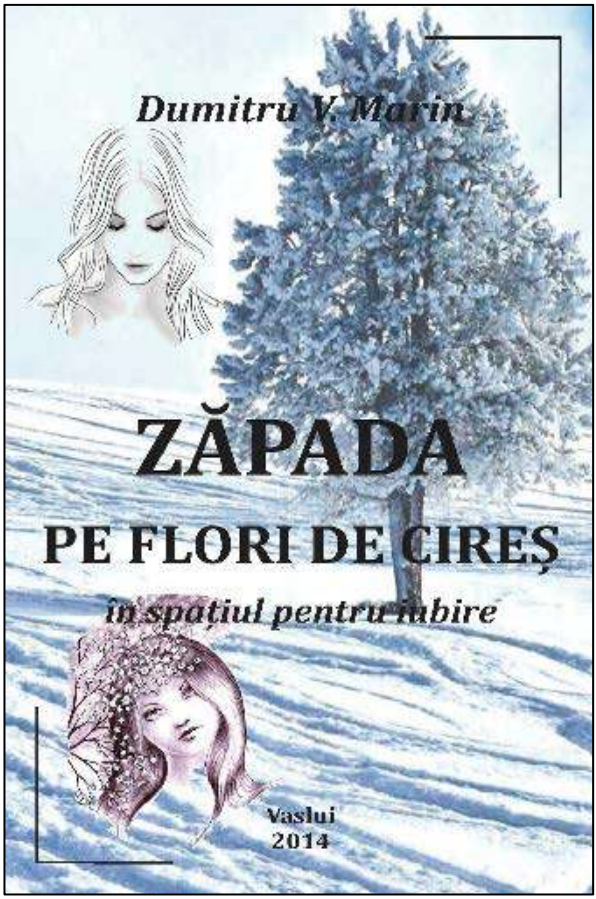
eroism românesc la Cotul Donului…și după”(2020). Într-o mare măsură, domnul profesor-scriitor se evidențiază și prin scrierile sale dedicate profesiunii de bază, oferindu-se numeroase pagini din domeniul educațional; „*Despre evoluția învățământului vasluian până în anul 1959*” (1980); „*Liceul Mihail Kogălniceanu-monografie*” (1990); „*Cu Eminescu-dascăl de suflet* (2013); „*Învățământ și merit vasluian*” (2016)…

Totodată, cultura și arta ocupă pagini numeroase în preocupările domniei sale: „*Festivalul Național „Constantin Tănase*” (2010); „*Istorie și cultură*” (2015), „*Festival semicentenar: 50 pentru 50*” (2020); „*Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului*” (2020).

În același timp, din plaivazul mănos al dânsului, au ajuns pe pagini memorabile, personalități deosebite*”, „101 vasluieni pentru 100 de ani, valori identitare, semnal spiritual la centenar”*(2019), Opera Magna 4. „*Ceaușescu-Băsescu-MITTERAND-Snegur-Iliescu, Constantinescu, Regele Mihai-evocări de reporter*” (2014); „*Prima clasă – personalități de pe Valea Zeletinului*” (2014)

Panoplia beletristică este completată cu alte lucrări deosebit de valoroase din punct de vedere

literar: *„Zăpadă pe flori de cireş”* (1999); *„Opera magna 2* (2020), fiind prezentate și unele înfăptuiri beletristice din arealele ecologiei, a călătoriilor etc. În acest fel, dumnealui a urmărit să cuprindă și a izbândit cu deosebit succes secvențele vaste cu tot ce viața ne etalează spre înștiințare, cunoaștere și atitudine luminoasă într-o oază culturală, terestră.

Impresionante în definirea acestei personalități valoroase, demne de prețuire, sunt preocupările Domniei sale pe tărâmul mass-mediei. Acest ziarist longeviv, ca părinte al singurului Grup de Presă din județul Vaslui, are privirile și trăirile țintuite pe ziarul și pe revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC (poezie, proză, eseu, istorie, știință, artă, umor, informații la zi ETC.) care are peste 700 de colaboratori și se difuzează pe 4 continente, ambele publicații reușind să-l evidențieze ca maestru al ziaristicii vasluiene. Tot în această grupare de corelație, între OMUL dirijor al condeiului și publicul cititor, se adaugă radioul (RADIO UNISON-1993), primul post de radio din județul Vaslui și televiziunea locală (TV Vaslui-1990), primul post de televiziune privată din Moldova, mijloace publicistice, care promovează, cu brio, sfera largă de preocupări culturale și nu numai. Și acestea constituie oportunități remarcabile pentru manifestarea altor și altor valențe creatoare.

Tot pe linia deschiderilor largi spre prezentarea locurilor, vieții și faptelor locale, dincolo de granițele județului, precum și pentru a-și etala concepțiile despre viață și lume, a colaborat/colaborează la numeroase reviste și ziare românești, altele decât cele proprii.

În centrul acestui evantai gazetăresc multiplu se evidențiază: *Adevărul, Albina, Anuarul Institutului de Istorie, Clepsidra, Clopotul, Vremea Nouă,* Lohanul,Cronica, în acest fel reușind să-și facă numele și opera cunoscute și pe alte meridiane ale publicisticii românești.

Multe itinerarii care s-au deschis pe calea deplasărilor înțesate cu neastâmpăr făuritor de scrieri așternute cu tenacitate și măiestrie în lung și lat, la deal și vale, în sus și în jos, prin orașe și prin sate, prin natură și printre oameni, printre cunoscuți și necunoscuți, constituie o multitudine de modalități prin care marele Dom' Mitică are bucuria să propage pe întinderile românești, alte și alte fațete ale viețuirii pe drumurile străbătute. În acest fel, i se oferă oportunitatea de a urmări toate categoriile sociale, de la un răstimp de viață la altul, începând cu cele mai fragede etape până la centenari renumiți, adresându-se cu sufletul necenzurat iubitorilor de frumos, de adevăr, de bine, consimțind cu deosebită noblețe ca opera sa magnifică să rămână în posteritate, dăltuită puternic în cultură, la înălțimi simțite și vizibile de la depărtări de dincolo de orizonturi.

Pătrunzându-i scrierile riguroase, cu mai multă luare-aminte, mi s-a profilat în fața ochilor minții un titan răzbătător, ocrotitor și propovăduitor al limbii române, frumoasă și dulce „ca un fagure de miere”, care face din Vaslui o floare cu petale viu colorate și cu miresme îmbietoare în cununa de lauri ai lumii, un izvor de strălucire spirituală, rămânând în epoca noastră ca un nume cu renume.

Am certitudinea că eventuale manifestări ostile ale unor sentimente nechibzuite de pizmă și causticitate, care ar putea să apară din partea unor prieteni cu gânduri păcătoase (deocamdată, nu poate fi vorba de așa ceva, dar, mai știi?) care l-ar privi de undeva, de jos, de la înălțimea genunchilor broaștei, mânioși, nevoie mare pe rămânerea lor în urmă, care ar avea sufletul negru și s-ar repezi atât cât îi țin puterile cu cuvinte toxice și cu bolovani mânjiți cu catran satanic, fiind tentați să arunce în pomul încărcat cu roade îmbietoare, n-ar face decât să reliefeze, încă o dată, unele aspecte semnificative dintr-un complex ocupațional superb și ar pricinui diminuarea valorii scripturale a purtătorilor unor asemenea mesaje dizgrațioase, cu asemenea culpabilități de neîngăduit.

●

Etapă cu etapă și an de an a fost zămislită într-o asemenea făptură meritorie o diademă splendidă cu 80 de nestemate care strălucesc în sufletul meu, ca venind dintr-un monument fascinant și mi se rânduiesc în viețuire, pentru veșnicie, ca de la un cărturar care se distinge în acest filon profetic și are darul și harul de a trece, în zbor, peste amăreala vieții.

Stimate maestre, cugetul meu a semnat *pașaportul literar* prin care vi se permite, în continuare, să călătoriți prin viață, printre gazetari și scriitorii de azi, de mâine și din alte vremuri viitoare, cu sufletul împăcat de faptul că n-ați fost doar un simplu meteor!

Nică D. LUPU, Scriitor,
Brănești, Ilfov

Un gând și un mesaj pentru aniversare

Chiar dacă presa scrisă a intrat într-un con de umbră, privilegiul dăinuirii cuvântului scris rămâne nealterat, ca mărturie peste timp a unor vremuri ce poartă pe umerii lor povara generațiilor ce s-au succedat. În pofida lejerității informării prin mijloacele moderne, iubitorii de adevăr și cultură încă deschid paginile unui ziar sau unei reviste pentru a se informa și a se împărtăși din oferta culturală a momentului care, nu înseamnă numai creație, ci și evocare sau punere în evidență a unor valori ale culturii locale sau naționale.

Întotdeauna însă în spatele unei inițiative de asemenea anvergură se află munca și voința unui om, a cărui perseverență, tenacitate și creativitate sunt deja de notorietate nu numai în plan național ci și internațional. Este vorba de profesorul, scriitorul, jurnalistul, omul politic, omul de presă și mai ales omul de cultură Dumitru V Marin, personalitate de primă mărime în peisajul cultural al cetății noastre și regiunii noastre, care și-a asumat această grea și nobilă misiune.

Este același om care în urmă cu 30 de ani încerca, printr-o acțiune temerară pentru acele timpuri, înființarea unui grup de presă la Vaslui sub denumirea

„Cvintet Te-Ra”. O adevărată acțiune de pionierat pentru că erau printre primele din România postdecembristă, cel puțin pentru postul local de televiziune obținea prima licență care se acorda. Indiferent de evoluția acestui grup, el rămâne un eveniment istoric într-un moment când entuziasmul libertății și preaplinul experiențelor personale și colective alimentau cu asupra de măsură presa momentului și dădeau impresia unei permanențe în timp.

Puține aveau însă să supraviețuiască, printre care și cele două inițiative ale profesorului Marin; săptămânalul „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău” și revista „Meridianul Cultural Românesc”. Pentru fiecare câteva cuvinte sunt absolut necesare cu privire la rostul lor și impactul lor cultural și social.

Săptămânalul „Meridianul…” are o apariție neîntreruptă de aproape un sfert de veac, are o acoperire la scara Moldovei și este dominat de actualitatea regională și de cultură, a cărui spațiu este mai mult decât generos, cuprinzând evenimente culturale, producții culturale în spectrul literar, poetic și umoristic. Pamfletul și satira nu lipsesc din conținutul jurnalului, mai ales în editorialul pe care îl semnează număr de număr și care, de regulă, îmbracă haina satirei cu adresă precisă vizând, deopotrivă, politicienii timpului, evoluția societății pe drumul democrației sale originale și faptul cotidian interpretat și el într-o cheie satirică.

Nota satirică este necruțătoare și în alte relatări sau articole de presă care, vizează deopotrivă; corupția,

impostura și demagogia toate, din nefericire, încă dețin capul de afiș în presa locală și națională. O notă aparte ce particularizează ziarul este și faptul că realizările și evenimentele pozitive își găsesc locul în paginile sale, spre deosebire de majoritatea aparițiilor de presă în care știrea negativă, senzaționalul, faptul antisocial este căutat și prezentat cu obstinație.

De departe însă cea mai importantă realizare a omului de cultură Dumitru V Marin este revista „Meridianul Cultural Românesc" aflată după al 25-lea număr în cei peste 6 ani de apariție neîntreruptă. Ceea ce particularizează această revistă în peisajul cultural românesc este bogăția ei pentru că în cele peste 200 de pagini ale fiecărui număr apar tot atâtea subiecte și colaboratori ce acoperă întreaga paletă a actului de cultură, de la creație la evocare, de la prezentare, la consacrare prin pana unor exegeți.

Al doilea element definitoriu al revistei este numărul impresionant de colaboratori (peste 800), care se regăsesc în paginile revistei printre ele multe nume de referință ale culturii noastre de aici și de pretutindeni. Al treilea element este neobișnuita arie de cuprindere a revistei care poate fi lecturată direct prin revistă sau on-line pe toate continentele. Se poate spune că prin conținutul și abordările sale însăși revista devine un instrument util în actul de creație și în promovarea lui.

Un lucru este sigur, prin această revistă spațiul cultural vasluian și moldav se face cunoscut lumii într-o colaborare multidisciplinară extrem de benefică în cultivarea relațiilor interumane în care, frumosul estetic

trebuie să netezească calea binelui către care umanitatea aspiră.

Așa încât, sufletului acestui demers cultural de mare anvergură, prof.dr Dumitru V. Marin, să-i dorim la ceas aniversar putere de muncă - că are încă multe de spus; spirit vizionar și critic - pentru că are destule de îndreptat prin sabia ascuțită a cuvântului; și mult succes în bătălia sa pentru limba neamului atât de bogată și frumoasă – pe drumul căreia s-a angajat cu perseverența unui îndrăgostit.

Iar revistei sale, ceea ce însuși Eminescu i-ar fi dorit țării sale:

Viață în vecie, glorii, bucurie,
Arme de tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

Dr. Valeriu LUPU, exeget,
Redactor șef adjunct al MCR, colaborator.

Pe cerul Zeletinului a răsărit o stea

Prof. dr. Dumitru V. Marin, acum la cea de-a 80 a aniversare, s- a născut la data de 28 Aprilie 1941, în localitatea Podul Turcului, satul Giurgiuoana, jud. Bacău, când peste lume plutea începerea celui de- al doilea război mondial. Şi-a trăit copilăria în miros de praf de puşcă, în perioada foametei din 1946- 1947 a trăit greu pe ţărna gliei alinându-l doar cântecul de ciocârlie.

Toate greutăţile l-au călit încă de copil şi l-au făcut să gândească mai mult şi să caute binele semenilor săi.

A plecat spre învăţătură mai departe. Prin pricepere şi harul de la Dumnezeu a devenit un mare scriitor, romancier, etnolog, jurnalist, de care puţini a avut parte Romania. A devenit o personalitate, un munte de om greu de pătruns în tainele lui. Un om cu suflet mare, bun şi iertător. A realizat multe din gândirile sale greu de contestat... având la bază realizări în cultură, ştiinţă şi omenie. Un om super dotat, inteligent şi intelectual prin opera sa cu nenumărate cărţi, reportaje şi interviuri, a colindat o parte din planeta Pământ şi a educat zeci de generaţii. A străbătul satele româneşti, în special satele de pe mal de Prut şi Siret, pentru ridicarea nivelului de trai al românilor,

prin reviste culturale, prin grupul de presă Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, TELEVIZIUNEA TVV/ VASLUI, Revista M.C.R.. A intervievat preşedinţii de după 1989 ai României, Republicii Moldova şi al Franței.

Un mare român creştin ortodox şi cu credință în Dumnezeu, un destin ce trudeşte zi şi noapte pentru crearea bunăstării românilor.

Este omul care face în continuare şi la cele 80 de primăveri ceea ce alții nici nu au visat. Prof. dr. Dumitru V. Marin este un titan greu de contestat şi criticat, iar pentru cei care îl critică este o vorbă românească ,,Cu piatra se aruncă doar în pomul cu roade."

Dacă pe cerul Zeletinului a răsărit o stea, pe cerul Vasluiului straluceşte un luceafăr!

Acum, în prag aniversar, vă urez LA MULȚI ANI, domnule profesor şi împlinirea tuturor dorințelor!

Ioan MÂCNEA-VETRIȘANUL,
scriitor, monograf, istoric.

D. V. MARIN ŞI JURNALISTICA REFLEXIVĂ LA JUBILEUL CELOR 80 DE PRIMĂVERI

În timp ce mulţi de vârsta sa străbat hăţişurile lumii de dincolo sau sunt pe drumul senilităţii, D.V. Marin este energic, bătăios, activ, de zici că abia a împlinit vreo 40 de ani… Singurul *indiciu* al unei *vârste de flori* îl trădează părul cărunt, grizonat, ca petalele albe ale florilor de cireş din luna mai.

D.V. Marin dovedeşte încă o dată ceea ce susţin cercetătorii: că cel care antrenează creierul zi de zi, prin exerciţiul perfecţiunii şi-al acurateţei lecturale, păstrează o facultate mnemică de invidiat şi peste 100 de ani.

Să nu uităm că în vremurile biblice oamenii aveau vârste de sute de ani (bătrânul Simion, care-l întâlneşte pe Iisus la Templul de la Ierusalim, avea la acea dată vârsta de 365 de ani şi o acurateţe mintală şi spirituală de invidiat). Aşadar, de ce fiecare dintre noi nu am trăi o vârstă de peste 100 de ani? Ce ne lipseşte? D.V. Marin ne dă un exemplu viu prin atitudinea şi spiritul său intelectual. Vivacitatea sa intelectuală confirmă spusele cercetătorilor: cine îşi antrenează creierul în permanenţă acela va avea o longevitate mnemică perpetuuă… Jurnalistul D.V. Marin este omul întreprinzător, activ şi sociabil (ba uneori chiar prea vocal…).

Omul de presă D.V. Marin ne informează despre vremurile sale, ne impulsionează prin verva sa energică să declarăm război comodităţii şi lentorii ce pe mulţi îi înlănţuie direcţionându-i spre *somnul raţiunii* şi-al senilităţii.

D.V. Marin este activ în plan editorial, jurnalistic, familial şi chiar politic. Este formator în toate domeniile sus menţionate, se implică activ, mobilizează, se deplasează de la o primărie la alta spre a-i surprinde pe edilii comunali sau urbani, provoacă şi scoate din neant idei şi promisiuni, poveşti de viaţă despre cei care sunt sau i-au fost prieteni, despre ororile războiului, despre contemporanitatea sa, despre fapte şi oameni… Uneori îi sancţionează pe cei care dau bir cu fugiţii din faţa tăvălugului cultural, a corectitudinii sociale, pe unii mai dur pe alţii mai cu blândeţe…

Pe ansamblu, D.V. Marin vorbeşte despre jurnalistica reflexivă a proiectării subiecţilor în spaţiu şi tip de activitate, despre sinceritatea intervievaţilor… În lucrările sale el face unele precizări-destăinuiri, despre contribuţia sa la *Marea Bătălie pentru Vaslui,* la menţinerea făcliei vii a culturii vasluiene şi în final, ca un tablou sintetic, opera şi activitatea sa literară şi jurnalistică redate prin ziarul şi revista *Meridianul*, prin activitatea de reporter în cadrul TVV Vaslui etc.

În final, putem spune despre D.V. Marin că este un lider al mişcării jurnalistice şi editoriale vasluiene, un personaj ce urneşte din loc, în cadrul acestui război pandemic al anului 2021, un întreg angrenaj literar şi cultural-politic, ce se manifestă în zona Vasluiului şi-n partea de est a Moldovei. De aceea îi urăm dlui prof.

dr. D.V. Marin multă putere de muncă, luciditate, francheţe şi vitalitate debordantă pentru încă cel puţin câteva decenii de acum înainte…

La mulţi ani!

Prof.dr. Vicu MERLAN – Huși-România.

Letiția OPRIȘAN – Cafeaua de dimineață

VENERABILUL DUMITRU V. MARIN, PE AL 80-LEA VAL

Autoportret: **„Eu sunt omul muncii mele, imposibil de egalat vreodată.” (DVM)**

Aceasta este cheia imnului compus și incantat de

Dumitru V. Marin, pe portativul căruia îl găsim în tranșa autoconștientizării aspirației sale către iluminare (în sensul Dalai Lama).

Acesta este imnul chemării Generalului (asumat!) Dumitru V. Marin la luptă în **”Bătălia pentru Vaslui”** în fruntea celor **„222...printre noi (!)”** identificați ca fiind înzestrați cu armele de luptă, de bunăvoie și nesiliți de nimeni, pentru salvarea conștiinței de neam românesc, a țării amenințate, a libertății prin cunoaștere, a limbii române.

Cândva, în valurile tinereții sale, DVM **a visat** cum ar trebui și cum se merită să arate țara strămoșească pentru *urmaşii şi urmaşii urmaşilor noştri*. În valurile următoare **a vizualizat opera** pe care o are de înfăptuit prin grai, scris şi unde. În alte valuri, **a creat și a inventat** metode și mijloace de străpungere a conștiinței semenilor. Și, în sfârșit, cu o energie titanică, **a realizat** această operă perenă, de pietre prețioase, care vor dăinui după ce valurile vremurilor vor trece.

Astfel, rodul muncii sale inegalabile și-l definește selectiv ca fiind cele 23.000 de pagini în 43 de cărți (50,la cei 80 de ani), inventarea și punerea în practică a Meridianului Cultural Românesc accesat de 707 colaboratori de pe mapamond, o Istorie culturală în 8 volume, peste care tronează alte 14 cărți despre Vaslui, în 11.000 de pagini.

O **Glorie** autentică, personalizată!

Dar, cum spune înțeleptul: *„Gloria trece precum a venit. Fă pe cineva fericit și fericit vei fi și tu”.*

Pe mine m-ai făcut fericit, bunul meu prieten, Marin V. Dumitru, și îți mulțumesc. Și sunt convins că aceeași fericire o împărtășesc toți semenii, și în special cei **„222...printre noi”**, care au fost cuprinși de vibrația spiritului tău.

Personal, de la orizontul celor 86 de valuri ale mele, mi-am găsit izvorul păcii sufleteşti în destăinuirea lui William Shakespeare, care a spus: *„Sunt mereu fericit. Știi de ce? Pentru că nu am așteptări de la nimeni. Așteptările mereu rănesc. Viața e scurtă. Iubește viața. Fii fericit. Zâmbește!”*

La Mulți Ani fericiți, prieten drag!

Ionel MIRON – Academician

18 Mărțișor, 2021

Iaşi & Ivănești –Vaslui

MARIN 80...

Nici nu știu dacă *Marin 80* este o chestie oficială, dorită de sărbătorit, sau dacă mai amical ar fi fost Dumitru 80, sau poate chiar Mitică, Miticuță la 80? Cine știe? Pentru mine 80 este o cifră dar și o sumă până la care mai am un șut ca să mai fac un pas înainte. Nu te felicit „bătrâne căpitan", dar îți mai dau și la această aniversare (spre comemorare de acțiuni), un sfat de care ar avea nevoie toți tinerii care intră în viață și mai ales cei care ca și tine iau munca și muncile-n piept, nu prea sunt ajutați de nimeni, ba mai mult sunt repede înconjurați de „pretini" care sunt mai degrabă tâlhari de tipul popâdău = CEL MAI JEGOS DINTRE TOATE TIPURILE. Am avut parte și eu de așa ceva, vezi că știu ce spun, deci e bine ca acum, la a patra junețe, să iei aminte:

Încă de atunci, când tu foarte repede ai sperat în dreptate și în valoarea întreprinderii și te-ai grăbit să riști totul pentru a spune ceva și a te face auzit, apele tulburi, încă nelimpezite definitiv, ale lui decembrie `89 ridicau la suprafaţa societăţii româneşti cadavre politice ţinute în viaţă de fire ale căror energie nu dorea să-şi trădeze sursa,mormoloci greu identificabili ai căror părinţi îi renegă, oameni „serioşi" cu urechile ciulite la orice noutate benefică buzunarelor lor, dar şi tinere speranţe trecute,prezente şi viitoare ale politicii de dinainte şi de după evenimente. Dintre aceştia, *mereu, veşnic, tânără speranţă*, vreau să-ți descriu

astăzi un prototip pe care precis l-ai întâlnit cel mai adesea pe lângă o personalitate reală, cum ai fost și ai rămas și tu, de care frecându-şi coatele crede că va putea lua asupra-şi câte puţin din aura şefului. Şef pe care *este gata oricând să-l trădeze* pentru altul ce-i oferă un mic plus, pe care-l critică după ce mult timp l-a ridicat în slăvi pe post de ţuţăr, la care este gata să se întoarcă spăşit cu lacrimi în ochi cerând iertare când din altă parte – recunoscut fiind - este dat pe uşă afară , cu un picior bine plasat... dorsal. Categoria aceasta, fără a dori să jignesc specia respectivă din fauna autohtonă, am numit-o „**popândău**” după gestul mereu făcut de a se ți și uita în jur să vadă ce mai este de luat, de ciupit, de furat, de căpătat, de însuşit cu şi mai ales fără drept şi nu de puţine ori cu acte cel puţin dubioase. Ăsta nu stă în picioare ca tot omul ce nu se teme să fie văzut şi care la rândul său doreşte să vadă ce se întâmplă în lume, nu, stă cu genunchii flexaţi, gata oricând la săritura apucătoare, la fuga mântuitoare, la întinsul brichetei, ţigărilor, pixului, carnetului, hârtiei chiar sanitare dacă „împrejurările o cer”, şefului actual sau posibilului din viitor. „Aista”, cum se spune pe la voi, joacă totdeauna la două sau mai multe capete pentru a şi-l feri pe al său, nu riscă de obicei decât câte o pălmuţă, dar i se întâmplă din ce în ce mai des să primească și șutul. Locurile cel mai des căutate de „categorie” sunt cele călduţe, niciodată fierbinţi şi mai ales nu reci, pe la fundaţii în consilii, pe la asociaţii prin conduceri, pe la societaţi comerciale dintre cele mai diverse pentru care nu prea are calificare – în special SA - în AGA, pe la ministere pe post de consilieri şi

când pot da lovitura chiar în partide politice pe câte un loc eligibil sau măcar retribuit din cotizaţiile membrilor obişnuiţi. Ce face pe acolo, pe unde se aciuieşte şi mai ales, cum se aciuieşte? Răspunsul este lesne de cunoscut, căutaţi-l în literatură, chiar pe la noi; Dinu Păturică nu s-a inventat astăzi, este mai mult decât secular... şi din păcate, peren! Intră totdeauna pe uşa din dos smerindu-se şi promiţând marea cu sarea, se zbate câtva timp ca să aducă de la alţii câte ceva pentru noii stăpâni, să-i câştige şi să le adoarmă vigilenţa, se infiltrează apoi cât mai aproape de vârf ca să aibă ce vinde altora sau cu ce influenţa „masele"; indiferent de opinia politică discursul său este de centru stânga către centru dreapta, se crede şi se afirmă specialist în tot şi toate, acum mai ales în economia de piaţă din care doar la controalele instituţiilor abilitate se vede că nu a făcut decât o eludare a legilor. În final, dacă-i reuşeşte manevra încearcă să se debaraseze de şefii legali prin orice metodă, îşi atrage amici de aceeaşi teapă cu el şi-i pripăşeşte pe lângă noua funcţie a sa ca să aibă corul propriu de lăudători, iar dacă nu reuşeşte, fuge ca popândăul lăsând în urmă o duhoare grea şi mai ales o amintire de neşters. Din motive lesne de înţeles. Şi încă ceva, la plecare ia din grabă şi nebăgarea de seamă a celor ce se bucură să scape de el şi câte o „amintire" pe care chiar cu acte de vreţi s-o recuperaţi nu cred că veţi mai reuşi. Îl va apăra noul stăpân, care nu ştie ce-l aşteaptă.

Iată de ce, dragul meu **80,** te rog ascultă sfatul meu şi ferește-te măcar de acum înainte de popândăi,

de care știu sigur că ai avut parte! Așa-i mai bine, mai sănătos și mai sigur. Și nici nu pute.

Amicalmente, fostul tău coleg de facultate, meserie și generație,

Prof.dr. MIHAI MIRON,
Fost președinte al Uniunii Ziaristilor Profesionisti din Romania

Letiția OPRIȘAN – Negocieri

LETIȚIA OPRIȘAN

Letiția OPRIȘAN – Sărbătoare

Letiția OPRIȘAN – Obsesii de integrare

Parohia Giurgioana

ARHIEPISCOPIA ROMANULUI ŞI BACĂULUI

Parohia GIURGIOANA, com. Podu Turcului
Nr.....din 8.04.2021

Domnule PROFESOR DR. D. V. MARIN

Întrucât cunoaştem că pe 28 aprilie 2021 împliniţi binecuvântaţii 80 de ani; Deoarece întotdeauna v-aţi afirmat ca fiu al satului Giurgioana şi, pentru afirmarea şi autoritatea istorică a acestuia aţi săvârşit mai multe fapte creştineşti, inclusiv îngrijirea mormintelor părinţilor Dvs. de lângă biserică;

Ştiind că pentru satul Dvs natal aţi organizat mai multe întâlniri cu fiii acestuia, prima fiind în 1984, iar cea mai importantă în anul 2011 când am sărbătorit cu toţii cei 150 de ani de la inaugurarea acestui locaş terminat şi sfinţit în 1861, cu participarea sutelor de oameni veniţi din toată ţara; Aţi făcut şi un film atunci care se află pe net. Între timp aţi mai tipărit câteva zeci de cărţi, revistă internaţională, ziar, aţi scris în repetate rânduri despre satul nostru.

- Cunoscând şi apreciind valoarea primei monografii consacrată special nouă, „Giurgioana/ sat, biserică, oameni" tipărită în anul 2011;
- Recunoscând valoarea cercetărilor Dvs., deocamdată unice, şi ridicarea Plăcii comemorative în acel an;
- Consemnând că aţi purtat numele localităţii pe oriunde aţi fost în lume, pe 4 continente şi multe ţări;
- Apreciind donaţiile de mai multe cărţi pe care le-aţi depus personal la noi;

Ţinem să vă transmitem alături de binecuvântarea preotului Vasile Dulhac la care se alătură şi Preoteasa Cornelia şi cântăreaţă în strană,

Toată preţuirea noastră, mulţumiri pentru câte aţi reuşit şi pentru sat, ca cel mai de seamă reprezentant al nostru în lume, în aceste 8 decenii de viaţă.

Ca fiu al satului nostru suntem mândri de Dumneavoastră.

Vă felicităm pentru întreaga Dvs. activitate multiplă şi de nivel naţional.

Vă dorim multă sănătate şi alte succese în continuare.

Cu tot respectul:
08.04.2021, Giurgioana,

Preot PAROH,
VASILE DULHAC

D.V.M. – '80

„Nu-mi înțelege clipa timpul."
(C.D. ZELETIN)
„Un om este ce mai rămâne din el după ce, în feluri diferite, cei din jurul său l-au desființat."
(Constantin NOICA)

Un moment de o semnificație atât de plină și de specială. Unul din acele momente ce-am dori să vină cât mai târziu, dar care ne aduc bucuria și mulțumirea că ne-am făcut datoria, că ne-am împlinit menirea și vocația. D.V.M. se poate gândi de-acum să-și mai hodinească trupul și mintea, deși... nu-l cred în stare.

Mă descopăr nedumerit: ce m-a apucat să rostesc ceva despre un om cu care m-am intersectat atât de puțin?! Poate o prietenie spirituală intermediată de lumea cărții,... ori poate o stăruitoare admirație față de tot ce a trudit de-a lungul timpului,... ori poate – în fine – respectul deosebit ce i-l port, respect ce nu se poate naște decât dacă nu-ți pasă de răutățile, invidiile neavenite, frustrările și orgoliile ce ne pot înconjura într-o lume în care „impertinența nu are nevoie de suportul inteligenței." (Eugen IONESCU)

Și poate tocmai de aceea îmi iau curajul să aștern aceste câteva rânduri.

D.V.M. – inconfundabil, de nereținut – pentru unii, greu de acceptat – pentru alții. Orice s-ar spune, a fost și este un om special, din cei ce ating viața noastră și a comunității, din cei care investesc dăruire și sacrificii

personale în desăvârșirea unui crez și – de ce nu – a unui rost.

D.V.M. – un profesionist ambițios ce a avut și are mereu conștiința lucrului bine făcut, pentru care a muncit și muncește cu voință și răbdare, un om care s-a zbătut, a crezut și – mai ales – a sperat.

Pe scurt, a trăit. Și trăiește.

Dincolo de discursul său de o blândețe „sapiențială", D.V.M. are neastâmpăr intelectual. Neobosit și dinamic, el nu poate sta, nu se poate opri.

Putem vorbi, fără doar și poate, despre un stil ce se imprimă – când ostentativ, când imperativ, când atoateștiutor – în tot ce poartă amprenta... „patriarhului". Modestia nu-l prea caută, ba chiar... deloc, ar spune unii. Nu duce lipsă de cârcotași, dar... nu-i pasă. În preajma lui s-a foit, în voie, ingratitudinea. Cei care l-au „mușcat" și-l „mușcă" fac, de fapt, singurul lucru ce stă la îndemâna mediocrității neînstare să recunoască și – de ce nu – să admire (fie chiar și... intermitent!).

D.V.M. s-a străduit și a reușit să dea culoare visurilor noastre prin... cuvânt: cuvântul bine spus, hărăzit să spună totul. S-a străduit să ne simtă gândul și să clădească imaginea adevărată a pulsului acestei cetăți moldave, nelăsându-se ispitit de izbânda imediată.

Iată de ce D.V.M. face parte definitiv și irevocabil din viața noastră, a vasluienilor și din memoria acestei urbe.

În final... vreau să fie această rostire, și darul meu pentru... ani 80!

La mulți ani !

prof. Sorin POPOIU
Vaslui, 16 martie 2021

PRIMĂRIA PRISĂCANI

ROMÂNIA
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI PRISĂCANI
SAT PRISĂCANI, COMUNA PRISĂCANI, JUDEȚUL IAȘI
COD POSTAL 707390

Prin Hotărârea nr. 39 din 25 iulie 2014
se conferă titlul de

CETĂȚEAN DE ONOARE

d-lui prof. dr. DUMITRU MARIN pentru contribuția adusă în creșterea prestigiului comunei Prisăcani, județul Iași.

Primar,
dr.ing. Constantin Chirilă

Secretar,
Cristian-Ștefan Musteață

Prisăcani,
24 august 2014

Primăria Vaslui

1. Vaslui 6269 / 07.04.2021

Doru Dinu Glavan <ddglavan@gmail.com>
miercuri, 7 aprilie 2021 12:39
undisclosed-recipients:
Subject: Dlui Primar Pavăl
Attachments: Propunere către Primăria Vaslui.docx

Stimate dle Primar,
Revenim la Dumneavoastră cu o propunere expediată de noi în cursul lunii noiembrie 2020, în vederea anticipării unei aniversări a unui jurnalist, scriitor, pe care îl prețuim foarte mult pentru strădaniile și izbânzile gazetărești, dar nu numai, prof. Dumitru Marin.
Vă rugăm să lecturați propunerea noastră și ne-am bucura să participați, alături de noi, la aniversarea remarcabilei vârste a celui care a fost un deschizător de drumuri vasluiene, spre alte lumi, promovând cultura regională, atrăgând respect și admirație - Dumitru Marin.
Vă mulțumesc pentru atenția acordată.
Rămân în așteptarea unui răspuns.
--
Cu prietenie,
Doru Dinu Glăvan
Președinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Tel: (+4) 021 317 92 25
Fax: (+4) 021 313 06 72
Mobil: (+4) 0743 394 000
ddglavan@gmail.com

Grupul de presă CVINTET TE-RA

Studioul TV Vaslui online
Prietenul de care ai nevoie !

MERIDIANUL Iaşi-Vaslui-Bacău

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC

"Să ştii, să vrei, să poţi"

Vaslui – Str. Frunzelor nr. 2, tel.fax: 0235 361 236, 0744 231 380.E-mail: Marintvv@gmail.com.
Nr. Reg. Com.: J37/825/1992; CUI : RO 2431328
www.tvv.ro, E-mail : marintvv@gmail.com.

Nr. 24 din 25 febr. 2021,

DOMNULE PRIMAR AL MUNICIPIULUI VASLUI
Ing. Vasile Pavăl

Ne facem o datorie de onoare să facem propunerea de mai jos:

Având în vedere că poate fi cu necesitate de datoria Primăriei să stimuleze actul şi faptul cultural al unor personalităţi locale, dar cu rezultate de excepţie;

Că întregul Consiliu al Municipiului Vaslui, ar putea avea datoria să încurajeze cultura, învăţământul şi presa vasluiană printr-un MODEL de abnegaţie,valoare şi reprezentare în ţară şi în lume, de peste o jumătate de secol (din 1 martie 1970);

Că întregul Municipiu şi întregul judeţ este prezent în peste 21000 de pagini, din 14 cărţi (dintre cele 49) ale omului care serveşte, astăzi, la împlinirea vârstei de 80 de ani, cu aceeaşi fervoare cultura locală ridicată la nivel naţional;

Că prof. dr. nominalizat mai jos a pus Vasluiul pe harta culturală a lumii…Revista M.C.R înregistrează peste 700 de colaboratori din 4 continente.

Este Cetăţean de onoare în judeţele Galaţi, Iaşi, Bacău;

Că propunerea noastră nu implică stimulente financiare ci pur onorifice:

PROPUNEM:

ACORDAREA titlului de ***CETĂŢEAN DE ONOARE*** celui mai reprezentativ om de cultură vasluian din această ultimă jumătate de secol,

DOMNULUI PROFESOR DOCTOR ***Dumitru V. MARIN***

Din Vaslui, str. Frunzelor nr. 2, cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, pe data de 28 aprilie 2021.

Un C.V. scurt al profesorului se întinde pe 54 de pagini. Menţionăm, doar:

- Reprezintă cultura vasluiană de la 1 martie 1970;
- Întemeietor al Festivalului Umorului, în 1970;

- Întemeietor al Primei televiziuni la Vaslui (Licența 001/TV, pe țară),1990.
- Întemeietor, conducător, producător al postului de radio UNISON, al Ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, acum aproape 25 de ani.
- Întemeietor, director, finanțator al Revistei Internaționale **M.C.R. Ajunsă în anul VII are peste 700 de colaboratori din toată lumea**(32 e țări, 4 continente);
- **TRIPLU Recordman MONDIAL** prin cele 9 interviuri cu șefi de stat, 16 prim-miniștri, sute de miniștri, parlamentari, oameni de cultură, învățământ.
- **A intervievat** înalți ierarhi ai țării și în lume: ÎPF Teoctist, Daniel, îPS Teofan, Streza, , PS Mareș, Ignatie, Cassian etc.,etc., Papa Ioan Paul al II-lea la Crakovia-Polonia.
- Prezență activă, lider timp de 50 de ani în viața culturală a Municipiului, un apreciat jurnalist pe plan național, și membru ASRAN, iar în țară Membru UZPR, Liga scriitorilor. Este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile; Are operă premiată NAȚIONAL, și prezență în toată Moldova.
- Este membru al Cenaclurilor; Destine literare, Montreal-Canada, Scriviamo-Roma-Italia, al celor din Melbourne-Australia, Passau-Germania și multe altele.

Anexăm pliantul Recorduri, **Doar Recordurile**, oarecum sinteză impunătoare.
Anexăm cartea **Bătălia pentru Vaslui**, unde există și CV amintit.

În speranța că prezenta Propunere va fi aprobată și de Consiliul Municipal,

Cu mulțumiri,

DIRECTOR GENERAL,
Prof.dr. D.V.Marin

ROMÂNIA
JUDEŢUL VASLUI
MUNICIPIUL VASLUI
BIROUL ACTIVITĂŢI CULTURALE ŞI SPORTIVE
Nr. 67416/07.04.2021

APROBAT,
PRIMAR
Ing. Vasile Pavăl

RAPORT
la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetăţean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin

Având în vedere referatul nr. 67414/07.04.2021 referitor la adresa Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, înregistrată la Primăria Municipiului Vaslui cu numărul 67269 din data de 7 Aprilie 2021 şi a Grupului de Presă "CVINTET TE-RA", referitoare la propunerea de numire ca „Cetăţean de Onoare" a domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, vă supunem atenţiei următoarele:

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin s-a remarcat, în activitatea culturală, învăţământul şi în presa vasluiană, fiind apreciat atât în ţară cât şi în străinătate, activând de peste o jumătate de secol în aceste domenii (din 1 martie 1970).

A avut nenumărate realizări de-a lungul carierei sale dintre care putem aminti:

- Reprezintă cultura vasluiană începând cu 1 martie 1970;
- Este unul dintre întemeietorii Festivalului Umorului C-tin Tănase în 1970;
- A întemeiat prima televiziune din Vaslui având prima licenţă pe ţară în 1990;
- Este întemeietorul, conducătorul, producătorul postului de radio UNISON, al ziarului Meridianul de Iaşi-Vaslui-Bacău;
- Este întemeietor, director, finanţator al Revistei Internaţionale M.C.R. ajunsă la numărul VII, având peste 700 colaboratori din toată lumea;
- Este membru al Cenaclurilor: Destine Literare, Montreal-Canana, Scriviamo-Roma-Italia, al celor din Melbourne-Australia, Passau-Germania şi multe altele.
- S-a remarcat în numeroase domenii de activitate, didactică, editorială şi de presă, socială, politică, culturală.

Având în vedere cele de mai sus, propunem spre analiză şi aprobare, proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetăţean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

Biroul Activităţi Culturale şi Sportive
Necula George Daniel

ROMÂNIA
JUDEŢUL VASLUI
MUNICIPIUL VASLUI
PRIMAR
Nr. 67414/07.04.2021

REFERAT

la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetăţean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin

Având în vedere adresa Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, înregistrată la Primăria Municipiului Vaslui cu numărul 67269 din data de 7 Aprilie 2021, şi a Grupului de Presă "CVINTET TE-RA", referitoare la propunerea de numire ca "Cetăţean de Onoare" a domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, înaintăm spre analiză comisiilor de specialitate şi plenului Consiliului Local al Municipiului Vaslui, materialele aferente proiectului de hotarare.

Autorităţile publice locale, au conform legislaţiei în vigoare, numeroase responsabilităţi în comunitate. În aceste atribuţii, sunt incluse şi cele de acordare a titlului de CETĂŢEAN DE ONOARE, aşa cum prevede art. 129 alin. 13 din OUG nr. 57, privind Codul Administrativ.

Astfel, Consiliul Local Vaslui, poate recunoaşte şi onora – prin acest titlu – contribuţia unor persoaneş, la promovarea imaginii şi culturii municipiului nostru în ţară şi peste hotare.

În temeiul prerogativelor ce îi revin potrivit OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, a regulamentului privind acordarea titlului de cetăţean de onoare aprobat prin H.C.L. Vaslui nr. 69/2008 Consiliul Local al Municipiului Vaslui, în calitate de autoritate deliberativă a administraţiei publice, urmează să aprecieze dacă sunt întrunite condiţiile pentru a recunoaşte şi a onora activitatea domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

În acest sens, dispun compartimentului de specialitate, întocmirea raportului şi dezbaterea în cadrul comisiilor de specialitate, în plenul Consiliului Local al Municipiului Vaslui, a proiectului de hotărâre privind acordarea titlului de cetăţean de onoare al Municipiului Vaslui domnului profesor doctor Dumitru V. Marin.

PRIMAR,
Ing.Vasile Pavăl

ROMÂNIA JUDEŢUL VASLUI MUNICIPIUL VASLUI PRIMAR

●

Prof.dr. Dumitru V. MARIN a refuzat public acordarea acestei distincţii.

ASOCIAȚIA "PRIVIGHETORILE ZELETINULUI"

DIPLOMĂ DE APRECIERE

Domnului Prof. Dr. Dumitru V. MARIN

Membrii Ansamblului Folcloric "Privighetorile Zeletinului ", țin să vă mulțumească pentru sprijinul acordat de-a lungul deceniilor , prin acordarea de spații largi în : **MERIDIANUL IAȘI -VASLUI-BACĂU** ,în **REVISTA -MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC-,** revista internațională , în emisiunile de televiziune -**marin tvv** -, cu zeci și zeci de articole -purtând semnătura dumneavoastra- și emisiuni tv , despre activitatea Ansamblului atât în țară, cât și peste hotare . Mulțumim deasemenea , pentru contribuția dumneavoastră în dezvoltarea relațiilor de prietenie . Toate acestea ne onorează , deoarece , o personalitate ca a dumneavoastră face cinste oricărei comunități .

Cu dragoste ,

membrii Ansamblului și Dirijorul !

Președinte ,

Profesor Nicolae Popa

DEDICAT, PERSEVERENT ȘI PROFESIONIST.

Acestea sunt cuvintele care îl caracterizează pe domnul profesor Marin, acum când reușește să-și încununeze vasta operă jurnalistică cu această lucrare. De domnul profesor Dumitru Marin mă leagă o frumoasă prietenie, strict profesională, care acoperă peste 15 ani din activitatea mea în administrația publică rebriceană, perioadă în care domnul profesor mi-a monitorizat prestația ca edil al comunei Rebricea și a surprins cu mare obiectivitate evoluția comunității.

Având în vedere multele activități la care a participat ca invitat special, dar de multe ori ca membru al juriilor, am putut să observ predilecția și aplecarea spre evenimentele culturale, mai ales a celor care promovează tradițiile și obiceiurile locale, precum și pentru activitățile cu caracter social și educativ.

Ca jurnalist a surprins cu mare profesionalism întreaga viață economică, socială, culturală și sportivă rebriceană precum și activitatea administrativă desfășurată de noi, conducătorii vremelnici ai acestei comunități.

Felicit cu această ocazie pe domnul profesor și îi urez multă sănătate și tinerețe veșnică în domeniul jurnalistic și cultural vasluian.

Cu multă considerație și prietenie,
Primarul comunei Rebricea,
inginer Valerică Radu.

Revista PLUMB, Bacău

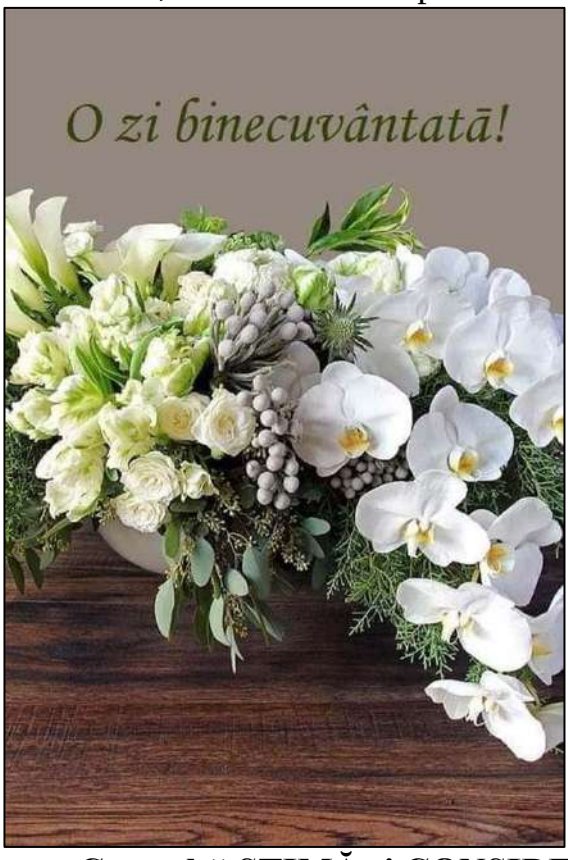
Omul Sfințește locul!

Există oameni care au capacitatea prin activitatea, ideile și implicarea lor în viața culturală, socială sau economică a unei comunități, să lase o urmă solidă în conștiința semenilor, care constituie un model pentru tinerele generații. Un astfel de om , personalitate marcantă a vieții culturale, dar și a mass-mediei locale din județul Vaslui și nu numai, este scriitorul și profesorul dr. Dumitru V. Marin, aflat la respectabila vârstă de 80(optzeci) de ani. Octogenarul nostru pare la fel de energic și plin de viață ca și în vremurile sale bune și conduce cu același profesionalism ziarul, revista și televiziunea pe care le coordonează. Cu această ocazie redacția revistei **Plumb**, urează octogenarul Dumitru V. Marin multă sănătate, putere de muncă, bucurii spirituale și sufletești. *La mulți ani maestre!* alături de frumoasa dumnevoastră familie și de cei care vă iubesc și vă respectă.

Director,
Prăjișteanu Ion

Melania Rusu Caragioiu
Redactor șef STARPRESS-Canada
Vicepreședinta ASRAN

Optzeci cu binecuvântare
Cu voi! și „VIERSUL” vostru bun;
Tot „La mulți ani!” și mereu mare!
Iar azi, felicitări!!! Vă spun!

Cu multă STIMĂ și CONSIDERAȚIE
Email – 15 apr. 2021, 01:17

O DATĂ...

Una data da ricordare, a volte da incorniciare...Con affetto auguro un felice compleanno a Dumitru V. Marin caporedattore di questa fantastica rivista culturale. Come tutti sappiamo la cultura non PAGA ma **APPAGA,** non è da tutti investire le proprie energie e risorse a curare e portare avanti ideali, il caro Dumitru ne è la prova, dedica a 360° energie per la divulgazione, dire bravo è semplicemente riduttivo. Tanti dicono che è tempo perso scrivere, comunque la poesia è pane di vita quotidiana, così come si evince nello sfogliare e leggere la rivista da lui curata. Grazie per l'ospitaltà rinnovata, mai ci stancheremo di ringraziarla per la grande opportunità che ci regala di volta in volta. Buon compleanno da tutti noi di SCRIVIAMO... dall'Italia.

Daniela STRACCAMORE, Poetă – Italia

●

O dată calendaristică de reținut și de încercuit ... Din suflet îi urez la mulți ani domnului Dumitru V. Marin, redactor-șef al acestei fantastice reviste culturale. După cum știm cu toții, cultura nu PLĂTEȘTE, ci RĂSPLĂTEȘTE, nu toată lumea își investește energiile și resursele pentru „a curge”și a-și continua idealurile, iar iubitul nostru Dumitru V. Marin

este dovada acestui lucru, el alocă energii la 360 ° pentru difuzare, în a spune că este bun, ar fi pur și simplu prea puțin. Mulți spun că este o pierdere de timp a scrie, totuși poezia este pâinea vieții de zi cu zi, așa cum se poate vedea din răsfoirea și citirea revistei pe care o conduce. Vă mulțumim pentru ospitalitatea reînnoită, nu vom obosi niciodată în a vă mulțumi pentru marea oportunitate care ni se oferă periodic. La mulți ani de la noi toți, de la SCRIVIAMO... din Italia.

Traducere: Rodi VINAU

LA MULȚI ANI, STIMATE DOMNULE, PROF.DR. DUMITRU V. MARIN!

Nimic nu e prea mult atunci când destinul ne dă șansa de a fi față în față cu spiritele cele mai curate, cele mai demne și mai curajoase ce pot exista pe pământ. Azi, când toată natura își declină supremația în fața noastră, a celor mai complete și sublime dintre creațiile sale, azi, când mama natură cu mulți ani în urmă, a intrat pe poarta albă a maternității completând-o cu pruncul ce avea să se dovedească un om puternic, înzestrat cu reale calități, cu un fond uriaș creativ, azi se împlinesc cei optzeci de ani ai vieții celui care avea să devină un stâlp puternic al culturii vasluiene.

Cuvintele sunt de prisos când vorbim despre oamenii cei mai minunați dintre noi. Unde să găsesc cea mai bună comparație când vreau să exprim cel mai frumos gând de prietenie, respect și prețuire, pentru un om extraordinar, care a ajuns la maturitatea gândirii și a creației! Un om ce a realizat în cei 8o de ani de viață un adevărat templu al culturii.

La mulți ani cu toată prețuirea mea, cu respectul și prietenia din sufletul meu, stimate domnule prof. dr. Dumitru V. Marin.

Viorica ȘERBAN, Membru USR

DE MÂNĂ CU VEŞNICIA –
Valentina Teclici în dialog cu D.V. Marin

După ce am acceptat invitaţia dlui D.V. Marin să scriu ceva pentru cartea pe care o are în pregătire pentru sărbătorirea vârstei de 80 de ani, l-am vizitat pe „unchiul" Google şi l-am rugat să-mi dea o mână de ajutor. Unchiul, plin de generozitate, mi-a oferit sute de informaţii despre activitatea prodigioasă a persoanei care era în centrul atenţiei mele. M-am simţit copleşită şi am considerat că nu ar fi fost corect să ciugulesc din ceea ce-au scris alţii ca să compilez un articol sau un elogiu. Mă gândeam cu părere de rău că am pierdut ocazia să-l întâlnesc personal pe magnatul presei vasluiene în toamna anului 2018 când am stat câteva săptămâni în Vaslui, găzduită de prietena mea de-o viaţă, scriitoarea Vasilica Grigoraş, şi că singura noastră întâlnire a fost doar o convobire telefonica de vreo 25-30 de minute. Ca totuşi să-mi ţin promisiunea, am formulat câteva întrebări pentru un mini-interviu pe care i le-am trimis autorului romanului „Zăpada pe flori de cireș" cu invitaţia de a-mi accepta acest fel de a colabora la

cartea sa omagială. Cu mintea lui tânără şi deschisă, domnia sa a spus da şi, spre surprinderea mea, am aflat din răspunsuri că, de fapt, ne-am cunoscut în urmă cu mai bine de 50 de ani…

Valentina Teclici: Stimate D.V. Marin, dintre toţi mentorii pe care i-aţi avut, cui îi sunteti cel mai recunoscător şi în ce fel v-a influenţat pe plan personal/profesional?

D.V. Marin: Nu stau în cumpănă: prof. dr. docent Mihai Pop, care a crezut în mine, m-a promovat în tot felul de manifestări publice, mi-a „ordonat" doctoratul în filologie, s-a comportat ca un părinte, fără să-i fi dat un sfanț măcar. Am fost în contact cu cele mai mari valori ale neamului românesc înainte de Revoluție.

Să știi că m-am făurit…

Valentina Teclici: Dintre toţi discipolii pe care i-aţi îndrumat de-a lungul anilor în diferitele roluri şi funcţii pe care le-aţi avut, cine v-a călcat pe urme, încercând să-şi depăşească maestrul?

D.V. Marin: Pe la TVV au trecut peste 500 de pretendenți.

Sunt mulți, câțiva sunt membri ai USR (L. Ciureanu,Viorica Șerban, de ex.), alții, mai mulți, membri ai UZPR. Cred că m-ar putea depăși Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, ziariști recunoscuți pe plan național, la nivel de județ, Cătălin Sîmpetru. Într-un singur domeniu. Niciodată, însă, în complexitatea atâtor acțiuni publice și personale pentru că nu mai sunt aceleași condiții sociale.

Valentina Teclici: Care este valoarea careia i-aţi rămas loial toată viaţa şi de unde-şi trage rădăcinile?

D.V. Marin: Nu pot fi decât sincer pentru că sunt foarte mari și rare-rare astfel de realizări, n-am nevoie să exagerez. Am avut în mine „snaga strămoșească de răzeș” și cred că am rămas un independent toată viața. Și încăpățânat. Așa că n-au fost multe simpatii și recunoașteri. M-am bucurat de clipa mea de deplină libertate, despre care scria Walt Whitman, mai ales după 1989. Și atunci când participam la întâlnirile voastre cu Ion Alexandru Angheluș (prieten rar) în care Valentina Teclici era poetă pe când nu exista…

Valentina Teclici: Îmi aduc aminte cu mare plăcere de şedinţele de cenaclu săptămânale, de vineri seara, de la Casa de Cultură din Huşi cât şi de întâlnirile cu poeţi şi prozatori din Vaslui, Bârlad şi uneori din Iaşi. Eram în ultimii ani de liceu (prin 70 -71) şi pentru mine acele întâlniri au fost adevărate evenimente literare.

Dacă aţi putea întoarce timpul înapoi şi-aţi dori să îndreptaţi o greşeală pentru care încă aveţi remuşcări, ce aţi face întâi?

D.V. Marin: Mă declar inapt la acest comentariu. Sipetul vieții cuprinde multe monede de aur și nu știu care e mai strălucitoare. Aș fi vrut și puteam ajunge important om de știință în România. Jurnalismul, în special jurnalismul cultural mi-a adus cele mai mari satisfacții. Dar și prea multă muncă. E puțin ca în 6 ani și o lună să ai peste 700 de colaboratori

din toată lumea și din multe națiii, la M.C.R.? Sau cu TVV, în 31 de ani! să ai cel puțin 3 recorduri mondiale?

Remușcări… n-am simțit nevoia să le am.

Valentina Teclici: Ce aţi dori să-şi amintească despre dvs cei care vă iubesc necondiţionat, atunci când nu veţi mai fi printre ei?

D.V. Marin: O să zâmbești, și-ți mulțumesc pentru zâmbetul tău frumos și tineresc. Acum, încă, mă simt veșnic. Sus, acolo, nu am ce face că mai am ceva de împlinit aici. Vorba lui N. Iorga „ești pierdut dacă te aștepți la recunoștință" și nu m-aștept între comunistoizii care mă înconjoară. Am fost mereu unul contra multora încă de pe când îți apreciam metaforele în Cenaclul județean-împreună cu Angheluș. Să știi că l-am iubit și pentru iubirile lui… Un mare poet care a dăruit lumii și pe Valentina Teclici.

Valentina Teclici: şi nu numai. Îmi place să cred ca acele şedinţe de cenaclu au avut o influenţă pozitivă asupra multor adolescenţi ce ardeau la văpaia poeziei. Pentru mine au avut. Numărul celor care participau la şedintele judetene era uneori considerabil. Nu-mi vine să cred că m-aţi observat şi că vă aduceţi aminte.

Stimate dle D.V. Marin, aveţi realizări profesionale extrem de multe şi de valoroase. Vă rog să menţionaţi trei pe care le consideraţi „pietre de temelie" la edificiul culturii române.

D.V. Marin:

1. Cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile;

2. Recordmen mondial prin intervievarea a 9+ Johannis șefi de stat, 16 prim miniștri + Papa și alți înalți ierarhi, miniștri etc.;

3. Operă de scriitor (Romanul „Zăpada pe flori de cireș", Teza de doctorat „Tudor Pamfile și revista ION CREANGĂ", opera unică „Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după (!)" cu siguranță unice) și istoriograf al județului, ca eșantion din cultura națională, cu ramificații în diaspora, adică între granițele limbii române.

Valentina Teclici: Care a fost cea mai importantă realizare (profesională, personală, spirituală) din ultimii 10 ani?

D.V. Marin: Faptul că mă mențin de ½ secol ca important om de cultură al locului. Numai anul trecut am tipărit 3329 de pagini în 7 cărți+ziar+revistă. Cred că „**Bătălia pentru Vaslui**" 740 de pagini, e coroana de flori spirituale la monumentul din viață sau de după… Când sunt multe, nu știi s-alegi, dar nici OPERA Magna 1-4 nu pot dispărea dintre valorile naționale. Mă repet: dintre atâtea cărți n-or fi toate foarte bune, dar, sigur, nu sunt toate rele. Cu adversari în spate ca acești criptocomuniști, contemporani, e mare realizare.

În plan personal, căsătorit de 60 de ani, cu Iulia, 3 copii, 9 nepoți, 1 strănepot; nu sunt bogat, nu sunt sărac.

Valentina Teclici: Sincere felicitări! Timpul trece ca un cal în galop şi următorii 10 ani nu vor face exceptie. Vă rog să împărtăşiţi cu noi trei lucruri

importante pe care le aveţi planificate pentru deceniul următor.

D.V. Marin: Doamnă, doamnă Valentina, poetă și om de ales spirit Valentina Teclici:

Pregătesc romanul „Cotitura de la Cotu Donului”. Dar:

Noi, chiar și Domnia Ta reprezentăm lumea cărții tipărite, epoca Guttenberg care face loc noii culturi existențiale, făurită pe bază de calculator, videocultură, comunicare rapidă (telefon). Paradoxal însingurează omul și desființează afectul. Am scris că ceea ce poate salva umanismul în comunicarea asta crunt încifrată pot fi, DRAGOSTEA (când te apucă simțământul uiți de cipul din piele) și METAFORA care exprimă sensibilități atunci dezvelite cunoașterii. Poate că omul nu va ajunge doar supus banului și mațului gros, prin aceste elemente de salvare, pentru că nu cred că biserica va fi cu mai mult loc. În fața banului, puterii, foamei sau sexului, orice cult pălește. E mult de scris…

Întrebare pentru tine, Doamnă:

Cine ești tu azi, care, odinioară, ai semănat atâta dragoste?

Valentina Teclici: În primul rând vă mulţumesc pentru timpul şi gentileţea cu care aţi răspuns întrebărilor mele. În al doilea rând vă felicit din toata inima pentru realizările extraordinare pe plan personal şi profesional. În al treilea rând, vă urez din toată inima „La mulţi ani!” buni, roditori, încărcaţi de sănătate.

Cine sunt eu azi?

Picătură sunt, fir de nisip
în oceanul Universului.
Uneori, Timpul-fluviu
mă poartă duios pe creasta valului
ca pe-un ochi mirific,
ori oglindă magică
în care râde soarele.
Alteori, înverșunat mă scufundă
în grădina coralilor,
mă arde de vie în inima vulcanilor
sau mă strecoară
în trupul rechinilor.
Sunt mereu alta,
ca și secundele Timpului.
Nu mă pot scălda de două ori
în clipa de-acum.
Timpul, marea lecție și iluzie
e înțelepciunea în care eu, picătura,
creez realitatea și calitatea momentului
şi mă-nchin cu umilință,
evlavie și dragoste
în faţa transformării și trecerii.

Valentina TECLICI, Napier, Noua Zeelandă

Dan Teodorescu

La 80 de ani, profesorul dr. Dumitru V. Marin este un fenomen al culturii vasluiene, cu o activitate laborioasă în presa scrisă și audio-vizual.

Săptămânalul Meridianul Iasi-Vaslui-Bacău și revista Meridianul Cultural Românesc sunt în viață datorită profesorului Dumitru V. Marin, care luptă la baioneta pentru promovarea faptelor bune ale românilor de pretutindeni.

Îl felicit pe domnul profesor și sunt foarte bucuros că suntem colegi în UZPR și LSR - Filiala Iași-Nord Est, acolo unde facem lucruri de reală și mare valoare și nu simțim oboseala vârstei deoarece facem ceea ce ne place.

Îi doresc un sincer și călduros La mulți ani cu sănătate și alte multe cărți editate!

Dan TEODORESCU, ziarist sportiv,
promotor cultural, scriitor,
Iași

POVESTITORUL

Acum când Texasul trăiește vremurile ceaușiste ale frigului și întunericului din timpurile comuniste, mă întreb ce este Vasluiul, ce este Iașul sau Bacăul. Pe vremea când mâncam salam cu soia și cafea din orz, am ajuns în vest să mâncăm carne din petrol și chiftele din mucegai recomandate ca sănătoase, încă mai pretindem fericirea? Pretindem că nu știm, ne prefacem că nu e treaba noastră.

Cine este Trump, Biden sau Dumitru V. Marin? Sunt nume de oameni pe care îi poți întâlni pe stradă și saluta. Am vrut să scriu „noroc”, însă am realizat la timp că nu mai e voie. Atât numele de persoane cât și cele de localități sunt cunoscute prin povestea lor obiectivă, vizuală, astfel devin realități pentru că le poți vedea și atinge. Tot așa putem spune și despre animale, plante, bolovani etc. Diferența dintre noi și animale este că ele pot descrie doar realitatea: Uite lupul zice oaia și toată turma fuge la behăitul disperat. Ele nu realizează că fiind mai multe și dacă s-ar organiza să-l întâmpine pe lup în grup avântându-se spre el, acesta ar lua-o la fugă schelălăind. Dar ele nu sunt oameni care să folosească povestea pentru unire și înțelegere.

Oamenii folosesc povestitul și scrisul nu doar să descrie realitatea, dar să și creeze noi realități imaginare prin poveștile și legendele inventate în scopuri de înălțare și împuternicire. Dacă toți credem în aceste povestiri înseamnă că toți urmărim aceleași

norme de viață cu legi și valori culturale care unesc și cooperează, ajută să construiești împreună o societate civilă. Umanitatea a putut fi unită doar printr-o poveste în care s-au aflat interesați, sau indentificați cu toții. Așa s-au construit statele, țările și imperiile. 50 DE MUNCITORI ÎNTR-O BRUTĂRIE SAU LĂPTĂRIE PRODUC ȘI HRĂNESC UN ORAȘ, (DECI PRODUC DE SUTE DE ORI MAI MULT) ÎN COMPARAȚIE CU 500 DE SPARTANI/INDIVIZI IZOLAȚI ÎN CASĂ.

Legile prin care ne conducem ca grup sunt povești inventate de noi. Drepturile omului este o poveste inventată de noi de-alungul miilor de ani. Cele zece porunci exprimate de Moise pe munte sunt de fapt zece povești care stau la baza bunei noastre funcționări ca specie pe pământ. Întreaga Biblie e o „poveste" dăruită să unească în Pace și prosperitate oamenii. Ele sunt create să rezolve probleme. În politică, cel mai important lucru e națiunea și țara. Ce este națiunea? Ce este țara? Sunt povestiri. Ele nu sunt obiective precum bolovanul sau floarea ca să o arați oamenilor, și atunci creezi o poveste în care să ne indentificăm toți și în acest fel să ne unim sub steagul ei, povestiri de care devenim foarte atașați. Așa ne identificăm ca națiune.

Economia globală este o poveste creată de marii „vrăjitori" ai zilei, de către legislatorii puternici ai corporațiilor și companiilor transnaționale de către specialiștii lor, numindu-le ficțiuni legale. De asemenea, pentru Bani se aplică același principiu: povestea - adică o hârtie pe care scrie un leu nu reprezintă nimic atâta timp cât nu poți cumpara o stivă de mere sau cartofi. Povestea banului îl face dorit și

puternic. Bancherul și ministrul de finanțe vine și ne spune: Vezi hârtia asta? Valorează un kilogram de carne și dacă toți credem, atunci povestea funcționează.

Povestea Banului este cea mai reușită poveste de pe pământ. Toți cred în ea: omul bun și cel rău. Toți se bat pentru el. Cine e Trump sau Biden ne-o spune povestea lor, fără ea, ei ar fi doar niște nume nesemnificative. Ce ne spune Dumitru V. Marin sunt scrierile domniei sale și privind numai ziarul MERIDIANUL de Iași-Vaslui-Bacău prin care noi, cei din zonă existăm și ne identificăm. Povestirile din viața locală și interviurile cu oamenii locurilor ne țin treji la cine ne este familia și nivelul de trai și cultură. Ne ajută să vedem frumosul din noi, inițiativele și creațiile noastre. Ne conectează unii cu alții și contribuind la aceste instituții devenim puternici și plini de încredere în viitorul neamului, a familiei noastre moldovenești, a României noastre. Fără povestirile și contribuția noastră ne pierdem reflecția din oglinda vieții devenind vampiri. Imaginați-vă cât de săraci devenim cu fiecare poveste pierdută.

Asistăm la reîntoarcerea regimurilor dictatoriale în lume și cu moartea poveștii, întunericul se lasă tot mai adânc. Diavolului îi e frică de lumină, vampirii ies la suprafață, vechile sisteme se sfărâmă, se prăbușesc și nivelul ipocriziei e intolerabil. Noile dictaturi sunt lipsite de povești noi, credibile, de aceea mențin vechile instituții pentru a se deghiza în democrație. Singura care merge înainte neschimbată e China. Educația a fost distrusă în așa fel încât nimeni nu mai știe ce e democrația cu adevărat.

Se pare că azi din ce în ce mai mulți doresc să se reîntoarcă la comunism. Lumea nu mai înțelege de ce toate sunt pe dos - se întinde în mai toate țările lumii. Inabilitatea de a vedea viitorul e destabilizatoare. „Viitorul va arăta glorios!" PROMIT Putin, Trump și Orban, viitorul va arăta ca trecutul. Biden taie din promisiunile lui Trump. Viteza schimbării e atât de mare încât nu-ți poți imagina viitorul.

Cum convingi oamenii că ceva nou apare? Lenin, Stalin și Hitler aveau o imagine a viitorului, despre cum va arăta el și aveau viziuni mărețe despre viitor. Conducătorii de azi nu mai au viziune de viitor, sunt foarte neimaginativi. Asta e doar o fază zic ei – nu mai e posibil să ne întoarcem la trecut. Globalizarea e un nou tip de orânduire – complet control, totalitarism din plin. Dictatorii de azi nu trebuie să mai livreze promisiuni – promit, dar nu se țin de ele. E modern! Câți prizonieri avem? Cum funcționează Justiția? Tribunalul? Dictatorii anunță milioane de morți dar unde sunt cadavrele? Păi, cică au căi bune de a controla populația. Avem puține victime pentru că avem soluții. Adevărații monștri sunt carismatici și înconjurați de prieteni.

Se practică o Economie a terorii în care populația e sacrificată. Obsesia conducătorilor cu „agenda" la zi este ceva nou sau a fost dintodeauna? Schimbarea sexului e la modă, frica de viitor și de nou, însă această inversiune extremă îi sperie pe oameni. Nevoia de a te opri să întrebi ce sex e persoana din fața ta e groaznică. Ei vin să-ți distrugă familia și copiii și atunci te întrebi care mai e oare rolul guvernului în secolul XXI? Și ei îți răspund: Democrația are viitor pentru că e ușor

adaptabilă. Suntem indispensabili ca guvern azi. Nu ne putem baza pe corporații și pe marile companii ca să ne reglementeze.

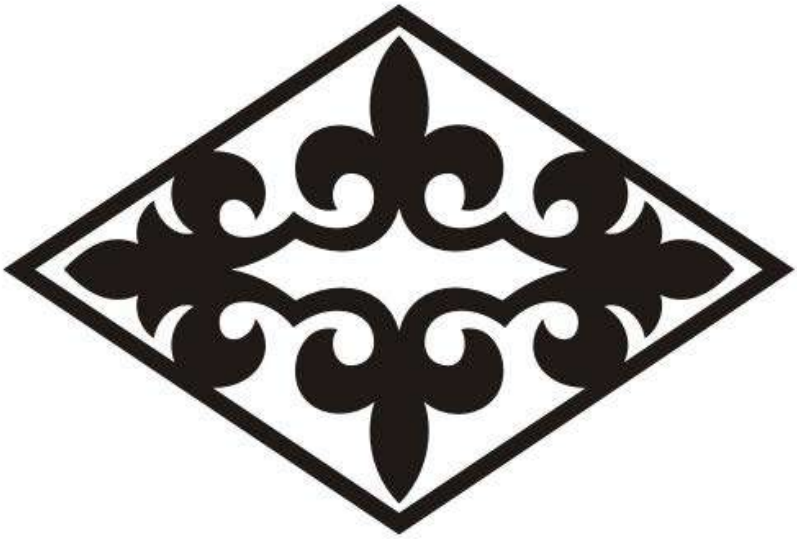
Cum rânduim inteligența artificială? Dacă regimul rus se va prăbuși pentru că e totalitar sau dacă Putin face vreo greșeală sau în următorii ani Navalnii va reuși să-l distrugă, vom reuși să-l implimentăm.

Toate aceste povestiri fabricate dispar doar în fața morții. În fața ei dispare orice iluzie/fantezie. Te afli într-o trezire maximă. Însă va fi prea târziu.

Tot respectul scriitorilor, artiștilor de orice grad care ne cântă cu dârzenie povestea.

La mulți ani, marelui povestitor Dumitru V. Marin!

Ben TODICĂ – Melbourne, Australia

LA ANIVERSARE:

Dumitru V. MARIN ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL VASLUIAN
Destinul exemplar al unui om exemplar

Destinul exemplar al unui om exemplar ajuns în cel de-al 80-lea ceas al vieții este, în egală măsură lesne, dar și greu de conturat. Lesne, pentru că stau mărturie realizările sale incontestabile, dar și greu, pentru că volumul imens și diversitatea informațiilor care-l privesc este aproape imposibil de cuantificat. Sprijinul vine tot de la domnia sa, care, cu migală, a notat ori de câte ori a fost nevoie, amprenta inconfundabilă pe care a așezat-o pe viața culturală a cestui spațiu moldav, atât de vitregit material și spiritual de-a lungul timpului, ceea ce, așa cum însuși domnia sa a ținut să sublinieze, explică munca asiduă pentru promovarea valorilor- personalități, inițiative, realizări notabile ș.a.- care fac cinste județului Vaslui.

Profesorul dr. D.V. Marin s-a irosit cu folos în mai toate domeniile care colorează cultural existența umană, acoperind o gamă foarte largă de interes și de preocupări:

Considerat, pe drept, deschizător de drumuri în presa modernă (nu doar vasluiană): Televiziune - prima în țară (1990), cu Licența 001/TV; Autor de roman și de proze scurte în *Baaadul Literar*, *Meridianul Cultural Românesc*, *Convorbiri literare*, *Cronica* ș.a.; Autor de monografii: licee, localități, festivaluri; Contribuții științifice prin cărți și editoriale; Contribuții marcante de istorie culturală; Consemnarea unor pagini pentru posteritatedin istoria învățământului vasluian și nu numai; Numeroase simpozioane în județele Moldovei și sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău și în Meridianul Cultural Românesc pe teme de cultură, cu participarea masivă a cadrelor didactice și a elevilor cu contribuții și cu intervenții sau doar ca spectatori; Studii de etnografie și folclor, începând cu opera capitală în domeniul cercetării ca lucrare de doctorat: *Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”*, etnofolcloristică (1998); Activitate intensă de jurnalist oglindită în reportaje și memorii de călătorie, evocări de reporter (2014), interviuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, clerici; Editor, director-fondator, critic literar, redactor; Important om politic în jud. Vaslui, președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui; Consilier județean cu 5 mandate, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și

culturale naționale ale timpului (1990 – 2016); Acțiuni culturale interjudețene și naționale: Simpozioane Interjudețene; Reprezentări international și recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 73 de scriitori străini. Prezență activă în mediul virtual.

Referințele și distincțiile: - Ordinul Ziariștilor „aur" de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare. - Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui. - Primul Cetățean de onoare al comunei Podu-Turcului, județul Bacău (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei Prisăcani, județul Iași (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei Țepu, județul Galați (30 septembrie 2014). - Membru al Ligii Scriitorilor din România, și Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România reprezintă garanția unui efort care nu s-a irosit în zadar. Despre acestea toate stau mărturie tablourile sintetice și nenumăratele referințe care certifică valoarea omului, a scrierilor și a inițiativelor sale.

Ne interesează din multitudinea de preocupări aceea legată de legătura intrinsecă a d-lui cu învățământul vasluian în câteva direcții: aceea de profesor, de coodonator al unor inițiative culturale și diriguitor al unor instituții și, nu în ultimul rând, calitatea de scriitor.

Activitate didactică o începe a profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, continuată apoi la liceele 2, 3, 4 și Mihail

Kogălniceanu, Vaslui, total, peste 40 de ani de profesorat. Ca profesor, nu s-a limitat și nu s-a retras în comoditatea scaunului de la catedră, ci s-a implicat active (fizic și moral) la zidirea unor lăcașe de cultură: Construirea școlilor din Stejarii Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și a stadionul local; Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui; Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuii lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani – Vaslui (A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973). A sprijinit turnarea filmului „Ștefan cel Mare – Vaslui"; a contribuit efectiv la introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui; Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului); A practicat și a încurajat sportul: concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962; Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, în jud. Iași și Vaslui; Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2016, mulți dintre elevii de la liceele vasluiene făcând practică în mass-media la trustul de presă condus de domnia sa; A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel" 74, reprezentativ - „Asociația Creatorilor Vasluieni" (A.C.V.); A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni

Științifice, premiați numai cu Locul I, într-un liceu- nr. 3, Construcții care nu era al elitelor, ci al pălmașilor, la propriu, care vor ridica locuințele vasluienilor.

Mare parte dintre acțiunile culturale pe care le-a inițiat s-au desfășurat în instituții, școli, licee sau universități, subliniind astfel, încă o dată, legătura de suflet cu acest spațiu: Liceul „Alexandru Vlahuță" Podu Turcului: *Caragiale în regia fiorului literar!*; Liceul Teoretic „Mihai Eminescu" Bârlad: *Sărbătoarea unei reviste, sărbătoarea culturii!*; Casa Corpului Didactic Iași: *Urări de Vânt bun la pupă!*; Lansarea revistei Meridianul Cultural Românesc nr. 1/2015); Liceul Teoretic „Mihai Eminescu" Bârlad: *Bârlad - Lansare de carte!*); Liceul „Ștefan Procopiu" Vaslui: *Eminescu și viața noastră de astăzi*); Universitatea „Vasile Alecsandri" Bacău: *Revista Meridianul Cultural Românesc pe plaiuri bacoviene*); Centrul de Afaceri Vaslui: *Omagiu Cărții Vasluiene* - Ediția a II-a); Colegiul Național „Costache Negruzzi" Iași: *Iași - Meridiane Culturale*; Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu", Colegiul Economic „Anghel Rugină" și Liceul Tehnologic „Ion Mincu": *Simpozion Mihai Eminescu în liceele vasluiene!*

O carte de referință rămâne *Monografia Liceului Mihail Kogălniceanu*, la începutul căreia autorul a așezat ca motto un gând frumos: „Am scris aceasta cu gândul la cei care fac să rămânem", un mesaj generos și apreciativ la adresa dascălilor români din toate timpurile care s-au aflat în slujba învățământului. Prof. dr. Dumitru V. Marin abordează problematica liceului la modul axiologic și exhaustiv, iar documentarea a fost

una profundă și de lungă durată, iar autorul și-a pus amprenta inconfundabilă pe stilul lucrării care impresionează atât prin calitatea informației, cât și prin elementul apodictic. O mostră a grijei pentru documentare o reprezintă aprecierea privind starea învățământului vasluian din perioada 1900-1944 „În 1923, când în fostul județ Vaslui erau în total 181 școli primare rurale (și o școală de fete la Zăpodeni), în oraș erau două școli primare urbane de băieți cu 14 posturi, alte două pentru fete (cu 12 posturi), două „grădini de copii" cu câte un post, iar în cadrul învățământului secundar funcționau un gimnaziu, o școală normală, o școală profesională și o școală particulară a Societății Ortodoxe a femeilor române (probabil liceul ortodox de fete, înființat în 1919, sprijinit să-și cumpere local, de societate, în 1920), o școală de meserii, în total 11 unități de învățământ, care, însemnau unele realizari." De altfel, documentarea se fundamentează pe conturarea unui fond social, istoric și geografic menit să motiveze necesitatea înființării de noi instituții de învățământ, ca urmare a dinamicii demografice, de la cei o mie de locuitori, cât număra Vasluiul anului 1650, și până la zecile de mii din 1990.

De altfel, necesitatea unei istorii care să vizeze întregul spațiu vasluian era o intenție mai veche, concretizată parțial în 1980 cu o broșură „despre evoluția învățământului vasluian până la 1859", continuată apoi cu *Monografia Liceului „Mihail Kogălniceanu"*, din 1990, dar se va materializa în volumul *Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc)* (2016), având o structură

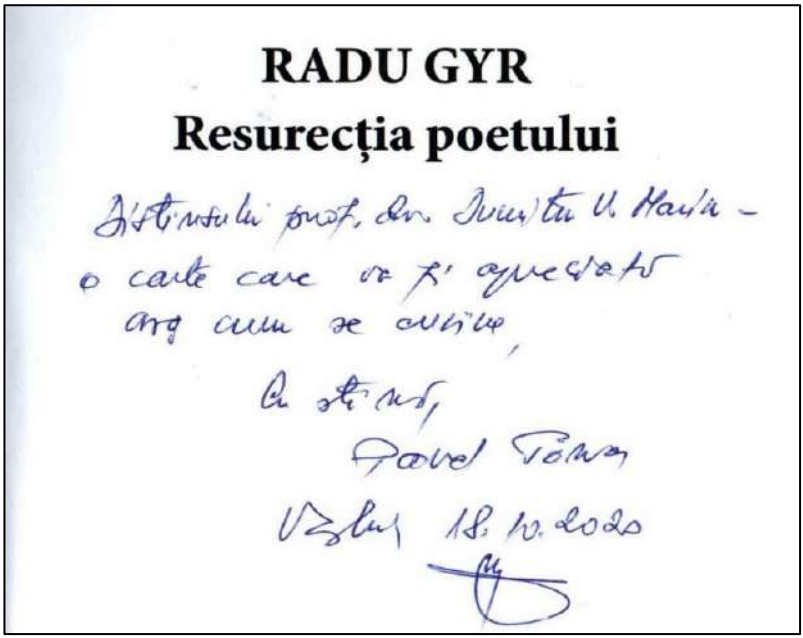
inedită, menită să răspundă dezideratelor de ordin documentar și statistic, dar nelipsită de emoția prezenței unor medalioane consacrate personalităților învățământului vasluian care și-au pus amprenta pe destinele instituțiilor pe care le-au condus sau pe formarea și devenirea unor elevi pentru care au fost modele de urmat.

O scriere de referință care demonstrează încă o dată, pentru că era nevoie și pentru că nicicând nu este de prisos, că Eminescu trebuie citit, dar și apărat necontenit, o reprezintă volumul *Cu Eminescu, dascăl de suflet. Studii și adnotări istorico-literare* (2013), conținând mai multe editoriale publicate în timp despre marele Eminescu în *Meridianul*, pornind de la *Cu Eminescu, dascăl de suflet*, *Eminescu poetul dintotdeauna*, la *Actualul… Eminescu, Eminescu… cel ne-citit (trist!), Mereu… mereu Eminescu*, dar și *Un manuscris eminescian despre apicultură*. Profesorul de limba și literature română nu poate rezista tentației, astfel că scrierea devine un motiv prielnic de a insera și alți oameni de cultură marcanți ai literaturii și științei românești: Dimitrie Cantemir, Vasile Alecsandri, Al. Vlahuță, I. L. Caragiale, Tudor Pamfile- folcloristul, dar și pe mai recenții Laurențiu Fulga, Nichita Stănescu, Valentin Silvestru, prof. universitar Constantin Ciopraga și poetul Grigore Vieru, aflat veșnic în slujba lui Eminescu și a limbii poporului român. Acestora li se alătură valorile locale, dar cu nimic mai prejos în efortul comun de culturalizare și de sensibilizare a acestui spațiu vitregit din multe puncte de vedere: Val Andreescu, Mihai Apostu, Simion

Bogdănescu, Aurel Cehan,Theodor Codreanu, Avram D. Tudosie, Nicolae Viziteu și mulți alții.

Revenind la titlul acestei prezentări, consider că el nu este cu nimic exagerat. Adevărata dimensiune a personalității domniei sale nu poate fi conturată decât privind omul în ansamblu, în vremuri deloc liniștite pe care le-a ilustrat în activitatea de jurnalist și de scriitor în general, mereu conectat la realitățile vieții, aflat într-o bătălie continuă pentru apărarea limbii române și a spiritului românesc, de promovare a valorilor perene care fac cinste acestor locuri, un efort intelectual (de) neegalat. Întru mulți ani cu sănătate și cu împliniri!

Prof. dr. Pavel TOMA

RADU GYR

Resurecția poetului

Distinsului prof. dr. Dumitru V. Hanța –
o carte care va fi apreciată
așa cum se cuvine,
cu stimă,
Pavel Toma
Vaslui 18.10.2020

Gânduri de la Ţepu...

Gânduri de la Ţepu, cu emoţie şi bucurie

Fiu al Satului Ţepu cu „cu acte" din septembrie 2014, prin acordarea titlului de „Cetăţean de onoare" al comunei Ţepu, profesorul D.V. Marin a elogiat ca nimeni altul, toată viaţa sa pe folcloristul, care s-a înălţat în lume de pe aceste meleaguri, Tudor Pamfile. La doar două decenii distanţă, asemănându-se prin origine, idealuri şi profundul ataşament faţă de valorile culturale ale zonei, deşi în vremi diferite, aceste două personalităţi PAMFILE - MARIN şi-au marcat prezenţa în istoria locului.

Când spui Ţepu, spui Tudor Pamfile, când spui Vaslui, spui Dumitru V. Marin! Diferenţa dintre cei doi este dată de destin; lupta lui Tudor Pamfile pe frontul larg al folclorului a fost scurtă... În cazul domnului Profesor doctor Dumitru V. Marin destinul a fost generos, binecuvântat fiind cu o perioadă de afirmare şi complexă activitate- considerat pe drept cuvânt, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile - ce a culminat cu editarea revistei Meridianul Cultural Românesc, apreciată în toată lumea.

Astăzi, la ceas aniversar, având calitatea de a fi unul din sutele de colaboratori, permiteţi-ne să vă urăm „tinereţe fără bătrâneţe", pentru a ne surprinde încă mulţi ani prin contribuţia imensă în slujba promovării limbii române, în ţară şi în lume.

LA MULŢI ANI FERICIŢI !!!

Cu deosebită consideraţie şi preţuire,

Primarul comunei Ţepu,

Călin Rugină

Consiliul Local Țepu
se conferă titlul de
CETĂȚEAN DE ONOARE
Domnului Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN,
pentru contribuția adusă la creșterea prestigiului comunei Țepu,
județul Galați.
26 octombrie 2014

Universitatea din București

Seria P Nr. 0001991

ROMÂNIA
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

T.S.

DIPLOMĂ DE DOCTOR

FACULTATEA DE LITERE

în urma susținerii tezei de doctorat la data de 24 IV 1998 pe baza avizării CONSILIULUI NAȚIONAL DE ATESTARE A TITLURILOR DIPLOMELOR ȘI CERTIFICATELOR UNIVERSITARE din ziua de 25-26 VI 1998 aprobată prin Ordinul ministrului învățământului nr. 4090 din 3 VII 1998,

conferă

D. MARIN V. DUMITRU,

născut în anul 1941, luna IV, ziua 28,

în localitatea BÎRSĂNEASA, județul BACĂU, țara ROMÂNIA

TITLUL DE DOCTOR ÎN FILOLOGIE,

SPECIALIZAREA FOLCLOR.

RECTOR,

Nr. 30 / 25.09.1998

© ROMEDIA S.A./R.A.I.B.N./1996

17-6-12

UZPR

„Jurnalismul a fost clipa mea de libertate întreaga viață”

La împlinirea a fix 30 de ani de când Dumitru V. Marin pornea prima televiziune din România după Revoluție la Vaslui, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a organizat un eveniment online de omagiere, în cadrul căruia profesorului și jurnalistului cu o impresionantă carte de vizită i-a fost acordată distincția „Prestanță în jurnalism”.

„Am vrut să deschid lumea mare pentru vasluienii mei” *Parcursul în presă al lui Dumitru V. Marin începea în anul 1957 și, în timp, chiar dacă televiziunea a căpătat prim-planul activității sale jurnalistice, nu a uitat de prima dragoste, gazetăria.*

Roxana ISTUDOR

Uniunea Ziariştilor Profesionişti din România

The Union of Professional Journalists in Romania

101 ani

DISTINCŢIA

Prestanţă jurnalistică

se acordă

Domnului prof. dr. **Dumitru V. Marin**

pentru implicarea sa în viaţa cultural-publicistică,
pentru performanţa admirabilă în breasla jurnaliştilor,
de-a lungul unei remarcabile cariere,
la 30 de ani de la înfiinţarea Grupului de presă CUVINTE-TE-RA

Bucureşti, 17 decembrie 2020

Doru Dinu Glăvan
Preşedinte UZPR

100 de ani
Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România
1919-2019
Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România
The Union of Professional Journalists in Romania
DISTINCȚIA
CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE
se acordă
Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin
Director General al grupului de presă CVINTET TE-RA - Vaslui
pentru devoțiunea, perseverența, străduința
și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic,
de-a lungul unei bogate cariere
București, 14 octombrie 2019
Doru Dinu Glavan
Președinte UZPR

UNIUNEA ZIARIŞTILOR
PROFESIONIŞTI DIN ROMÂNIA

Ordinul Ziariştilor

BREVET

se acordă ORDINUL ZIARIŞTILOR

clasa I — aur

D-lui DUMITRU MARIN

pentru iniţiativă şi profesionalism în jurnalistică

Preşedinte
Prof.dr.MIHAI MIRON

UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA
THE UNION OF PROFESSIONAL JOURNALISTS IN ROMANIA

PREMIILE UZPR 2013

cartea de presă

Premiul de excelență în jurnalism

DUMITRU V. MARIN

pentru întreaga activitate din jurnalism, oglindită în volumul
„Editoriale valabile din vremuri regretabile"
editura PIM, Iași, 2013

Președinte,
Doru Dinu Glăvan

București, 16 mai 2014

PENTRU DOMNUL PROFESOR DOCTOR DUMITRU V. MARIN

Abraham Lincoln spunea că: „În cele din urma, nu contează câți ani ai adunat în viață, ci câtă viață ai acumulat în ani.” Tocmai despre asta e vorba… Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin a demonstrat prin extraordinara muncă depusă în mod eficient, prin generozitatea umană de care dispune că și-a atins obiectivul, a surprins și înmagazinat momente vii și importante de-a lungul vieții și nu le-a ținut numai pentru sine, împărtășindu-le celorlalți, astfel, prin rețeaua de comunicare în masă, fie radio, televiziune, cărți, ziar sau revistă le-a difuzat către lume.

Tălmăcitor al realității, jurnalist prin excelență, un distins însuflețitor al presei vasluiene, remarcat și răsplătit prin acordarea mai multor atestări și diplome, Prof.dr. Dumitru V. Marin, după cum am aflat, este cel care cu un minim de mijloace materiale, a înființat în urmă cu 30 de ani primul post de televiziune din Romania cu sediul la Vaslui, post care funcționează și astăzi. Este cel care din 1957, de când și-a început cariera de jurnalist, a stat de vorbă cu Nichita Stănescu, Tudor Arghezi, Zaharia Stancu și multe alte personalități ilustre interne și internaționale, înregistrând o trecere îmbogățită de contacte și momente deosebite, astfel, de-a lungul timpului, constituindu-se într-o prețioasă punte vie dinspre trecut

către viitor, fundată pe toată experiența acumulată în arcul de timp parcurs. S-a oferit în sprijinul societății prin desfășurarea activității de consilier la primăria Vaslui, a scris nenumărate cărți, conduce propriul post de televiziune local, conduce ziarul „Meridianul de Vaslui, Iași și Bacău" și renumita revistă internațională: „Meridianul Cultural Românesc".

Își câștigă meritul de moldovean fruntaș și de adevărat român, încununat de multele sale calități se identifică prin acțiunile sale, ca jurnalist, scriitor, om politic. O personalitate vivace și amplă, care se încadrează în peisajul actual cu multe merite, scriind istorie.

Am avut onoarea să-l cunosc în mod indirect, prin Intermediul Revistei pe care domnia sa o conduce într-un mod demn de admirație, „Meridianul Cultural Românesc" și la care sunt colaboratoare din 2016, la rubrica de traduceri: „Meridianul Cultural Romanesc în jurul lumii" și „Scriviamo". Doamna Gabriela Ana Balan fiind cea care mi-a deschis această cale și căreia țin să-i mulțumesc în mod deosebit pentru asta.

În tot acest timp am observat cum revista câștigă din ce în ce mai multă notorietate, ieșind în evidență prin bogăția conținutului și a aspectului grafic realizat, fiind astfel, cunoscută pe toate continentele lumii, atrăgând cât mai mulți colaboratori.

Mulțumindu-i pentru tot ceea ce face și îndeosebi pentru crearea oportunităților de afirmare a multor autori, prin intermediul acestei reviste, țin să-i urez domnului Profesor, din partea colaboratorilor din afara granițelor:

La mulți ani cu multă sănătate, să vă bucurați în continuare de aceeași dorință nestăvilită și forța necesară de a pune în operă planuri, care să ne facă viața mai frumoasă, mai plină și mai interesantă!... Să fiți înconjurat de dragoste și de satisfacția sentimentului că investiția muncii depuse cu inimă dă roade! Mult succes!...

Rodi VINAU,
poetă – ITALIA

„Înainte de orice, vă mulțumesc pentru Nr. 4(28)/2021 al Meridianului Cultural Românesc, o publicație de ținută, deosebit de complexa și incontestabil atractivă. Nici nu-mi vine să cred că timpul a trecut atât de repede și mi-am văzut semnatura în nr. 26, 27 si 28/2021... Cu certitudine, vă voi trimite noi materiale pentru aparițiile din 2022.

Am constatat că sunteți foarte prolific și în literatura pe teme istorice, fragmentele citate fiind o probă a pasiunii dumneavoastră pentru cercetarea trecutului nostru. Tare m-aș bucura să-mi trimiteți lucrarea dumneavoastra (sau alta pe care o considerati mai complexa) „Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!)”, Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020).

Încredințându-vă de o sincera apreciere, vă doresc toate cele bune.

Cu prietenie,

Dorin NADRĂU, Michigan (USA)”

Nicolae Viziteu, un mare caricaturist prieten cu…

VÍZÍTEU ERA SÍNGURUL CARE MĂ LĂUDA DES, DAR DUPĂ CE O FĂCEA ÎMÍ CEREA BANÍ DE-UN SPRÍȚ
NEVE

EU POT CONFIRMA CE A SPUS ANTOINE LAVOISIER: „NIMIC NU SE PIERDE, NIMIC NU SE CASTIGA, TOTUL SE TRANSFORMA". LA MINE INTR-UN NUMAR MARE DE CARTI...50.
Prof. dr. D.V. MARIN.
NAVE

Dumitru V. MARIN văzut de Nicolae VIZITEU

Wikipedia.org
Fragment.
(oficial)

Dumitru V. MARIN

Data nașterii: 28 aprilie 1941, sat. Giurgioana, com. Podu Turcului, jud. Bacău

Studii superioare: Facultatea de Filologie, Iași (1965), Facultatea de Filologie (limbi străine), București (1974).

Doctorat în filologie, 1998, cu teza „Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească", Univ. București (îndrumător, prof.dr. doc. Mihai Pop).

Activitate didactică:

- profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, la liceele 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, total, peste 40 de ani.
- inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui - martie 1970 -februarie 1974.

Activitate editorială și de presă:

- editor: Tudor Pamfile, Basme, Ed. Junimea, 1976, 121 pag.
- editor: publicații: Vlăstarul (1990), Teleradiodivertisment (1994), Onnyx, M.C.R., MERIDIANUL, ziar (1996 și azi).
- 80 de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 750 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 9 Președinți de Stat, 14 Prim-miniștri, miniștri, Regele Mihai, parlamentari europeni, etc.

- Diferite extrase și broșuri, printre care <UNISON RADIO, continuă...>, 1999, O datină spectacol - Ursul (1980), ș.a.
- Evoluția învățământului vasluian până în 1859, Extras din Anuarul Inst. „A.D.Xenopol”, an XVII, 1980 ș.a.
- Colaborator la Adevărul, Albina, Anuarul Institutului de istorie „A. D. Xenopol”, Clepsidra, Clopotul, Cronica, Gazeta de est, Revista „Baaadul Literar”, „13 PLUS”, „Ecouri Literare” „Studii și Cercetări de Istorie a Presei”, „Convorbiri Literare”. Îndrumătorul cultural, Meridian Vaslui-Bârlad, Scânteia tineretului, Vlăstarul, Vremea nouă, Vatra veche, etc. Colaborări la numeroase unități Mass-media, vicepreședinte al UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI din România (din 2005).
- „Liceul M. Kogălniceanu, centenar”, monografie, Vaslui, 1990.
- „TUDOR PAMFILE și revista ION CREANGĂ"', (Ed. Cutia Pandorei, Vaslui, 1998, 294 pag.), „examinează condițiile formative ale revistei, contribuția ei (și a lui Tudor Pamfile, n.n.) la realizarea unui corpus al folclorului românesc... deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu” (Iordan Datcu, Dicționarul etnologilor români, vol. II, Saeculum, București, 1998, p. 65). Lucrare de referință în domeniu.
- „Zăpadă pe flori de cireș”, primul roman din Vaslui, 1999, 274 p. și Ediția a-II-a revăzută și adăugită, Ed. PIM, Iași, 2014, 280 p.

- „TV.V.-15... explozia...”, Ed. Tiparul, Bârlad, 2006, 556 pag., „...atestat de noblețe materială și spirituală a unui timp... în explozia cultural-informațională din județul Vaslui, la începutul mileniului...”
- „Meridianul (Vaslui - Bârlad) - Axă cultural - informațională” '(Vaslui, Ed. Pim, Iași, 2009, 416 pag.) „o operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic ...” (Emil Constantinescu, fost președinte al României), „… carte dintr-o viață în acțiune ...” (Prof. dr. Marian Petcu - București).
- „Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”, Vaslui - 40 (mărturii, documente, foto - album)” (Ed. PIM, Iași, 2010, 216 pag.+ II), „Un hronic modern” (Simion Bogdănescu, Cronica, 2010).
- TV.V - Vaslui - România, Europa (Filă de istorie, presă și cultură), ed. PIM, Iași, 2011, 256 p. (O istorie culturală).
- MARIN 70 (70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe pentru 70 de ani), volum omagial, ed. PIM, Iași, 2011, 210 p. (volum îngrijit de Val Andreescu).
- GIURGIOANA - BACĂU, Sat - Biserică - Oameni, ed. PIM, Iași, 2011, 170 p. (Monografie).
- Editoriale valabile din vremuri regretabile, ed. PIM, Iași, 2013, 258 p. (Carte aniversativă cu incursiuni în realitate).
- CU EMINESCU, DASCĂL DE SUFLET, studii și adnotări istorico-literare, ed. PIM, Iași, 2013, 172 p. (Unele dintre cele mai valoroase studii publicate).

- MARIN D.V. OPERA ÎN CÂMPUL CRITIC ȘI VALORIC NAȚIONAL (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.), ed. PIM, Iași, 2013, 202 p.
- „SPIRALE" INTERNAȚIONALE - Vasluieni pe spițe din roata istoriei, Ed. PIM, Iași, 2013, 208 p.
- Primarii, ca niște oameni acolo, și ei, Ed. Pim, Iași, 2014, 338 p.
- CEAUȘESCU - … - BĂSESCU, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- PRIMA CLASĂ.../ PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI, Ed. PIM, Iași, 2014, 330 p.
- MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU (virtual, 2014).
- 25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- 77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- Viața „pe portative"... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- ...77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)

- Editoriale, articole, eseuri Ed. PIM, Iași, 184 p (2018)
- 101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
- Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- 111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p (2019)
- Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Ed. PIM, Iași, 210 p. (2020)
- Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020)
- Opera Magna 1, Ed. PIM, Iași, 616 p. (2020)
- Festival semicentenar: 50 pentru 50! F.N.U.C.T., Ed PIM, Iași, 332 p. (2020)
- Opera Magna 2, Ed. PIM, Iași, 520 p. (2020)
- Opera Magna 3, Ed. PIM, Iași, 510 p. (2020)
- Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi(!), Ed. PIM, Iași, 738 p. (2020)
- Călimănești-Vaslui... un sat ca multe altele, ed. PIM, Iași, 322 p. (2021)
- Opera Magna 4, Ed. PIM, Iași, 522 p. (2021)
- Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7, Ed PIM, Iași, 332 p. (2021)
- Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80, Ed PIM, Iași, 324 p. (2021)
- Opera Magna 5, Ed. Pim, Iași, 704 p. (2021)

● Opera Magna 6, Ed. Pim, Iași, 772 p. (2021)

Activități sociale, politice, profesionale, culturale:

● a înființat primele posturi de radio și TV din Vaslui, Bârlad (și Moldova);

● candidat la Primărie, Parlament, Consilier județean, președinte al ecologiștilor din județul Vaslui (F.E.R.), președinte al Acțiunii Populare, Vaslui (A.P.), delegat la întâlniri internaționale;

● DIRECTOR GENERAL și Proprietar al grupului de presă CVINTET TE-RA (televiziune, radio, ziar,revistă). Organizator și conducător de cercuri și cenacluri literare;

● A susținut moral și material Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase", Vaslui – 50 de ani;

● Onorat cu numeroase diplome, distincții și premii, Ordinul Ziariștilor Clasa I;

● Invitat la BBC, în emisiuni speciale, în Turcia (Istanbul și Ankara) și televiziunea Canadiană din Montreal;

● Singurul vasluian în DICȚIONARUL ETNOLOGILOR ROMÂNI din toate timpurile pentru că „deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu" revista ION CREANGĂ și activitatea lui Tudor Pamfile.

● 9 fișe personalizate în „ISTORIA JURNALISMULUI DIN ROMÂNIA, ÎN DATE"...

Urmează alte nominalizări ale operei lui D.V.M.

PRIMARUL IEȘEAN CU CEA MAI MARE VECHIME

Reporter: Mă aflu în comuna Grajduri și stau de vorbă cu primarul *Constantin Zamfirache*. Bună ziua, domnule primar.

Primar: Bine ați venit. Îmi face plăcere ca de fiecare dată să vă am aproape. Practic relația noastră nu este reporter și intervievat, consider eu, este ceva mai special. Vă simt caldura și vă ascult de multe ori sfaturile.

R: Eu v-am numit unul dintre cei mai buni prieteni ai mei, am greșit?

P: Dacă ar fi să fac o traducere spontană a ceea ce mă încearcă de fiecare dată când am prilejul să mă întâlnesc cu dumneavoastră, pot spune că îmi aduceți aminte de copilărie, de căldura pe care o simțeam când îmi întâlneam tatăl, Dumnezeu să îl ierte... da, cred că e o chestiune ce ține de suflet până la urmă.

R: Interesant. Adică v-ați simțit acoperit cu sufletul meu sau numai cu bunăvoință? Cum să interpretez faptul?

P: Nu neapărat acoperit, cât v-am simtit alături. Eram foarte mândru uneori când la diferite

ocazii mergeam alături de tatăl meu. Ceva de genul acesta mă încearcă și cu dumneavoastră.

R: Un primar de trei decenii și ceva are și realizări. Dar nu aș vrea să le spun eu. Putem să le enumerăm împreună?

P: Principalul aspect pozitiv în activitatea mea, l-a constituit încă din primele zile ca primar, grija față de copii, de școală, de educație. Pot să vă comunic, nu ca o laudă, că toate școlile sunt modernizate cu tot ceea ce înseamnă condiții normale pentru procesul de învățământ. Asta o consider o realizare a mea de suflet. Eu fiind fost elev la una din școlile gimnaziale din Grajduri, atunci grija mea a rămas ca toate celelalte școli din toate satele componente să îndeplinească condițiile necesare, aducându-mi aminte cum am învățat eu într-o sală de clasă veche, dărăpănată, cu toaleta în curte, noroaie și tot felul de probleme. Astăzi putem spune despre condițiile din trecut că nu mai există. Copiii au tot necesarul, transportul elevilor din celelalte sate la centru se face cu microbuzele, unul al nostru celălalt al școlii contribuind în felul acesta și la îmbunătățirea procesului de învățământ. Un alt motiv cu care mă laud, ar fi că mai sunt cinci-șase kilometri de drum în comună de modernizat, restul fiind tot asfaltat.

R: Ați evaluat cam câți kilometri?

P: În jur de 56 de kilometri.

R: Cum ați reușit asta?

P: Încăpățânarea, dar mai bine zis voința și tenacitatea. Aveam multe proiecte pe care le făceam

trebuind să așteptăm chiar patru sau cinci ani, erau eligibile încă din prima clipă dar fără finanțare, atunci mergeam pe altă cale, se căutau alte surse de finanțare, cu noaptea în cap la capitală, la ministere, mă dădeau afară, intram înapoi.

R: Și cum vă întorceați, cu mâna goală sau uneori cu ceva în mână?

P: Nu cred că mai are importanță, principalul e că mă duceam ca într-un final să obțin rezultate.

R: Aveți și o echipă de proiectanți cu care lucrați?

P: Am lucrat cu mai multe echipe de proiectanți. Unii oameni mai serioși și-au făcut treaba, dar a trebuit săi avem și pe cei mai neserioși dat fiind zona în care suntem cu o majoritate a romilor. După cum spuneam, proiectele erau eligibile, dar fără finanțare la momentul respectiv.

R: Deci cu infrastructura sunteți pe cale să rezolvați. Dar apa și canalizarea, gazul? Aici sunt trei chestiuni importante.

P: Cu apa suntem în proporție de 85% realizat proiectul. Se fac încercări, probe, spre darea în folosință la sfârșitul lunii mai. Am avut întârzieri mari datorită faptului că pandemia a obligat constructorul să-și țină oamenii acasă în concedii.

R: Sunteți în plan să lucrați cu Apavitalul? vă desfășurați activitatea... aici este populația aceasta de etnie romă care are obiceiurile ei și mai ales neascultările ei, ca să zic așa. Oamenii au un fel de independență păguboasă pentru toți ceilalți.

P: Da... e un factor oarecum mai negativ în sensul că investitorii, potențialii investitori care ar fi venit la noi, vin, mă cunosc foarte mulți oameni din mediul de afaceri, economic, le place zona, dar când ajung aici invocă diferite motive cum că ar mai fi avut probleme de colaborare sau de afaceri cu etnia romă, fiind foarte reticenți, din această cauză nici infrastuctura industrială, economică, a noastră nu e mare lucru.

R: Deci nu prea aveți investitori?

P: În afară de câteva magazine pe care le avem prin sate, mare investiție nu avem.

R: Domnule primar ați deschis cu o problemă de afecțiune pe care ați simțit-o din partea operatorului TV, care de atâtea ori a venit la dumneavoastră. Acuma e rândul meu să fac mărturisirea. M-am simțit bine, ați fost amabil, mi-ați comunicat și rele și bune, chiar le--am trecut pe cele rele tocmai pentru că am văzut efortul dumneavoastră, și eu sunt un tip constructiv, **deci este vorba de o afecțiune personală și, de ce nu, productivă.**

P: Experiența dumneavoastră, alături și de mai puțina, dar oarecum consistenta mea experiență, fac o treabă bună.

R: Deci s-a împăcat activitatea din teren cu aprecierea din ziar, să zic așa, și nu numai că sunteți și la televiziuni. Ce ați gândit vizavi de popularizarea dumneavoastră ca exemplu pozitiv atâția ani? Sunt decenii întregi.

P: Cred că există un Dumnezeu și pentru cei mai păcătoși.

R: Dar cine e păcătosul în cazul ăsta?

P: Eu, pentru că în foarte multe cazuri cei în slujba cărora sunt, nu apreciază. Ei mereu sunt cu nemulțumiri, cu probleme.

R: Și totuși v-au ales de fiecare dată.

P: Iarăși revin, există Dumnezeu pentru păcătoși, pentru că, una că este posibil să fii ales ca cel mai puțin rău, din răul care îl prezentau ceilalți și, doi, poate că în final își dădeau seama că eu sunt un om cunoscut, născut, crescut aici. Am încercat în felul meu să îi înțeleg și să îi ajut în măsura în care mi-au permis posibilitățile și legislația. Mereu au găsit în mine un sfătuitor.

R: Care credeți că este principala calitate a unui primar să tot fie reales?

P: Să nu uite de unde a plecat, să nu își schimbe portul, să nu își schimbe limba, să stea de vorbă cu oamenii. Cred că dacă ai un pic de școală e bine, trebuie să găsești și răbdarea și puterea atât de a îi înțelege cât și de a face ceva pentru ei, pentru cei tineri pentru cei care vin din urmă și care vor fi viitorul nostru. Trebuie pregătiți într-un fel sau altul.

R: Trag concluzia că stați tare bine cu optimismul, încrederea în ziua de mâine.

P: Depinde ce semănăm.

R: Eu aș încheia doar cu atât, altfel cum să rezistăm.

P: Exact. Dacă nu semănăm nu o să avem ce culege...

R: Deocamdată vă mulțumesc mult pentru cuvintele dumneavoastră. Trebuie să vă mai spun că am toată prețuirea, nu pentru vechime ci pentru capacitatea pe care ați dovedit-o de-a lungul atâtor ani, pentru că această comună mereu și foarte rău famată are rezultate care le întrec pe multe altele cu pretenții mult mai mari dar realizări mult mai mici.

P: Aș putea să vă mărturisesc că uneori mă mir și eu de cum mai pot.

R: Trebuie să puteți, că de aia sunteți aici.

P: Optimistul vede partea plină paharului, pesimistul pe aia goală. Eu trebuie să o văd pe aia plină chiar dacă e mai puțină.

R: Octavian Goga spunea că cei din fruntea comunităților trebuie să fie purtători de credință și sămănători de biruințe. Eu cred că vi se potrivește.

P: Vă multumesc.

R: Încheiem aici, cu plăcerea de a mai avea o convorbire dintre multele, cu un primar care, cred eu, că reprezintă performanța adevărată în condiții foarte grele de activitate.

Reporter Dumitru V. MARIN
Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, joi, 25 martie 2021

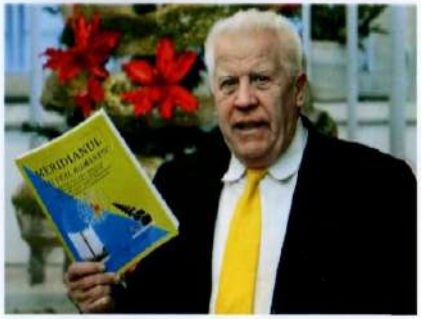

DUMITRU V. MARIN

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui – Iași – Bacău – București sau Krakovia – Istanbul – Londra – Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator TV, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, deziderabil acum și, relativ, în viitor!"

(Gheorghe Alupoaei, *Semne grafice de recunoștință*, vol.III)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
„NICOLAE MILESCU SPĂTARUL" VASLUI

Dumitru V. Marin - 80, un jurnalist în slujba culturii

VASLUI, 2021

C. DIN ALTE SCRIERI

„Cultura și mai ales jurnalistica vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin opera sa de prof. dr. D.V. Marin.

El este cel mai veritabil lider cultural al acestei generații.”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ,
scriitor, Iași, 2020

ION ILIESCU – OASPETELE MEU

ION ILIESCU (n. 3 martie 1930, Oltenița) este un politician român. A fost președinte ales al României între anii 1992-1996 și 2000-2004 și președinte al CFSN între 22 decembrie 1989 și 1992. Între 2004 și 2008 a fost senator din partea PSD. În prezent (2014) este președinte de onoare al PSD.

A intrat în Partidul Comunist Român în 1953 și a devenit membru al Comitetului Central al P.C.R. în 1965, însă, începând cu 1971, a fost treptat marginalizat de Nicolae Ceaușescu. A avut un rol foarte important în Revoluția română din 1989, devenind președintele Frontului Salvării Naționale, ulterior al Consiliului Frontului Salvării Naționale.

Ion Iliescu a fost primul președinte post-comunist al României și a servit în două mandate constituționale, separate de mandatul lui Emil Constantinescu. În timpul celui de-al doilea mandat al său, România a aderat la NATO și a încheiat negocierile de aderare a României la Uniunea Europeană. A reușit de asemenea să stabilizeze politica românească.

Lucrări publicate: „Revoluție și reformă", Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1993; „Revoluție și reformă (ediție revizuită)", Ed. Enciclopedică 1994; „Revoluția trăită", Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1995;

„Momente de istorie”, Editura Enciclopedică 1995; „Fragmente de viață și istorie trăită”, Editura Litera, 2011.

●

Poveste lungă cu acest politician adevărat. A venit ca Prim-secretar al Județenei de partid a județului Iași, în controlul Prutului (revărsat ucigător în 1970) și flămânzit zdravăn, d-na prof. Iulia Marin l-a hrănit cu mămăliguță, ochiuri, caș frecat și ceapă, de nu se mai sătura. Eram directorul școlii de la Măcărești, comuna Prisăcani și m-a vizitat ca prim-secretar județean Iași, fiind în control pentru inundațiile foarte mari de pe Valea Prutului. Toată Lunca Prutului și a Jijiei era ca o mare de apă, iar ca să trec prin apa până la gât prin pădurea Prisecani, pe „la stejăroaică” mă țineam de copaci. După asta s-a făcut digul „zidul pentru ape” de-a lungul Prutului.

Cu președintele Ion Iliescu, 1990, la Vălenii de Munte

Imediat după Revoluție ne-am reîntâlnit la „Școala de vară Nicolae Iorga” de la Vălenii de Munte. Am vizitat împreună Muzeul Tiparului, a cuvântat participanților dintre care 1/5 erau împotriva lui. Dacă eu aș fi vrut să-l lovesc îl uscam într-una din sălile muzeului din casa lui Nicolae Iorga, unde eram singuri. L-am apărat însă, în fața câtorva golani care îi aruncau vorbe grele... Pe o filă de carnet (în pătrate) mi-a semnat (autograf?!), doar atât și mi-a zis „cu foaia asta vei intra oricând la mine”. N-am folosit semnătura, dar o păstrez. Ca dovadă că am fost pavăza președintelui de stat!

M-a ținut minte și ori-de-câte-ori am mai realizat materiale TV, și-a sacrificat timpul, inclusiv pentru Organizația județeană PSD, spre marea disperare a șefului său de cabinet, a lui Buzatu, sau a SPP-iștilor.

L-am intervievat de 8 ori. Mi-a răspuns diferențiat: „asta pentru mata; asta înregistrăm”. Deși am știut, în premieră, ce părere are despre... băsescu (cu b mic), despre Adrian Năstase sau despre politicienii de Vaslui. M-ar crede prof. C-tin. Alexandru, președinte al Consiliului Județean Vaslui, atunci, că-l considera senilizat? Că-l considera pe Dumitru Buzatu ca pe cel mai șiret și parșiv? Erau discuții între noi!

Mă încumet să zic și altceva: ca președinte, nu se simțea nici bine păzit, nici protejat, nici cu prea multe persoane loiale pe lângă el. Făcea excepție acad. Răzvan Theodorescu, Dan Iosif, Opaschi și alți 2-3. „Cât am ce le da (oferi), ăștia ai tăi (de la Vaslui) vor fi cu mine. Să vedem ce va fi și cu Adrian Năstase”, mi

s-a destăinuit în sala de conferințe de la Hotel „Racova”.

A avut un cuvânt bun pentru familia mea. Ba, a invocat preferința de a răspunde special împreună cu Mircea Snegur, la Ungheni, înainte de proclamarea independenței Republicii Moldova, unde m-au numit „prietenul (lor) de la Vaslui, ultima întrebare” din conferința comună de Presă.

La Bălți, Iliescu – Snegur, 1992

La câteva luni, la Huși, m-a îmbrățișat și am fost singurul operator TV, din câteva zeci, care am filmat și la o parte din convorbirile oficiale. Mai erau acolo: Mugur Isărescu, Adrian Năstase (prim-ministru), Nicolae Văcăroiu și mulți alții.

Televiziunea națională, prin redactor șef, Virgil Tatomir m-a căutat cu disperare să le dau eu, eu, imagini filmate, că din altă parte n-aveau! O întreagă poveste…

Regret că din cauza lui Ion Iliescu, Podul de flori (5 mai 1990) n-a însemnat reunificarea cu Basarabia. I-ar fi trebuit doar atât: să nu fie prea ascultător față de Moscova. Nu regret că prin Ion Iliescu am avut liniște în Transilvania, am rămas Stat Național și că în anii președinției lui, și eu mi-am luat porția de libertate.

Și de succes: fără el nu-l filmam, la Iași, pe Francois Mitterand (mamă, ce-mi tremurau mâinile și picioarele, și ce pază! Ce pază!). Azi, nu mai avem nici libertatea presei de atunci, nici posibilitățile de existență (publicitate) de atunci!

Nu înseamnă că am fost de acord cu tot ce a făcut Iliescu. Ba, chiar am scris împotriva lui. Dar ing. Ion Iliescu, președintele Statului Român, mi-a fost oaspete, de mai multe ori în propria mea casă și mi-am cinstit atât oaspetele de suflet, cât și pe cel de onoare și mai ales primul om din Stat, PREȘEDINTELE.

Câți vor mai putea spune asta?

Mesajul din fruntea cărții ***„TVV-15...”*** este doar o dovadă; casetele... alta; cele de mai sus... o mărturie.

Mesajul de la aniversarea mea de 70 de ani (2011) demonstrează delicatețea omului care, destulă vreme a condus destinele României și o atenție în plus pentru omul de presă pe care l-a simțit alături.

●

PREȘEDINTELE ȚĂRII, ION ILIESCU, OASPETELE MEU!

Televiziunea Vaslui a apărut ca urmare a unui act de mare curaj. De fapt eu întotdeauna am fost un

,,batailleur'' și din cauza asta n-am fost nicicând în grațiile mai marilor timpului. Zic eu, în pofida schimbărilor, mi-am păstrat personalitatea.

Președinții de țară care mi-au fost oaspeți, în sens că i-am avut în bătaia camerei de luat vederi și le-am difuzat imaginea au fost: Francois Mitterand (cel mai bine păzit), Mircea Snegur de câteva ori, Petru Lucinschi, Emil Constantinescu și de mai multe ori dl. Ion Iliescu. Prim-miniștri mai mulți, miniștri și mai mulți, președinți de partid, aproape toți. Ar fi o carieră gazetărească de excepție în condițiile unei televiziuni locale, bazată zic eu și pe curaj dar și pe ,,meserie''.

Dl. Ion Iliescu n-a urcat în micul nostru studio cu prilejul vizitei de câteva ore în Vaslui, pe 10 ianuarie 2004. Dar nici nu mi-a refuzat cam al 8-lea interviu, în pofida grozavei crize de timp, poate și pentru că și-a adus aminte că mi-a fost oaspete pe Valea Prutului cândva, sau că, la Vălenii de Munte, imediat după Revoluție am făcut zid de apărare pentru el. La simpozionul consacrat lui Ștefan cel Mare, după ce a vorbit, s-a întreținut cu mine minute bune.

Oricum s-ar privi lucrurile, e o onoare ca să discuți fie și doar 9 minute special cu <u>președintele țării</u>! Și chiar dacă, la Vaslui, a venit pentru Anul Ștefan cel Mare sau pentru imagine, tot onorant rămâne pentru Tv.V., Unison Radio și ziarul Meridianul că PREȘEDINTELE STATULUI stă de vorbă cu mai mulți vasluieni prin intermediul meu. Indiferent cine-ar fi președinte, este <u>președintele românilor</u> și trebuie să-l respectăm.

La câteva zile după Sf. Ion: La mulți ani, D-le Președinte Ion Iliescu!

Prof. Dr. Dumitru V. Marin
(Meridianul, an V, nr. 3 (479) 12-14 ianuarie 2004)

●

PREȘEDINTELE ROMANIEI DL. ION ILIESCU

S-a aflat la Vaslui, vineri. Cred că într-una dintre cele mai dureroase întâlniri, cu Petru Lucinski, alt președinte al Republicii Moldova pe care am avut plăcerea să-l intervievez cândva.

Presă multă și noi printre ei: păreri, comentarii, ici-colo, învinuiri, animație în sector, controale la sânge să nu fie vreun descreierat…

M-am simțit onorat când am fost recunoscut și de unul și de celălalt președinte; am amintit de momentul Ungheni când împreună cu regretatul Tatomir am pus aceeași întrebare ca și azi: ,,pe când zone libere" între cele două țări?

Când eram director de școală pe Valea Prutului l-am avut oaspete pe Ion Iliescu. În calitatea sa de președinte al României sau numai al PDSR, mi-a acordat câteva lungi interviuri toate publicate sau difuzate. Acum, l-am privit cu atenție.

Cred că întâlnirea cu Lucinski i-a fost nu numai neplăcută, ci și dureroasă. De ce? Pentru că vineri, 9

febr. 2001, s-a stabilit granița Uniunii Europene pe teritoriul românesc, pe Prutul ăsta blestemat.

S-a implantat o cortină ,,cenușie'' între România și o parte a ei pe Prutul – graniță între două state românești. (Fapt recunoscut de ministrul de externe Mircea Geoană, în interviul de pe scările Consiliului Județean Vaslui).

Și nu pentru că președintele Ion Iliescu ar fi vrut…

Iată de ce, nu pentru că aș avea intrare oricând la omul ajuns președinte, ci pentru că l-am simțit suferind pentru existența împilată a națiunii românești, nevoită să accepte un alt DIKTAT, îmi aplec și capul și condeiul în fața patriotului: DOMNUL Ion Iliescu. Președintele României.

(Meridianul, An II nr. 18 (147), luni, 12 februarie 2001, editorial)

●

Din interviul din ianuarie 2005 de la Vaslui, când capitalismul sălbatic era stabilizat și înfloritor, și Deceniul Dușmăniei crâncen, doar o idee:

„– Domnule Președinte, încotro România?"

„– Spre capitalism, n-avem încotro!" Am simțit resemnarea visătorului la socialismul cu fața umană, așa cum îl vedeam și eu, atunci. încă nu începuseră privatizările și nici atacurile susținute împotriva sa. Că el a tot tras de timp nu m-a mirat de loc.

„– E presiune din exterior?"

„– E alt timp, trebuie să ne modernizăm și noi…” Mai rămânea chestia cu democrația și intra în discursul obișnuit, pe care-l ascultam la televizoare. Ori eu voiam și altceva, dar nu mi-a mai spus.

„– Vrei să difuzezi tot ce spun?”

„– Mi-e de ajuns că mă bucur de încrederea Dvs. Nu cred că v-aș putea trăda”. M-a privit pătrunzător, probabil mai liniștit după episodul de la Constanța, cu „măi animalule!” Chiar mi-a spus destule, dar fără permisiunea de difuzare pe care o respect și acum.

Ar trebui să stărui mult mai mult asupra omului, câte ceva din relațiile cu colaboratorii, familistul, bărbatul fără copii, tristețile unui om singur în pofida gălăgiei din jurul său și mai ales principala sa trăsătură de om politic preocupat de liniște socială când dușmănia era cuvânt de ordine. N-a vrut, n-a știut sau n-a putut să realizeze unificarea cu Basarabia dar am avut „liniște” să ne batem între noi ca chiorii, prin cele 100 de partide politice în zbaterile pentru democrație, mult prea destule și azi. La un moment dat părea să fie redus la tăcere (interesant episodul cu fostul senator de Vaslui, Aristide Roibu înfrânt în bătălie cu șeful județean de partid, Dumitru Buzatu, gata să treacă pe o altă baricadă), dar a răsărit nu falnic, dar sigur, ca să fie ceea ce percepe lumea că este el astăzi: om cu experiență a cărui părere contează. Nu știm ce va fi după Băsescu, dar autoritatea d-lui Ion Iliescu va fi tare greu să mai fie atinsă în acest secol. Până la urmă, rămâne un om dedicat politicii, neavând grija familiei, a copiilor, a averilor.

Pentru mine a fost un om cu bune și cu rele preocupat îndeosebi de grija României, în imposibilitate să facă mai mult, în aceste condiții istorice.

MESAJ LA SĂRBĂTOARE

Mesajul domnului Ion Iliescu, fost Preşedinte al României

Domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, Director general al grupului de presă CVINTET TE-RA, Vaslui

Stimate domnule Director,

Împlinirea celor 15 ani de la înfiinţarea Televiziunii Vaslui îmi oferă plăcuta ocazie să vă adresez dumneavoastră şi colectivului pe care îl conduceţi cele mai sincere felicitări şi urări de succes în demersul dumneavoastră de servire a interesului public. Succesul televiziunii dumneavoastră este cea mai bună dovadă a unui demers publicistic solid şi profesionist, îndreptat spre relevarea slăbiciunilor instituţiilor democratice, a acţiunilor în dezacord cu legea ale celor care sunt chemaţi să vegheze la respectarea ei.

Caracteristica evoluţiei mediilor de informare în România este dată de multiplicarea unor asemenea iniţiative curajoase la nivel local, care se adresează cu precădere comunităţilor în sânul cărora se afirmă, care răspund mai bine aşteptărilor consumatorilor de informaţie şi de divertisment. O televiziune locală care emite de 15 ani are deja o istorie, care merită

cunoscută, inclusiv prin intermediul unei astfel de monografii, pentru că ea este o parte a istoriei reinstaurării şi consolidării democraţiei în România, după Revoluţia din decembrie 1989. Societatea pe care ne-am dorit-o şi pe care ne străduim s-o structurăm, în toate aspectele ei instituţionale, legale, morale şi politice, este una a diversităţii opiniilor, a pluralismului punctelor de vedere, a toleranţei, dialogului şi căutării permanente a consensului în problemele care ţin de interesul naţional. Acesta este sensul evoluţiei, acesta este spaţiul european al valorilor morale şi politice, la care dorim să ne cuplăm.

Suntem chemaţi cu toţii, jurnalişti şi politicieni, să luăm aminte la agenda cetăţenilor şi să o promovăm, fiecare dintre noi, cu mijloacele pe care le avem la îndemână, în spiritul responsabilităţii şi al respectului regulilor democraţiei şi ale statului de drept. Adevărul poate fi slujit cu eficienţă atunci când nimeni nu pretinde că este deţinătorul lui absolut, atunci când, politicieni şi jurnalişti, dialoghează cu bună-credinţă, pentru promovarea interesului public.

Nu cred că serveşte nimănui abordarea conflictuală a relaţiilor politicului cu mediile de informare, la fel cum ea nu serveşte interesul legitim al cetăţeanului, acela de a avea acces la informaţie fiabilă şi de calitate. Refugiul în senzaţional, în subiecte facile şi fără mare relevanţă, al multor jurnalişti şi instituţii media, căutarea cu orice preţ a audienţei se constituie într-o formă de tiranie, care duce la manipularea opiniei publice şi, nu de puţine

ori, la banalizarea răului şi a violenţei. Jurnalistul are, în democraţie, responsabilităţi civice care îl obligă la o atitudine de implicare în viaţa socială. Nu este un simplu observator al realităţii, el ia atitudine, prin modul în care tratează subiectele, le ierarhizează şi le prezintă publicului lui.

Libertatea de exprimare este un drept fundamental, pe care l-am cucerit cu greu, şi pe care nu ne putem permite să-l relativizăm, prin acţiuni de relativizare a lui sau de îngrădire a accesului la informaţie, prin presiuni ale puterilor publice asupra ziarelor şi ziariştilor. Sunt alături de toţi cei care, cu bună-credinţă, promovează dreptul la liberă informare şi liberă exprimare. Doar în aceste condiţii vom avea o democraţie funcţională şi consolidată.

Vă urez să rămâneţi aceeaşi televiziune angajată în servirea cetăţeanului şi a interesului public.

La mulţi ani!
Ion Iliescu,
Fost Preşedinte al României
(ianuarie 2006)

●

Desigur, cuvintele președintelui sunt la loc de cinste în volumul „**TVV - 15…**” din 2006.

Faptul că o televiziune locală avea o aniversare de 15 ani, încă era important subiect de presă.

Un mesaj personal, fie și de la un fost președinte de țară nu e chiar de ici de colea mai ales că însemna că sigur mai figuram prin notițele sale de pensionar.

Poate fi o dovadă de aleasă prețuire, fie pentru persoană, fie pentru sufletul ei, fie pentru omul de presă, fie pentru instituția condusă?

Cu ocazia apariției volumului omagial „**MARIN 70**” (2011) m-a onorat cu mesajul de mai jos:

STIMATE DOMNULE MARIN,

Dubla împrejurare a apariției acestui volum omagial și a împlinirii unei frumoase vârste îmi oferă prilejul de a vă adresa felicitări și urări de viață lungă, plină de împliniri.

Cu acest prilej, doresc să îmi exprim și satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Românii democratice.

Sunt cu atât mai bucuros să particip, fie și de la distanță, la această dublă sărbătoare, cu cât îmi amintesc momentele în care ne-am întâlnit personal, înainte și după 1989.

Sunt alături de dumneavoastră la acest ceas aniversar.

La mulți ani !

Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989-1996, 2000-2004
(martie 2011)

În timpul mandatului lui Ion Iliescu, printre invitații în micul nostru studio TV din Vaslui a fost, ca

Prim-ministru Nicolae Văcăroiu și, apoi, foarte discutatul profesor universitar și politician, azi în închisoare, A. Năstase.

Ca o inserție în evocarea mărimilor politice. N-am crezut vreodată a fi mai prejos lumea științifică, artistică, literară sau oameni de mare autoritate în statul român sau în străinătate. Cum să nu fie onorantă o întâlnire cu Președintele Academiei Române, Eugen Simion (între 13-15 aprilie 1993, dar și de multe alte ori), Dinu Patriciu, important om de afaceri, tot aici, cu Adrian Porumboiu, arbitrul, și economistul de talie mondială, Anghel Rugină (am avut privilegiul să-l fi văzut, la Iași, în ultimele luni de viață pe inventatorul avionului cu reacție, Henri Coandă, cu soția), pe mai toți oamenii de artă și cultură ai timpului, scriitori și poeți, dramaturgi și actori etc. Un loc special i-aș acorda lui Valentin Silvestru, mare critic de artă „prietenul fără prieteni" pentru contribuția la Festivalul Național (și internațional) al Umorului, unde am pus hotărâtor umărul, altul, recunoscutului mare sculptor pe plan mondial, bârlădeanul Marcel Guguianu (m. 2012).

Cadrele (portretele) acestora și multor altele înnobilează activitatea Tv.V. și a slujitorilor acestuia, într-o perioadă care rămâne unică în cadrul Curentului Cultural - Informațional Vasluian.

Adaug, în 2021: Din peste 1000 de mari personalități din toată lumea pe care i-am avut interlocutori în presă, am selectat 226 în volumul **BĂTĂLIA PENTRU VASLUI/222 printre noi/**

istorie culturală, Iași, 2020, 740 pag. Tematica este cu adevărat variată și impunătoare.

Revenind la Ion Iliescu, fost președintele PSD, fost președinte de onoare al acestuia, pensionarul de azi care, cred că-și scrie memoriile, în contextul în care se tot promovează o ură specifică împotriva lui, cred că atitudinea sa retrasă și absența din politică îi sunt benefice. A fost un șef de stat echilibrat, potolit, cu merite sau culpe în epoca îndelungată de tranziție spre capitalism a României.

MIRCEA SNEGUR – PREȘEDINTELE... BASARABENILOR!

MIRCEA SNEGUR s-a născut la 17 ianuarie 1940, satul Trifănești, județul Soroca (actualmente în raionul Florești). În anul 1956 a absolvit Școala Medie din satul Frumușica (raionul Florești). Studiile superioare și le-a făcut la Institutul Agricol din Chișinău, pe care l-a absolvit în 1961.

În perioada 1981-1985 este prim-secretar al Comitetului Raional Edineț al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.). Din anul 1985 și până în anul 1989 deține funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.).

La 29 iulie 1989, Mircea Snegur este ales ca Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Socialiste Sovietice Moldovenești (R.S.S.M.), iar apoi la 27 aprilie 1990 ca Președinte al Sovietului Suprem al R.S.S.M. În momentul critic din august 1989, a acceptat să susțină proiectul de lege care conferea limbii române dreptul de limbă oficială și revenirea la drapelul tricolor, fapt care i-a atras simpatia universală a moldovenilor.

La 3 septembrie 1990, Mircea Snegur este numit președinte al R.S.S. Moldova de către Sovietul Suprem al acestei republici. De la 3

septembrie 1990 deține funcția de Președinte al Republicii Moldova, până la 1 decembrie 1996, când a pierdut alegerile în fața lui Petru Lucinschi.

Bibliografie: Dicționar Enciclopedic Ilustrat Nume Proprii, Ed. Cartier, B., 2004.

●

Pentru primul președinte al Republicii Moldova am cea mai înaltă apreciere dar nu și aceeași considerație. Înalt, solid, corpolent chiar, îmbrăcat sobru, cu privire blajină, sprâncene groase dar nu sprâncene îmbinate, nas ușor borcănat, voce muzicală, molcuță, alintătoare, răbdare de fier! M-a câștigat… din prima.

La Chișinău mai fusesem în excursie de 2 ori prin BTT, adică bine verificat să mă întorc acasă, deși în Est nu fugea nimeni.

Înainte de a veni în județul Vaslui îl cunoșteam datorită antenei TV de Chișinău pe care o aveam cu mulți ani înainte și am urmărit dezbaterile din Parlamentul Moldovei. Mi s-a părut cam neașteptată alegerea sa ca interimar… și apoi mi-am lipit sufletul de al lui ca marca de plic… mai ales că-mi arăta destule dovezi de prețuire.

Afectiv îi port simpatia nelimitată îmbinată cu regretul că n-a(u) reușit unificarea, n-au putut, nici n-au vrut-o cred, nu numai datorită diktatului de la Moscova ci și pentru omeneasca apărare a privilegiilor!

Se înțelegea bine cu Ion Iliescu și în caz de UNIRE ar fi ajuns președintele României datorită

uriașului val de simpatie de care se bucura și a sprijinului Moscovei.

N-au fost prea încurcate căile Domnului în acest caz: nimeni nu ne voia țară mai mare și mai puternică, el a pierdut Transnistria, Iliescu putea pierde Ardealul. După ani, aflu de importanta forță militară rusă din Transnistria care ar fi putut ajunge în câteva ore la Prut. Întrebarea esențială a momentului: s-ar fi oprit doar la Prut?

După alegerile din Parlamentul de la Chișinău (30 august 1991) am fost primul corespondent de presă care l-am intervievat, în spatele meu, îmboldindu-mă, fiind cei de la BBC. Cu câteva ore înainte îl filmasem pe Igor Smirnov, cu țăcălia lui, ieșit val-vârtej de la dezbaterile foarte APRINSE și jignirile din plenul Parlamentului.

„– S-a deschis o nouă eră în istoria Republicii Moldova… am ales drumul către libertate" a deschis Snegur discuția, vorbind apoi de speranțe, democrație, viitor într-un limbaj de lemn sovieto-capitalist. Nici nu putea spune altceva cu Igor Smirnov, prim-secretar la Tiraspol în ceafă, cel care s-a retras din timpul dezbaterilor din 27 august 1991, la declararea independenței, susținând continuarea cu sovietele. în scurt timp a izbucnit războiul din Transnistria, care m-a surprins la Tighina. Ce pericol de moarte a fost acolo…

Prin prisma evoluției ulterioare, și Igor Smirnov e alt președinte cu care am avut dialog jurnalistic (ar fi al 9-lea). Și, nu mai cred că Transnistria va reveni vreodată la România la câtă oștire rusă și tancuri

„apără” azi, Republica separatistă, care ar rezista probabil, o zi, cu toate baricadele ei, fără armata a 14-a, din marea Rusie!

●

În 1990 n-am fost peste graniță, n-am avut timp. Dar în partea a II-a a lui 1991, am realizat reportaje absolut interesante (și unice) în Republica Moldova, în mai multe rânduri, cu participări la dezbaterile din Parlament și ca invitat special al lui Mircea Snegur, care m-a îndemnat să ocup o funcție de perspectivă la Televiziunea Moldovenească.

În ziua de 30 august 1991, am plecat pe la 3 dimineața spre Chișinău, am trecut granița pe la 5, ne-am oprit pe traseu la o pădure pentru un popas de tufiș. Eram pe margine eu, Florin Mușțiuc, Grigore Avram, Alexandru Poamă. Ca o vijelie au venit cam peste noi niște rakeți, cu automate și cu mașini puternice. Aproape toți am făcut în pantaloni de frică, dar ăștia nu prea aveau idee dacă noi am fi interesanți: puteau să ne ia camera video și eram distruși. Habar n-am de ce nu ne-au atacat, pentru că erau foarte multe cazurile de banditism. N-aveam cu ce ne apăra, departe de mașină, străini…

La interimarul Snegur am intrat aproape imediat după ora 8:30 și apoi am urmărit pe viu, cu camera video în mână, cele 2 momente din sală: proclamarea independenței și alegerea lui Mircea Snegur ca președinte, de către Parlament.

Eram urmăriți de oamenii lui Voronin, șeful poliției Chișinăului, dar nu împiedicați să filmăm orice am vrut. Ne-a ajutat și scriitorul (și om politic) Nicolae Dabija, dar mai ales ministrul învățământului, Ion Ungureanu, unionist convins (cam nesusținut) și un personaj extraordinar. În cinstea noastră, Teatrul Național din capitala Republicii Moldova a prezentat un spectacol de divertisment în limba română, filmat în totalitate de noi. Atunci l-am văzut și pe Nicolae Botgros, mare dirijor, (în spectacol era și Zinaida Julea, ș. a.) și am realizat primul interviu cu el.

30 aug. 1991, Rep. Moldova – Chișinău

Se simțea însă, mare îngrijorare, și, după vizita la Moscova, Snegur a schimbat kalimera: „să ajung eu abia un prefect de județ?” (mi-a șoptit secret și tainic). Și unirea celor două țări a fost compromisă de Snegur și Iliescu, chiar la Vaslui!

Inserăm și aici, cu plăcere, contribuția Președintelui Mircea Snegur, la volumul „MARIN 70”.

PRIETENUL MEU DE LA VASLUI

Aşa îmi place să-l numesc pe dl. DUMITRU MARIN. Fiindcă aceasta corespunde adevărului. Domnia sa este un prieten mai vechi al confraţilor săi din stânga Prutului.

L-am cunoscut la începuturi, în anii renaşterii noastre naţionale, obţinerii independenţei faţă de imperiul sovietic şi consolidării tânărului stat Republica Moldova. În calitate de ziarist, m-a intervievat de mai multe ori, participând activ şi la conferinţele de presă pe care le ţineam. Chiar formularea întrebărilor sale demonstra că îl frământă problemele noastre – de ajuns şi de rămas, pe atunci. Era sincer şi dornic de a informa veridic despre cele ce se întâmplau la noi. Îi simţeam sprijinul chiar la etapa intenţiilor şi-i vorbeam cu aceeaşi sinceritate.

Aflu cu mândrie că, pe parcurs, publicistul D. Marin a realizat peste 700 de editoriale în diferite ediţii, mii de emisiuni radio şi televizate, interviuri, inclusiv cu conducători de state. Eu, bineînţeles, în virtutea celor expuse mai sus, apreciez în mod deosebit pe cele ce mă vizează direct. Merită laude aparte şi aptitudinile de organizator ale dlui D. Marin, la acest capitol pretându-se mai ales înfiinţarea primelor posturi de radio şi televiziune la Vaslui şi Bârlad. Oamenii de acolo trebuie să-l vorbească mereu de bine pentru că le-a adus informaţia direct în case.

Stimez nespus oamenii care muncesc mult. Protagonistul nostru este din tagma lor, depăşindu-i mult pe alţii, mai ales prin faptul că nu munceşte doar

pentru sine. Exemplific: dânsul are peste 40 de ani de activitate didactică, ca scriitor a editat cărți consacrate culturii, inclusiv folclorului, învățământului și, desigur, publicisticii, volume interesante pentru diverse categorii de cititori – savanți în materie, studenți etc. Este înalt apreciat în calitate de romancier, etnolog, monografist. Personal, rămân întotdeauna impresionat de felul de gândire, de profundele analize filozofice ale domniei sale. Pentru a vă convinge, citiți, de exemplu, eseul despre demnitatea oamenilor în diferite ipostaze, care finalizează cu concluzia că „demnitatea este cea mai sigură AVERE a noastră”.

Dl. D. Marin merită cea mai înaltă prețuire și ca savant, în calitatea-i de doctor în filologie. Pe acest tărâm s-a manifestat prin 60 de studii științifice publicate și un număr de cărți.

Cu siguranță, nu numai Vasluiul și Moldova din dreapta Prutului, ci și întreg spațiul românesc au tot temeiul să se mândrească cu succesele prietenului nostru Dumitru Marin.

Scriu aceste rânduri în ajunul jubileului de 70 de ani ai Maestrului. Cu acest prilej, îl rog pe bunul Dumnezeu să-i dea multă sănătate pe viitor, iar noi să ne bucurăm și în continuare de isprăvile lui.

Cu mult respect,
MIRCEA SNEGUR,
Primul Președinte al Rep. Moldova,
24 martie 2011

Și în februarie 2014, într-un interviu, la *Adevărul de București*, Mircea Snegur se arată reticent la Unificare, considerând ca premature propunerile lui Băsescu, fără pregătirea necesară unui atare act.

A trebuit să se retragă pe domeniul său privat, să-și scrie memoriile, să sufere cu boala de la picioare, din când în când să mai comunicăm telefonic. Când l-am solicitat pentru un volum omagial a răspuns cu promptitudine și evident, prețuire.

Fără îndoială președintele Basarabiei este unul dintre marii mei prieteni din acest secol.

●

Într-un fel de bilanț, R.Moldova=Basarabia a fost în bătaia vânturilor geostrategice și din 1812 a fost anexată Imperiului rus, după primul Război Mondial a întregit România Mare, a fost disputată în al doilea Război Mondial după re-ocupare rusească, pentru români în războiul declanșat în noaptea de 21/22 iunie 1941, pierdut alături de nemți în 1945. A fost momentul istoric de la 23 august 1944, dar Basarabia a devenit RSS Moldovenească, componentă a URSS, iar după destrămarea acesteia s-a declarat independentă în august 1991. Primul Președinte al noului stat a fost ales de Parlament (am filmat momentul) Mircea Snegur.

Într-una dintre convorbirile noastre telefonice, din 2018, dl. Mircea Snegur mi s-a plans de suferințele sale legate de greutatea de a se deplasa, de uitarea contemporanilor și, întrebat de mine dacă putea face Unirea și să rămână în istorie a răspuns: „rămân în

istorie ca primul președinte al Republicii independente Moldova. Am vrut, totuși, Unirea dar în afara dorinței noastre comune (și noi și voi) nu exista nici o condiție favorabilă. Gândiți-vă ce forță militară este și azi dincolo de Nistru, înregistrați existența prorușilor foarte numeroși în Chișinău, și rezistența armată din Transnistria. N-aveam nici sprijin European, măcar declarativ, în afară de România. Cel mai important și urgent atunci era încetarea focului pe întreg teritoriul țării, iar noi am reușit asta. Că avem regretele noastre, asta e altă chestiune. Cred că mi-am făcut datoria către pământul străbun."

Dintotdeauna Mircea Snegur a fost diplomat și calculat.

La data editării prezentului volum, R.Moldova este stat suveran prosovietic, deși noua președintă Maia Sandu aleasă în 2020, este proeuropeană. La cât rău a făcut antiunionistul Igor Dodon până în 2020, acesta ar trebui tare repede pedepsit. Basarabia deși este pământ românesc nu face parte din România: „avem un vis neîmplinit/ copil al suferinței."

EMIL CONSTANTINESCU – VALOARE NAȚIONALĂ

Emil Constantinescu (n. 19 noiembrie 1939, Tighina, acum în Republica Moldova) este un politician și om de știință român. Constantinescu a fost președinte al României între anii 1996 și 2000; din 1966 este cadru didactic al Facultății de Geologie a Universității din București.

A parcurs toate treptele carierei universitare ca asistent, lector și conferențiar la Facultatea de Geologie (1966 - 1990). Din 1991 și în prezent este profesor de Mineralogie la Universitatea București.

În 1996, CDR a câștigat alegerile locale și parlamentare iar Emil Constantinescu a fost ales prin vot direct (cu 7 milioane de voturi) Președintele României, pentru un mandat de patru ani. În perioada mandatului său prezidențial (1996 - 2000), România s-a angajat într-un larg proces de reformă în economie, justiție și administrație.

Cărți: „Tetralogia Timpul dărâmării, timpul zidirii"; „Cele două fețe ale zidului", București, Editurile Universalia, 2002, 685 p.; „Pietre de încercare", București, Editurile Universalia, 2002, 900 p.; „Lumea în care trăim", București, Editurile Universalia, 2002, 914 p.; „Cărțile schimbării", București, Editurile Universalia, 2002, 740 p. etc.

Venit la Vaslui, în campanie electorală, în cadrul unei manifestări la Casa de Cultură, prof. univ. dr. Emil Constantinescu a fost huiduit serios, chiar dacă organizatorii s-au străduit să-i asigure ordine și liniște.

Noiembrie 1996 –
Prima vizită a președintelui Emil Constantinescu

L-a impresionat că atunci când am realizat transmisia în direct la Tv.V. s-a făcut liniște, liniște, și a comunicat ce credea adecvat momentului. „Dom' profesor, dar ai autoritate aici, nu glumă", mi-a șoptit încântat. El reprezenta democrația abstractă, primită cu huiduieli, în contrast de cea palpabilă promovată de iliescieni.

„– Chiar credeți în democrația occidentală?"

„– Asta-i încă anarhie, dar fără bătălie nu se poate.”

„– Bine, dar un profesor universitar, doctor, prorector, nu se mânjește zdravăn în troaca politică, mai ales că acum nu se face după vreun fel de regulă...

„– Sunt Rector al Universității București. Ca să răspund pentru telespectatori: cineva trebuie să se sacrifice în numele acestui ideal suprem, altă orânduire socială, poate chiar monarhie, mult prea necesară neamului nostru…” La drept vorbind, când l-am auzit de monarhie, m-a cam pierdut instantaneu de client. În întregimea ei Convenția Democratică, mare alianță politică, n-a mai intrat în Parlament datorită orientării promonarhice, inexistenței candidaturii lui Emil Constantinescu, și promovării tuturor loazelor tinere (promovarea tineretului…) care au vândut partidul încă de când era la putere după ce au părăduit economia țării (pentru Vaslui am „n” exemple!).

Că dl. Emil Constantinescu a fost un înfrânt politic, a recunoscut și dânsul…

Am convorbit de 18-20 de ori, mai ales după ce a fost doar președintele Acțiunii Populare care înglobase Federația Ecologistă din România și eu am rămas președintele Organizației județene Vaslui a Acțiunii Populare, cu organizații și liste complete în județ, 234 consilieri locali etc. Cea mai mare realizare ecologistă din țară, reprezenta 11% din Partid; a 4-a putere locală.

M-am mirat mereu de unde atâta energie la o uscătură de om, binecunoscut pentru bărbuța lui (barbișon) și cu voce pițigăiată. Emil Constantinescu,

președinte al României între 1996-2000, are cu adevărat principii, are valoare umană, are realizări în specialitatea de geolog, are, are... dar a avut imensa greșeală de a nu candida în 2000 pentru P.N.Ț.C.D. și așa a ieșit practic din arena politică și el și partidul. Mi-a expediat în decembrie 2005: *„Pentru Crăciun și Anul Nou vă urez din toată inima sănătate și bucurie în casă și în suflete. Sărbători fericite!”.*

Vaslui, mai 2004 - cu președintele

Frământările politice, și dușmăniile, și lucrăturile au făcut ca această mare valoare națională să fie marginalizată, deși, intrarea țării în NATO și U.E. i se datorează. Autograful de pe cartea sa „**Adevărul despre România**” îmi acorda și mie partea leului, declarată și la Congresul de fuziune cu PNL: „*vă prezint un învingător, învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică, autoritate morală locală recunoscută...*” dl. prof. dr. Dumitru V. Marin

(București, 18 aprilie 2008, ora 11, Congresul de absorbție de către P.N.L.).

În pagina luminoasă a existenței mele valorosul prof.univ.dr. Emil Constantinescu este o jertfă pentru România, pentru care-i rămân prețuitor toată viața.

Dumitru V. Marin, Emil Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera electorală

●

DOMNULUI PROF. DR. DUMITRU V. MARIN,
DIRECTOR GENERAL
TELEVIZIUNEA VASLUI:
MESAJUL
Domnului Emil Constantinescu
Președintele României 1996-2000

Salut cu prețuire și afecțiune aniversarea celor 15 ani de existență a Televiziunii Vaslui, care a devenit, în tot acest timp, un promotor al dorinței de a evalua

lucrurile şi oamenii fără prejudecăţi, cu profund respect pentru deontologia jurnalistică. Am remarcat, atunci când am avut plăcerea să fiu invitat de onoare al Televiziunii Vaslui, onestitatea intelectuală şi orgoliul meseriei bine făcute.

Vă felicit din toată inima pentru împlinirea a 15 ani de la înfiinţare şi, în mod special, pentru dimensiunea civică a programelor pe care le-aţi promovat de-a lungul vremii, şi mă gândesc în mod special la demersul de educare a concetăţenilor în spiritul adevărului, al democraţiei şi al responsabilităţii fiecăruia.

Acestea sunt motivele pentru care doresc să felicit echipa TV Vaslui şi în mod deosebit pe domnul prof.dr. Dumitru V. Marin, cel care a imprimat acestei echipe spiritul valorilor şi al performanţei, şi să vă adresez un călduros ***La mulţi ani****, cu dorinţa şi speranţa că veţi continua să oferiţi oamenilor obişnuiţi lucrul cel mai firesc cu putinţă, aflarea adevărului.*

9 decembrie 2005
Emil Constantinescu
Preşedintele României 1996-2000

Autograf: Emil CONSTANTINESCU, **ADEVĂRUL DESPRE ROMÂNIA**, (1989-2004): *„Domnului Profesor Dr. Dumitru V. Marin - o revelaţie tardivă dar strălucitoare, în care am descoperit o comuniune de idealuri şi caracter."*

Sinaia, iulie 2004

Pe una dintre cărțile sale autografiate mi-a scris cuvintele de mai sus, dar acestea sunt doar câteva, mult prea puține în raport cu declarațiile din interviuri sau cu efuziunile sentimentale reciproce de la zecile de întâlniri de partid sau legate de activitatea Fundației pentru democrație pe care a întemeiat-o, cu atât de apreciată activitate astăzi.

Dumitru V. Marin și Emil Constantinescu, la partid, mai 2007

Subliniez că n-am fost foarte activ în ședința A.P. de la București din cauza oboselii și a respectului pentru președinte; învățam mereu și răspundeam când eram întrebat.

N-am amestecat partidul cu televiziunea.

●

OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL

L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj.

Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea.

Îmbrățișase curentul ecologist și devenise un lider local și național al Federației Ecologiste din România.

După încheierea mandatului meu de președinte al României, prin unificarea F.E.R. cu Acțiunea Populară, profesorul vasluian a devenit unul dintre apropiații mei colaboratori.

Bun organizator, activ și integrat în comunitate, a reușit să câștige un număr important de consilieri în alegerile locale din 2004.

Îmi amintesc de discuțiile cu profesorii și elevii liceului la care predase și de care era respectat și iubit.

De-a lungul timpului, mi-a rămas un colaborator apropiat.

La o vârstă a bilanțului, îi urez să-și realizeze toate aspirațiile în domeniul mass-media, unde are deja un palmares demn de invidiat, să-și finalizeze proiectele de cercetare în care s-a angajat și să continue să scrie cu har.

Am mai scris deja: a avut harul de A FACE.

Cele mai calde felicitări și un gând afectuos.

Martie, 2011

Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000

ADAUG:

După retragerea din Campania electorală prezidențială, prof.univ.dr. Emil Constantinescu, sprijinit de prof.univ.dr. Alexandru Ionescu (unul dintre cei mai mari și mai loiali prieteni ai mei timp de o generație) și mulți alți oameni de înaltă valoare, a condus o Fundație social-culturală (și astăzi, cred) dar mai ales a lansat un partid care să-l reprezinte și politic Acțiunea Populară, cu majoritatea ecologiștilor încorporați. Am fost cel mai important om din tot partidul, organizația de la Vaslui însemna 11% din partid, cu 234 consilieri locali, primari, viceprimari, locul IV dintre formațiunile județene - Vaslui.

De aceea la Congresul pentru absorbția de către PNL Emil Constantinescu m-a prezentat într-o cuvântare lungă și cu multe date, ca pe un exemplu de muncă, reușită și împlinire politică și profesională (2008).

I-am împărtășit cu bunăcredință prietenia de atâtea decenii.

●

Președintele Constantinescu este invitat la multe reuniuni internaționale unde promovează românismul și idealurile sale. Din presa centrală am aflat că ar avea niscaiva probleme de sănătate dar cred că se află normal de sănătos la data editării cărții. Nu pot decât să doresc, unui om creativ din naștere, ca unui prieten vechi, sănătatea necesară !? !

BĂSESCU TRAIAN - MAI ARE UN AN!

TRAIAN BASESCU (n. 4 noiembrie 1951, Murfatlar, azi în județul Constanța) este un politician român, care îndeplinește din 2004 funcția de președinte al României. După ce a absolvit în anul 1976 Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân" din Constanța, a urmat o carieră de ofițer în marina comercială, fiind între 1984 și 1987 căpitanul petrolierului de mare tonaj „Biruința".

Între 1981-1987 a fost comandant de navă în cadrul flotei comerciale a RSR. A fost membru al Partidul Comunist Român.

La alegerile legislative din 1992 a fost ales deputat de Vaslui din partea FSN (1992 - 1996).

A îndeplinit funcția de Primar General al Municipiului București, din iunie 2000 până în decembrie 2004.

Președintele României între anii 2004 - 2014.

●

Traian Băsescu mai are un an din cei 10 ai mandatului său reînnoit, în pofida celor 2 suspendări și a referendumului defavorabil. În acest de-al doilea n-am fost nici măcar tentat să-l filmez, deși am avut ocazii. N-a mai răspuns la telefon, n-am mai comunicat în vreun fel, deși-mi promisese că am oricând intrare. Am asistat la o bătălie degradantă între

palate, cu consecințe grele pentru țară, inclusiv pentru noi, micii întreprinzători. Integrarea în Uniunea Europeană pe care o prezentase Joschka Fischer la întâlnirea „forței a III-a", ecologiștii, de la Hotelul Berlin din Budapesta, pe 30 noiembrie – 2 decembrie 2001, când am văzut că se lucra la Constituția Statelor Europene, încă neterminată și nepusă în practică, integrarea de azi cu pierderea independenței și suveranității României, cu atentatul violent asupra limbii române și a altor elemente de individualitate a poporului român… este fapt împlinit! Cu limba română e jale mare!

Cred că Traian Băsescu este cel mai ascultător președinte dintre cei 27 și că este ineficient când trebuie să apere drepturile națiunii din care provine.

Cred că în acest răstimp nu va fi liniștea creativă știut fiind că inter arma silent musae. De aceea, pentru că este ultimul președinte de care am fost aproape (deși l-am intervievat și pe Crin Antonescu, azi, posibil)… îl întreb: QUO VADIS, HOMINE?

●

BĂSESCU... ȘI, TRAIAN!

Primul interviu la TV din cariera lui politică la Vaslui: de o parte cu camera video în față eu, preopinenți președintele Consiliului Județean Vaslui, Constantin Alexandru, deputat de Vaslui, ing. Emil Cojocaru (†), deputat Traian Băsescu și deputat Georgică Alexandrache (†) la sediul partidului.

După o oră de discuții în care i-am umilit în fel și chip, demonstrând că nu sunt pregătiți pentru asemenea demnități, ceilalți 3 s-au ridicat, dar Traian a rămas în polemică evidentă și... zâmbind!

M-a primit ca Primar al Capitalei după puține minute de așteptare; mai întâi a fost ministru al transporturilor unde am avut intrare liberă. De câte ori ne-am întâlnit mă întreba dacă nu vin alături de el.

În campania electorală, la masa de la hotel Europa m-a întâmpinat vesel: *„nea Marine, să trăiești!”*. I-a lăsat pe toți, inclusiv pe Tăriceanu, să aștepte, ne-am îmbrățișat, m-a asigurat că va fi alături de noi... să-l sprijin... Comunica încredere și sinceritate!

D.V. Marin și Traian Băsescu în acțiune...
În campanie electorală
noiembrie 2004

Din păcate, ori caracterul lui, ori multiplele obligații prezidențiale l-au îndepărtat de vasluieni și de noi! Ba, cred că și de țara pe care o are de administrat!

Dintr-o discuție telefonică, imediat ce a fost ales: „din câte vă cunosc, nu veți fi inactiv!” *„Se înșeală toți aceia care cred că nu fac ce vreau eu!”*. Tocmai îl înlăturase pe Petre Roman, iar ce a făcut din Theodor Stolojan (loialul său) rămâne caracteristic. Știam că-l va mazili pe candidatul obosit, imediat ce am scris un editorial în care l-am văzut inert, moale și lipsit de vitalitate pe Stolo. Tot așa când acesta o luase tare cu noul partid PD-L când era clar că e doar un paravan pentru... voturi. Era timpul când făcea băi de mulțime!

O remarcă simplă: ori m-a primit și atunci a fost afabil, strălucitor, rememorativ (ba chiar mi-a propus șefia pe județ a PD, dar n-a fost de acord omul de cadre Vasile Blaga) ori, nu mi-a răspuns deloc la telefon.

Un episod onorant din timpul mandatului său a fost candidatura lui Marin D.V. la Primăria Vaslui, sprijinit la fața locului de Primul Ministru Tăriceanu și destui miniștri dar nu și de liberalii locali care m-au săpat bine-bine, deci am avut rezultat slab, foarte slab. Am fost tentat să cred că la 67 de ani sunt tot tânăr, ce-i drept cam de multă vreme tânăr, dar ghemul dușmăniei locale s-a desfășurat cum nu-mi trebuia. Acum, după un timp, spun încă o dată că m-am risipit destul ca să nu știu cine sunt!

Deși i-am condus la nivel județean 28 ani pe ecologiști, niciodată autoritatea mea n-a fost exclusiv politică. Niciodată.

SECETA ŞI BĂSESCU
altă Ciuma lui Caragea!

Seceta cea mai cumplită în istoria noastră a fost cea de pe timpul lui Papură Vodă, poreclit aşa de moldoveni pentru că trebuiau să macine papură ca să-şi mai astâmpere foamea. Lacurile şi râurile secând, vitele şi oamenii mureau de foame pe capete şi atunci a fost bejenie, mai ales cei de la câmp refugiindu-se la munte, şi destui în lume, noţiunea de graniţă neexistând. Blestemele împotriva domnitorului se mai păstrează în folclor.

Ciuma de pe timpul lui Vodă Caragea a fost cea mai mare epidemie din Ţările Române, ultima în istoria noastră, soldată cu serioase pagube în ţară şi cu impresionantă suferinţă umană.

Singurul tratament, frecţia cu rachiu dar boala se lua de oriunde şi oricând, comunităţile neştiind să se apere de flagel. Altă depopulare, alte blesteme împotriva domnitorului, ultimul fanariot. De data aceasta se păstrează ceva documente scrise, Caragea fiind la rându-i un cărturar. Populaţia s-a bejenit.

1946, seceta de după Război, calamitate după calamitate, urmată de altă calamitate, venirea ruşilor! Instalarea bolşevismului a influenţat major destinele poporului român care însă n-a mai plecat în bejenie ci a rămas să construiască socialismul cu faţă comunistă. Comentez numai, seceta, printre efectele ei cumplite. Am trăit-o din plin. Şi astăzi revăd dealurile pârjolite ale Giurgioanei şi comunei Podu Turcului. Secaseră

izvoarele seculare (satul e atestat acum 500 de ani), Zeletinul era o imensă panglică de nisip fierbinte, ,,ceaunele" mari din pământ uscat fără pic de vegetație, pe ici pe colo cu cadavre de animale diferite, pământul cu crăpături în care-și rupeau vitele și noi copiii, picioarele. Pădurea ne-a salvat atunci și știrul, caprița, troscotul.

Nu doresc nimănui să aibă la masă doar borș cu știr iar când să se întindă la pământ să-și suplimenteze masa cu troscot (ăsta era mai bun la gust! antireumatic!). În cămășoaie lungi de cânepă toți ne ascundeam de soarele vânăt!

2012, anul celor 4 calamități: alegeri locale (un tur), Referendum (un tur, dar tot cheltuieli mari), alte alegeri (care urmează) și mai ales SECETA în plină ,,desfășurare"!

Sunt îngrijorat că multă lume nu gândește la ce ne așteaptă.

Sunt îngrijorat că politicienii absentează de la frământările și căutările pentru ziua de mâine. Sunt îngrozit că seceta a prins toată România și o bună parte din Europa! În esență, nici eu nu pot da soluții decât să îndemn la cumpătare și calm. Să strângem de pe câmp orice se poate, inclusiv știrul pe care să-l depozităm și frunze de copaci pentru hrana animalelor, pentru că vânzarea lor nu e cea mai bună soluție.

Ca totul să fie cel mai rău, iată, revine Traian Băsescu, nu cu soluții, ci cu răzbunare, gata să-i răspopească pe mulți. Imposibil însă, pe toți cei 7,4 milioane de oameni.

Bomboana de pe colivă a explodat zilele acestea când a anunțat că s-a sculat („de mă voi scula... pre mulți am să popesc și eu” - Lăpușneanul) și să vedem noi ce urmează ...!

Când vitele mor de foame din cauza secetei...

Când oamenii sunt în pragul deznădejdii...

Când forțele politice-s divizate iar U.E. ne desființează legi, limbă, obiceiuri, dușmănie generală ne trebuie?

La seceta din 1946 oamenii au strâns rândurile într-ajutorându-se și protejându-se de ruși.

Oare acum nu găsim calea solidarității românești?

Chiar dacă vreo 3 milioane sunt în BEJENIE, chiar dacă cineva e inconștient...

Doar n-a dat ciuma, fraților!

(Meridianul, an XIV, nr. 36 (957), joi, 06 septembrie 2012)

●

ADMINISTRAȚIA PREZIDENȚIALĂ

Mesajul Președintelui României, Traian Băsescu, cu ocazia aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui

Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a

comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani. Sunt convins că veți reuși în continuare să fiți unul dintre liderii media, la nivel local și regional.

Ca fost parlamentar de Vaslui mă leagă multe de acest județ. De multe ori, Studioul TV Vaslui a fost pentru mine o sursă de informație extrem de utilă pentru a înțelege mai bine nevoile oamenilor din această zonă.

Studioul TV Vaslui performează în spațiul media, făcându-se util vasluienilor și pentru acest lucru doresc să felicit echipa redacțională.

Vă urez la mulți ani cu audiențe cât mai ridicate și materiale de calitate!

Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României

●

PE SECETĂ: SCROAFA-N COPAC SAU BĂSESCU ÎN AVION

Băsescu vrea avion în care să stea măcar 24 de ore în aer.

Pe pământ oamenii sunt înnebuniți de secetă și Băsescu vrea înc-o ruptură de cei care l-au apărat la referendum: mai întâi e împotriva legii pensiilor, deci

îi arde la polonic pe pensionari, adică taman pe cei care l-au sprijinit masiv, iar acum, când pământul arde, vitele mor, țăranii n-au ce să adune de pe câmp, orășenii mor de căldură și de sete, el, Băsescu și instituția prezidențială vor avioane scumpe cu care să-și asigure ,,traiul'' în caz de... ce? pericole la granițe (nu...) revolte interne? (încă, nu), secetă (asta, da!).

Mi s-a părut o bătaie de joc nemaiîntâlnită ca atunci când populația e amenințată de foamete (sigură, după o asemenea calamitate)) popularul Băsescu să vrea avioane scumpe! Țara arde și baba (pardon!, Băsescu) se piaptănă.

Mi se pare că nu reacționăm corect (mai ales guvernanții) la calamitatea începutului de secol și mileniu în care recolta autohtonă e compromisă, zootehnia cade pe bucățele multe și mici, viața socială se dezintegrează din cauza unei generații cu nota 10 la școală, dar cunoștințe de 5 și poftă de muncă de 3 (mare zăpăceală!...).

Și când exodul românilor e provocat (și) de politicile de sus...

M-am revoltat să văd indiferența unor aleși care cred că a sta cu mâna întinsă în UE ar fi o salvare pentru noi. Am apreciat atitudinea lui Adrian Porumboiu în emisiunea de la TV.V (de duminică, 22 iulie) care aplică un principiu just: să facem ce putem noi, oricât de bine și apoi... să nu așteptăm mila altora!

M-am revoltat să văd cum parlamentarii își acordă tot felul de drepturi și măriri de lefuri (ce-or fi făcut ăștia, să merite?), m-am revoltat să aflu de afacerile oneroase ale unor politicieni și funcționari,

care fură din banul public, deci din impozitele pe care le plătim...

Culmea că cei mulți nu mai au și nu mai pot avea nici un cuvânt de spus!! (Chestia cu votul e... iluzie, pe bani!)

Tot la culme e minciunăria din politica românească!

Întrebarea e, NOI CE PUTEM FACE ?

Să îndemn la revoltă, nu pot și nu vreau; nu e o soluție.

Dar organizarea unor acțiuni se impune. Cine va face CEVA, va avea tot sprijinul nostru!

Ar fi curios, cum putem să împiedicăm scroafa să urce-n copac, adică renunțarea la avioanele lui Băsescu și să-l determinăm să-și întoarcă privirea spre nevoile reale ale poporului.

Ori, chiar s-a îndepărtat de noi toți și are mare nevoie de avion să-și scape pielea?! Absolut sigur, cu asemenea acțiuni, e definitiv în aer.

(Meridianul, An IX, nr. 29 (707),
joi, 26 iulie 2007, Editorial)

●

În vara lui 2009, de fapt în august, președintele Traian Băsescu, a participat la o întâlnire cu fermierii din județul Vaslui, organizată exemplar de cel mai important om de afaceri din județ, Adrian Porumboiu.

Ferma de vaci de la Târzii - Oltenești era perfect pusă la punct, inclusiv cu muzica liniștitoare pentru mulgătoarele care să dea mai mult lapte. Ad-hoc s-a

organizat o grădină de vară cu spațiu închis, cu scaune pentru aproximativ 300 de persoane. Câțiva fermieri, printre care și tânărul doctorand Dan Hurduc au înfățișat principalele probleme ale agriculturii vasluiene, mai ales că era an cu secetă.

În final a luat cuvântul președintele Traian Băsescu, după care ne-a acordat un (alt) interviu. Cu părere de rău am constatat neputințele prezidențiale și apoi lipsa oricărui efect, inclusiv legat de cererea de a fi implicate în agricultură societățile de asigurare.

Traian Băsescu era pe val, fermierii i-au cerut sprijinul, a venit, a făcut baie de mulțime pe o căldură înnăbușitoare, ba chiar a ciocnit un păhărel cu gazdele și, evident, a tot plecat.

Noiembrie 2004 - cu președintele Traian Băsescu

●

ÎNJURAM... BINE!

Am citit câte ceva despre CRIZA dintre 1929 - 1933 (cu Vasile Roaită al ei); am trăit criza de demnitate și de creativitate din perioada ,,socialistă". Am anticipat CRIZA ACTUALĂ, românească și mondială (editorialele-s martori) spunând că dispărând războaiele, pier și unele motoare sociale, iar cine a apucat locuri la masa bogaților, va arunca greutățile pe cei sărmani; țările bogate pe… noi.

Nu mi-am închipuit că va fi așa de ASPRĂ și grea, și neiertătoare!

Adevăratul triaj acum începe. Am intrat cu toții, speră fiecare și scapă cine poate!

Valul de proteste și greve subliniază neputința guvernanților, unde nu văd nici o capacitate, decât politruci la ciolan, de a chibzui, cântări și împărți rezultatul muncii unui neam ajuns la sapă de lemn!

Vinovați:

Traian Băsescu. Președintele, nu omul politic conflictual și nestatornic; nu ambițiosul peste măsură, nu… omul! Președintele care ,,face", guvernul trage (ce de scandaluri…!), poporul… rage ! Adică strigă și tot… înjură că nu trăiește bine ! cum i-a promis candidatul. Președintele care s-a tot răfuit cu ceilalți, în loc să construiască viitorul țării, al lui, al tuturor !

Guvernele. Niciunul cu altă grijă decât taxe și impozite, distrugerea întreprinderilor mici și mijlocii, angrenate steril, neproductiv, într-o bătălie… cu președintele!

Partidele politice mari, adică astea 3. Care l-a dat pe… Mesia și nu știm nici noi, care a realizat ceva pentru viitorul nației?

Noi. Cei mai vinovați pentru că am votat pentru un chibrit, un blid de mâncare, un șpriț, pe cine nu trebuia; pentru că ne-am obișnuit să nu mai muncim, așteptând mila statului, care trebuia să sece odată și odată; pentru că n-am găsit sistemul de valori pe care să-l respectăm și să-l urmăm. Noi, care ne mâncăm unul pe altul, care suntem cei mai deștepți din lume, în a-l denigra pe altul, a fura, a înjura… Noi, care mâncăm și nu gândim!

Dacă nu este cumva și Dumnezeu de vină, cei de la U.E. sunt. Se dovedește că n-am știut ce să facem cu libertatea.

Și atunci?

– Dispar subvenții pentru agricultură. Adică pentru mâncarea ieftină, locală, imediată. Pare mai ieftină cea de afară (cartofii!) dar cu ce preț, oameni buni!

– Industrie? Pe unde mai e?

– Serviciile? Jale și iarăși jale.

– Emigrație? Asta da, și… mai crește!

Efecte imediate: petice la haine, încălțăminte proastă, încălzire așișderea, jafuri și tâlhării, alte probleme sociale! Nu pot excepta PRESA.

Acum e regruparea cea mare. Chestiune de câteva luni. Băieții aceștia buni sau răi, meseriași și nu prea, săvârșesc o muncă utilă, uneori produc bucurii. Sunt prost plătiți dar suflete de luptători. Cine să-i sprijine, știind că pentru fiecare întreprindere e un

viitor incert! Cel mai bogat om din județ înregistrează deficite, proporțional, fiecare întreprinzător.

Marți, 6 septembrie 2009, era o agitație cu aglomerație deosebită, la sediul PD-L. Foamea și speranța unei munci bine plătite îi face… directori și căței ascultători pe mulți. Epurarea pesediștilor e procesul inițiat de ei imediat ce au fost luați la guvernare. Pâinea politică e o slujbă, variabil, temporară. Dacă nu e alta!...

Răscoală sau revoltă populară nu mai e posibilă, că vin scutierii. De furat mai merge ceva, de strigat în piața publică, așa și așa. Dar de scrâșnit și de înjurat cu năduf, nu poate fi oprit nimeni.

Înjurăm… BINE!

(Meridianul, An XI, nr. 30 (808), joi, 8 octombrie 2009)

●

Am rămas contrariat că în ambele mandate ale sale, bătălia politică a ajuns cu totul vulgară și neproductivă. Nu cred că n-a încălcat legea uneori, apropos de pământurile cumpărate, dar atacurile suburbane la persoane, îl vor târî în multe procese și mare lucru să nu ajungă ca Adrian Năstase. În acest timp, tabloidizarea, dezbaterile TV au atins adesea grotescul.

La împlinirea vârstei de 70 de ani, deși am scris împotriva politicii lui, cum se vede din presă, am primit următoarea felicitare:

Domnule Profesor,

Împlinirea acestei vârste, de care mă înștiințați, mă obligă să rememorez faptul că primul meu interviu de politician vi l-am acordat Dvs. la Vaslui, unde am fost ales deputat.

Îmi aduc aminte și de campania electorală din 2004 când Dvs. ați spus și scris că am venit candidat și plec Președintele României, așa cum s-a și întâmplat.

În toate întâlnirile și respectiv interviurile pe care vi le-am dat ați dovedit cea mai aleasă corectitudine și desăvârșit profesionalism ca un adevărat lider în televiziune, radio, ziar.

Nu mai știu ce cărți ați editat în afară de teza de doctorat și „TVV-15… explozia", dar cred că aveți opere bune realizate și importante.

Sper să rezistați vremurilor și să continuați cu toată forța.

Cu toată aprecierea,
Președintele României,
Traian Băsescu
(11 aprilie 2011).

Traian Băsescu

După două mandate de Președinte al României, din 2020 este europarlamentar la Bruxelles și are o prezență constantă în viața politică, deși partidul său, pe care el l-a creat, PMP nu a intrat fără câteva sutimi în parlamentul României.

Ca orice personalitate importantă este îndeajuns de criticată cu dezvăluirile cele mai diverse fiind acuzat că a colaborat cu securitatea, că a dobândit abuziv unele bunuri materiale.

Consider că intervențiile sale pe teme politice sunt deosebit de utile în contemporaneitate.

Maurul și-a făcut datoria.

Sediul redacției Revistei, a Ziarului, a Radioului și a TVV online. Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui, Cod poștal: 730158

NICOLAE VĂCĂROIU, PRIM MINISTRU, LA VASLUI: DREPT CAM CIUDAT… VINE

Era fără îndoială omul lui Iliescu, dar mai întâi de toate un excelent economist. N-am scris niciodată că le-ar avea cu băutura, cum tot se bârfea în toată presa. Venit și la Vaslui, nu putea fi scăpat din „buza televiziunii locale, TVV". Fotografiile împreună sunt făcute după interviul din fața intrării în cabinetul Prefectului Enache. Cu noi a fost foarte comunicativ și cred că la noi a spus pentru prima data ce val inflationist uriaș urmează, și așa a fost: până la Revoluție cu 1 leu românesc se cumpăra 3 dolari, iar la puțini ani s-a ajuns ca un dolar să fie cumpărat cu mii de lei.

Discuțiile au fost pe timp de ore, materialele difuzate integral pe TVV (nu aveam încă radio și nici ziar).

Cu ocazia unei aniversări mi-a expediat mesajul de mai jos:

MESAJUL
Domnului NICOLAE VĂCĂROIU,
Președintele Senatului României,
adresat Studioului TV Vaslui:

Îmi face o deosebită plăcere, dragi prieteni, să vă urez mult success și multe împliniri cu prilejul

aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui.

Știu că acolo, în inima Moldovei, dumneavoastra v-ați străduit, cu talent și real profesionism, să fiți o oglindă fidelă a transformărilor petrecute în acești ani în județul dumneavoastră și în România întreagă. Într-adevăr , ne-am întâlnit cu prilejul vizitelor pe care, fie ca Prim-ministru, fie ca Președinte al Senatului, le-am făcut în județul Vaslui.

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București .....
Nr. .....

MESAJUL
domnului NICOLAE VĂCĂROIU,
Președintele Senatului României,
adresat Studioului TV Vaslui

Îmi face o deosebită plăcere, dragi prieteni, să vă urez mult succes și multe împliniri cu prilejul aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui.

Știu că acolo, în inima Moldovei, dumneavoastră v-ați străduit, cu talent și real profesionism, să fiți o oglindă fidelă a transformărilor petrecute în acești ani în județul dumneavoastră și în România întreagă.

Într-adevăr , ne-am întâlnit cu prilejul vizitelor pe care, fie ca Prim-ministru, fie ca Președinte al Senatului, le-am făcut în județul Vaslui.

Vă doresc să rămâneți la fel ca până acum, atenți la tot ce înseamnă viață, obiectivi, convinși că meseria de gazetar nu dă privilegii, ci numai datorii față de oameni.

Vă doresc să rămâneți la fel ca până acum, atenți la tot ce înseamnă viața, obiectivi, convins și că meseria de gazetar nu dă privilegii, ci numai datorii față de oameni.

Aștept cartea pe care o pregătiți – „TVV-15 sau explozia informațional-culturală la sfârșitul acestui secol" – și care va fi, din câte cred, legământul dumneavoastră profesional în fața viitorului.

La multi ani TV Vaslui!

Nicolae VĂCĂROIU

Dumitru V. Marin și Primul ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

De când a fost numit șef într-o importantă instituție națională, economistul și prim-ministrul nu mai au intervenții publice.

CUPRINSUL CĂRȚII
MARIN – 70
70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani

Argument.....3
1. P.S. Corneliu, episcop de Huși, dr. în Teologie - „La popas aniversar".....5
2. Traian Băsescu, președintele României - „MESAJ".....6
3. Prof. dr. Emil Constantinescu, preș. României (1996 - 2000) - „Omul care sfințește locul".....7
4. Preș. de Onoare al P.S.D. Ion Iliescu, preș. României (1989 - 1996) - „Stimate domnule Marin".....9
5. Mircea Snegur, primul preș. al Rep. Moldova - „Prietenul meu de la Vaslui".....10
6. Ing. Dan Albescu, dir. întrep. construcții -„Loialitate și… "..13
7. Mihaela Băbușanu - Amalanci, poetă, Bacău - „Tânăr în gând și faptă".....15
8. Val Andreescu, redactor șef ziarul „Meridianul", poet - „7 decenii de trăire incandescentă".....17
9. Prof. Petruș Andrei, poet, membru al U.S.R. - „Meritul nu cere răsplată, cere cinstire".....21
10. Mihai Apostu, scriitor, președinte Asociația Culturală „Poesis Moldaviae" Vaslui - „Să nu uităm...".....23
11. Vasile Arhire, ziarist, director TVR Iași - „De la cuvinte la numere".....25
12. Prof. Ionel Armeanu-Ștefănică director Protecția Copilului Vaslui - „D. V. M. - la 70 de ani".....27
13. Gheorghe Balan, consilier local, Podu-Turcului,

jud. Bacău - „Din copilărie..."……..29
14. Timona Balmuș, jurnalistă, redactor șef
„Unison Radio" Bârlad - „A ști pentru ce trăiești".....31
15. Ing. hortiviticol Emil Bălăjan, -
„Respectul meu, al familiei și al oamenilor"……34
16. Prof. Simion Bogdănescu, Bârlad, poet,
prozator, critic literar - „Când floarea de cireș ..."....35
17. Mona Bujor, primar com. Solești, jud. Vaslui -
„D. V. M. - O forță puternică ..."....38
18. Mărioara Buraga, pensionară, Vaslui - „Rânduri pentru ...".40
19. Vasile Chelaru, comisar șef de poliție Bârlad -
„La mulți ani,... Să trăiți !"……42
20. Prof. Gheorghe Cârjă, director „L.M.K." Vaslui -
„Popasul la *Kogălniceanu*"....44
21. Dr. Laurențiu Chiriac, istoric, Vaslui - „Școală vasluiană .."47
22. Ing. Jan Ciupilan, primar mun. Huși -
„Cetățean și prieten... sau invers"……...50
23. Prof. Costin Clit, prozator, monografist -
„Implicare și atitudine"……..52
24. Prof. dr. Theodor Codreanu, eminescolog,
critic literar, Huși - „Un infatigabil căutător"....56
25. Cercetător științific Mircea Coloșenco, București -
„Biruința e a ta"……..58
26. C. L. com. Podu-Turcului, jud. Bacău -„Expunere de motive",
Diplomă „Cetățean de onoare al com. Podu-Turcului,
Hotărâre C. L. com. Podu - Turcului"……...59
27. Radu Corozel, comisar de poliție Vaslui -
„Respectul elevilor"……..65

28. Calistrat Costin, critic literar, președinte U.S.R. filiala Bacău - „La mulți ani, tinere septuagenar”.....66
29. Adi Cristi, scriitor, publicist, dir. cotidianul „24 ore” Iași - „La mulți ani, Don Quijote”.....68
30. Dr. Cristian David, senator de Vaslui, fost ministru - „Ați fost și politician”.....71
31. Academician, prof. univ. dr. Ion Dediu - „Un îndrăzneț unionist și un mare patriot”.....73
32. Ing. Petru Frăsilă, jurnalist, director PRIMA TV Iași - „Primul om de televiziune din Moldova”.....75
33. Adina Huiban, poetă, Vaslui - „Aveam unde să învățăm”....80
34. Dr. Gabriela Iacobescu, primar com. Podu Turcului, jud. Bacău - „E de-al nostru”.....82
35. Prof. univ. dr. Alexandru Ionescu, București - „Umbre pe *pereții* universului”.....84
36. Prof. dr. Nicolae Ionescu, „L.M.K.” Vaslui - „Complexitatea preocupărilor lui D. V. Marin ...”.....90
37. Dr. Valeriu și prof. Valentina Lupu, Vaslui - „Personalitate de largă cuprindere intelectuală”.....92
38. Dr. în medicină Valeriu Lupu, Vaslui - „Un om al cetății”...94
39. Av. Daniel Cernat - Marin - „Povestea unor gânduri”.....98
40. Ing. Radu D. Marin - „Tată, dascăl și prieten”.....104
41. Ing. Sergius - Lucian Marin - „Dragă tată”.....106
42. Prof. Victor Marin, pensionar, Iași - „E fratele meu”.....108
43. Prof. dr. Vicu Merlan, dir. revista LOHANUL Huși - „La ceas aniversar”.....111
44. Ing.Vasile Mihalache, preș. C.J. Vaslui - „Consilierul ...”.114
45. Prof. univ. dr. Mihai Miron, preș. U.Z.P., București -

„Nevoia de GURU”.....116
46. Jurnalist Alexandru Mironov, fost ministru - „Laudatio”... 118
47. Ioan Mîcnea, Vetrișoaia, poet, prozator -
„Atingerea mitului”.....119
48. Cercetător, Ion N. Oprea, Iași - „Tezaurator ...”.....123
49. Ludovic Orban, senator, București - „Enervant ...”.....127
50. Ec. dr. Ioan Pavăl, dir. A.F.P. Vaslui - „Deschizător ...”....128
51. Prof. Sorin Popoiu - „Coleg excepțional”.....130
52. Prof. Theodor Pracsiu, critic literar, jurnalist, Vaslui -
„Spectacolul unei personalități”.....131
53. Prof. Hristache Pricope - „Vocație pentru limba română”...137
54. Ing. Vasile Puf, dir. A. C. A. Vaslui -
„Apicultor și activizator”.....139
55. Ticu Roșca, fost elev, Stănilești - „Domnul profesor ...”...141
56. Col. Paul Smântână, șeful Jandarmeriei județului Vaslui -
„Unui om adevărat”.....145
57. Prof. Adrian Solomon, deputat - „Urare și repros”.....146
58. George Stoian, publicist, Slobozia - „D. V. M. - Marcă ...”147
59. Ziarist, Cătălin Striblea, redactor Realitatea TV -
„Undeva, la început”.....151
60. Dr. Levente Csaba Szekely, prefectul jud. Vaslui -
„Inițiatorul curentului informatic”.....154
61. Prof. Ștefan Șerban, Iași - „Mărturie pentru un om ...”.....155
62. Prof. univ. dr. Laurențiu Șoitu, cercetător științific,
Univ. A.I. Cuza Iași - „O prezență activă ...”.....158
63. Călin Popescu-Tăriceanu-„Primul ministru are încredere”160
64. Acad. Răzvan Theodorescu - „Îl recunosc”.....162
65. Dr. ing. Avram D. Tudosie, cercetător, oenolog, Huși -

„Prietenul meu de suflet D. V. Marin”.....163
66. Nicolae Viziteu, caricaturist, Vaslui - „ ...Omul”.....172
67. Jurist Marius Vladu, secretar adj. al PNL, București -
„I-a plăcut să construiască”.....176
68. Ec. Varujan Vosganian, senator, scriitor, om politic -
„Prietenul meu cel nedomolit”.....178
69. Acad. Prof. dr. C.D. Zeletin, biofizician, poet - „Aflu…”...180
70. Prof. Corneliu Bichineț, vicepreș. C. J. Vaslui -
„Când poți spune despre cineva ...”.....182
D.V. Marin: CUV+NT … LA SĂRBĂTOARE !.....184
ADDENDA.....188
Foto - Documente.....191
Date cronologice.....193
Curriculum Vitae.....195
REZUMAT.....203
CUPRINSUL.....205

MESAJUL FAMILIEI:

Ținem să-ți mulțumim pentru viața frumoasă, demnă și normală pe care ne-ai asigurat-o!
Iulia – *soție*;

Copiii:
Sergius-Lucian + Ina
Daniel-Cernat + Alina
Radu + Mihaela

Nepoții:
Codruța, Harmony, Radu, Raluca,
Ștefan, Ana, Eva,
Vlad, Rareș

***Strănepot*, Ravi**

La mulți ani!

28 aprilie 2021

Iulia MARIN și Dumitru V. MARIN,
60 de ani împreună.

DESTINE... (inclusiv) LITERARE

Reproduc din editorialul din M.C.R., an VII, nr.25

Nu sunt adeptul ideii că toți avem un destin dinainte definit, că, iată, nimic nu este întâmplător, că pe acolo pe undeva sssuuuss ne păzește cineva care deja ne-a stabilit un rol în lume. Sunt prea multe miliarde de oameni ca cineva de oriunde, cu atât mai puțin plutind în nori, să-i poată monitoriza, să le pregătească balanța cu care să înregistreze faptele bune ori rele și pe baza asta huștiliuc în iad, sau rai. Nici acum, cu aceste cumplite unelte ale iadului contemporan, tot felul de computere și cipuri de control, înregistrări video sau fono, nu poate exista o întruchipare omenească sau humanoidă (mă rog, altă figură) care să țină contabilitate pentru prea multe miliarde de fapte și acțiuni. Deci nu de sus ne vine… perfecțiunea.

Și atunci? De unde genii, talente, arte și artiști, tot felul de manifestări umane?

Răspunsul nu e simplu, mai ales că mulți, foarte mulți se vor năpusti să mă anatemizeze. Dar am un răspuns pornind de la acel îndemn al unui rege antic: FĂUREȘTE-TE!

De când începi, cum ajungi la performanță (nu la perfecțiune, că nu există), cum îți așterni o cale ori alta,

cum descoperi mijloace și posibilități, care-i rolul întâmplării… și întrebările, curg.

După cum se știe copiii geniilor nu sunt tot genii și rareori marii= excepționalii artiști sunt urmați tot de urmași de același calibru (să nu-mi spuneți de… Strauss).

OPORTUNITATEA și abordarea creativă a „feliei de pricepere sau talent" joacă rolul esențial. Valabil și pentru mine, și pentru oricine din această lume. Când oportunitatea (slujba) coincide cu talentul din naștere, vorbim de personalități, mai ales dacă-și găsesc prețuirea socială. Ca talentul să se perfecționeze, să producă e nevoie de un mentor-indicator-valorificator (problemă complicată rău).

NOROCUL constă în valorificarea cât mai vizibilă a nișei în care cumulul de întâmplări te plasează: exemplificările-s ușoare, diasporenii sunt mereu exemple vii, localnicii dacă nu-și depășesc starea, rămân de căruță.

VOINȚA și REZISTENȚA la adversități completează tabloul ideii de a se făuri fiecare prin muncă, talent, pasiune, sacrificiu. Vorbim în context și de starea de sănătate și de chemarea naturii, și de putință sau neputință, conform organizării cerebrale. Totul în luptă cu comoditatea și cerințele sociale imediate, omenești.

O introducere cam lungă cu scopul să evidențiez făuritori de excepție al propriei personalități, adesea impuse după ani mulți și grei de eforturi, muncă, refuzuri sau neîmpliniri. Bună, poate, măcar pentru… meditație.

Încep cu… Destine literare, o organizare canadiană pentru care am un fel de cult; să aduci la masa discuțiilor o câtime dintre cei mai talentați români refugiați din varii motive în lume, evident în Quebecul lui Alex Cetățeanu… cât de greu mi se pare, de aici de pe plaiuri moldave, știind că și fiul meu Sergius se află pe malurile fluviului Saint Laurent. Numai câți indieni, credeam eu în copilărie că se tot războiau pe acolo. A venit un oltean să facă ceva cu cei mai talentați și dispuși la sacrificiu. Constat, Alex, încă nu te laud…

În MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC au publicat personalități marcante din țară și de peste hotare. Părerea proprie care urmează, rog să nu fie considerată în vreun fel ca ierarhizare.

Nemuritorii numiți academicieni sunt destul de numeroși ca să ne mândrim cu atenția pe care ne-au acordat-o, respectiv prețuirea noastră și a revistei. Beneficiind și de o lucrare unică intitulată Bătălia pentru Vaslui, Iași, Pim, 2020, 740 p. putem nominaliza repede peste 40 de personalități, dintre cei 226 nominalizați ca cel puțin dublu intervievați de redactorul TVV.

Adăugăm universitarii, tot mulți, care pe lângă opera lor au trimis producte ale minții lor și pentru ridicarea valorii acestei reviste. Din punctul nostru de vedere, un articol, o carte, o… altceva decât reprezintă munca de zi cu zi, este partea care trebuie să ne impresioneze ca un fel de plus valoare adăugată personalității. Mulțimea de universitari și doctori în științe care ne-au trimis materiale au găsit o exprimare mai rapidă, mai fără rigori stricte (stilul științific), o

comunicare mai directă, apropiată, afectivă, adică ceea ce numim jurnalism cultural. Numărul mare de creatori și din atâtea părți ale lumii ne arată că am întins la timp pânzele acestei „corăbii” înspre vântul metaforei, aspirațiilor, gândurilor care îi frământă. Până la urmă e și acest merit, de a ne afla acolo unde trebuie într-o încrucișare de teme, visuri, voințe care să capete girul unei munci cu folos: sunt peste 700 de colaboratori la M.C.R.

Chiar că numeroasele rubrici, mereu acoperite, cu excepția teatrului, au întins pânzele pentru inscripționare.

Desigur marea majoritate e compusă de aspiranții la „mâna muzelor” mai ales în domeniul poeziei, „voluptuos joc cu icoane și cu glasuri tremurate/ strai de purpură și aur peste țărâna cea grea” (M. Eminescu), deci cea mai ademenitoare pentru creație. Ar fi bine să-i îngrămădim într-o cifră? Putem noi, din redacție, determina cu oarecare exactitate câți au contractat siguranța de sine văzându-se publicați în paginile tipărite, ori online, al M.C.R.? Ei pot fi ca firele de nisip sudate de acel liant numit prețuire a muncii și talentului.

Desigur, putem vorbi și de ceea ce acad. Eugen Simion numea „creația neantului” răspândită în multiple forme pe tot internetul și rețelele de socializare. Numai că, chiar milioanele de site-uri, conturi, „reviste virale” nu sunt de loc utile unei persoane, unei idei, unei direcții, unei limbi naționale. Sunt ca stelele, multe-multe, dar imposibil de

valorificat… cine să poată reda simțirea înalt poetică izvorâtă din efuziunea sentimentală?

Există și o temă generală de mare atracție: BĂTĂLIA PENTRU LIMBA ROMÂNĂ, evident cu mijloacele specifice fiecăruia, ca un obiectiv permanent al acestei publicații. Aderența la acesta este mai mult decât evidentă.

Au fost 92 de semnatari ai primului număr, anul I/2015, fapt care dovedește o mobilizare surprinzătoare și productivă a inițiatorilor. După 4 numere, deci la sfârșitul primului an de apariție înregistram 181 colaboratori. La sfârșitul anului II erau 278 de colaboratori, după anul III un număr de 393, anul IV – 478, anul V:571. Suntem după anul VI, și am înregistrat 707 de colaboratori din toată lumea (ca paranteză + 112 colaboratori pe an).

De observat că am avut două direcții de acțiune: 1. Stimularea creatorilor dinlăuntrul hotarelor românești, acoperind tot teritoriul țării, cu cei mai mulți poeții, cu nume mari și mici și 2. Obținerea colaborărilor din diaspora și autori străini, iarăși, cu granițe nelimitate, fapt care face să avem cele mai multe creații din Italia, aproape 50 de nume.

Cu venerație și prețuire plângem după prof.univ.dr. Alexandru Ionescu, prof.dr.ing. academician A.D. Tudosie, Red. de la Căminul Românesc din Geneva, Ștefan Racovitză, prof.dr. academician Constantin Toma, pe care-i păstrăm printre membrii Colegiului nostru de redacție, după cum se vede.

Ne bucurăm că alături de noi vin montrealezii Alex Cetățeanu și ai lui, ca prieteni de departe și colaboratori de aproape. Am publicat și publicăm în continuare din materialele trimise de la Destine literare.

Am trecut în anul VII.

În M.C.R. se poate face un bilanț: câți am pornit treaba, câți s-au „înfățișat" lumii prin această oglindă, ce nume am lansat, pe unde mai ajungem, ce mai sperăm…

Și aici, ca și la TVV, ca și prin Unison Radio, și chiar prin scripta Meridianului de Iași-Vaslui-Bacău putem scrie cu deplin temei că niciunde în lume și nicicând în Țara românească n-a existat un grup atât de mic de creatori care să reușească atât de mult pentru contemporani.

Să plece la drum un grup de 5 oameni, care să mobilizeze într-o lună 92 de autori, să „compună" un Colegiu de redacție impresionant pentru susținere (întotdeauna cu operă, nu financiar), să pătrundă rapid între granițele limbii române, să tot continuie să coopteze valori chiar în condițiile unui permanent atac pernicios la adresa limbii române, nu poate fi la îndemâna oricui. În acest al 7-lea an tribuna jurnalismului cultural este la îndemâna oricui, tipografic sau online.

Statistic înregistrăm rezultate cu mult peste rând, dar esențial rămâne că amărâtul de Vaslui există pe harta culturală a lumii, că de aici s-a declanșat acel alt front al bătăliei pentru limba română. Ne-am înscris într-un traseu marcat de glorii nepieritoare ale unui

întreg popor cultural-social-patriotic deschis de „borne” ca Dacia Literară (19 martie 1840), Convorbiri literare (1 martie 1867), Viața românească (tot în martie, 1906), cu tangențe actuale în România literară (revista USR, serie nouă, din octombrie 1968). Evident fiecare a avut promotorul-mentorul-spiritus rectorul său cum are, astăzi, recunoscut de toată scriitorimea și M.C.R. (apărută la 1 martie 2015). Curajul lui Mihail Kogălniceanu, al lui Titu Maiorescu, a lui G. Ibrăileanu rămâne prezent și în această Revistă a inimii de român. Diferă modalitățile, condițiile aparițiilor, tematicile, particularitățile scriitoricești, dar în nici un caz scopul unificator, promovarea limbii naționale și a valorilor ei fundamentale. Dacă vorbim de răspândirea teritorială a revistelor, atunci meritul este net în favoarea Meridianului Cultural Românesc prezent între granițele limbii române, adică pe tot globul (4 continente, 32 de țări). Și tematic aceasta le depășește pe toate celelalte, dar în condițiile favoritorii ale libertăților de comunicare, ale cuceririlor tehnice, ale aspirațiilor contemporane.

Să fi avut de la bun început acest DESTIN revista vasluiană?

Reamintim că de la înființarea sa, și TVV a avut editorialul intitulat „minutul de frumusețe” care relua un fel de tradiție deschisă imediat după revoluție de revista Vlăstarul (1990); de la primul număr și până astăzi n-a lipsit pagina literară din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, iar de la 1 martie – tot martie, 2015, ca și înaintașele sale, concentrarea spiritualității de

pretutindeni, evident ca jurnalism cultural, s-a săvârșit permanent și cu rar succes.

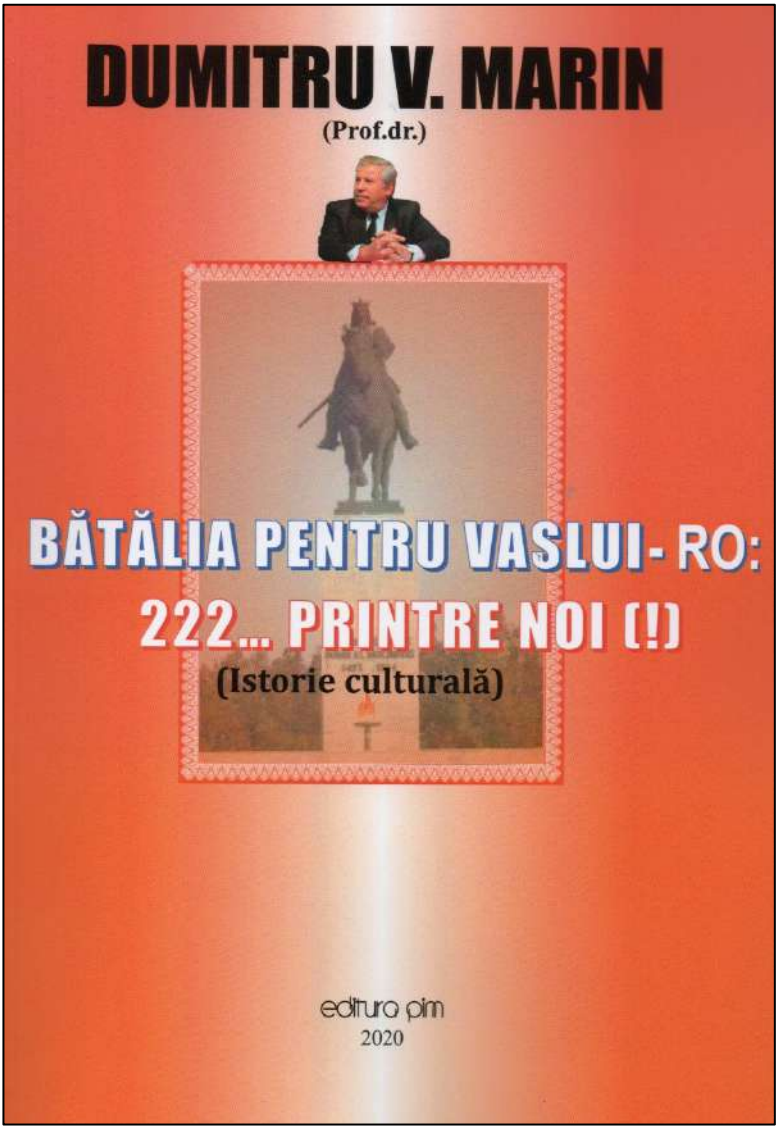
N-am avut răgazul să analizăm contribuțiile trimise pe continente, dar am numărat repede cele 32 de țări, și renunțăm să contabilizăm miile de texte. Important rămâne faptul că suntem aici ca purtători de speranțe și… de valori.

Trebuie să fim conștienți că procesul „rectiliniu" de schimbare până la dispariție a limbii române, pe care nu-l poate opri nici biserica (cea mai conservatoare utilizatoare),… nu poate comunica în „limba veche și-nțeleaptă a vechilor mireni"; este o tristă realitate, ca proces general-contemporan de unificare a comunicării în plan global. Cu computerul, videocultura, rapida comunicare telefonică, chiar rapida deplasare pe distanțe continentale (avion, mașină, alte mijloace de deplasare rapidă), în curând interplanetare, toate concurând la crearea unei noi culturi existențiale, moștenirea aceasta etnică numită limbă națională este în disoluție și în pericol maxim de dispariție (vor fi doar acele puține limbi de comunicare tehnico-lingvistică). Considerând că parțial învingătoare vor fi întotdeauna dragostea și metafora, găsim că eforturile noastre în direcția apărării limbii sunt întemeiate și necesare. În stare de sărăcire sunt deopotrivă limba și umanitatea ca simțire individuală. Suntem noi prea mici pentru un război așa de mare? Suntem prăpăstioși, sau temători, doar? Putem arunca răspunsul în grădina viitorului…

„Unde ni sunt visătorii?" (Vlahuță) Păi, noi ce suntem? Ba, îi strângem și pe alți 1000 în jurul nostru; cum să nu visăm?

Imperiul viselor este cel mai vast, mai folositor, mai economic și mai uman.

DESTINUL REVISTEI nu poate fi decât să stimuleze acest ***sfânt imperiu***.

ÎNCHEIERE:

Mulțumiri, Omagii,… și un gând de bucurie: bine că nu mi-ați descoperit și defectele pe care trebuie să le știu doar eu.

Cercetările, respectiv analizele celor de mai sus (fără să reproduc niciuna alta din volumele anterioare) dacă nu rămân în istoria culturală a neamului, dacă nu sunt însușite de vasluienii cărora le-am consacrat miile de pagini, miile de zile din viața mea, miile de mii de lei, vor rămâne în inima mea de azi și când va fi cercetată, în cea de mâine. Din cultura unui popor care-și prețuiește valorile nu pot lipsi **OPERA MAGNA (1 – 6**, **Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după!** (cu alte recorduri nepierisabile), **Bătălia pentru Vaslui**, (2020,740 p.-o enciclopedie cu valori), nu poate lipsi **Meridianul Cultural Românesc**, DUS peste mări și oceane, **TVV**, poate nici **ziarul** care a făcut istorie **parcurgând DECENIUL DUȘMĂNIEI**, toate, cu principala realizare, ***ridicarea Vasluiului pe harta culturală - a lumii***.

E clar că n-am trăit degeaba pe acest pământ chiar dacă am fost, datorită jurnalismului (care m-a consacrat ca cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile), mai mereu **UNUL CONTRA MULTORA**.

O soartă asumată pornind de la boțul cu ochi din Giurgioana care îi recita poezii lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, și apoi a intervievat atâția președinți de

stat, prim miniștri, înalți ierarhi, miniștri, politicieni, mulțimi de oameni „condensați” doar într-o viață…

Vă las scris deci: **Vă pot folosi toate acestea… tuturor.**

„Și Gloria se obține pe rând, oricâți ar bate la porțile ei. Puțini contemporani o vor recunoaște și mulți mușcă veninos din ea!

Copita „recunoscătoare”... este inevitabilă!

E trist când Gloria vine, totuși, mult prea târziu!”

(D.V.M.)

D.
POST FESTUM

UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA

Grupul de presă CVINTET TE-RA

Studioul TV Vaslui online MERIDIANUL MERIDIANUL
Prietenul de care ai nevoie ! Iași-Vaslui-Bacău CULTURAL ROMÂNESC

"Să știi, să vrei, să poți"

Vaslui – Str. Frunzelor nr. 2, tel.fax: 0235 361 236, 0744 231 380,E-mail: Marintvv@gmail.com.
Nr. Reg. Com.: J37/825/1992; CUI : RO 2431328
www.tvv.ro, E-mail : marintvv@gmail.com.

SIMPOZIONUL NAȚIONAL
JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ LA VASLUI
MARIN - 80

Vaslui, 28 aprilie 2021

Ora 10:00:

- ❑ Organizare expoziții, standuri de cărți, ziare, reviste, caricaturi, primirea participanților; Prezență, revederi, expoziții:
  - caricatură Nicolae Vizitеu
  - Sculptură: Cercul Artă și Tradiție - Bârlad
  - Carte
  - Reviste: M.C.R., Booklook, Onnyx
  - Ziare

Ora 10:35:

- ❑ Lansare de carte:
  - ***„Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și M.C.R-7", MCR 25, Booklook ș.a.***
  - ***Viziteisme fără mască, 2021***
  - ***Jurnalistică și cultură națională la Vaslui / Marin-80***

Ora 11:00:

- ❑ Deschidere oficială la Sala Centrului de Afaceri Vaslui (mască, distanțare, protecție)
  Moderator: Doru Dinu Glăvan, președinte Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

Ora 11.25:

- ❑ Intervenții ale invitaților din București, Iași, Vaslui, Bârlad, Huși, Bacău, Onești, Brănești, Cluj etc. Sistem combinat, prezență fizică și online.

Ora 12:00:

- ❑ Intervenții artistice

Ora 13:00:

- ❑ Alte intervenții, inclusiv oficiale (se pot inversa)

Ora 14:00:

- ❑ Cuvânt de închidere a Simpozionului Național

Precizare: Programul se va desfășura astfel în condițiile speciale. Se vor respecta regulile impuse de pandemie.

Organizatori: - Grupul de Presă CVINTET TE-RA (TVV, M.C.R., Ziar)
- Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

DIRECTOR GENERAL,
Prof. dr. D. V. MARIN

SIMPOZIONUL NAȚIONAL, DE LA VASLUI 28 aprilie 2021

Desfășurat miercuri, 28 aprilie 2021, între orele 10 – 14, în condiții de pandemie, cu aproximativ 100 de participanți dintre care 51 de scriitori și oameni de cultură, după realizarea expozițiilor de pictură (G. Leteanu), caricatură (N. Viziteu), carte (circa 110 titluri), reviste (M.C.R., Booklook, Lohanul, Cadran cultural, Onnyx ș.a.), ziare.

Moderatori: dr. Valeriu Lupu și prof.dr. D.V.Marin.

(*După ora 16 a fost Simpozionul Național organizat de UZPR cu personalități din toată țara, online, și pe 15 mai Simpozionul Internațional organizat de Alex Cetățeanu-Montreal în Cenaclul Destine literare cu aprox. 80 de personalități din toată lumea).*

Dr. Valeriu Lupu: Domnule profesor, stimați invitați, dragi oaspeți, doamnelor și domnilor. Dați-mi voie să salut cu respect și considerație prezența domniilor voastre aici și acum la invitația amfitrionului nostru prof.dr Dumitru V. Marin care astăzi împlinește frumoasa și rotunda vârstă cronologică, subliniez cronologică, de 80 ani. Pentru început să-i urăm la mulți ani cu sănătate și cu reușite în toate. LA MULȚI ANI, domnule profesor. Avem onoarea să salutăm prezența în sală a unor oaspeți și prieteni dragi veniți

din mai multe părți ale țării, din București, Iași, Bacău din Bârlad și Huși, din Țepu, Podu Turcului și, desigur, din Vaslui și împrejurimile sale, încât prezența dumneavoastră ne onorează și ne incită la mai mult. Salutăm de asemenea prezența autorităților locale în persoana domnului viceprimar Cătălin Mîndru care reprezintă autoritățile din plan local. Din nefericire, domnul prof. Dumitru Buzatu care și-a anunțat prezența nu a putut să ajungă. De asemenea, semnalăm lipsa domnului ing. Vasile Pavăl, primarul municipiului Vaslui care la momentul actual, din câte mi-a spus domnul viceprimar, semnează un contract foarte important. **Prof. dr. D.V. Marin:** Domnule doctor, vin cu o corectură, ați spus din nefericire n-au ajuns, nu au venit... nu neapărat din nefericire.

Dr. V. Lupu: Poate ajung, să nu disperăm, pentru că întotdeauna există loc de mai bine. Anunțăm participarea la evenimentul nostru a câtorva formații, în primul rând Fanfara Rotaria, Privighetorile Zeletinului și câteva persoane care vor sublinia prin vocea și prin versul lor importanța evenimentului. În pregătirea acestei introduceri domnul prof. Marin mi-a spus: „doctore fii atent să nu fii prea lung, că ai obiceiul ăsta", i-am promis domnului prof. că aș fi vrut să fiu mai înalt, nu prea lung, așa că voi încerca să scurtez cât pot și pentru acest scop în sfârșit și pentru a nu abuza de timpul dumneavoastră mi-am schițat câteva cuvinte pe care vă rog să-mi îngăduiți să le rostesc.

Am spus doar vârsta cronologică, pentru că prof. Marin din perspectivă biologică pare să fi împlinit abia vârsta de 60 de ani, vă rog să-l priviți, iar din perspectiva activității intelectuale în plan cultural pare

să fi ajuns la apogeul activității creatoare care de regulă este în jurul vârstei de 40 – 50 de ani, alegeți. Cum din perspectivă socială, însă, omul își pierde din valoare pe măsură ce înaintează în vârstă, rostul său intră într-un con de umbră, importanța lui devine discutabilă și îndoielnică și numele lor puse la index așa cum se vede astăzi în doctrinele progresiste ale neoliberalilor și neomarxiștilor care se bucură cu bucurie sadică, aș putea spune, de decapitarea vârstnicilor pe care pandemia actuală a produs-o în țări, să zicem, mai emancipate decât a noastră. Prof.dr. D.V. Marin trece senin peste acest aspect și se ancorează solid în zona fertilă a culturii pe care o slujește cu armele pregătirii sale enciclopedice, subliniez acest lucru, cu talentul său înăscut și potențialul său creator, cu înclinația sa nativă spre satiră și umor, pentru că de fapt este, după cum se autodefinește, un tânăr de mai multă vreme. Rezultatele se văd, ele se fixează în timp, cu puterea argumentului istoric și cultural, alcătuind o frescă a realităților timpului său și al nostru desigur. Și o face în stilul său personal, a omului care nu pare deloc să fie în defensivă, nu disperă niciodată, asta este caracteristica lui. Ba, din contra, oscilând în permanență între o stare de atac, în care nu iartă pe nimeni, spintecă tot cu sabia satirei și starea de victimizare care alternează în care lipsa de înțelegere din partea celorlalți eventualele invidii și dușmănii, l-ar priva de atenție și ajutor. Citindu-i editorialele mi-am creat impresia că această pendulare între cele două stări, îi crează o stare de confort spiritual. De aici și izvorul forței sale creatoare este, respectând bineînțeles proporțiile, situația lui Eminescu care s-a plâns întotdeauna că nimeni nu-l

înțelege, întotdeauna era singur împotriva tuturor, iar din polemica lui cu românul au ieșit perle jurnalistice pe care le admirăm și astăzi pentru actualitatea lor. Nu voi vorbi despre cărțile domniei sale, pe care singur le califică în conexiunea sa în ultima carte cu nr. 50, citez: „n-or fi toate foarte bune dar cu siguranță nici toate rele" și subscriu la această afirmație întrucât majoritatea dintre ele sunt cu adevărat valoroase. Dacă ar fi să iau doar la întâmplare „**Tudor Pamfile și Revista Ion Creangă**" o abordare etnofolclorică a culturii noastre, foarte frumoasă, „**Zăpada pe Flori de Cireș**", în care vâltoarea adolescenței se întâlnește cu vigoarea maturității într-o manieră idilică pe care se pare că a trăit-o, din fericire pentru el. **„Cu Eminescu dascăl de suflet**" cu care a intrat în istorie, ceea ce mi-a și inspirat un mic eseu „**La braț prin istorie cu prof. Marin**", „**Jale și Eroism Românesc la Cotu Donului... și După (!)**" în care descrie de o manieră extraordinar de dureroasă drama retragerii de pe frontul de est dar și necazurile de după, pentru cei care au luptat acolo și, desigur, „**Bătălia Pentru Vaslui-Ro/222... Printre NOI**" o adevărată antologie a personalităților culturale ale momentului. Anul 2020 deși a fost tragic pentru întreaga omenire, pentru prof. Marin a însemnat un an bogat sub aspect editorial, a editat nu mai puțin de șase cărți. I s-a reproșat faptul că unele secvențe îndeosebi reportericești, se reiau parțial adesea, nu știu cât de nocivă poate fi o asemenea situație având în vedere faptul că prin repetiție se fixează în argumentarul individual și colectiv, personalități, evenimente ș.a.m.d. încât valoarea lui

este conformă dictonului latin „Repetițio mater studiorum”.

Trebuie făcută remarca că într-o vreme în care entuziasmul libertății și prea plinul experiențelor personale și colective alimentau inițiativele jurnalistice dând impresia unei permanente gândiri, multe din aparițiile timpului au dispărut pentru că la un moment dat și-au golit bazinul informativ. Iată cum Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău supraviețuiește de minim 25 de ani, apare în continuare spre deosebire de alte surate din presa scrisă orientată către senzațional și negativ, săptămânalul pe lângă actualitatea regională oferă un spațiu generos evenimentului cultural, producției culturalului din spectrul literar și proiecte, pamfletul și umorul nu lipsesc, aici vizând deopotrivă evoluția societății, politicienii timpului, faptul cotidian interceptat ca o pildă interpretată într-o cheie satirică, remarcabilă este prezența și a faptului pozitiv, lucru mai rar în presa zilelor noastre pentru că senzaționalul și negativul ocupă pagini întregi. Rămân la convingerea că cea mai mare realizare a prof.dr. Marin este revista trimestrială **Meridianul Cultural Românesc**, aflată în al șaptelea an de apariție, ajunsă deja la al douăzeci și șaselea număr cu distribuție în treizeci și două de țări, lucru pe care prof.dr. Marin cu mândrie și pe drept cuvânt îl subliniază de fiecare dată „în patru continente” și a ajuns la nu mai puțin de 707 (755, azi) colaboratori, într-adevăr o performanță și un record aș putea spune, acoperind întreaga paletă a actului de cultură, că aici este foarte important, de la creație la evocare, de la prezentare la consacrare și punere în valoare, poate cel mai mult M.C.R. este

gustat în diaspora, pentru că cine nu a fost sau nu a stat în străinătate e greu să înțeleagă ce frumos sună un cuvânt românesc pe care, întâmplător, îl auzi, sau un text în limba română pe care îl citești fiind departe de țară este echivalent cu „dorul de țară" frumos reprezentat în coperta revistei. Nu insist pentru a nu epuiza subiectul, dar sunt fericit să mă număr printre colaboratorii acestei reviste și îi mulțumesc pentru asta domnului prof.dr. Marin. Închei cu câteva urări pentru amfitrionul nostru octogenar: putere de muncă în primul rând pentru că are multe de spus, în al doilea rând să-și păstreze spiritul vizionar și critic pentru că are multe de îndreptat, succes în bătălia sa pentru limba neamului pentru că nu e numai veche și înțeleaptă ci e dulce și frumoasă, pentru că numai așa în cazul particular al prof. Marin va reuși să adauge viață anilor. Și acum în calitatea sa de sărbătorit să-i dăm posibilitatea să-și salute prietenii să se prezinte ca sărbătorit, să primească urările și aprecierile dumneavoastră dar și observațiile amicale chiar sub formă de șarjă amicală umoristică, cum numai domnia sa și prietenii săi știu s-o facă. Maestre, aveți microfonul sau cum spuneați cândva, antena vă aparține, vă mulțumesc.

Prof.dr. D.V. Marin: Aș lua ca motto al acestei manifestări de astăzi un vers al lui Lucian Blaga care zicea ,,Oprește Doamne ceasornicul cu care ne măsori destrămarea" constatând el, și constatând până la urmă noi toți, că anii trec, destule elemente de valoare ne rămân nouă și pentru ai noștri, dar să facem în așa fel încât nici să nu băgăm de seamă la neputințele vârstei și uneori ale minții că nu toți ne-am născut ieri. Aș ruga

pe Isus să îmi mai păstreze prietenii pentru că aici, acum, toți sunteți adevărați prieteni pentru mine. Nu știu de unde și cu cine să încep, cu Pavel Toma prieten de nădejde și un profesor și mai de nădejde, colaborator, cu doamna prof. Cozmei, cu doamna Balan, o poetă pe care noi, cei de la Meridianul, o considerăm reprezentativă pentru această publicație, domnul dr. Lupu a reținut că merge în 32 de tări, 4 continente și avem 707 colaboratori, cea mai mare parte dintre ei se datorează ca prezență doamnei Gabriela Ana Balan pe care chiar am vrut să o salut în mod deosebit. Oriunde m-aș uita, tot prieteni văd, așă că, stimați prieteni vă mulțumesc cu toată căldura sufletului și vă rog să mă credeți că voi rămâne ca întotdeauna, dacă pot, și la sufletul dumneavoastră cu atât mai mult. Aș vrea să îl remarc pe „patriarhul" picturii vasluiene, domnul Gheorghe Leteanu, care a expus câteva tablouri aici, dar în carte o să aflați că mi-a făcut și mie un cadou, o pictură. Mulțumesc, Ghiță, foarte mult.

Trebuie să știți că am aici în sală mai multi critici, critica literară nu înseamnă să spui că e rău, critica literară înseamnă să scoți valorile în evidență. Aș zice că cel mai de seamă este un nepoțel al meu, Ștefan, cu care mă mândresc, unul din cei nouă nepoți, dar mai am și un strănepot, unul care joacă și fotbal, care ne seamănă nouă, mie și lui taică-su, chiar este mai bun decât noi, și, iarăși, o bucurie mare este, unul din copii mei care este în sală și, de altfel, iar mă mândresc cu el, avocatul Daniel Marin, de care dumneavoastră ați mai auzit și care s-a exprimat în cărțile mele. Îl am alături de mine pe domnul Manega, purtătorul de

cuvânt al Uniunii Ziariștilor din România, care-l înlocuiește pe un alt mare prieten al meu, domnul Doru Dinu Glăvan. Cred că ne va adresa câteva cuvinte și o să vedeți că merită să-i dăm cuvântul. Nu pot să nu remarc o frumusețe a Moldovei, aici, alături de mine, domnișoara Mariana Păduraru, care să știți e și poetă, o altă expresie a frumuseții, doamna Corina Gherman, cu multe volume scrise. De domnul dr. Lupu ce să spun, este omul la care mă supun acum cu toată plăcerea și îmi este de decenii prieten și l-aș saluta deocamdată ca potențial prieten pe viceprimarul Cătălin Mândru.

Ce aș dori să spun de la bun început, e că nu mi-am făcut nici o ordine pentru un program, cine dorește, în limita celor trei minute, este invitat să ia cuvântul. Vom avea niște momente artistice, interpreți de muzică populară ca doamna Genoveva Porumb, între timp s-a alăturat un alt prieten al meu, domnul dr.ing. Dumitru Brăneanu președintele Uniunii

Scriitorilor de la Bacău, este președintele sufletului meu cât este de activ ca om și loial ca prieten. Mai sunt și foarte mulți alți prieteni, unii aici în revista Meridianul Cultural, dar nu întotdeauna încap toți, unii în ziarul Meridianul și destui, iată, în condiții de pandemie, aici. Consider că suntem în mijlocul unui cerc de prieteni din care nu aș vrea să îl uit pe Nicolae Viziteu, un om de o modestie rară, pe care l-aș putea numi, unul dintre cei mai mari caricaturiști ai țării și noi, vasluienii, ar trebui să-l avem în cadre pentru că el are o sumedenie de expoziții în afara țării și destule în țară. Avem o prezentare de carte, aici, a domnului Viziteu dar am și alte cărți pe care vreau să vi le prezint cum ar fi „**Bătălia pentru Vaslui**” cu 740 de pagini și

226 de oameni de cultură care au venit și pe care i-am intervievat eu, a patruzeci și noua carte care se cheamă „**Dimensiuni culturale globale**” o antologie cu 140 de scriitori din afara țării și nu în ultimul rând cartea pe care m-am străduit să o am la aniversare, cartea cu nr. 50 „**Jurnalistică și cultură națională la Vaslui Marin–80**”. Mulțumesc tuturor care au scris despre mine și împotriva mea pentru că sunt și dintre acei care au avut grija mea de vreo 20 de ani încoace.

Miron Manega: Bună ziua. Bine v-am găsit, sunt purtătorul de cuvânt al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și sunt și ispravnicul de concept al ziarului „Certitudinea”. Momentul acesta este foarte important pentru municipiul dumneavoastră, pentru că domnul prof.dr. Dumitru V. Marin este un exponent verificat în timp, al culturii și jurnalisticii din acest oraș și cred că și din acest județ. Este un membru marcant al Uniunii Ziariștilor Profesioniști de la început, deci, momentul este la fel de important și pentru noi, de aceea suntem aici să-l salutăm. domnul Doru Dinu Glăvan, președintele U.Z.P.R., mi-a recomandat înainte de veni încoace să spun ceva, dacă nu inteligent măcar inteligibil, sper că până în momentul de față am făcut-o. Aș mai adăuga că domnul Marin este un rechin sau mai bine zis ca un rechin, în sensul că cineva îmi spunea că rechinii se mișcă tot timpul dacă se opresc din mișcare mor. Probabil mișcarea în spațiul cultural îl ține atât de viu, de longeviv și atât de percutant pe domnul prof.dr. Marin, drept pentru care U.Z.P.R îi oferă o Diplomă de Excelență cu ocazia sărbătoririi a 8 decenii de viață model, pentru progidioasa activitate jurnalistică și

literară și devotamentul față de actul de cultură, menționând aici și partea de statistică al acestei diplome: 80 de ani de viață, 64 de activitate profesională, 4 profesii, 52 de cărți tipărite, cinci ziare și reviste înființate, 30 de ani de la înființarea televiziunii dumneavoastră, Vaslui, cu 500 de mii de telespectatori. Aceasta este diploma, o rog pe domnișoara Mariana Păduraru, de dincolo de Prut, care dincoace de Prut este asistenta domnului Doru Dinu Glăvan, să-i înmâneze această diplomă și să mai adauge câte ceva în continuarea a ceea ce am spus eu. Vă mulțumesc.

Mariana Păduraru: Domnule profesor, vă felicităm pentru activitatea fructuoasă și dacă de curând Uniunea Ziariștilor a împlinit 100 de ani de activitate, dumneavoastră împliniți 80 de ani de viață și sunteți încă în activitate. Vă oferim medalia Uniunii și vă dorim ca atunci când veți împlini centenarul să fiți tot în activitate. Insigna Centenarului Uniunii v-o oferim pentru a întâlni aniversările, alături de macheta de versuri ale poeților Vieru, Matcovschi și Dabija care au fost întotdeauna cu sufletul pentru România.

Prof.dr. D.V. Marin: M-ați lovit în simțământul meu probasarabean și dați-mi voie să fiu liric pentru că am scris și romane de dragoste, când o fată așa frumoasă îmi mai dă și o diplomă nu știu ce cântărește mai greu, medalia sau compania, pe care nu o pot exclude, pentru că sunteți martorii nu a unei recompense ci a unei recunoașteri datorate activității de 51 de ani în jud. Vaslui și indiferent de cine și ce ar spune am fost reprezentantul cultural și de presă al acestui municipiu, o jumătate de secol: poate înseamnă

ceva. Domnișoară, vă mulțumesc. Domnule Manega... dacă o să citiți ziarul ,,Certitudinea" și chiar vă rog să o faceți, o să vedeți ce iuțeală de cuvânt are dumnealui... vă mulțumesc și în același timp mulțumesc domnului președinte Doru Dinu Glăvan cu care mă laud că sunt prieten de aproape jumătate de secol.

Miron Manega: Aș adăuga că Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România este singura uniune de creație și utilitate publică a breslei jurnaliștilor, are aproximativ 3500 de membri plătitori de cotizații, 40 de filiale printre care și filialele din Ucraina, Basarabia, New York, Canada și altele. Este singura structură de presă organizată care cultivă românismul și încearcă restaurarea demnității de jurnalist care, în ultimii 30 de ani, s-a cam pierdut. Să sperăm că vom reuși. La mulți ani încă o dată, domnule profesor.

Prof.dr. D.V. Marin: Mulțumesc încă o dată foarte mult și aș mai adăuga acum ceva cu martori și cu prieteni foarte mulți alături. Fac parte după cum s-a și observat dintr-o unitate de risc personal dar de efect național. Ce înseamnă asta? Că, un ziarist de regulă nu este prea simpatizat datorită faptului că urmărește partea negativă a existenței. Vechea definiție a jurnalismului era „Bani, sânge, femei", Vreau să vă spun că sunt membru și al Ligii Scriitorilor, reprezentată aici de doamna Corina Gherman și domnul Dan Teodorescu cel mai mare critic al meu și un jurnalist de mare prestigiu, totodată mai precizez că sunt membru al Asociației Scriitorilor din America de Nord. Mă consider destul de cunoscut dar și

recunoscut, nu neapărat lăudat și totdeauna am făcut ce am crezut eu că este mai bine pentru Vaslui și, vorba unui mare poet american, Walt Whitman, **„M-AM BUCURAT DE CLIPA MEA DE LIBERTATE DE CARE NU AU NOROC MULȚI MURITORI”**.

Viceprimar Cătălin Mîndru: Bună ziua. Cătălin Mîndru este numele meu, viceprimar al municipiului Vaslui. Stimate domn, ,,La Mulți Ani” pentru ziua de astăzi. O vârstă frumoasă, 80 de ani, o vârstă a bilanțului, iată ceea ce vedem astăzi și gândiți-vă este doar o parte, putem spune că bilantul dumneavoastră este pe plus. Se spune că vârsta este doar un număr, observăm astăzi un număr de realizări, un număr de ani petrecuți alături de vasluieni și nu numai. Vă doresc în numele meu personal multă sănătate și să rămâneți productiv mult timp de acum încolo. Dați-mi voie să dau citire cuvântului domnului primar al municipiului Vaslui, ing. Vasile Pavel: ,,În lungul drum ai vieții unui om, tumultul celor lumești poate devia de la parcursul dorit pe oricine nu e suficient de hotărât să iasă deasupra valurilor și să piardă din vedere orizontul visat. Reușitele și eșecurile sunt inerente celui care depune, în fiecare zi eforturi pentru a fi mai bun decât cel de ieri.Și fiecare dintre noi s-a întâlnit măcar odată cu dezamăgirea. Nu oricine are însă puterea de a se ridica și de a reveni mereu mai diligent să demonstreze lumii că viața e o luptă pe care o câștigă doar cei ce îi dăruiesc tot ce au mai bun. Profesorul Dumitru V. Marin s-a dedicat în întregime crezului în valoarea muncii neîntrerupte pentru împlinirea menirii profesionale, iar asta îl face o figură marcantă a comunității vasluiene și îi dorim ca

împlinirea celor 80 de ani să fie prilejul unui frumos bilanț al vieții profesionale și personale!

LA MULȚI ANI, sănătate și bucurii care să egaleze dăruirea dumneavoastră!

Cu deosebit respect, PRIMAR, ing. VASILE PAVEL

Dr.ing. Dumitru Brăneanu: Domnule prof.dr. Dumitru V. Marin mă uit la dumneavoastră și îmi aduc aminte cât de tânăr ați fost, cât de tânăr sunteți și la suflet și la umeri. Dumneavoastră faceți parte din specia cea rară de oameni care la vârsta aceasta, la vârsta senectuții și la 80 de ani nu stați să vă legănați nepoții și să depănați amintiri la gura sobei, dimpotrivă, sunteți mereu activ, iar nepoții dumneavoastră sunt Televiziunea, Radio, Meridianul, Meridianul Cultural Românesc. Mă bucur că pot să fiu astăzi la acest moment deosebit din viața dumneavoastră, alături de dumneavoastră cu gândurile bune ale celor din Uniunea Scriitorilor filiala Bacău, celor care vă cunosc, a multor băcăoani pe care dumneavoastră îi știți și cu care colaborați foarte bine. Se spune că nu avem model pentru timp, iată un model în persoana prof. Marin, care poate fi pentru orice tânăr care vrea să realizeze ceva in viață, un model care nu s-a lăsat învins de greutăți, s-a ridicat de fiecare dată când s-a simțit învins, aș spune nu neapărat învins de sistem ci de greutățile care ne-au caracterizat după anul 1990, și domnul profesor dă dovadă și exemplu de cum se poate reuși în viață și poți să faci ceva dacă îți dorești, dacă vrei să te înveșnicești. Cred că prof. Marin s-a înveșnicit în sufletul și inima multor vasluieni și băcăoani în același timp, pentru că este un om activ, un

om care are ce spune și a avut tot timpul ce spune, și a lăsat o urmă adâncă în sufletul și conștiința multor oameni. Mă alătur și eu celor care i-au oferit câte ceva, cu o carte a lui Brâncoveanu și cu următoarele versuri „80 DE PRIMĂVERI ȘI TOAMNE / LE-AI ADUNAT ÎN BUCHETUL LUI, DOAMNE, / DE CELE RELE ÎL OCROTEȘTE, / VIAȚĂ LUNGĂ ÎNCĂ ÎI DĂRUIEȘTE, / ȘI SUFLETU LUI ÎN LUMINĂ / CU O FĂRÂMĂ DIN SLAVA TA DIVINĂ” cu dragoste Dumitru Brăneanu.

Prof.dr. D.V. Marin: Mulțumesc, domnule Brăneanu. Am premiat pe unii colaboratori ai noștri și unul dintre cei care au făcut asta este și domnul Brăneanu.

Dr.ing. D. Brăneanu: Mulțumesc domnule profesor. La rândul meu vreau să ofer o un premiu pe care îl acord anual și o Diplomă, ziaristului Cătălin Sîmpetru din Vaslui, pentru tehnoredactare și eforturi umane deosebite, cu mare drag îi ofer acest premiu al meu. Vă mulțumesc.

Preot Cosmin Gubernat, Episcopia Huși: Stimate domnule profesor și sărbătorit, stimați invitați ai domniei tale. Aș vrea întâi să vă mulțumesc pentru faptul că în cadrul manifestărilor dumneavoastră în general și în particular în cadrul acestei manifestări, ați considerat de cuviință să aveți și un reprezentant al bisericii. Am primit din timp o invitație adresată părintelui episcop Ignatie, care așa după cum știți și v-a spus-o și personal de mai multe ori vă apreciază foarte mult, și, drept pentru care sunteți în pomelnicul de inimă al Preasfinției Sale. Din motive obiective știți că nu a putut să ajungă și mi-a făcut bucuria aceasta de a

mă delega pe mine ca reprezentant al sectorului cultural și comunicații media al Episcopiei, pentru că ceea ce faceți dumneavoastră în general rămâne un reper în peisajul cultural al județului Vaslui și nu numai. Nu mă feresc să pronunț aceste cuvinte, că vă considerăm o enciclopedie cel puțin a ultimilor 30 de ani, a evenimentelor care s-au derulat în acest spațiu și un reper din acest punct de vedere, pentru că nu e ușor să înmagazinezi nici în memorie și nici în atâtea volume, experiență de viață, experiență a creșterii și a dezvoltării, a trecerii în istoria recentă a atâtor evenimente și lucruri care dau mărturie pe de-o parte asupra vieții civice dar mai cu seamă asupra vieții culturale. E foarte ușor în cadrul presei să menționezi lucrurile negative, greu mai găsești și aspecte pozitive pentru că ele nu fac atât de mult rating și nici nu sunt atât de multe vizualizări în spațiul mediatic, chiar dacă nu fac acest rating sunt la fel de necesare pentru jurnale. De ce? Pentru că aduce o oază de normalitate și când spun asta se înțelege foarte mult peisajul insalubru al cotidianului, tocmai de aceea meritul dumneavoastră este foarte mare, reușiți să echilibrați acest lucru și în același timp să-i mai motivați, cu ghilimelele de rigoare, pe cei care fac o contra pondere în acest sens. Reținem din istoria recentă a Episcopiei Hușilor că ați fost unul dintre cei care a mediatizat reînceputurile. În 1996 când s-a reînființat Episcopia a fost nevoie dincolo de efervescența oamenilor de cultură din Huși și Vaslui, de o prezență serioasă și documentată în spațiul jurnalistic, pe care dumneavoastră ați asigurat-o și ați contribuit în acest sens la reînființarea istoricei Episcopii a Hușilor, înființată în timpul lui Eremia

Movilă în 1598 și desființată de regimul comunist în 1949. Dar, nu doar pentru acest lucru vă apreciem și privim la dumneavoastră ca un reper în peisajul jurnalistic, ci pentru că, constant, în decursul atâtor ani ați arătat o fațetă frumoasă, obiectivă chiar, cu umor câte odată, a lucrării bisericii în societate și ați avut această perseverență de a prezenta lucrurile constructive nu numai în spațiul bisericii cât și în spațiul cultural din România, și e mare lucru în aceste timpuri pe care le trăim. Dar, aș vrea să revin la ceea ce spuneam că vă considerăm o enciclopedie și o nouă resursă în privința istoriei recente a jud. Vaslui și a tuturor transformărilor care au venit peste el în acești 30 de ani după Revoluție, am crescut cu Unisonul la Bârlad și cu celelalte componente ale trustului dumneavoastră media, asta o spun personal, și în același timp cosiderăm că prin toată publicistica acesta, de multe ori, știm, finanțată cu greu, sau din banii și resursele proprii, pentru că din păcate așa se face de cele mai multe ori cultură în zilele noastre, mențineți un standard care trebuie egalat și evident depășit de cei care urmează. Și ca unul care lucrează și coordonează activitatea culturală a Episcopiei Hușilor știu cât de greu este să cauți să atragi colaboratori, să-i menții, să difuzezi materialele acestea, să aibă o vizibilitate să ajungă în mâinile cât mai multor oameni, de aceea aprecierile noastre sunt unele, considerăm noi, de substanță. Vă mulțumim foarte mult, domnule profesor, pentru tot efortul pe care îl depuneți în slujba culturii jud. Vaslui și în slujba spiritualității pentru că și cultura este legată de spiritualitate, cultul cărții, de cultură și nu sunt doar jocuri de cuvinte, sunt o realitate

pe care oamenii aplecați spre litere, spre etnografie, cum este și domnul profesor, pot să certifice acest lucru. Părintele Episcop v-a trimis din timp mesajul Presfinției sale de apreciere tocmai din motive tehnice cum spuneați și dumneavoastră să fie inclus în volumul nr. 50 și în același timp ca o continuitate pe care o dorim în colaborare, vă așteptăm și la centenarul domniei voastre să ne bucurați cu alte materiale solide, în același timp vă lansez o mică provocare, în sensul că una din genurile cele mai gustate de publicul larg nu numai de cel de nișă, genul literar este cel al memoralisticii și cred că din prespectiva aceasta v-am numit un tezaur viu, puteți și aveți de dat mărturii poate și cele mai incomode sunt cele mai gustate, dar le așteptăm cu mare interes. Vă mulțumim foarte mult că ne-ați inclus în programul acestei manifestări foarte frumoasă și constructivă și vă asigurăm pe mai departe de toată deschiderea din punctul de vedere al colaborării pe care dorim să o avem în continuarie. Vă multumesc foarte mult. Dumnezeu să vă păzească și să vă țină în aceeași vivacitate și cu aceeași efervescență a creației. Doamne ajută.

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 20 (2003) de joi, 20 mai 2021

UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI
DIN ROMÂNIA

The Union of Professional Journalists
in Romania

UZP 102 ani Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România 1919-2021

Diploma
DE EXCELENȚĂ

în cadrul
Simpozionului Național „Jurnalistică și cultură națională
la Vaslui", organizat de Grupul de presă CVINTET TE-RA

se acordă
Domnului prof. dr. **Dumitru V. Marin**

personalitate de renume printre profesioniștii media,
dar și în mediul academic și cultural

cu ocazia celebrării a opt decenii de viață-model
pentru prodigioasa activitate jurnalistică și literară
și devotamentul față de actul de cultură

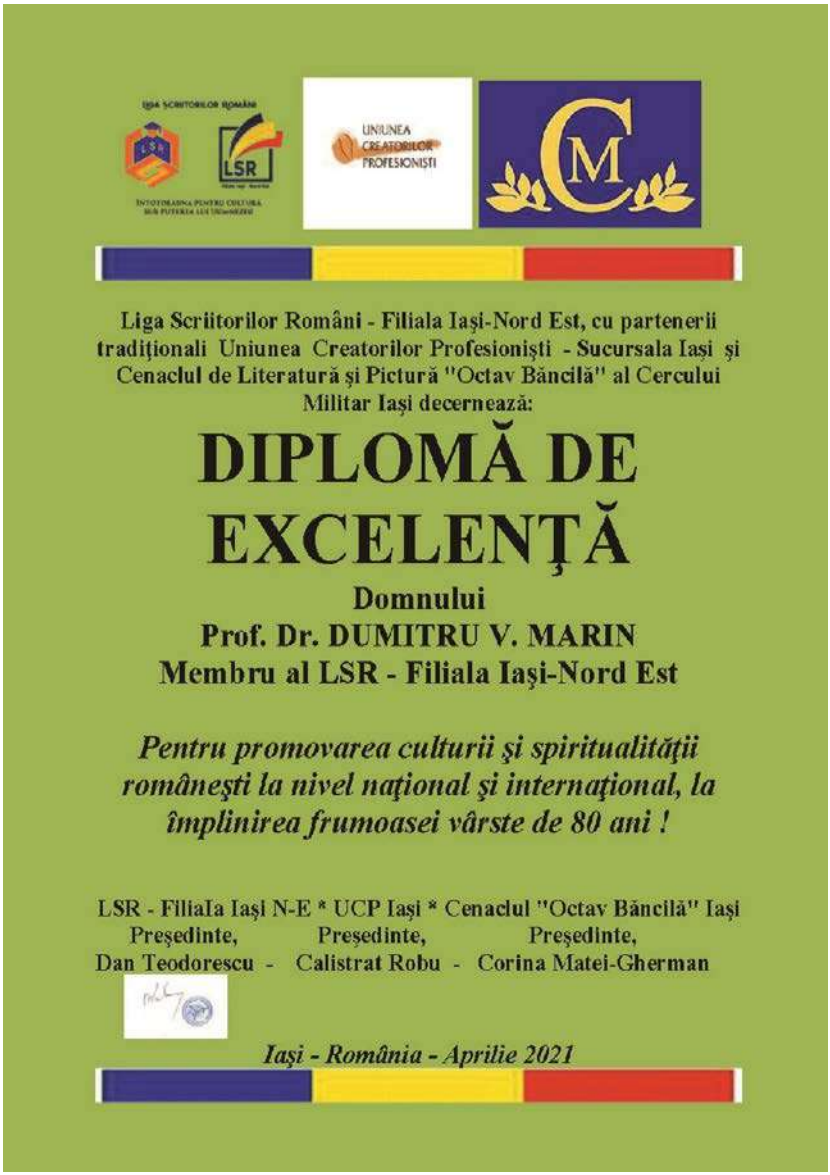
Diploma în statistici

80 de ani de viață
64 de ani de activitate profesională
28 de ani de studii
4 profesii
(jurnalist, profesor, inspector cultural, întreprinzător)

52 de cărți tipărite
5 ziare și reviste înființate
30 de ani de la înființarea TVV
500.000 de telespectatori

Vaslui, 28 aprilie 2021

Doru Dinu Glăvan
Președinte UZPR

Liga Scriitorilor Români - Filiala Iaşi-Nord Est, cu partenerii tradiţionali Uniunea Creatorilor Profesionişti - Sucursala Iaşi şi Cenaclul de Literatură şi Pictură "Octav Băncilă" al Cercului Militar Iaşi decernează:
DIPLOMĂ DE EXCELENŢĂ
Domnului
Prof. Dr. DUMITRU V. MARIN
Membru al LSR - Filiala Iaşi-Nord Est
Pentru promovarea culturii şi spiritualităţii româneşti la nivel naţional şi internaţional, la împlinirea frumoasei vârste de 80 ani !
LSR - FiliaIa Iaşi N-E * UCP Iaşi * Cenaclul "Octav Băncilă" Iaşi
Preşedinte, Dan Teodorescu -
Preşedinte, Calistrat Robu -
Preşedinte, Corina Matei-Gherman
Iaşi - România - Aprilie 2021

ROMÂNIA
JUDEȚUL VASLUI
MUNICIPIUL VASLUI
PRIMĂRIA

Tel.: +40235/310999,+40235/313946,Fax:+40235/315946
E-mail: pmv@primariavaslui.ro
Web: www.primariavaslui.ro
Str. Spiru Haret nr. 2, cod poștal 730139, Vaslui

Vaslui, 28 aprilie 2021

În lungul drum al vieții unui om, tumultul celor lumești poate devia de la parcursul dorit pe oricine nu e suficient de hotărât să iasă deasupra valurilor și să nu piardă din vedere orizontul visat.

Reușitele și eșecurile sunt inerente celui care depune, în fiecare zi, eforturi pentru a fi mai bun decât cel de ieri. Și fiecare dintre noi s-a întâlnit măcar o dată cu dezamăgirea. Nu oricine are însă puterea de a se ridica și de a reveni mereu mai diligent să demonstreze lumii că viața e o luptă pe care o câștigă doar cei care îi dăruiesc tot ce au mai bun.

Profesorul Dumitru V. Marin s-a dedicat în întregime crezului în valoarea muncii neîntrerupte pentru împlinirea menirii profesionale, iar asta îl face o figură marcantă a comunității vasluiene și îi dorim ca împlinirea celor 80 de ani să fie prilejul unui frumos bilanț al vieții profesionale și personale!

La mulți ani, sănătate și bucurii care să egaleze dăruirea dumneavoastră!

Cu deosebit respect,
PRIMAR,
Ing. Vasile PAVĂL

ROMÂNIA MUNICIPIUL VASLUI CIF 3337833 JUDEȚUL VASLUI

MERIDIANUL
LOHANU
MERIDIANUL
CULTURAL ROMANESC

CENTRUL DE RESU

DUMITRU MARIN
– un model de tenacitate și perseverență –

Pe 29 aprilie (n. 28 aprilie 1941 în comuna Podu Turcului, judeţul Bacău) Dumitru Marin, unul dintre cei mai temerari, implicați, empatici, solidari, dedicați jurnaliști vasluieni pe care istoria îi va păstra în filele ei, a împlinit 80 de ani. O vârstă ce impresionează de la simpla rostire, până la îmbucurarea ducerii la bun sfârșit a unor proiecte ce ar invidia pe oricare dintre noi, dăruiți presei?!

Profesorul, așa cum îi place să i te adresezi, este la fel de impunător și azi. Un octogenar vivace, inspirat și prolific, calități care i-au adus nu doar recunoaștere națională dar și colaborări cu personalități jurnalistice internaționale. A înființat, în data de 24 decembrie 1990, primul post de televiziune din Moldova (TV Vaslui), primul post de radio din Vaslui (Unison Radio Vaslui) în data de 14 iunie 1994, publicația Meridianul. Are cincizeci de volume (de la studii etnofolclorice la monografii, de la cărți de jurnalistică la romane) lansate și deja gândește coperta pentru următorul, dedicat acestei celebrări...

Dumitru Marin a reușit în tot acest timp ante și postrevoluționar să se impună în peisajul jurnalismului

românesc prin calitatea demersului său condeistic, adesea prea puțin confortabil.

Pentru toate acestea, pe scurt consemnate, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România i-a fost alături la ambele evenimente omagiale. În prima parte a zilei de 28 aprilie a.c, în sala mare a Centrului de Afaceri Vaslui, unde a avut loc un eveniment dedicat Prof. Dr. Dumitru V. Marin cu ocazia împlinirii a 80 de ani de viață, în cadrul simpozionului „Jurnalistică și cultură națională la Vaslui", în prezența lui Miron Manega, membru în Consiliul Director și purtător de cuvânt al Uniunii, și Mariana Păduraru, asistentă de cabinet la UZPR. Cei doi aveau să-i înmâneze o diplomă de excelență specială „pentru prodigioasa activitate literară și jurnalistică și devotamentul față de actul de cultură" din partea Uniunii.

În a doua parte a zilei aniversare, UZPR îl invita pe Dumitru Marin la un eveniment virtual, de data aceasta moderat chiar de președintele Uniunii, Doru Dinu Glăvan. Aflați în diferite colțuri ale țării, câțiva dintre membrii Consiliului Director al UZPR (Nicolae

Băciuț, Claudius Dociu, Daniela Gifu, Miron Manega, Răzvan Onesa și Sorin Stanciu vicepreședinte) precum și Ioan Dănilă, din partea revistei Ateneu din Bacău, i-au adus omagii aniversatului, vădit mișcat de vorbele vehiculate în acest context aniversar. Și cum altfel, când în fața noastră se afla OMUL de televiziune în fața căruia poposiseră sute de invitați, dintre care zece președinți?!

Asistăm la o remarcabilă longevitate în mass media (64 de ani) a lui Dumitru V. Marin care are același curaj de a face auzită vocea presei în provincie, o voce ce impune profesionalsimul într-un județ de care mai mult am auzit în cărțile de istorie (vezi lupta de Podu' Înalt). Fiindcă, așa cum singur spune: „N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit […], am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit… calculat."

Parafrazând cunoscuta vorbă, că „omul sfințește locul", afirmăm că Dumitru Marin reușește să tălmăcească informația pe înțelesul tuturor, în special pe înțelesul vasluienilor în slujba cărora s-a dedicat. O provocare existențială pe care o onorează admirabil și pe care îi dorim să o mai onoreze încă mulți ani de-acum înainte.

La mulţi ani, domnule Profesor!

La mulţi ani, drag prieten!

Daniela GÎFU

Iaşi, sfârşit de aprilie 2021

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 18 (2001) de joi, 6 mai 2021

RECUNOAȘTERE INTERNAȚIONALĂ LA 80 PLUS O SĂPTĂMÂNĂ – PRECIZĂRI NECESARE –

La cei 80 de ani împliniți, am primit 82 de mesaje scrise și peste 200 de mailuri, telefoane și alte moduri de exprimare a prețuirii oamenilor de aproape și de departe, de la capătul lumii. Cine-mi citește cartea cu nr. 50 are o imagine destul de completă asupra contribuției culturale, de presă și nu numai, în cei 51 de ani de când reprezint cultura vasluiană. Era destul timp să afle, mai ales pentru „niște" pe care i-am făcut oameni atât prin presa cea mai serioasă din România (televiziune, radio, ziar și rev. internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC). Dacă nu-l menționam în monografia L.M.K. pe un oarecare Buzatu care avea doar niște referate la cercul pedagogic, profesor cu laude fierbinți socialismului de la orizont și nu-l ajutam indirect să ajungă șeful PDSR… cine ar mai fi auzit de el? Dacă alți câțiva politruci de astăzi pe care puteam lesne să-i discreditez cu imensa forță mediatică și-ar aduce aminte de sprijinul meu poate s-ar purta altfel.

Să mă supăr pe Mitică Buzatu? Dacă atâta poate el, să se zbată în mizerie… de ce? Pentru el și ciracii lui, un om cu 50 de cărți (deci nici o carte de-a mea

citită să nu-l doară capul), deși sunt 21.000 de pagini numai despre Vaslui, unde împărățește bine mersi, ca și alți „oameni seci cu inime sterpe/legați de cârma țării cu-ncolăciri de șerpe” (V. Alecsandri). Este singurul om pe care-l cunosc capabil să zâmbească și să bage cuțitul. Așa se face că i-a avertizat inclusiv pe oamenii de cultură dimprejurul CJV, adică abonați la țâța bugetului și prieteni buni cu mine de se tem să scrie câte ceva, că-i dă afară. S-a înconjurat de tot felul de nevolnici… În sfârșit mi-a demonstrat că CJV, unde domnește pe deplin (încă), nu este producător de diplome cum mi-a răspuns cândva.

Unii au spus public de faptul că unul ca Marin se naște la 100 de ani. Pentru cei care ar trebui să încurajeze și cultura nu exist, și nici M.C.R care are 707 colaboratori din toată lumea, nici sumedenia de fapte culturale din toată Moldova. Fără sprijinul lor, ba sabotaje directe cum e în cazul revistei. Mai există unul Codreanu, ușor abonat la buget (ajutat să-și tipărească din operă), care a uitat cât l-am popularizat. Cred că și acesta își protejează memoria ca și alți câțiva care au ceva valoare culturală și științifică care vegetează în decorul intim, că de când nu mai scriu eu despre ei nu mai știe nimeni, nimic despre ei.

Concluzie? Ocultarea mea de decenii e faptul vizibil pe timpul „voievodului” Buzatu. Și a pârliților de pe lângă el… Îmi trimit mesaje oameni, cercuri, organizații din lume, de mare autoritate: Din Australia, din Noua Zeelandă, din Canada, din Germania, din Italia și multe alte locuri, dar ăștia de aici nu vor să se știe că lângă ei sunt valori care-i depășesc în pas

alegător. Adică toți sunt niște răgălii peste care stăpânul încoronat public stăpânește și tot stăpânește.

Cum el nu-mi dorește nimic… nici eu nu-i doresc nimic la fel ca oricărui om fără nici o valoare.

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 18 (2001) de joi, 6 mai 2021

07.05.2021 (fără subiect) - marintvv@gmail.com - Gmail

Alexandru Cetateanu 01:21 (acum 8 ore)
către eu

Stimate domnule profesor,
Felicitari din suflet pentru tot ce ati realizat
pana la 80 de ani - frumoasa si implinita viata!
Sunteti un EROU „pe drumul de costise..." al Vasluiului!
Sa traiti si sa va mentineti puterea de creatie „pana la 95 si apoi spre 105",
cum mi-a zis marea vedeta mondiala - diva Virginia Zeani!
Va scriu aceste randuri pentru cartile „Marin 90" si „Marin 100" !
Cu toata stima,
Alexandru Cetateanu (de pe tarmul fluviului Saint Lawrence, unde a venit primăvara !

ASRAN ȘI DESTINE LITERARE DIN MONTREAL L-AU SĂRBĂTORIT ȘI OMAGIAT PE SCRIITORUL VASLUIAN

Eveniment cu totul onorant și înălțător în cadrul Ședinței de sâmbătă 15 mai 2021,între orele 18,30 – 22,30, când au fost nu unul ci trei sărbătoriți în cadrul Cenaclului cu sediul în Montreal, din provincia Quebec, din Canada. Au participat online aproape 40 de personalități din mai multe orașe ale lumii.

Pentru jurnalistul și scriitorul vasluian este o deosebită onoare să fie sărbătorit într-un Cenaclu care cuprinde într-o sesiune între 40 și 80 de personalități din toată lumea, oameni cu operă și care de multe ori aud prima dată de Vaslui, sau de cultura…vasluiană, dacă nu sunt intoxicați, cumva de temele predilecte ale transmisiilor gazetărești de aici: crime, violuri, furturi, etc.

Acum s-a discutat faptul cultural și conducătorii Cenaclului au fost în cunoștință de cauză pentru că au în original și prin email opere ale profesorului vasluian, printre care Bătălia pentru Vaslui (740 pag.), Jale și eroism românesc la Cotul Donului și după(!), 305 p., Opera Magna 1-4,(2000 p.) ș.a. De altfel Biblioteca Națională din Montreal are câteva dintre cele mai importante cărți ale autorului vasluian, la fel ca și mai multe biblioteci din lume.

De menționat că D.V. Marin a luat parte activ la „procesul Sadoveanu” în câteva emisiuni online, pentru care a furnizat fotografii de referință de la Muzeul ieșean și a informat pe cei aproape 80 de participanți din lume cu unele rezultate ale cercetărilor sale pe această temă.

Dezbaterea și comunicările de sâmbătă 15 mai 2021 au avut intervenții interesante și surprinzătoare referitoare la contribuțiile științifice ale câtorva dintre cei prezenți online, și au elogiat viața și activitatea doamnei Melania Rusu și a prof. dr. D.V. Marin, fiecare fiind invitat să-și expună viața și activitatea, apoi s-a dat drumul la discuții, urări și păreri. Ca de obicei e vorba de o prezență foarte activă a participanților mereu impetuoși, greu de stăpânit de către prietenul comun și respectat al tuturor, olteanul Alex Cetățeanu, stabilit de mult în Montreal.

De altfel, nu există nici un dubiu că acesta este primul Cenaclu cultural online din lume și este meritul unic al olteanului nostru Alex, un vechi luptător pentru cultura și limba română, că a reușit să-l facă funcțional și, mai ales, foarte interesant și… frecventat. (Ne propunem să vă informăm mai mult și mai des).

Lista personalităților din Europa, din America (în întregimea ei) și mai ales din marile orașe ale României este impresionantă și trebuie reținut că nu încap aici dintre cei cu merite nedistincte. Mai mult, există o analiză a operei fiecăruia cu o…sete pentru limba română pe care o apără fiecare cum poate și cu autoritatea științifică pe care i-o dau operele și titlurile obținute cu muncă în grele condiții.

Am vrut să zic de „Destine literare” că e o oază de românism, dar prin asigurarea participării personalităților din toate continentele și țările nu e numai atât: e un bastion important al bătăliei pentru limba română, împreună cu revista Meridianul Cultural Românesc și altele.

Volumul „Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7” subintitulat Vaslui pe harta culturală a lumii (Pim, Iași, 2021,330 p.) cuprinde un număr important de colaboratori din toate continentele cărora li s-a rezervat câte o pagină selectată din ce au publicat în revistă, fapt stimulatoriu pentru diaspora, dar și pentru cultura națională: 707 colaboratori contribuie la acest monument.

MELANIA RUSU CARAGIOIU…
din Canada, ne scrie:

Data de 15 mai 2021 a fost așteptată cu bucurie de participanții Cenaclului ASRAN – Asociația Scriitorilor Români din Continentul America de Nord – „Destine literare”. Pe ordinea de zi, figura evocare de scriitori, prezențe noi de scriitori ca Nazaria Buga – Paris, Ion Longin – Popescu, recitări, prezentări de lucrări, discuții pline de însuflețire și trei aniversări: Scriitor Prof. Dr. Dumitru V. Marin , Scriitor Ing. Dr. Ioan Cosmuța („descoperit” chiar în timpul emisiunii online) și Scriitoare Ing. Melania Rusu Caragioiu, vicepreședinta ASRAN, poetă, autoare, publicistă, ambasador Limba Noastră cea Română, STARPRESS – Canada.

Atmosfera de desfășurare nu a fost deloc monotonă, fiecare membru al Cenaclului s-a depășit pe sine, precum deobicei, punând multă imaginație, competență, responsabilitate și doza necesară de bună voie, față de un asemenea eveniment.

S-a iterat ideea că, ASRAN – ,,Destine literare", e cel mai plăcut și reușit cenaclu din lume, că unul dintre cei mai activi participanți este și sărbătoritul scriitor prof. dr.
Dumitru V. Marin, cel mai „cosmopolit" constructor de media din România, ing. dr. Ioan Cosmuță și cea mai prolifică în activitatea socială și în ani, ,,100 fără zece", ing. Melania Rusu Caragioiu.

Sărbătoriții au prezentat fiecare câte o succintă listă de realizări, sau amintiri, care au uimit prin ineditul lor.

Toți ce trei sărbătoriți fiind mândri de a fi înfruntat piedicile din activitatea personală, având pentru societate un aport folositor, precum au subliniat și cei care, pe lângă urarea de: ,,La mulți ani!" ,au subliniat și anumite merite ale acestor sărbătoriți, harnici români care marchează în palmares un nume lăudat.

Mulțumim dragilor colegi din asistentă. Mulțumim și pentru mesajele, pline de suflet, primite și mulțumim Proniei care a vegheat asupra noastră spre a putea înfăptui acele fapte folositoare societății românești și prietenilor din întreaga lume, care nu sunt puțini.

Vă așteptăm cu drag, stimați cititori, spre a împărtăși cu noi gândurile voastre, fie în cadrul

revistelor, fie în cadrul ASRAN- Cenaclul ,,Destine Literare", fie în publicațiile unde ne realizăm.

Melania RUSU–CARAGIOIU,
19.05.2021, (Canada, dar, din România – Timișoara)

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 20 (2003) de joi, 20 mai 2021

●

Georg BARTH, Passau, Germania

Stimate Domnule Director general, Prof. dr. Dumitru V. MARIN.

Sunt atâtea cărți care merită citite!

Dar vrem să ne oprim azi la cartea dvs. „Marin-80"

Am spus-o deja săptămâna trecută – mai exact joi – când în zona vestică a Europei – dar parțial si în România, a fost „Înălțarea Domnului" – care este o mare sărbătoare creștină.

Asadar, vorbeam despre o capodoperă a culturii românești… și iată că, repet (apăsat) azi cele spuse.

Dacă am mai scris despre cărțile dvs, înseamnă că vă spunem sincer ce credem despre ele.

La sinceritatea noastră se mai adaugă conținutul și structura respectivelor cărți, care au rămas la fel de „faine". Vă dorim toate cele bune precum și multă sănătate.

Cu deosebită stimă și respect,
Georg BARTH
Germania

SIMPOZION ANIVERSAR LA VASLUI

Miercuri 28 aprilie, în sala mare a Centrului de Afaceri Vaslui a avut loc un eveniment banal și convențional la prima vedere, dar neobișnuit prin amploarea lui și, mai ales, prin concluziile la care te obligă. Aproximativ 40 de persoane – majoritatea oameni importanți ai orașului și județului, s-au adunat să-l sărbătorească pe Prof. Dr. Dumitru V. Marin cu ocazia împlinirii a 80 de ani de viață, în cadrul simpozionului „Jurnalistică și cultură națională la Vaslui”.

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (al cărei membru este și Dumitru V. Marin) a fost reprezentată oficial de Miron Manega, membru în Consiliul Director și purtător de cuvânt al Uniunii, și Mariana Păduraru, asistentă de cabinet la UZPR, care i-au înmânat aniversatului o diplomă de excelență specială *„pentru prodigioasa activitate literară și jurnalistică și devotamentul față de actul de cultură”*. Pe diplomă sunt menționate statisticile activității lui Dumitru de-a lungul celor 80 de ani de viață: 64 de ani de activitate profesională, 28 de ani de studii, 4 profesii, 52 de cărți tipărite, 5 ziare și reviste înființate, 30 de ani de funcționare neîntreruptă a TVV, prima televiziune privată din România (Licența 001/TV/1993), înființată de Dumitru V. Marin și urmărită de 500.000 de telespectatori. Ar mai fi de adăugat că profesorul Dumitru V. Marin, cetățean de onoare în trei județe (dar nu și în propriul județ) este cel căruia in se datorează amplasarea, în 1975, a statuii ecvestre a lui Ștean cel Mare de la Podul Înalt (sculptor Mircea Ștefănescu), precum și coordonarea lucrărilor de construcție a întregului monument. *„Dumitru V. Marin este un fel de rechin* – a spus, printre altele, în cuvântul omagial, Miron Manega – *în sensul în care, mi-a spus mie cineva, rechinii sunt niște pești care se mișcă tot timpul, chiar și atunci când dorm. Dacă se opresc din mișcare, mor. Pe Dumitru V. Marin îl ține în viață și va continua să-l țină, tocmai mișcarea în câmpul presei și al culturii”*. Înmânându-i diploma, dar și însemnele centenare ale UZPR, Mariana Păduraru a adăugat că *„așa cum Uniunea Ziariștilor Profesioniști*

din România a împlinit, în 2019, 100 de ani de existență, așteptăm cu răbdare ca și domnul profesor Dumitru V. Marin să celebreze, în plină activitate, propriul centenar”.

Evenimentul, intitulat „Jurnalistică și cultură națională la Vaslui”, a avut, prin consistența și anvergura lui, caracterul unui veritabil festival: expoziție de carte și presă, expoziție de pictură și caricatură, lansări și prezentări de carte, recitaluri de muzică vocală și instrumentală (cu accent pe muzica folclorică, interpretată de copii), într-un cuvânt un adevărat carusel al activităților culturale din orașul Vaslui, al căror principal ferment este profesorul Dumitru V. Marin. Evenimentul a fost moderat de doctorul Valeriu Lupu iar dintre vorbitori s-au remarcat: viceprimarul Cătălin Mândru, Dumitru Brăneanu (președ. filiala USR din Bacău), preotul Cătălin Gubernat de la Episcopia Hușilor, Corina Gherman (Casa Armatei din Iași, Dan Teodorescu de la filiala UZPR Iași, Nicolae Viziteu (care a avut și expoziția de caricatură), Luminița Cozmei etc.

Întregul eveniment, dar în primul rând sărbătorirea aniversară a profesorului Dumitru V. Marin, poate fi considerat un moment de mândrie pentru orașul Vaslui, căci personalitatea aniversatului depășește granițele județului și chiar ale țării. Căci nu este doar o personalitate polivalentă (etnolog, romancier, monografist, om de presă, întreprinzător privat, politician) ci și un om al performanțelor de top, care nu se sfiește să-și recunoască public valoarea: *„N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut*

somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit […], am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit… calculat. Așa că mi-am comandat până și statuie (bust) și chiar pe mormânt am conceput o lumânare stilizată care semnifică: VIAȚA”.

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România e onorată să aibă în rândurile ei o asemenea „tornadă” de muncă și creație.

UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA
Departamentul de Comunicare

●

EMBLEMA VASLUIULUI…

IZVORUL TĂMĂDUIRII, deci, vineri, 7 mai 2021, după amiază, o încercare de a realiza câțiva pași prin Centrul municipiului Vaslui, unde nu era prea multă aglomerație. Către magazinul apicol câteva grupuri, în centru cu tot cu copii circa 20, iar în pub-ul din Centru, 8 perechi la mese, vorbeau între ei.

Ca de obicei, viața de crâșmă ori restaurantele, nu fac obiectul atenției mele, mai ales că după efortul celor 50 de cărți tipărite, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani, a apariției Revistei și a realizării Simpozionului **„Jurnalistică și cultură națională la Vaslui/Marin-80”** m-am stors de ultimele picături de energie.

În trecere pe lângă semnaforul din centrul Vasluiului, n-am înregistrat existența grupului

liniștit din pub. Dar, din mijlocul lor se ridică un domn de talie mijlocie și ușor mai în vârstă, îi mai ridică pe alți 3 tineri și se înfățișează înaintea mea:

– Domnule Profesor, Dvs sunteți emblema culturală a Vasluiului, vă rugăm să acceptați să faceți o fotografie cu noi.

Am rămas surprins, nu mă simțeam nici grozav din cauza unei slăbiciuni temporare, dar am acceptat. De ce să nu spun, BUCUROS!

Am legat câteva minute o discuție din care am tras concluzia că oamenii aceștia citiseră într-un ziar

niște jigniri grosolane și auziseră despre câte am înfruntat până să realizez atâtea pentru Vaslui. Știau de TVV, de ziar, de revista Meridianul Cultural Românesc și s-au arătat bucuroși să vorbească și să se fotografieze cu mine: „cine știe dacă vreodată vom mai avea ocazii în lumea aceasta” și-a motivat mai vârstnicul hotărârea de a mă aborda.

Subliniez, întâlnirea a avut loc vineri, 7 mai 2021, în jurul orei 16.40, în centrul Vaasluiului.

De ce povestesc despre asta?

Pentru că acțiunea monstruoasă a gândacilor de bălegar s-a întors împotriva lor: reacția oamenilor obișnuiți este pozitivă la faptul că de peste 51 de ani reprezint cultura județului în varii ipostaze cu RECUNOAȘTERE NAȚIONALĂ ȘI GLOBALĂ. Cel puțin în aceste luni de zile nu mai cunosc un conjudețean să fie prezentat într-un Simpozion Național, la Vaslui; alt Simpozion Național online realizat de UZPR cu mai multe personalități din țară și Simpozionul Internațional organizat tot online de vestitul Cenaclu „Destine literare” din Montreal-Canada, cu personalități din toată lumea. Cred că voi reveni.

●

REACȚII DUPĂ SIMPOZIONUL DIN 28 APRILIE, VASLUI:

– **Prof. Nicolae Popa**, dirijorul și conducătorul Ansamblului „Privighetorile Zeletinului” de 46 de ani: „Ce reușiți dvs aici, e unic dle profesor, de când vă știu.

Chiar sunteți o emblemă și pentru județul Bacău și pentru Vaslui. Vă asigur că toți cei de acasă suntem mândri de dvs.”

– **Prof. Lucia Chiper** a realizat o poezie lungă consacrată lui DVM, „La zi aniversară”:

„Celui ce Vasluiul a urcat
Pe harta culturală și a lumii
Jurnalist și scriitor apreciat
Ne reprezintă și prin lumina lunii…”.

– **Genoveva Porumb**, interpretă de muzică populară, Bârlad: „Când e așa de greu, astăzi, mă gândesc la reușita asta deosebită, și cum de mai puteți. Vă mulțumesc pentru invitație la Simpozion care mi se pare foarte bine organizat și cu oameni valoroși. Nu e de mirare că vă cunoaște o lume. Felicitări!” – **Constantin Chirica**, fost elev, autor-monografist, jurist, Iași: „Chiar sunt mândru că mi-ați fost profesor, că mă sfătuiți și astăzi, că mi-ați prezentat cărțile. E greu de făcut, e unic, ce reușiți Dvs.”

– **Dan Teodorescu**, jurnalist, poet, scriitor, președintele Ligii Scriitorilor Iași: „Dacă n-ar fi D.V.M., sigur ar lipsi un ziar, o revistă, atâtea opere… hm… 50, e ceva, e, domnule, cum să contești, dacă te prețuiește o țară și așa mulți în lume?”

Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
nr. 20 (2003) de joi, 20 mai 2021

ALTE SEMNALE DIN PRESĂ:

Cadran cultural

Periodic al Ansamblului Folcloric „Busuiocul“ din Bacău • Anul IV • Nr. 3 (19) • Mai-iunie 2021

„...am pus Vasluiul pe harta culturală a lumii“

• Interviu cu scriitorul Dumitru V. Marin, la ceas aniversar

– Domnule Dumitru V. Marin, la final de prier ați marcat o nouă bornă în lunga dumneavoastră existență. Cum ați trăit acest moment și ce semnificație are acum cifra 80?

– O întrebare cu multe ramuri, care impune răspunsuri printr-o carte. Cum eu am scos la lume 50 de volume tipărite, oricine are de unde alege. S-o luăm pe rând: „îndelungată existență“ ar fi un termen de acceptat ținând cont că am debutat în presă, în octombrie 1957, în Steagul roșu – Bacău, cu un articolaș intitulat „Bibliotecarul n-are timp“. Eram elev la Podu Turcului, eu fiind născut la Giurgioana, din țărani mijlocași. M-aș gândi că e îndelungată activitate dacă rămân la fel de creativ la vreo 90 de ani…

– ... să dea, Domnul!

– Din ce mi-au spus ai mei, m-am născut de Duminica Tomei, într-un răsărit de soare, abia mijea de ziuă, nici nu știu dacă era 28 sau nu; era stare de război, dacă în acte e așa… de la data asta tot țip în lume. Iată, au trecut 80 de ani și mă simt tot veșnic, adică am mare chef de muncă, și dacă am înregistrat atâtea volume, televiziune, radio, ziar prin care am deschis multe căi în mass-media, în plus acum revista internaționalizată Meridianul Cultural Românesc, ajunsă la nr. 26, cu 707 colaboratori din toată lumea… parcă aș zice că am realizat ceva în viață. De muncit am muncit permanent, nu numai „în prier".

– Nu contestă nimeni acest lucru! Când m-am referit la prier, am făcut trimitere la ziua de naștere și la borna pe care tocmai ați atins-o. Revin, așadar, la întrebare și aștept gândul legat de ziua de 28 aprilie...

– Fac o mărturisire: n-am avut timp niciodată să mă bucur nici de Diplomele de Licență, nici de Doctorat, nici de acele realizări peste rând, cu păcat zic, nici de cei 9 nepoți ai mei, nici de aniversarea triplă din luna aprilie curent. De ce triplă? Păi, la Vaslui am avut un Simpozion interjudețean consacrat, cu vreo 51 de scriitori prezenți, U.Z.P.R. a organizat un Simpozion Național cu personalități din mari orașe ale țării (tot pe 28), iar ASRAN și Destine literare au făcut un Simpozion online cu personalități din toată lumea, pe 15 mai. Mare onoare pentru mine și, sigur, unică pentru județul Vaslui.

– Nu pot să vă contrazic, așa că nu-mi rămâne decât să mă bucur că ați fost în centrul atenției. Se vede că o meritați...

– Cred că un mare merit pentru mine e că am pus Vasluiul pe harta culturală a lumii, prin ziarul care merge pe toate continentele, ca și revista, prin publicarea unor creatori din 22 de țări, prin opere care se află în mari biblioteci ale țării și ale lumii… De regulă, orice scriitor se acoperă cu un oraș cât mai cunoscut în lume. Vasluiul nu apare nici în toate hărțile românești, deci ce fac eu… îi conferă ceva aură localității. Cu… „dacă", nu-i așa?

– Băcăuanii ar trebui să fie invidioși, dar cred că, indirect, prin baștină, ați dus și faima Bacăului în lume. Și, că tot veni vorba, nu vă bântuie nostalgia plaiului natal?

– Mă simt tot un fiu al Bacăului, adică din Giurgioana, și tot ce pot răspunde e că și manifestările acestea tot prin muncă și gânduri creative le-am parcurs. Pot fi ca întotdeauna sincer: tare mai am multe de făcut prin lumea asta. Cum să nu fiu optimist când văd că știu, vreau și, mai ales, POT!!!

– Sunteți optimist și asta e bine. De unde credeți că vă vin energiile ce vă mână înainte?

– De unde vin energiile, …pare că n-ar fi greu de răspuns, dar trebuie să observăm că există unele neputințe ale vârstelor, apare rutina, se ivesc lenea și interesul și, atunci, musai e rolul voinței. Am păzit oi și vaci, am împins la coarnele plugului (cu umărul, că eram prea mic) de pe la 6 ani, am înțeles

că rostul meu e învățătura. Să știi că am avut privilegiul să-i recit poezii lui Gheorghe Gheorghiu-Dej conducătorul P.M.R. și al României, aflat în campanie electorală, care m-a recompensat cu o sumă cu care puteam cumpăra jumătate de bou. Văzând că cei învățați sunt ceva mai prețuiți, am avut mereu ambiție, chiar dacă am făcut navetă 6 + 6 km zilnic, tot gimnaziul și Liceul. E poveste lungă și impresionantă. Am învățat, iar am învățat, apoi i-am învățat și pe alții. Ce mă motivează? Răspunsul scurt: cred că nimeni nu mai poate face ce-am reușit eu, niciodată, pentru că, împreună, stimate prieten Corneliu, că tot ne cunoaștem de o jumătate de secol, vedem, simțim, că se realizează noua cultură existențială, bazată pe videocultura unificatoare, pe comunicare rapidă (telefonul e foarte bun, dar mult ne însingurează) și pe computer: acesta strică puternic limba română și simțul național. Mai e, astăzi, istoria neamului vreo preocupare generală, măcar în școli?

– Dumneavoastră le știți mai bine, că ați fost și profesor! Ieșind însă din catastrofalul sistem de învățământ postdecembrist, ați găsit iute o modalitate de a îndrepta această anomalie prin publicațiile pe care le coordonați și editați...

– Aș vrea, tocmai de aceea, să fac o mică detaliere: prin revista M.C.R., plecată de la Vaslui pe 1 februarie 2015, am prins o nișă cultural-socială, jurnalismul cultural. Ca să izbândim atât de mult, a trebuit ocupată o asemenea nișă și apoi derulat un extraordinar volum de muncă. Îți poți

închipui că nici un reportaj, nici o emisiune ori alt material la TVV, nici un cuvânt în ziar, nici un cuvânt în Revistă n-au trecut mai departe fără să le văd și să mi le însușesc eu?

– Ce v-a motivat cel mai mult când v-ați hotărât să întregiți această triadă: presă scrisă-radio-televiziune?

– Mă motivează „determinant" bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ în frontul acesta universal, unde mă simt foarte-foarte util. Nu e clar, cu cele câteva mii de pagini în ziar și revistă?

– Pentru mine, da, însă aveți și destui contestatari. Lor cum le răspundeți?

– Poate vei zâmbi când spun: am descoperit că acesta ar fi rolul meu în viață și în lume…

– Deduc de aici că, indiferent de piedici, nimeni nu vă poate deturna de la misiunea asumată. O dovadă în acest sens sunt și cele 50 de volume pe care le-ați trimis în lume. Deși știu că e destul de greu să alegi când e vorba de propria creație, care dintre ele credeți că vă reprezintă cel mai bine și la care țineți cel mai mult?

– Prietene Corneliu, avem toți însușirea filozofiei de viață, că nimeni nu e nemuritor, cumva, toți ne așteptăm la asta, dar am vrea să nu fie și pentru noi, că ne-am dărâma sufletește. Trăiești și tu pe deplin starea creatorului și știi că te zbați pentru un titlu, pentru o frază nopți întregi. Dacă ai mai mulți copii, nu prea poți zice pe care-l iubești mai mult, dar e totuși așa. Dacă ai mai multe cărți, poți spune că le iubești pe toate, dar: trebuie să poți

face diferența pentru cele mai valoroase în perspectiva de după viață și a interesului public. Eu cred că teza de doctorat, editată cu titlul Tudor Pamfile și revista Ion Creangă, o integrare a celui mai mare folclorist-culegător din cultura noastră în cadrul etno-folcloristicii romantice (am lucrat la ea 22 de ani), remarcată atunci ca o lucrare unică, e marcajul meu în folcloristica românească, „înlăuntrul" căreia am câteva mii de texte culese, câteva zeci de lucrări publicate. Nu poate lipsi romanul Zăpadă pe flori de cireș, despre care Theodor Codreanu scria că este primul roman realizat în istoria culturală a județului Vaslui, dar din listă nu poate lipsi Prima clasă…, primul studiu și dicționar al scriitorilor și oamenilor de cultură de pe Valea Zeletinului, nici 101 vasluieni pentru 100 de ani, cu ocazia Centenarului Unirii, nicicum Bătălia pentru Vaslui/222 printre noi, 740 de pagini, cele mai de seamă microportrete consacrate unora dintre cele 1088 de personalități pe care le-am intervievat. Evidențiez în special, Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după(!), din 2020, o istorie UNICĂ, refăcută după 77 de ani, cu cei 7 sutaviețuitori de la această cea mai mare catastrofă a armatei române. Sunt mărturii și scene terifiante ale celor de pe front, e și un jurnal al ofițerului Tache Brumă, de la Podu Turcului, prizonier la nemți, deci o altă carte unică în cultura și istoria românească. Mai adaug Opera magna 4 (2021), cu interviurile cu cei 10 președinți de stat, 16 prim-miniștri, Papa, Teoctist, Daniel, alți înalți ierarhi…

și pot continua. Numai că revista internaționalizată, unde publici și domnia ta, și Dumitru Brăneanu, și Ioan Dănilă și aprilistul Viorel Savin nu poate fi uitată, pentru că mi-a adus recunoașterea de membru al Asociației Scriitorilor din America de Nord – și, e prea importantă să poată lipsi dintr-o listă, fie și așa de selectivă. Dacă mai suporți, adaug alte mari realizări: PRIMA televiziune privată din istoria României (Licența 001/TV/România), primele posturi de radio (și rețea) din județul Vaslui, ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, care face 25 de ani de la apariție și păstrează o tematică de 16 puncte atinse…

– Izbânzi pentru care meritați toate felicitările. La mulți ani!

Cornel Simion GALBEN

CADRAN 4
Jurnal mureșean
Anul III, nr. 4 (20) • 30 aprilie 2021 *ISSN 2066-0952 * Redactor-şef Nicolae Băciuţ
Lunar pentru minte, inimă şi literatură • Apare sub egida Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România

Aniversări UZPR

DUMITRU V. MARIN - 80

După ce la Vaslui, Marin V. Dumitru a fost omagiat în cadrul unui Simpozion Naţional („Jurnalistică şi cultură naţională la Vaslui". Dumitru V. Marin şi exemplul personal în presă) , câţiva dintre membrii Consiliului Director al UZPR l-au omagiat pe acesta într-o întâlnire on line, la care au participat Doru Dinu Glăvan, preşedintele UZPR, Daniela Gifu, Nicolae Băciuţ, Sorin Stanciu vicepreşedinte), Răzvan Onesa, Claudius Dociu şi prin telefon Miron Manega, precum şi Ioan Dănilă, invitat.

A fost remarcată longevitatea în mass media a lui Dumitru V. Marin - 64 de ani - şi curajul acestuia de a ţine sus steagurile presei în provincie, şi nu oriunde, într-un judeţ neatractiv pentru afirmarea mijloacelor de informare în masă.

Realizările lui Dumitru V. Marin în plan profesional îl recomandă pe acesta ca pe un model de tenacitate şi perseverenţă.

După ce a slujit ani buni la catedră, se dedică presei, de numele lui legându-se înfiinţarea, la 24 decembrie 1990, la Vaslui, a primului post de televiziune din Moldova (TV Vaslui) şi a primului post de radio din Vaslui (Unison Radio Vaslui) la 14 iunie 1994.

Ca om de televiziune, în emisiunile sale a avut sute de invitaţi, dar şi zece preşedinţi.

Ca autor de carte a semnat cincizeci de volume - de la studii etnofolclorice la monografii, de la cărţi de jurnalistică la romane... , care i-au adus şi premii, dar şi invidii şi chiar duşmănii.

O biografie consistentă, cu relief, care va rămâne ca o pagină luminoasă în istoria presei.

N. BĂCIUŢ

Anul XV, nr. 1 (54) aprilie, 2021
LOHANUL
Magazin cultural – științific

literatură

D. V. Marin, *Bătălie pentru Vaslui-Ro: 222….printre noi (!) (Istorie culturală)*, Ed. Pim, Iași, 2020, p. 735

Volumul impresionant al prof. dr. D. V. Marin se autointitulează *Memorialistică jurnalieră*, deoarece cuprinde un bogat material informaţional despre 222 de personalităţi ale lumii vasluiene…

După o trecere în revistă, printr-o introducere la capitolul I referitoare la poziţia şi funcţia oraşului Vaslui, se trece la capitolul II ce poartă un nume generic de *Personalităţile, în bătălia noastră*, capitol care se înşiră pe parcursul a peste 600 de pagini. Autorul enumeră, în ordine alfabetică, întreaga pleiadă de personalităţi vasluiene şi nu numai, din toate domeniile sociale.

Lungul şir al expozeului celor 222 de personalităţii, prezintă viaţa şi activitatea cultural-ştiinţifică a fiecărui contribuitor, la unii mai lungă la alţii mai scurtă, în funcţie de sârguinţa şi sacrificiul lor pe altarul cunoaşterii, de-a lungul anilor sau al deceniilor…

La capitolul III suntem întâmpinaţi de *Postfaţă şi nu numai…*, unde D.V. Marin vorbeşte despre jurnalistica reflexivă a proiectării subiecţilor în spaţiu şi tip de activitate, despre sinceritatea intervievaţilor… În această postfaţă se fac şi unele precizări-destăinuiri ale autorului, despre contribuţia sa la *Marea Bătălie pentru Vaslui*, la menţinerea făcliei vii a culturii vasluiene şi în final, ca un tablou sintetic, opera şi activitatea sa literară şi jurnalistică redate prin ziarul şi revista *Meridianul*, prin activitatea de reporter în cadrul TVV Vaslui etc.

Dumitru V. Marin – 80

Jurnalistul, scriitorul, filologul băcăuan (s-a născut la 28 apr. 1941, în satul Giurgioana, comuna Podul Turcului), rezident de câteva decenii în municipiul Vaslui, a fost sărbătorit miercuri în două chipuri: dimineaţă în urbea care l-a adoptat (delegatul băcăuanilor a fost scriitorul Dumitru Brăneanu), iar după-amiază, online, de colegii de breaslă din ţară. Moderator a fost Doru-Dinu Glăvan, preşedintele Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, care l-a etichetat pe sărbătorit drept „un membru important al U.Z.P.R." Aprecierile au continuat: „un om din istoria presei româneşti" (Daniela Gîfu), care a dovedit că „presă de calitate se face şi în provincie" (Nicolae Băciuţ). Ziua a fost „o sărbătoare a familiei jurnaliştilor români" (Claudius Dociu). Dumitru V. Marin, gazetarul de cursă lungă (a adunat 64 de ani de presă), conduce revista „Meridianul cultural românesc", dar a fost prezent şi în mass-media audiovizuală. „La mulţi ani!", de la cei de acasă.

Ioan Dănilă

UN RĂSPUNS
PENTRU CÂȚIVA ÎNJURĂTORI DE MESERIE:

De-aceea-ți zic, atâta doar, sictir,
dar nu-ți înjur nefericita mamă

de Lucian AVRAMESCU,
fragmente pentru care mulțumesc:

Cine-i normal, vă-ntreb și cine știe
În lumea asta ca o chiflă veche
Cu mintea toată pusă-ntr-o ureche
Ce-i bine și ce-i rău în pandemie?

Bolește anul, frigul stă în case
Politica se freacă-ntre picioare
E semnul clasic că nimic n-o doare
Din bolile învinse sau rămase

Pe fondul ăsta de ciupercărie
Apar deștepți fuduli ca după ploaie
Savanți cu șapte clase ce te-ndoaie
Mai abitir ca o enciclopedie

Au năpădit ca planta de cucută
Care se suie unde are chef
Subordonându-te, ca unic șef
Ce biruie prea șubreda-ți redută

I-aș zice vacă dacă n-ar fi bou
Bipedului acesta ambigen
Dar merită el oare un refren
Râmei nu-i faci durerea ta cadou

Vorbind frumos, poate că l-aș ierta
Dar mă înjură de copil, nevastă
În internet e regele năpastă
Ce intră cu bocancii-n viața ta

Analfabetule, hidoasă scârnăvie
Nu-ți fac nimic și sari de mă înjuri
V-ați înmulțit, scârbavnice făpturi
Gunoiul și-a făcut academie

Ești peste tot, planeta se destramă
E India cu totul cimitir
De-aceia-ți zic, atâta doar, sictir
Dar nu-ți înjur nefericita mamă

6 iunie 2021, Sângeru

REZUMAT

Peste 6 decenii de muncă, dintre care 51 de ani în slujba vasluienilor, cu prezență calificată și zilnică: profesor, etnolog, romancier, om politic, istoric, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile și-a marcat drumul social-cultural unic prin cele 51 de cărți tipărite și… întemeietor de televiziune, radio, ziar, revistă internaționalizată, într-un târg… Este triplu recordman în presă, promotor în cultură, prezență remarcabilă în Agora.

A ridicat Vasluiul pe harta culturală a lumii.

A fost mereu ***unul contra multora*** lăsând cărți ajunse în Pantheonul românesc: **Opera Magna 1 – 4**, **Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după(!)**, **Bătălia pentru Vaslui**, mai multe monografii și mai ales Revista ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, având 707 colaboratori de pe 4 continente***.

A scris și tipărit, fără ce-a publicat în ziarul **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, aproximativ 50.000 pagini.

O asemenea muncă nu a fost apreciată de autoritățile locale care l-au ocultat mereu, dar a fost recunoscută de aproximativ 1088 de mari valori, dintre care 80 semnează în această tipăritură-omagială.

Prof.dr. D.V.Marin a dat cu certitudine viață anilor și anilor multă viață, prin rezultate unice din perspectiva celor 80 de ani de la naștere. Varietatea reușitelor sale rămâne unică.

Jurnalistică și cultură națională la Vaslui/Marin80 acoperă un gol de informații necesar și astăzi și celor ce vin.

SUMMARY

Over 6 decades of work, of which 51 years in the service of Vaslui residents, with a qualified and daily presence: professor, ethnologist, novelist, politician, historian, the greatest Vaslui journalist of all time marked his unique socio-cultural path by the 51 printed books and… founder of television, radio, newspaper, internationalized magazine, in a fair… He is a triple record holder in the press, promoter in culture, remarkable presence in Agora.

He raised Vaslui on the cultural map of the world.

He was always ***one against many***, leaving books that reached the Romanian Pantheon: **Opera Magna 1 - 4**, **Male and Romanian heroism at Cotu Donului… and after (!)**, **The Battle for Vaslui**, several monographs and especially the ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC*** Magazine, ***with 707 collaborators from 4 continents***.

He wrote and printed, without publishing in the newspaper **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, approximately 50,000 pages.

Such work was not appreciated by the local authorities who always hid it, but it was recognized by about 1088 great values, of which 80 sign in this homage print.

Prof. D.V.Marin has certainly given life and years a lot of life, through unique results from the perspective of the 80th anniversary of his birth. The variety of successes remains unique.

Journalism and national culture in Vaslui / Marin80 covers a gap of information necessary today for those who come.

RÉSUMÉ

Plus de 6 décennies de travail, dont 51 ans au service des habitants de Vaslui, avec une présence qualifiée et quotidienne: professeur, ethnologue, romancier, homme politique, historien, le plus grand journaliste Vaslui de tous les temps a marqué son parcours socioculturel unique par le 51 livres imprimés et… fondateur de télévision, radio, journal, magazine internationalisé, dans une foire… Il est triple recordman de la presse, promoteur de la culture, présence remarquable à Agora.

Il a élevé Vaslui sur la carte culturelle du monde.

Il a toujours été ***un contre plusieurs***, laissant des livres qui ont atteint le Panthéon roumain: **Opera Magna 1 - 4**, **Héroïsme masculin et roumain à Cotu Donului… et après(!)**, **La bataille de Vaslui**, plusieurs monographies et surtout le magazine **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, ***avec 707 collaborateurs de 4 continents***.

Il a écrit et imprimé, sans publier dans le journal **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, environ 50 000 pages.

Un tel travail n'a pas été apprécié par les autorités locales qui l'ont toujours caché, mais il a été reconnu par environ 1088 grandes valeurs, dont 80 signent dans cet hommage.

Prof. D.V.Marin a certainement donné la vie et des années beaucoup de vie, à travers des résultats uniques dans la perspective du 80e anniversaire de sa naissance. La variété des succès reste unique.

L**e journalisme et la culture nationale à Vaslui / Marin80** couvrent un manque d'informations dont on a besoin aujourd'hui et ceux qui viennent.

SOMMARIO

Oltre 6 decenni di lavoro, di cui 51 al servizio dei residenti di Vaslui, con una presenza qualificata e quotidiana: professore, etnologo, romanziere, politico, storico, il più grande giornalista Vaslui di tutti i tempi ha segnato il suo percorso socio-culturale unico 51 libri a stampa e… fondatore di televisione, radio, giornali, riviste internazionalizzate, in una fiera… È un triplo record di stampa, promotore di cultura, presenza notevole in Agora.

Ha sollevato Vaslui sulla mappa culturale del mondo.

Fu sempre ***uno contro molti***, lasciando libri che arrivarono al Pantheon rumeno: **Opera Magna 1 - 4**, **Eroismo maschile e rumeno a Cotu Donului... e dopo(!)**, **La battaglia per Vaslui**, diverse monografie e soprattutto la rivista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, ***con 707 collaboratori da 4 continenti***.

Ha scritto e stampato, senza pubblicare sul quotidiano **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, circa 50.000 pagine.

Tale opera non è stata apprezzata dalle autorità locali che l'hanno sempre nascosta, ma è stata riconosciuta da circa 1088 grandi valori, di cui 80 firmati in questa stampa di omaggio.

Prof. D.V.Marin ha sicuramente dato vita e anni tanta vita, attraverso risultati unici dal punto di vista dell'ottantesimo anniversario della sua nascita. La varietà di successi rimane unica.

Il giornalismo e la cultura nazionale in Vaslui / Marin80 copre una lacuna di informazioni necessarie oggi e quelle che vengono.

VI.
ADDENDA

RECORDURI... RECORDURI... NUMAI... RECORDURILE

2... RECORDURI MONDIALE:

● 9 interviuri cu șefi (sau foști șefi) de stat și cu Iohannis 10: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), Francois Mitterand (Franța), Mircea Snegur, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Regele Mihai I, discuții cu Nicolae Ceaușescu (și, arestat de Vladimir Voronin, care nu era încă președinte).

● Prin Meridianul Cultural Românesc (înf. pe 1 febr. 2015), publicarea, doar după 24 numere, a 803 colaboratori din 4 continente și 18 țări.

6... RECORDURI NAȚIONALE:

● Prima televiziune privată autorizată, Licența 001/TV, înființată pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru ¼ din România.

● Cel mai longeviv editorialist român, la TVV, Unison, Meridianul, Onix, Meridianul Cultural Românesc, cu debut în jurnalistică în 1957, relatări din 32 de țări.

● Înființează primul grup de presă complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-rețea, ziar și revistă.

● Interviuri cu 14 prim-miniștri (Petre Roman, Th. Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciorbea, Radu Vasile, Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, Victor Ponta, cei din Republica Moldova Mircea Druc, Valeriu Muravschi, Andrei Sangheli, Vasile Tarlev, – ultimii doi încă nu erau în această funcție).

● Prima Teză de doctorat = carte consacrată curentului romantic în folclor: Tudor Pamfile și Revista ION CREANGĂ (1998), pregătită și documentată peste 20 de ani.

● Consemnări de la 3 întronizări de episcopi (Huși) PS Ioachim, PS Corneliu, PS Ignatie, interviuri cu Papa Ioan al II-lea, PF Teoctist, Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, protopopi, preoți.

3... RECORDURI INTERJUDEȚENE:

● Simpozioane interjudețene în numeroase comune. Zilele Meridianului, în jud. Iași, Bacău, Vaslui, Galați.

● Lansări de cărți, a ziarului Meridianul , a Revistei Meridianul Cultural Romanesc în aceste județe.

● Nominalizare în 13 Dicționare cu personalități, Cetățean de onoare (Podu Turcului, Țepu, Prisăcani), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al UZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE

● Longevitate mare ca jurnalist, peste 64 de ani.

● Școală neoficială de presă, (1990-2021), peste 500 de persoane.

● 29 de ani șef județean de partid (MER, FER, ACȚIUNEA POPULARĂ, Partidul verde), record local de consilieri, 234 în mandatul 2000-2004.

● 5 mandate de Consilier județean, 2 local.

● Candidat la Primărie, Camera Deputaților, Senat, Consilii locale și județene (1992 - 2008).

● Prima rețea de radio, locală: Vaslui (1993) + Bârlad (1994).

● Primul romancier, din istoria speciei literare, în Vaslui: Zăpada pe flori de cireș (1999).

● Înființează și promovează Curentul Cultural-Informațional din județ: cele mai mari personalități vasluiene, autori de merit, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și pagini speciale, au fost promovați în mijloacele proprii de presă.

● Organizează Cenaclul literar județean (1971 și 1991-2006), Cenaclul Mugurel '74, Festivalul național Fantastic Dance (2 ediții), Gala ziariștilor (2 ediții), Tip-top-minitop (2 ediții), Simpozionul național Omagiu Cărții Vasluicne (6 ediții), Zilele Meridianului în peste 28 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui... .

● Micromonografii și medalioane despre viață și opera lui Dumitru V. Marin în 13 Dicționare cu personalități în județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați. Istoria Jurnalismului din România (2012 – 9 mențiuni), Enciclopedia Personalităților din România (2010), Dicționarul etnologilor români (1998). Multe mențiuni în ziare și reviste.

● Prima monografie a Liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui, 1990.

● Autor a peste 11 volume (din 51) de istorie culturală locală.

● Ordinul Ziariștilor, Aur, de 2 ori.

● Reprezentări pentru Vaslui în 32 de țări din lume.

● Cetățean de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.

● Primul studiu consacrat învățământului local, 1980, carte, în 2016: Învățământ și merit vasluian

● Primul vasluian în întâlniri oficiale, ca șef de delegație ecologistă cu Joschka Fischer, pe 2 dec. 2001, la Budapesta. Primul vasluian la un asemenea rang înalt.

● Numerie și valoric întâlniri și interviuri (peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea, editoriale care consemnează rezultatele.

● Prima revistă de după Revoluție, Vlăstarul/L.M.K. (1990).

● Primul ziar local, nr. unic, Teleradioevenimont (1993).

● Primul săptămânal, extins, Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău (1996 – 2021 –).

● Vicepreședinte al UZPR (din 2005), Ordinul Ziariștilor români, AUR, 2005, 2013, Vicepreședinte al partidului Federația Ecologistă din România, 1992-2004.

● Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.

● Adună 803 colaboratori, în 6 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din LUME și tot ce este mai valoros în județul Vaslui. De departe un record de Guinness Book. Membru ASRAN.

● Filmul lui Corneliu Porumboiu, 2006, premiat în Cannes, reface momente din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin. „A fost sau n-a fost.". Număr special în Evenimentul Zilei, București, (2006) și în alte 30 de ziare și reviste.

● PRIMUL „MECENA" local, totul fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

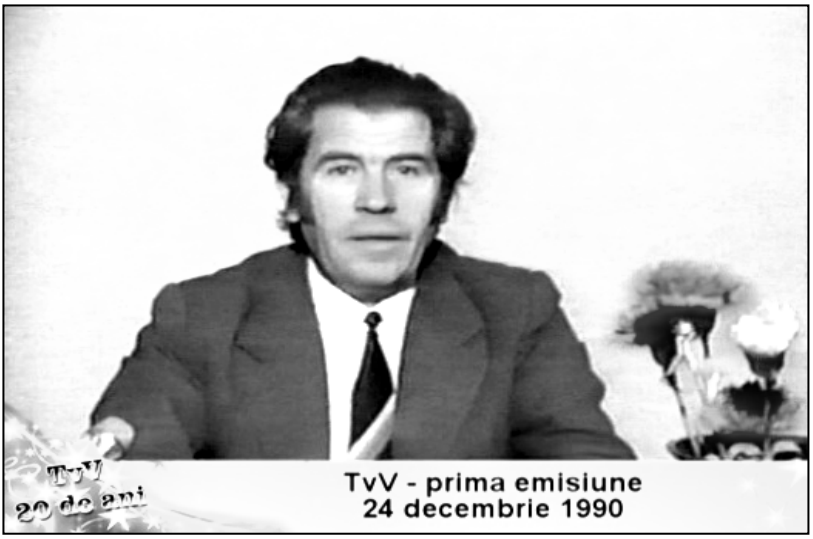

marinutvv@gmail.com; www.marindumitru.ro
0744.231.380; 0235.361.236

OPERA
- TABLOU SINTETIC –
Dumitru V. MARIN

1. a) **Deschizător de drumuri în presa modernă:**

Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet din Moldova (2017 -).

b) Interviuri cu **9 președinți de stat + Johannis**, 16 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fişe în Istoria Jurnalismului din România (Enciclopedia).

c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;

d) Interviuri cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi; cu Papa Ioan Paul al II-lea, Krakowia.

e) Vicepreședintе al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui (2005-2018). A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galaţi. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

Traian Băsescu

„Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani."

Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70", Ed. PIM, Iași, 2011, p. 6)

2. **Acțiuni unicat în istoria Vasluiului și nu numai**:

Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu Cărții Vasluiene (2013, 2015,

2017, 2018, 2019), Școala de ziariști pe lângă Tv.V., (peste 500 de persoane), Festivalul Național al Umorului, 1970, organizator, sprijinitor 51 de ani), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, din 1 februarie 2015→, Simpozioane interjudețene în județele Iași-Vaslui-Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999**. Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinelor unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andreescu etc., etc.

„Dl Dumitru V. Marin se grăbeşte să trăiască din plin, cu demnitate cât şi ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mişcare, multiplicând faptele bune.[…] Ca şi mai înainte, se bucură de mult succes şi sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire ştiinţifică - e un eminent savant, doctor în filologie."

Mircea Snegur,
primul Preşedinte al Republicii Moldova.

3. **Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014 -** Ed. a II-a revăzută și adăugită), **OPERA MAGNA 2**, romanul (Pim, Iași, 519 p.) și **proze scurte** în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar" (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea

necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este îndestul de apreciat…"

Acad. Răzvan Theodorescu,
București
(„MARIN - 70", Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)

4. Monografist:

– Liceul „Mihail Kogălniceanu" (1990), monografie la Centenar.

– *„Unison Radio Vaslui continuă..."* (2000), prezentare mass-media.

– MERIDIANUL - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional, 416 p. (2009); Premiată de UZPR.

– Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase", 218 p. (2010), monografie culturală;

– GIURGIOANA - Bacău, Sat, Biserică, Oameni, 170 p. (2011), monografie.

– … 77… Noduri culturale și răspunsuri amicale,Iași,2018,397 pag.

– 101 vasluieni pentru 100 de ani, Pim, Iași, 2019, 412 pag.

– **Liceeni la Podu… Bacău** Pim, Iași, 2019, 204 pag.

– **111 valori naționale pentru Vaslui** Pim Iași, 2019, 512 pag.

– **Festival semicentenar: 50 pentru 50(!) / F.N.U.C.T./ – Memorialistică jurnalieră** – Pim, Iași, 2020, 332 pag.

– Bătălia pentru Vaslui: 222… Printre noi(!) – (Istorie culturală) – Pim, Iași, 2020, 740 pag**.**

- **Călimănești, un sat ca multe altele, Pim,Iași,2021,320pag.**

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâția alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce),

este un iubitor al Bârladului, este un intreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[…] ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești"

Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist (m.18.02.2020).
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)
(„MARIN - 70", Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)

5. Contribuții științifice:

– Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

– *„Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale"* (2009), extras.

– **PRIMA CLASĂ… / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI,** 330 p. (2014);

– D.V.Marin, **„Noi perspective asupra operei lui Ştefan Zeletin**" în vol. cu același nume, coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

– D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**, Iași, 2017.

– OPERA MAGNA 1 (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– OPERA MAGNA 2 (Roman), Pim, Iași, 2020, 516 pag.

– OPERA MAGNA 3 (Contribuții de lider cultural), Pim, Iași, 2020, 510 pag.

– Numeroase Editoriale și articole din Meridianul Cultural Românesc și Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău.

„Lui Dumitru Marin, tecucean ca și mine, cu urări de succes în munca sa științifică"

Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977

Editorialist: Editoriale, articole, eseuri, Pim, Iași, 2018,184 p.

6. Istorie culturală:

– TV.V. - 15… explozia, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

– Tv.V. - Vaslui - România - Europa, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

– **25 - TV.V. (Istorie și cultură)**, 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.

– **75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism**, Pim 2016, 166 p.

– …77… Noduri culturale și semne amicale, Pim, Iași, 2018, 398 p.

– 101 vasluieni, pentru 100 de ani,/Valori identitare, Pim, Iași, 2019, 402 pag.

– 111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui, 2019, 512 p..

– Bătălia pentru Vaslui: 222… Printre noi (!) – (Istorie culturală) – Pim, Iași, 2020, 740 pag**.**

– Marin 80/2021, <u>Participări aniversative</u>… ed.II, 378 p.

"Stimate domnule Marin […] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Românii democratice."

Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996,
2000 – 2004

7. Istoria învățământului:

– *„Evoluția învățământului vasluian până la 1859”* (1980), extras + volum;

– *„170 de ani de învățământ public la Vaslui”* (2011), extras.Numeroase simpozioane în județele Moldovei.

– **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN - Eșantion din învățământul românesc (I)**, ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.

– Sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău.

– Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

„…meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereţii, vigorii şi creativităţii pe care această străveche cultură o dovedeşte.. Distribuţia ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, şi nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.”

dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

8.Etnografie și folclor:

– Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic; „*contribuie la recuperarea integrală a acestui preţios element de patrimoniu”...* - Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (p. 65).

– *„Considerații privind cântecul popular”* (1974), extras; primul studiu de gen.

– „Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc”, teză doctorat (1998), ample noutăţi şi documente inedite.

– **OFIȚERUL FOLCLORIST, Medalion istorico-literar, M.C.R.,** ***anIII, nr. 1 (9),2017, p123-124.***

– **Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin/ destine istorice**, *Pim, Iași, 2017,184 p.*

– **„Curentul Cultural - Informațional”** (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

– **OPERA MAGNA 1** (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, Zăpadă pe flori de cireș), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar

9. Reportaje și memorii de călătorie:

– Editoriale valabile din vremuri regretabile, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiată de UZPR în 2014.

– „Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei, 208 p. - (2013), volutele muncii de jurnalist;

– PRIMARII, ca niște oameni acolo, și ei, 338 p. (2014). Interviuri cu 50 de primari ieşeni.

– Ceaușescu -… - Băsescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter - 188 p. (2014). Interviuri cu 9 preşedinţi de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

– Jale și eroism românesc la Cotul Donului… și după!/Unice performanțe jurnalistice/ Ediția a I-a, Pim, Iași 2019, 274 pag. și Ediția a II-a, Pim, Iași, 2020, 305 pag.

– **OPERA MAGNA 4**, Iași,Pim,2021,506 pag. :De la Ceaușescu… la Iohannis/istorie în oglindă afectivă.

– **Reportaje și Editoriale, OPERA MAGNA 5**, – cartea nr 51 – Ed.Pim, Iași,2021,704 p.

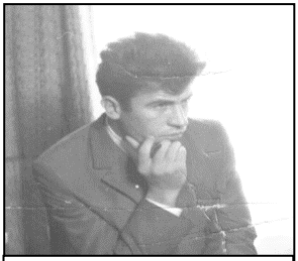
„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică şi etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetăţii Vasluiului şi, în general, ale judeţului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton şi la afirmarea unor personalităţi culturale locale, fapt pentru care oricând el îşi merită lauda şi cinstirea noastră, a tuturor. Azi și mâine.”

dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui

(M.C.R. nr. 5/ 2016)

10.Editor: - Tudor Pamfile - Basme (1976);

La consfătuire, Onești, 1971

– Ziarul Meridianul (1996 →), Teleradioeveniment (1993/94)

– T.V.V., Unison Radio Bârlad și www.tvv.ro (1990 →)

– **Revista Meridianul Cultural Românesc** (1 febr. 2015→) - director-fondator, editor, critic literar;

– **Revista Onyx** - revistă de literatură, civilizație și atitudine, director, editor, redactor. (2014)

„Mare mi-a fost bucuria când m-a anunţat că intenţionează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc”, ceea ce s-a şi întâmplat începând cu anul 2015, […], cu o tematică interesantă, captivantă şi diversificată, aflându-mă şi eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii româneşti, un om de aleasă ţinută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariştilor vasluieni şi români, un scriitor cunoscut şi apreciat pentru întreaga sa activitate editorială, în toată lumea.”

15 martie 2016
Academician Constantin Toma
Profesor la Facultatea de Biologie Iași.

11. Constructorul și îndrumătorul!

– Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,

– Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,

– Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuii lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973.

– Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel Mare – Vaslui

– Introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,

– Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)

– Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vaslui, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.

– Concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.

– Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.

– Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2019.

– A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel" 74 (15 ani), cel mai reprezentativ (Cenaclul) „Asociația Creatorilor Vasluieni" (A.C.V.), 1966 și după1989.

– A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

– A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase" Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene" Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 6 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene" (2013, 2015, 2017, 2018, 2019). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 31 (azi, 51) de cărți tipărite.

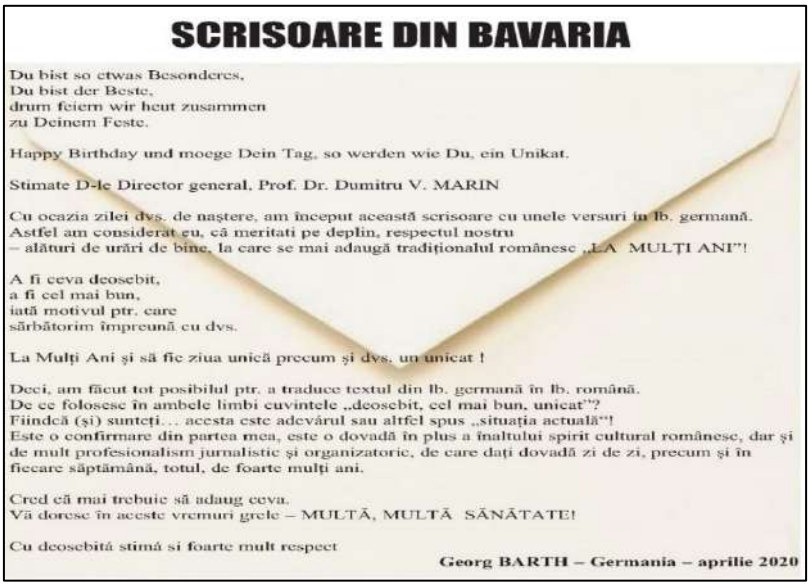

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare şi mai puţin un om de succes"

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc şi eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director–Fondator al Revistei "MERIDIANUL CULTURAL

ROMÂNESC" – în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN"

Georg Barth, 22.02.2017,Passau, landul Bavariei, Germania

SCRISOARE DIN BAVARIA

Du bist so etwas Besonderes,
Du bist der Beste,
drum feiern wir heut zusammen
zu Deinem Feste.

Happy Birthday und moege Dein Tag, so werden wie Du, ein Unikat.

Stimate D-le Director general, Prof. Dr. Dumitru V. MARIN

Cu ocazia zilei dvs. de naştere, am început această scrisoare cu unele versuri în lb. germană.
Astfel am considerat eu, că meritati pe deplin, respectul nostru
– alături de urări de bine, la care se mai adaugă tradiţionalul românesc „LA MULŢI ANI"!

A fi ceva deosebit,
a fi cel mai bun,
iată motivul ptr. care
sărbătorim împreună cu dvs.

La Mulţi Ani şi să fie ziua unică precum şi dvs. un unicat !

Deci, am făcut tot posibilul ptr. a traduce textul din lb. germană în lb. română.
De ce folosesc în ambele limbi cuvintele „deosebit, cel mai bun, unicat"?
Fiindcă (şi) sunteţi… acesta este adevărul sau altfel spus „situaţia actuală"!
Este o confirmare din partea mea, este o dovadă în plus a înaltului spirit cultural românesc, dar şi de mult profesionalism jurnalistic şi organizatoric, de care daţi dovadă zi de zi, precum şi în fiecare săptămână, totul, de foarte mulţi ani.

Cred că mai trebuie să adaug ceva.
Vă doresc în aceste vremuri grele – MULTĂ, MULTĂ SĂNĂTATE!

Cu deosebită stimă si foarte mult respect

Georg BARTH – Germania – aprilie 2020

12. **Important om politic în jud. Vaslui**, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate**, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 –).

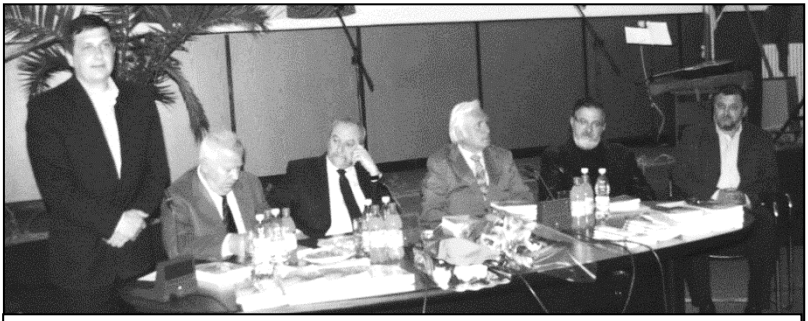
„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din

1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

– Interviuri la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

– Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” ș.a.

– Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie 2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014; **Iași** - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie

2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani - 22 - 24 august 2014; Ciorteşti - 29 și 30 august 2014; Lungani - Marți, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016; Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați,** Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumușelu, com. Glăvănești, jud. Bacău -** Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; Băcani - Vaslui, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a -** Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași** - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu” -** Vineri15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Em inescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitori din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr. 5, volumul „Învățământ și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” – Vaslui. „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ed. a III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).**

Aniversarea Meridianului… la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Judeteană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI), Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic. Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui,2018,sept. Vaslui.

LANSAREA M.C.R. în adunări publice, cu mii de participanți, Băcani, Bogdănești, Bălțați (Iași), Lungani (Iași) Duda Epureni, Vaslui și alte 8 localități, în 2018.

Lansări repetate, în ultimii 6 ani, la ALPI, Iași.

●

***„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI** - Luni, 27.03.2017 s-a desfăşurat la Iaşi, la Casa Corpului Didactic,*

lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC****, revistă care apare, prin străduinţa exclusivă a directorului grupului de presă* ***CVINTET TE-RA, prof. dr. DUMITRU V. MARIN****. Revista beneficiază de un colectiv redacţional ales: profesori, oameni de cultură şi ştiinţă.*

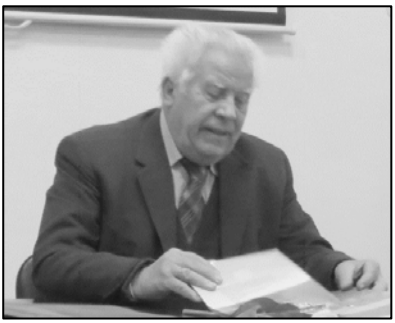

Încep cu gândurile noastre de gratitudine pentru efortul de a veni la Iaşi, pentru atmosfera culturală creată, prin prezenţa scriitorilor şi oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflaţi în ***SĂPTĂMÂNA ALTFEL****, participanţi la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele şcoli ieşene implicate.*

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Naţional "Costache Negruzzi", au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic "Spiru Haret" Iaşi: "Liceul Tehnologic de Mecatronică şi Automatizări", profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi", coordonator bibliotecar Oana Epure, Şcoala gimnazială "Ion Creangă", coordonator profesor Alina Fîntînaru, Şcoala Normală "Vasile Lupu". Am admirat, aşadar, elevii îndrăgostiţi de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câştigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenţi au făcut o atmosferă de zile mari,.

Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susţine în viaţă iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în ţară şi străinătate, poate deveni o deviză de viaţă!

,,Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă cineva că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni". Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: ,,Domnule, vin!" Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poeții actuali, alții de scriitorii actuali dar ne place, mie cel puțin îmi place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî" Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok" prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la

pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie ,eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să mătură prin Roma şi prin alte părți. Noi încercăm prin revista ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC*** *să diminuăm acest pericol. Revista* ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC*** *se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România şi recordul pe care de asemenea îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate şi în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlniți așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 şi 40." a spus prof. dr. Dumitru V. MARIN.*

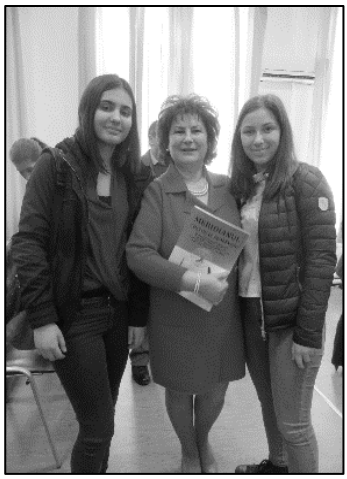

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIŢĂ, a vorbit despre misiunea deloc uşoară, dar cu multă nobleţe sufletească, de a scrie o revistă, de a o lansa în paisprezece ţări şi ne-a invitat la şedinţele Cenaclului "Păstorel", invitaţie pe care o vom onora. ,,Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca să scoți revista, timp, muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt şi profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesiuni deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el şi o parte dintre ale lui sunt și ale mele. Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare

dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Cenaclul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit nişte moşnegi acolo şi ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul ,,like", ,,share". Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii." a spus Mihai Batog BUJENIŢĂ.

Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO şi actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruiţi de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea cotidiană, mesaj care te înalţă şi transpune într-o lume mai bună. Vă mulţumim!

Printre alţi participanţi de seamă au fost poeta şi pictoriţa Viorica Bordianu, soţii Valentina şi Valeriu Lupu şi profesorul Mircea Varvara.

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creaţii. Pregătită de profesor Alina Fîntînaru ,de la Şcoala gimnazială Ion Creangă din Iaşi ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlineşte dacă elevii noştri sunt receptivi, deschişi ideilor frumoase, ca Naomi.

Elevul PĂDURARIU ŞTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" a citit din propriile creaţii transpunându-şi ideile prin care receptează lumea în care trăieşte iar elevele Liceului "Mihai Eminescu", COMANDATU CLEMENTINA şi HRESTIC MARIA LUIZA au recitat din cel mai recent număr al revistei ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.***

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU

URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat şi încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potenţial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm şi sperăm să-l vedem pe marile scene ale oraşului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulţumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic "Spiru Haret" Iaşi, SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generaţii diferite întru acelaşi scop: Dragostea pentru Limba Română!

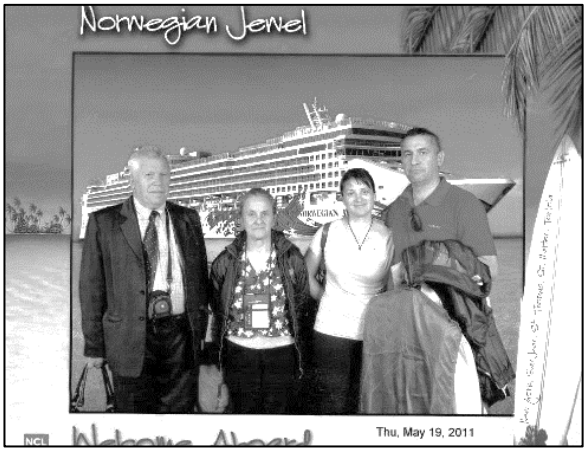
Vă mulţumim tuturor şi urăm Revistei Internaţionale ***MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC*** *cât mai multe şi frumoase numere!*

A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminiţa COZMEI"
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017

„Un om fără odihnă și fără astâmpăr, pe care l-am cunoscut în anii de după Revoluția din 1989, unul dintre cei condamnați să construiască."
jurnalist, Alexandru Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70", Ed. PIM, Iași, 2011, p. 73)

14. <u>Reprezentări internaționale</u>, Depart. Tourrenne

(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompierre de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999, cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie Trautman, interviu și dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg) Budapesta (2 dec. 2001, Internaționala Ecologistă, președintele delegației ecologiste românești. Tratative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dediu, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatari), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase, urmate de autoproclamarea Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 176 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL și în Cenaclul internațional Destine literare, Montreal. Membru ASRAN.

„Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță"

prof. dr. Mihai Miron
Meridianul..., aprilie 2016

15. Referințe:

– **MARIN 70 - Volum omagial,** 210 p. (2011);

– **MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric**, 202 p. (2013).

– **Iordan Datcu - Dicționarul etnologilor români**, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998: MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;

– **Istoria Jurnalismului din România în date,** *Enciclopedie cronologică*, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).

– **Enciclopedia Personalităților din România,** ed. a V-a, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.

– **Personalităţi băcăuane**, vol. VII, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;

– Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău, total **13**. Alte reviste și ziare.

– Biblioteca județeană Vaslui: **Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani"** (2011);

– Biblioteca județeană Bacău - Catalog internațional - **Geografie spirituală; D.V.Marin.**

–Vasile Ghica - **„Nasc și la Tecuci oameni".** (Tecuci), Dicționar personalități (2008).

– **Monografia Popricani, jud. Iași - 18 noiembrie 2013.**

– **MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU** (virtual, 2014).– **75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism), Volum omagial**, ed. PIM, Iași, 2016.

– Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin - Om, operă, prezență -** Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).

– Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin -** Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).

– B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerețe fără bătrânețe,** Revista UZPR, nr.3/vară, 2016, p.25.

– **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75, Pim,2016, 80 pag.**

– Articole omagiale și de analiză în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, în M.C.R., Deșteptarea - Bacău, BZI Iași.

– **C. Galben, Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016

– **Ioan Dănilă, Limba ce-o vorbim**…, Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016

– Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.

– Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ** – 75, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2O16.

– Materiale omagiale în M.C.R, Meridianul și alte publicații.

– Constantin Chirica, **Măcărești**, file de istorie, ed..Samia, Iași, 2013, 248 pag.

– **111 Valori naționale pentru Vaslui,** Ed. PIM, Iași, 2019, 512 p.

–**Recorduri, recorduri, numai …recordurile, pentru memoria istoriei,** pliant, 3000 ex.,2018.

– Bătălia pentru Vaslui, Edit. Pim, Iași, 2020, 740 pag.

„…prin graţia netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă şi bogată la extrem.”

Cu amiciţie, Adrian GRAUENFELS,
ASILR – Israel

●

Despre OPERA MAGNA I – II – III, (1 noiembrie 2020):

„Gigantic, titanic, magnific, istoric, cultural, justițiar, recunoscător, dăruitor, impunător, înălțător, grațios și sincer înțelept părinte, o adevărtată horă românească!”

●

„Sunteți la înălțime! Ca de obicei, numere foarte bune. Se vede că munciți foarte mult.”

26 noiembrie 2020
Ben TODICĂ – Sydney, Australia

●

„Dragi prieteni,

apare iarăși caruselul festiv al lui „Scriviamo...” (Să scriem), prieteni autori au colorat poezia cu o mie de nuanțe, întotdeauna sunt atât de mulți care își doresc să fie prezenți pe aceste pagini... La noi în Italia unde grupul trăiește, aceasta a devenit o întâlnire prestigioasă, atât de mulți, poate prea mulți, ar dori să-și pună semnătura sub poemele publicate! Se știe că acest lucru nu este posibil pentru toți deodată. Din nou mulțumim editorului pentru spațiul acordat, noi, din partea noastră, încercăm să oferim ce-i mai bun. O lectură plăcută! Ne veți citi atât în italiană, cât și în română. SCRIVIAMO se extinde cu fiecare zi mai mult. Vă îmbrățișez și pe curând.

Daniela STRACCAMORE – Italia, Scriviamo, Roma
(traducere în lb română: Rodi Vinau)
(M.C.R. nr.11/2017, p. 22)

●

„Stimate domnule profesor,

Ce bucurie să vă vedem și să vă auzim sâmbata trecută!

Și ce bucurie să primesc acest numar de excepție al MERIDIANULUI CULTURAL ROMÂNESC! Excepționala publicație, de înaltă ținută culturală și mare complexitate.

Felicitari din suflet!

Când mai veniți pe la Montreal? Vă așteptăm cu drag."

Toată stima,

Alexandru CETĂȚEANU, Destine Literare,

2 noiembrie 2020, Cenaclu international.

16. Distincții:

- Ordinul Ziariștilor „aur" de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare.

UNIUNEA ZIARIŞTILOR PROFESIONIŞTI

" ORDINUL ZIARIŞTILOR "

Se conferă d- lui

DUMITRU MARIN

"ORDINUL ZIARIŞTILOR"

clasa I (aur)

pentru realizări deosebite în presa şi cultura din

ROMÂNIA

– Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui și diverse culte religioase.

Primul Cetățean de onoare al comunei **Podu-Turcului, județul Bacău** (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei **Prisăcani, județul Iași** (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei **Țepu, județul Galați** (30 septembrie 2014).

– Membru al *Ligii Scriitorilor din România*, și *Uniunii Ziariștilor Profesioniști* din România.

ASRAN
ASOCIATIA SCRIITORILOR ROMÂNI DIN AMERICA DE NORD

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavostră în ASRAN.

Bine aţi venit în Asociaţia Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavostră.

PREŞEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit și în privința asta.[…]

Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor TVV și „Unison Radio”, fiul mijlociu,
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)

FILM: ***„A fost sau n-a fost”*** (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a., ș.a.î

DE ACELAȘI AUTOR:

Operă tipărită (selecții):

– **Considerații privind cântecul popular...** (1974) – studiu etnofolcloric,18 pag.

– **Basme de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.M**., editura Junimea, Iași (1976),124 pag.

– **Evoluția învățământului vasluian până în 1859** (1980) – **Istoria învățământului. 8 pag, in 16*.**

– **Liceul „M. Kogălniceanu", monografie la Centenar** (1990)

– **Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă"** – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)

– **Unison Radio Vaslui continuă...** – prezentare media (2000)

– **TV.V – 15... explozia** – „Cronica locului, jurnal intim...", 556 p. (2006)

– **Zăpada pe flori de cireș** – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)

– **Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional**, 416 p. (2009)

– **Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase"** – istorie culturală – 218 p. (2010)

– **TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură** – 256 p. (2011)

– **Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie**, 169 p. (2011)

– **Editoriale valabile din vremuri regretabile** – culegere – 258 p. (2013)

– **Cu Eminescu, dascăl de suflet** – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)

– **Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.)** – opinii, editoriale – 202 p. (2013)

– **„Spirale ” internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei** – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)

– **Primarii, ca niște oameni acolo, și ei** – Jud. Iași –338 p. (2014)

– C**eaușescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter)**, Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.

– **Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului**, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)

– **Marin D.V. contemporanul nostru** (virtual, 2014)

– **25 – TV. V – Istorie și cultură**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)

– **Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc)** (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)

– **77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism)** – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)

– **Viața „pe portative”... în 16 note**, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)

– **Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice**, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)

– **... 77… Noduri culturale și semne amicale**, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)

– **Editoriale, articole, eseuri** Ed. PIM, Iași, 184 p (2018).

– **101 Vasluieni pentru 100 de ani**, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019).

– **Liceeni la Podu – Bacău**, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)

– **Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei** –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)

– **111 Valori naționale pentru Vaslui** – Ed. PIM, Iași, 512 p. (2019)

– J**ale și eroism la Cotul Donului... și după(!)**, Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019).

- **Ediția a II-a**, Ed. PIM, Iași, 320 p. (2020).

– **Marile prietenii de pe Valea Prutului / Marin-Mâcnea-Dima-Pricop-Tudosie/,** Iași. Pim, 2020, 208 pag.

– **Opera Magna 1…(Folcloristică)** –Pim, 2020. 614 p.

– **Festival semicentenar /50:50**/ Memorialistică jurnalieră, Iași, Pim, 332 pag.

– **Opera Magna 2 (Roman)…** Pim, 2020, 515 pag.

– Opera Magna 3 (Contribuții de lider cultural) Pim, 2020, 510 pag.

– **Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi**, Pim, Iași, 2020, 740 p.

– **Călimănești-Vaslui**, Pim, Iași, 2021, 322 p.

– **Opera Magna 4**, Pim, Iași, 2021, 523 p.

– **Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și M.C.R.-7,** Pim, Iași, 2021, 332 p.

– **Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80** – Pim, Iași, 2021, 320 pp.

– **Ediția a II-a**, Iași, 2021, 382 p.

– **REPORTAJE ȘI EDITORIALE/ Opera Magna 5,** Pim, Iași, 2021,708 p.

– **Un om în oglinzi ale timpului/ D.V.Marin**/sau unul contra multora, Pim, Iași, 2021, 772 pag.

– De ce mai tot scrii, Marine, nu vezi ca nu se mai citește?

– …pentru că pot.

–…Și nu vreau să lipsesc pe deștepții din viitor de atâtea mărturii… altfel, ce fel de lider aș mai fi eu?

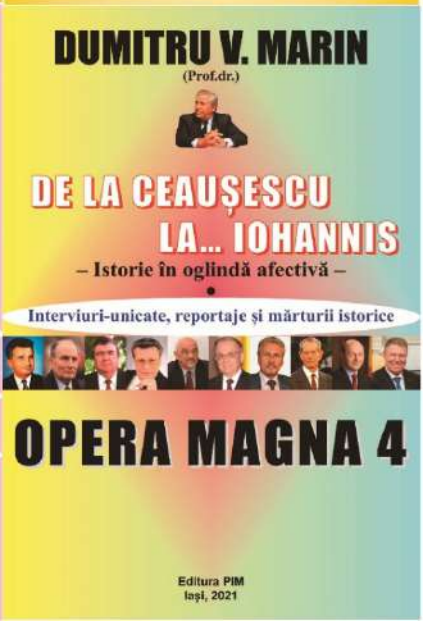

D.V. MARIN / 28.04.1941
Profesor, etnolog, JURNALIST, romancier, istoric, monografist, promotor in cultură, sport,politică, media.
Triplu RECORDMAN mondial.
Lumină revărsată în lume: 51 de cărți, ziare, reviste,televiziune, RADIO;
UNUL CONTRA MULTORA.

DUMITRU V. MARIN
(Prof.dr.)
OPERA MAGNA 1
(Folcloristică)
TUDOR PAMFILE
şi
Revista ION CREANGĂ
EDIŢIA a II-a
Cu comentarii şi adăugiri după 22 de ani
PAMFILE – MARIN: Destine istorice
Consideraţii privind cântecul popular… (1975)
Eseuri şi articole
Editura PIM
Iaşi, 2020

DUMITRU V. MARIN
(Prof.dr.)
OPERA MAGNA 2
ZĂPADA PE FLORI DE CIREŞ
(roman)
Alte scrieri
Editura PIM
Iaşi, 2020

DUMITRU V. MARIN
(Prof.dr.)
OPERA MAGNA 3
(CONTRIBUŢII DE LIDER CULTURAL)
Articolele de fond din M.C.R.
Editoriale din ziar, 2020
Editura PIM
Iaşi, 2020

DUMITRU V. MARIN
(Prof.dr.)
DE LA CEAUŞESCU
LA... IOHANNIS
– Istorie în oglindă afectivă –
Interviuri-unicate, reportaje şi mărturii istorice
OPERA MAGNA 4
Editura PIM
Iaşi, 2021

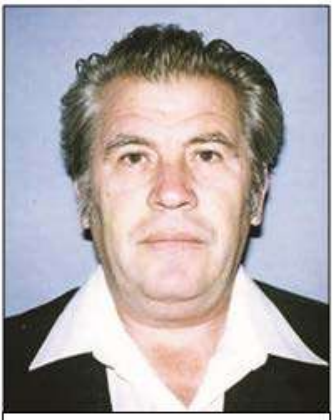
ICONOGRAFIE

Dumitru V. MARIN
Anul de debut
03.10.1957, Cl. a IX-a

TVV – Prima emisiune
24 decembrie 1990

Dumitru V. MARIN
03.08.1999

Dumitru V. MARIN
Văzut de Gheorghe Alupoaei

În fața lui Francois Mitterand – 18 febr. 1991, Iași

30 aug. 1991, Rep. Moldova -Chișinău, Interviu cu preș. Mircea Snegur

Cu preș. Ion Iliescu, 1990, la Vălenii de Munte

Nov. 1996 – Prima vizită a președintelui Emil Constantinescu

Vaslui, mai 2004 - cu președintele Emil Constantinescu

Dumitru V. Marin, Emil Constantinescu, Dan Albescu 2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera electorală

Interviu cu Ion Rațiu,
la Vaslui, 1992

D.V. Marin - Traian Băsescu
În acțiune... în campanie electorală
noiembrie 2004

Octombrie 2007, Vaslui –
interviu cu Teodor Stolojan,
președinte PD-L

2008, Primul ministru
Călin Popescu Tăriceanu,
în direct la TVV

Cu Jonathan Scheele,
în Studioul TV Vaslui,
15 nov. 2005

Interviu cu poeta Ana
Blandiana – 10 martie 1994

Dumitru V. Marin și Primul ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

2009, Interviu cu ministrul Economiei, Varujan Vosganian

martie 1992 – cu scriitorul Mircea Radu Iacoban

1992 - Cu Stela Popescu și Alexandru Arșinel

Cu primul ministru, Adrian Năstase în Studioul TV Vaslui, 2004

sept. 1993 - interviu cu Anghel Rugină, somitate internațională

2009 - Interviu cu cântăreața Matilda Pascal Cojocărița

2 iunie 2007, Vaslui - Cu Principesa Margareta și Prințul consort Radu Duda

9 iulie 2007, Todirești - Vaslui - interviu cu Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurențiu Streza

2009 - interviu cu președintele CJ Vaslui, Vasile Mihalachi

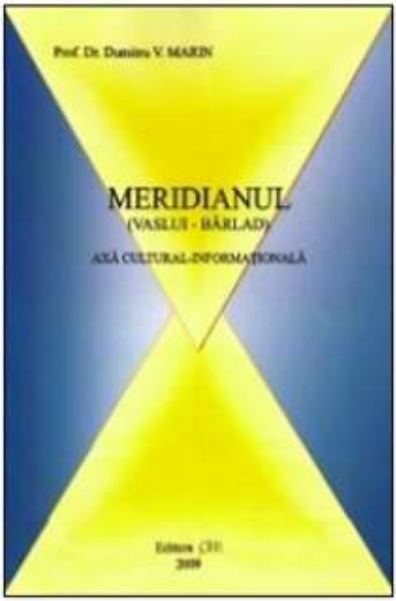

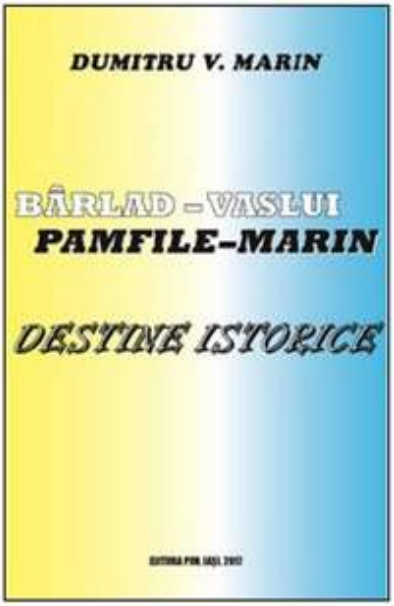

Dumitru V. Marin
ZĂPADA
PE FLORI DE CIREȘ
în spațiul pentru iubire
Vaslui
2014

Prof. dr. Dumitru V. MARIN
CEAUȘESCU-.....-BĂSESCU
Mitterand - Snegur - Iliescu
Lucinski - Constantinescu
Regele Mihai I
- evocări de reporter -
Editura PIM - Iași

Prof. Dr. Dumitru V. MARIN
MERIDIANUL
(VASLUI - BÂRLAD)
AXĂ CULTURAL-INFORMAȚIONALĂ
2009

Prof. dr. DUMITRU V. MARIN - Zeletin
25 - TV.V.
- istorie și cultură -
Editura PIM, Iași, 2015

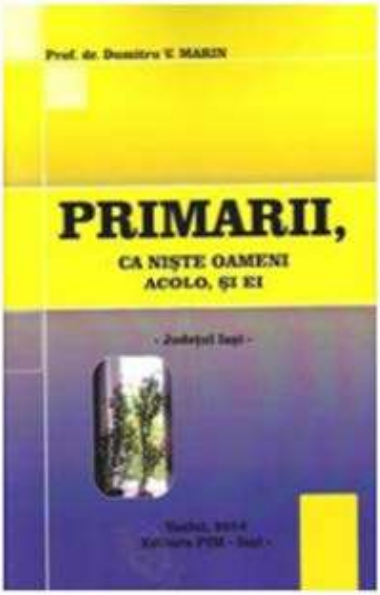

D.V. MARIN
FESTIVALUL NAȚIONAL
AL UMORULUI
"CONSTANTIN TĂNASE"
Vaslui
- 40 -

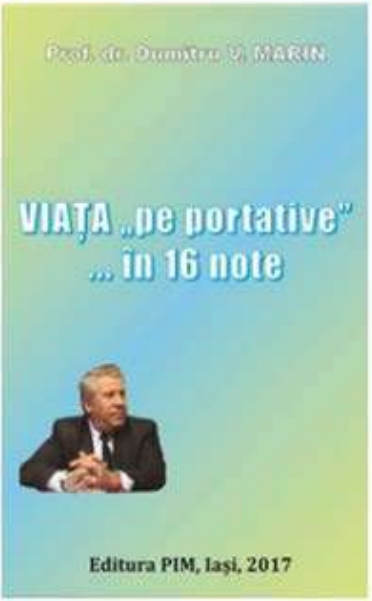

DUMITRU V. MARIN
BÂRLAD – VASLUI
PAMFILE–MARIN
DESTINE ISTORICE

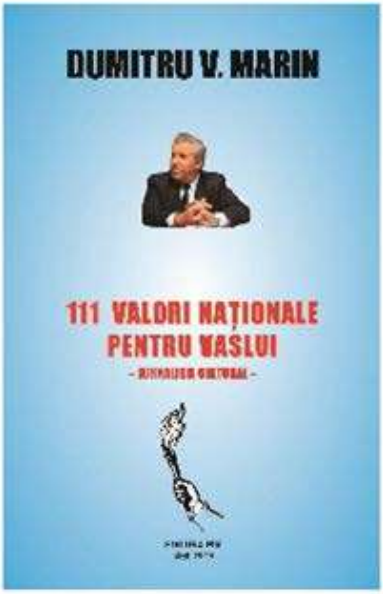

DUMITRU V. MARIN
... 77... NODURI CULTURALE
ȘI
SEMNE AMICALE

DUMITRU V. MARIN
EDITORIALE, ARTICOLE,
ESEURI

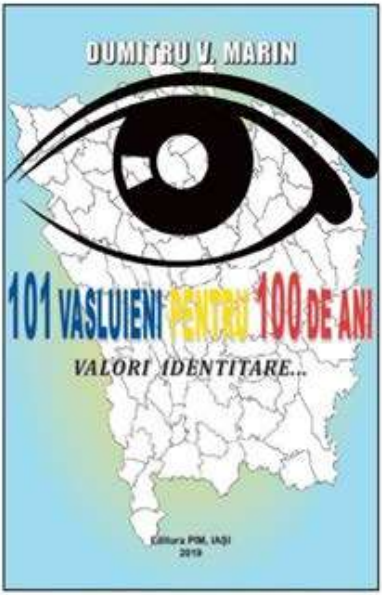

Prof. Dr. Dumitru V. MARIN
Tv.V. Vaslui - România - Europa
Filă de istorie, presă și cultură
Editura PIM - Iași
2011

Prof. dr. Dumitru V. MARIN
PRIMARII,
CA NIȘTE OAMENI
ACOLO, ȘI EI

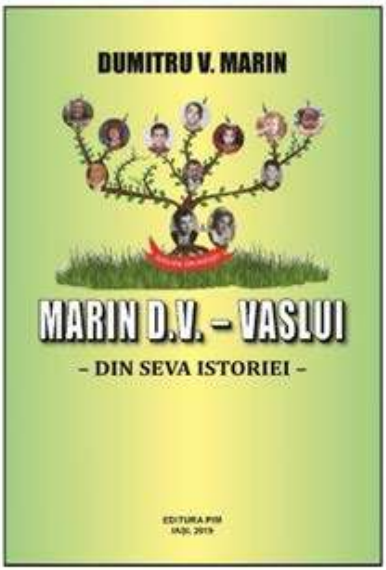

Prof. dr. Dumitru V. MARIN
VIAȚA „pe portative"
... în 16 note
Editura PIM, Iași, 2017

DUMITRU V. MARIN
111 VALORI NAȚIONALE
PENTRU VASLUI

Dumitru V. MARIN
TVV - 15
in explozia
cultural-informațională
din județul Vaslui

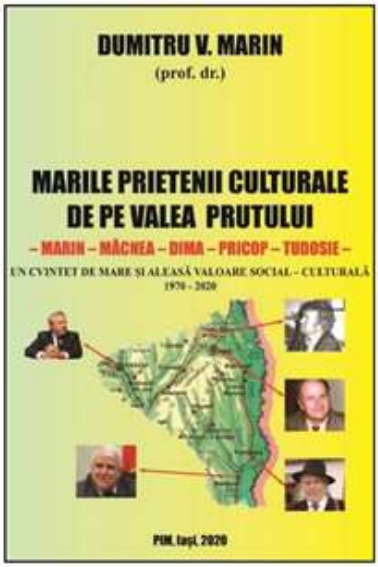

DUMITRU V. MARIN
101 VASLUIENI PENTRU 100 DE ANI
VALORI IDENTITARE...
Editura PIM, IAȘI
2019

DUMITRU V. MARIN
LICEENI LA PODU - BACĂU
Și, au trecut... 60(!)
EDITURA PIM
Iași, 2019

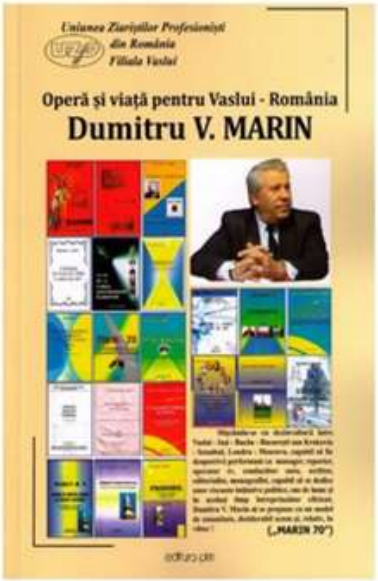

DUMITRU V. MARIN
MARIN D.V. - VASLUI
- DIN SEVA ISTORIEI -
EDITURA PIM
IAȘI, 2019

DUMITRU V. MARIN
(prof.dr.)
JALE ŞI EROISM ROMÂNESC
LA COTUL DONULUI... ŞI DUPĂ!
UNICE PERFORMANŢE JURNALISTICE
PIM, Iaşi, 2019

DUMITRU V. MARIN
(prof.dr.)
JALE ŞI EROISM ROMÂNESC
LA COTUL DONULUI... ŞI DUPĂ!
UNICE PERFORMANŢE JURNALISTICE
Ediţia a II-a
PIM, Iaşi, 2020

DUMITRU V. MARIN
(prof. dr.)
MARILE PRIETENII CULTURALE
DE PE VALEA PRUTULUI
– MARIN – MĂCNEA – DIMA – PRICOP – TUDOSIE –
UN CVINTET DE MARE ŞI ALEASĂ VALOARE SOCIAL – CULTURALĂ
1970 - 2020
PIM, Iaşi, 2020

Prof. dr. DUMITRU V. MARIN
CU EMINESCU, DASCĂL
DE SUFLET
&
STUDII ŞI ADNOTĂRI
istorico-literare

Uniunea Ziariștilor Profesioniști
din România
Filiala Vaslui
Operă și viață pentru Vaslui - România
Dumitru V. MARIN
(„MARIN 70")

Uniunea Ziariștilor Profesioniști
din România
Filiala Vaslui
Dumitru V. MARIN - Zeletin
- Om, operă, prezență - (II)
(„MARIN 70")

100 de ani
1919-2019
Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România
Uniunea Ziariștilor Profesioniști
din România
The Union of Professional Journalists
in Romania
DISTINCȚIA
CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE
se acordă
Dumitru V. Marin
Director General al grupului de presă CVINTET TE-PA - Vaslui
pentru devotiunea, perseverența, străduința
și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic,
de-a lungul unei bogate cariere

Despre D.V.M. și opera sa:

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică, autoritate morală, recunoscută. Afirm că a avut harul de A FACE!”

Prof. Univ. Dr. Emil Constantinescu,
Președintele României, 1996 – 2000

DIN PRESA TIMPULUI:

Cu toată siguranța: D.V. Marin este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că:

1. Are o longevitate activă de excepție, peste 64 de ani în presă (debut: Steagul Roșu, 1957);

2. A realizat singurul grup de presă, simultan cu Televiziune, Radio (2 posturi), ziar **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău** și revista internațională **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, aceasta, doar după 7 ani, în 26 numere, având peste 755 de colaboratori din toată lumea;

3. A publicat 52 de cărți, în mare majoritate de istorie culturală, a ridicat monumentele **„77… Noduri culturale și semne amicale”**, Iași, 2018, 398 pag. și **„101 vasluieni…”**; **Bătălia pentru Vaslui**…Iași, Pim, 2020, 740 pag., **Reportaje și editoriale**, Iași, Pim, 2021, 702 pag.

4. A reușit 3 recorduri mondiale ,interviuri cu 9 + J șefi de stat, 16 prim miniștri, revistă dinspre jurnalismul cultural (difuzată în 4 continente, 32 de țări), la care se adaugă interviuri cu Papa Ioan Paul al II-lea, Înalte fețe bisericești, în frunte cu patriarhii Teoctist, Daniel, mitropoliți, episcopi, preoți. Ar trebui să se adauge sutele de manifestări cu public din județele Moldovei, Simpozioanele naționale **„Omagiu cărții și culturii vasluiene”** și multe altele (v. Pliantul **„Recorduri, Recorduri, Recorduri... numai recordurile, cica 10.000 ex.**);

5. A realizat o veritabilă școală de presă (când așa ceva nu exista) pentru că peste 500 de persoane au învățat câte ceva la noi (vârfuri: Pârvoiu, Sîmpetru, Striblea), tot ce există în județ s-a școlit aici;

6. A fost un actor politic important în județul Vaslui, timp de 30 de ani șef de partid-ecologist, în variante și perioade, candidat la Primărie, Consiliul Județean, Parlament (ambele camere);

7. A fost cumpătat și în deplină legalitate om de afaceri, spune că „nu sunt bogat dar nu sunt sărac";

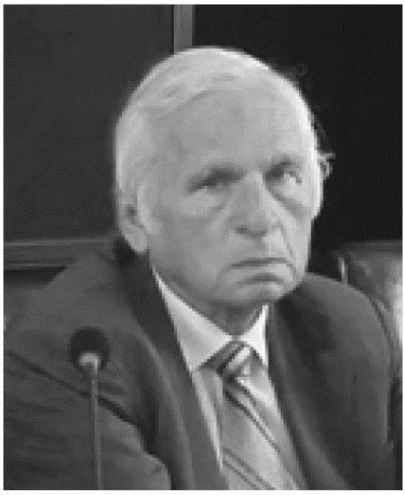
8. A întreținut atmosferă și relații afectiv-culturale cu peste 1080 de personalități din țară și de peste hotare (vezi, vol. **„111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui – Jurnalism cultural"** (2019, 512 p.), mai ales după 1990, când a înființat primul post privat de televiziune din România, Licența 001/TV. „Pe mulți i-am făcut eu oameni, pe foarte mulți i-am ajutat și stimulat cu imaginea TV – radio – presă scrisă, să devină ceea ce sunt în 2019."

9. Singurul „Mecena" pentru cultură din județul Vaslui;

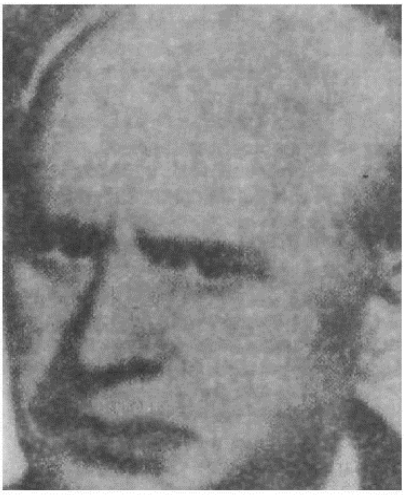
10. Are destui dușmani care să-l denigreze, inclusiv pentru emblema județului Vaslui, **„101 vasluieni pentru 100 de ani"** (Iași, 2019, 404 pag.), ori **111 valori naționale pentru Vaslui**, Iași, Pim, 2019, 512 pag., **Jale și eroism românesc la Cotu Donului… și după(!)**, Iași, Pim, 2020, 305 p.**, Opera magna (folcloristica1)/1-5/**, Pim Iași,2020, 614 p.,**Bătălia pentru Vaslui**, Pim,Iași, 2020,740 de pagini, Marin 80, **Reportaje și Editoriale**, 702 p.

●

„LUMEA” LUI MARIN:

Prof. Univ. Dr. Alexandru IONESCU
București

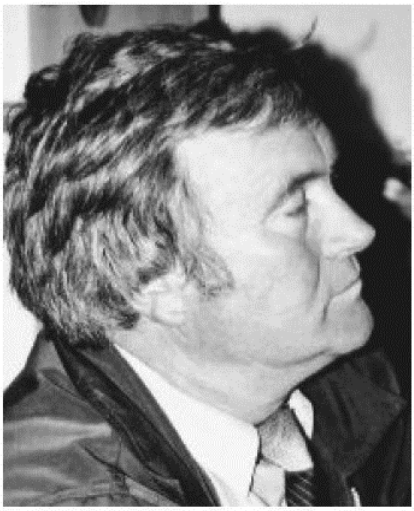
Prof. Univ. Dr. Adrian FOCHI
Folclorist – București

Prof. Dr. Ing. Avram D. TUDOSIE
Academician A.O.Ș.R – Huși

Dr. în medicină Valeriu LUPU
Exeget – Vaslui

Prof. Ion Gh. PRICOP
Poet, scriitor – Duda Epureni, Vaslui

Prof. Costin CLIT
Istoric – Huși, Vaslui

Cmdr. Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor, epigramist – Iași

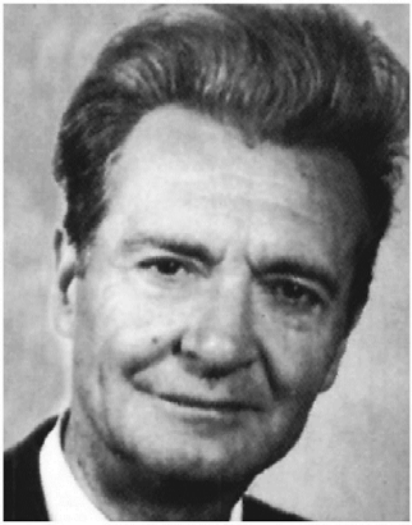
Prof. Univ. Dr. Ovidiu PAPADIMA
Folclorist – București

Prof. Dr. Docent Mihai POP
Academician – București

Gabriela Ana BALAN
Poetă – Bârlad

Prof. Univ. Dr. Vasile ADĂSCĂLIȚEI
Folclorist – Iași

Prof. Dr. Vicu MERLAN
Istoric – Huși, Vaslui

Georg BARTH
Ziarist – Passau, Germania

Ben TODICĂ
Ziarist, redactor emisiuni în limba română Sydney, Australia

Ștefan RACOVITZĂ
Jurnalist – Geneva, Elveția

George FILIP
Poet – Montreal Canada

Prof. Dr. Theodor CODREANU
Critic literar – Huși, Vaslui

Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro !

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Meridianul

Iași - Vaslui - Bacău

Singurul Grup de Presă din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

editorial

LUNGANI - IAȘI
ÎNCREDERE ÎN MUNCĂ
Pag.9

DRAGOMIREȘTI - VASLUI
PRIMARUL ALERGĂTOR
Pag.9

BĂLȚATI - IAȘI
NOU CENTRU CIVIC
Pag.11

ANUNȚ IMPORTANT:
FUNCȚIONEAZĂ BLOGUL
VASILEANUL DE SERVICIU.
URMĂRIȚI-LE!
https://marinvvv.blogspot.com/
https://www.marindumitru.ro/

ASRAM

Trimite colaj. Profesor dr. Dumitru V. MARIN

„Fără a greși și fără a diminua calitatea altor reviste de cultură, MCR este de o calitate și ampleare fără concurență...
Mai la șfârșit, mai în serios, lacul I este ocupat”.”
Cu deosebită stimă și respect:
Georg BARTH –
Passau, Germania

DE SĂRBĂTOARE...

Avertisment: numerele de pe 8, 22, 29 aprilie vor fi dedicate unei sărbători unice, pentru că numai o dată cu pat împlini 80 de ani. Cred că merită. Vă iau pe toți martori.

Ce veți afla: multe, poate nu chiar mărunte, cu siguranță și noi elemente de valoare din timpul celor 51 de ani de când m-am înrolat în sprijinul culturii, învățământului, presei vasluiene.

Motivație: într-o bună tradiție provincială, celor care reușesc în plan local național și internațional li se dă la cap cu toată nemernicia: a) în deplină practică de tip comunist, orice-ar face careva, tot va fi omis, discreditat, minimalizat... b) chiar acei cu ceva operă ca să nu se strice cu nulitățile aflate în poziții profitabile (ca la Muzeu, de pildă), se fac a nu ști despre realizările de excepție ale unuia numit D.V. Marin. Și, unii au ceva operă, dar... se alinizează; c) pentru oficialități o asemenea mare personalitate jurnalistică nu există, mai ales că a mai criticat pe unii și pe alții. Pot ei vedea ceva peste puterile lor de înțelegere? d) De ani mulți sistemul comunistoid mă ocultează și-mi îndepărtează prietenii cu amenințări sau foloase materiale. N-am intrat în gluceml lor de viermi nedeprinși la muncă, dar cu spor la (în)tupeiuluț; rămân, deci, unul contra mulțora.

Realități/istoric/realitate istorică: la câți dușmani am, la câtă ură, prostie, viclenie au, dacă au fi greșit cu ceva... mă înfundau ăștia de mult. Așa că:

– Am împrăștiat în lume (nu numai la Vaslui, de unde puteam pleca de multe ori și cu mari avantaje băncești) cultură, știință, jurnalism, oameni (chiar dacă m-au denigrat, furat, înjurat). Pe cei mai mari dușmani ai mei din presă i-am lansat eu, cu grupul meu de presă freeventat de peste 500 de tineri.

– Raportez tuturor că la împlinirea celor 80 de ani, tipărese 50 (chiar 51) de cărți, în afară de revista internațională, ziar, TVV.

Continuare în pagina 2

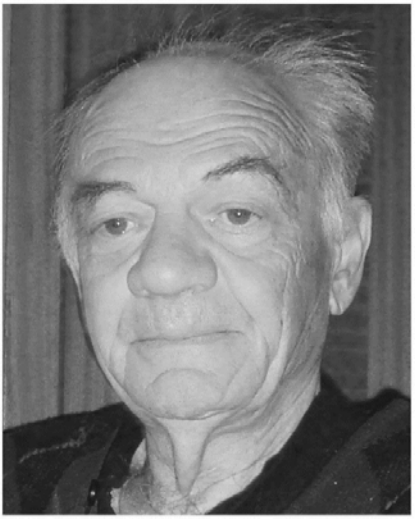
Prof. Dr. Laurențiu CHIRIAC
Istoric – Vaslui

Cătălin SÎMPETRU
Ziarist, tehnoredactor – Vaslui

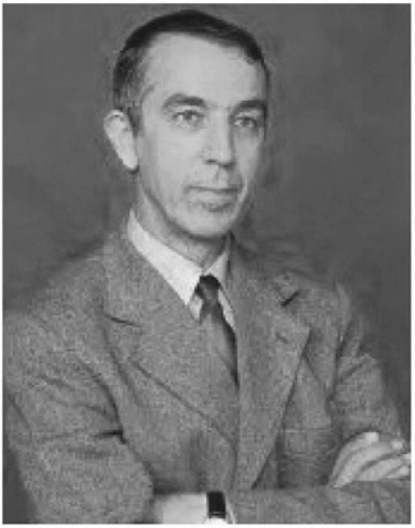
Ing. Mihai CABA
Scriitor – Iași

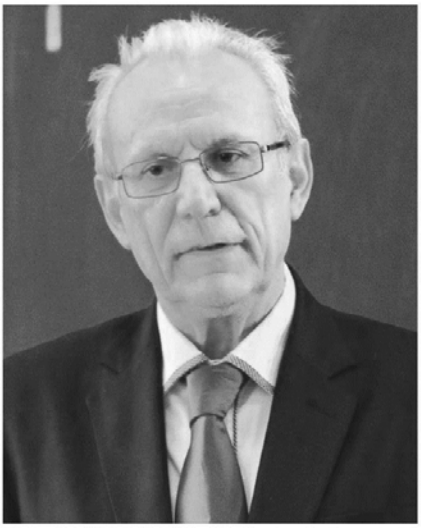
Eugen DEUTSCH
Scriitor – Iași

Ing. Dr. Dumitru BRĂNEANU
Scriitor, Președinte USR Bacău – Bacău

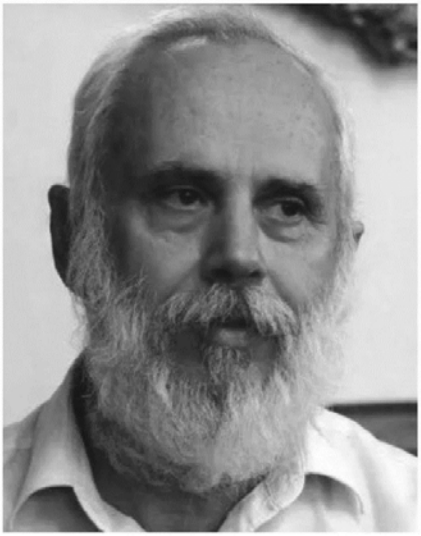
Prof. Univ. Dr. Ioan DĂNILĂ
Univ. Bacău, membru USR – Bacău

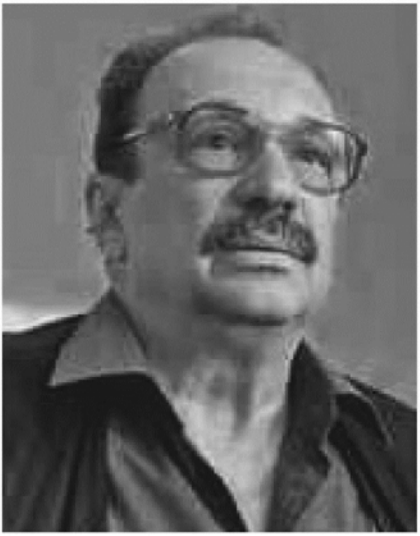
Doru Dinu GLĂVAN
Președinte UZPR – București

Prof. Univ. Dr. Daniela GÎFU
Membru USR, jurnalistă – Iași

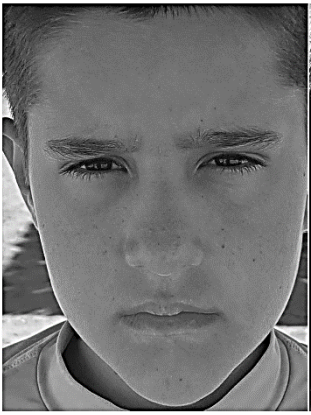

Cornel GALBEN
Scriitor, monografist – Bacău

Prof. Univ. Dr. Mihai MIRON
Membru USR, ziarist – București

LUMEA CEA MICĂ

Ștefan Alexandru MARIN
n. 2008

Ana Iulia MARIN
n. 2008

Eva Maria MARIN
n. 2011

Vlad Ioan MARIN
n. 2012

Rareș MARIN
n. 2018

Vasluiul văzut de sus!
Sursa foto: facebook.com Orasul Vaslui

Sediul redacției Revistei, a Ziarului, a Radioului și a TVV online.
Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui – România.

Editorial :

803….

4/28/2021…!

Să consemnăm o realitate îmbucurătoare: împlinim 7 ani de apariție a acestei reviste, repede ajunsă internațională, cu acest număr 4/28, adică nr. 4/2021.

Cred cu toată convingerea că și cu ajutorul acesteia am reușit să punem amărâtul de Vaslui pe harta culturală a lumii, în pofida atâtor defăimări venite de la ziariștii de duzină din interior: aici e polul sărăciei, dar, mai ales, locul întâmplărilor cu tot felul de criminali, violatori, târfe, bețivi, hoți, tâmpiți. Noi am afirmat întotdeauna următoarele, adică altceva:

1. Acesta este un loc mereu părăsit de materia cenușie (realitate istorică, din cauza condițiilor inapte dezvoltării) care contribuie la propășirea cultural-economică și socială prin alte părți ale țării sau în lume.

2. Realitatea pregnantă e că populația e la fel de muncitoare ca mai pretutindeni, că sunt și aici unele valori, că emigrația inteligenței este mare, cu mare nenorocire permanentă pentru vasluieni.

3. Zicem cu toată convingerea, chiar dacă destui reduc meritele localnicilor doar la ieșirea și afirmarea în lume a prof.dr. D.V. Marin și a grupului său de presă, de departe personalitatea culturală a ultimilor 51 de ani, că ne putem uita și după cei care au plecat de pe aici, dar care-i servesc pe cei de dincolo de granițele

județului, acolo, undeva, nu pe ai noștri; dar să și constatăm cu îngrijorare că:

4. Cel care reprezintă de peste 5 decenii cultura și jurnalistica locului DE AICI, **pentru cei de aici**, este fără vreo îndoială, profesorul stabilit la Vaslui, în 1970, ca inspector cultural.

5. Destinul său a fost și este să fie **UNUL CONTRA MULTORA**. Să mai spunem încă o dată despre comunistoizii instalați temeinic la conducere și care-l ocultează cât pot?

ȘI ACUM DESPRE NOI TOȚI

Când am pornit la treabă în ziua de 1 februarie 2015, eram 5 oameni de suprafață culturală: Val Andreescu, Mihai Batog-Bujeniță, Valeriu Lupu, D.V. Marin, Cornelia Ursu, cu art designer Anca Moldoveanu. Voiam să facem ceva, dar nici vorbă să știm ce o să iasă. Ne-am mobilizat cu toții, eu am făcut rost de fonduri, având infrastructura ziarului și la începutul lunii martie am ieșit pe piață cu 92 de semnatari. Dacă priviți la Colegiul de redacție, puteți fi și acum foarte surprinși, pentru că am avut nume foarte mari chiar de la începuturi.

Acum suntem 803, de unde și titlul.

Ne-am asumat o nișă atunci și acum: jurnalismul cultural.

Ne-am mobilizat și ne mobilizăm cam fără egal, a dispărut Andreeescu, dar au apărut alții de și mai mare forță: ex. Gabriela Ana Balan, emblema poetică reprezentativă a revistei, au venit mulți ieșeni, băcăoani, bucureșteni, sau mulți alții din toate provinciile românești. Nu putem omite contribuția

excepțională a celui care a fost marele nostru prieten, prof.univ.dr. Alexandru Ionescu (București) și nici nu putem evita pomenirea altor excepționali oameni de cultură ca Acad. Const. Toma (Iași), Acad. C.D. Zeletin (București), Acad. Avi Tudose (Huși), scriitorii și jurnaliștii, Ștefan Racovitză (Elveția), Ion Gheorghe Pricop (Duda Epureni), trecuți acum pe alt tărâm.

De ce să fim mândri? Pentru că:

1. Acoperim toată țara cu nume importante, conducători de publicații, oameni cu operă, personalități în domeniu; avem o unică susținere din diaspora. Prin ei, am devenit membru ASRAN.

2. Avem un număr impresionant de rubrici în cuprinsul celor, de fiecare dată, 160 de pagini, format A4, cu excepția teatrului, toate de înalt nivel. E drept că poezia face o lege, că datorită lui Mihai Batog-Bujeniță și doamnei Cornelia Ursu, ALPI (Asociația literară Păstorel Iași) își ia porția leului, că nu lipsește serialul consacrat folclorului și lui Tudor Pamfile, exegetul Valeriu Lupu este ca martie în post, adică nu lipsește în nici un număr, Gabi Balan nu ostenește nici ca poetă nici ca sprijin pentru noi și Scriviamo – Italia… E drept că greul îl ducem noi, cei de la roate, adică eu și bravul meu colaborator, Cătălin Sîmpetru, un adevărat erou. Dar, și mulțumirea noastră e mare!!! Deplină.

3. Mă simt dator să destăinui public faptul că acest domn Cătălin, în afară că realizează grafic ce și cum vedeți în revistă, a realizat design-ul pentru aproape toate cele 52 de cărți ale mele.

4. Să mă plâng că nici unul dintre cei plătiți pentru cultură locală (mamă, și ce de bani… ce de stipendiați „amplasați”!), nici o oficialitate nu ne sprijină, ci ne sabotează ori ocultează? Ba, o incompetentă damă de mare influență pe care am nominalizat-o în ziar, mi-a intentat și un proces iar niște putregaiuri de la o fițuică locală ne atacă permanent.

5. Avem în ajutor ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, precursorul acestei reviste, apărut acum PESTE 25 de ani, și, care-și păstrează pagina culturală de atâția ani. Adevărat RECORD NAȚIONAL.

6. 7 ani nu e o perioadă așa de mare, dar M.C.R. a reușit atât de mult. Niciodată un grup atât de mic n-a reușit atât de mult pentru o așa de mare comunitate, în tot decursul istoriei.

7. Revista M.C.R. este o dovadă peremptorie pentru existența Curentului Cultural Informațional Vasluian susținut de noi peste 3 decenii, cu nume mari și foarte mari în plan cultural, cu încurajarea talentelor din plan local (circa 300 de scriitori, 450 de scrieri).

DISTINCȚIILE NOASTRE

Desigur, ca în orice fel de organizare, sunt persoane cu merite mai mari sau mai mici, în acest caz, un front al bătăliei pentru limba română, nepărăsit în acești 7 ani, și rezultate spectaculoase: număr, personalități, colaborări, suprafață globală. Deși nu apare ca modestie, să ne recunoaștem nouă întâi preocuparea permanentă pentru a-i face harnici pe destui, sacrificiul de timp, sănătate, financiar și de suflet. Dan Teodorescu scrie că dacă n-ar fi dl. Marin la Vaslui, nu s-ar auzi nimic de Vaslui, D. Brăneanu

crede că existența profesorului pe aceste meleaguri e providențială, Alexandru Ionescu constata că *„Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată. D.V. Marin este și rămâne unic în istoria Vasluiului”*, apoi, atâția alții de mare calibru național constată cam aceleași elemente de valorizare. Nefiind modest, recunosc faptul că a aduna o adevărată armată intelectuală (peste 800 de oameni) nu e ușor, nu e la îndemână, chiar impune o muncă rarissimă, sacrificii și eforturi bănești. Păstrarea unor afinități sufletești ține de evidență.

Atribuirea unor premii, diplome, mențiuni în presă și M.C.R. e o practică normală.

Manifestările publice foarte numeroase rămân cele mai atractive: Simpozioanele Naționale (Omagiu Cărții și Culturii Vasluiene, 6 ediții, Meridianul Pamfile 3, lansările Revistei, 28, aniversările TVV și ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău și multe altele) întâlnirile cu public, sărbătorile UZPR, lansările de cărți ale profesorului (52), toate sunt momente culturale importante în context vasluian.

E totuși un noroc să ne fie alături D. Brăneanu, I. Dănilă, C. Galben, Mihai Batog-Bujeniță, Gabriela Ana Balan, V. Lupu, V. Merlan, D. Teodorescu, mari sufletiști și mari spirite creative.

URME ÎN ISTORIE

Să cugetăm puțin, acum după 7 ani, adică atât cât mai păstrează ceva din el un om îngropat, aici fiind

vorba, însă, de unice și luminoase realizări întru apărarea limbii române, scopul nostru principal.

Să ai 92 de semnatari ai primului număr însemna: autoritate în domeniu, prețuire publică, muncă și iar muncă în determinarea reunirii acestora, a valorilor lor, garanția unei reușite unice.

Și atunci, și astăzi, Mihai Batog Bujenița, Mihaela Băbușanu, Dumitru Brăneanu, Mihai Caba, Costin Clit, Ioan Dănilă, Cornel Galben, Valeriu Lupu, Dumitru V. Marin, Vicu Merlan, Ion N. Oprea, Dan Teodorescu, Ben Todică, „topiți" printre cei 803 rămân tot atât de entuziaști ca și în urmă cu 7 ani.

Inițiatorii au fost și rândașii în cheia succesului, pentru că numărul acesta de record mondial nu poate fi la îndemâna oricui, niciodată. Să ținem cont că majoritatea publicațiilor de gen apropiat au între 20 și 40 de colaboratori. Noi am avut, în medie, atrași 30 de colaboratori trimestrial, 115 anual, aici, în afara celor de la ziar.

Cele 22 de rubrici permanente au inclus contribuții ale unor truditori cu mintea, mereu răsplătiți doar prin simpla publicare. Ba, Marin, Brăneanu, Ionescu, Lupu, au instituit premii speciale, ale revistei, care să fie acordate celor mai merituoși colaboratori.

Colaboratorii noștri sunt dintre granițele limbii române, adică de pretutindeni: 32 de țări, de pe 4 continente.

Revista nu s-a bucurat de vreun sprijin oficial, în pofida valorii, importanței și cuprinderii ei. Ne înscriem deci la meritele personale. Am condus această

dovadă materială de competență, minte, inimă și literatură cu însuși sufletul nostru.

ÎNTINDERE GLOBALĂ

Simple socoteli, „egoiste”, dar reale:

- 28 nr. x 160 pag. = 4480 pag. tipărite (numai MCR);
- 28 nr. x 812 colab. = 22.736 cititori/cu familii+cunoscuți= 50000;
- 812 colab. x 4 pag./medie = 3248 pag. recepționate;
- 3248 p. x 3 texte/p. = aprox. 10000 texte publicate în 7 ani;
- 28 nr. x 420 de emailuri/nr. = aprox 12000 cei care au citit/auzit;
- Ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, tipărit în cca. 17000 de pag;
- 4480 pag. tipărite au fost primite, promoțional, plătite, sau premii (stoc epuizat), iar cu ocazia foarte numeroaselor adunări publice, au vizualizat sau auzit direct de M.C.R. circa 600.000 de persoane din țară și străinătate.
- Se adaugă urmăritorii pe Facebook și alte rețele de socializare.
- Există sait de informare permanent (marindumitru.ro, tvv.ro, Meridianul Cultural Românesc, Cvintet te-ra, ș.a.).
- În afara depozitului legal (8 ex.) am donat ex. bibliotecilor din Vaslui, Bârlad, Huși, Iași, Bacău, Tecuci, Galați, Țepu, Podu Turcului, ș.a.
- Revista MCR a ajuns în Biblioteci din Freiburg, Montreal, Chișinău, ș.a.

Per total: prof.dr. Marin a tipărit aprox. 50000 pag. opera proprie + aprox. 4500 /revista MCR + peste 2024 de editoriale, + alte mii de articole, reportaje + interviuri, reportaje (ziar), + emisiuni TVV și radio + acțiunile sociale în județ, în România, în diverse țări… Toate acestea încă nu recompun portretul real/complet al conducătorului publicației care a desfășurat și acțiuni politice, Consilier județean 5 mandate (șef de partid, 29 de ani), economice (managerul), sportive (vicecampion național la lupte libere), de natură publică, Festiv. Național al Umorului (5 decenii), a condus entuziast, cu rezultate unice, acest Grup de presă unic în țară.

Putem vorbi de **OPERĂ CULTURALĂ… IMPRESIONANTĂ?**

VIITORUL NOSTRU?

Pare că depinde de noi, dar, în condițiile acestei pandemii nenorocite cu Covid-19, care se năpustește peste noi în valuri (acest al 4-lea e și cel mai distrugător), al nesiguranței politico-economice, al vârstelor înaintate ale fiecărui participant în această adevărată competiție a valorilor, înfățișează un tablou dramatic. În conformitate cu realitățile sociale globale, unde generația tânără este din ce în ce mai subțire intelectual, mai ne-prezentă în creația literară, mai lipsită de cultul limbii române, și la noi „tinerele talente" sunt proporțional reprezentate, deci greu de evidențiat deși am publicat sute de debutanți.

Crearea noii culturi existențiale nu se mai bazează pe păstrarea și dezvoltarea limbii naționale, de aici efecte distrugătoare datorită videoculturii, computerizării, comunicării rapide și fără

impedimente. Mai trebuie extinsă explorarea cosmică… să avem tabloul general al globalizării cu acele puține limbi de comunicare, un fel de engleză, un fel de chineză, un fel de expresie a religiei mahomedane.

Umanitatea însăși nu va ajunge la perfecțiune niciodată.

Trebuie ca noua cultură existențială să-și elaboreze, în primul rând, o politică a natalității și a creșterii tineretului, pentru a-și dezvălui capacitatea de supraviețuire „umană”.

*

De la stânga la dreapta: Val Andreescu, Anca Moldoveanu, Mihai Batog - Bujeniță, Cornelia Ursu, Dumitru V. Marin, Valeriu Lupu – 8 Februarie 2015 – La... „nasterea” M.C.R.

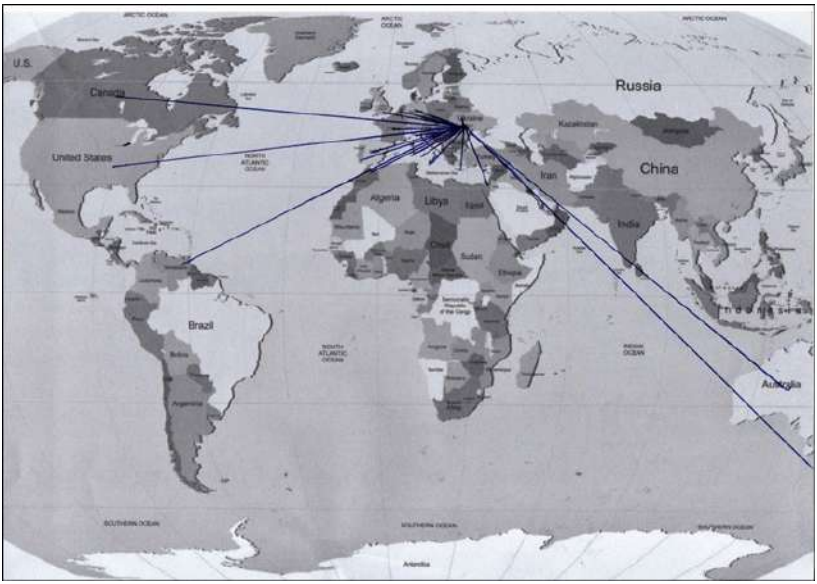
Se impun concluzii?

Dacă trebuie să fie scurte, iată-le și simple: a existat un om care să sfințească locul; a fost șansa „locului unde nu se întâmpla nimic” să se făurească o bună autoritate culturală conferită de mari personalități care au contribuit la sincronizarea etapelor (sincretism), s-a înfrânt spiritul provincial și grupul

comunistoid. Că Vasluiul nu va ieși vreodată din hemoragia seculară a materiei cenușii de pe aici către alte zări, este o altă păcătoasă realitate.

RĂSTIMP DE O JUMĂTATE DE SECOL, profesorul D.V. MARIN (și „instrumentele" sale culturale) și-a făcut datoria culturală și spiritual-educativă cu rezultate peremptorii, autoritate publică și deplină competență. Niciodată atât de puțini oameni (de fapt, el, singurul) nu vor mai putea face atât de mult pentru atât de mulți concetățeni ai lor.

Fără îndoială, elementele de patrimoniu înregistrate în această perioadă, în acest colț de țară, vor tot rămâne în Pantheonul românimii.

Tăcuta
Codăești
Negrești
Dărlești
Miclești
Drînceni
Albița
Bărcești
Vulturești
Zăpodeni
Boțești
Solești
Gîrceni
Oșești
Văleni
Husi
Delești
Pungești
Tătărani
Ivănești
Laza
VASLUI
Crețești
Stănilești
Dragomirești
Rădureni
Lunca Banului
Lipovăț
VASLUI
Voinești
Hoceni
Albești
Costești
Dimitrie Cantemir
Gherghești
Vutcani
Bogdănești
Roșiești
Vetrișoara
Pușcașii
Alexandru Vlahuță
Viișoara
Berezeni
Gîgești
Bălțați
Fălciu
Pogana
Perieni
Șuletea
Epureni
BÎRLAD
Murgeni
Mălușteni
Grivița
Blăgești

„Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată”

(D.V.M.)

Dumitru V. MARIN văzut de PIM

REZUMAT

6 (Magna opera) – 302 microportrete + sute de AUTOGRAFE + 52 DE CĂRȚI + TV + Radio + ZIAR + REVISTĂ (M.C.R.) + ALTE COLABORĂRI, iată o viață de om pe care numai el o putea realiza și apoi el însuși s-o recompună în această carte de greutate.

În fapt, dintre contemporanii săi nu avea cine s-o realizeze.

În fapt, chiar dacă vreunul dintre aceștia s-ar fi ridicat aproape de înalta sa valoare, tot nu putea fi mai complet biograf sau exeget al operei.

În fapt, în atmosfera provincială și sub administrarea unor comunistoizi dușmănoși, e de mirare cum a reușit omul acesta să facă și să lase o pagină de istorie socială, politică, jurnalistică și culturală utilă noilor generații, dacă aceștia nu vor să rămână tâmpiți.

Vasluiul cel mai lipsit municipiu/centru județean de resurse intelectuale (adică de oameni), din România, mereu hemoragic emigrate ori izgonite de acești analfabeți funcționali la conducere, a avut nevoie de acest fel de oameni sacificați aici, care să afirme dreptul la valoare, continuitate, existență creativă, în fața celor care mereu vin.

Cum să lipsești Țara Românească de un eșantion din existența sa de la cumpănă de secole, milenii și… destin?

Poate, **în fapt**, doar acesta să fie meritul peste timp al acestui jurnalist, fără îndoială, cel mai mare din istoria județului Vaslui, recunoscut aici, în Moldova, în țară, în străinătate. Un reprezentant cultural în fața istoriei naționale și a lumii, peste o jumătate de secol.

O carte pentru AZI și mai ales PENTRU VIITOR!

SUMMARY

6 (Magna opera) - 302 microportraits + hundreds of AUTOGRAPHS + 52 BOOKS + TV + Radio + NEWSPAPER + MAGAZINE (MCR) + OTHER COLLABORATIONS, this is a human life that only he could make and then recompose himself in this weight book.

In fact, there was no one among his contemporaries to do it.

In fact, even if one of them had risen close to its high value, he still could not be a more complete biographer or exegete of the work.

In fact, in the provincial atmosphere and under the administration of hostile communists, it is amazing how this man managed to make and leave a page of social, political, journalistic and cultural history useful to the new generations, if they do not want to remain stupid.

Vaslui, the most deprived municipality / county center of intellectual resources (ie people), in Romania, always hemorrhagically emigrated or expelled by these functional illiterates in power, needed this kind of people sacrificed here, to assert the right to value, continuity, creative existence, in front of those who always come.

How to deprive the country of a sample of its existence at the turn of centuries, millennia and destiny?

In fact, this alone can be the merit over time of this journalist, without a doubt, the greatest in the history of Vaslui County, recognized here, in Moldova, in the country, abroad. A cultural representative in front of national and world history, over half a century.

A book for TODAY and especially FOR THE FUTURE!

SOMMAIRE

6 (Magna opera) - 302 microportraits + des centaines d'AUTOGRAPHES + 52 LIVRES + TV + Radio + JOURNAL + MAGAZINE (MCR) + AUTRES COLLABORATIONS, c'est une vie humaine que lui seul pouvait faire et ensuite se recomposer dans ce livre de poids.

En fait, il n'y avait personne parmi ses contemporains pour le faire.

En fait, même si l'un d'eux s'était élevé près de sa haute valeur, il ne pouvait toujours pas être un biographe ou un exégète plus complet de l'œuvre.

En fait, dans l'atmosphère provinciale et sous l'administration de communistes hostiles, il est étonnant de voir comment cet homme a réussi à faire et à laisser une page d'histoire sociale, politique, journalistique et culturelle utile aux nouvelles générations, si elles ne veulent pas rester stupide.

Vaslui, la commune/centre départemental la plus démunie de ressources intellectuelles (c. l'existence, devant ceux qui viennent toujours.

Comment priver le pays d'un échantillon de son existence au tournant des siècles, des millénaires et du destin?

En fait, cela seul peut être le mérite au fil du temps de ce journaliste, sans aucun doute, le plus grand de l'histoire du comté de Vaslui, reconnu ici, en Moldavie, dans le pays, à l'étranger. Un représentant culturel face à l'histoire nationale et mondiale, plus d'un demi-siècle.

Un livre pour AUJOURD'HUI et surtout POUR L'AVENIR!

RIEPILOGO

6 (Magna opera) - 302 microritratti + centinaia di AUTOGRAFI + 52 LIBRI + TV + RADIO + GIORNALE + MAGAZINE (MCR) + ALTRE COLLABORAZIONI, questa è una vita umana che solo lui poteva fare e poi ricomporsi in questo libro dei pesi.

In effetti, non c'era nessuno tra i suoi contemporanei a farlo.

Infatti, anche se uno di loro si fosse avvicinato al suo alto valore, non poteva comunque essere un biografo o un esegeta più completo dell'opera.

Infatti, nel clima provinciale e sotto l'amministrazione di comunisti ostili, è sorprendente come quest'uomo sia riuscito a fare e lasciare una pagina di storia sociale, politica, giornalistica e culturale utile alle nuove generazioni, se non vogliono restare stupido.

Vaslui, il comune/centro provinciale più deprivato di risorse intellettuali (cioè persone), in Romania, sempre emigrato per via emorragica o espulso da questi analfabeti funzionali al potere, aveva bisogno di questo tipo di persone sacrificate qui, per affermare il diritto al valore, alla continuità, alla creatività esistenza, davanti a chi viene sempre.

Come privare il Paese di un campione della sua esistenza a cavallo di secoli, millenni e destino?

In effetti, solo questo può essere il merito nel tempo di questo giornalista, senza dubbio, il più grande nella storia della contea di Vaslui, riconosciuto qui, in Moldavia, nel paese, all'estero. Un rappresentante culturale di fronte alla storia nazionale e mondiale, da oltre mezzo secolo.

Un libro per OGGI e soprattutto PER IL FUTURO!

Un portret pentru istorie:
D.V.M. văzut de Gheorge Alupoaei

CUPRINS

I. UN OM ÎN OGLINZI ALE TIMPULUI: D.V. MARIN SAU UNUL CONTRA MULTORA 5

Simple socoteli, „egoiste”, dar reale: 7

Imperiul cultural „M” 11

Un interviu, publicat În Australia, Canada, România și în Noua Zeelandă: 13

II. – MARIN 70 – 70 DE AUTORI, 70 DE MARTURII, 70 AUTOGRAFE, PENTRU 70 DE ANI 21

1. La popas aniversar 23

2. Mesaj 25

3. Omul care sfințește locul 26

4. Stimate domnule Marin, ... 28

5. Prietenul meu de la Vaslui 29

6. Loialitate și suflet! 31

7. Tânăr în gând și faptă 33

8. Dumitru V. Marin – Șapte decenii de trăire incandescentă! 35

9. Meritul nu cere dreptate, cere cinstire 39

10. Să nu uităm din când în când, mai împlinim și un număr de ani. 41

11. De la cuvinte la numere 43

12. Dumitru V. Marin – La 70 de ani 46

13. Din copilărie… 47

14. A ști pentru ce trăiești! 49

15. Respectul meu, al familiei și al oamenilor 52

16. Când floareas de cireș se așează pe tâmple 53

17. Dumitru V. Marin – o forță puternică în arealul vasluian 56

18. Rânduri pentru un drag septuagenar! 58

19. La mulți ani... să trăiți! 60

20. Popasul la „Kogălniceanu” 62

21. Școală vasluiană de jurnalism **65**

22. Cetățeasn și prieten… sau, invers! **68**

23. Implicare și atitudine **70**

24. Un infatigabil căutător **74**

25. Biruința e a ta! **76**

26. Consiliul local: expunere de motive pentru motivarea proiectului de hotărâre privind conferirea titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE al comunei Podu Turcului, județul Bacău, domnului DUMITRU V. MARIN **77**

27. Respectul elevilor **82**

28. La mulți ani, tinere domnule septuagenar! **83**

29. La mulți ani, Don Quijote **85**

30. Ați fost și politician… **88**

31. Un îndrăzneț unionist și un mare patriot **90**

32. Primul om de televiziune din Moldova **92**

33. Aveam unde să învățăm! **97**

34. E de-al nostru **99**

35. Umbre pe „pereții”… Universului **101**

36. Complezitatea preocupărilor lui Dumitru V. Marin (La 70 de ani). **107**

37. Personalitate de largă cuprindere culturală **109**

38. Un om al cetății **111**

39. Povestea unor gânduri **115**

40. Tată, dascăl și prieten **121**

41. Dragă tată, ... **124**

42. E fratele meu **125**

43. La ceas aniversar – (Dumitru V. Marin) Prieten, meseriaș și sfătuitor **128**

45. Nevoia de guru **133**

46. Laudatio **135**

47. Atingerea mitului **136**

48. Tezaurator – D. V. Marin 140

49. Enervant… 144

50. Deschizător de drumuri..... 146

52. Spectacolul unei personalități..... 150

53. Vocație pentru limba română 156

54. Apicultor și activizator! 158

55. Domnul Prof.Dr. Dumitru V. Marin personalitate marcantă a vieții culturale, sociale și politice a județului Vaslui..... 160

56. Unui om adeevărat 164

57. Urare și reproș..... 165

58. Dumitru V. Marin – marcă înregistrată..... 166

60. Inițiatorul curentului informatic 173

61. Dumitru V. Marin – mărturie pentru un om al Cetății – 174

62. O prezență activă de este două decenii..... 178

63. Călin Popescu-Tăriceanu primul ministru are încredere în Marin Dumitru..... 180

64. Răzvan Theodorescu – îl recunosc… 182

65. Prietenul meu de suflet, Dumitru V. Marin..... 183

66. Prof. dr. D.V. Marin - OMUL..... 192

67. I-a plăcut să construiască 196

68. Prietenul meu cel nedomolit 198

69. Aflu… 200

70. Când poți spune despre cineva că este fericit? 202

Dumitru V. Marin: Cuvânt, la… sărbătoare! 205

REZUMAT..... 208

III. 75 – D.V. MARIN – JURNALISM – ISTORIE – CULTURA – *VOLUM ANIVERSAR*..... 214

A. Introducere..... 217

B. Reprezentativitate și recunoaștere națională 219

Domnia Voastră 219

Graba lui Dumitru V. Marin.....221

C. EXPRIMĂRI.....223

Munca – Un antidot care sfidează timpul!.....223

Jurnalistul – un OM – o viață – o conştiinţă.....225

Viaţă lungă, putere şi sănătate, jurnalistului Dumitru V. Marin! 244

Profesorului Dr. Dumitru V. Marin, la aniversarea vârstei de 75 de ani 249

Despre dascălul Dumitru V. Marin 250

Inițiatorul.....253

Vârsta e doar un număr 255

Căutătorul de noimă culturală.....258

Omagiul nostru.....262

Aici Măcărești,.....267

Stimate coleg de generație, ...269

Unde l-am mai văzut... 271

Înainte, spre Centenar!.....274

... La împlinirea vârstei de 75 de ani.....276

Trecut-au anii ca nouri lungi pe șesuri 277

Propun: aniversarea celor 75 de ani de viață 280

Un om de inițiativă în cultura vasluiană 281

Globalizarea şi ochiul magic al culturii.....284

Meridianul Cultural Românesc – simbol al rezistenței culturale românești 288

Profesorului... la ceas aniversar!.....291

Martor.....293

Tinereţe fără bătrâneţe.....294

DVM, de la un timp DVMZ - 75 297

La mulți ani, Trică!.....304

La aniversare!.....307

Pomul roditor **308**

Dumitru V. Marin, de trei ori 25! **313**

La ceas de sărbătoare **314**

Personalitate unică a culturii moldave și românești, cel dintâi jurnalist vasluian **316**

Aprecieri despre omul multidimensional, Marin Dumitru **321**

D. DIN AGORA **324**

Domnului prof. dr. Dumitru V. MARIN la 75 de primăveri **324**

IV. MERIDIANUL CULTURAL ROMANESC SUPLIMENT OMAGIAL LITERAR-ARTISTIC, CU AMICI – LA MULȚI ANI! DUMITRU V. MARIN – 75 – **328**

La mulţi ani, Dumitru V. Marin! **331**

Gabriela Creţu **334**

Petruş Andrei Ziaristul Dumitru V. Marin – La ceas aniversar – **337**

Gabriela Ana Balan – 25 de ani, în slujba jurnalismului cultural **340**

Alice Balan **346**

Vasile Chelaru – Perseverența – Secretul succesului **347**

Petruţa Chiriac **352**

Iftene Cioriciu – Versificări **354**

Gheorghe Clapa – Prof. dr. Dumitru V. Marin – 75 – Cercetător al culturii populare româneşti **355**

Corina Dimitriu **365**

Ionel Dorin – La mulţi ani, Domnului Dumitru V. Marin **367**

Marinel Gîlcă – Argintul viu **369**

Viorica Ghenghea – Aniversare **379**

George Irava **381**

Lăcrămioara – Iolandina Ivan **385**

Geta Modiga **386**

Dorina Stoica **388**

George Tei **391**

Mioara Timofte – MEA CULPA.....393

Cristina Vizitiu – Profesorul Dumitru V. Marin, un destin remarcabil .398

Gabriela Ana Balan – Meridianul Cultural Românesc, victorie în lupta de promovare a culturii şi a limbii române! 400

V. JURNALISTICĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ LA VASLUI – MARIN 80 – PARTICIPARI ANIVERSATIVE 405

A. Cuvinte să mă bucur? 10+ /10– Cuvânt… la sărbătoarea de 70 de ani! 413

Cuvântul de mulțumire pentru semnatarii de aici, din acest volum: 416

B. Mesaje, diplome, cumunicări 420

Academia Română 420

Diploma primită din partea Asociației Literare „PĂSTOREL” Iași (ca membru-senator): 421

Oglindire-n veac 422

Omul de care m-am apropiat datorită unei pasiuni comune 425

Vasile Aștefanei, inginer, primarul comunei Bălţaţi, jud. Iaşi.....428

Dumitru V. Marin la 80-lea ceas aniversar.....430

Georg Barth, Passau, Germania 434

Borna 80.....436

Băcăuanul Dumitru V. Marin la ceas aniversar – 80.....438

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.....444

Biblioteca Municipală „Stroe Belloescu” Bârlad 449

Eveniment aniversar: profesorul și scriitorul Dumitru V. Marin la 80 de ani 449

DIPLOMĂ 449

Biblioteca Municipală „Ștefan Petică” Tecuci.....451

Biblioteca Municipală „Mihai Ralea” Huși 452

Devemarinismul 453

Omul providențial.....456

Mihai Caba, scriitor – Iași.....463

Alex Cetățeanu – Montreal (Canada): 464

Constantin Chirica: 466

Câteva considerații despre lumea lui Dumitru V. Marin 473

Dumitru V. Marin versus argintul viu al presei vasluiene 478

Consiliul județean Bacău.....480

Consiliul județean Vaslui.....481

Marin, 80.....482

De la o similitudine.....484

Prof.dr. Dumitru V. Marin – Omagiu la a 80-a aniversare.....486

Scrisoare, azi, la 80 de ani din domnul Prof.Dr. Dumitru V. Marin.....490

Episcopia Huși/ Patriarhia română.....491

George Filip, Montreal-Canada.....492

Tinerețea unui neobosit octogenar.....495

Ce părere are omul simplu (un simplu cititor) despre scrierile domnului Dumitru V. Marin.....502

Consiliul județean 8.0. 508

Un om între ziare și cărți.....510

Gheorghe Leteanu.....513

Liceul „Ion Mincu" – Vaslui 514

Liceul „Mihail Kogălniceanu" – Vaslui 515

Liceul „Al. Vlahuță" – Podu Turcului-Bacău 516

Diplomă.....517

Amprente… (Mărturii sentimentale) 519

Un gând și un mesaj pentru aniversare.....527

Pe cerul Zeletinului a răsărit o stea 531

D. V. Marin şi jurnalistica reflexivă la jubileul celor 80 de primăveri 533

Venerabilul Dumitru V. Marin, pe al 80-lea Val.....536

Marin 80….....538

Parohia Giurgioana 544

D.V.M. – '80.....545

Primăria Prisăcani.....547

Primăria Vaslui.....548

Ansamblul Privighetorile Zeletinului.....553

Dedicat, perseverent și profesionist.....554

Revista Plumb, Bacău.....555

Melania Rusu Caragioiu.....556

O dată.....557

La mulți ani, stimate domnule, prof.dr. Dumitru V. Marin! 559

De mână cu veșnicia – Valentina Teclici în dialog cu D.V. Marin.....560

Dan Teodorescu.....567

Povestitorul.....568

La aniversare: Dumitru V. Marin și învățământul vasluian Destinul exemplar al unui om exemplar 573

Gânduri de la Țepu… 581

Universitatea din București.....583

UZPR.....584

Pentru domnul profesor doctor Dumitru V. Marin.....589

Nicolae Viziteu, un mare caricaturist prieten cu….....592

Wikipedia.org – Fragment (oficial) 596

Primarul ieșean cu cea mai mare vechime.....602

C. DIN ALTE SCRIERI 609

Ion Iliescu – oaspetele meu.....611

Președintele țării, Ion Iliescu, oaspetele meu!.....615

Președintele României Dl. Ion Iliescu.....617

Mesaj la sărbătoare.....620

Mircea Snegur – Președintele... basarabenilor!.....626

Prietenul meu de la Vaslui.....631

Emil Constantinescu – valoare națională.....635

Omul care sfințește locul 641

Băsescu Traian – mai are un an! 644

Băsescu... și, Traian! 645

Seceta și Băsescu altă Ciuma lui Caragea!.....648

Mesajul Președintelui României, Traian Băsescu, cu ocazia aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui.....650

Pe secetă: scroafa-n copac sau Băsescu în avion 651

Înjurăm... bine! 655

Nicolae Văcăroiu, prim ministru, la Vaslui: drept cam ciudat… vine 660

Mesajul domnului Nicolae Văcăroiu, Președintele Senatului României, adresat Studioului TV Vaslui: 660

Mesajul familiei:.....668

Destine… (inclusiv) literare.....670

Încheiere: 679

D. POST FESTUM.....681

Simpozionul național de la Vaslui 28 aprilie 2021.....683

Dumitru Marin – un model de tenacitate și perseverență – 706

Recunoaștere internațională la 80 plus o săptămână – precizări necesare –.....709

ASRAN și Destine literare din Montreal l-au sărbătorit și omagiat pe scriitorul vasluian.....713

VI. ADDENDA..... 741

Opera – TABLOU SINTETIC – Dumitru V. MARIN.....743

De același autor..... 769

ICONOGRAFIE..... 775

DIN PRESA TIMPULUI:..... 787

„LUMEA” LUI MARIN:..... 789

Editorial:803… 4/28/2021……798

REZUMAT……811

D.V. MARIN / 28.04.1941

Profesor, etnolog, JURNALIST, romancier, istoric, monografist, promotor in culturã, sport,politicã, media.

Triplu RECORDMAN mondial.

Luminã revãrsatã în lume: 51 de cãrţi, ziare, reviste,televiziune, RADIO;

UNUL CONTRA MULTORA.

– Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
– Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
– Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015➔).
– Editor: *Vlăstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 ➔).

Operă tipărită (selecții):

– Considerații privind cântecul popular... (1974) – studiu etnologic
– Basme de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.M., editura Junimea, Iași (1976)
– Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980)
– Istoria învățământului
– Liceul „M. Kogălniceanu", monografie la Centenar (1990)
– Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă" – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
– Unison Radio Vaslui continuă... – prezentare media (2000)
– TV.V – 15... explozia – „Cronica locului, jurnal intim...", 556 p. (2006)
– Zăpada pe flori de cireș – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
– Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 p. (2009)
– Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase" – istorie culturală – 218 p. (2010)
– TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură – 256 p. (2011)
– Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie, 169 p. (2011)
– Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere – 258 p. (2013)
– Cu Eminescu, dascăl de suflet – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
– Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
– „Spirale" internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
– Primarii, ca niște oameni acolo, și ei – Jud. Iași –338 p. (2014)
– Ceaușescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
– Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
– Marin D.V. contemporanul nostru (virtual, 2014)
– 25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
– Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
– 77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
– Viața „pe portative"... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
– Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
– ...77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
– Editoriale, articole, eseuri Ed. PIM, Iași, 184 p (2018)
– 101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
– Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
– Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
– 111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p (2019)
– Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Ed. PIM, Iași, 210 p. (2020)
– Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020)
– Opera Magna 1, Ed. PIM, Iași, 616 p. (2020)
– Festival semicentenar: 50 pentru 50! F.N.U.C.T., Ed PIM, Iași, 332 p. (2020)
– Opera Magna 2, Ed. PIM, Iași, 520 p. (2020)
– Opera Magna 3, Ed. PIM, Iași, 510 p. (2020)
– Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi(!), Ed. PIM, Iași, 738 p. (2020)
– Călimănești-Vaslui... un sat ca multe altele, ed. PIM, Iași, 322 p. (2021)
– Opera Magna 4, Ed. PIM, Iași, 522 p. (2021)
– Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7, Ed PIM, Iași, 332 p. (2021)
– Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80, Ed PIM, Iași, 324 p. (2021)
– Opera Magna 5, Ed. Pim, Iași, 704 p. (2021)
– Opera Magna 6, Ed. Pim, Iași, 828 p. (2021)

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritate morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE!"

Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000